Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΑΡ. 198

ΝΑΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ σὲ ξεχωριστὰ τεύχη

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΚΥΠΡΟΥ ΜΕΤΑΒΟΛΩΝ

1 Μιὰ πολὺ ἐφαρμοστὴ ζώνη δεμένη πίσω φιόγκο, συγκρατεῖ στὰ δυὸ πλαϊνὰ τὶς σοῦρες αὐτῆς τῆς ποδιᾶς ἀπὸ πουαντιγιὲ κοτονάντ. Οἱ δυὸ μεγάλες ἐξωτερικὲς τσέπες, τὸ κορσὰζ τῆς ποδιᾶς καθὼς καὶ τὸ τελείωμα τῆς φούστας γαρνίρονται μ' ἕνα φωτιλόκι στὸ χρῶμα τῶν πουά.

2 Φάσες σὲ ἀντίθετο τόνο ἀπὸ τὴν ποδιά, στολίζουν τὸ πάνω μέρος τοῦ κορσὰζ καὶ τὶς δυὸ μεγάλες τσέπες. Μιὰ μπρετέλα στὸ ἴδιο χρῶμα δένει πίσω στὸ λαιμό, ἐνῶ ἕνα στενὸ ζωνάκι σχηματίζει φιόγκο μπροστά.

3 Σταυρωτὴ στὴν πλάτη, αὐτὴ ἡ ποδιὰ γίνεται ἀπὸ ζωηρόχρωμη ποπλίνα. Ἡ φαρδειὰ μπάντα ποὺ σχηματίζει τὸ ἀμπιεσεμὰν μπροστὰ καὶ κατοληγεῖ πίσω σὲ μπρετέλες, ἡ ζώνη καθὼς καὶ τὸ τελείωμα τῆς μοναδικῆς τσέπης, εἶναι ἀπὸ ἄσπρη ποπλίνα.

ΕΤΟΣ 8ον ■ 21 ΑΥΓ. – 3 ΣΕΠΤ. 1957
ΑΡΙΘ. ΤΕΥΧΟΥΣ 198 ■ ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 6

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

15ΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡ. ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ :
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Λεωφόρος Πανεπιστημίου 34
Τηλ. Γραφείων 614.047, Τυπογρ. 36.555

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ (26 τεύχη) ..	δρχ.	156
ΕΞΑΜΗΝΟΣ (13 τεύχη)	»	80
ΤΡΙΜΗΝΟΣ (6 τεύχη) ..	»	40

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησία) :

Δολλάρια 8,50	Λ. Ἀγγ. χ. 3.0.0
Βελγικὰ φρ. 410	Γαλλικὰ φρ. 2900

Τὰ ἐμβάσματα δέον ν' ἀποστέλλωνται πρὸς Ε. Τερζόπουλον ἐκ μὲν τοῦ Ἐσωτερικοῦ διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς, ἐκ δὲ τοῦ Ἐξωτερικοῦ διὰ τραπεζικῆς ἐπιταγῆς.

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ

κ. ΣΠΥΡΟΥ ΜΕΛΑ

ΤΙ ΕΓΙΝΕ, λοιπόν, ἡ μητρικὴ στοργή, τὸ μητρικὸ φίλτρο, τὸ ἔνστικτο τῆς μητρότητος, μ' ὅλα τὰ σχετικὰ αἰσθήματα; Ἡ ἐρώτησι, σπεύδω νὰ δηλώσω, δὲν εἶναι δική μου. Δὲν εἶμαι ἠλίθιος. Ξέρω πολὺ καλὰ τί ἔγινε ἡ μητρότης καὶ ἡ μητρικὴ στοργὴ καὶ θὰ τὸ πῶ παρακάτω. Αὐτὸς ποὺ ρωτᾶ εἶναι κάποιος ἄλλος, ἕνας ὁποιοσδήποτε δημοσιολόγος, κοινωνιολόγος, φαινομενολόγος... Καὶ αὐτὸς ρωτᾶ, γιατὶ ἀνεκάλυψε παιδιά... ἀζήτητα, ὅπως εἶναι τὰ τσαντάκια, τὰ δέματα, τὰ μπανιερά, στ' ἀζήτητα τῶν λεωφορείων...

Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀφελής. Τί κάνεις ἔτσι, κύριος; Ποῦ ζῆς; Τώρα ξύπνησες; Τὰ παιδιά! Ἐδῶ βλέπεις μερικὲς νὰ τὰ ρίχνουν στοὺς δρόμους· ἄλλα στοὺς ὑπονόμους· ἄλλα στὰ σκουπίδια· καὶ ἄλλες νὰ τὰ κάνουν ψιλὰ - ψιλὰ κομματάκια. Βγαίνετε στὴν ἔξοχή· κι' ἀντὶ γιὰ παπαροῦνες, μπορεῖτε νὰ βρῆτε βρέφη τεμαχισμένα. Πρόκειται περὶ διωγμοῦ, ποὺ ἀρχίζει πρὶν ἀκόμη... συλληφθοῦν: Καρποὶ σφαλμάτων, πού, ἂν δὲν δολοφονηθοῦν πρὶν ἔρθουν στὸ φῶς, αὐτὸ θὰ γίνῃ κατόπιν. Τέλος, ἐναντίον τῶν περισωζομένων ἐκστρατεύει τὸ σύμπαν.

Ὁ ἄλφα μπαίνει σ' ἕνα διαμέρισμα νὰ τὸ νοικιάσῃ. Πρώτη ἐρώτησις:

— Ἔχετε παιδιά;

— Μάλιστα —ἀποκρίνεται περήφανα ὁ ἀνήτης.

— Λυποῦμαι πολὺ —ἀπαντᾷ ὁ νοικοκύρης— ἀλλὰ τὸ νοικιάζω χωρὶς παιδιά. Ἕνα κορίτσι ἀπὸ τὴν Πάρο, πηγαίνει στὸ σπίτι τοῦ Βήτα, νὰ μπῇ ὑπηρέτρια.

— Ἔχετε παιδιά;

— Μάλιστα. Ἔχουμε δύο.

— Μὲ τὸ μπαρδόν, ἀλλὰ δὲν πάω σὲ σπίτι μὲ παιδιά.

Ἀλλὰ δὲν τὰ καταδιώκουν μόνον οἱ σπιτονοικοκύρηδες καὶ οἱ ὑπηρέτριες. Τὰ σακατεύουν οἱ παραμάνες ποὺ τοὺς δίνουν ὑπνωτικὰ γιὰ νὰ κοιμοῦνται· οἱ γαλατάδες ποὺ νοθεύουν τὸ γάλα τους· καὶ οἱ παιδίατροι ποὺ τὰ στέλνουν στοὺς οὐρανοὺς νὰ γίνουν ἀγγελάκια. Κάποτε παρουσίασαν ἕναν:

— Ὁ κύριος δεῖνα...παιδίατρος.

— Χαίρω πολύ... καί... ἐναντίον τῶν παιδιῶν ποιῶν πόλεων ἐξασκεῖτε τὸ ἐπάγγελμά σας;

Τὰ καταδιώκουν οἱ παιδαγωγοί, τὰ βιβλία, τὰ θρανία, τὰ σχολεῖα, τὰ προγράμματα... Εἶναι θαῦμα πῶς ζοῦν. Καὶ ἡ μητρικὴ στοργὴ λοιπόν; Τί κάνει ἡ μητρικὴ στοργὴ σ' ὅλα αὐτά;

— Καλά, εὐχαριστῶ... Ἐσεῖς;...

Ἡ μητρικὴ στοργὴ πάει περίπατο. Αὐστηρὴ κυριολεξία: Πάει περίπατο μὲ καπελάκι... γλάστρα, στραβά, στὸ φρύδι, ἐντὸς λιμουζίνας, καλὰ τοποθετημένη στὴ μαλακὴ ταπετσαρία τοῦ ἀμαξιοῦ. Ὑποθέτω, στὸ ραντεβού της. Ὅταν συμβῇ τὸ λάθος νὰ ἔχῃ παιδί, πῶς θέλετε νὰ μὴ τὸ λησμονήσῃ στ' ἀζήτητα ἀφοῦ ξεχνᾷ τὸ τσαντάκι της, τὴν ὀμπρέλα της, τὰ γάντια της κι' αὐτὰ τὰ μυαλά της; Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτσι ἀκριβῶς: Αὐτὰ τ' ἀζήτητα παιδιὰ τὰ καταθέτουν σ' ἕνα φιλανθρωπικὸ ἵδρυμα οἱ φυσικὲς μητέρες τους· τὰ ἐκθέτουν ἐκεῖ, τὰ προσφέρουν στὶς ἄλλες ποὺ δὲν ἔχουν, νὰ τὰ υἱοθετήσουν.

— Ἄλλος, κύριοι, τὰ παιδιὰ ἐδῶ! Ξανθὰ καὶ γαλανά· μαυρομάτικα καὶ μελαχρινά· ἄλλος, κύριοι! Τροφαντὰ καὶ πρόσωπα· ἀρσενικά, θηλυκά, οὐδέτερα, ὅπως τὰ θέλετε!... Ντόπιο πρᾶμα... Τὰ κοψμένα τὰ μικρά! Τὸ σπίτι τους δὲν τὰ στέργει· τὸ ξένο δὲν τὰ παίρνει. Στέκουν στὴ θύρα τῆς ζωῆς καὶ βλέπουν, μὲ μάτια ἐμβρόντητα, ὅτι δὲν ὑπάρχει θέσι γι' αὐτὰ στὸν ἀλλόκοτο αὐτὸ συνωστισμό, ποὺ λέγεται κοινωνία. Βράσε ρύζι!...

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

θὰ κυριαρχήσουν ἐφέτος τὸ χειμώνα

1 Φόρεμα πλεκτὸ κάλτσα, ντουμπλαρισμένο μὲ μεταξωτὸ ὕφασμα. Ἔχει ξεχειλωτὸ γιακά, ζώνη χαμηλά.

2 Φόρεμα ζαπονὲ σὲ πλέξι φανταιζί. Εἶναι ραμμένο πάνω στὴ νέα γραμμή, χωρὶς μέση καὶ μὲ χαμηλὴ ζώνη.

3 Φόρεμα σεμιζιὲ ἀπὸ πλεκτὸ ζέρσεϋ φανταιζί. Ἔχει μανίκια τρουὰ κάρ, εἶναι χωρὶς μέση καὶ μὲ χαμηλὴ ζώνη

4 Φόρεμα ἀπὸ πλεκτὸ ζέρσεϋ μὲ δυὸ κοτσίδες γαρνιτούρα, ἐμπρός - πίσω.

5 Φόρεμα πλεκτὸ σὲ πλέξι φανταιζί, κομμένο στὴ νέα γραμμὴ ποὺ θὰ φορεθῇ τὸ χειμώνα, μὲ μανίκια ρεγκλάν.

6 Φόρεμα πλεκτὸ ἀπὸ μαλλὶ μερινὸς μὲ γιακὰ ἀπὸ φαρδὺ λάστιχο ὄρθιο καθὼς ἀκριβῶς καὶ στὶς μανσέτες.

7 Φόρεμα σὲ πλέξι ζέρσεϋ ποὺ σχηματίζει ρίγες ἀπὸ λεπτὲς κοτσίδες. Μανίκια τρουὰ κὰρ μὲ μανικοκόλλησι.

8 Φόρεμα σὲ πλέξι ζέρσεϋ σκέτη, γαρνιρισμένο μὲ λάστιχο στὸ ντεκολτέ, στὸ γιακὰ καὶ στὶς μανσέτες του.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Δὲν εἶναι μόνο οἱ ἀστέρες τοῦ κινηματογράφου καὶ τοῦ θεάτρου ποὺ μποροῦν νὰ φιγουράρουν στὸ ἔγχρωμο ἐξώφυλλο ἑνὸς περιοδικοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλες, οἱ ἁπλὲς κοπέλλες ποὺ τὶς βλέπουμε παντοῦ, φτάνει νὰ συγκεντρώνουν τὰ ἀπαραίτητα στοιχεῖα τῆς φωτογενείας γιὰ μιὰ καλὴ φωτογραφία. Ἔτσι στὸ ἐξώφυλλο αὐτοῦ τοῦ τεύχους εἰκονίζεται ἡ δ. ΝΑΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ μιὰ ὄμορφη καὶ δροσερὴ κοπέλλα 21 ἐτῶν, ποὺ ἐργάζεται ὡς σχεδιάστρια σὲ κάποια δημόσια ὑπηρεσία. Εἶναι ψηλὴ 1.70, μὲ λεπτὴ μέση καὶ καλὲς σωματικὲς ἀναλογίες, λευκοροδίνο δέρμα καὶ τὰ μαλλιά της ἔχουν τὸ χρῶμα τοῦ ἄχυρου. Ὅπως μᾶς εἶπε, δὲν ἀποκλείεται νὰ παίξῃ στὸν κινηματογράφο ἂν τῆς ἤθελε ζητηθῇ.

Ὁποῖες κοπέλλες θὰ ἤθελαν νὰ μποῦν στὸ ἐξώφυλλο τῆς «Γυναίκας» θὰ μποροῦσαν ν' ἀπευθύνωνται στὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ μας, ἐφ' ὅσον βέβαια ἔχουν ὀμορφιὰ καὶ φωτογένεια

ΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ ΜΑΣ

ΠΡΟΤΟΜΗ ΤΟΥ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ

Ὁ γνωστὸς γλύπτης κ. Ἰάσων Παποδημητρίου ἐφιλοτέχνησε σὲ ὑπερφυσικὸ μέγεθος, ἀπὸ λευκὸ πεντε-

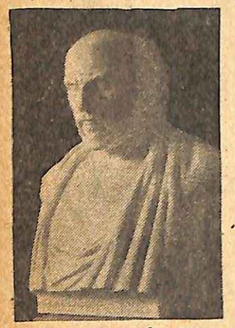

λικὸ μάρμαρο, τὴν ἀνωτέρω προτομὴ τοῦ πατρὸς τῆς ἰατρικῆς Ἱπποκράτους ποὺ θὰ στηθῆ στὴν εἴσοδο τῶν νέων μεγάλων φαρμακευτικῶν ἐργοστασίων «Ρότερ» τῆς Ὁλλανδίας.

ΤΟ ΝΕΡΟ ΤΗΣ ΣΑΡΙΖΑΣ

Ἀπὸ τὴν Ἑταιρεία «Σάριζα» ἐλάβαμε τὴν ἀκόλουθη ἐπιστολή:

«Κύριε Διευθυντά

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τοῦ ἐγκρίτου περιοδικοῦ σας (ἀρ. τεύχους 196) 24-7)6.8.57) δημοσιεύετε περὶ τῶν μεταλλικῶν ὑδάτων τῆς χώρας μας. Καὶ μεταξὺ τῶν ἄλλων τοιούτων γίνεται μνεία περὶ ἐκείνου τῆς περιφήμου καὶ ἀληθοῦς θαυματουργοῦ ἰαματικῆς πηγῆς «Σάριζα».

Ἐκ τυπογραφικοῦ, ἀναμφιβόλως λάθους, παρεισέφρυσε μία ἀναλήθεια ὡς πρὸς τὴν χημικὴν σύστασιν αὐτοῦ καὶ συγκεκριμένως ὅτι τοῦτο ἐκτὸς τῶν ἄλλων συνοδεύεται ἀπὸ εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα γιὰ τὸν Εὐριπίδη.

«ντιρικὸν δέν». Τὸ τοιοῦτον δὲν εἶναι ἀληθὲς οὐδ' ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν πραγματικότητα. Ἀπεναντίας εἰς τὴν ἐπίσημον κρατικὴν χημικὴν ἀνάλυσιν τοῦ ὕδατος τῆς πηγῆς «Σάριζα» (Διευθυντὴς ὑπουργείου Βιομηχανίας χημικὸς κ. Περτέσης) παρουσιάζεται ὡς ἐντελῶς ἀνύπαρκτος ἡ ὕπαρξις «ντιρικοῦ ἢ ντιρώδους ὀξέος». Παρακαλοῦμεν ὅθεν ὅπως δημοσιεύσητε τὴν παροῦσαν μας διὰ τὴν τάξιν.

Ἀθῆναι 5)8)57

Διὰ τὴν Α.Ε. «ΣΑΡΙΖΑ»
Ὁ Τεχνικὸς Σύμβουλος
ΝΙΚΟΣ Θ. ΜΠΟΜΠΗΣ
Δίπλ. Χημικὸς»

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἡ γνωστὴ ποιήτρια κ. Ἀντιγόνη Γαλανάκη—Βουρλέκη, ἐξέδωσε αὐτὲς τις ἡμέρες τὴν τέταρτη ποιητικὴ της συλλογὴ μὲ τὸν τίτλο «Πέρα ἀπ' τὰ σύνορα». Καὶ τὰ νέα ποιητικὰ ὀημιουργήματα τῆς κ. Γαλανάκη—Βουρλέκη διαπνέονται ἀπὸ λεπτότητα αἰσθήματος καὶ παρατηρητικότητα.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐκυκλοφόρησε καὶ πωλεῖται σὲ ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα ἡ νέα συλλογὴ διηγημάτων τοῦ γνωστοῦ συγγραφέα κ. Μίμη Κύρια κίδη μὲ τὸν τίτλο «Ὁ Κύριος... ἐρρέτω!» Ἡ συλλογὴ περιλαμβάνει τέσσερις μεγάλες νουβέλες, ἄξια δείγματα τῆς τέχνης τοῦ κ. Κυριακίδη.

ΒΙΒΛΙΑ, ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

«ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙ ΤΕΧΝΗΣ», Ἐκυκλοφόρησε τὸ τεῦχος Ἰουλίου μὲ πλουσιώτατη ὕλη γύρω ἀπὸ τὰ καλλιτεχνικὰ καὶ πνευματικὰ ζητήματα τῆς χώρας.

«ΗΛΕΚΤΡΑ», Εὐριπίδου, κατὰ μετάφρασι τοῦ κ. Κωστῆ Λειβαδέα, διευθυντοῦ τοῦ Ὁμίλου Ἀρχαίας Τραγῳδίας. Ἡ μετάφρασι συνοδεύεται ἀπὸ εἰσαγωγικὸ σημεῖωμα γιὰ τὸν Εὐριπίδη.

ΕΛΛΗΝΙΔΑ ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Ἡ δ. Μαρία Ἀνδρακάκου (ἀριστερὰ) ποὺ σπουδάζει οἰκιακὴ οἰκονομία στὸ κολλέγιο τῆς Γεωργίας μὲ ὑποτροφία τῆς Διεθνοῦς Ὀργανώσεως Νέων, ἐδήλωσε στοὺς δημοσιογράφους τῶν ἐφημερίδων τῆς Ντακότα ποὺ τῆς ζήτησαν τὶς ἐντυπώσεις της ἀπὸ τὴν Ἀμερική, ὅτι τῆς ἄρεσε πολὺ αὐτὴ ἡ χώρα. Θὰ ἤθελα, λέγει, νὰ εἴχαμε κι' ἐμεῖς ὅλα τὰ μέσα ποὺ ἔχει ἡ ἀμερικανικὴ νεολαία γιὰ νὰ μορφωθῆ καὶ νὰ διαπρέψη, ἀλλὰ δὲν θ' ἀλλαζα μὲ τίποτε στὸν κόσμο τὶς ὑγιεῖς ἑλληνικὲς παραδόσεις.

...διαλέξαμε γιὰ Σᾶς *

● Κρεμμυδοκόπτης

Μία πολὺ χρήσιμη συσκευὴ ποὺ ψιλοκόβει τὰ κρεμμύδια. Τὸ κρεμμύδι μπαίνει μέσα σὲ μία εἰδικὴ γυάλα καὶ κόβεται μὲ ἕνα μηχάνημα σὲ ὅσα μικρὰ κομματάκια θέλετε. Ἔτσι δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ κλαίτε χωρὶς λόγο καὶ νὰ λερώνετε ἄσχημα τὰ χέρια σας κόβοντας τὰ κρεμμύδια. Τιμὴ 48 δραχμές. Κατάστημα ΑΡΩΝΗ, ὁδὸς Ἁγίου Μάρκου 21.

● Πατρὸν

Ποιὰ γυναῖκα δὲν θὰ αἰσθανθῆ μεγάλη χαρὰ καὶ ἱκανοποίησι ὅταν μπορέση νὰ ράψη μόνη της ... τὸ ὅμορφο φορεματάκι; Αὐτὸ

θὰ τὸ ἐπιτύχη μὲ τὴ βοήθεια τοῦ πατρόν, ποὺ θὰ ἀρῆ στὸ κατάστημα GRACE, στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ 6, μέσα στὴ στοά. Στοιχίζει 32 δραχμές.

● Καμινετάκι

Θὰ σᾶς χρειαστῆ ἀσφαλῶς γιὰ τὶς ἐκδρομές σας ἕνα μικρὸ καμινετάκι ποὺ ἀνάβει μὲ στερεὸ οἰνόπνευμα. Τὸ καμινετάκι τὸ συνοδεύει καὶ ἕνα μικρὸ κατσαρολάκι κατάλληλο γιὰ νὰ ψήσετε ἕνα καφέ, τσαΐ ἢ ἀκόμα νὰ βράσετε κι' ἕνα αὐγό. Στοιχίζει 42 δραχμές. Κατάστημα ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΑΓΟΡΑ, Σταδίου 9.

● Σακκούλα

Πολὺ χρήσιμη γιὰ τοὺς κολοκαιρινοὺς μῆνες εἶναι ἡ ἀντισκορικὴ σακκούλα. Μέσα σ' αὐτὴ μπαίνουν δύο παλτὰ ἢ δύο φορέματα ἢ γουναρικά. Εἶναι ἕνα χοντρὸ χαρτὶ καὶ κλείνει ἀεροστεγῶς. Μ' αὐτὸ τὸν τρόπο δὲν κινδυνεύουν τὰ ροῦχα σας ἀπὸ τὸ σκόρο χωρὶς νὰ θάλετε ναφθαλίνη. Μπαίνει μέσα ἢ ἔξω ἀπὸ τὴ ντουλάπα. Τὸ μεγάλο μέγεθος στοιχίζει 13 50 δρχ. Τὸ μικρὸ 12 δρχ. Κατάστημα ΜΑΓΓΙΩΡΟΥ, Ἑρμοῦ 17.

● Φούστα

Μιὰ ὡραιότατη φούστα σὲ δύο χρώματα φτιαγμένη ἀπὸ τρικολίνα. Τὸ ἐπάνω μέρος τῆς φούστας εἶναι σὲ χρώματα, κόκκινο, πράσινο, μπλὲ καὶ τὸ κάτω πάντοτε ἄσπρο. Ἐκεῖ ποὺ ἑνώνουν τὰ δύο χρώματα ὑπάρχει μία γαρνιτοῦρα ἀπὸ πασμαντερί. Ἡ φούστα αὐτὴ στοιχίζει 305 δραχμές. Κατάστημα ΦΑΡΟΣ, ὁδὸς Σταδίου 57.

● Πολυθρόνα

Μία πολὺ ὄμορφη καὶ ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα σὲ

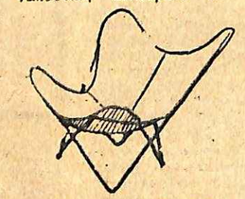

μοντέρνα γραμμή. Εἶναι φτιαγμένη ἀπὸ λινὸ ὕφασμα σὲ διάφορα σταθερὰ χρώματα ποὺ δὲν ξεβάφουν. Γιὰ κάθε πολυθρόνα μπορεῖτε νὰ ἔχετε περισσότερα ἀπὸ ἕνα κάλυμμα καὶ νὰ τ' ἀλλάζετε μὲ μεγάλη εὐκολία ὁποια ὥρα θέλετε. Ἡ πολυθρόνα αὐτὴ ποὺ εἶναι «πλιάν» στοιχίζει 575 δραχμές. Κατάστημα ΑΦΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΗ, ὁδὸς Φωκίωνος καὶ Μητροπόλεως 48.

● Νέοι δίσκοι

Μία σειρὰ ἀπὸ τοὺς τελευταίους δίσκους ποὺ παρέλαβε τὸ κατάστημα Λουκᾶ Ρόδη στοὰ Νικολούδη 7.

● «Monte Carlo Melodie» μὲ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Βέρνερ Μίλλερ. Εἶναι ἐγγραφῆς Πόλυντορ. Ἔχει ἀριθμὸ δίσκου 23192 Α καὶ εἶναι 45 στροφῶν.

● «Granada» μὲ τὴν Κατερίνα Βαλέντε, ἐγγραφῆς Πόλυντορ. Ἀριθμὸς δίσκου 20547 Α. Ἐπίσης 45 στροφῶν.

● «Rock and Roll» μὲ τὸν πέροχο Μπίλ Χάλεϋ καὶ τὴν ὀρχήστρα του. Εἶναι ἐγγραφῆς Σιντ Ἀριθμὸς δίσκου 105527, 45 στροφῶν.

● Es ist so schon bei dir» μὲ τὴν Κατερίνα Βαλέντε καὶ τὴν ὀρχήστρα τοῦ Πὼλ Μτυράν. Ἀριθμὸς δίσκου 23029 Α, πάλι 45 στροφῶν.

● Μπλούζα

Μία πολὺ ὄμορφη μπλουζίτσα γιὰ ἀμπιγιὲ φούστα ἀπὸ λεπτὸ μετοξωτὸ ζέρσεϋ. Εἶναι ὅλη μπουγιωνιὲ, κεντημένη μὲ χάντρες. Ἔχει μεγάλο τετράγωνο ντεκολτὲ καὶ τρουὰ-κὰρ μανίκι. Στοιχίζει 350 δραχμές. Ἀπὸ αὐτὸ τὸ ὕφασμα γίνονται περιφῆμα νυφικὰ ποὺ ἀναλαμβάνει ἡ μπουτὶκ ΑΝΑΣΤΕΛΑ, ὁδὸς Πραξιτέλους 1.

● Μπλούζα

Μιὰ ὡραιότατη μαρινιὲρ μπλουζίτσα ἀπὸ κοτὸν μερσεριζὲ ποὺ κολακεύει πολὺ τὸ σῶμα. Ἔχει πολὺ βαθὺ ντεκολτὲ ποὺ μικραίνει μὲ ἕνα πλαστρὸν ρυγὲ σὲ μπλὲ

- ἄσπρο ἢ κόκκινο ἄσπρο. Τιμὴ 220. Ἐπίσης εἴδαμε ἀκόμα πολλὲς ἄλλες μπλουζίτσες ἀπὸ κοτὸν σὲ πολὺ ὄμορφα σχέδια καὶ χρώματα. Μπουτὶκ ROSITA, Κριεζώτου 15.

Η ΤΟΥΡΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΓΕΝΕΘΛΙΩΝ

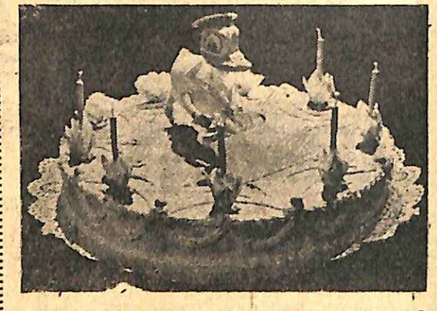

Κάτι ποὺ ἐνδιαφέρει κάθε μητέρα: ἡ τούρτα τῶν γενεθλίων τοῦ παιδιοῦ μας. Μέσα στὴ χαρὰ καὶ τὴν κούραση αὐτῆς τῆς ξεχωριστῆς ἡμέρας, ἡ νοικοκυρὰ ἀπαλλάσσεται ἀπὸ μιὰ... γλυκειὰ μέν, ἀλλὰ μπελαλίδικη φροντίδα: θὰ πετύχη, δὲ θὰ πετύχη; Τί γαρνιτοῦρα θὰ βάλη; Κι' ὅμως εἶναι ἁπλούστατο. Θὰ φορτώσετε αὐτὴ τὴ σκοτούρα στὸ κατάστημα Ἐξαρχοπούλου, Πανεπιστημίου καὶ στοὰ Ὀρφανίδη. Ἡ φαντασία καὶ τὸ γοῦστο τῶν σχεδίων του εἶναι ἀπεράμιλλα. Γιὰ δεῖγμα σᾶς δίνουμε αὐτὸν τὸν χαριτωμένο Ντόναλντ. Ποιὸ παιδάκι δὲν θὰ ἐνθουσιαστῆ μὲ τὸν ἔξυπνο σύντροφο τῶν ποιχνιδιῶν του; Χαρίστε καὶ σεῖς στὸ δικό σας τὴ διπλὴ χαρὰ νὰ διασκεδάση μαζί του καὶ στὸ τέλος νὰ τόν... φάη!

διαλέξαμε γιὰ Σᾶς * διαλέξαμε γιὰ Σᾶς

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΜΠΟΥΤΙΚ

Συνεχίζοντας πάλι τὴ βόλτα μας στὶς μπουτὶκ τῆς Ἀθήνας, βρεθήκαμε σὲ δυὸ παρόδους τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ. Ἔτσι δὲν θὰ εἶναι δύσκολο γιὰ σᾶς πηγαίνοντας στὸν ἀγαπημένο σας δρόμο νὰ ριξετε μιὰ ματιὰ στὶς δυο χαριτωμένες μπουτὶκ ποὺ βρίσκονται ἡ μιὰ στὴν ὁδὸ Διομείας ἀρ. 6 καὶ λέγεται «BESSY» καὶ ἡ ἄλλη στὴν ὁδὸ Φωκίωνος 12 καὶ τὸ ὄνομά της εἶναι «ΚΑΙΤΗ».

Εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ γράφουμε γι' αὐτές. Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ὑστεροῦν ἀπὸ τὶς ἄλλες μπουτὶκ. Μιὰ καὶ εἴμαστε στὸ ἐπάνω μέρος τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, θὰ ἐπισκεφθοῦμε τὴ μπουτὶκ «BESSY», ποὺ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Διομείας 6.

Ἀφοῦ ἐξηγοῦμε στὴν ἰδιοκτήτρια τὸ λόγο τῆς ἐπισκέψεώς μας, ἀρχίζουμε νὰ περιεργαζόμαστε...τὴν μπουτὶκ. Στὶς γωνιὲς τῆς ὑπάρχουν ὡραιότατες βιτρινοῦλες, ποὺ εἶναι βαλμένα μὲ πολὺ γοῦστο τὰ εἴδη τῆς μπουτὶκ. Τσάντες, γάντια, καπελάκια, ζῶνες, μπλοῦζες, φοῦστες καὶ διάφορα ἐσώρουχα.

— Ὅλα μας τὰ εἴδη εἶναι διαλεκτά, μᾶς λέει ἡ ἰδιοκτήτρια τῆς μπουτὶκ, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ εἶναι περίφημα εἶναι τὰ ἐσώρουχά μας, γιατὶ ἔχουμε δικό μας ἐργαστήριο. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο διαθέτουμε καὶ τέλεια πλεκτὰ τὸ χειμώνα.

Θαυμάζουμε τὶς ὡραιότατες νυχτικές, ποὺ ἔχουν πιὰ κυριαρχήσει, τὶς «μπάμπυντόλ», Νεανικές, πολὺ φρέσκες, φτιαγμένες ἀπὸ ἀραχνοῦφαντη ντανταλα καὶ ντουμπλαρισμένες γιὰ νὰ μὴ εἶναι πολὺ διαφανεῖς.

— Πόσο στοιχίζει αὐτὸ τὸ περίφημο σύνολο; (Λέμε σύνολο, γιατὶ ἡ χαριτωμένη αὐτὴ νυκτικιὰ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα κυλοτάκι ποὺ εἶναι γαρνιρισμένο μὲ ντανταλα.

—Ἡ νυκτικιὰ αὐτὴ στοιχίζει 265 δραχμές. Θὰ ἤθελα νὰ δῆτε καὶ τὰ κυλοτάκια μας, ποὺ εἶναι ἀπὸ λαστέξ. Αὐτὰ θὰ ἐνδιαφέρουν πολὺ τὶς ἀναγνώστριές σας. Γιατὶ συγκρατοῦν τὸ σῶμα χωρὶς νὰ τὸ κουράζουν καὶ στοιχίζουν 148 δραχμές. Ἐπίσης πολὺ ὄμορφες εἶναι καὶ οἱ τσάντες μας γιὰ ὅλες τὶς ἡλικίες. Αὐτὲς οἱ τσάντες εἶναι φτιαγμένες ἀπὸ δέρμα καὶ ψάθα γιὰ νεαρὲς κυρίες. Αὐτὰ τὰ χαριτωμένα φακελλάκια μὲ τὴ μακρόστενη γραμμὴ γιὰ νέες κοπελλίτσες, ποὺ στοιχίζουν ἀπὸ 125 δραχμὲς τὸ ἕνα.

— Θὰ θέλαμε νὰ καθήσουμε πολὺ ὥρα ἀκόμα καὶ νὰ κυττάζουμε τὰ εἴδη σας, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀπηγαίνουμε, γιατὶ ἡ ὥρα μας πέρασε.

Ἐγκαταλείπουμε τὴ μιὰ μπουτὶκ γιὰ νὰ βρεθοῦμε ὕστερα ἀπὸ λίγη ὥρα στὴν ἄλλη ποὺ λέγεται

«ΚΑΙΤΗ»

καὶ βρίσκεται στὴν ὁδὸ Φωκίωνος 12.

Ἐδῶ εἴδαμε μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ φορέματα, φοῦστες, μπλουζάκια.

Τὴν προσοχή μας τράβηξε ἕνα ὡραιότατο φόρεμα ἀπὸ ριγὲ ὕφασμα. Εἶναι ραμμένο σὲ λοξὴ γραμμή. Ἔχει ἕνα βολὰν ποὺ τελειώνει σὲ γλῶσσες. Κάτω ἀπὸ αὐτὲς βγαίνει πλισὲς σὲ μπλὲ χρῶμα ποὺ συμφωνεῖ μὲ τὸ χρῶμα τῆς ρίγας. Στὸ τελείωμα τοῦ βολὰν ἔχει μιὰ φάσα τὸ χρῶμα τῆς ποπλίνας κεντημένη μὲ κόκκινο χρῶμα. Τὸ κορσὰζ ἔχει μεγάλο ντεκολτὲ πάνω στὸ ὁποῖο ἔχει φάσα κεντημένη μὲ κόκκινο χρῶμα. Τὸ κορσὰζ ἔχει μεγάλο ντεκολτέ, πάνω στὸ ὁποῖο ἔχει φάσα κεντημένη πάλι μὲ κόκκινη κλωστή. Ὅλο τὸ φόρεμα εἶναι πολὺ ἐντυπωσιακό. Τιμὴ 460 δραχμές.

—Γιὰ κυττάξτε τὰ μπλουζάκια μας, δὲν εἶναι πολὺ νεανικά; Εἶναι ἀπὸ ἐσατίστα, μὲ τετράγωνο ντεκολτὲ καθὼς καὶ τὸ ρεβὲρ τοῦ μανικιοῦ, ἔχουν μιὰ φάσα κεντημένη. Τὰ μπλουζάκια αὐτὰ στοιχίζουν 65 δρ.

Μιὰ ἄλλη μπλουζίτσα ἀπὸ περκαλοβατίστα ἄσπρη, στὸ ἐμπρὸς μέρος ἔχει ἕνα πλαστρὸν σὲ χρῶμα ροδί, κεντημένο μὲ ἄσπρα πουά. Στοιχίζει 240 δραχμές.

ΘΩΠΗ ΣΠΕΝΤΖΑ

ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΟ

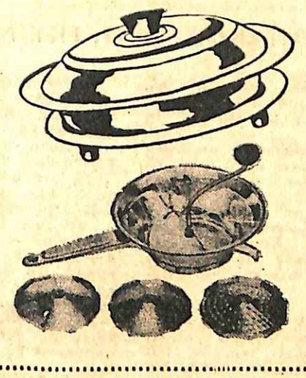

● Σκεῦος

Ἕνα πολὺ πρακτικὸ καὶ χρήσιμο σκεῦος γιὰ τὴν κουζίνα σας, ἀπὸ ἐμάγιγ σὲ πολὺ ὄμορφα πάλ χρώματα. Τὸ ἐμάγιγ αὐτὸ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ μὴ σπάζη καὶ νὰ μὴν καίγεται. Ἀποτελεῖται ἀπὸ τέσσερα κομμάτια. Δηλαδὴ τὸ σκεῦος δύο καπάκια καὶ τὴ βάσι σερβιρίσματος. Τὸ σκεῦος αὐτὸ μπαίνει στὸν φοῦρνο χωρὶς νὰ παθαίνη τίποτα. Τιμὴ 290 δραχμές. Κατάστημα ΦΙΛΚΟ, λεωφ. Πανεπιστημίου 51.

● Μηχανὴ

Μιὰ ἀπαραίτητη μηχανὴ γιὰ τὸ νοικοκυριό σας, ποὺ φτιάχνει διάφορες χορτόσουπες μὲ πολὺ εὔκολο τρόπο. Πολυτοποιεῖ κάθε εἶδους χορταρικὰ καὶ κάνει ἀκόμη καὶ κιμά. Στοιχίζει 60 δραχμ. Κατάστημα ΑΤΤΙΚΗ ΑΓΟΡΑ, ὁδὸς Σταδίου 49.

● Σκουλαρίκια

Μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ σκουλαρίκια σὲ διάφορα σχέδια φτιαγμένα ἀπὸ πλεκτὴ διαφανῆ ψάθα γαύλον. Τὰ σκουλαρίκια αὐτὰ εἶναι σὲ ἀπομιμήσεις λουλουδιῶν. Ἐπίσης ἄλλα σὲ σχέδια διαφόρων φρούτων ἀπὸ πλαστικὴ ὕλη. Οἱ τιμές τους ἀρχίζουν ἀπὸ 20—50 δραχμές. Κατάστημα ΑΝΘΟΜΕΛΙΔΗ, Σταδίου ἀριθμὸς 54.

● Κομπιναιζὸν

Μόλις παρελήφθησαν τὰ κομπιναιζὸν «Γκουφράνα» ἀπὸ περλὸν 100%, σὲ διάφορα σχέδια μὲ τέλεια κοῦπ. Τὸ ὄφασμά τους εἶναι πολὺ φίνο καὶ ὑπάρχουν σὲ διάφορα χρώματα, ὅπως ρόζ, μαῦρο, σιέλ, ἄσπρο. Εἶναι γαρνιρισμένα μὲ πλισὲ καὶ λεπτὲς δαντελίτσες. Οἱ τιμές τους ἀρχίζουν ἀπὸ 175 καὶ ἄνω. Κατάστημα Χ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ, ὁδὸς Ἑρμοῦ 6.

● Παπούτσια

Μιὰ μεγάλη συλλογὴ ἀπὸ παπούτσια μὲ φελλὸ ποὺ εἶναι πολὺ ἀναπαυτικά. Ὑπάρχουν σὲ μοντέρνα χρώματα, ὅπως πράσινο, σιέλ, κίτρινο, κοκκαλί, ἄσπρο κ.λ.π. Οἱ τιμές τους ἀρχίζουν ἀπὸ 62,30 δραχμές. Κατάστημα ΕΜΜΑΝΟΥΛΟΠΟΥΛΟΙ, ὁδὸς Αἰόλου 98.

Η ΕΡΕΥΝΑ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΕΤΟΙΜΟ ΦΟΡΕΜΑ

Ἡ πλούσια συλλογὴ τῶν καταστημάτων ΔΡΑΓΩΝΑ

Ἐξώπλατο φόρεμα

Φυσικὸν ἦταν ἀπὸ τὶς ἐπισκέψεις μας στὶς πηγὲς τοῦ ἑτοίμου φορέματος, νὰ μὴ παραλείψουμε καὶ τὰ μεγάλα καταστήματα νεωτερισμῶν ΔΡΑΓΩΝΑ. Τὸ τμῆμα τῶν ἑτοίμων γυναικείων ἐνδυμάτων στὸν α' ὄροφο, εἶναι ὑπερπλῆρες ἀπὸ τὴν πλούσια συλλογὴ πρωϊνῶν καὶ ἀπογευματινῶν φορεμάτων, ἀπὸ μπλοῦζες, φοῦστες, ταγιὲρ καὶ ρόμπες, σὲ ὡραῖα σχέδια καὶ ὑφάσματα. Ἀλλὰ ἂς ἀρχίσουμε τὴν περιγραφή μας, γιατὶ εἶναι τόσα πολλὰ σχέδια ποὺ θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν, ὥστε δὲν θὰ ἐπαρκέση ὁ χῶρος.

● ΦΟΡΕΜΑ ΤΗΣ ΠΛΑΖ στράπλες, ἀπὸ ποπλίνα σὲ ἐντυπωσιακὸ πολυχρωμο ἐμπριμέ. Ἡ φούστα ἔχει γύρω-γύρω ἀτσάκιστες πιέτες. Ἕνα κοντὸ μπολερὸ συμπληρώνει τὸ ἔξωμο αὐτὸ φόρεμα καὶ τὸ μετατρέπει σ' ἕνα πιὸ εὐκολοφόρετο κατάλληλο γιὰ τὴν πόλι. Τιμὴ δρχ. 195.

● ΕΞΩΠΛΑΤΟ ΦΟΡΕΜΑ ἀπὸ ἕνα ὡραιότατο λεπτὸ ὕφασμα, σὲ πάλ κίτρινο. Τὸ πάνω μέρος τοῦ κορσὰζ στολίζεται μ' ἕνα ἄσπρο «τρου-τρου», μέσα στὸ ὁποῖο περνᾶ ἕνα κίτρινο κορδελάκι καὶ δένει φιόγκο κάτω ἀπὸ τὴ μία μπρετέλα. Τὸ ἴδιο «τρου-τρου» ὑπάρχει καὶ στὸ κάτω μέρος τῆς φούστας, πάνω ἀπὸ ἕνα βολάν. Δρ. 307.

● ΔΙΑΦΟΡΑ ΠΡΩΙΝΑ φορέματα ἐμπριμέ, καρό, ριγὲ σὲ τομπράλκο, κουμπωτὰ ἀπὸ πάνω ὡς κάτω. Μανίκι κοντὸ ζαπονὲ καὶ γιακαδάκι μὲ πέτα. Τιμὴ δρχ. 116.

● ΤΣΙΤΙ ΡΙΓΕ κόκκινο-ἄσπρο ἢ πράσινο-ἄσπρο μὲ τὶς ρίγες καθέτως. Στολίζεται μὲ μιὰ λοξὴ φάσα καὶ κουμπώνει ὡς κάτω. Ἕναν ὡραῖο συνδυασμὸ κάνουν οἱ ρίγες στὸ γιακά. Στοιχίζει δρχ. 125.

● ΠΟΥΑΝΤΙΓΙΕ ΦΟΡΕΜΑ ἀπὸ κόκκινη-ἄσπρη ποπλίνα. Ἡ φούστα, σὲ τσιγγάνικο στύλ, στολίζεται μὲ λευκὰ φυτιλάκια πάνω στὶς ἑνώσεις τῶν βολάν. Τὸ ντεκολτὲ εἶναι στρογγυλό. Τιμὴ δρχ. 200.

● ΑΠΛΟ ΛΙΝΟ φόρεμα μὲ κοντὸ μανίκι καὶ γιακὰ μὲ πετάκια. Κουμπώνει ὡς κάτω μὲ ἄσπρα κοκκάλινα κουμπιὰ καὶ στολίζεται μὲ διπλὰ ἄσπρα γαζιὰ στὸ γιακά, πάτ, μανίκια κ.τ.λ. Ἡ φούστα εἶναι κλός. Τιμὴ δρχ 225.

● ΩΡΑΙΟ ΦΟΡΕΜΑ ἀπὸ ἐμπριμὲ ποπλίνα μὲ ἐμπατὸ ντεκολτὲ μπροστὰ καὶ μυτερὸ ἀρκετὰ ντεκολτὲ πίσω. Ἡ φούστα εἶναι πολὺ φαρδεια μὲ μεγάλες ἀτσάκιστες πιέτες. Στοιχίζει δρχ. 195.

● ΑΜΠΙΓΙΕ ΦΟΡΕΜΑ ἀπὸ σατὲν ἐμπριμὲ μὲ ὡραῖα ντεσέγ. Τὸ κορσὰζ εἶναι κρουαζὲ μὲ λοξὲς πένσες καὶ ζαπονὲ μανίκι. Ἡ φούστα κλὸς μὲ τέσσερα φύλλα κάνει ὁμορφες πτυχώσεις. Δρχ. 310.

● ΝΕΑΝΙΚΟ ΦΟΡΕΜΑ ἀπὸ κοντονάτ πουαντιγιὲ σὲ διάφορα χρώματα. Τὸ κορσὰζ κουμπώνει μπροστὰ μὲ λεπτὰ κουμπάκια. Μανίκι φούσκα καὶ φούστα μὲ κοῦ φῶπιετες. Δρχ. 225.

● ΤΑΓΙΕΡ ΡΑΙΓΙΟΝ ΓΚΡΟ σὲ κλασσικὴ γραμμή, μὲ μανίκι τρουὰ κὰρ καὶ στρογγυλὰ πέτα. Ὑπάρχει σὲ μπλὲ μὲ ἄσπρο πικό ἢ μαῦρο μὲ ἄσπρο πικό. Θὰ τὸ βρῆτε καὶ σὲ μεγάλα νούμερα κατάλληλο γιὰ εὐτραφεῖς κυρίες. Τιμὴ δρχ. 455.

Τσίτι ριγὲ

Η ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

ΕΝΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ, ΥΠΟ: ΓΚΥ ΝΤΕ ΜΩΠΑΣΣΑΝ

Η ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ντὲ Τερὲλ θὰ πέθαινε. Μολονότι δὲν ἦταν παρὰ πενήντα ἑξῆ χρονῶν, φαινόταν ἑβδομήντα πέντε.

Ἡ ἀδελφή της Σουζάννα, μεγαλύτερη κατὰ ἑξῆ χρόνια, ἔκλαιγε, γονατιστὴ κοντὰ στὸ κρεβάτι. Σ' ἕνα μικρὸ τραπέζι ἔκαιγαν δυὸ κεριά, γιατὶ περίμεναν τὸν παπὰ νὰ κάμη εὐχέλαιο καὶ νὰ τὴν κοινωνήση.

Ἡ ἱστορία τῶν δύο ἀδελφῶν ἦταν συγκινητική, καὶ εἶχε κάνει πολλὰ μάτια νὰ κλάψουν.

Ἡ Σουζάννα, ἡ μεγαλύτερη, εἶχε ἄλλοτε ἀγαπήσει τρελὰ ἕνα νέο, ποὺ κι' αὐτὸς τὴν ἀγαποῦσε. Ἀρραβωνιάστηκαν καὶ δὲν περίμεναν παρὰ τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ ὑπογράφονταν τὰ συμβόλαια, ὅταν ὁ Ἐρρίκος ντὲ Σαμπιὲρ πέθανε ξαφνικά.

Ἡ ἀπελπισία τῆς νέας ἦταν ἀπερίγραπτη κι' ὡρκίστηκε νὰ μὴν παντρευτῆ ποτέ. Καὶ κράτησε τὸν ὅρκο της. Ντύθηκε στὰ μαῦρα καὶ δὲν ἐγκατέλειψε ποτὲ τὰ πένθιμα ρούχα της.

Τότε ἡ ἀδελφή της, ἡ μικρὴ ἀδελφή της Μαργαρίτα, ποὺ δὲν ἦταν ἀκόμη παρὰ δώδεκα - δεκατριῶν χρονῶν, ἤρθε ἕνα πρωϊνό, ἔπεσε στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μεγαλύτερής καὶ τῆς εἶπε:

— Ἀλεφούλα μου, δὲν θέλω νὰ εἶσαι δυστυχισμένη. Δὲν θέλω νὰ κλαῖς σὲ ὅλη σου τὴ ζωή. Δὲν θὰ σ' ἐγκαταλείψω ποτέ, ποτέ, ποτέ! Οὔτ' ἐγὼ θὰ παντρευτῶ. Θὰ μείνω κοντά σου γιὰ πάντα, γιὰ πάντα!

Ἡ Σουζάννα, τὴ φίλησε, συγκινημένη ἀπ' αὐτὴ τὴν παιδικὴ ἀφοσίωσι, καὶ δὲν τὴν πίστεψε.

Ἀλλὰ καὶ ἡ μικρὴ κράτησε τὸ λόγο της, παρὰ τὶς παρακλήσεις τῶν γονέων της, παρὰ τὶς ἱκεσίες τῆς μεγαλύτερης, καὶ δὲν παντρεύτηκε ποτέ.

Ἔζησαν μαζὶ ὅλες τὶς ἡμέρες τῆς ζωῆς τους, χωρὶς νὰ χωρίσουν οὔτε μιὰ φορά... Ἀλλὰ ἡ Μαργαρίτα φαινόταν πάντοτε λυπημένη, τσακισμένη, σκυθρωπότερη ἀπὸ τὴ μεγαλύτερη, λὲς καὶ ἡ μεγάλη θυσία της τὴν εἶχε συντρίψει. Γέρασε γρηγορώτερα, τὰ μαλλιά της ἄσπρισαν ἀπὸ τὰ τριάντα της χρόνια καὶ καθὼς ὑπέφερε συχνά, ἔμοιαζε σὰ νὰ εἶχε προσβληθῆ ἀπὸ κάποια ἄγνωστη ἀρρώστεια.

Τώρα θὰ πέθαινε πρώτη.

Ἀπὸ εἰκοσιτέσσερις ὧρες εἶχε πάψει νὰ μιλάη. Μονάχα μὲ τὰ πρώτα ἀντιφεγγίσματα τῆς αὐγῆς, εἶχε πῆ:

— Πηγαίνετε νὰ φωνάξετε τὸν πνευματικό, ἤρθε ἡ ὥρα μου

Ἡ ἀδελφή της, μὲ τὸ μέτωπο στηριγμένο στὴν ἄκρη τοῦ κρεβατιοῦ ἔκλαιγε:

— Μαργκώ, φτωχή μου Μαργκώ.

Βήματα ἀκούστηκαν στὴ σκάλα. Ἡ πόρτα ἄνοιξε καὶ φάνηκε ἕνα παιδί, ἀκολουθούμενο ἀπὸ ἕνα παπὰ μὲ τὰ ἱερά του ἄμφια. Μόλις τὸν εἶδε, ἡ ἑτοιμοθάνατη ἄνοιξε τὰ μάτια, φέλλισε δυὸ ἢ τρεῖς λέξεις καὶ ἄρχισε νὰ στρίβη τὰ δάχτυλά της.

Ὁ ἐφημέριος Σιμὸν πλησίασε, τῆς πῆρε τὸ χέρι, τὴ φίλησε στὸ μέτωπο καὶ μὲ γλυκεία φωνὴ τῆς εἶπε:

— Ὁ Θεὸς νὰ σὲ συγχωρέση, παιδί μου. Ἔχε θάρρος! Ἡ στιγμὴ ἦρθε. Μίλησε.

Καὶ τότε, ἡ Μαργαρίτα, ριγώντας ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ πόδια, φέλλισε:

— Κάθησε, μεγάλη μου ἀδελφή, καὶ ἄκουσε.

Ὁ παπὰς ἔσκυψε πρὸς τὴ Σουζάννα, ποὺ στεκόταν πάντα γονατιστὴ κοντὰ στὸ κρεβάτι, τὴν ἀνασήκωσε, τὴν ἔβαλε σὲ μιὰ καρέκλα καὶ πέρνοντας στὸ κάθε χέρι του τὰ χέρια τῶν δυὸ ἀδελφῶν, εἶπε:

— Κύριε, Θεέ μου! Δῶσε τους δύναμι. Εὐσπλαχνήσου τις.

Καὶ ἡ Μαργαρίτα ἄρχισε νὰ μιλάη. Οἱ λέξεις ἔβγαιναν ἀπὸ τὰ λαιμό της βραχνές, διακεκομμένες.

— Συγγνώμη, μεγάλη μου ἀδελφή, συγχώρεσέ με! "Ω! "Αν ἤξερες πόσο φοβόμουν αὐτὴ τὴ στιγμή, σ' ὅλη μου τὴ ζωή!

— Τί νὰ σοῦ συγχωρήσω, μικρούλα μου; ψέλλισε ἡ Σουζάννα μέσα ἀπὸ τὰ δάκρυά της. Μοῦ τὰ ἔδωσες ὅλα. Εἶσαι ἕνας ἄγγελος...

Ἀλλὰ ἡ Μαργαρίτα τὴ διέκοψε:

— Σώπα, σώπα! "Αφησέ με νὰ μιλήσω... μὴ μὲ σταματᾶς... Εἶναι φοβερὸ.... "Αφησέ με νὰ τὰ πῶ ὅλα... ὥς τὸ τέλος. "Ακουσε.... θυμάσαι.... θυμάσαι τὸν Ἐρρίκο..

Ἡ Σουζάννα ρίγησε καὶ κύτταξε τὴν ἀδελφή της. Ἡ μικρὴ ἐξακολούθησε:

— Πρέπει νὰ τ' ἀκούσης ὅλα γιὰ νὰ καταλάβης. "Ημουν δώδεκα χρονῶν, μονάχα δώδεκα χρονῶν,τὸ θυμάσαι, ἔτσι δὲν εἶναι ; Καὶ ἤμουν παραχαϊδεμένη, ἔκανα ὅ,τι ἤθελα!.. Θυμάσαι πόσο μὲ χαίδευαν; "Ακουσε... Τὴν πρώτη φορὰ ποὺ ἦρθε, φοροῦσε γυαλιστερὲς μπότες. Κατέβηκε ἀπὸ τὸ ἄλογο μπροστὰ στὴ σκάλα, δικαιολογήθηκε γιὰ τὴν περιβολή του, ἀλλὰ ἐργόταν νὰ φέρη ἕνα νέο στὸν πατέρα. Τὸ θυμάσαι, ἔτσι δὲν εἶναι;... Μὴ λὲς τίποτα

— Λὲς νὰ πετύχουνε στὴ φωτογραφία αὐτὰ τὰ βραχάκια; Εἶναι τὸ μόνο ἀξιοθέατο !

...ἄκουσε..."Οταν τὸν εἶδα, ταράχθηκα, τόσο ὄμορφος ἦταν, καὶ στεκόμουν ὄρθια σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ σαλονιοῦ, ὅση ὥρα μιλοῦσε. Τὰ παιδιὰ εἶναι παράξενα... καὶ τρομερά... "Ω, ναί, τὸν εἶχα ὀνειρευθῆ!

»Ξαναήρθε πολλὲς φορές... καὶ τὸν κύτταξα μὲ τὰ μάτια μου καὶ τὴν ψυχή μου. "Ημουν ἀρκετὰ ψηλή, γιὰ τὴν ἡλικία μου καὶ περισσότερο πονηρή, ἀπ' ὅσο μὲ νόμιζαν. Ἐρχόταν συχνὰ... Δὲν σκεπτόμουν παρὰ μονάχα αὐτόν. Κάθε φορὰ ἔλεγα σιγά: «Ἐρρίκος... Ἐρρίκος ντὲ Σαμπιέρ!»

»"Υστερα εἶπαν ὅτι θὰ σὲ παντρευόταν. "Ηταν συμφορά, μεγάλη μου ἀδελφή, συμφορά! "Εκλαψα τρεῖς νύχτες, χωρὶς νὰ κοιμηθῶ. Ἐρχόταν κάθε μέρα, τὸ ἀπόγευμα, ὕστερα ἀπὸ τὸ φαγητό. Τὸ θυμᾶσαι, ἔτσι δὲν εἶναι; Μὴ λὲς τίποτα...ἄκουσε. Τοῦ ἔφτιαχνες γλυκὰ ποὺ τοῦ ἄρεσαν, μὲ ὀλεύρι, βούτυρο καὶ γάλα...Ξέρω πῶς... Θὰ κατάπινε μὲ μιὰ μπουκιὰ καὶ ὕστερα ἔπινε ἕνα ποτήρι κρασί. «Εἶναι ὑπέροχα!» ἔλεγε θυμάσαι πῶς τὸ ἔλεγε αὐτό ;

»Ζήλευα, ζήλευα!... Ἡ μέρα τοῦ γάμου σου πλησίαζε. Δὲν ἔμεναν παρὰ δεκαπέντε μέρες. «Δὲν θὰ παντρευτῆ τὴ Σουζάννα!» Ἔλεγα, «ὄχι, δὲν θέλω!... Ἐμένα θὰ παντρευτῆ, ὅταν μεγαλώσω. Ποτὲ δὲν θὰ βρῶ ἄλλον ποὺ νὰ τὸν ἀγαπήσω τόσο...» Ἀλλὰ ἕνα βρόδυ, δέκα μέρες πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο σου, περπατοῦσες μαζί του μπροστὰ στὸν πύργο, στὸ φῶς τοῦ φεγγαρισοῦ ... κι' ἐκεῖ κατω... κάτω ἀπὸ τὸ ἔλατο, κάτω ἀπὸ τὸ μεγάλο ἔλατο...σὲ πῆρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ σὲ φίλησε... σὲ φίλησε πολύ... Τὸ θυμάσαι, ἔτσι δὲν εἶναι; "Ηταν τόσο ὡχρὸς ὅταν γύρισε τὸ σαλόνι.

»Σᾶς εἶδα. "Ημουν ἐκεῖ, πίσω ἀπὸ τὸν τοίχο, κι' ἔβρεχα ἀπὸ τὴν ὀργή μου. "Αν μποροῦσα θὰ σᾶς εἶχα σκοτώσει καὶ τοὺς δυό.

«Δὲν θὰ παντρευτῆ τὴ Σουζάννα», εἶπα μέσα μου. «Ποτέ! Δὲν θὰ παντρευτῆ καμμιά. Θὰ ἤμουν πολὺ δυστυχισμένη...» Καὶ μονομιᾶς ἄρχισα νὰ τὸν μισῶ τρομερά.

»Τότε ξέρεις τί ἔκανα;... "Ακουσε. Εἶχα ἰδῆ τὸν κηπουρὸ νὰ κόβη κρέας γιὰ νὰ ἑτοιμάση τὶς φόλες γιὰ τὰ ἀδέσποτα σκυλιά. "Εσπρωξε μιὰ μπουκάλα μὲ μιὰ πέτρα, κι' ἀνοιξε τὰ γυαλιὰ μὲ τὸ κρέας. Πῆρα ἀπ' τὴ μητέρα ἕνα μπουκάλι, τόσπασα μ' ἕνα σφυρὶ καὶ ἔκρυψα τὰ γυαλιὰ στὴν τσέπη μου. Τὴν ἄλλη μέρα, καθὼς τοῦ εἴχες κάνει μικρὰ γλυκίσματα, τὰ ἄνοιξα μ' ἕνα μαχαίρι κι' ἔρριξα μέσα τὰ γυαλιά. "Εφαγε τρία... Κι' ἐγὼ ἐπίσης ἔφαγα ἕνα... Τ' ἄλλα ἔξη τὰ πέτριξα στὴ λίμνη... Οἱ δυὸ κύκνοι ψόφησαν δυὸ μέρες ἀργότερα... Τὸ θυμάσαι;... "Ω, μὴ λὲς τίποτα... "Ακουσε, ἄκουσε... Μόνο ἐγὼ δὲν πέθανα, ἀλλὰ ἤμουν πάντα ἀρρωστη... Ἐκεῖνος πέθανε... Τὸ ξέρεις... "Ακουσε.. Αὐτὸ δὲν εἶναι τίποτα... Μετά, ἀργότερα... τὸ πιὸ τρομερό... ἄκουσε.

»"Ολη μου τὴ ζωὴ βασανιζόμουν. «Δὲν θὰ ἐγκαταλείψω πιὰ τὴν ἀδελφή μου», ἔλεγα. «Καὶ θὰ τῆς τὰ πῶ ὅλα, τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ πεθαίνω»... Νά. Κι' ἀπὸ τότε, σκεπτόμουν πάντα αὐτὴ τὴ στιγμή, αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ σοῦ τὰ ἔλεγα ὅλα... Νά, ἤθοε... Εἶναι τρομερό. "Ω, μεγάλη μου ἀδελφή!

»Σκεπτόμουν πάντα, πρωῖ καὶ βράδυ, μέρα, νύχτα: «Πρέπει νὰ τῆς τὸ πῶ, μιὰ φορά...». Περίμενα... Τί μορτύριο!... Τελείωσε. Μὴ λὲς τίποτα... Τώρα. φοβᾶμαι, φοβᾶμαι... "Αν τὸν ξανάβλεπα, σὲ λίγο, ὅταν θὰ εἶμαι πεθαμένη... Νὰ τὸν ξαναδῶ... τὸ σκέπτεσαι;... Πρώτη ἐγώ! Δὲν θὸ τολμήσω... Ἀλλὰ πρέπει. Θὰ πεθάνω. Θέλω νὰ μὲ συγχωρήσης, τὸ θέλω... Δὲν θέλω νὰ πάω μπροστά του χωρὶς νὰ μ' ἐχης συγχωρήσει. "Ω, πέστε της νὰ μὲ συγχωρήση, πέστε, σᾶς ἱκετεύω. Δὲν θέλω νὰ πεθάνω χωρὶς αὐτό...».

Σώπασε κι' ἀναστένοξε βαρειά.

Ἡ Σουζάννα εἶχε κρύψει τὸ πρόσωπό της στὰ χέρια της καὶ δὲν κουνιόταν πιά. Σκεπτόταν αὐτὸν ποὺ θὰ μποροῦσε ν' ἀγοπᾶη τόσο πολύ. Τί ὄμορφα θὰ ζοῦσαν. Τὸν ξανάβλεπε στὸ παρελθὸν ποὺ εἶχε σβύσει γιὰ πάντα. Ἀγαπημένοι νεκροί! Πόσο μᾶς ξεσχίζουν τὴν καρδιά. "Ω, αὐτὸ τὸ φιλί, αὐτὸ τὸ μοναδικὸ φιλί! Τὸ εἶχε φυλάξει στὴν ψυχή της. Κι' ὕστερα τίποτα πιά, τίποτα πιὰ σ' ὅλη της τὴ ζωή!...

Ὁ παπὰς σηκώθηκε ξαφνικὰ καὶ μὲ δυνατὴ φωνὴ φώναξε :

— Δεσποινὶς Σουζάννα, ἡ ἀδελφή σου πεθαίνει!

Καὶ τότε, ἡ Σουζάννα, ἀνοίγοντας τὰ χέρια της, ἔβειξε τὸ μουσκεμένο ἀπ' τὰ δάκρυα πρόσωπό της, καὶ πέφτοντας στὴν ἀδελφή της, τὴ φίλησε μ' ὅλη της τὴ δύναμι, ψελλίζοντας:

— Σὲ συγχωρῶ, σὲ συγχωρῶ, μικρούλα μου...

βάσις τῆς ὀμορφιᾶς

ΥΠΑΡΧΟΥΝ γυναῖκες ποὺ ἔχουν περάσει καὶ τὴν ὡριμότητα, κι' ὅμως στὸ ἔρμο γυρνοῦν ἀκόμη καὶ τὶς κυττάζουν, γιατὶ σφύζουν ἀπὸ ὑγεία καὶ ὀμορφιά. Ὑπάρχουν βροντερὰ γεράματα καὶ κουρασμένα νιάτα. Γιὰ ν' ἀποφύγετε τὰ δεύτερα καὶ νὰ κερδίσετε τὰ πρῶτα, ἀκολουθήσετε μερικὲς συμβουλές, συμπεράσματα μακρᾶς πείρας καὶ μελέτης.

• Πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ τροφὴ

Τὰ ζῶα, ἔχουν ἕνα θαυμάσιο ἔνστικτο, ποὺ τὰ ὁδηγεῖ νὰ βροῦν τὴν κατάλληλη τροφή, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔχει ἀνάγκη ὁ ὀργανισμός τους. Ὁ πολιτισμένος ἄνθρωπος, ἔχει χάσει τὸ ἔνστικτο αὐτό, ἔχει ὅμως στὴ διάθεσί του τὴν καθεδήγησι τῆς ἐπιστήμης, καὶ σύμφωνα μ' αὐτὴ πρέπει νὰ γίνεται ἡ διατροφή του.

• Τὸ ποτὸ εἶναι ἀπαραίτητο

Τὸ κόκκινο κρασὶ συνιστᾶται περισσότερο ἀπὸ ὁ,τιδήποτε ἄλλο. Εἶναι τονωτικό, χωνευτικό, ἀπολυμαντικό. "Ἕνα - δυὸ ποτήρια κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ φαγητοῦ, εἶναι ἐξαιρετικὰ ὠφέλιμα. Κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἡμέρας πίνετε ποτὰ μὲ βάσι τὸ νερό. Πορτοκαλάδες, λεμονάδες, τσαϊ κλπ. Τὸ πρωὶ καὶ τὸ βράδυ ἕνα ποτήρι νερὸ σκέτο, εἶναι ἐξαιρετικὰ ὠφέλιμο.

• Ἡ γικοτίνη δὲν κάνει ποτὲ καλὸ

Κάθε τσιγάρο περιέχει μιὰ μικρὴ δόσι δηλητηρίου. Συχνὰ οἱ καπνισταὶ προσβάλλονται ἀπὸ ἀναιμίες, νευρῖτιδες, ἀσθένειες τῶν πνευμόνων. "Ας ἀφήσωμε πιὰ τὴν ἀπειλὴ τοῦ καρκίνου. Δὲν πεθαίνουν βέβαια ὅλοι οἱ καπνισταί, μὰ ἀνάμεσα στοὺς ὑγιεῖς ὑπερήλικας, δὲν θὰ βρῆτε παρὰ ἐλάχιστους μεγάλους καπνιστάς.

Συμπέρασμα: Προσπαθῆστε νὰ ἐλαττώσετε τὸ κάπνισμά σας κατὰ μερικὰ τσιγάρα, ἂν φυσικὰ δὲν ἔχετε τὴ δύναμι νὰ καταργήσετε ἐντελῶς τὴν τόσο εὐχάριστη μὰ καὶ ἐπικίνδυνη αὐτὴ συνήθεια.

• Ἡ γυμναστικὴ εἶναι ἀπαραίτητη

Γιὰ νὰ ἔχετε μιὰ καλὴ σιλουέτα, εἶναι ἀπαραίτητη ἡ φυσικὴ ἄσκησις. Οἱ μῦς γιὰ νὰ διατηρήσουν τὴν ἐλαστικότητά τους, πρέπει νὰ ἐργάζονται.

Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν καθημερινὴ λιγόλεπτη γυμναστικὴ μὲ ἁπλὲς ἀσκήσεις, πρέπει νὰ κάνετε ἕνα ὅπλο τρεῖς φορὲς τὴν ἑβδομάδα.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἄσκησι, πρέπει νὰ ἀκολουθήση λίγης ὥρας ἀνάπαυσι, γιὰ νὰ ξαναβρῆ ἡ καρδιὰ τὸν κανονικό της ρυθμό.

Ἡ πεζοπορία ἐπίσης, εἶναι μιὰ θαυμάσια ἄσκησις. Μὴν τρέχετε στὸ δρόμο, ἀλλὰ ἕνας περίπατος μὲ γοργὸ βῆμα θὰ σᾶς ὠφελήση πολύ. Κρατᾶτε τὸ σῶμα ἴσια. Νὰ μιὰ συμβουλὴ ποὺ δίνετε συχνὰ στὰ παιδιά σας, ποὺ δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείπετε καὶ ἡ ἴδια, ἂν θέλετε νὰ ἔχετε νεανικὴ ἐμφάνισι.

• "Ενας καλὸ φίλος: ὁ ὕπνος

Κρατήσετε ἕνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα γιὰ τὸν ὕπνο. Τὴν ὥρα αὐτὴ γίνεται ἡ ἀνανέωσις τοῦ ὀργανισμοῦ. Δὲν φτάνει ὅμως νὰ κοιμᾶστε. Πρέπει καὶ νὰ κοιμᾶστε καλά.

Πέφτετε νωρὶς (κατὰ τὶς δέκα) καὶ ξυπνᾶτε πάλι νωρὶς (στὶς ἑξῆ). Μὴ ξεχνᾶτε ὅτι ὁ ὠφελιμότερος ὕπνος, εἶναι αὐτὸς ποὺ γίνεται πρὶν ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα. Ἐπίσης μὴ παραλείπετε ν' ἀφίνετε τὸ παράθυρο ἀνοιχτό, καὶ τὸ κρεβάτι σας νὰ εἶναι ἀναπαυτικὸ καὶ καλοστρωμένο.

• Οἱ μαῦρες σκέψεις

Ὁ θυμός, τὸ μῖσος, ἡ ζήλεια, εἶναι αἰσθήματα ποὺ μᾶς καταστρέφουν. Τὴν ὥρα τοῦ θυμοῦ τὸ χρῶμα ἀλλάζει, ὁ λαιμὸς πρήζεται, τὰ μάτια πετιοῦνται ἔξω ἀπὸ τὶς κόγχες, τὰ χέρια τρέμουν. "Ολα αὐτὰ δίνουν μιὰ ἀμυδρὰ ἐντύπωσι τοῦ τί καταστροφὴ γίνεται στὸν ὀργανισμό. Τὸ ἕλκος τοῦ στομάχου π.χ. εἶναι συχνὰ ἀποτέλεσμα κακῆς ψυχολογικῆς καταστάσεως. Καταπολεμᾶτε τὰ αἰσθήματα ποὺ σᾶς καταστρέφουν, χρησιμοποιώντας γι' αὐτὸ ὁλόκληρη τὴ θέλησί σας.

• Νὰ εἶσθε αἰσιόδοξη

Μπορεῖ ὅλα νὰ σᾶς ἔρχωνται ἀνάποδα. Δὲν μπορεῖτε ἴσως νὰ κάνετε τίποτα γιὰ νὰ τὸ ἐμποδίσετε αὐτό. Μπορεῖτε ὅμως νὰ ἐλπίζετε. Ἐλπίζετε ὅτι αὔριο ὅλα θὰ διορθωθοῦν. Διώξετε τὶς σκοτοῦσες, ὅλα ταχυτοποιοῦνται μὲ τὸν καιρό, ἂς ἀφήσωμε σ' αὐτὸν νὰ λύση τὰ προβλήματά μας.

• Ἀποφεύγετε τὴν πλήξι

Οἱ ἄνθρωποι ποὺ βασανίζονται ἀπὸ πλήξι, καταστρέφονται ψυχικὰ καὶ σωματικά. Συχνὰ στοὺς ἀνθρώπους αὐτοὺς παρατηρεῖται κακὴ κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ἡ καρδιὰ κάνει τὴ δύναμί της, τὰ ὄργανα τῆς πέψεως δὲν λειτουργοῦν κανονικὰ καὶ ὁ ὀργανισμὸς παρουσιάζει μιὰ γενικὴ ἐξασθένησι.

Μὰ ἡ ζωὴ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἐνδιαφέροντα πράγματα. Φροντίστε νὰ τὰ βρῆτε, ν' ἀσχοληθῆτε μ' αὐτὰ καὶ θὰ διώξετε ἔτσι τὸ μεγάλο ἐχθρὸ ποὺ σᾶς ἀπειλεῖ, τὴν πλήξι.

• Ἀγαπᾶτε, γελᾶτε

Ὁ ἔρωτας - πάθος ἂς δώση τὴ θέσι του στὴν ἀγάπη-στοργή. Ὁπωσδήποτε ὅμως, φροντίστε νὰ μὴ λείψη ἡ ἀγάπη ἀπὸ τὴ ζωή σας.

Νὰ εἶσαστε πάντοτε εὔθυμη. Ἀκούσετε τὸν Σάμφορτ ὁ ὁποῖος λέει, πὼς ἡ πιὸ ἄσκοπη μέρα τῆς ζωῆς μας, εἶναι ἐκείνη ποὺ ἔχει περάσει χωρὶς γέλιο.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὑπηρέτρια: Εἶναι στὴν πόρτα, ἕνας δυστυχισμένος ποὺ λέει πὼς ψεφάει ἀπὸ τὴν πείνα.

Ἡ κυρία: Καλά, δῶσε του ἕνα κομμάτι ψωμὶ μὲ τυρί.

— Λέει πὼς ἦταν ἄλλοτε πολὺ καλῆς τάξεως ἀ.θρωπος.

— Δῶσε του τότε καὶ μιὰ.. πετσέτα!

Η ΜΟΔΑ

τῶν παπουτσιῶν

τὸν ἐρχόμενο χρόνο

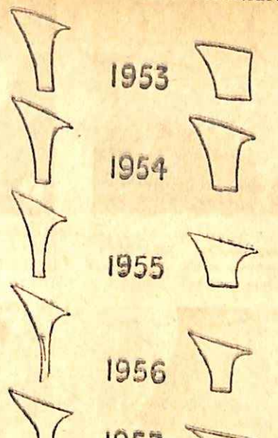

Οἱ μεταμορφώσεις, ὄχι τοῦ Ὀβιδίου, ἀλλὰ τῶν ...τακουνιῶν! Εἶναι πραγματικὰ ἐκπληκτικὲς οἱ ἀλλαγὲς τῶν τακουνιῶν, τόσο τῶν ψηλῶν (ἀριστερὴ στήλη), ὅσο καὶ τῶν χαμηλῶν (δεξιὰ στήλη). Τὰ πέντε τελευταῖα χρόνια 1953—1957.

ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΛΑΝΣΑΡΕΙ ΜΥΤΕΡΕΣ ΓΟΒΕΣ ΜΕ ΤΕΤΡΑΓΩΝΗ ΜΥΤΗ, ΜΕ ΣΤΕΝΟ ΛΟΥΡΑΚΙ ΨΗΛΑ ΚΑΙ ΤΑΚΟΥΝΙΑ «ΠΟΥΑΡΕ»

Ἀν ΠΡΟΣΕΞΗ κανεῖς καλὰ τὴ γραμμὴ τῆς μόδας τῶν τελευταίων πέντε ἐτῶν θὰ δῆ πὼς πολὺ λίγες βασικὲς ἀλλαγὲς ἔχουν γίνει ἀπὸ τὸ 1953 κι' ἐδῶ. Προσέξτε ὅμως καὶ τὰ παπούτσια. Ἡ διαφορὰ εἶναι καταπληκτική. Τὰ φαρδιὰ τακούνια καὶ οἱ στρογγυλὲς φόρμες ἀνήκουν στὸ παρελθὸν καὶ μποροῦν νὰ τοποθετηθοῦν στὸ μουσεῖο τῆς γυναικείας μόδας.

Στὴν πραγματικότητα οἱ ἀλλαγὲς ἦταν τόσο γρήγορες ποὺ κάποτε ἀκούστηκε νὰ λέη γνωστὸς μεγάλος Παρισινὸς ράπτης γιὰ κάποια κομψὴ στάρ. «Εἶναι πολὺ καλοντυμένη μὰ φορᾶ περσινὰ παπούτσια.

Ἀπὸ τὸ 1952 τὸ παπούτσι καὶ τὰ τακούνι του λεπταίνει συνεχῶς ὥστε ὅλοι νὰ παραδέχωνται πὼς τὰ σημερινὰ σχέδια ὄχι μόνο δὲν κολακεύουν τὴ γυναίκα ἀλλὰ καταστρέφουν καὶ τὸ πόδι της. Ἀλλὰ ποιός τοὺς ἀκούει; Οἱ γυναῖκες τὰ βρίσκουν ὡραῖα.

Τί θὰ φορεθοῦν ὅμως στὸ μέλλον; Τὰ τακούνια ἔφθασαν στὸ ἀπροχώρητο σὲ λεπτότητα, ἀκόμη κι' ἂν ἔγιναν μεταλλικὰ ἢ πλαστικά. Οἱ περισσότεροι τεχνῖτες προσπαθοῦν νὰ τὰ λεπτύνουν ἀκόμη περισσότερο ὅμως οἱ μεγάλοι σχεδιασταὶ ζητοῦν κάτι καινούργιο.

Ἔτσι λανσάρησαν τὸ τακούνι «Πουαρέ». Ὁ Πουαρὲ ἦταν ὁ Ντιὸρ τῆς περιόδου πρὸ τοῦ 1914 καὶ στὸν καιρό του εἶχε λανσάρει τὸ λεπτὸ τακούνι τῆς ἐποχῆς τοῦ Λουδοβίκου.

Ἡ μοντέρνα ἔκδοσι τοῦ τακουνιοῦ «Πουαρὲ» τὸ θέλει πολὺ λεπτὸ ἀλλὰ πιὸ χαμηλὸ ἀπ' ὅ,τι ἔξερουμε καὶ ἡ βάσις του εἶναι πιὸ χονδρή. Ἐναρμονίζεται θαυμάσια μὲ τὴ νέα γραμμὴ τῆς μόδας ποὺ ἀπαιτεῖ ἀπὸ τὴ γυναίκα νάχη χαριτωμένο βάδισμα πράγμα ποὺ δύσκολα μποροῦσε νὰ τὸ ἔχη μὲ τὰ πολὺ ψηλὰ καὶ λεπτὰ τακούνια.

Τὰ τακούνια αὐτὰ λανσάρονται πάνω σὲ μυτερὲς φόρμες παπουτσιῶν τῶν ὁποίων ἡ μύτη εἶναι τετράγωνη μπροστά. Πολλὲς ἀπὸ τὶς γόβες αὐτὲς ἔχουν ἕνα λεπτὸ λουράκι ψηλά. Δέρματα χρησιμοποιοῦνται ὅλα ἀπὸ τὸ ἀνοικτὸ σαμουά, ὡς τὸ κροκοντίλ, τὸ φίδι, τὸ καστόρι, τὸ σεβρὸ καὶ τόσα ἄλλα.

Στὸ Παρίσι καὶ στὶς ἄλλες πόλεις τῆς Εὐρώπης τὰ μεγάλα καταστήματα παπουτσιῶν διοργανώνουν καὶ μιὰ ὑπηρεσία ἐπισκευῶν τῶν τακουνιῶν αὐτῶν τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπισκευασθοῦν τέλεια ἀπὸ κοινοὺς τεχνῖτες. Σπάνε δὲ τόσο εὔκολα ποὺ ἡ ὑπηρεσία ἐπιδιορθώσεων ἀλλάζει τακούνια σὲ πολὺ περισσότερα ζευγάρια παπούτσια ἀπ' ὅσα πουλιοῦνται κάθε μέρα.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνο τὰ ψηλὰ τακούνια ποὺ ἄλλαξαν τόσο πολύ. Καὶ τὰ χαμηλὰ τακούνια γιὰ τὰ παπούτσια σπὰρ ἄλλαξαν τόσο σὲ σχῆμα καὶ ὄγκο ποὺ ἔχουν γίνει ἀγνώριστα τὰ τελευταῖα χρόνια. Ἔχουν κι' αὐτὰ λεπτύνει ἀρκετὰ ὥστε νὰ χάνουν τὴν πρακτικότητά τους.

Θὰ κρατήση ὅμως ἡ μόδα αὐτὴ ποὺ δὲν εἶναι ὑγιεινὴ καὶ πρακτική; Γιὰ ἕνα χρόνο τουλάχιστον φαίνεται πὼς αὐτὴ θὰ ἐπικρατήση ὥσπου νὰ καθιερωθῆ κάτι πιὸ τρελλὸ ἴσως ποὺ νὰ τὴν ἐκτοπίση.

ΜΙΑ ΙΔΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΕΣ

ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΤΕ ΤΗ ΜΠΑΝΙΕΡΑ ΣΑΣ

ΜΕ ΛΙΓΟ ΚΟΠΟ ΚΑΙ ΛΙΓΑ ΕΞΟΔΑ

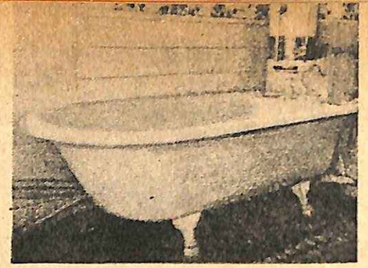

Μιὰ μπανιέρα παλαιοῦ τύπου ἀποτελεῖ μιὰ ἀκαλαισθησία μέσα στὰ σύγχρονα δωμάτια λουτροῦ. Κι' ὅμως εἶναι εὔκολο νὰ τὴ μοντερνοποιήσετε μ' ἕνον ἁπλὸ τρόπο, ποὺ θὰ τὴ μεταμορφώση τελείως. Ὁ τρόπος αὐτὸς δὲν εἶναι δύσκολο νὰ πραγματοποιηθῇ, ἀρκεῖ νὰ προσέξετε καὶ νὰ ἐφαρμόσετε μὲ σχολαστικότητα τὶς παρακάτω ἁπλὲς ὁδηγίες :

1 Μετρῆστε τὸ πλάτος τῆς μπανιέρας στὸ ἐπάνω μέρος, ὕστερα το μῆκος καὶ τὸ ὕψος. Προμηθευτῆτε καδρονάκια 5X5 ἑκατοστὰ γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ πλαισίου.

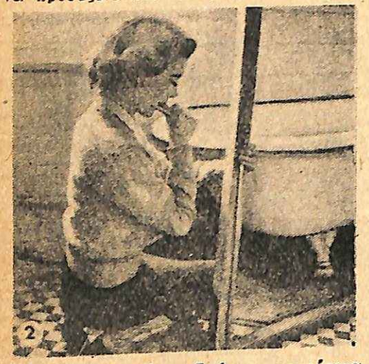

2 Πάρτε 2 καδρονάκια 5 ἑκατ. μακρύτερα ἀπὸ τὴ μπανιέρα, 2 μὲ τὸ ἀκριβὲς πλάτος της καὶ 4 μὲ τὸ ὕψος τῆς μπανιέρας μείον ἀκριβῶς δέκα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

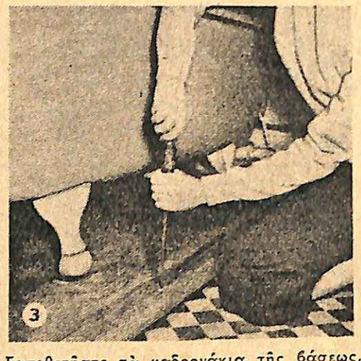

3 Τοποθετῆστε τὰ καδρονάκια τῆς βάσεως, εἴτε διδώνοντάς τα στὸ δάπεδο, ἂν εἶναι εὔκολο, εἴτε στερεώνοντάς τα στὸν τοῖχο μὲ γάντζους ἢ καὶ μὲ γωνιὲς διδωτές.

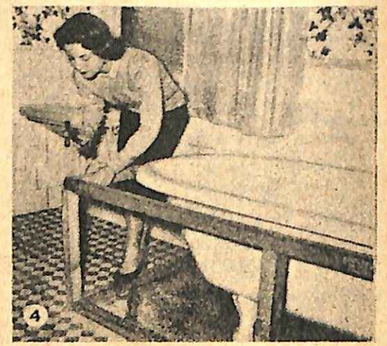

4 Στὴ βάσι αὐτὴ μοντάρετε τὰ 4 κάθετα καδρονάκια κορφώνοντάς τα γερά, ὕστερα τοποθετεῖτε τὰ δυὸ ἀπὸ πάνω καδρονάκια ποὺ συμπληρώνουν τὸ πλαίσιο.

5 Καλύψετε τὶς δυὸ ἐπιφάνειες τοῦ πλαισίου μὲ κόντρα πλακὲ ποὺ θὰ κόψετε στὶς ἀκριβεῖς διαστάσεις καὶ τὸ ὁποῖο θὰ καρφώσετε κατόπιν μὲ μικρὰ καρφάκια.

6 Τοποθετῆστε ἕνα κομμάτι κόντρα πλακὲ στὸ στρογγυλὸ μέρος τῆς μπανιέρας καὶ χαράξτε τὴν περιφέρεια ἀπὸ κάτω. Πριονίστε στρογγυλό. Κόψτε ὅ,τι περισσεύει.

7 Κατὰ μῆκος τῶν χειλιῶν τῆς μπανιέρας τοποθετῆστε μιὰ ταινία κόντρα πλακὲ γιὰ νὰ καλύψετε τὸ κενὸ ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὸ πλαίσιο καὶ στὴ μπανιέρα σας.

8 Ἀλείφετε μὲ κατόλληλη κόλλα τὸ κόντρα πλακὲ καὶ τὸ ἐπενδύετε μὲ λινόλεουμ, φορμάϊκα ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλη πλαστικὴ ὕλη, ἀνάλογα μὲ τὸ ἰδιαίτερο γοῦστο σας.

9 Σ' ὅλες τὶς ὁριζόντιες καὶ κάθετες διασταυρώσεις τοποθετεῖτε ἀπὸ μιὰ διακοσμητικὴ γωνιὰ ἀπὸ ἀλουμίνιο ἢ πλαστικὴ ὕλη, ποὺ διδώνετε μὲ πλατυκέφαλες βίδες.

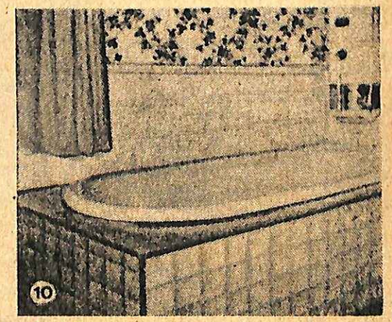

10 Ἡ ἐργασία σας τελείωσε. Ἔχετε τώρα μιὰ ὡραία μοντέρνα μπανιέρα ποὺ συνδυάζει ὅλες τὶς ἀπαιτήσεις τῆς αἰσθητικῆς καὶ τῆς συγχρονισμένης ὑγιεινῆς.

Η ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ, ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΣ ΜΑΣ κ. ΡΕΝΑ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ, ΜΑΣ ΓΡΑΦΕΙ

ΤΙ ΘΑ ΦΟΡΕΘΗ ΤΟ ΧΕΙΜΩΝΑ

ΝΤΙΟΡ : Η ΓΡΑΜΜΗ «ΑΔΡΑΧΤΙ», ΠΟΥ ΚΑΤΑΡΓΕΙ ΤΗ ΜΕΣΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΣΙΛΟΥΕΤΑ ΣΕ ΔΥΟ ΠΑΡΕΝΘΕΣΕΙΣ
ΖΑΝ ΝΤΕΣΕ : ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΦΟΡΕΜΑ
ΖΑΚ ΧΕΜ : ΤΕΤΡΑΓΩΝΟΙ ΩΜΟΙ – ΜΑΚΡΥΕΣ ΖΑΚΕΤΕΣ
ΓΚΥ ΛΑΡΟΣ : ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΦΟΥΡΟ
ΜΠΑΛΕΝΣΙΑΓΚΑ – ΖΙΒΑΝΣΥ : ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ Η ΚΟΝΤΗ ΦΟΥΣΤΑ ΣΤΗ ΜΟΔΑ

Κυριαρχοῦν: ζωηρὰ χρώματα, ντὲ-πιές, χαμηλὴ μέση

Η ΓΡΑΜΜΗ «ΑΔΡΑΧΤΙ»
Ὁ Ντιὸρ σχεδίασε αὐτὴ τὴν κάπα ἀπὸ ἀληθινὴ γούνα καστὸρ στὴ νέα γραμμή του.

ΠΑΡΙΣΙ, Αὔγουστος.

—Τὸ Παρίσι εἶναι ἔρημο. Μόνο ξένοι τουρίστες περιδιαβαίνουν μέσα στοὺς δρόμους του. Ὅσοι γνώρισαν τὸ Παρίσι ἄλλες ἐποχὲς τὸ βλέπουν μὲ λύπη τους τώρα ἐγκαταλελειμμένο.

Ὡστόσο οἱ μεγάλοι οἶκοι τῆς Μόδας δούλευαν ἐντατικὰ γιὰ νὰ ἑτοιμάσουν τὶς κολεξιὸν τοῦ ἐρχόμενου χειμώνα. Καὶ μόλις μπῆκε ὁ Αὔγουστος ὁ ἕνας ὕστερα ἀπὸ τὸν ἄλλον παρουσίασαν στὸν κόσμο τὴ νέα γραμμὴ τῆς μόδας ποὺ θ' ἀκολουθήσουν τυφλὰ οἱ γυναῖκες σ' ὅλα τὰ γεωγραφικὰ μήκη καὶ πλάτη τῆς γῆς.

ΚΡΙΣΤΙΑΝ ΝΤΙΟΡ

Ὁ Ντιὸρ ἔγινε ὁ δικτάτωρ τῆς γυναικείας μόδας, ὁ νέος Θεὸς ποὺ ἀκολουθοῦν τυφλὰ οἱ γυναῖκες. Ἀπὸ πολὺ πρωὶ εἶχαν γεμίσει οἱ αἴθουσες τοῦ μεγάρου του ποὺ δὲν φτάνουν ποτὲ σ' αὐτὲς τὶς περιστάσεις, παρ' ὅλο ποὺ πρόσθεσε ἕνα ἀκόμη πάτωμα γιὰ τὶς μπουτὶκ καὶ θεωρεῖα ποὺ ἔμοιαζαν τὴν ἡμέρα αὐτὴ σὰν «μπαλκόνια» τοῦ Ρενουὰρ.

Μέσα σὲ δυὸ ὧρες ὁ Ντιὸρ μᾶς καθώρισε τὴ νέα γραμμὴ τῆς μόδας: Τὸ μῆκος τῆς φούστας μένει στοὺς 38 ὡς σαράντα πόντους ἀπὸ τὸ ἔδαφος. Ἐξαφανίζει τὴ μέση καὶ ὅταν βάζη ζῶνες τὶς τοποθετεῖ πολὺ χαμηλά. Οἱ ζακέτες του ἱκανοποιοῦν ὅλο τὸν κόσμο. Εἴτε εἶναι κοντὲς πολὺ ἢ εἶναι πολὺ μακρυές. Πολλὰ ὀγκώδη μόνο στὴν πλάτη, διπλὰ φορέματα. Γενικὰ ἡ γυναικεία σιλουέτα φουσκωμένη στὴν πλάτη καὶ στενὴ κάτω, μοιάζει σὰν ἕνα «ἀδράχτι» καὶ χωράει μέσα σὲ δυὸ παρενθέσεις.

Τὰ ταγιέρ του ἔχουν μιὰ μεγάλη ποικιλία στὸ σχῆμα καὶ δίνουν τὴ θέσι τους στὰ ντὲ-πιές. Οἱ ζακέτες του εἶναι κοντὲς σὰν μπλουζόν, ἄλλες σὰν μπολερὸ κι' ἄλλες πολὺ μακρυές. Ἔχουν φούστες κοντές, ἴσιες ἢ πλισέ.

Τὰ πολτὰ εἶναι ὀγκώλη στὴν πλάτη καὶ πολλὰ εἶναι γανιρισμένα μὲ γούνα γενὰρ ἢ βιζὸν στὸ λαιμό.

Τὰ φορέματα εἶναι φουσκωτὰ στὴν πλάτη, ἐφαρμοστὰ ἐμπρὸς καὶ στενὰ στὴ φούστα. Φυσικὰ αὐτὰ μποροῦν νὰ φοεθοῦν μόνο ἀπὸ γυναῖκες ποὺ δὲν ἔχουν περιφέρειες. Ἄλλα φορέματα ἔνουν χαμηλὴ τάγια. Αὐτὸ ποὺ θὰ πηγαίνη σ' ὅλες τὶς γυναῖκες εἶναι τὸ φόεμα σεμιζιέ. Εἶχε ἕνα ὡραιότατο στὴ συλλογή του ἀπὸ τρυθὴντ γκρὶ πὲρλ μὲ φούστα ὅλο πιέτες καὶ ζώνη στὴ μέση.

Γιὰ τὸ ἀπόγευμα ὁ Ντιὸρ προτείνει τρία πράγματα. Τὰ φορέματα φουρὸ ἀπὸ κρέπ. Τὰ ντὲ-πιὲς ἀπὸ μαῦρο κρέπ, τὰ ὁποῖα εἶναι ἕνα εἶδος μπλουζὸν πάνω σὲ μιὰ ἴσια φούστα. Φορέματα κοντὰ φαρδειὰ καὶ πολὺ γαρνιρισμένα μὲ βολὰν ποὺ παρασύρουν τὰ πάντια στὸ πέρασμά τους.

Ὁ Ντιὸρ λέει πὼς ἡ γραμμὴ τῆς μόδας ἀφορᾶ σχεδὸν πάντα τὰ φορέματα τῆς ἡμέρας. Τὰ βραδυνὰ δὲν ἀλλάζουν πολύ. Φέτος λανσάρει διπλὰ φορέματα τῶν ὁποίων ἡ πρώτη φούστα σηκώνεται καὶ σκεπάζει σὰν κάπα τοὺς ὤμους. Πολλὰ βραδυνὰ ἀπὸ μουσελὶν καὶ κρὲπ μὲ ντραπὲ στὸ κορσάζ. Πολλὰ σατὲν ἐμποιημὲ καὶ μπροκὰρ σὲ τόνους χρυσοῦς, μελιτζανὶ ἢ μπὲζ, ἀλλὰ ἐξαιρετικῆς ποιότητος. Βελοῦδα ροζ πάνω σὲ λευκὸ σατέν, βερυκοκί, λιλά. Τὴν ἡμέρα ὁ Ντιὸρ ἀγαπᾶ τὰ μαῦρο, τὸ κόκκινο, ἕνα δικό του κόκκινο, τὸ μπλέ.

Ὁ Ντιὸρ εἶναι ὅμως πολὺ μεγάλος σχεδιαστὴς καὶ ξέρει πὼς δὲν πρέπει νὰ ποντάρη μόνο πάνω σ' ἕνα πρᾶγμα. Γι' αὐτὸ ὑπάρχουν στὴ συλλογή του καὶ πολλὲς παραλλαγὲς αὐτῆς τῆς περίφημης νέας γραμμῆς του. Ἔτσι, ὑπάρχουν ζακέτες μὲ μακρυὰ μπάσκα ἀπὸ χειμωνιάτικα τουήντ. Ἴσια φορέματα μὲ μέση ποὺ διαγράφεται ἐλαφρὰ ἀπὸ τὴν κούπ τους, φαρδειὲς φοῦστες μὲ πιέτες. Ἐπίσης βραδυνὰ φορέματα στὺλ Μαρίας Ἀντουανέτας μὲ πελώριες φοῦστες ἢ ἀκόμη βραδυνὰ σὲ ἴσια γραμμὴ μάλλινα ἢ βελουδίνα.

ΖΑΝ ΝΤΕΣΕ

Ὁ Ζὰν Ντεσὲ συμπληρώνει εἴκοσι χρόνια φέτος τῆς σταδιοδρομίας του. Γιὰ τὴν ἐπέτειό του παρουσιάζει ἕνα ξεχωριστὸ στύλ, λεπτὸ καὶ ραφινέ.

Ὦμοι στρογγυλοὶ ἀλλὰ τονισμένοι, τάγια καὶ περιφέρειες λεπτές, μῆκος φούστας ἀπὸ σαράντα ὡς σαραντατέντε ἑκατοστά.

Ὁ Ντεσὲ λανσάρει τὸ διπλὸ φόρεμα παντοῦ. Τὰ ταγιὲρ του ἀλλάζουν ὄψι μ' ἕνα γούνινο πλαστρόν. Τὰ μάλλινα φορέματά του τὰ τοποθετεῖ πάνω σὲ τρικὸ σ' ὀντίθετο χρῶμα (μάλλινο σὲ χρῶμα μαρέγκο, τρικὸ κόκκινο). Τὰ ἀπογευματινὰ του τὰ τοποθετεῖ πάνω σ' ἕνα στενὸ φουρὸ καὶ τὰ βραδυνὰ ἢ τὰ φορέματα κοκτέηλ εἶναι ἀπὸ λεπτὲς μουσελίνες πάνω σὲ φουρό.

ΓΚΥ ΛΑΡΟΣ

Ὁ Γκὺ Λαρὸς εἶναι μεγάλος ράπτης. Τὰ μανεκὲν του, μελαχροινὲς ὅλες, ντυμένες μὲ ζεστὰ ζωηρὰ χρώματα, ἔκαναν θαυμάσια ἐντύπωσι σ' ὅλους. Μᾶς ἔδειξαν κοντὰ ταγιέρ, ὀγκώδη πολτά, φουρὸ σούπλ, φορέματα μὲ μπροστέλες, σχεδιασμένα μὲ ἐξαιρετικὸ κέφι.

Τὸ στύλ του μοιάζει μὲ τοῦ Σανέλ. Τὰ ταγιὲρ του εἶναι φουσκωμένα στὴν πλάτη, μὲ ἀνεβασμένους ὤμους καὶ πολὺ ἰσορροπημένα. Ἡ ζακέτα εἶναι κοντὴ καὶ φορίεται πάνω ἀπὸ ἕνα πουλόβερ. Πολλὰ ντὲ-πιὲς μὲ μπλουζὸν πάνω ἀπὸ μιὰ φούστα ποὺ ἀνοίγει χαμηλά.

Τὰ ἐξαντρὶκ φορέματά του εἶναι σὲ γραμμὴ φουρὸ μὲ φουσκωτὴ πλάτη. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ ποὺ χειροκροτήθηκε πολὺ ἦταν ἀπὸ μαλλινο χουδωτό, χρώματος μανδαρινιοῦ ποὺ ἔσφιγγε ἐμπρὸς μὲ δυὸ πένσες. Πιὸ συντηρητικὸ ἦταν ἕνα ἀπὸ γκρὸ νατὲ μαῦρο μὲ τριγωνικὸ ντεκολτὲ γαρνιρισμένο μὲ λευκὸ σατέν.

Τὰ πολτά του εἶναι πολὺ ὀγκώδη, ἀπὸ χονδρὰ μάλλινα ἢ γούνες κι' ἔχουν ἕνα χαρακτηριστικό. Εἶναι κι' αὐτὰ διπλὰ ὡς τὴ μέση καὶ λέγονται «ντὲ-ζ - ἐτὰζ» δηλαδὴ «δυὸ πατώματα».

Τὰ βραδυνά του γίνονται ἀπὸ βελοῦδο ποὺ ντραπάρει καὶ ξεσκεπάζει τὴ γάμπα. Φόρεμα ἀπὸ ἄστρο σατὲν μὲ τουνὶκ ἀπὸ μαύρη ντανταὲλα. Ντὲ πιὲς ἀπὸ σατέν, μπροκὰρ χρυσόμαυρα μὲ βολὰν ποὺ ξεκινοῦν ἀπὸ ἐλαφρὰ ντραπέ. Φορέματα χοροῦ κοντὰ ἀπὸ τούλι καὶ ντανταὲλα πολὺ πλούσια.

ΖΑΚ ΓΚΡΙΦ

Ὁ Ζὰκ Γκρὶφ παρουσίασε πρῶτα ὡραιότατα λενζερὶ κεντητά, νυκτικὰ αἰθέρια ἀπὸ μουσελὶν πλισέ, πυτζάμες ἀπὸ λαμέ.

Κατόπιν ἄρχισαν νὰ παρελαύνουν τὰ μανεκὲν μὲ τὰ μοντέλα. Κυριαρχοῦσαν τὰ μακρυὰ ταγιὲρ μὲ φουσκωτὴ πλάτη. Οἱ ζακέτες του εἶναι μακρυὲς κι' ἀφίνουν νὰ φαίνωνται μόνο τριανταπέντε ἑκατοστὰ ἀπ' τὴ φούστα ἡ ὁποία εἶναι σαρόντα ἑκατοστὰ ἀπ' τὸ ἔδαφος. Ἔχουν ὑψηλοὺς ὤμους, τσέπες πλακέ, διπλὸ κούμπωμα καὶ λεπταίνουν τὸ σῶμα.

Τὰ πολτά του ἔχουν γιακάδες ἀπὸ γούνα κι' ἕνα μπλὲ ἦταν μὲ βολάν.

Τὰ ἀπογευματινὰ φορέματά του εἶναι σὲ γραμμὴ φουρὸ μὲ χαμηλὴ ζώνη σαμπένη ἐπάνω. Τὰ φορέματα κοκτέηλ εἶναι ντραπὲ καὶ σαγιγουν ψηλὰ μὲ κορδέλες. Τὰ βραδυνά του εἶναι μὲ μπρετέλες. Φυσικὰ ἔχει κι' αὐτὸς διπλὰ φορέματα καὶ φοῦστες.

Ὁ Γκρὶφ κάθε χρόνο ἔχει ἕνα μοντέλο «πὸρτμπονὲρ». Φέτος εἶναι ἀπὸ βελοῦδο γκρὶ - πὲρλ ντραπὲ κι' ὡραῖο σὰν ἕνα σύννεφο.

ΖΑΚ ΧΕΜ

Ἐδῶ ἡ γραμμὴ τῆς μόδας εἶναι ἀκριβὴς καὶ καθωρισμένη. Οἱ ὦμοι εἶναι μεγάλοι, οἱ περιφέρειες ἔχουν ἐξαφανιστῆ. Πολλὰ ταγιὲρ μὲ μακρυὲς ζακέτες χωρὶς νὰ λείπουν καὶ τὰ κοντά. Οἱ μακρυὲς ζακέτες σφίγγουν συχνὰ μὲ μιὰ ζώνη κι' ἄλλοτε εἶναι στενὲς σὰν θῆκες, ἀφίνουν δὲ λίγο νὰ φανῆ ἡ φούστα. Εἶναι σὲ χρῶμα καφέ, κόκκινο, σκωτσέζικο, γκρί, κι' ἔχουν καὶ γούνινο γιακὰ τοποθετημένο μακρυὰ ἀπὸ τὸ λαιμό. Τὰ πολτὰ εἶναι φαρδειὰ ἀπὸ καρὸ ὑφάσματα ἢ ἐφαρμοστὰ μαῦρα φαδραρισμένα μὲ ραγκοντέν. Στὰ βραδυνά του θριαμβεύει τὸ μαῦρο καὶ τὸ βιολέ.

ΜΠΑΛΕΣΙΑΓΚΑ – ΖΙΒΑΝΣΥ

Ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια οἱ δυὸ αὐτοὶ οἶκοι στάματησαν νὰ προσκαλοῦν συντάκτες τῆς μόδας ὅταν κάνουν τὴν ἐπίδειξι τῶν κολεξιόν τους. Ἀλλὰ οἱ Ἀμερικανίδες πελάτισσες ποὺ ἐκάλεσαν μᾶς ἀπεκάλυψαν πὼς κυριαρχοῦν οἱ κοντὲς φοῦστες στὶς συλλογές τους οἱ ὁποῖες εἶναι σχεδὸν κάτω ἀπ' τὰ γόνατα. Οἱ ὦμοι εἶναι μεγάλοι, τὰ πολτὰ ἐφαρμοστὰ ἐμπρὸς καὶ φαρδειὰ στὴν πλάτη. Τὰ πρὸς καὶ σέρνονται στὸ τὰ ὡς τὰ γόνατα ἐμβραδυνά τους εἶναι κοντὰ πίσω.

Ὁ Μπαλεσιάγκα ἔχει πολλὰ πολτὰ καρὸ ἀσπρόμαυρα καὶ συνοδεύει τὰ μαῦρα φορέματά του μὲ κάπελα καὶ γάντια λευκά.

Αὐτὲς εἶναι οἱ κολεξιὸν ποὺ παρουσίασαν οἱ μεγάλοι Παρισινοὶ οἶκοι. Θὰ δοῦμε ἀργότερα πόσες σ' αὐτὴ τὴ γραμμὴ θὰ ἐφαρμοσθοῦν ἀπὸ τὸ λαὸ τῆς Γῆς.

Μερικές λεπτές ἀποχρώσεις στή συμπεριφορά σας μποροῦν νά ἐπηρεάσουν τὸν κάθε ἄντρα

Η ΕΛΕΝΑ ΜΕΛΙΚ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ ΞΕΡΕΤΕ ΝΑ... ΑΡΕΣΕΤΕ;

ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΑΡΕΣΟΥΝ

'Η δροσερή ἐμφάνισις

1 'Η γυναίκα προκαλεῖ στὸν ἄνδρα τὴν εὐχαρίστησι ποὺ τοῦ δίνει ἕνα ὡραῖο λουλούδι. Γι' αὐτό, πρέπει νὰ περιποιῆται πολὺ τὸν ἑαυτό της

Τὸ περιποιημένο πρόσωπο

2 Οἱ ἄνδρες θέλουν νὰ πιστεύουν πὼς εἶστε φυσική, ἀλλὰ θέλουν ἐπίσης νὰ βλέπουν ἕνα ὡραῖο νεανικὸ δέρμα, χωρὶς κηλίδες καὶ ρυτίδες.

Τὰ ὡραῖα χέρια

3 'Ο ἔρωτας ἀρχίζει συνήθως μ' ἕνα φευγαλέο χάδι τῶν χεριῶν. Διατηρῆτε τα πάντα λεῖα καὶ λευκά, χρησιμοποιώντας κατάλληλη κρέμα.

Τὰ ἁπαλὰ χρώματα

4 Τὰ προτιμοῦν στὰ φορέματά σας καὶ στὸ μακιγιάζ σας. 'Αποφεύγετε τὰ πολὺ σκοῦρα καὶ τεχνητὰ χρώματα, ποὺ ἀγριεύουν τὴ φυσιογνωμία.

Τὸ γυναικεῖο ἄρωμα

5 Μάθετε νὰ βάζετε τὴν ἀναγκαία δόσι τοῦ ἀρώματός σας στὰ μαλλιὰ καὶ στοὺς καρποὺς τῶν χεριῶν. Στὸ σῶμα νὰ χρησιμοποιῆτε κολώνια.

Οἱ ἀτριχες γάμπες

6 'Ακόμα καὶ μέσ' ἀπ' τὶς καλύτερες κάλτσες διακρίνονται οἱ περιττὲς τρίχες. 'Απαλλαγῆτε ἀπ' αὐτὲς μὲ τὸ κατάλληλο «ντεπιλατουάρ».

'Η νεανικότης

7 'Η γυναίκα δὲν πρέπει νὰ φαίνεται πρόωρα γερασμένη, ἀλλὰ οὔτε καὶ νὰ γίνεται γελοία μὲ τὴν προσπάθεια νὰ μοιάζη πάντα σὰν κοριτσάκι.

Στοὺς θαυμαστάς σας

Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ γοητευτικὴ γυναίκα πρέπει νὰ ξέρη ν' ἀρέση, σ' ὅλους τοὺς ἄντρες. Γι' αὐτό, θὰ ἐκτιμήση τὸ εὐγενικὸ κομπλιμέντο, ἀλλὰ δὲν θ' ἀποκρούση καὶ τὸ πιὸ ἔντονο, ἔστω κι' ἂν εἶναι καμμιὰ φορά... παρατραβηγμένο.

Δὲν θὰ περιμένη νὰ βρῆ πρῶτα μνηστήρα γιὰ νὰ περιποιηθῆ τὴν ἐμφάνισί της, γιατὶ ὅλοι οἱ ἄντρες ποὺ τὴν περιβάλλουν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ τὴ θαυμάζουν, νὰ τὴ βλέπουν μὲ τὴν καλύτερή της ὄψι. Ἄλλως τε, ἡ τόσο ἐπιθυμητὴ γνωριμία μπορεῖ νὰ γίνη κάθε στιγμὴ καὶ σὲ κάθε τόπο. Εἶναι λοιπὸν ἀφελὲς ν' ἀρχίζη ἡ γυναίκα μιὰ κούρα ὀμορφιᾶς τὴν τελευταία στιγμή, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ κατακτήση τὸν ἄντρα ποὺ ἐρωτεύτηκε παράφορα. Εἶναι προτιμότερο νὰ τὸν ἀφήση νὰ τὴν ἐρωτευθῆ ἐκεῖνος, δείχνοντάς του ἕνα πρόσωπο περιποιημένο καὶ μιὰ ὄψι γυναίκας ποὺ εἶναι σίγουρη γιὰ τὸν ἑαυτό της.

'Η πραγματικὴ γοητευτικὴ γυναίκα ξέρει νὰ εἶναι πάντα εὐχάριστη μὲ ἁπλὰ μέσα στὰ μάτια ὅλων — συγγενῶν, φίλων καὶ γνωστῶν — καὶ δὲν προσπαθεῖ νὰ τραβήξη τὴν προσοχὴ τῶν ἀντρῶν μὲ ἐκκεντρικὰ φορέματα, ἢ μὲ φορέματα μοιραίας γυναίκας. Οἱ ἀπομιμήσεις εἶναι πάντα γελοῖες. Εἶναι προτιμότερο νὰ προσπαθῆ ν' ἀξιοποιήση τὸ δικό της τύπο, ὑπογραμμίζοντας τὶς ὡραῖες γραμμές της καὶ κάνοντας φωτεινότερο τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν καὶ τοῦ δέρματός της.

Πρέπει ν' ἀποφύγη ὅσο μπορεῖ νὰ ἐμφανίζεται ἀτημέλητη καὶ ἀκάθαρτη. Γι' αὐτό, ὅταν ξαναπηγαίνη τὸ ἀπόγευμα στὸ γραφεῖο, νὰ ξαναμακιγιάρεται ὅπως τὸ πρωΐ, γιὰ νὰ μὴ μεταμορφωθῆ, κατὰ τὸ βραδάκι, σὲ μιὰ κακοβαμμένη καὶ ἰδρωμένη μάσκα.

Στὸν μνηστήρα σας

Οἱ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ πωλήσεις καλλυντικῶν γίνονται τὴν ἐποχὴ τῶν νέων ἐρώτων καὶ τῶν ἀρραβώνων: Τὴν ἄνοιξι. Γιὰ τὸν ἀρραβωνιαστικό, καμμιὰ δαπάνη γιὰ καλλυντικὰ δὲν φαίνεται ὑπερβολική. Ἀλλὰ ἡ πραγματικὴ γοητευτικὴ γυναίκα προσέχει πάντα νὰ μὴν πέση στὴν ὑπερβολή. Ἂν «ἐκεῖνος» προτιμάη τὸ ἀνοιχτόχρωμο καὶ φωτεινὸ μακιγιάζ, δὲν ὑπάρχει κανεὶς λόγος νὰ τοῦ παρουσιάζεστε μὲ τὴν τελευταία λέξι τῆς μόδας, λ. χ. τὸ κεραμιδὶ χρῶμα.

Πολλοὶ ἀρραβωνιαστικοὶ ἔχουν «καθυστερημένα» γοῦστα: Δὲν τοὺς ἀρέσουν τὰ πολλὰ βαψίματα, τὸ κατακόκκινο χείλη, τὰ ψεύτικα φρύδια, οἱ τεχνητὲς βλεφαρίδες. Προσέξτε πάντως νὰ μὴν ὑπερβάλετε καὶ στὴν ὑπακοή. Φροντίζετε νὰ τοῦ δείχνετε μιὰ ἐμφάνισι «φυσική», ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ περιποιημένη — νὰ ἔχετε δηλαδὴ βάλει στὸ δέρμα σας μιὰ διαφανῆ κρέμα καὶ λεπτὸ ἄρωμα. Ἂν βάψετε τὰ χείλη σας ἐλαφρότατα, μ' ἕνα ἀνοιχτόχρωμο κραγιόνι, ἡ ὄψι σας θὰ πάρη μιὰ πιὸ ἀνάγλυφη μορφή χωρὶς νὰ ὑποστῆ καμμιὰ βασικὴ ἀλλαγή, ποὺ θὰ τὴν κάνη νὰ φαίνεται ψεύτικη. 'Ο ἄντρας δὲν θὰ καταλάβη πὼς εἶστε βαμμένη, ἤ, ἂν ὑποψιαστῆ πὼς βαθήσατε λιγάκι τὴ φύσι, θὰ σᾶς θαυμάση γιὰ τὸν ἐπιδέξιο καὶ διακριτικό σας τρόπο.

Ἂν ὁ ἄντρας ἔχη μοντέρνα γοῦστα, ἀκοῦστε τὶς συμβουλές του, ἀλλὰ φροντίστε νὰ μένετε πάντα πιστὴ στὴν προσωπικότητά σας. Τὸ νὰ βάψετε ξαφνικὰ τὰ μαλλιά σας κόκκινα, μπορεῖ νὰ ὁδηγήση σὲ ἄσκοπες φιλονεικίες. Εἶναι προτιμότερο νὰ ρωτήσετε πρῶτα: «Θὰ σοῦ ἄρεσε νὰ εἶχα ἀνοιχτότερα μαλλιά»; 'Η ἀπάντησί του θὰ σᾶς καθοδηγήση τὶ νὰ κάνετε.

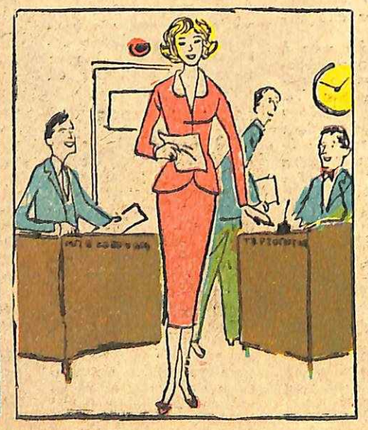

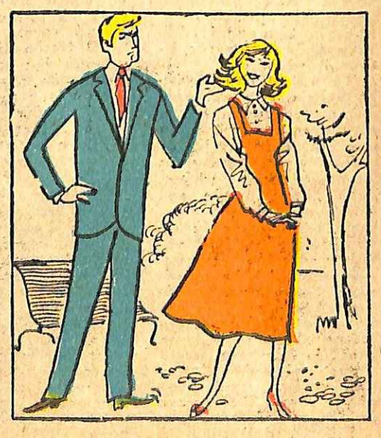

Στὸν ἄντρα σας

ΣΑΣ παντρεύτηκε γιατὶ σᾶς ἔβλεπε σὰ μιὰ φρέσκια, χαριτωμένη κοπέλλα. Μὴν τοῦ κάνετε, λοιπόν, δυσάρεστες ἐκπλήξεις: Οὔτε νυχτερινὲς κρέμες, οὔτε μπιγκουντί, οὔτε «μάσκες καλλονῆς» μπροστά του. 'Η ἔξυπνη γυναίκα δὲν καταργεῖ ἀπ' τὰ μηνιαῖα ἔξοδα τὶς δαπάνες γιὰ καλλιντικά, γιατὶ ξέρει πόση σημασία ἔχει ἡ ἐμφάνισί της γιὰ τὴν οἰκογενειακὴ ἁρμονία. Τὰ ἔξοδα ποὺ κάνει γιὰ τὴν ὀμορφιά της εἶναι σὰν τὴν ἀπόκτησι σίγουρων μετοχῶν στὸ χρηματιστήριο: 'Εξασφαλίζουν τὴ διατήρησι νεανικῆς ἐμφανίσεως, ἀποτρέπουν τὴ δημιουργία μελαγχολικῶν διαπιστώσεων καὶ δίνουν στὴ γυναίκα μιὰ αὐτοπεποίθησι, ποὺ τῆς ἐπιτρέπει ν' ἀντιμετωπίζη καλύτερα τὶς κρίσεις.

'Απ' τὴν ἄλλη μεριά, ἡ φρόνιμη γυναίκα δὲν ἀφίνει τὸν ἑαυτό της νὰ παρασυρθῆ ἀπ' τὸν πειρασμό ν' ἀγοράζη διαρκῶς ἄλλα καλλυντικά, ποὺ νὰ τὴν ἐμφανίζουν κάθε ἑβδομάδα μὲ διαφορετικὴ ὄψι.

Δὲν θὰ γίνεται γελοία προσπαθώντας νὰ ἐμφανίζεται σὰν κοριτσάκι ὅταν ἔχη πιὰ περάσει τὰ σαράντα, οὔτε θὰ δείχνη ἀγωνία ἐπειδὴ τὴν πῆραν τὰ χρόνια. Μὲ δεξιοτεχνία, θὰ προσπαθῆ νὰ εἶναι πάντα φρέσκια καὶ προσαρμοσμένη πρὸς τὴν ἡλικία της. Σημαντικώτατο γιὰ μιὰ παντρεμένη γυναίκα εἶναι τὸ ζήτημα τῶν μαλλιῶν — ἂν πρέπει δηλαδὴ νὰ τὰ βάφη ἢ νὰ τ' ἀφίνη γκρίζα.

Τὸ πρόβλημα αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ σκεφτῆ πολύ, ἀλλὰ νὰ τὸ λύση ἐγκαίρως. Γιατὶ ὅταν οἱ γκρίζες τρίχες πολλαπλασιαστοῦν, θὰ εἶναι πιὰ πολὺ ἀργὰ γιὰ νὰ τρέξη καὶ νὰ τὶς βάψη! 'Ο ἄντρας δὲν πρέπει νὰ πάρη εἴδησι αὐτὸ τὸ ἐπιδέξιο βάψιμο, μὲ διακριτικὴ βαφή.

Στὰ παιδιά σας

ΣΥΝΗΘΙΣΤΕ τα ἀπ' τὴν πιὸ μικρή τους ἡλικία νὰ σᾶς βλέπουν πάντα περιποιημένη, ἀκόμα κι' ὅταν κάνετε δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. 'Η ὀμορφιὰ τῆς μητέρας ἀποτυπώνει στὴ μνήμη τους γλυκὲς καὶ ποιητικὲς ἀναμνήσεις. Προσέχετε νὰ μὴ χρησιμοποιῆτε πολὺ κοκκινάδι, γιὰ νὰ μὴν ἀφίνετε ἴχνη ἀπάνω τους ὅταν τὰ φιλᾶτε. Διαλέξτε ἀνοιχτὸ χρῶμα καὶ χρησιμοποιῆστε κατὰ προτίμησι κοκκινάδι ποὺ δὲν ἀφίνει ἴχνη. Φροντίστε τὸ ἄρωμά σας νὰ εἶναι λεπτὸ κι' ἁπαλό, ὥστε νὰ μὴν τὰ ζαλίζη — ἀλλὰ μὴν παραμελῆτε ποτὲ νὰ βάζετε ἄρωμα.

Στὸ χέρι σας εἶναι νὰ κάνετε τὰ παιδιά σας νὰ αἰσθάνωνται περήφανα ὅταν βγαίνουν ἔξω μαζί σας. Ἂν πηγαίνετε νὰ τὰ πάρετε ἀπ' τὸ σχολεῖο μετὰ τὸ μάθημα, περιποιῆστε τὴν ἐμφάνισί σας σὰ νὰ πρόκειται νὰ πᾶτε σὲ ἐπίσκεψι. 'Αφῆσετε πολὺ στὰ παιδιὰ νὰ τοὺς λένε: «Τί ὡραία μαμὰ ποὺ ἔχεις»!

Οἱ γυιοί, ὅταν μεγαλώσουν, εἶναι αὐστηροὶ κριταὶ καὶ θέλουν νὰ διατηρῆται ἡ μητέρα τους ὡραία παρ' ὅλο τὸ πέρασμα τῶν χρόνων.

Ὅταν τὰ παιδιὰ παντρεύωνται κι' ἀποκτᾶτε ἐγγόνια, δὲν ὑπάρχει λόγος νὰ μεταμορφωθῆτε σὲ μιὰ γριὰ γιαγιά. Φροντίστε ἁπλῶς νὰ μετατρέψετε σιγὰ - σιγὰ τὴν πικάντικη νεανικὴ ὀμορφιά σας σ' ἕναν τύπο πιὸ ἤρεμο καὶ γαλήνιο. Παραιτηθῆτε ἀπ' τοὺς πολὺ ἔντονους χρωματισμοὺς τῶν μαλλιῶν.

Ἂν περνᾶτε μιὰ περίοδο μεγάλης ἐξαντλήσεως ἢ ἀρρώστειας φροντίστε νὰ μὴν τρομάζετε τὰ παιδιά σας ἀφίνοντας τὸν ἑαυτό σας ἀτημέλητο καὶ παραμελημένο. Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ νὰ διατηρήσετε τὴν ὀμορφιά σας, μὲ τεχνητὰ μέσα, ὡς τὰ βαθειὰ γεράματα καὶ παρ' ὅλες τὶς ἀντιξοότητες.

ΔΥΟ ΣΕΛΙΔΕΣ ΧΡΗΣΙΜΕΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΣΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΔΕΝ ΑΡΕΣΟΥΝ

Ἀγενὴς συμπεριφορὰ

1 'Η κάπως προκλητικὴ στάσι μπορεῖ νὰ τοὺς διασκεδάζη, μὰ προτιμοῦν ἀναμφισβήτητα νὰ συνοδεύωνται ἀπὸ μιὰ γυναίκα μὲ καλοὺς τρόπους.

Κακὸ βάψιμο νυχιῶν

2 Οἱ ἄντρες θέλουν νὰ βάζετε λίγο κόκκινο στὰ νύχια, ἀλλὰ κατὰ τρόπο ὥστε τὸ ἀποτέλεσμα νὰ μὴν εἶναι ἀντιαισθητικὸ ἀλλὰ καὶ ἄσχημο.

'Η ὀσμὴ τοῦ ἱδρῶτος

3 Ξέρουν πὼς ὑπάρχουν στὸ ἐμπόριο θαυμάσια ἀντιιδρωτικὰ προϊόντα, ποὺ μποροῦν νὰ σᾶς ἀπαλλάξουν ἀπ' τὴ δυσάρεστη ὀσμὴ τοῦ ἱδρῶτος.

Τὸ ἄσχημο μακιγιάζ

4 Δὲν εἶναι ὀπισθοδρομικοί, ἀλλὰ ἁπλῶς αἰσθητικοί: Δὲν ζητοῦν παρὰ νὰ χρησιμοποιῆτε ἕνα φυσικό, ἐπιμελημένο καὶ διακριτικὸ μακιγιάζ.

Τὰ ἀτημέλητα μαλλιά

5 Τίποτα δὲν πειράζει περισσότερο ἕναν ἄντρα, ὅσο τὰ ἀτημέλητα κι' ὄχι καθαρὰ μαλλιά. Νὰ τὰ περιποιῆστε ὅσο μπορεῖτε συχνότερα.

Τὸ κοκκινάδι στὰ δόντια

6 Ὅταν βάφετε τὰ χείλη σας, προσέξτε νὰ μὴ λερώνετε τὰ δόντια σας μὲ κοκκινάδι. Ἂν συμβῆ αὐτό, σκουπίστε τα μὲ μιὰ χάρτινη πετσετούλα.

Οἱ τρίχες τοῦ προσώπου

7 Φροντίζετε νὰ ξερριζώνετε περιττὲς τρίχες. Ἀποχρωματίστε τὸ χνοῦδι τῶν χειλιῶν καὶ βγάζετε τὶς τρίχες τοῦ πηγουνιοῦ μὲ τσιμπιδάκι

— Λοιπόν, γυναικούλα μου, ὁ μπέμπης μας διασκέδασε πολὺ στὸ ζωολογικὸ κῆπο καί, ἰδίως μὲ τὶς μαϊμοῦδες!

ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ

κι' ὁ χαρακτήρας σας

Μιὰ ἐνδιαφέρουσα ψυχολογικὴ ἔρευνα

ΑΠΟ πολλὰ πράγματα προσπάθησαν νὰ βροῦν τὸ χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου. "Ενα ἀπ' αὐτὰ τὰ πράγματα εἶναι καὶ τὸ φάγωμα τῶν παπουτσιῶν. Νά τί μᾶς λένε γι' αὐτὰ οἱ εἰδικοί:

ΠΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΑΚΟΥΝΙΑ ΦΑΓΩΜΕΝΑ ΚΑΝΟΝΙΚΑ :

Χαρακτήρας ἐνεργητικὸς καὶ ἰσορροπημένος. Φανερώνουν ἄνθρωπο ποὺ ἔχει «πνεῦμα ὑγιὲς ἐν σώματι ὑγιεῖ», ποὺ καταγίνεται μὲ σοβαρὲς ὑποθέσεις, τίμιο ὑπάλληλο καὶ πιστὸ σύζυγο. Στὴ γυναίκα τὰ σημάδια αὐτὰ φανερώνουν καλὴ σύζυγο καὶ ἀφωσιωμένη μητέρα.

ΦΑΓΩΜΑ ΤΟΥ ΠΕΛΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣ ΤΑ ΑΝΩ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞΩ :

Ὁ ἰδιοκτήτης ἑνὸς τέτοιου παπουτσιοῦ ἔχει πνεῦμα ἰδιόρρυθμο καὶ φαντασιόκοπο. Εἶναι γρήγορος καὶ βίαιος στὶς ἀποφάσεις του. "Εχει κλίση πρὸς τὸ ἀπροσδόκητο καὶ τὸ φέρνει σὲ πέρας ἀπ' τὸν πιὸ δύσβατο ἀλλὰ καὶ πιὸ σύντομο δρόμο. 'Αννίβας στὴ στρατηγική, 'Αλκιβιάδης στὴν πολιτικὴ καὶ πανοῦργος στὸν ἔρωτα.

ΠΕΛΜΑΤΑ ΦΑΓΩΜΕΝΑ ΣΤΗΝ ΑΚΡΗ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΣΑ ΜΕΡΟΣ :

Προδίδουν δᾶμα ἀκανόνιστο. Ὁ ἰδιοκτήτης τῶν παπουτσιῶν αὐτῶν εἶναι δίχως ἄλλο ἕνας δυνατὸς σκεπτικιστής, ἀσχολούμενος περισσότερο μὲ τὸν κόσμο ποὺ ἔχει μέσα στὸ μυαλό του, παρὰ μὲ κεῖνον ποὺ τὸν περιτριγυρίζει. Περπατεῖ καὶ ὀνειροπολεῖ. Εἶναι σὰν τὸν ἀστρονόμο ποὺ ἔπεσε μέσα στὸ πηγάδι κυττάζοντας τὰ ἄστρα.

ΤΡΥΠΑ ΔΥΓΟΥΛΑΤΗ ΣΤΟ ΠΕΛΜΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΠΑΝΩ :

Μαρτυρεῖ θέλησι ἀκατανίκητη. Πόθους ὁρισμένους καὶ σχέδια προσχεδιασμένα. "Εχει κάποιο σκοπὸ στὴ ζωή του ποὺ προσαθεῖ νὰ τὸν πετύχη μὲ κάθε μέσον.

ΤΡΥΠΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΚΑΤΩ ΤΟΥ ΠΕΛΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΦΑΓΩΜΑ ΤΟΥ ΤΑΚΟΥΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΙΣΩ :

Χαρακτήρας πειθήνιος, πνεῦμα ποὺ παρασύρεται ἀπὸ τὶς γνώμες τρίτων. Βλέπει τὴ ζωή μόνο ἐπιφανειακά, χωρὶς νὰ ἐμβαθύνη σ' αὐτή. ἐμπιστευόμενος στὴν καλὴ διάθεσι τῆς μοίρας, ποὺ δὲν ἐγκαταλείπει τοὺς καλοὺς καὶ τίμιους ἀνθρώπους.

ΦΑΓΩΜΑ ΤΗΣ ΑΚΡΗΣ ΤΟΥ ΠΕΛΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΤΑΚΟΥΝΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΞΩ :

Εἶναι ἕνας ὀνειροπόλος σκεπτικιστής, ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ ζήση μὲ πολλὴ φαντασία καὶ λίγους κόπους. Εἶναι ἄνθρωπος, ποὺ ἦρθε σ' αὐτὸν τὸ κόσμο κουρασμένος.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΔΙΑΚΟΠΕΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΡΑΦΙΚΟ καφενεδάκι σὲ κάποιαν ἀπὸ τὶς πρασινες πλατεῖες τῆς 'Αθήνας. Κόσμος πάει κι' ἔρχεται κι' ὁ "Αντρας ποὺ κάθεται στὸ ἀπόμερο τραπεζάκι τοὺς κυττάει ἀφηρημένα καὶ καπνίζει, —κι' ἀνάβει τὸ δεύτερο τσιγάρο ἀπ' τὴ φωτιὰ τοῦ πρώτου, κι' ἀνάβει τὸ τρίτο ἀπ' τὴ φωτιὰ τοῦ δεύτερου καὶ συνεχίζει τὸ βιολί του μὲ πεῖσμα λὲς καὶ βάλθηκε ν' ἀνακηρυχτῆ «μέγας εὐεργέτης» τῶν καπνοβιομηχανιῶν. Ξαφνικά, σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς πλατείας προβάλλει ἡ Γυναίκα, —ἕνα σωστὸ πυρπολικό, μὲ σκερτσόζο καπελάκι στὴν κορυφὴ ὁλόχρυσων μαλλιῶν, μὲ μοντέρνο ψηλοτάκουνο στὴ βάσι ἀριστουργηματικῶν ποδιῶν καὶ μ' ἕνα τόσο δὰ φουστανάκι, σωστὴ μεταξωτὴ φλούδα κολλημένη στὴν ἐπιδερμίδα της, ποὺ ἀγωνίζεται μὲ τοὺς ἐλάχιστους πήχεις του, νὰ καλύψη περίφημες καμπύλες καί, φυσικά, δὲν τὰ καταφέρνει κι' ἀφίνει ἔξω μπράτσα, ἔξω πλάτες, ἔξω στέρνο, ἔξω ὅλα, —κι' ἂς πάη καὶ τὸ παλιάμπελο!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πετιέται).— 'Επιτέλους, ἤρθες!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μ' ἕνα χαμόγελο κατὰ παραγγελίαν).— 'Ανησύχησες;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πετάει τὸ τσιγάρο του καὶ τὸ πατάει).— "Οχι καὶ πολύ! (πικρά) Μαθημένα τὰ βουνὰ ἀπὸ χιόνι! Νόμισα, ἀπλούστατα, πὼς δὲν θαρχόσουν, ὅπως δὲν ἤρθες καὶ χτὲς καὶ προχτές!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ψεύτικα).— Μὰ σοῦ εἶπα... εἶχα δουλειά!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τελοσπάντων... (κάθεται) Κάτσε!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀμήχανα, μένοντας ὄρθια).— Ξέρεις... δὲν... δηλαδή... (χάνει τὰ λόγια της) ἤρθα μόνο γιὰ νὰ σοῦ πῶ, ὅτι... (μὲ ἐφνικὴ ἀπόφασι) Δὲν θὰ μπορέσω νὰ μείνω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παγωμένα).— "Α, ἔτσι! (μὲ συγκρατημένο σαρκασμὸ) 'Ἦρθες νὰ μοῦ πῆς, ὅτι δὲν θὰ μείνης! "Ετσι, μάλιστα! Τώρα ἐξηγεῖται ἡ ἀπόφασί σου νάρθης!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (προσπαθεῖ χωρὶς ἐπιτυχία, νὰ παραστήση τὴν «προσβεβλημένη»).— Γιατί τὸ λὲς αὐτό;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Μήπως εἶναι ψέμα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— "Ετσι νομίζω! "Ολο τὸ χειμώνα, ἀπ' τὶς περασμένες 'Απόκρης ποὺ πρωτογνωριστήκαμε, εἴχαμε σχεδὸν καθημερινὰ ραντεβοῦ καὶ δὲν ἐλείψα, οὔτε σὲ ἕνα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (πικρά).— Κι' αὐτό, τί σημαίνει; 'Ὅτι ἐξαγόρασες ἔτσι, τὸ δικαίωμα... ὁμαδικὼν ἀπουσιῶν, χωρὶς τὸν κίνδυνο ν' ἀπορριφτῆς στὸ κεφάλαιο τῆς 'Αγάπης;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (πάντα ψεύτικα).— Δὲν εἶπα τέτοιο πρᾶγμα, ἀλλά... νά, καλοκαίρι εἶναι τώρα καί...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (εἰρωνικά) — ... καὶ δικαιολογοῦνται οἱ «διακοπές», ἔ;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Τὸ κοροϊδεύεις;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Λιγάκι.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Γιατί;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— "Ε, ὅσο νάναι, δὲν μπορῶ νὰ φανταστῶ τὸν "Ερωτα σὰν μαθητὴ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ποὺ μόλις μπῆ τὸ καλοκαίρι, πετάει τὴν τσάντα στὴν ἄκρη, καί... καλὸς χει μώνας πιά!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Κι' ἔτσι νὰ τὸ πάρης, ἄδικο ἔχεις! Στὸ κάτω - κάτω, διακοπὲς δὲν κάνουν μόνον οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου. "Ολοι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ λίγη διακοπή.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ κατάπληξι).— Μά, σοβαρὰ μιλᾶμε τώρα ἢ λέμε λόγια τοῦ ἀέρος; Θέλεις, στ' ἀλήθεια, νὰ ὑποστηρίξης ὅτι...

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (τὸν διακόπτει).— "Οτι οἱ διακοπὲς κάνουν πάντα καλό!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Στὸν ἔρωτα;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Καὶ στὸν ἔρωτα!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴν κυττάει... τὴν κυττάει... καί, ξαφνικά, σὰ νὰ μαντεύη κάποια τρομερὴ ἀλήθεια κιτρινίζει ὁλόκληρος, ἀλλὰ συγκρατεῖ τὴν ψυχραιμία του).— Ξέρεις πότε γίνονται αὐτὲς οἱ περίφημες διακοπές, — καὶ γιατί;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ξέρω!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— 'Εγὼ θὰ στὸ πῶ, κι' ἂς ξέρεις: Λοιπόν, οἱ διακοπὲς γίνονται, γιὰ νὰ ἀνανεώσουν τὸν ὀργανισμὸ ποὺ κάτω ἀπὸ τὸ μόχθο καὶ τὶς τοξίνες τῆς συνεχοῦς δουλειᾶς, ἔχει ἀρχίσει νὰ καταρρέη, νὰ παθαίνη κακεξία, νὰ κατηφορίζη ἐπικινδύνως, — νὰ «κλατάσο» ὅπως λέει καὶ τὸ λεξικὸ τῆς πιάτσας! Συμφωνεῖς;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μὲ ἀδημονία, κυττάζοντας στὸ βάθος τῆς πλατείας, σὰ νὰ ὑπάρχη κάτι, ποὺ νὰ τὴν περιμένη πίσω ἀπ' τὰ δέντρα).— Δὲν εἶπες τίποτα καινούργιο!

Ο ΑΝΔΡΑΣ.— Μὴ βιάζεσαι! Θάρθουν καὶ τὰ καινούργια!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Πές τα, ἐπιτέλους!

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Οἱ διακοπές, λοιπόν, εἶναι κάτι ποὺ ἐπιβάλλεται σ' ἕναν ὀργανισμὸ ποὺ φθίνει. Κι' ἔρχεσαι ἐσὺ σήμερα κι' οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, μοῦ προτείνεις πλαγίως μερικὲς διακοπὲς στὴ λεγομένη 'Αγάπη μας. Τί ἄλλο σημαίνει αὐτό, ἀπ' τὸ ὅτι, ἐσὺ ἡ ἴδια, τὴ βλέπεις αὐτὴ τὴν 'Αγάπη σὰν κάτι λυμφατικό, ποὺ δὲν βρίσκεται καθόλου καλά, ἀπὸ ἀπόψεως ὑγείας;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (σὰ νὰ κοροϊδεύη).— "Α, ἐκεῖ τὸ πᾶς;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— "Οχι, ἐγὼ τ' ἄφησα καὶ πῆγε ἐκεῖ μόνο του! Τόσες μέρες καθόμουν ἐδῶ καὶ σοῦ σημείωνα ἀπουσίες. Καί, σήμερα, μοῦρχεσαι μὲ τὴν ἀπροσδόκητη θεωρία, ὅτι οἱ διακοπὲς κάνουν καλὸ στόν... ἔρωτα! "Ε, λοιπόν, σ' αὐτὸ γελιέσαι! Οἱ διακοπὲς κάνουν καλὸ στοὺς ἄρρωστους ἐρωτες, σ' ἐκεῖνους ποὺ ἔχουν προσβληθῆ ἀπὸ τὴ φυματίωσι τῆς ψευτιᾶς!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (ἀνατινάζεται προσποιητά).— Εἶπες τῆς ψευτιᾶς;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (παγερά). — Εἶπα: τῆς ψευτιᾶς!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Πῶς μπόρεσες, νά...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (τὴ διακόπτει).— "Ακου, Ναινά, ἄστε καλύτερα τοὺς μελοδραματικοὺς τόνους. Τὴν εἶδα τὴν ἀλήθεια στὸν καθρέφτη!

Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ποιόν Καθρέφτη; Τῶν... ματιῶν μου; (πειραχτικά) Μοῦ λὲς ν' ἀφήσω ἐγὼ τὸ μελόδραμα κι' ἀρχίζεις ἐσὺ τὴν... ποίησι!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (στεγνά).— Δὲν εἶμαι ποιητὴς κι' οὔτε κάνω ποιητικὲς «μεταφορές»: Μιλάω κυριολεκτικά. "Οταν λέω «καθρέφτη» ἐννοῶ τὸν μεγάλο καθρέφτη ποὺ ἔχει στὴ φάτσα του τὸ ζαχαροπλαστεῖο, ἐκεῖ, στὴν ἀπέναντι πλευρὰ τῆς πλατείας! Τὸν βλέπεις! Κύτταξέ τον! Τί βλέπεις μέσα σ' αὐτόν;

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (κυττάζει καὶ χλωμιάζει).— Τί;

Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Τὴν κόκκινη λιμουζίνα, ποὺ ἀπὸ δῶ, τὴν κρύβουν τὰ δέντρα. Φαίνεται, ὅμως, στὸν καθρέφτη. Καὶ φάνηκε ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ ἦρθε καὶ σ' ἀποβίβασε! Τώρα σὲ περιμένει! "Αντε, λοιπόν, μὴν ἀργῆς! 'Η 'Αγάπη μας δὲν θέλει «διακοπὲς». Θέλει διακοπή! "Αντε!

Αὐλαία

✪

ΟΣΟ ΠΕΡΝΟΥΝ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

Πολὺς κόσμος πιστεύει πὼς ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια τόσο χειρότερος γίνεται ὁ χαρακτήρας μας, ὅτι μᾶς εἶναι δύσκολο ν' ἀλλάξουμε τὶς συνήθειές μας κι' ὅτι γινόμαστε δυσάρεστοι σ' αὐτοὺς ποὺ ζοῦνε μαζί μας. 'Αλλὰ δὲν εἶναι ἔτσι, ἰσχυρίζεται ὁ καθηγητὴς Μπρζέκ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Μιννεζότα ποὺ ἔχει κάνει πολλὲς μελέτες πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα. Βέβαια εἴμαστε περισσότερο εὐαίσθητοι σὲ μερικὰ πράγματα καθὼς γερνᾶμε, ἴσως εἴμαστε πιὸ αὐστηροὶ στὴν κριτική μας. 'Αλλὰ δεχόμαστε μὲ περισσότερη εὐκολία τὶς ἀδυναμίες τῶν ἄλλων καὶ δὲν δείχνουμε τάσι γιὰ καυγάδες. Γενικὰ εἶναι εὐκολώτερο νὰ ζῆ κανεὶς μαζί μας ἀπ' ὅ,τι φαντάζεται ὁ περισσότερος κόσμος.

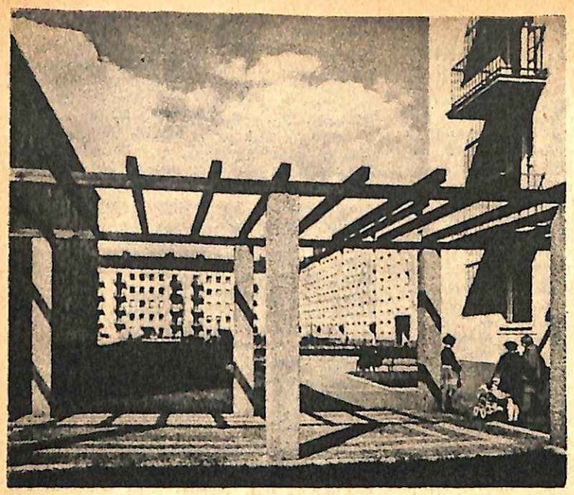

■ Μοντέρνες, εὐρύχωρες καὶ πρακτικὲς οἱ βιεννέζικες λαϊκὲς πολυκατοικίες διαθέτουν μιὰ μεγάλη περιποιημένη αὐλή, ὅπου μποροῦν νὰ ξεκουράζωνται οἱ ἔνοικοι καὶ νὰ παίζουν τὰ παιδιά τους.

ΟΙ ΠΟΛΥΚΑΤΟΙΚΙΕΣ

ΤΩΝ ΒΙΕΝΝΕΖΩΝ

Κατὰ ποῖον θαυμάσιον τρόπον ἐκδηλώνεται ἡ στοργὴ τοῦ Δήμου τῆς Βιέννης γιὰ τοὺς κατοίκους τῆς «Νύμφης του Δουνάβεως». Κομψότατα δ ἀμερίσματα σὲ μοντέρνες λαϊκὲς πολυκατοικίες μὲ ἐνοίκιο μόλις ἑξῆντα δραχμὲς τὸ μῆνα

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ καὶ δὴ οἱ 'Αθηναῖοι δὲν μένουν ἐνθουσιασμένοι ἀπὸ τὰ σπίτια τῆς Βιέννης. Φυσικὰ δὲν πρόκειται γιὰ τὰ μέγαρα τῶν εὐγενῶν, τὰ παλαιὰ ἀρχοντικά, ἀλλὰ γιὰ τὶς κοινὲς πολυκατοικίες. Τὶς ἐπονομάζουν «καπνομάγαζα» οἱ συμπατριώτες μας. «Σπίτια εἶναι αὐτὰ ἢ καπνομάγαζα;» Τὸ ἄκουσα πολλὲς φορές, ὄχι μιὰ καὶ δυό. Τὰ βρίσκουν ἄχαρα, ἀνουσια τὰ σπίτια τῆς Βιέννης, δὲν τοὺς ἀρέσουν. Εἶναι δίχως μπαλκόνια, σοῦ λένε, καὶ τὸ μπαλκόνι τοὺς φαίνεται ἡ φωνή, νὰ ποῦμε, τοῦ σπιτιοῦ. Δὲν τοὺς συγκινεῖ τὸ ὅτι τὰ σπίτια αὐτὰ βρίσκονται στὸ ἴδιο σχεδὸν ὕψος, δὲν τοὺς λέει τίποτα τὸ ὅτι παρουσιάζουν τὸν ἴδιο περίπου ρυθμό. Ἀκριβῶς αὐτὴ ἡ ὁμοιογένεια εἶναι ποὺ τοὺς ἔσχεται ἀ χημα.

"Αν ἔβλεπαν καὶ τὸ ἐσωτερικὸ τῶν σπιτιῶν, τότε τί θὰ ἔλεγαν; Στὰ περισσότερα ἀπ' αὐτὰ τὰ διαμερίσματα ἡ διαίρεσις δὲν εἶναι ζηλευτή, ὁ ἀερισμὸς μάλλον κακός, τὸ σκοτεινὸ δωμάτιο εἶναι κάτι τὸ σύνηθες. Καὶ τὸ κυριώτερο δὲν ὑπάρχει συνήθως νερό, οὔτε ἀποχωρητήρια. Ἀποχωρητήρια καὶ νερὸ βρίσκονται στοὺς διαδρόμους. Κάθε ὄροφος ἔχει ἕναν μακρότατο διάδρομο, ὅπου βλέπουν ὅλα τὰ διαμερίσματα.

Αὐτὰ τὰ σπίτια ὅμως δὲν εἶναι νέα. Ξεπερνοῦν σὲ ἡλικία τὰ ἑκατὸ χρόνια. Σὲ τέτοιο σπίτι π. χ. γεννήθηκε ὁ Γίόχαν Στράους, σὲ τέτοιο σπίτι μεγάλωσε ὁ Σοῦμπερτ, σὲ τέτοιο ἔζησαν γιὰ νὰ πᾶμε παλ...ότερα ὁ Μπετόβεν, ὁ Μόζαρτ. Σὲ τέτοια σπίτια κατοικοῦσε ὁ λαὸς τῆς Βιέννης, δηλαδὴ ἡ Βιέννη, στὰ «παλαιὰ καλὰ χρόνια». Δὲν εἶχε στενὴ σχέσι τότε ὁ λαὸς μὲ τὴ «χαριτωμένη» Βιέννη τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς. Δὲν ἔκαναν τὸν περίπατό τους σὲ ὡραῖα πάρκα, ὅπως σήμερα, οὔτε καὶ τὰ παιδιά τους παίζανε σὲ ἐξαιρετικοὺς παιδικοὺς κήπους, ὅπως γίνεται τώρα. Κι' ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια, τόσο χάνονται τὰ σπίτια τὰ παλαιά, τὰ ἄχαρα, τὰ χωρὶς φωνὴ καὶ ψυχή.

"Αν ρίξετε μιὰ ματιὰ στὰ σπίιτα ποὺ κατοικεῖ σήμερα ὁ λαὸς τῆς Βιέννης, στὰ σπίτια ποὺ χτίζει ὁ Δῆμος γιὰ τὸ λαό της, δὲν θὰ τὰ πῆτε «καπνομάγαζα». Μεγαλούπολις λέγεται ἐκείνη ἡ πόλις ποὺ οἱ κάτοικοί της διακρίνονται γιὰ τὰ τεχνικὰ καὶ πνευματικά τους ἔργα. Χωρὶς τοὺς πρέποντας ὅμως ὅρους ζωῆς δὲν δημιουργοῦνται ἢ δὲν ἐξελίσσονται ὁμαλά, δὲν φθάνουν σὲ σημεῖο ζηλευτὸ αὐτὰ τὰ ἔργα. Μ' αὐτὴ τὴν ἀρχὴ ξεκινώντας ὁ Δῆμος τῆς Βιέννης, πασχίζει νὰ δώση στοὺς κατοίκους της τὴν πρέπουσα, τὴν ἄνετη κατοικία. "Οχι πιὰ τὸ νερὸ καὶ τὸ ἀποχωρητήριο δὲν λείπουν, ἀλλὰ δὲν λείπει καὶ τὸ λουτρό. Δὲν ὑπάρχει πολυτέλεια στὴν κατοικία ποὺ δίνει ὁ Δῆμος, ὑπάρχει ὅμως ὁ διπλὸς νεροχύτης στὴν κουζίνα καὶ ἡ ἑστία τοῦ γκαζιοῦ, ἑστία γιὰ τρεῖς κατσαρόλες καὶ φοῦρνο. Στὸ λουτρό, ἡ λεκάνη γιὰ τὴν πρόχειρη περιποίησι τοῦ σώματος, ὁ σχετικὸς καθρέφτης μὲ τὴν ἑταζέρα του καὶ τὸ ντούς. Ὁ λουτήρας θὰ μπῆ ἀπὸ τὸν ἔνοικο, ὁ χῶρος ὑπάρχει.

Δὲν ὑπάρχει πολυτέλεια στὰ σπίτια τοῦ Δήμου τῆς Βιέννης. Βεβαίως δὲν ὑπάρχει. Ὅμως κάθε ὁμὰς σπιτιῶν ἔχει τὴν ἐσωτερική της αὐλή, μὲ τὰ δέντρα της, τὰ λουλούδια της στὰ παρτέρια, τοὺς μπάγκους της, μὲ φῶτα γιὰ τὴ νύχτα. Ἡ εὐχαρίστησις ποὺ παρέχει μιὰ τέτοια αὐλὴ δὲν εἶναι μικρή. Διαβάζετε, πλέκετε, ράβετε, μπαλώνετε στὸ ὑπαιθρο καὶ τὸ μικρὸ παιδάκι παίζει δίπλα σας, ἐλεύθερο, χωρὶς τὰ ἐμπόδια ποὺ παρουσιάζει πάντα τὸ δωμάτιο στὸ παιδὶ κατὰ τὴν ὥρα τοῦ παιχνιδιοῦ του. Τὸ μικρὸ παιδὶ παίζει δίπλα σας. Μόνον τὸ μικρό. Γιὰ τὰ μεγάλα ἔχουν προνοήσει ἐπίσης. Τοὺς ἀνήκει μεγαλύτερος χῶρος, ἀνάλογος μὲ τὸ ἀνάστημα καὶ τὶς ἀνάγκες τους. Τέτοιοι χῶροι, προωρισμένοι γιὰ τὰ μεγαλύτερα παιδιά, ὑπάρχουν πάμπολλοι στὴ Βιέννη. Ἐκεῖ παίζουν μὲ ὅλη τους τὴν ἄνεσι φοῦτ—μπὸλ ἢ ἄλλα ἀγαπητὰ σπόρ. "Ετσι κανεὶς δὲν βγαίνει ἀπὸ τὸ παράθυρο νὰ ξεφωνίση ὅτι τὰ «βρωμόπαιδα» τοῦ σπάσανε τὰ τζάμια.

Πολυτέλεια δὲν ἔχουν τὰ σπίτια τοῦ Δήμου τῆς Βιέννης. Οὐδεμία. "Ομως στὸ 'Οττακρὶνγκ—δηλαδὴ στὴν ἐργατικὴ συνοικία τῆς Βιέννης, μὲ ἄλλα λόγια ἐκεῖ ποὺ κατοικοῦσαν πάντα τὰ σπλάχνα της τὸ ἕνα τέταρτο τῶν διαμερισμάτων εἶχε, λέγει ἡ Στατιστική, ἀπὸ ἕξ μέχρι δέκα ἑνοίκους κατὰ δωμάτιο!! (Νὰ σημειωθῆ ὅτι «διαμέρισμα» στὸ "Οττακρινγκ ἐσήμαινε συνήθως δωμάτιο καὶ κουζίνα καὶ γι' αὐτὰ ἀκριβῶς τὰ διαμερίσματα μιλᾶ ἡ ἐν λόγω Στατιστική).

Σήμερα στὸ "Οττακρινγκ ὅλο καὶ λιγοστεύουν τὰ παλαιὰ κτίρια, «τὰ καπνομάγαζα» νὰ ποῦμε. "Ολο καὶ ὑψώνονται νέα οἰκοδομικὰ μπλόκ, χτισμένα μὲ ὅλη τὴν φροντίδα γιὰ τὴν ἄνεσι τοῦ ἀνθρώπου ποὺ μοχθεῖ. "Οχι πιὰ ὀκτὼ καὶ δέκα πρόσωπα σὲ ἕνα δωμάτιο. Αὐτὸ ἀνήκει στὴν «παλαιὰ καλὴ ἐποχή». "Οταν αὐτοὶ ποὺ θὰ κατοικήσουν εἶναι χωρὶς παιδιά, τότε τὸ διαμέρισμα ἀπαρτίζεται ἀπὸ ἕνα δωμάτιο, μία κουζίνα, ἕνα λουτρὸ καὶ φυσικὰ τὴν σχετική του εἴσοδο, ὅπου ὑπάρχουν καὶ οἱ κρεμάστρες γιὰ τὰ ροῦχα. 'Ανάλογα μὲ τὸν ἀριθμὸ τῶν παιδιῶν αὐξάνουν καὶ τὰ δωμάτια.

Καὶ τί γίνεται μὲ τοὺς γεροντότερους τῆς οἰκογενείας; Μὲ τοὺς γονεῖς; Μὲ τὰ πεθερικά;

Μὰ ὑποτίθεται ὅτι ἔχουν τὴν ἰδιαίτερη κατοικία τους. Συσσωρευμένη ἡ οἰκογένεια στὸ ἴδιο διαμέρισμα, ἦταν χαρακτηριστικὸ τῆς παλαιᾶς καλῆς ἐποχῆς. Τώρα μάλιστα τελευταῖα δίδεται ὅλως ἰδιαίτερη προσοχὴ στὰ διαμερίσματα τῶν γερόντων. Τὰ παιδιά τους ἀποτελοῦν ἤδη χωριστὴ οἰκογένεια μὲ τὰ προβλήματα καὶ τὰ ζητήματά τους. Οἱ γεροντότεροι χρόνια ἐμόχθησαν, ἀντίκρυσαν κι' αὐτοὶ ἐν καιρῷ τὰ προβλήματά τους, τώρα τοὺς ἀξίζει νὰ ἡσυχάσουν. Ἡ ἰδιαίτερη, ἡ χωριστὴ κατοικία εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἡσυχία τοῦ καθενός.

Στὴ Βιέννη, στὴν περιοχὴ Φλοριντσντόρφ, κτίστηκαν, στὰ 1952, τὰ πρῶτα εἰδικὰ σπίτια γιὰ τοὺς γέρους. "Ὁρος πρῶτος, ὅσο τὸ δυνατόν, λιγώτερες σκάλες, Κάτι ἀπαραίτητο, ὁ χῶρος γιὰ νὰ μποροῦν νὰ καλλιεργοῦν λουλούδια ἢ λαχανικά. Κάτι εὐχάριστο, ὅσο γίνεται περισσότερος ἥλιος. Σὲ χωριστὴ κατοικία οἱ γεροντότεροι δὲν αἰσθάνονται στὸ περιθώριο, κάθε ἄλλο. Ρυθμίζουν τὴ ζωή τους ὅπως θέλουν καὶ μὲ περισσότερη εὐχαρίστησι ξαναβλέπουν τοὺς δικούς τους.

Νὰ ποῦμε τώρα πόσο εἶναι τὸ ἐνοίκιο γιὰ τὶς κατοικίες τοῦ Δήμου; Τὸ μικρὸ διαμέρισμα, εἴσοδος, λουτρό, δωμάτιο, κουζίνα, δὲν φθάνει τὰ πενήντα σελλίνια (60 δραχμές!!!) κατὰ μήνα. «Θαῦ, θὰ πῆτε». "Ἐρχομαι ἀμέσως στὴ Βιέννη».

Μὴν ἑτοιμάζεσθε. Δὲν εἶναι γιὰ μᾶς. τοὺς ξένους. Εἶναι γιὰ τοὺς Βιεννέζους.

Π. Μ.

■ Ὁ Δῆμος τῆς Βιέννης μεριμνᾶ ἰδιαίτερα γιὰ τοὺς γηραιοὺς κήπους, γιὰ νὰ ἀπολαμβάνουν μὲ ἡσυχία τὰ γηρατειά τους.

Γυναῖκες ΠΟΥ ΕΝΕΠΝΕΥΣΑΝ ΤΟΥΣ ΠΟΙΗΤΑΣ ΜΑΣ

Η ΟΥΡΑΝΙΑ ΤΟΥ ΚΡΥΣΤΑΛΛΗ

ΝΕΟΣ, πολὺ νέος. ὁ Κρυστάλλης ἔγινε εὐρύτατα γνωστός. Ἡ πρώτη ποιητική συλλογή του, τὰ «Ἀγροτικά», τὸν καθιέρωσαν σὰν ἕνα δόκιμο ποιητή, ποὺ ξεχωρίζε μέσ' στὸ σωρὸ τῶν ρομαντικῶν, γιατὶ ἔφελνε τοὺς λεβέντικους ρυθμοὺς τοῦ βουνοῦ καὶ τραγουδοῦσε μὲ χάρι τὴν ὁμορφιὰ τῆς ποιμενικῆς Ἠπείρου. Μὲ τὸ δεύτερο βιβλίο του, τὸν «Τραγουδιστὴ τοῦ χωριοῦ καὶ τῆς στάνης», ἔγινε περισσότερο ἀπὸ γνωστός. Ἔγινε ἔνδοξος. Ὁ Βλάσης Γαβριηλίδης, ὁ διευθυντὴς τῆς «Ἀκροπόλεως», τοῦ ἀφιέρωσε ὁλόκληρη τὴν πρώτη σελίδα τῆς ἐφημερίδας του (10 Μαρτίου 1893), ὅπου, οὔτε λίγο, οὔτε πολύ, τὸν ἔλεγε ἰσάξιο τοῦ Ὁμήρου.

Ἀλλὰ ἡ δόξα δὲν συνοδεύτηκε ἀπὸ ἐρωτικὲς καταικτήσεις. Ὁ Κρυστάλλης δὲν ἦταν καθόλου ὁ τύπος τοῦ «γόητος». Οὔτε «φλὸ τάντ» γραβάτα, οὔτε κατσαρὰ μαλλιά, οὔτε ὕφος ρομαντικὸ καὶ περιπαθές.

Ἦταν ἁπλούστατα ἕνα ἐξόριστο Ἠπειρωτόπουλο ποὺ πέρασε κρυφὰ τὰ σύνορα καὶ κατέφυγε, πρόσφυγας, στὴν Ἀθήνα, τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1889.

Ἦταν μόνον 21 ἐτῶν ὅταν πάτησε τὸ χῶμα τῆς ἐλεύθερης πρωτεύουσας. Κοντούλης, ἀδύνατος καὶ καχεκτικός. Φοροῦσε ἕνα ὑφαντὸ χωριάτικο πανωφόρι ποὺ ἔφερε ἀπ' τὸ Συρράκο, τὸ χωριό του. Ἡ ἐμφανισί του δὲν τὸν βοηθοῦσε καθόλου νὰ σαγηνέψη τὶς ὀνειροπαρμένες δεσποινες τοῦ καιροῦ του. Ἄλλωστε, ποῦ θὰ τὰ γνώριζε τὰ αἰθέρια αὐτὰ πλάσματα; Οὔτε σὲ δεξιώσεις ἐπῆγε ποτέ του, οὔτε μεγάλες γνωριμίες ἀπέκτησε. Ἦταν ὁ σκλάβος τοῦ ψωμιοῦ, ὁ κατατρεγμένος ἐξόριστος, ποὺ τὰ βράδυα ἔγραφε ποιήματα καὶ τὴν ἡμέρα ἔφθειρε τὴν ὑγεία του σ' ἕνα ὑπόγειο τυπογραφεῖο, ὑγρὸ καὶ σκοτεινό, ἀναπνέοντας τὸ δηλητηριώδες ἀντιμώνιο.

Ὁ φίλος του ὁ Μητσάκης, γνωστὸς τότε δημοσιογράφος, τὸν ἔπαιρνε καμμιὰ φορὰ τὶς Κυριακὲς καὶ τὸν πήγαινε στὴν Κηφισιὰ ἢ στὸ Φάληρο.

Ὡστόσο ἡ περιπέτεια ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ βρῆ ἔξω, ἠθθε μέσα στὸ σπίτι του. Τὸ 1893, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄρθρο τῆς «Ἀκροπόλεως», ἦταν πιὰ ἕνα γνωστὸ ὄνομα. Ἡ σπιτονοικοκυρά του πρώτη φορὰ ἔμαθε ὅτι εἶχε νοικιάσει δωμάτιο σὲ μιὰ δόξα. Ἡ κόρη της ἡ Οὐρανία δὲν ἔμεινε κι' αὐτὴ ἀσυγκίνητη. Ἡ ἰδέα πὼς θὰ μποροῦσε νὰ τὴν ἀγαπήση, ἡ σκέψι πὼς θὰ μποροῦσε ἕνας ποιητὴς νὰ γράφη τραγούδια ἐμπνευσμένα ἀπὸ αὐτήν, τῆς ἔδωσε τὸ θάρρος νὰ πηγαίνη τὰ βράδυα στὸ δωμάτιό του.

Ἄφιναν τὴν πόρτα ἀνοιχτή, γιὰ νὰ μὴ δίνουν ἀφορμὴ σὲ κακογλωσσιές, καὶ μιλοῦσαν γιὰ ποίησι, γιὰ λουλούδια, γιὰ ἀγειρα. Ἔτσι ἀρχισε τὸ εἰδύλλιο. Ἔτσι ἔφτασε ἡ μεγάλη στιγμὴ τοῦ «σ' ἀγαπῶ».

—Ἕνας ὅρκος ἱερὸς καὶ βαρύς, ποὺ ἐσήμαινε γάμο καὶ ἀφοσίωσι μέχρι θανάτου.

Ἡ Οὐρανία ἔμπαινε τώρα στὸ δωμάτιό του κι' ὅταν ὁ ποιητὴς ἔλειπε καὶ τοῦ ἄφινε κάτω ἀπ' τὸ μαξιλάρι του ἐρωτικὰ γράμματα. Βρέθηκαν πολλὰ τέτοια, σύντομα καὶ γραμμένα βιαστικά.

«Κωνσταντίνε, σὲ ἀναμένω, μὴ τὸ λησμονήσης εἰς τὰς 6.30».

«Κωστάκη, συγγνώμην, ἀπόψε καὶ πάλιν δὲν δύναμαι νὰ σᾶς συναντήσω. Εἶναι λίαν στενοχωρημένη ἕνεκα τοῦ ἀδελφοῦ μου. Ἡ μητέρα δὲν ἐξῆλθε χάριν ἐκείνης τῆς ταραχῆς. Ὥστε αὔριον θὰ σᾶς ἴδω καὶ θὰ ὁμιλήσω προφορικῶς....»

Ἡ ἀγάπη τῆς Οὐρανίας ἦταν γιὰ τὸν ποιητὴ ἡ εὐφροσύνη τῆς ψυχῆς του, ἡ παρηγορία τῆς σκοτεινιασμένης ζωῆς του, ἡ ἐλπίδα του. Τὴν ἔλεγε «ἀρνάδα» καὶ «στερφοκάλεσα», τὰ χαϊδευτικὰ ποὺ μετα-χειρίζονται στὶς στάνες οἱ ὀρεινοί. Καὶ τῆς μιλοῦσε γιὰ τὸ χωριό του, γιὰ τὴν Πίνδο, γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσι τῆς Ἠπείρου, ποὺ ἦταν ὁ ἄλλος μεγάλος καϋμός του.

Μετὰ τοὺς πρώτους μῆνες τῆς εὐτυχίας, ἔφταασε καὶ ἡ ὥρα τῆς ἀδιαφορίας. Ἡ κόρη ὑποψιάζεται πὼς δὲν τὴν ἀγαπᾶ. Ἀποφεύγει νὰ τὴ βλέπη ὅπως ἄλλοτε. Πολλὲς φορὲς τὴ γελάει στὰ ραντεβού τους καὶ δὲ τὴ φωνάζει πιὰ «ἀρνάδα» καὶ «στερφοκάλεσα». Κι' αὐτή, ποὺ εἶναι δοσμένη ὁλόψυχα στὴν ἀγάπη της, μὲ τὴν καρδιὰ ματωμένη ἀπὸ τὸν πόνο, ξαγρυπνάει τὶς νύχτες κατσάμονη καὶ βρέχει τὸ στρῶμα της μὲ τὰ δάκρυα τῆς πρώτης ἐρωτικῆς ἀπελπισίας.

Ὅσο ἀραιότερα τὸν βλέπει, τόσο περισσότερα σημειώματα τοῦ ἀφίνει στὸ δωματιό του.

Ἡ Οὐρανία εἶχε τόσο ἀδυνατίσει καὶ τόσο ἐκνευριστῆ, ποὺ δὲν ἔβλεπε στὴν παραφορά της ὅτι καὶ ὁ ἀγαπημένος της ἦταν ἐπικίνδυνα χλωμὸς καὶ ἀδύνατος κι' ὅτι τὸ κορμί του ἔκαιγε στὴ φωτιὰ ἑνὸς κρυφοῦ καὶ ἀσίγαστου πυρετοῦ. Ἡ ὀδύνη τῆς πληγωμένης ἀγάπης της δὲν τὴν ἄφινε νὰ σκεφθῆ τίποτε ἄλλο. Ἦταν τόσος ὁ πόνος της, ποὺ θὰ προτιμοῦσε τὴν πικρὴ μοιχαιριὰ τοῦ χωρισμοῦ ἀπὸ τὸ καθημερινὸ μαρτύριο τῆς ἀμφιβολίας.

Πῆρε τὴ μεγάλη ἀπόφασι νὰ τοῦ ξαναγράψη καὶ νὰ ζητήση μιὰ ὁριστικὴ ἐξήγησι.

Τὸ γράμμα της εἶναι πονεμένο καὶ πολυσέλιδο.

Ἡ συνάντησις, ἡ τελευταία τους συνάντησις ἔγινε. Ὠχροὶ καὶ οἱ δυὸ ἀπὸ τὴ συγκίνησι. Πῶς νὰ τῆς πῆ ὅμως ὅτι αὐτὸς ἦταν πάντοτε ὠχρός; Μὲ τί στόμα νὰ τῆς ἐμπιστευθῆ πὼς ἡ ἀρρώστεια του ἦταν ἀνίατη; Μὲ τί καρδιὰ νὰ φανερώσι τὸ ἐπικίνδυνο μυστικό του καὶ νὰ τῆς πῆ πὼς μόνο ἐπειδὴ τὴν ἀγαποῦσε τὴν ἀπέφυγε, καὶ μόνο ἐπειδὴ τὴν ἐλάτρευε δὲν τὴ φιλοῦσε; Ναί, τὴν ἐλάτρευε ὅσο ποτὲ δὲν τὸ μάντεψε κανεὶς καὶ δὲν ἤθελε νὰ τῆς μεταδώση τὴν ἀρρώστεια του. Αὐτὸ ἦταν τὸ ἐπικατάρατο μυστικό του. Ἦταν φυματικός...

Ἔμειναν σιωπηλοί, μὲ τὰ χέρια στὰ χέρια, κλαίγοντας. Τὸν χωρισμό, ποὺ δὲν ἤθελε ἡ καρδιά τους, τὸν ἐπέβαλε τώρα ἡ πιὸ σκληρὴ μοῖρα. Ἔπρεπε νὰ χωρίσουν, καὶ νὰ χωρίσουν χωρὶς οὔτε ἕνα φιλὶ νὰ μποροῦν νὰ δώσουν. Τὸ τελευταῖο φιλὶ τοῦ χωρισμοῦ...

Δυὸ μῆνες ἀργότερα, τὸν Ἀπρίλιο τοῦ 1894, ὁ δοξασμένος ποιητὴς τῶν εἰκοσιἑξὴ χρόνων, ἔκλεινε γιὰ πάντα τὰ μάτια του. Ὁ βασανισμένος ἐξόριστος τοῦ Συρράκου πέθανε.

Ἡ Οὐρανία πῆρε τὰ ποιήματά του ποὺ τῆς εἶχε ἀφιερώσει, πῆρε κάθε τι ποὺ εἶχαν ἀγγίξει τὰ χέρια του καὶ τἄρριξε ὅλα ἕνα βράδυ στὴ φωτιά.

Λίγη στάχτη ἀπόμεινε ἀπὸ ὅλο τὸ πολύχρονον εἰδύλλιο ποὺ φαινόταν στὴν ἀρχὴ πὼς ὡδηγοῦσε καὶ τοὺς δυὸ τόσο σύντομα στὴν εὐτυχία.

ΜΙΧ. ΠΕΡΑΝΘΗΣ

✪

ΠΩΣ ΝΑ ΜΙΜΗΣΤΕ

Βλέπουμε τακτικὰ στὸ δρόμο κορίτσια ποὺ μιμοῦνται τὸ ντύσιμο, τὸ βάδισμα, τὸ χαμόγελο καὶ τὸ χτένισμα σήμερα τῆς μιᾶς γνωστῆς στάρ, αὔριο τῆς ἄλλης, ἀνάλογα μὲ τὸ σύνθημα ποὺ θὰ δώση κάποιος ἀπὸ τοὺς κυρίους ποὺ διευθύνουν τὴ γυναικεία μόδα. Συμφωνῶ μὲ τὰ κορίτσια ποὺ κάνουν ὅ,τι μποροῦν γιὰ νὰ γίνουν πιὸ ὄμορφες. Αὐτὸ τὶς κάνει εὐχάριστες καὶ κομψές. Μιὰ χαρὰ γιὰ τὶς ἀνδρικὲς καρδιές. Ἄλλο πρᾶγμα ὅμως εἶναι νὰ ἐφευρίσκης ποικιλίες σὲ ἕνα εὐχάριστο θέαμα καὶ ἄλλο νὰ ἀκολουθῆς πιστὰ τὴ συνταγὴ ἑνὸς δικτάτορος τῆς μόδας. Πολλὰ στὺλ εἶναι πραγματικὰ ἀηδιαστικὰ καὶ οὔτε τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου δὲν μπορεῖ νὰ τὰ κάνη νὰ φαίνωνται καλύτερα.

Ὥστε, κορίτσια, ἀξιοποιήσετε ὅσο μπορεῖτε περισσότερο ὅ,τι καλύτερο ἔχετε δικό σας καὶ ἀφήσετε τὴ Μονρόε καὶ τὴν Τέϋλορ νὰ ἔχουν τὴ δική τους γραμμή.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΦΙΛΙ

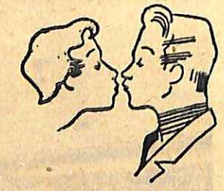

Ἡ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ τοποθετεῖ τὴν καταγωγὴ τοῦ φιλιοῦ στὰ χρόνια τῆς Ἀφροδίτης. Ὅταν ἡ θεά τῆς ὁμορφιᾶς ἀπήγαγε τὸ νεαρὸ Ἀσκάνιο καὶ τὸν ἔφερε στὰ θουνὰ τῶν Κυθήρων, Ἐκεῖ τὸν ξάπλωσε πάνω σ' ἕνα στρῶμα ἀπὸ τριαντάφυλλα καί, καθὼς ἀναφέρει ἡ παράδοσι, γιὰ νὰ μὴν ταράξη τὸν ὕπνο τοῦ ἀγαπημένου της, ἄρχισε νὰ φιλάη τά λουλούδια ποὺ τὸν περιέβαλλαν.

Ἕνα ἄλλο ἱστορικὸ φιλὶ ἀναφέρεται στὴν ἀρχαία ἑλληνική ἱστορία. Μιὰ μέρα κάποιος ἀντάμωσε στὸ δρόμο τὴ θυγατέρα τοῦ τυράννου Πεισιστράτου καὶ τῆς ἔδωσε, ὅπως λέμε σήμερα, ἕνα σκαστὸ φιλί.

Τὸ σκανδαλῶδες αὐτὸ γεγονὸς διαδόθηκε ἀμέσως στὴν Ἀθήνα καὶ ἡ σύζυγος τοῦ τυράννου ζήτησε ἀπὸ τὸν Πεισίστρατο νὰ κοταδικάση τὸν ὑβριστὴ σὲ θάνατο. Ἀλλὰ ὁ πατέρας τῆς κόρης ἀπάντησε μὲ ἀπάθεια στὴ γυναίκα του:

— Ἂν σκοτώσω ὅσους ἀγαποῦν τὴν κόρη μου, τότε τί πρέπει νὰ κάμω αὐτοὺς ποὺ τὴ μισοῦν;

Κι' ἔτσι συγχώρησε τὸν τολμηρὸ νέο ποὺ κατόπιν ἔγινε γαμπρός του.

✪

Στὴ Ρώμη ὑπῆρχε ἡ συνήθεια, ὅταν ἐπρόκειτο νὰ δολοφονήσουν κανένα, νὰ τὸν ἀσπάζωνται προηγουμένως, ὅταν φυσικὰ τοὺς δίνοταν αὐτὴ ἡ εὐκαιρία.

Γνωστότατο παράδειγμα σχετικῶς εἶναι καὶ τοῦ Χριστοῦ, τὸν ὁποῖο πρὶν παραδώση ὁ Ἰούδας στοὺς ἐχθρούς του, ἐχαιρέτησε μ' ἕνα φιλί.

✪

Ὁ χριστιανισμὸς θεωροῦσε τὸ φιλὶ σάν σύμβολο ἀδελφωσύνης καὶ εὐγνωμοσύνης. Ἐκτὸς τοῦ συνηθισμένου φιλιοῦ ποὺ δινόταν στὸ στόμα, οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ φιλιόντουσαν ἐπὶ πλέον στὰ στήθια καὶ τοὺς ὤμους. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ φίλημα σιγὰ-σιγὰ ἔχασε τὴν ἀγνότητά του, περιορίστηκε στὴν ἀρχὴ καὶ ἔπειτα ἀπαγορεύτηκε μεταξὺ προσώπων διαφορετικοῦ φύλου.

Τὸ καλύτερο φιλὶ κατὰ τὸν ἱστορικὸ Πλίνιο εἶναι αὐτὸ ποὺ δίνεται στὰ μάτια, γιατὶ φανερώνει ἀναζήτησι τῆς ψυχῆς, τῆς ὁποίας ὡς γνωστὸν τὰ μάτια θεωροῦνται ὁ καθρέφτης.

Τὸ φιλὶ εἶχε γίνει τόσο ἀκόλαστο καὶ χυδαῖο στὰ χρόνια τοῦ Τιβέριου, ὥστε ὁ αὐτοκράτορας γιὰ νὰ περιορίση τὴν κατάχρησί του ἐξέδωκε σχετικὸ ἀπαγορευτικὸ διάταγμα.

✪

Κατὰ τὸ Μεσαίωνα κι' ἀργότερα στὴ Γαλλία, τὴν Ἀγγλία καὶ τὴ Γερμανία ὑπῆρχε ἡ συνήθεια ὅσες φορὲς οἱ ἄντρες συναντοῦσαν γνωστές τους γυναῖκες νὰ τὶς χαιρετοῦν μ' ἕνα φιλὶ στὸ στόμα. «Εἶναι ἄσχημο καὶ ὑβριστικὸ ἔθιμο, γράφει σχετικῶς ὁ Μονταίνι, γιὰ μιὰ γυναίκα νὰ ὑποχρεοῦται νὰ προσφέρη τὰ χείλη της σ' ὁποιονδήποτε γνωστό της συναντᾶ στὸ δρόμο»

Πρώτη «κοκέτα»: ἡ κυρία.. πιθήκου. Φροντίζει τὴν ὁμορφιά της, μέσα στὸ προϊστορικό της σπήλαιο!

Η ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΤΟΛΙΣΜΟΥ

Ἀπὸ πότε καὶ πῶς ἄρχισαν νὰ στολίζωνται οἱ γυναῖκες

ΑΣΦΑΛΩΣ δὲν ὑπάρχει καλύτερη ἀσχολία ἀπὸ τὴ μέριμνα τοῦ ἀνθρώπου νὰ γίνη πιὸ ὡραῖος, πιὸ συμπαθὴς καὶ σαγηνευτικός.

Ἡ σπουδὴ τοῦ ὡραίου, ἡ ἐπιστήμη αὐτὴ τῆς ὁμορφιᾶς, μᾶς λέει πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος νὰ συμπληρώνη τὴ φύσι στὶς ἐλλείψεις της δίνοντας ἔτσι τὸ ἄρτιο, τὸ ὅσο τὸ δυνατὸν τέλειο ὄχι μόνο στὸ σύνολο, μὰ καὶ στὴ λεπτομέρειο ποὺ ἀποτελεῖ τὴ βάσι τοῦ ὅλου. Ἀπὸ τὴν ἄποψι αὐτὴ ἡ μόδα πρέπει νὰ θεωρηθῆ σὰν σπουδαῖος συντελεστὴς στὴν προσπάθεια τῆς αἰσθητικῆς τελειοποιήσεως τοῦ ἀνθρώπου. Ἕνα δὲ ἀπὸ τὰ μεγάλα μυστικά της εἶναι ἡ ἀνανέωσι. Ἡ καινούργια μορφή, ποὺ ἀποτελεῖ ἀνέκαθεν ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα αἰτήματα τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς. Σὲ πολλὲς ὅμως περιπτώσεις ἡ μόδα παίρνει τὴ μορφὴ καθολικοῦ κοινωνικοῦ φαινομένου ποὺ ξεκινάει ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς φυγῆς καὶ τὴν ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐντυπώσεων. Ἡ οὐσιαστικώτερη καὶ ἡ ἀρχικὴ ὅμως προαίρεσι καὶ σκοπιμότητα τῆς μόδας, ἔχει ἄλλα κίνητρα καὶ ἄλλους στόχους. Ἔχει τὴν ἱστορία της, ἀλλὰ καὶ τὴν προϊστορία της. Ἡ πρώτη εἶναι γραμμένη στοὺς μεγάλους οἴκους τῶν προτύπων καὶ στοὺς τόμους τῶν φιγουρινιῶν. Ἡ δεύτερη ὅμως ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ καλουμένου «Καταρρινικοῦ» πιθήκου — πάντοτε, βέβαια, μὲ τὴν ἄποψι τῆς θεωρίας τοῦ Δαρβίνου.

Τὰ πανάρχαια χρόνια τῆς σπηλαιώδους ζωῆς τοῦ ἐκπληκτικοῦ αὐτοῦ προγόνου μας, ποὺ παρουσίασε τὴ μεγαλοκρανία καὶ τὴν ὀρθοστασία, ὁ ἀρσενικὸς πίθηκας ἀπομόνωσε τὴ θηλικιὰ ἀπὸ τὴν ἀγέλη τῆς ζούγκλας καὶ τὴν ἐγκατέστησε σὲ σπήλαια, γιὰ νάχη τὴν ἀποκλειστικὴ κυριαρχία ἐπάνω της. Ἀπὸ τότε ἐμφανίζεται καὶ ἡ πρώτη ἀσύνειδη καὶ ὑποτυπώδης μορφὴ τῆς οἰκογένειας, μὲ μόνο ἠθικὸ νόμο τὴν ἰσχὺ καὶ τὴ βούλησι τοῦ ἄρρενα, ποὺ παγιδευμένος ἀπὸ τὸν φιληδονισμό του, βρέθηκε στὴν ἀνάγκη νὰ ἐπωμισθῆ τὶς φροντίδες διατροφῆς καὶ τῆς συντροφου του.

Ἐκείνη ὅμως, ποὺ χάρις σ' αὐτὴ τὴν ἀπομόνωσί της ἀπὸ τὴν ἀγέλη, λυτρώθηκε ἀπὸ τὶς φροντίδες, ποὺ τῆς ἐπέβαλαν τὰ ἔνστικτα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, δὲν ἀναπαύθηκε, βέβαια, στὴ μακαριότητά της. Τῆς δόθηκε ἕνα ἀγαθὸ κι' ἔπρεπε νὰ τὸ διαφυλάξη. Γύρω της ὅμως, στὴ ζούγκλα κι' ἔξω ἀπὸ τὸ σπήλαιο κυκλοφοροῦσαν καὶ ἄλλες... κυρίες σὰν κι' αὐτή, ἀναζητώντας τὸ νερὸ καὶ τὴν τροφή τους. Εὔκολο ἦταν γιὰ τὸν ἄρρενα νὰ προσκολληθῆ σὲ μιὰ ἄλλη θηλικιὰ καὶ νὰ ξεχάση ἐκείνη, ποὺ τὸν περίμενε στὸ πρωτογονικὸ τοῦ ἄντρο. Καὶ ἐφ' ὅσον ὁ κίνδυνος ἦταν σεξουαλικὸς, ἔπρεπε νὰ ἐξουδετερωθῆ μὲ τὰ ἴδια ἀντίμετρα. Δηλαδὴ ἡ ἀπομονωμένη θηλικιὰ νὰ παγιδεύση τὸν ἄρσενα μὲ νέα θέλγητρα, ποὺ θὰ κεντοῦσαν περισσότερο τὸ φιληδονισμό του καὶ τὴ σεξουαλική του προτίμησι. Ἔτσι, κεντημένη ἀπὸ τὴν εὐφυέστατη καὶ παμπόνηρη φύσι της, ἄρχισε νὰ βγάζη τὶς τρίχες ἀπὸ τὴν κοιλιά της κεντρίζοντας μὲ τὴν ἀποκάλυψι τοῦ γυμνοῦ ἐντονώτερα τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ ἄρρενα. Ἀπὸ τὴν ἀποψίλωσι λοιπὸν τῆς κοιλιᾶς, ποὺ ἀργότερο προχώρησε καὶ σὲ διάφορα σημεῖα τῶν ἄκρων, ἀρχίζει ἡ μόδα καὶ ἀποκαλύπτεται ἔτσι ἡ σκοπιμότητά της. Τὴν ἀποψίλωσι αὐτὴ συνεχίζουν καὶ σήμερα οἱ γυναῖκες μας, καὶ ἡ ἀνεπτυγμένη μόδα τοῦ καιροῦ μας στὸ βάθος της μᾶς ἀποκαλύπτει τοὺς ἴδιους σκοπούς. Τὴν τάσι καὶ τὴ διάθεσι αὐτὴ τῆς γυναίκας νὰ κατακτήση τὸν ἄντρα μὲ καινούργια θέλγητρα, ὑπηρετεῖ καὶ ὁ στολισμὸς μὲ τὰ διάφορα ψπιζού, πολλὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔρχονται καὶ παρέρχονται μαζὶ μὲ τὴ μόδα. Τὰ πρῶτα στολίδια ποὺ χρησιμοποίησε ὁ ἄνθρωπος χρονολογοῦνται ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς κατεργασίας τοῦ λίθου κι' ἐφτιάχνονταν εἴτε ἀπὸ δόντια καὶ ὀστὰ ζώων εἴτε ἀπὸ κοχύλια καὶ ἄλλα ὄστρακα.

✪

Στὸ ζήτημα τῆς μόδας, ποὺ ἀποβλέπει σήμερα στὸ πῶς νὰ καταστήση τὴ γυναίκα περισσότερο ὡραία, γοητευτικὴ κι' ἐλκυστικὴ, παρατηρεῖται μιὰ σοβαρὴ παρανόησι ἀπὸ ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ γυναικῶν, ποὺ παρακολουθοῦν στὰ τυφλὰ τὸ «συρμό». Ἐννοοῦν νὰ κόψουν τὸ φόρεμά τους σύμφωνα μὲ τὴν τελευταία κρεασιόν, νὰ μεταχειρισθοῦν τὰ ἴδια ποιοτικὰ ὑφάσματα ποὺ ἐμφανίζει ἕνα φιγουρίνι, νὰ μιμηθοῦν ἀκόμα καὶ διαφόρους ἠθοποιοὺς τῆς σκηνῆς καὶ τῆς ὀθόνης στὶς χειρονομίες τους καὶ στὶς στάσεις τους, χωρὶς ὅμως νὰ ἐνδιαφερθοῦν ἀν ὅλα αὐτὰ τοὺς προσθέτουν, ἀν συμπληρώνουν τὴ φύσι τους, ἀν ἐνισχύουν τὴν προσωπικότητά τους καὶ ἀν τέλος τὶς κάνουν νὰ ξεχωρίζουν ἀπὸ τὶς ἄλλες γιὰ κάτι τὸ ὡραιότερο καὶ τὸ πιὸ ἐλκυστικό. Ἔτσι βλέπουμε, εἴτε στοὺς δρόμους εἴτε στὰ κοσμικὰ κέντρα, ἐμφανίσεις ποὺ μᾶς κινοῦν τὴ θυμηδία καὶ τὸ γέλιο, πρᾶγμα ποὺ εἶναι τελείως ἀντίθετο στὶς ἐπιδιώξεις τῆς μόδας. Ἀντὶ νὰ κερδίζουν, χάνουν καὶ ἐκεῖνο τὸ ἐλάχιστο ποὺ μποροῦσαν νὰ διέθεταν μὲ μιὰ ἁπλούστερη καὶ ὀλιγώτερο πολυτελῆ ἐμφάνισι.

✪

Ἡ μόδα, καθὼς τὴ διαμόρφωσαν οἱ σύγχρονες ἀπαιτήσεις, ἀλλὰ καὶ ἡ θέσι ποὺ πῆρε σήμερα ἡ γυναίκα στὴ ζωή, ἀναπτύχθηκε σ' ἕνα εἶδος αἰσθητικοψυχολογικῆς ἐπιστήμης, μ' ἕνα πλῆθος ἀπὸ μυστικὰ καὶ προβλήματα. Τὸ βελόνι καὶ τὸ ψαλίδι δὲ δουλεύουν μόνο πάνω στὸ ὕφασμα, ἀλλὰ κόβει καὶ ράβει καὶ αὐτὴν ἀκόμα τὴν ἀνθρώπινη ψυχή. Μιὰ γραμμὴ τοῦ σχεδίου, μιὰ ψαλιδιά, εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα λεπτῆς αἰσθητικῆς ψυχολογίας καὶ κοπιώδους ἐρεύνης. Τὸ κάθε πατρὸν ἀντιστοιχεῖ σ' ἕνα μοντέλο καὶ ὄχι σὲ ὅλα τὰ γυναικεῖα κορμιά. Γιὰ νὰ βγῆ αὐτὸ τὸ σχέδιο, ὁ καλλιτέχνης ἔλαβε ὑπ' ὄψι του ἕνα πλῆθος ἀπὸ προσωπικοὺς παράγοντες. Καὶ αὐτὴ ἀκόμα ἡ γραμμὴ τῶν χειλιῶν καὶ τῶν φρυδιῶν, τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν, πολὺ δὲ περισσότερο ἡ ἀνατομικὴ σύνθεσι ἑνὸς σώματος, εἶναι στοιχεῖα, ποὺ ἢ παρανόησί τους θὰ ὁδηγήση στὴ γελοιοποίησι, δηλαδὴ σὲ ἀποτέλεσμα τελείως ἀντίθετο ἀπὸ ἐκεῖνο ποὺ ἐπιδιώκει ἡ μόδα.

✪

Προκειμένου, λοιπόν, μιὰ γυναίκα νὰ διαλέξη τὸ φόρεμα ἢ τὸ καπέλο ποὺ θὰ φορέση, πρέπει νὰ λάβη πρώτα ὑπ' ὄψι της ὅλους τοὺς παράγοντες ποὺ οἱ λεπτομέρειές τους συνθέτουν τὴν προσωπικότητά της κι' ἀφοῦ μορφώση τὴ σχετικὴ γνώμη νὰ προχωρήση στὴν ἐκλογὴ τῆς τουλέτας της. Στὸ σημεῖο τοῦτο πρέπει νὰ πάρη τὴ θέσι του καὶ γιὰ παίξη τὸν ἀνάλογο εὐεργετικὸ του ρόλο τὸ αἰσθητικὸ γοῦστο κάθε γυναίκας, ποὺ θὰ θελήση νὰ κυττάξη τὸν ἑαυτό της μὲ ἀπόλυτη εἰλικρίνεια.

Ἡ γυναίκα ποὺ θέλει νὰ εἶναι πάντοτε μοντέρνα, δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶ πὼς ἡ ἀμφίεσι εἶναι τὸ πλαίσιο μέσα στὸ ὁποῖο φορμάρεται τὸ σῶμα της γιὰ νὰ εὕρη περισσότερο ἀνεπτυγμένη τὴν ἔκφρασι τῆς ὁμορφιᾶς καὶ τῆς γοητείας του. Ἡ λέξι «μόδα» σημαίνει τελειοποίησι καὶ ἔξαρσι τῶν ὡραιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου.

ΠΕΤΡΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΣ

Ντρόσσελ Γκάσσε

ΕΝΑΣ ΕΥΘΥΜΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΣΤΙΣ ΟΧΘΕΣ ΤΟΥ ΡΗΝΟΥ

ΣΤΙΣ ὄχθες τοῦ Ρήνου βρίσκεται τὸ Ρούντεσχάϊμ, μιὰ μικρὴ πόλι, γνωστὴ γιὰ τὰ κρασιά της, γραφικὴ σὰν ὅλες τὶς πόλεις καὶ τὰ χωριὰ ποὺ εἶναι χτισμένα στὶς μαγευτικὲς ὄχθες τοῦ πολυθρύλητου ποταμοῦ, μὲ τοὺς πύργους της, τὰ παμπάλαια σπίτια της, τὰ ψηλὰ μυτερὰ καμπαναριά της, τ' ἀνθισμένα σκαλιστὰ μπαλκόνια της.

Ἐναέρια τραινάκια γλιστροῦν λίγα μέτρα πάνω ἀπὸ τοὺς λόφους μὲ τ' ἀμπέλια, προσφέροντας στοὺς τουρίστες ἕνα θέαμα γοητευτικό, τὶς τριγωνικὲς στέγες τῶν σπιτιῶν, τὴν πλουσία καλλιεργημένη γῆ, τὸ Ρῆνο.

Ἔτσι τὸ Ρούντεσχάϊμ προσθέτει ἕνα ἀκόμη κρίκο στὴ γοητευτικὴ ἁλυσίδα τῶν πόλεων καὶ τῶν χωριῶν ποὺ ζώνει τὶς δυὸ ὄχθες τοῦ ποταιοῦ.

Κι' ὅμως, ὑπάρχει κάτι ἐδῶ, μιὰ μικρὴ χαριτωμένη λεπτομέρεια, μιὰ νότα χαρᾶς, ποὺ δὲν τὴ βρίσκει κανεὶς πουθενὰ ἀλλοῦ. Εἶναι τὸ «Ντρόσσελ Γκάσσε». Ἕνας στενὸς δρομάκος, «τόσο στενὸς ποὺ γιὰ νὰ περάσουν δυὸ μαζί, πρέπει νὰ περπατοῦν ἀγκαλιασμένοι» λέει τὸ τραγούδι. «Τόσο στενὸς ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ πιάνη τοὺς δυὸ τοίχους του, ἐνῶ θὰ φεύγη παραπατώντας» λέει ἀκόμη.

Ὁ διαβάτης ποὺ περνᾶ ἀνόπτοπτος ἀπὸ τὸν παρόχθιο δρόμο βλέπει ξαφνικὰ μιὰ ξύλινη στηλὴ ποὺ ἔχει σκαλισμένες ἀναπαραστάσεις ἀπὸ σταφύλια καὶ ἀμπελόφυλλα καὶ μιὰ πινακίδα στὴν κορφή: Ντρόσσελ Γκάσσε.

Στρέφει τὸ κεφάλι καὶ ξαφνιάζεται ἀπὸ τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρύζει. Ἕνα στενὸ δρομάκι, ἕνα σοκάκι μάλλον, πλημμυρισμένο ἀπὸ φῶτα, πολύχρωμα λαμπιόνια, φανάρια. Παλιὲς σκαλιστὲς ἐπιγραφὲς καὶ γιρλάντες σχηματίζουν μιὰ παράδαλη ἀψίδα σ' ὅλο τὸ μάκρος τοῦ δρόμου. Καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἀψίδα ἕνα εὔθυμο πλῆθος κυλάει ἀδιάκοπα, σὰν τὸ νερὸ τοῦ ποταιοῦ, τραγουδώντας, γελώντας, παραπατώντας.

Οἱ μονοειδικοὶ κάτοικοι τοῦ Ντρόσσελ Γκάσσε εἶναι οἱ εὔθυμοι γλεντζέδες ποὺ ἔγαίνουν ἀπὸ τὶς γραφικὲς ταβέρνες μὲ τὶς ξύλινες σκαλιστὲς προσόψεις καὶ τοὺς πέτρινους σάτυρους στὶς γωνιές. Μπροστὰ στὶς θολωτὲς πόρτες τῶν μαγαζιῶν στέκονται οἱ σερβιτόρισες ντυμένες μὲ τὶς φορεσιὲς τοῦ τόπου καὶ προσκαλοῦν τοὺς πελατάκους.

Ὅσο ἡ ὥρα περνᾶ τὸ κέφι φουντώνει. Οἱ αἴθουσες τῶν κέντρων γεμίζουν ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τοῦ Βάκχου,

Τὰ νεώτερα

ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΜΙΚΡΑ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

★ 'Η ταινία «Ρὸκ ἐντ Ρὸλ» προεβλήθη πρὶν λίγες μέρες στὴν Κοπεγχάγη καὶ ἔγινε αἰτία νὰ δημιουργηθοῦν ταραχές. Οἱ νεαροὶ θεατὲς ποὺ τὴν παρηκολούθησαν ἔκαναν τόση φασαρία μέσα στὸν κινηματογράφο κι' ἔξω ἀπ' αὐτόν, ποὺ μετὰ τὴ δεύτερη ἡμέρα τῆς προβολῆς τῆς ταινίας ἡ ἀστυνομία ἦταν ἐν ἐπιφυλακῇ κι' ἀνεκλήθησαν ὅλες οἱ ἄδειες τῶν ὀργάνων γιὰ νὰ μπορέσουν νὰ ἐπιβάλουν τὴν τάξι.

★ 'Ο ἄνδρας τῆς Νταζάνα Ντόρς, Πήτερ Ρέϋνολντς, χρεωκόπησε ἐξ αἰτίας τῆς στὸν Λονδῖνο, ὅπου διηύθυνε ἕνα πτηνοτροφεῖο. Μόλις ἡ Νταζάνα πῆγε στὸ Χόλλυγουντ τοῦ ἔγραψε νὰ τὰ πετάξῃ ὅλα καὶ νὰ πάῃ ἐκεῖ ὅπου τοῦ εἶχε βρῆ ἕναν καλὸ ρόλο σὲ μιὰ ταινία. Ὅταν ὅμως πῆγε ἐκεῖ ἡ 'Αγγλίδα Μαίριλυν Μονρόε ἔκανε τόσο θόρυβο γύρω ἀπὸ τὸ ὄνομά της, ποὺ αὐτὸ τὸν ἐβλαψε. Ὅταν ἐπέστρεψε στὴ χώρα του ἦταν ὁλότελα κατεστραμμένος.

★ 'Η Τζίνα Λολομπριγκίτα εἶναι εὐτυχὴς μητέρα. 'Ο γυιός της τρώει πολὺ κι' αὐτὸ τὴν κάνει νὰ ἐλπίζῃ πὼς θὰ μεγαλώσῃ γρήγορα. 'Η Μαίριλυν Μονρόε ὅμως ἔχασε τὸ παιδί ποὺ ἐπρόκειτο νὰ φέρῃ στὸν κόσμο καὶ κινδύνευσε κι' ἡ ζωή της. Στὴ Ρώμη λατρεύουν τόσο τὴ Τζίνα, ποὺ ὥσπου νὰ γεννήσῃ χιλιάδες κόσμου περίμεναν μ' ἀγωνία, ἐκλαιγαν καὶ προσηύχοντο ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ φαίνεται ἀπίστευτο, ἀλλὰ εἶναι ἀληθινό. Μιὰ ἄλλη καλλονὴ καὶ εἴδωλο τῆς ὀθόνης, ἔγινε μητέρα ὑπὸ δραματικὲς συνθῆκες. 'Η 'Ελίζαμπεθ Τάϊλορ, ἡ ὁποία ὅπως γράψαμε ὑπέφερε, γέννησε ἕνα κοριτσάκι μὲ καισαρικὴ τομή.

★ 'Η ταινία «Δράκουλας» ποὺ εἶχε τρομοκρατήσει τὸν κόσμο πρὶν 26 χρόνια, πρόκειται νὰ ξαναγυριστῆ. Τὸ γύρισμά της θ' ἀρχίσῃ τὸ Νοέμβριο καὶ θὰ πρωταγωνιστήσῃ τώρα ὁ Τζέημς Καρρέρας στὸ ρόλο ποὺ ἄλλοτε διέπρεψε ὁ Μπέλλα Λουγκόζι.

★ 'Η Λίντα Κρίστιαν πῆγε στὸ Παρίσι γιὰ νὰ πουλήσῃ τὰ ἀπομνημονευματά της, τὰ ὁποῖα σκόπευε νὰ γράψῃ στὸ Μεξικό. Τώρα ὅμως ἀπεφάσισε νὰ πάῃ στὴν Αὐστρία γι' αὐτὸ τὸ σκοπό. Φαίνεται πὼς δὲν ἀποφασίζει νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Εὐρώπη, ἐφ' ὅσον ὁ Ρίτσαρ Μπάρτον γυρίζει ταινίες στὴ Γαλλία.

✪

ΑΠΕΘΑΝΕ ΟΛΙΒΕΡ ΧΑΡΝΤΥ

'Ο ἀμίμητος Χονδρὸς τῆς κωμικῆς δυάδος «Χονδρὸς καὶ Λιγνός», πέθανε πρὸ ἡμερῶν σὲ ἡλικία 65 ἐτῶν.

'Ο Χονδρὸς εἶχε πάθει συμφόρησι τὸν περασμένο Σεπτέμβριο κι' ἀπὸ τότε εἶχε μείνει παράλυτος καὶ δὲν μποροῦσε νὰ μιλήσῃ. Εἶχε ἀποσυρθῆ τὸν τελευταῖο καιρὸ ἀπὸ τὴν ὀθόνη ἀλλὰ κυκλοφοροῦσαν καὶ κυκλοφοροῦν πολλὲς ταινίες του ἀκόμη, προβάλλονται δὲ πολλὲς στὴν ἀμερικανικὴ τηλεόρασι. 'Επὶ τριάντα χρόνια ἔπαιξε σὲ διακόσιες ταινίες μὲ τὸν Στὰν Λώρελ, τὸν περίφημο «Λιγνό».

Κανένα ἄλλο κωμικὸ ντουέτο δὲν ἔγινε τόσο ἀγαπητό, ὅσο ὁ Χονδρὸς καὶ ὁ Λιγνός. Εἶχαν ἕνα δικό τους στὺλ καὶ παντοτε αὐτοσχεδίαζαν τὴν ὥρα τοῦ γυρίσματος, ἀλλάζοντας τὸ διάλογο ἢ τὴ σκηνή.

'Ο "Ολιβερ Χάρντυ γεννήθηκε στὴν 'Ολλανδία τὸ 1892 καὶ ἦταν γυιὸς διοικητόρου. Σπούδαζε κι' αὐτὸς νομικὰ στὸ Πανεπιστήμιο τῆς Γεωργίας καὶ τὰ καλοκαίρια ἔπαιζε στὸ θέατρο. Γρήγορα ἐγκατέλειψε τὰ νομικὰ καὶ προσελήφθη σ' ἕνα θίασο.

Γνώρισε τὸ Λιγνὸ στὸ Χόλλυγουντ τὸ 1919 ὅπου γύρισαν τὴν πρώτη τους ταινία. Τὸ 1926 ὅμως παρουσιάστηκαν ὡς ντουέτο. Ὅταν ἦταν στὶς ὄδες τους ὁ Χονδρὸς ζύγιζε 97—100 ὀκάδες, ἐνὼ ὁ Λιγνὸς ἀκριβῶς τὸ μισό. Ἔγιναν τόσο δημοφιλεῖς ποὺ οἱ ταινίες τους γυρίζονταν ταυτόχρονα σὲ πέντε γλῶσσες: ἀγγλικά, ἰσπανικά, γαλλικά, γερμανικὰ καὶ ἰταλικά.

Τὸ 1937 τὸ ντουέτο διελύθη ἀλλὰ ἀργότερα συνενώθηκαν πάλι. 'Η τελευταία ταινία ποὺ ἐγύρισαν ἦταν ὁ Ροβινσὼν Κρούσος τὸ 1949. Πρὶν ἀρρωστήσουν —γιατὶ κι' ὁ Λιγνὸς εἶχε πάθει συμφόρησι πρὸ δύο ἐτῶν καὶ ἔγινε καλὰ — εἶχαν ὑπ' ὄψι τους νὰ ξαναπαίξουν μαζὶ σὲ μιὰ ταινία.

'Ο Χονδρὸς εἶχε παντρευτῆ δυὸ φορές. 'Η πρώτη γυναίκα του ἦταν ἡ ἠθοποιὸς Μύρτλ Ρήδς. Τὸ 1940 παντρεύτηκε τὴ Βιρτζίνια Τζήνς. Ἀπὸ τότε ποὺ ἔπαθε τὴ συμφόρησι ὥσπου πέθανε προσπαθοῦσε νὰ πῆ κάτι τῆς γυναίκας του, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε οὔτε νὰ τῆς τὸ γράψῃ.

ΜΠΕΝ ΓΚΑΖΑΡΑ

Δὲν εἶναι ὡραιος οὔτε ἔχει συμπαθητικὸ ρόλο στὴν πρώτη ταινία του, ἀλλὰ τὸ Χόλλυγουντ στηρίζει πολλὲς ἐλπίδες σ' αὐτόν.

'Ο Μπὲν Γκαζάρα εἶναι ἀπὸ τοὺς νέους ἠσοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ καὶ προέρχεται κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸ θεατρο, ὅπως καὶ τόσοι ἄλλοι. Εἶναι 26 ἐτῶν κι' ὁ παραγωγὸς Σὰμ Σπήγκελ μετὰ τὴν πρώτη του ταινία «'Ο Παραξένος» ἐνθουσιάστηκε μὲ τὸ δυναμικὸ παίξιμό του καὶ τοῦ ἔδωσε ἕνα συμβόλαιο γιὰ ἄλλες πέντε ταινίες. Σὰν ἤθοποιὸς εἶναι πειθαρχημένος, εὐσέβαστος κι' ἔχει μεγάλο ταλέντο. Σὰν ἄνθρωπος εἶναι ἁπλός, ἀλλὰ κλειστὸς στὸν ἑαυτό του. Μὲ τὶς γυναίκες ἔχει μεγάλη ἐπιτυχία, εἶναι αἰσθηματίας, ἀπαιτητικὸς ἀλλὰ γενναιόδωρος κι' ἔχει ἀκατανίκητη γοητεία.

Μεγάλωσε στὴ Ν. Ὑόρκη καὶ ἰσχυρίζεται πὼς στοὺς δρόμους της ἔμαθε περισσότερα παρὰ στὸ σχολεῖο. Ἕνας μικρὸς θίασος τῆς γειτονιάς του τραβοῦσε σὰ μαγνήτης τὰ ὄνειρά του καὶ μέσω αὐτοῦ φοίτησε στὸ Στούντιο 'Ηθοποιῶν ὅπου διδάχτηκε τὴ δραματικὴ τέχνη. Πρωταγωνίστησε σὲ 3 θεατρικὰ ἔργα ποὺ εἶχαν ἐπιτυχία στὸ Μπρονταγουαίη μεταξὺ τῶν ὁποίων κι' «'Ο Παράξενος» ὅπου πρωταγωνιστεῖ καὶ στὴν κινηματογραφική του ἔκδοσι. Ὅταν ὀπτε τὴν ταινία αὐτὴ τὸ χειμώνα, θὰ καταλάβετε γιατὶ ὁ Σὰμ Σπήγκελ τοῦ ἔκλεισε συμβόλαιο νὰ πρωταγωνιστήσῃ σὲ ἄλλες πέντε ταινίες.

ΚΑΝΤΙΦΛΑΣ

Πολλὲς ταινίες τοῦ διάσημου Μεξικανοῦ κωμικοῦ, ποὺ θεωρεῖται ὡς ἕνας ἄλλος Σαρλὼ ἔχουν προβληθῆ κι' ἐδῶ πρὸ ἐτῶν καὶ προβάλλονται ἀκόμη, ἀλλὰ ὄχι μὲ τὴν ἐπιτυχία ποὺ ἔχουν στὶς χῶρες ποὺ μιλιέται ἡ Ἰσπανικὴ γλῶσσα. Γιατὶ ὁ Καντίφλας κάνει πολλὰ ἀστεῖα στὴ γλῶσσα του τὰ ὁποῖα δὲν μποροῦν ν' ἀποδοθοῦν καλὰ σὲ μιὰ ξένη γλῶσσα. 'Η γνωστὴ ἀμφίεσι τοῦ Μεξικανοῦ Σαρλὼ εἶναι συνήθως ἕνα μακρὺ ἐσώβρακο τὸ ὁποῖο συγκρατιέται κάτω ἀπὸ τὴ μέση μ' ἕνα σκοινί. Ἀπὸ πάνω φορεῖ μιὰ Ἴσια φανέλλα. Στὰ πόδια δυὸ παράταιρα παπούτσια διαφορετικοῦ χρώματος καὶ στὸ κεφάλι ἕνα παλιοκαπέλο, ἐνὼ στὸ λαιμὸ δένει ἕνα κουρελιασμένο μαντήλι. Μὲ τὴν ἐμφάνισι αὐτὴ καὶ μόνο προκαλεῖ ἄφθονα γέλια.

Τὸ πραγματικὸ του ὄνομα εἶναι Μάριο Μορένο καὶ εἶναι πλουσιώτατος, παρ' ὅλες τὶς ἀχαθοεργίες ποὺ κάνει. Εἶναι δημοφιλέστατος σ' ὅλη τὴν κεντρικὴ καὶ νότιο 'Αμερική, ὅσο κανένα ἄλλο ἀστέρι. Τὸ χειμώνα θὰ τὸν δοῦμε ἄλλη μιὰ φορὰ στὴν ταινία «'Ο γύρος τοῦ κόσμου σὲ 80 μέρες», ὅπου ἔχει τὸ ρόλο τοῦ ὑπηρέτη τοῦ Φιλέα Φόγκ.

Ο ΑΠΙΣΤΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ

Συχνὰ ἀκοῦμε γιὰ ἕνα ζευγάρι ποὺ ἀγαπιόνταν τρελλὰ, πὼς ἀτυχησε τελικὰ, πὼς ὑπάρχει μιὰ ψυχροτῆς κι' ἀδιαφορία ἀνάμεσα στοὺς δυὸ συζύγους, ἢ πὼς ἀπατοῦν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Δὲν πρόκειται νὰ σᾶς ἐξηγήσω τὸ γιατὶ μιὰ γυναίκα ἀπατᾶ τὸν ἄντρα της. Νομίζω πὼς αὐτὸ θὰ τὸ ξέρετε καλύτερα ἀπὸ μένα. Ἴσως ὅμως νὰ σᾶς ἐνδιαφέρῃ νὰ μάθετε τὸ γιατὶ ἕνας ἄντρας ἀπατᾶ ἢ ἀδιαφορεῖ γιὰ τὴ γυναίκα του.

'Η ἀπάντησις εἶναι ἁπλή. Γιατὶ ποθεῖ κάτι ἄλλο. 'Η ἐξήγησις ὡστόσο αὐτὴ εἶναι κάπως ἀκαθόριστη, γιατὶ ἡ συζυγικὴ ἀδιαφορία μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ ἕνα σωρὸ αἰτίες κι' ἀφορμὲς καὶ νὰ ἐκδηλώνεται μ' ἕνα σωρὸ τρόπους. Ἕνας ἄντρας π.χ. μπορεῖ ν' ἀδιαφορῇ γιὰ τὴ γυναίκα του, ἐπειδὴ εἶναι ἀπορροφημένος ἀπὸ κάποια κρυφὴ μανία, τὴ μανία τοῦ φαρέματος, τὴ μανία τῆς συλλογῆς γραμματοσήμων ἢ ἀκόμα καὶ τὴν ὑπερβολικὴ μανία μὲ τὴ δουλειά του. Μὴ σᾶς φανῆ παράξενο. Πολλὲς φορὲς κάτι τέτοιες αἰτίες φέρνουν μεγαλύτερη καταστροφὴ, στὴν εὐτυχία ἑνὸς ζευγαριοῦ, παρὰ ἡ πραγματικὴ, ἢ οὐσιαστικὴ συζυγικὴ ἀπιστία. Ὡστόσο ἐμᾶς μᾶς ἐνδιαφέρει ἐδῶ ἡ τελευταία αὐτὴ περίπτωσις. 'Ο ἄντρας δηλαδὴ ποὺ ἀφίνει τὴ γυναίκα του γιὰ νὰ πάῃ μὲ κάποιαν ἄλλη.

"Ας ἀναζητήσουμε λοιπὸν μερικὲς πιὸ «σοβαρὲς» αἰτίες. Καὶ ὑπάρχουν ἀρκετές... 'Υπάρχει πρῶτ' ἀπ' ὅλα ἡ ἀνάγκη τοῦ συζύγου νὰ μὴν ὑστερῇ μπροστὰ στοὺς ἄλλους ὁμοφύλους του, ἡ ἀνάγκη δηλαδὴ τῆς ἐπιδείξεως τοῦ «ἀνδρισμοῦ», ποὺ σύμφωνα μὲ τὴν ἐσφαλμένη κοινωνικὴ ἀντίληψι συνταυτίζεται μὲ τὶς ἐρωτικὲς περιπέτειες. Εἶναι κατὰ κάποιο τρόπο μιὰ κοινωνικὴ συνήθεια ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς δημιουργεῖ ἄπιστους συζύγους, ποὺ... δὲν ἀπατοῦν τὶς γυναίκες τους! Εἶναι λίγο ἀπίστευτο, ἔτσι δὲν εἶναι; Κι' ὅμως ἔλαβα ἕνα γράμμα μιᾶς συζύγου, μὲ τὴν ἀκόλουθη ἀποκάλυψι γιὰ τὸν ἄντρα της:

«Στὸ σπίτι εἶναι τέλειος σύζυγος, εὐγενικός, τρυφερός, καλόβολος καὶ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκφράσῃ πόσο τὸν κάνει εὐτυχισμένο ἡ γυναίκα του. Σὲ κάθε φιλικὴ ἢ ἐπίσημη συγκέντρωσι ὅμως νοιώθει τὴν ἀνάγκη νὰ φλερτάρῃ μὲ κάποιαν ἄλλη μπροστὰ στὰ μάτια τῆς γυναίκας του καὶ ὅλου τοῦ κόσμου, σὲ τέτοιο βαθμὸ ὥστε νὰ μοῦ κάνουν συχνὰ πολὺ δυσάρεστους ὑπαινιγμοὺς. Μήπως πρόκειται γιὰ σαδισμό;»

'Ο χαρακτηρισμὸς τοῦ σαδισμοῦ εἶναι λίγο ὑπερβολικός, ἐκτὸς ἂν πρόκειται γιὰ ἀντίποινα στὴν ἄπιστη σύζυγο. Γι' αὐτὸ νομίζω πὼς πρόκειται μᾶλλον γιὰ τὴ συνηθισμένη ἀνδρικὴ ματαιοδοξία, γιὰ τὴ διάθεσι τοῦ ἄντρα ν' ἀποδείξῃ στὸν ἄλλο κόσμο, πὼς δὲν εἶναι ἕνας «γελοῖος» πιστὸς σύζυγος καὶ πὼς ἂν ἤθελε, ἄ! ἂν ἤθελε, τότε θᾶβλεπαν τί μπορεῖ νὰ κάνῃ!...

Φυσικά, ὁ πραγματικὰ ἄπιστος σύζυγος πηγαίνει πιὸ μακρυά... "Ενας ἄντρας ποὺ εἶναι ἀπογοητευμένος ἢ βαρυεστημένος ἀπ' τὴ γυναίκα του, καταλήγει πάντα στὴ λύσι τῆς «φίλης». Σημειῶστε πὼς ὁ ἄπιστος αὐτὸς δὲν εἶναι τόσο ἄτακτος σὰν τὸν προηγούμενο. Πρέπει νὰ βρίσκη ἕνα σωρὸ πολύπλοκους καὶ μυστικοὺς τρόπους γιὰ νὰ ξεφεύγη ἀπ' τὴ συζυγικὴ του ἑστία καὶ νὰ διασκεδάζη τὶς ὧρες τῆς ἀνίας καὶ τῆς ἀπογοητεύσεώς του ἀπ' τὸν ἄτυχο γάμο του. "Αν ξέρατε τί σπαζοκεφαλιὰ εἶναι αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις, ἀσφαλῶς θὰ λυπόσασστε τοὺς ἄπιστους συζύγους!

'Υπάρχει ἀκόμα ὁ τύπος τοῦ ἄπιστου συζύγου, ποὺ νοιώθει ἕναν εἰλικρινῆ πόθο καὶ γι' ἄλλες γυναῖκες καὶ μιὰ ἐπιθυμία νὰ διανθίσῃ τὴ συζυγική του ζωὴ μὲ διάφορες φευγαλέες ἐρωτικὲς περιπετειες. Πρέπει νὰ ὁμολογήσουμε πὼς οἱ γυναῖκες εἶναι συχνὰ τόσο ἀξιαγάπητες, ὥστε δικαιολογημένα καὶ ὁ πιὸ πιστὸς σύζυγος γίνεται πολλὲς φορὲς ἄπιστος... 'Η περίπτωσις αὐτὴ εἶναι ἐξ ἄλλου καὶ ἡ πιὸ συνηθισμένη καὶ ἴσως πιὸ πολύπλοκη ἀπ' τὴν προηγούμενη.

Μπορεῖ ἀκόμα ὁ σύζυγός σας νὰ μὴ ἀπατᾶ τὴ γυναίκα του ἀπὸ ματαιοδοξία, ἀπὸ ἔρωτα, ἀπὸ πόθο ἢ ἀπὸ ἀπογοήτευσι, ἀλλὰ ἁπλῶς καὶ μόνο γιὰ νὰ νοιώσῃ λίγο ἐλεύθερος. Ἐδῶ πρέπει νὰ σᾶς ἐπιστήσω τὴν προσοχή σας. Σὲ κάθε ἄντρα ὑπάρχει κρυμμένη αὐτὴ ἡ «φιλοσοφική», ἂς τὴν ποῦμε, ἀπιστία. Κι' ὁ μόνος τρόπος γιὰ νὰ τὴν ἀποφύγετε εἶναι νὰ τοῦ λασκάρετε μὲ σύνεσι τὶς ἀλυσίδες τοῦ γάμου.

Καμμιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς αἰτίες, ὅσο δυσάρεστη κι' ἂν εἶναι, δὲν φέρνει τὴν τελικὴ καταστροφὴ στὴ συζυγική σας εὐτυχία, ἂν ἔχετε τὸ κουράγιο νὰ τὴν ἀντιμετωπίσετε μὲ ψυχραιμία καὶ προσοχή. 'Η τελειωτικὴ καταστροφὴ ἔρχεται μόνο ὅταν ἀπὸ ἀδυναμία ἢ ἀπὸ ἐγωϊσμὸ ἐπιμένετε νὰ νοσταλγῆτε τὶς πρῶτες ἐρωτικὲς τρέλλες σας μὲ τὸν ἄντρα σας καὶ δὲν ἀποφασίζετε νὰ δῆτε τὴν πραγματικότητα τῆς ζωῆς.

ΖΑΝ ΝΤΥΣΕ

Συχνά, σ' ἕνα ἀντρόγυνο, συμβαίνει ν' ἀλληλοκατηγοροῦνται ὁ ἄνδρας καὶ ἡ γυναίκα. "Αρα συνεχίζεται ὁ...

Πόλεμος τῶν.. φύλων!

ΓΙΑ ποιό πρᾶγμα παραπονιοῦνται περισσότερο οἱ γυναῖκες καὶ οἱ ἄνδρες σχετικὰ μὲ τὴ συζυγική τους ζωή; Ποιά εἶναι τὰ μεγαλύτερα ἐλαττώματα γιὰ τὰ ὁποῖα κατηγορεῖ τὸ ἕνα φῦλο τὸ ἄλλο καὶ γίνονται πολὺ συχνὰ αἰτίες διαζυγίου; Στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δίνει ἀπάντησι ὁ παρακάτω πίνακας μὲ τὰ 9 μεγαλύτερα παράπονα τῶν περισσοτέρων ἀντιπροσώπων τῶν δύο φύλων. Γιὰ νὰ συνταχθῆ αὐτὸς ὁ πίνακας ἐρωτήθηκαν δικαστές, δικηγόροι, πράκτορες συνοικεσίων καὶ ἄλλοι ποὺ ἀσχολοῦνται μὲ ζητήματα γάμων καὶ διαζυγίων.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

● Γκρινιάζουν, γκρινιάζουν, γκρινιάζουν, γκρινιάζουν. Αὐτὸ εἶναι τὸ μεγαλύτερο ἐλάττωμα τῶν γυναικῶν καὶ ὁ κυριώτερος λόγος ποὺ οἱ σύζυγοι ἐγκαταλείπουν τὶς οἰκογένειές τους. Κάποιος «καμμένος» σύσυγος ἔλεγε «Πῆγα ταξίδι γιὰ τὶς δουλειές μου καὶ ἄκουγα τὴ γυναίκα μου νὰ γκρινιάζῃ καὶ στὸν ὕπνο μου».

● Στενοχωριοῦνται πάρα πολύ. Οἱ γυναῖκες, λένε οἱ ἄνδρες ἀνησυχοῦν συνεχῶς γιὰ τὰ παιδιά, γιὰ τὸ σπίτι, γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ συζύγου, γιὰ τὴν ὑγεία τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας. Αὐτὸ συμβαίνει γιατὶ ξέρουν ὅτι ἐπιδροῦν στὸ μέλλον τῶν παιδιῶν καὶ τῶν συζύγων τους καὶ ὅτι ἡ προσωπικὴ τους ἀσφάλεια καὶ ἡσυχία βρίσκεται στὸ σπίτι τους.

● Εἶναι πολὺ ἐγωϊστριες. Αὐτὴ εἶναι μία κατηγορία ποὺ περιλαμβάνει πολλὰ ἐλαττώματα. 'Αναισθησία, ἀδιαφορία γιὰ τὶς ἐπιθυμίες τοῦ συζύγου καὶ γενικὰ ἔλλειψι σεβασμοῦ. Πολλὲς φορὲς αὐτὸς ὁ ἐγωϊσμὸς δὲν εἶναι φανερός.

«Μόλις ἄρχισα νὰ κεροδίζω κάτι ἀπὸ τὴ δουλειά μου καὶ θέλησα νὰ ρίξω τὰ κέρδη στὴ ἐπιχείρησι. 'Η γυναίκα μου ὅμως ἐζήτησε νὰ ἀνανεώσω τὴν ἐπίπλωσι τοῦ σπιτιοῦ. Δὲν ἐπιμένει δέβαια ἀλλὰ ξέρω πόσο τὸ ἐπιθυμεῖ καὶ θὰ τῆς κάνω τὸ χατήρι», ἔλεγε κάποιος ἐπιχειρηματίας. Φανταζόταν φαίνεται ὁ καημένος τί μοῦτρα τὸν περίμεναν.

● Βγαίνουν πάρα πολὺ ἔξω. "Εχουν τοὺς συλλόγους τους, φιλανθρωπικοὺς καὶ ἄλλους, διάφορες προσωπικὲς ἀσχολίες, μοδίστρα κλπ. «Πρέπει νὰ κλείνω ραντεβοῦ μαζί της ἂν θέλω νὰ πᾶμε σὲ κανένα σινεμά», παραπονιέται κάποιος γιατρὸς ποὺ ἡ γυναίκα του δὲν ἦταν ποτὲ σπίτι της.

● Ξοδεύουν πάρα πολλὰ χρήματα, ἰδίως γιὰ τὴν ἀγορα μικρῶν ἀχρήστων ἀντικειμένων,, ἀλλὰ εἶναι καὶ κακὲς διαχειρίστριες τῶν οἰκονομικῶν τοῦ σπιτιοῦ.

● Φλυαρεῖ πάρα πολύ. «Δὲν καταλαβαίνει τί ἀνόητες εἶναι οἱ πολυλογίες της;» ρωτοῦσε κάποιος φαρμακοποιὸς ποὺ ἡ γυναίκα του... στόμα εἶχε καὶ μιλιὰ δὲν εἶχε! (Καὶ ὅμως μιὰ τελευταία ἔρευνα ἀπέδειξε πὼς οἱ ἄνδρες φλυαροῦν περισσότερο ἀπὸ τὶς γυναῖκες).

● Δὲν περιποιεῖται τὸν ἑαυτό της. Τὸν καιρὸ ποὺ φλερτάραμε, λένε πολλοὶ ἄνδρες, δὲν ξέφευγε μιὰ τρίχα ἀπὸ τὰ μαλλιά της, τώρα τριγυρίζει στὸ σπίτι ξεμαλλιασμένη καὶ κακοντυμένη. Κάποιος εἶπε «νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ παραμελοῦν τὸν ἑαυτό τους, γιατὶ τώρα πιὰ τὸ ψάρι πιάστηκε, ἀλλὰ καμμιὰ φορὰ τὸ ψάρι τὸ σκάει ἀπὸ τὸ ἀγκίστρι.

● Δὲν εἶναι καλὴ νοικοκυρά. Τὰ περισσότερα παράπονα γίνονται γιὰ τὸ φαγητὸ ποὺ δὲν εἶναι ἔτοιμο στὴν ὥρα του, ποὺ εἶναι τὸ ἴδιο καὶ τὸ ἴδιο κλπ. "Υστερα ἔρχονται τὰ παράπονα γιατὶ δὲν ἔχουν μιὰ τάξι στὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ. «'Αρχίζουν τὸ ἰκαθάρισμα ὅταν θέλω νὰ ξεκουραστῶ» Ποτὲ δὲν εἶναι καθαρὰ τὰ πουκάμισά μου ὅταν τὰ χρειάζομαι. «Τὰ ἀφίνει ὅλα γιὰ τὴν τελευταία στιγμὴ» κλπ.

● Εἶναι πολὺ ρωμαντική. Σ' αὐτὴ τὴν κατηγορία ἐπιμένουν μὲ πεῖσμα οἱ νεότεροι σύζυγοι. «Ζητᾶει τὶς περιποιήσεις καὶ τὶς τρυφερότητες τοῦ καιροῦ ποὺ εἴμαστε ἐρωτευμένοι» διηγεῖται κάποιος νεαρὸς σύζυγος, «ἀλλὰ τώρα πρέπει νὰ δουλέψω γιὰ νὰ ζήσουμε. Δὲν ἔχω καιρὸ γιὰ λουλούδια καὶ ρωμαντισμούς». Πολλὲς γυναῖκες ἐπιμένουν νὰ ζοῦν ὅπως τὸν καιρὸ τῆς σελήνης τοῦ μέλιτος, πολὺν καιρὸ μετὰ τὸ γάμο τους.

ΤΙ ΛΕΝΕ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

● Εἶναι ἐγωϊσταί. Αὐτὸ εἶναι τὸ πρῶτο καὶ τὸ κυριώτερο παράπονο. Περιγράται μὲ διάφορους τρόπους. 'Απερισκεψία, ἐγωϊσμός, ἀδιαφορία, ἀνυπομονησία ἀκόμη καὶ τεμπελιά. Εἶναι οἱ τύποι ποὺ θέλουν στὸ σπίτι τους πάντα νὰ τοὺς περιποιοῦνται σὰ νὰ εἶναι ξένοι καὶ αὐτοὶ νὰ μὴν ἔχουν καμμιὰ εὐθύνη.

Αὐτοὶ οἱ σύζυγοι δὲν εἶναι ἀκόμα ὥριμοι. Πότε ὅμως θὰ ὡριμάσουν;

● Δὲν μοῦ μιλάει. Αὐτὴ ἡ ἔλλειψι συντροφικότητας εἶναι κάτι ποὺ δὲν μποροῦν νὰ ὑποφέρουν οἱ γυναῖκες. «Στὰ πέντε χρόνια τοῦ γάμου τους» γράφει μιὰ μεγάλη συγγραφεὺς «πολλοὶ ἄνδρες μεταχειρίζονται πέντε λέξεις τὴ βραδυά. «"Οχι, χμ... ἔ; τί μαγείρεψες;» Δὲν ἀπαντοῦν ὅταν τοὺς ρωτάνε γιὰ τὶς θέσεις τους καὶ κάνουν τὶς γυναῖκες τους νὰ νοιώθουν σὰν μικρὰ παιδιὰ ποὺ τὰ βγάζουν ἔξω οἱ μεγάλοι ὅταν συζητάνε.

● Ἔχει κακὲς συνήθειες. 'Ο κατάλογος εἶναι πολὺ μεγάλος. 'Αργοῦν τὴν ὥρα τοῦ φαγητοῦ, πετᾶνε ἐδῶ κι' ἐκεῖ τὰ ροῦχα τους, φέρονται ἄσχημα στὸ τραπέζι κλπ.

● Εἶναι πολὺ αὐταρχικός. Αὐτὸς ὁ τύπος μοιάζει πολὺ μὲ τὸν παλιὸ «πάτερ φαμίλια». Θέλει νὰ διατάζῃ τοὺς πάντες καὶ τὰ πάντα. «'Ακόμα καὶ τί θὰ φυτέψω στὴ γ λάστρα μου θέλει νὰ μοῦ κανονίσῃ» λέει μιὰ ἀγανακτισμένη κυρία.

● Πίνει πάρα πολύ. 'Ο κυριώτερος λόγος ποὺ παραπονιοῦνται γι' αὐτὸ οἱ γυναῖκες εἶναι γιατὶ ὁ σύζυγός τους μεθάει καὶ κάνει ἀνοησίες. 'Αλλος λόγος εἶναι γιατὶ ξοδεύει πολλὰ λεφτὰ γιὰ τὸ κρασί.

● Παραπονιοῦνται πάρα πολύ. Αὐτὸ ἀντιστοιχεῖ μὲ τὴ γκρίνια τῶν γυναικῶν. "Ολα τοὺς φταῖνε, τὰ παιδιὰ ποὺ κάνουν φασαρία, τὸ φαγητὸ ποὺ δὲν εἶναι σερβιρισμένο καλά, ὁ τρόπος ποὺ συγυρίζεται τὸ σπίτι καὶ ἄλλα.

● Δὲν εἶναι ἀρκετὰ διαχυτικός. «Ποτὲ δὲν μὲ φιλάει», παραπονιέται μιὰ γυναίκα. Οἱ ἄνδρες ξεχνοῦν ὅτι οἱ γυναῖκες λαχταροῦν καὶ λίγη τρυφερότητα.

● Μένουν πολὺ λίγο στὸ σπίτι. Τὰ συμβούλια, τὸ καφενεῖο, ἡ νυχτερινὴ ἐργασία καὶ τὰ διάφορα ἄλλα «ξεπροτίσματα» ἐνοχλοῦν τὶς γυναῖκες. «Δὲν τὸν βλέπω παρὰ μόνο τὴν Κυριακὴ καὶ τότε κοιμᾶται τὴν περισσότερη ὥρα», παραπονιέται μιὰ κυρία.

● Δὲν διαχειρίζεται καλὰ τὰ οἰκονομικά. Πολλὲς γυναῖκες, καὶ ὅταν ἀκόμα παραδέχονται ὅτι οἱ ἄνδρες τους εἶναι γενναιόδωροι, παραπονιοῦνται γιατὶ πρέπει νὰ ζητᾶνε τὸ παραμικρὸ ποὺ τοὺς χρειάζεται γιὰ τὸ σπίτι, γιὰ τὸν ἑαυτό τους καὶ γιὰ τὸ παιδί, τους.

Αὐτὰ εἶναι τὰ τελευταῖα νέα ἀπὸ τὸν πόλεμο τῶν δύο φύλων. Δὲν νομίζετε πὼς εἶναι καιρὸς νὰ κλείσουμε εἰρήνη, ἀφοῦ, ὅπως εἶναι φανερὸ καὶ τὰ δυὸ μέρη ἔχουν δίκιο;

✪

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ντόλυ: Θὰ δεχόσουν ἐσὺ νὰ περάσῃς ὅλη τὴ ζωή σου μ' ἕναν ἄντρα ἑξήντα χρόνων;

Νέλα: "Ολη τὴ ζωή μου, ὄχι, ὅλη τὴ ζωή του ὅμως, ναί... Δὲν εἶναι τὸ ἴδιο πρᾶγμα.

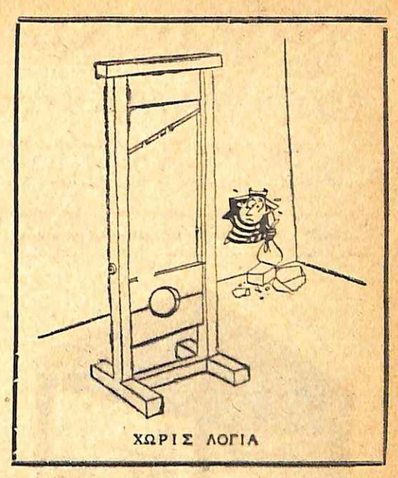

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

ΕΝΑΣ ΔΕΚΑΛΟΓΟΣ ΧΡΗΣΙΜΟΣ

ΣΕ ΟΣΟΥΣ

κολυμποῦν

ΠΩΣ ΘΑ ΑΠΟΦΕΥΓΟΥΝ ΤΑ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ

Ο «ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ προλήψεως ἀτυχημάτων» ἀπευθύνει τὶς ἀκόλουθες ὁδηγίες πρὸς τοὺς κολυμβητὰς καὶ τὶς κολυμβήτριες:

1. Μὴ κολυμβᾶτε σὲ ἀκτὲς ἀκάθαρτες καὶ βραχώδεις. Προσέχετε νὰ μὴν ὑπάρχη κοντὰ στὸ μέρος ποὺ κολυμβᾶτε ὑπόνομος.

2. Μὴν κάνετε βουτιὲς σὲ μέρος ποὺ ἔχει ὁ βυθὸς βράχια, διότι θὰ τραυματισθῆτε. Μὴ παραβγαίνετε σὲ μακροβούτια μένοντας στὸν βυθὸ πιὸ π

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΤΟ ΜΕΣΑΙΩΝΑ

Μὲ συντεχνίες καὶ πλήρη ὀργάνωσι

■ Νοσοκόμα - μαμή, κατὰ τὸ μεσαίωνα.

ΠΟΛΛΟΙ ΕΧΟΥΝ τὴν ἐντύπωσι, ὅτι μόνο στὴν ἐποχή μας οἱ γυναίκες εἶναι ὑποχρεωμένες, κατὰ ἕνα μεγάλο ποσοστό, ν' ἀσκοῦν κάποιο ἐπάγγελμα γιὰ νὰ θρέψουν τὴν οἰκογένειά τους ἢ νὰ συμβάλουν στὶς δαπάνες τοῦ σπιτιοῦ τους. Ὅμως εἶναι γεγονὸς πὼς καὶ κατὰ τὸν Μεσαίωνα πολλὲς γυναῖκες δούλευαν — ἂν καὶ κάτω ἀπὸ πολὺ χειρότερες συνθῆκες ἀπὸ σήμερα — γιὰ νὰ συντηροῦν ἢ νὰ συντηρήσουν τοὺς δικούς τους. Ἐργαζόντουσαν στὶς Αὐλὲς ὡς δεσποινίδες τῶν τιμῶν, ἢ ἀσκοῦσαν διάφορα μικροεμπόρια ἢ τέχνες καὶ δὲν ἄφιναν τὰ ἐπαγγέλματα αὐτὰ παρὰ γιὰ νὰ παντρευτοῦν. Τὶς ἀπασχολοῦσαν ἐπίσης πολλὲς ὧρες τὸ ράψιμο, τὸ κέντημα, ἡ ὕφανσις καὶ γενικὰ ἡ κατασκευὴ φορεμάτων.

Ἐπειδὴ οἱ Αὐλὲς δὲν μποροῦσαν ν' ἀπασχολήσουν παρὰ ἕνα μικρὸ ἀριθμὸ γυναικῶν, πολὺ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν οἱ ἐργασίες τῶν γυναικῶν στὶς μεσαίες καὶ λαϊκὲς τάξεις. Ἕνα μεγάλο ποσοστὸ φτωχῶν γυναικῶν ἐργάζονταν ὡς ὑπηρέτριες στὶς πόλεις ἢ στὰ χωριά. Στὰ χωριὰ τοὺς ἀνέθεταν συνήθως μερικὲς ἀπὸ τὶς βαρύτερες ἀγροτικὲς ἐργασίες. Γιὰ τὶς κοπέλλες αὐτὲς ἀποτελοῦσε κοινωνικὴ προαγωγὴ ἡ πρόσληψίς τους στὴν ὑπηρεσία μιᾶς κυρίας εὐγενικῆς καταγωγῆς. Ἡ ἀμοιβὴ τῶν γυναικῶν ποὺ δούλευαν ὡς καμαριέρες, μαγείρισσες ἢ παραμάνες τῶν παιδιῶν δὲν ἦταν ἕνας τακτικὸς μισθός, ἀλλὰ ἡ παροχὴ τροφῆς καὶ στέγης, ρούχων καὶ διαφόρων δώρων, χρηματικῶν ἢ σὲ εἴδος. Πολλὲς ὑπηρέτριες, ποὺ εἶχαν μείνει ἀρκετὰ χρόνια σ' ἕνα σπίτι, ἀμείβονταν, ὅταν πέθαινε τὸ ἀφεντικό τους μὲ τὴν παροχὴ ἑδαφικῶν ἐκτάσεων ἢ μιᾶς ἰσόβιας μικρῆς προσόδου.

Ἀπὸ τὰ μεσαιωνικὰ κείμενα προκύπτει ὅτι ὑπῆρχαν ἀπὸ τότε σταθερὰ ἔθιμα γιὰ τὶς ἐργαζόμενες σ' ἕνα κτῆμα ἢ σ' ἕνα σπίτι. Ὁ κύριος δὲν μποροῦσε νὰ διώξη τοὺς ὑποταχτικούς του, χωρὶς νὰ τοῦ ἔχουν φταίξει καὶ ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ τὸν προσλάβη ἐκεῖνον, μὲ τὸν ὁποῖο εἶχε κλείσει συμφωνία.

Στὰ μεσαιωνικὰ σπίτια ἢ κτήματα, οἱ γυναίκες ἔκαναν ἀποκλειστικὰ γυναικεῖες ἐργασίες. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπασχόλησίς της μὲ δουλειὲς καθαρὰ ἀνδρικὲς κάθε ἄλλο ἦταν παρὰ ἄγνωστη. Πάντως οἱ ἐργαζόμενες ἦταν πολλές, γιατὶ οἱ πόλεμοι καὶ οἱ ἐπιδημίες εἶχαν ὡς συνέπεια νὰ ὑπάρχη πάντα πλεόνασμα γυναικῶν, ποὺ δὲν μποροῦσαν ἀλλοιῶς νὰ βγάλουν τὸ ψωμί τους. Πολλοὶ γονεῖς, ἀκριβῶς ὅπως σήμερα, δὲν ἦταν σὲ θέσι νὰ διαθρέψουν τὶς θυγατέρες τους ὡς τὴ στιγμὴ τοῦ γάμου τους. Ἡ βιοτεχνία, ποὺ ἄκμαζε τὸ μεσαίωνα, πρόσφερε στὴ γυναίκα μεγάλες δυνατότητες ἐργασίας — μεγαλύτερες ἴσως κι' ἀπὸ κεῖνες ποὺ προσφέρει ἡ σημερινὴ βιομηχανία. Οἱ τεχνίτρες ἦταν ὠργανωμένες σὲ γυναικεῖες συντεχνίες, ὅπως οἱ βιοτέχνες, καὶ ὑπῆρχαν μαστόρισσες καὶ μαθητευόμενες. Στὴν ὑφαντουργία, μερικὲς τεχνίτρες κατώρθωσαν νὰ ἀποκτήσουν μεγάλη φήμη, καὶ ὄνομα. Πολλὲς κλώστριες πλούτιζαν ἀπὸ τὴν ἐργασία τους, κι' ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 15ου καὶ τὶς ἀρχὲς τοῦ 16ου αἰώνα οἱ ἄντρες ἄρχισαν νὰ ζηλεύουν λίγο πολὺ τὴν εὐμάρεια τῶν γυναικείων συντεχνιῶν, ὥστε περιόρισαν τὴ δράσι τους καὶ στὸν 17ο αἰώνα δὲν ὑπῆρχε πιὰ καμμιὰ γυναικεία συντεχνία.

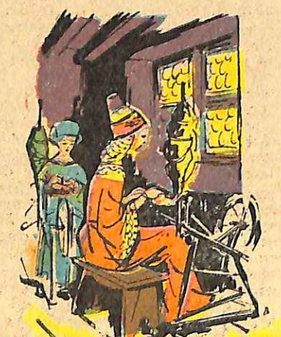

■ Κλώστριες

Χρειάστηκαν ὅμως ἀκόμα πολλὰ χρόνια ὥσπου νὰ ἐκμηδενίσουν κάθε γυναικεῖο ἐπάγγελμα, γιατὶ οἱ γυναῖκες παρ' ὅλη τὴν ἀνδρικὴ ἀντίδρασι κατώρθωναν νὰ διατηροῦν τὶς θέσεις τους. Εἶναι ἐκπληκτικὴ ἡ ἀλληλεγγύη ὅλων τῶν γυναικῶν ποὺ ἀσχολοῦνταν μὲ τὴ βιοτεχνία τὸ μεσαίωνα.

Τὰ ὑφάσματα ποὺ ἔφτιαναν οἱ ὑφάντριες, τὰ λεύκαιναν καὶ τὰ ἔβαφαν πάλι γυναῖκες. Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὲς τὶς δουλειὲς ὅμως, ἔκαναν καὶ πολλὲς ἀνδρικές. Στὴν Κολωνία ὑπῆρχαν γυναῖκες ποὺ διηύθυναν κρεοπωλεῖα, στὴ Λυβέκκη ὁπλοπώλισσες καὶ βιβλιοδέτισσες κ.λ.π.

■ Ἡ ἐμπόρισσα

Γυναῖκες ἔφτιαναν μαντήλια, τσάντες καὶ ὅλα τὰ εἴδη τῆς γυναικείας ἀμφιέσεως ἢ διακοσμήσεως. Γυναῖκες δούλευαν στοὺς μύλους, στοὺς φούρνους, διηύθηναν πανδοχεῖα, ἔκαναν κηπουρικὲς ἐργασίες. Πολλὲς εἶχαν στραφῆ καὶ πρὸς τὸ ἐμπόριο, ποὺ τὸ ἀσκοῦσαν μὲ μεγάλη ἐπιδεξιότητα καὶ ἐπιτυχία. Ἰδίως προτιμοῦσαν τὶς προμήθειες καὶ τὶς μεσιτεῖες. Πολλὲς γυναῖκες διηύθυναν φαρμακεῖα, ἄλλες δούλευαν σὲ νοσοκομεῖα ὡς ἀδελφὲς καὶ ἐπόπτριες καὶ ἄλλες ἀσκοῦσαν τὸ ἐπάγγελμα τῆς μαμῆς ἢ μᾶλλον κάτι τὸ ἐνδιάμεσο μεταξὺ μαμῆς καὶ γιατρισσας. Ὑπῆρχαν ἐπίσης ἄφθονες προξενήτριες, γραφεῖς σὲ δημόσιες ὑπηρεσίες, ἀκόμα καὶ δασκάλες, γιατὶ τὸ ἐπάγγελμα αὐτὸ προέρχεται, ὅσον ἀφορᾶ τὶς γυναῖκες, ἀπὸ τὸν Μεσαίωνα.

Ἐκεῖνος, ποὺ ἐλευθέρωσε τὴ γυναῖκα ἀπὸ τὴν κατάστασι τοῦ «πράγματος» — ἔτσι τὴ θεωροῦσαν στὴν ἀρχαιότητα — ἦταν ὁ Χριστιανισμός. Ἀπὸ τότε ἄρχισε ἡ γυναικεία χειραφέτησις. Οἱ σημερινὲς ἐργαζόμενες γυναῖκες πρέπει νὰ ἔχουν ὑπ' ὄψι τους πὼς στὴ δουλειὰ προηγήθηκαν ὅλες στὸ μεσαίωνα.

Ρ. ΠΑΪΝΕΡ

■ Κομωτιέρα τῆς Αὐλῆς εἰδικὴ στὸ λούσιμο.

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΑΓΟΡΑ

Εὔθυμο στιγμιότυπο

ΗΛΟΥΣΗ, μιὰ πολὺ ὡραία κοπέλλα, ὄχι μεγαλύτερη ἀπὸ εἴκοσι χρονῶν, συνέβη νὰ διαθέτη μιὰν ἀσχημη καὶ γριὰ θεία, ποὺ εἶχε τὴν εὐγενική, ἄλλως τε μανία ν' ἀσχολῆται μὲ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα καὶ τὰ τοιαῦτα.

Μιὰ μέρα, λοιπόν, ἡ γριὰ θεία τῆς λέει:

— Ξέρεις, Λούση μου ὠργανώσαμε μιὰ φιλανθρωπικὴ ἀγορά!

— Καλὴ ἐπιτυχία, θεία!

— Εὐχαριστῶ γιὰ τὴν εὐχή, ἀλλὰ χρειάζομαι τὴ βοήθειά σου καὶ σὲ ἔργα!

— Δηλαδή;

— Ἀπλούστατα: θὰρθης καὶ σὺ στὴ φιλανθρωπικὴ ἀγορά, θ' ἀναλάβης ἕνα περίπτερο καὶ θὰ κάνης τὴν πωλήτρια!

Χωρὶς ἀντιρρήσεις ἡ Λούση δέχτηκε.

Ἕνας γνωστός, πλούσιος τῆς γειτονιᾶς μὲ τὸ γραμματέα του, ἐπισκέπτεται τὴν ἀγορὰ κι' ὅταν ἡ Λούση τὸν διακρίνη, τὸν ρωτᾶ μὲ σκέρτσο:

— Τί μπορῶ νὰ σᾶς πουλήσω;

— Δυὸ φιλάκια ἀπαντᾶ ἀναιδέστατα ὁ πλούσιος γείτονάς της. Καὶ νὰ ξέρης: Θὰ πληρώσω μιὰ λίρα γιὰ τὸ καθένα.

Πολὺ εὐχαρίστως, λέει ἡ Λούση.

Στρέφεται στὴ θεία της καὶ προσθέτει:

— Θεία, δῶσε δυὸ φιλιὰ στὸν κύριο. Πληρώνει δυὸ λίρες...

Ὁ πλούσιος τὴν εἶχε πάθει καὶ μὲ δυσφορία δίνει τὶς δυὸ λίρες. Κατόπιν γυρίζει στὸ γραμματέα του:

— Πάρε ἐσὺ τὰ ψώνια, παρακαλῶ, τοῦ λέει.

ΜΑΡΤΖΟΡΥ ΜΟΡΝΙΝΓΚΣΤΑΡ

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΧΕΡΜΑΝ ΓΟΥΚ

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ: Ὁ πλούσιος φοιτητὴς τῆς «Κολούμπια» Σάντυ Γκόλντστον παραμερίζει, στὴν καρδιὰ τῆς Νεοϋορκέζας Ἑβραιοπούλας Μάρτζορυ Μόργκενστερν τὸν φτωχὸ καὶ τίμιο Τζώρτζ Ντρόμτς. Ἡ Μάρτζορυ, ποὺ ἔχει φιλοδοξία νὰ γίνη ἠθοποιός, μὲ τ' ὄνομα Μόρνιγκσταρ (Πρωϊνὸ Ἄστρο), θὰ παίξη τὸ ρόλο τοῦ Μικάδου στὴν ὁμώνυμη ὀπερέτα, ποὺ θ' ἀνεβάση ὁ θεατρικὸς σύλλογος τοῦ κολλεγίου της. Ἡ «ἐνδυματολόγος» τοῦ κολλεγίου Μάρσα Ζελένκο, μιὰ ἄσχημη, ἀλλὰ ζωηρὴ κι' ἔξυπνη κοπέλλα, πηγαίνει τὴ Μάρτζορυ σ' ἕνα κινέζικο ἐστιατόριο τῆς Νέας Ὑόρκης.

5ον

Ἡ Μάρσα τραγάνισε μιὰν ἄλλη γαρίδα.

— Ἡ μετριοφροσύνη σοῦ πηγαίνει. Ἀλλὰ εἶσαι ἠθοποιός, ἀγαπητή μου. Κι' ἐννοῶ πραγματικὴ ἠθοποιός. Ἂν κάνης τίποτ' ἄλλο στὴ ζωή σου, θὰ εἶναι ἔγκλημα!

— Ἡ Κὸ—Κὸ εἶναι δέκα φορὲς καλύτερη ἀπὸ μένα...

— Ἀγαπητή μου, ἡ Κὸ—Κὸ εἶναι ἕνα κομμάτι ξύλο! Εἶναι ὅλες τους κούτσουρα, κούτσουρα σοῦ λέω, πραγματικὲς κοῦκλες, ἐκτὸς ἀπὸ σένα. Φυσικά, θἄπρεπε νὰ σοῦ ἔχουν δώσει τὸ ρόλο τῆς Κὸ-Κό, μὰ ἡ Ἔλλεν σ' ἔβαλε νὰ παίξης τὸν Μικάδο. Νόμιζε πὼς ἔτσι ἔπρεπε. Σὲ ἀγαπάει μὲ τὸν τρόπο της. Πολὺ φοβᾶμαι πὼς δὲν ξέρει τὸ ἔργο τῶν Τζίλμπερτ καὶ Σάλλιβαν: Νόμιζε πὼς ὁ Μικάδος ἦταν ὁ κύριος ρόλος...

— Μά, Μάρσα, ἡ δεσποινὶς Κὶμπλ μοίρασε τοὺς ρόλους.

— Ἡ Ντόρα Κίμπλ, ἀγαπητή μου, δὲν εἶναι παρὰ σκηνοθέτις. Ἡ Ἔλεν Τζοχάνσεν διευθύνει τὴν παράσταση, κι' ἐπειτὰ αὐτὴ εἶναι ποὺ θὰ γράψη τὴν κριτικὴ στὴν ἐφημερίδα. Ἂν ἡ δεσποινὶς Κὶμπλ θέλη νὰ ἀνεβάση καὶ τοῦ χρόνου ἕνα ἔργο, εἶναι προτιμότερο νὰ μὴν κάνη τίποτα ποὺ θὰ πειράξη τὴν Ἔλεν. Αὐτὸ τὸ σχολικὸ θέατρο, εἶναι τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ κρατάει στὴ ζωὴ τὴ δεσποινίδα Κίμπλ. Ἔχει τὴ θέσι τοῦ ἄντρα στὴ ζωή της.... Ἔτσι, εἶναι ἀναγκασμένη νὰ τραγουδάη τὸ σκοπὸ τῆς Ἔλεν...

Ἡ Μάρτζορυ παραξενεύτηκε ἀκούγοντας πὼς ἡ πολιτικὴ ἐπιρροὴ μποροῦσε νὰ παίξη ρόλο σ' ἕνα τόσο ἱερὸ πεδίο ὅπως ἡ τέχνη.

— Ὥστε λοιπόν, ἔτσι πέτυχα τὸ ρόλο; Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω...

— Ἄκουσε, ἀγαπητή μου, σ' αὐτὸ τὸ κολλέγιο, ἡ Ἔλεν Τζόχανσεν μπορεῖ νὰ κάνη ὅ,τι θέλει!

Ἡ Μάρσα ἄρχισε νὰ μιλάη γιὰ τὶς μηχανορραφίες τοῦ κολλεγίου, ἀποκαλύπτοντας στὴν κατάπληκτη Μάρτζορυ τὶς λεπτὲς συμφωνίες ποὺ ὑπῆρχαν ἀνάμεσα στὶς Ἑβραϊκὲς καὶ τὶς Χριστιανικὲς λέσχες, κατὰ τρόπο ὥστε νἄχουν κι' οἱ δυὸ δίκαιη μερίδα στὶς τιμὲς καὶ στὰ χρήματα.

— Μὰ αὐτὸ εἶναι φοβερό, εἶναι ἀνήθικο, φώναξε ἡ Μάρτζορυ.

— Μά, Μάρτζορυ, ἔτσι εἶναι τὰ πράγματα, παντοῦ στὸν κόσμο! Τὰ σχολεῖα δὲν διαφέρουν.

— Πῶς τὰ ξέρεις ὅλ' αὐτά; Μὲ κάνεις νὰ νοιώθω σᾶ μιὰ τυφλὴ ἀνόητη...

— Αὐτὸ συμβαίνει ἐπειδὴ δὲ σ' ἐνδιαφέρουν αὐτὰ τὰ πράγματα, ἀγαπητή μου. Ἀλλὰ ἐμένα, μ' ἐνδιαφέρουν. Εἶμαι φιλόδοξη. Δοκίμασα νὰ ἐπαναστατήσω ἐναντίον τοῦ συστήματος, τὸν πρῶτο χρόνο. Ἤμουν ὑποψήφια πρόεδρος τῆς τάξεως, δοκίμασα νὰ ὀργανώσω τὰ κορίτσια ποὺ δὲν ἀνήκουν στὶς φοιτητικὲς αὐτὲς λέσχες. Εἶναι τέσσερις φορὲς περισσότερες ἀπ' τὶς ἄλλες, στὸ Χάντερ. Ἀλλὰ ὑπάρχει μιὰ σημαντικὴ δυσκολία: Ὁ λαὸς λατρεύει τὴν ἀριστοκρατία! Ἐγὼ πῆρα μιὰ ψῆφο, ἐνῶ ἡ Ἔλεν Τζοχάνσεν πῆρε ἕξη... Ἔχεις κατὶ τὸ τόσο ἀφελές! Πόσων χρονῶν εἶσαι;

— Τὸν ἄλλο μήνα γίνομαι δεκαοχτώ.

— Θεέ μου! Ἕνα παιδί, κι' εἶναι ἀνάμεσα στὶς καλύτερες μαθήτριες τῆς δευτέρας τάξεως! Εἶσαι ἕνα θαῦμα ἐξυπνάδας κιόλας...

— Θαῦμα; Μόλις καὶ κατορθώνω νὰ περνάω στὶς ἐξετάσεις μου! Ἦταν εὔκολο νὰ πηδήσω μιὰ τάξι στὸ Μπρόνξ ὅπου μεγάλωσα, κι' ἔτσι κέρδισα ἕνα χρόνο...

— Εἶσαι ἀπ' τὸ Μπρόνξ;

— Ἔζησα ἐκεῖ ὅλη μου τὴ ζωή. Εἶναι ἐνάμισι χρόνος μόνο ποὺ φύγαμε ἀπὸ κεῖ. Γιατί;

Ἡ Μάρσα τὴν κύτταξε λοξά: Τὸ κόκκινο φῶς τῆς ἔκανε μαύρους κύκλους γύρω ἀπ' τὰ μάτια.

— Λοιπόν, ἀγαπητή μου, μπορεῖς νὰ γίνης ἠθοποιός! Σὲ εἶχα πάρει γιὰ γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ Σέντραλ Πάρκ Γουέστ...

—Πόσο χρονῶν εἶσαι, Μάρσα;

— Ὤ, ἀγαπητή μου, εἶμαι μιὰ Ἐρινύς! Μιὰ ἀρχαιολογία εἴκοσι χρόνων...

Ἡ Μάρτζορυ γέλασε. Τὸ πιοτὸ ἄρχισε νὰ φέρνη τ' ἀποτελέσματά του. Εὕρισκε τὴν Μάρσα ὅλο καὶ περισσότερο χαριτωμένη, καὶ συνήθιζε στὸ κινεζικὸ περιβάλλον.

— Μάρσα, πές μου ἕνα πρᾶγμα, ἀλλὰ θέλω νὰ εἶσαι ἀπόλυτα εἰλικρινής. Εἶναι φοβερὰ σπουδαῖο γιὰ μένα: Τί σὲ κάνει νὰ νομίζης πὼς μπορῶ νὰ γίνω ἠθοποιός; Μόνο καὶ μόνο ἐπειδὴ μὲ εἴδες μερικὲς φορὲς στὴ δοκιμή...

Ἡ Μάρσα χαμογέλασε.

— Ἐμπρός, κάθησε νὰ φᾶς μαζί μου. Τηλεφώνησε στοὺς γονεῖς σου καὶ πές τους πὼς εἶσαι ἀπασχολημένη μὲ τὴν παράστασι. Κι' αὐτὸ εἶναι ἀρκετὰ ἀληθινό. Ἔχω νὰ σοῦ τῶ χιλιάδες πράγματα γιὰ τὸ παίξιμό σου.

— Καλά... σὲ παρακαλῶ ὅμως, θὰ μποροῦσες νὰ παραγγείλης κάτι γιὰ μένα χωρὶς χοιρινὸ κρέας; Δὲν τὸ τρῶω.

Ἡ Μάρσα χαμογέλασε.

— Μπορῶ νὰ παραγγείλω ἕνα ὁλόκληρο γεῦμα χωρὶς χοιρινό. Εἶναι τὸ πιὸ ἁπλὸ πρᾶγμα.

✽

Ἡ κυρία Μόργκενστερν δὲν ἔφερε καμμιὰ δυσκολία ἀπ' τὸ τηλέφωνο, τὴ ρώτησε μόνο πότε θὰ γύριζε σπίτι, καὶ τῆς εἶπε νὰ μὴν κουραστῆ. Ὅταν ἐπέστρεψε στὸ τραπέζι, ὁ Μὶ Φόνγκ ἦταν ἐκεῖ, κουνώντας τὸ κεφάλι του καὶ χαμογελώντας. Ἡ Μάρσα τοῦλεγε:

— Καὶ τσάϊ μὲ κιασεμί, καὶ γλυκὰ ἀπὸ ρύζι, φυστικὰ καὶ... ὤ, ναί, νὰ θυμηθῆς, σὲ παρακαλῶ, πὼς δὲν θέλομε καθόλου χοιρινό! Καθόλου χοιρινό!

Ὁ Κινέζος χασκογέλασε, κυττώντας τὴν Μάρτζορυ.

— Ὄχι χοιρινό. Βέβαια! Τὸ χοιρινὸ εἶναι πολὺ ἀκριβό, ἔτσι δὲν εἶναι; Ὄχι χοιρινό, δεσποινίς!

Κι' ἀπομακρύνθηκε γελώντας.

— Ἡ μαμὰ μοῦ εἶπε πὼς μπορῶ νὰ μείνω, εἶπε ἡ Μάρτζορυ, κι' ἐπειτα πρόσθεσε, ρίχνοντας ἕνα σκοτεινὸ βλέμμα πρὸς τὸν Κινέζο. Δὲν ξέρει πὼς εἶμαι Ἑβραία...

— Τηρεῖς τοὺς ἑβραϊκοὺς τύπους, ἔ;

— Ὤ, ἐλάχιστα. Οἱ γονεῖς μου τοὺς κρατοῦν. Ἀλλὰ τὸ χοιρινὸ καὶ τὰ ὄστρακα... Εἶναι μιὰ ἰδέα μόνο, δὲν ἔχει σημασία...

— Ἀγαπητή μου, μὴν προσπαθῆς νὰ δικαιολογηθῆς. Ἡ δύναμι τῶν κοινωνικῶν συμβάσεων εἶναι ἀφάνταστη. Εὐτυχῶς, ἐγὼ δὲν εἶχα ποτὲ τέτοια προβλήματα.

— Δὲν εἶσαι Ἑβραία;

— Ναί, εἶναι μᾶλλον ἀστεῖο ἀλλὰ δὲν ξέρω τίποτα ἀπ' αὐτά. Ὁ πατέρας μου εἶναι ἄθεος. Ἡ μητέρα μου δὲν ξέρει τί εἶναι: Ἦταν ὀρφανὴ καὶ μεγάλωσε στὴ Γαλλία. Φανταζομαι πὼς ὁ Χίτλερ θὰ μ' ἔβρισκε τέλεια Ἑβραία...

Ἀλλὰ Ζελένκο, ἂν δὲν τὸ ξέρης, εἶναι τ' ὄνομα μιᾶς ἀπ' τὶς πιὸ ἀριστοκρατικὲς οἰκογένειες τῆς Ρωσίας. Τί σχέσι ὑπάρχει ἀνάμεσα σ' αὐτὴ τὴν οἰκογένεια καὶ σὲ μᾶς; Ὁ πατέρας δὲν τὸ ξέρει, ἢ μᾶλλον δὲν θέλει νὰ τὸ πῆ. Ἴσως ὁ προπάπος μου νὰ ἦταν κανένας εὐγενὴς νόθος, κι' ἐγὼ νὰ εἶμαι μιὰ Ρωσίδα ποιγκήπισσα. Δὲν εἶναι μελαγχολικό;

— Μάρσα, εἶναι ἀλήθεια πὼς ἡ Γερτρούδη Λῶρενς ἔχει φάει στὸ σπίτι σας; ρώτησε ἡ Μάατζορυ.

Ἡ Μάρσα εἶχε πολὺ λίγο ἀνακατέψει αὐτὸ τὸ συνταρακτικὸ γεγονὸς στὴ συζήτησι, μὲ ἀδιάφορο δῆθεν ὕφος.

— Ἡ Γερτρούδη Λῶρενς ἐργαζόταν στὸ σπίτι μας, ἀγαπητή μου, ὁλόκληρα

■ — Καθόλου χοιρινό δεσποινίς!, εἶπε πάλι ὁ Κινέζος.

(Εἰκον. Ἀλ. Κοντόπουλου,

χρόνια. Λάτρευε τὴ μητέρα μου. 'Αλλὰ ὅλος ὁ κόσμος τὴ λατρεύει — γνωρίζει τόσον κόσμο!

Κι' ἡ Μάρσα ἄρχισε νὰ διηγῆται ἕνα σωρὸ ἀνέκδοτα, ἀνακατεύοντας τὰ ὀνόματα διασήμων προσώπων. "Ἤξερε τί ἔκανε στὰ πάρτυ ὁ Νόελ Κοουαρντ, ποῦ ἀγόραζε τὰ ρούχα της ἡ Μάργκαρετ Σάλλιβαν, κι' ἕνα σωρὸ ἄλλα τέτοια. 'Η Μάρτζορυ τὴν ἄκουγε ὑπνωτισμένη, ὅταν ὁ Μὶ Φόνγκ ἔφερε τὸ πρῶτο πιάτο.

"Ἦταν μιὰ σούπα μὲ ἀμφίβολο ἄσπρο χρῶμα. 'Η Μάρτζορυ εἶχε μιὰ ἔντονη ἀντιπάθεια πρὸς τὶς σούπες ποὺ εἶχαν αὐτὸ τὸ χρῶμα. Κάτι περίεργα πράγματα κολυμποῦσαν μέσα στὴ σούπα. Κύτταξε τὸν Μὶ Φόνγκ, ποὺ ἀμέσως γέλασε:

— Δὲν ἔχει χοιρινό, δεσποινίς.

— Δοκίμασέ την, εἶπε ἡ Μάρσα, βουτώντας μὲ λαιμαργία τὸ μικρὸ κινέζικο κουτάλι της.

'Η Μάρτζορυ ἔφαγε μερικὲς κουταλιές, παίρνοντας μόνο τὸ ὑγρό. 'Η γεῦσι ἦταν ἀρκετὰ νόστιμη. Μὰ ὅταν ἔπιασε τὸν ἑαυτό της νὰ μασσᾶ κάτι πράγματα σὰ λάστιχο—ἴσως σκουλίκια—ἄδειασε τὸ στόμα της κι' ἔσπρωξε τὸ πιάτο. Ντράπηκε, καὶ φοβήθηκε μήπως πρόσβαλε τὴ φίλη της, ἀλλὰ ἐκείνη ἐξακολουθοῦσε νὰ τρώη, μιλώντας συνέχεια γιὰ τὸ θέατρο. "Ἐλεγε πὼς ἡ Μάρτζορυ τῆς θύμιζε τὴν Μάργκαρετ Σάλλιβαν.

— "Οχι στὴν τεχνική, φυσικά. Μιλῶ γιὰ τὴν ποιότητα τῆς ἠθοποιοῦ, γιὰ τὸν ἐσωτερικὸ μαγνητισμό. Μόλις βγαίνεις στὴ σκηνή, Μάρτζυ, ἀκόμα καὶ σ' αὐτὴ τὴν παλιοσκηνὴ τοῦ κολλεγίου, παίζοντας ἕνα παλιὸ ρόλο σὰν τοῦ «Μικάδου», ζωντανεύεις τὸ ρόλο σου, τὸν κάνεις δικό σου! Αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν, μικρή μου, πίστεψέ με! "Ὅλα τ' ἄλλα μπορεῖς νὰ τὰ μάθης. 'Αλλ' αὐτὸ ποὺ ἔχεις εἶναι ἔμφυτο...

— Θεέ μου, ἐλπίζω νἄχης δίκιο...

'Η Μάρτζορυ σταμάτησε στὴ μέση τὴ φράσι της, γιατὶ ἐκείνη τὴν ὥρα τῆς ἔβαλαν ἕνα ἀχνιστὸ πιάτο κάτω ἀπ' τὴ μύτη της: "Ενα μεγάλο στρῶμα ρυζιοῦ, ποὺ εἶχε ἐπάνω κάτι λιπαρὰ ἀντικείμενα, μερικὰ χορταρικά, καὶ μερικὰ ἀκαθόριστα κρέατα.

— Καθόλου χοιρινό, δεσποινίς, εἶπε πάλι ὁ Κινέζος.

'Η Μάρτζορυ, ὅμως, εἶχε μυρίσει πολλὲς φορὲς χοιρινὸ σὲ διάφορα ἐστιατόρια. Αὐτό, λοιπόν, ἦταν στὰ σίγουρα χοιρινό...

'Η Μάρσα τῆς εἶπε:

— Θὰ σοῦ ἀρέση. Εἶναι τὸ ἀριστούργημά του.

'Η Μάρτζορυ κούνησε τὸ κεφάλι της καταφατικὰ καὶ χαμογέλασε, γυρεύοντας στὸ μυαλό της κάποια δικαιολογία γιὰ νὰ μὴν τὸ φάη.

— Τὸ κάνουν μὲ χοιρινὸ στὰ περισσότερα μέρη, εἶπε πάλι ἡ Μάρσα. 'Ο Μὶ Φόνγκ ὅμως τὸ κάνει μὲ ἀρνί.

— Αὐτὸ τὸ κρέας δὲν εἶναι κάπως ἄσπρο γι' ἀρνί; εἶπε ἡ Μάρτζορυ, κυττάζοντας μὲ προσοχὴ στὸ πιάτο της.

— Ἔχει δίκιο ἡ δεσποινίς. Εἶναι ἄσπρο. Εἶναι κινέζικο ἀρνί. Τὰ κινέζικα ἀρνιὰ εἶναι πάντα ἄσπρα.

Σερβίρισε τὸ τσαΐ, ποὺ μύριζε σὰ βρασμένο ἄρωμα, μέσα σὲ κάτι εὔθραστα φλυτζάνια, κι' ἀπομακρύνθηκε γελώντας.

Μὴ θέλοντας νὰ προσβάλη τὴ Μάρσα δείχνοντας πὼς τὴ νόμιζε ψεύτρα, ἡ Μάρτζορυ ἔκανε πὼς ἔπρωγε μὲ ὀρεξι. Παραμέρισε τὸ κρέας καὶ πῆρε τὸ ρύζι. Μὰ τὸ φῶς ἦταν πολὺ ἀδύνατο, καὶ σὲ λίγο ἀνακάλυψε πὼς μαζὶ μὲ τὸ ρύζι μασσοῦσε ἕνα κομμάτι λαστιχένιο κρέας. "Αρχισε νὰ βήχη, τὸ ἔβγαλε μὲ τρόπο μέσα στὸ μαντήλι της, κι' ἔσπρωξε τὸ πιάτο της. Γιὰ νὰ κάνη τὴ Μάρσα νὰ μὴν προσέξη τὴν κίνησί της ἀπ' τὴν μιὰ μεριά, κι' ἀπ' τὴν ἄλλη ἐπειδὴ ἔνοιωθε ἐλαφρὰ ζαλισμένη ἀπ' τὸ ποτό της κι' ἀπ' τὶς κολακεῖες τῆς Μάρσας, τῆς ἐξομολογήθηκε — κι' ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ τόλεγε σὲ κάποιον—τὸ θεατρικό της ὄνομα. 'Η Μάρσα σταμάτησε νὰ τρώη, καὶ τὴν κύτταξε μερικὰ δευτερόλεπτα χωρὶς νὰ μιλήση.

— Μάρτζορυ Μόρνινγκσταρ, ἔ; εἶπε ἔπειτα, τονίζοντας μιὰ —μιὰ τὶς συλλαβές. Σοῦ πηγαίνει θαυμάσια! Μιὰ ἀσημένια ἀχτίδα στὸν ρόδινο οὐρανὸ τῆς αὐγῆς... Εἶναι εὕρημα αὐτὸ τὸ ὄνομα! Εἶναι θαυμάσιο!

— Δὲν εἶμαι σίγουρη... Δὲν εἶναι λίγο ἀδέξιο;

— "Ισως γιὰ σένα, ἐπειδὴ ἔχεις συνηθίσει τὸ πραγματικό σου ὄνομα... 'Αλλὰ πίστεψέ με, εἶναι τέλειο!

'Η Μάρσα μάζεψε τὰ τελευταῖα ψίχουλα ποὺ εἶχαν μείνει στὸ πιάτο της, τάβαλε στὸ στόμα της κι' ἤπιε λίγο τσαΐ.

— Κάποια μέρα, ὅταν αὐτὸ τ' ὄνομα θὰ εἶναι γραμμένο μὲ φωτεινὰ γράμματα, θάρθω στὸ καμαρίνι σου καὶ θὰ σοῦ θ μίσω τὴν ἐποχὴ ποὺ τρώναμε στοῦ Μὶ Φόνγκ, καὶ ποὺ μοῦ τὸ εἶπες γιὰ πρώτη φορά, καὶ θὰ σοῦ θυμίσω πὼς ἐγὼ ἐπέμεινα πὼς εἶναι αὐτὸ ποὺ σοῦ ταιριάζει! Κι' ἐσὺ θὰ γυρίσης στὴν καμαρίερα σου καὶ θὰ τῆς πῆς: «Δῶσε λίγα χρήματα σ' αὐτὴ τὴν γυναῖκα καὶ συνώδεψέ την ἔξω!»

"Εβαλαν κι' οἱ δυὸ τὰ γέλια, καὶ ξανάρχισαν νὰ συζητοῦν γιὰ τὸ ἀνεξάντλητο θέμα τοῦ θεάτρου. 'Η Μάρσα εἶπε πὼς θὰ γινόταν σκηνοθέτις ὅταν θὰ κέρδιζε ἀρκετὰ χρήματα σ' ἕναν ἄλλο τομέα. "Ἤξερε πὼς δὲν εἶχε ἀρκετὸ ταλέντο γιὰ νὰ ἐπιτύχη ὡς ἐνδυματολόγος ἢ ὡς διακοσμήτρια.

— Καὶ δὲ θέλω νὰ γίνω παρὰ μόνο κάτι μεγάλο, ἀγαπητή μου.

— 'Αλλὰ ποῦ πρόκειται νὰ κάνης ὅλ' αὐτὰ τὰ χρήματα;

— Αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικό μου.

— 'Εγὼ σοῦ εἶπα τὸ δικό μου.

— Καλά, λοιπόν, δὲν εἶναι κακὸ νὰ σοῦ τὸ πῶ: Θὰ γίνω πωλήτρια—μιὰ μεγάλη πωλήτρια γυναικείων φορεμάτων, θὰ εἶμαι ἐπικεφαλῆς τμήματος. Μπορεῖ νὰ κάνη κανεὶς χρήματα σ' αὐτὴ τὴ δουλειά... 'Η μητέρα μου— εἶναι καλὴ φίλη τῆς "Εντνας Φάρμπσταϊν, ποὺ εἶναι ἐπικεφαλῆς τῶν καταστημάτων Μέϊσυ. Ξέρεις τί ἔχει ἡ "Εντνα; "Ενα σπίτι στὸ Λάρτσμον, ἕνα ἄλλο στὸ Πάλμ Μπήτς, καὶ δυὸ κάν τίλλακ. Οἱ δυὸ γυιοί της πᾶνε στὸ Πρίνστον... 'Εκεῖνο ποὺ χρειάζομαι εἶναι ἕνα ξεκίνημα, μιὰ γνωριμία. Θὰ βρῶ καμμιά, καὶ τότε ποιός μὲ πιάνει... "Ενα πράγμα ποὺ μπορῶ σίγουρα νὰ κάνω εἶναι νὰ διαλέγω ροῦχα.

'Η Μάρτζορυ δὲν μπόρεσε νὰ μὴ χαμογελάση σκεπτικά. 'Η Μάρσα εἶπε ἀπότομα:

— Σὲ παρακαλῶ, μὴν πῆς τὸ ἀντίθετο! Δὲν εἶμαι ἀκόμα ἑκατομμυριοῦχος, ντύνομαι ὅπως μπορῶ, κι' ἔπειτα, πὼς νὰ ντύση κανεὶς ἕναν ὄγκο σὰν κι' ἐμένα...

— Νομίζω πὼς ντύνεσαι πολὺ ἐλκυστικά, εἶπε ἡ Μάρτζορυ.

'Αλλὰ ἔμεινε λιγάκι σκεπτική, κι' ἤπιαν τὸ τσαΐ τους σιωλές. "Αν εἶχε τὸ πρόσωπο καὶ τὸ σῶμα τῆς Μάρσας, σκέφτηκε, θάκανε δίαιτα γιὰ νὰ χάση ἀρκετὸ βάρος, θάκοβε καὶ θ' ἀραίωνε τὰ μαλλιά της, θὰ ἐλάφρωνε τὸ μακιγιάζ της, καὶ θὰ ντυνόταν πολὺ σοβαρά. 'Η Μάρσα θὰ μποροῦσε μ' αὐτὸ τὸ τρόπο ν' ἀποκτήση κάποιο θεατρικὴ γοητεία, ἀντὶ νὰ φαίνεται φουσκωμένη καὶ βρώμικη. Φοβήθηκε ὅμως νὰ πῆ κάτι τέτοιο.

"Οταν βγήκαν ἔξω στὸ δρόμο, ἡ Μάρτζορυ παραξενεύτηκε μὲ τὴν καθαρὴ καὶ γλυκεὶὰ μυρωδιὰ τοῦ ἀέρα. "Ενας δρόμος τοῦ Μανχάτταν σπάνια μύριζε τόσο καλά, μὰ ἔπειτα ἀπ' τὸ ἐστιατόριο τοῦ Μὶ Φόνγκ, τῆς φάνηκε σχεδὸν σὰν ἐξοχή.

— 'Από ποιό δρόμο πηγαίνεις, Μάρσα;

— Πρὸς τὸν 92ο δρόμο κοντὰ τὸ Σέντραλ Πάρκ Γουέστ.

'Η Μάρσα ἔκλεισε σφιχτὰ τὸ παλιωμένο γούνινο παλτό της καὶ κύτταξε γιὰ κανένα ταξί.

— Μπά! 'Εγὼ μένω στὸ 'Ελντοράντο!

— Θεέ μου, εἶμαστε γείτονες τότε, μένω στὴ διπλανὴ πόρτα... "Ενα ταξὶ καὶ γιὰ τὶς δυό!...

— Ταξί; Τὸ λεωφορεῖο σταματάει στὴν ἄλλη γωνία.

— "Ω, στὸ διάβολο τὸ λεωφορεῖο! Σήμερα εἶναι μεγάλη μέρα!

Σταμάτησε ἕνα ταξὶ καὶ χώθηκε εὐτυχισμένη στὴν μία γωνιά.

— Τί μοῦ συμβαίνει; Γιατὶ ἀγαπῶ τὰ ταξὶ τόσο πολύ; Εἶμαι πάντα ἀπέναντη, ἐπειδὴ παίνω ταξί. Πάντως, σήμερα ἔπρεπε νὰ πάρω. Στὸ κάτω—κάτω, εἶναι τὸ πρῶτο μου δεῖπνο μὲ τὴ Μάρτζορυ Μόρνινγκσταρ...

"Αναψε ἕνα τσιγάρο μὲ μιὰ ἔμπειρη χειρονομία. 'Ο καπνὸς ἦταν ἰδιαίτερα ἀοσματικός.

— Μάρσα, δὲν μπορεῖς νὰ φανταστῆς πόσο παράξενο μοῦ φαίνεται ν' ἀκούω αὐτὸ τ' ὄνομα. Δὲν τόχω πῆ σὲ κανέναν ἄλλον...

— Οὔτε καὶ στὸν Σάντυ Γκόλντστον;

'Η Μάρτζορυ κύτταξε ἐρευνητικὰ τὸ πρόσωπο τῆς Μάρσας μέσα ἀπ' τὶς τολύπες τοῦ καπνοῦ.

— Στὸ Σάντυ Γκόλντστον; Τί θέλεις νὰ πῆς;

— 'Αγαπητή μου, τὸ τίμημα τῆς διασημότητος εἶναι ὅτι γίνεσαι ἕνα χρυσόψαρο σὲ μιὰ γυάλα! Εἶναι καλύτερα νὰ συνηθίσης ἀπὸ τώρα. "Ολος ὁ κόσμος στὸ κολλέγιο ξέρει τὸ εἰδύλλιό σου μὲ τὸν κληρονόμο τῶν Λάμ.

— Μὰ δὲν εἶναι γελοῖο Μάρσα; Βγῆκα μερικὲς μόνο φορὲς μαζί του, κι' αὐτὸ εἶναι ὅλο.

— "Ε, καλά, τόσο τὸ καλύτερο... Μὴ δεσμεύσης τὴ Μάρτζορυ Μόρνινγκσταρ ἀπ' τὰ δεκαοχτώ της χρόνια. Μὴν τὸ κάνης αὐτό, ἀκόμα καὶ γιὰ ὅλες τὶς ζῶνες τοῦ καταστήματος Λάμ.

— Πίστεψέ με, κανεὶς δὲ μοῦ ζήτησε νὰ τὸ κάνω.

'Η Μάρσα μελέτησε τὸ πρόσωπό της.

— Πολὺ καλά, πολὺ καλά. Ἀλλὰ μὴ φαντάζεσαι πὼς αὐτὸ δὲν πρόκειται νὰ σοῦ συμβῆ κάποια μέρα. 'Ο γυιός τοῦ Λάμ δὲν εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ σένα. Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ μάθωμε μήπως ἐσὺ εἶσαι ἀνώτερη ἀπ' αὐτόν...

'Η Μάρτζορυ κοκκίνισε.

— "Ετσι ὅπως μοῦ τὸ λές...

— Γιὰ πές μου, ἀλήθεια, δὲν ἔχεις πῆ σὲ κανέναν ἄλλο τὸ θεατρικό σου ὄνομα; Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πιστέψω!

— Εἶναι ἀλήθεια, καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μὴν τὸ πῆς σὲ κανέναν! Θέλω νὰ πῶ... δὲν εἶναι βέβαια μυστικὸ τοῦ Κράτους, δὲ θάθελα νὰ μὲ νομίσης κουτή, ἀλλά...

— 'Αγαπητή μου, εἶμαι τάφος, ἕνας σιωπηλὸς τάφος... Λοιπόν, σήμερα εἶναι μιὰ πραγματικὰ ἱστορικὴ ἡμέρα, δὲν εἶναι; Πάρε ἕνα τσιγαρο, σὲ παρακαλῶ. Εἶναι τούρκικο. Εἶναι σὰ νὰ καπνίζης ζεστὸ ἀέρα...

'Η Μάρτζορυ πῆρε ἕνα τσιγάρο καὶ τὸ ρούφηξε ἀδέξια. "Εκαψε τὴ γλώσσα της. Δὲν τῆς προξενοῦσε καμμιὰν εὐχαρίστησι, ἀλλὰ τὸ κάπνισε ὡς τὸ τέλος.

Τὸ ταξὶ σταμάτησε σ' ἕνα καφετὶ σπίτι, στὰ μέσα τοῦ δρόμου μεταξὺ Σέντραλ Πάρκ Οὔεστ καὶ Λεωφόρου Κολόμβου. 'Η Μάρτζορυ εἶχε περάσει ἀπὸ μπροστά του χιλιάδες φορές, χωρὶς νὰ φαντάζεται πὼς κάποιος ποὺ ζοῦσε σ' ἕνα τέτοιο σπίτι θὰ μποροῦσε νἄχη κάποια σχέσι μὲ τὴ ζωή της. "Ολο τὸ τετράγωνο εἶχε μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἀνάλογα σπίτια. Τὰ περισσότερα ἦταν φθηνὲς πανσιόν. Στὰ παράθυρα, ἔβλεπε κανεὶς συνήθως σκονισμένες γάτες, μισομαραμένα γεράνια, καὶ ρυτιδωμένες ἠλικιωμένες κυρίες, ποὺ κυττοῦσαν τὸ δρόμο μέσα ἀπὸ ξεθωριασμένες κουρτίνες.

— "Ελα ἐπάνω, θὰ σὲ γνωρίσω στοὺς γονεῖς μου! 'Η μητέρα μου θὰ ἐνθουσιαστῆ νὰ σὲ γνωρίση, εἶμαι σίγουρη γι' αὐτό.

'Η Μάρτζορυ κύτταξε τὸ ρολόϊ της.

— Κομμιὰ ἄλλη φορά... Εἶναι περασμένες ἐννιά, κι' ἡ μητέρα μου θ' ἀναρωτιέται τί ἔγινα.

Τὰ δυὸ κορίτσια ἔσφιξαν τὰ χέρια τους.

— Θὲς νὰ φᾶμε μαζὶ αὔριο τὸ μεσημέρι; εἶπε ἡ Μάσσα. Σύμφωνοι; Εἶσαι ἐλεύθερη κατὰ τὴ μία;

— Ναί. Πολὺ εὐχαρίστως

'Η Μάρτζορυ ἔκανε τὸν ὑπόλοιπο δρόμο μὲ τὰ πόδια, μέσα σὲ μιὰ ἔξαψι ποὺ θὰ εἶχε νιώσει μετὰ τὴ συνάντησι ἑνὸς ὅμορφου νέου. "Αργησε νὰ κοιμηθῆ ἐκείνη τὴ νύχτα. Στριφογύριζε στὸ κρεβάτι της, ἐπαναλαμβάνοντας στὸν ἑαυτό της τὰ πράγματα ποὺ τῆς εἶχε πῆ ἡ Μάσσα. Καθὼς βυθιζόταν στὸν ὕπνο, τῆς φαινόταν πὼς ἐξακολουθοῦσε ν' ἀκούη τὴν ὁρμητικὴ κι' ἐνεργητικὴ φωνή της, ποὺ μιλοῦσε γιὰ τὸ θέατρο...

ΥΙΙ. ΕΝΑ ΒΡΑΔΥ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΖΕΛΕΝΚΟ

Τὶς ἑπόμενες ἡμέρες, τὸ κυριώτερο θέμα τους ἦταν τὸ θέατρο. Μὰ ὁ πραγματικὸς δεσμὸς ἀνάμεσά τους ἦταν ὁ ἀμοιβαῖος θαυμασμός.

'Η Μάρσα μιλοῦσε σχεδὸν ὅλη τὴν ὥρα. Μιλοῦσε καὶ μιλοῦσε καὶ μιλοῦσε, κι' ὅμως ἡ Μάρτζορυ εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς δὲ θὰ μποροῦσε ποτὲ ν' ἀκούση ὅλα τὰ σοφὰ καὶ πνευματώδη λόγια τῆς Μάσσας, καὶ τὸ κουτσομπολιὸ τῆς γιὰ τὶς διασημότητες. 'Αλλά, πιὸ πολὺ ἀπ' ὅλα, ἡ Μάρτζορυ ἀγαποῦσε τὶς μεγάλες ὁμιλίες γιὰ τὸν ἑαυτό της: Γιὰ τὸ ταλέντο της, τὴ γοητεία της, μιὰ ἀτέλειωτη τεχνικὴ συζήτησι γιὰ τὴν ἠθοποιΐα της ἔπειτα ἀπὸ κάθε πρόβα. Οἱ ὧρες πετοῦσαν ὅταν βρίσκονταν μαζί: "Εμοιαζε σὰν ἕνα εἰδύλλιο.....

'Η Μάρτζορυ ἀγαποῦσε ἀκόμα περισσότερο τὴν παρέα τῆς Μάρσας, ἐπειδὴ στὸ δικό της σπίτι βασίλευε μιὰ πολὺ παράξενη ἀτμόσφαιρα: "Ἦταν ὅλο προετοιμασίες γιὰ τὸ «μπὰρ-μίτσβα» τοῦ Σήθ, ποὺ εἶχε ὁρισθῆ ἕνα Σάββατο πρὶν ἀπὸ τὴν παράστασι τοῦ «Μικάδου». Στὰ μάτια τῆς Μάρτζορυ, δὲν ὑπῆρχε καμμιὰ σύγκρισι ἀνάμεσα στὰ δυὸ γεγονότα. Τὸ ντεμποῦτο της στὴν παράστασι τοῦ κολλεγίου τῆς φαινόταν τόσο μεγάλο ὅσο καὶ μιὰ πρεμιέρα στὸ Μπρόντγουαιη. Τὸ «μπὰρ-μίτσβα» ἦταν ἕνα ἁπλὸ πάρτυ γενεθλίων γιὰ ἕνα ἀγόρι ποὺ γινόταν δεκατριῶν χρονῶν, μὲ μερικὲς θρησκευτικὲς ἱεροτελεστίες. 'Αλλὰ ἦταν φανερὸ πὼς στὸ σπίτι τῶν Μόργκενστερν κανεὶς ἄλλος δὲν σκεπτόταν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο. Οἱ γονεῖς της φαινοντουσαν νὰ μὴν παίρνουν εἴδησι πὼς ἔκανε δοκιμὲς γιὰ τὴν παράστασι. 'Η Μάρτζορυ ἦταν κατάπληκτη γιὰ τὴν ἀδιαφορία τῆς μητέρας της γιὰ τὶς κινήσεις της. 'Ακόμα κι' ὅταν γυρνοῦσε ἀπὸ ραντεβοὺ μὲ τὸν Σάντυ, δὲν τῆς ἔκανε καμμιὰ ἐρώτησι. Συνήθως, εὕρισκε τοὺς γονεῖς της, καθισμένους στὸ τραπέζι της τραπεζαρίας, ἀπορροφημένους μὲ τοὺς καταλόγους τῶν καλεσμένων, ἢ νὰ συζητοῦν γιὰ τὶς τιμὲς τῶν διαφόρων φαγητῶν. Χαιρετοῦσαν τὴ Μάρτζορυ ἀφηρημένα, κι' ἐξακολουθοῦσαν τὴν ὁμιλία τους.

— Μά, Ρόζα, ὁ Κάπμαν θὰ μᾶς τὰ ἑτοιμάση ὅλα γιὰ χίλια ἑφτακόσια δολλάρια. 'Ενῶ ὁ Λόουενσταϊν θέλει δυὸ χιλιάδες.

— Ναί, κι' ἴσως αὐτὸς νὰ εἶναι ὁ λόγος ποὺ ὅλος ὁ κόσμος προτιμᾶ τὸν Λόουενστοῖν. 'Η πρώτη τάξι εἶναι πάντα πρώτη τάξι. Πόσα «μπὰρ-μίτσβα» νομίζεις πὼς θὰ ἔχουμε στὴν οἰκογένεια;

'Η Μάρτζορυ φανταζόταν πάντα πὼς μισοῦσε τὴν ἀδιάκριτη περιέργεια τῆς μητέρας της, ἀλλὰ τώρα ἀνακάλυψε πὼς τῆς ἔλειπαν οἱ ἐρωτήσεις της. Αὐτὲς οἱ ἐρωτήσεις τῆς εἶχαν κάνει καὶ τὶς πιὸ μικρὲς λεπτομέρειες τῆς ζωῆς της νὰ φαίνουνται σπουδαῖες, τῆς ἔδιναν τὴ δυνατότητα νἄχη σπουδαῖα μυστικά. Καὶ τώρα, ξαφνικά, δὲν εἶχε πιὰ μυστικά, γιατὶ ἡ μητέρα της δὲν εἶχε πιὰ περιέργεια... "Αρχισε νὰ νιώθη ἕνα περίεργο συναίσθημα: Ζήλεια γιὰ τὸν Σήθ, καὶ γιὰ τὰ ἀγόρια γενικά. Τὸ «μπὰρ-μίτσβα» δὲν ἦταν γιὰ τὰ κορίτσια. Τὰ δικά της γενέθλια, ποὺ ἔπεσαν τρεῖς βδομάδες πρὶν ἀπ' τοῦ Σήθ, πέρασαν ἀπαρατήρητα. "Ολη τὴς τὴ ζωή, ἡ Μάρτζορυ ἦταν ἡ γαϊδεμένη, τὸ κέντρο τοῦ σπιτιοῦ. 'Ο ἀδελφός της, ἕνα ὑγιὲς ἀγόρι μ' εὔκολο χαρακτήρα, ποὺ περνοῦσε τὸν καιρό του ἀνάμεσα στὸ σχολεῖο καὶ στὸ δρόμο, δὲν εἶχε ποτὲ ὡς τώρα διεκδικήσει τὴν πρώτη θέσι. 'Η Μάρσα λοιπὸν ἔφτασε στὴν κατάλληλη στιγμὴ γιὰ νὰ κολακέψη τὴν Μάρτζορυ, νὰ τῆς ἀποδώση τὴ σπουδαιότητά της, νὰ τὴν παρηγορήση.

'Η Μάρτζορυ εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς, σ' ὅλη της τὴ ζωή, δὲν εἶχε ἀκούσει ποτὲ τόσα πολλὰ ἑβραϊκά. Τὸ σπίτι ἠχοῦσε ἀπ' τὴν παλιὰ γλώσσα. 'Ο Σὴθ μελετοῦσε τὸ ρόλο ποὺ θὰ εἶχε νὰ παίξη στὴν τελετή, μὲ τὴν σοβαρότητα καὶ τὴν εὐκολία ποὺ ἔκανε τὸ κάθε τι αὐτὸν τὸν τελευταῖο καιρό. "Ἔπρεπε νὰ μάθη ἕνα μεγάλο ἀριθμὸ προσευχῶν, κι' ἕνα μεγάλο ἀπόσπασμα τοῦ «Βιβλίου τῶν Προφητῶν» ποὺ εἶχε ἕναν παράξενο σκοπό, καὶ τὸ ἔψαλλε μὲ δυνατὴ φωνή. Μερικὲς φορὲς ἐρχόταν ἕνας δάσκαλος νὰ τὸν βοηθήση, κι' ἔψαλλε μαζί του, καὶ κομμιὰ φορὰ ἔψαλλε μαζί τους κι' ὁ κύριος Μόργκενστερν. 'Η Μάρτζορυ ἄκουγε τόσο συχνὰ τὸν ψαλμό, ποὺ στὸ τέλος τὸν ἔμαθε ἀπ' ἔξω. Τὴν ἔπιαναν τὰ νεῦρα της ὅταν ἔβλεπε πὼς τὸν σιγοτραγουδοῦσε καθὼς πήγαινε στὸ δρόμο, καὶ τότε τὸν ἄλλαζε ἀμέσως μ' ἕναν σκοπὸ τοῦ «Μικάδου». 'Η Μάρτζορυ εἶχε πάρει κι' αὐτὴ μερικὰ μαθήματα ἑβραϊκῆς γλώσσας στὴν παιδική της ἡλικία, ἀλλὰ ὅταν ἔγινε δώδεκα χρονῶν, τῆς εἶπαν, πρὸς μεγάλη της χαρά, πὼς μποροῦσε νὰ τὰ σταματήση. "Ἐνιωθε πάντα μεγάλη πλήξι μπροστὰ στὰ μαῦρα ἐκεῖνα γράμματα ποὔπρεπε νὰ διαβάζη ἀπ' τὴν ἀνάποδη. Τὰ μαθήματα τῆς Βίβλου τὴν ἔκαναν νὰ χασμουριέται, μέχρι ποὔτρεχαν δάκρυα ἀπ' τὰ μάτια της. "Ὅλη αὐτὴ ἡ διδασκαλία τῆς φαινόταν πὼς ἐρχόταν ἀπ' τὰ βάθη ἑνὸς ἄλλου κόσμου, ποὺ δὲν εἶχε πιὰ καμμιὰ σχέσι μὲ τὸν κόσμο τοῦ κινηματογράφου, τῶν φλέρτ, τῶν παγωτῶν, ὅπως δὲν εἶχαν καμμιὰ σχέσι οἱ σκελετοὶ τῶν δεινοσαύρων ποὺ βρίσκονταν στὰ μουσεῖα. 'Ο Σήθ, ὅμως, εἶχε πάρει εὔκολα τὰ ἑβραϊκά, κι' εἶχε προοδέψει γοήγοσα, πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸν ἐμπόδιζε νὰ εἶναι κατὰ τ' ἄλλα ἕνα ἀγόρι ὅπως ὅλα, βρώικο κι' ἄγριο, ποὺ τὸ μεγαλύτερο ἐνδιαφέρον του ἦταν γιὰ τὸ ποδόσφαιρο, γιὰ τὶς καραμέλες, γιὰ τὰ μαυισμένα μάτια καὶ τὶς ματωμένες μύτες.

'Αλλὰ τώρα τελευταῖα ὁ Σὴθ εἶχε ἀλλάξει. Εἶχε πάει τὸ καλοκαίρι σὲ μιὰ κατασκήνωσι, κι' εἶχε γυρίσει ἕνας μαυρισμένος ξένος, ψηλὸς σὰν τὴν ἀδελφή του. Χόρευε μὲ μιὰ εὐκινησία ποὺ παραξένευε τὴ Μάρτζορυ, κι' εἶχε ἀρχίσει νὰ πηγαίνη ραντεβοὺ μὲ βαμμένα κοριτσάκια τῶν ἑπτὰ καὶ δώδεκα χρονῶν. 'Η Μάρτζορυ εἶπε στὴ Μάσσα γιὰ ὅλες αὐτὲς τὶς ἀλλαγές, καὶ τὴς μίλησε τόσο πολὺ γιὰ τὸν ἀδελφό της, ποὺ ἐκείνη ζήτησε νὰ τὸν γνωρίση. 'Η Μάρτζορυ κάλεσε τὴ φίλη της γιὰ τσαΐ σπίτι της μιὰ Κυριακὴ ἀπόγευμα, καὶ συνάντησε ἐτσι τὴν κυρία Μόργκενστερν γιὰ πρώτη φορά. 'Η μητέρα τῆς Μάρτζορυ ἔδειξε γιὰ τὴ Μάσσα λίγο ἀπ' τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ εἶχε ἄλλοτε γιὰ τὴν ἰδιωτικὴ ζωὴ τῆς Μάρτζορυ. "Εκανε ἕνα σωρὸ ἐρωτήσεις στὴ Μάσσα γιὰ τὴν οἰκογένειά της, κι' ὅταν ἐκείνη ἔφυγε, δήλωσε πὼς δὲν τῆς ἄρεσε πολύ.

— Καὶ γιατί; ρώτησε ἡ Μάρτζορυ.

— Τί εἴδους ἄνθρωποι ζοῦνε σ' αὐτὰ τὰ καφετιὰ σπί-

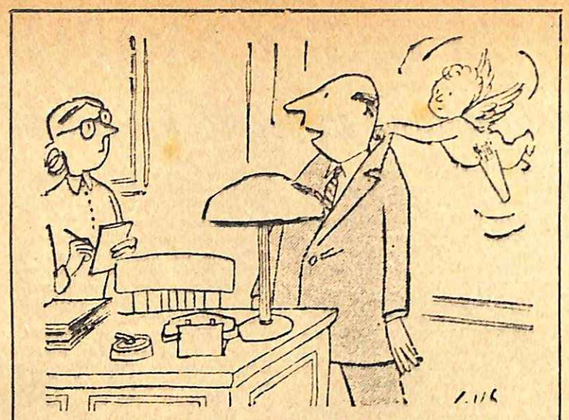

— "Αν μὲ ζητήσουν, πῆτε πὼς ἔφυγα, γιατὶ μὲ κυλοῦσε μιὰ ἐπείγουσα ἐργασία!

Η ΛΟΛΟΜΠΡΙΓΚΙΤΑ ΜΗΤΕΡΑ

'Η εὐτυχία τῆς Λολὸ εἶναι τώρα πλήρης. "Ἐπειτα ἀπὸ τὸν ἔρωτα, τὴ δόξα, τὰ πλούτη, ἔνοιωσε τὴ μεγάλη χαρὰ νὰ κρατάη στὴν ἀγκαλιά της ἕνα μικρὸ πλασματάκι, βγαλμένο ἀπὸ τὰ σπλάχνα της. "Οπως ἤδη ἀνήγγειλαν ὅλα τὰ διεθνῆ πρακτορεῖα εἰδήσεων, ἡ Λολομπριγκίτα ἐγέννησε ἕνα χαριτωμένο ἀγοράκι. Καὶ βεβαιώνει ὅτι αὐτὴ εἶναι ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία ποὺ ἔνοιωσε ὡς τώρα. Τὸ μωρὸ ἔχει καστανὰ μαλλιὰ καὶ γαλανὰ μάτια, ἀλλὰ ἡ Λολὸ βεβαιώνει πὼς ἀργότερα θὰ μουρίσουν. 'Αλλὰ καὶ ὁ Μίλκο, ὁ ἄντρας της ποὺ τὴ λατρεύει, δὲν εἶναι λιγώτερο εὐτυχισμένος. Στοὺς δημοσιογράφους ποὺ ἤρθαν νὰ δοῦν τὸ μωρό, ὁ Μίλκο εἶπε πὼς δὲν δίνει ἀκόμα... συνεντεύξεις, ἀλλ' ὅτι παντὸς τὸ ζώδιό του προβλέπει πὼς θὰ γίνη πλούσιος, εὐτυχισμένος καὶ χαριτωμένος ἄντρας.

ρίσης τὰ δυὸ κυπαρισσια καὶ τὶς ἀραιὲς ταφόπετρες.

»— Συχνὰ προσευχήθηκα, εἶπε σὰ νὰ μονολογοῦσε, ὅ,τι εἶναι νὰ ρθῆ, ἂς ἔρθη γρήγορα. Καὶ νὰ τώρα ποὺ ἀρχίζω νὰ δειλιάζω. Πάντα συλλογίζόμουν μὲ συγκίνησι τὴ στιγμὴ ποὺ γαμπρὸς εὐτυχισμένος, νιόπαντρος, κατέβηκα ἀπὸ κεῖ πέρα γιὰ νάρθω ἐδῶ. "Ὁμως μὲ περισσότερη χαρὰ συλλογιζόμουν τὴν ὥρα ποὺ θὰ μὲ κουβαλοῦσατε, ἀπ' τὸν ἴδιο δρόμο πεθαμένο, γιὰ νὰ μὲ ξαπλώσετε στὴ μοναχική μου κόχη, ἐκεῖ κάτω. Σὲ λίγους μῆνες — ἔλεγα — σὲ λίγους ἑβδομάδες, ποιὸς ξέρει... "Ἔλλεν, δὲν ἔχω παράπονο ἀπ' τὴν Κάθριν. Στὰ χειμωνιάτικα θράδυα καὶ στὶς ζεστὲς μέρες τοῦ καλοκαιριοῦ ἦταν πάντα ἡ ἐλπίδα μου κι' ἡ ζωντανὴ χαρά μου... Ἀλλὰ τὸ ἴδιο χαρούμενος ἤμουν ὅταν πήγαινα ἀνάμεσα στοὺς τάφους, στὴ σκιὰ τῆς ἐκκλησιᾶς καὶ ξαπλωνόμουν νύχτες ὁλόκληρες, τὸν Ἰούνιο, πάνω στὸ λουλουδιασμένο τάφο τῆς γυναίκας μου προσμένοντας νάρθῃ ἡ στιγμὴ ποὺ θὰ μποροῦσα κ' ἐγὼ ν' ἀνοπαυτῶ γιὰ πάντα δίπλα της... Καὶ τώρα: Τί μπορῶ νὰ κάνω γιὰ τὴν Κάθυ; Πῶς νὰ τὴν ἀφήσω ἔτσι; Δὲν θὰ μ' ἐνοιαζε ποὺ ὁ Λίντον εἶναι γυιὸς τοῦ Χίθκλιφ, ἂν ἤξερα πῶς θὰ βρίσκε σ' αὐτὸν παρηγοριὰ γιὰ τὸ χαμό μου. Δὲν θὰ μὲ πείραζε ποὺ ὁ Χίθκλιφ θὰ πετύχαινε τὸ σκοπό του πάιρνοντας καὶ τὴ στέρνη χαρά μου. Μὰ πῶς νὰ τὴν ἀφήσω στὸν Λίντον, ὅταν ξέρω πὼς δὲν μπορεῖς νὰ βασιστῆς σ' αὐτὸν ὅταν ξέρω πὼς εἶναι παιχνίδι στὰ χέρια τοῦ πατέρα του; Τὴν καημενούλα μου! Θὰ πρέπει νὰ τὴ συνηθίσω στὴ λύπη, πικραίνοντάς την ἀπὸ τώρα, γιὰ νὰ μπορῆ ν' ἀντέξῃ μόνη ὅταν θὰ λείψω ἐγώ... Καλλιὸ νὰ τὴν βλέπω ἀπὸ τώρα στὸ Θεὸ — νὰ τὴν ἐβλεπα νὰ μπαίνῃ ἀπὸ τώρα στὴ γῆ πρὶν ἀπὸ μένα...

»— Ἐμπιστευθῆτε την στὸν Παντοδύναμο ἔτσι ὅπως εἶναι ζωγένοιτο — μᾶς λείψετε, μὲ τὴ βοηθειά Του θὰ μείνω ἐγὼ κοντά της νὰ τῆς σταθῶ φίλος καὶ πατέρας ὥς τὸ τέλος. Ἡ δεσποινὶς εἶναι καλὸ κορίτσι. Ἀπὸ μόνη της δὲν φοβᾶμαι νὰ γυρίσῃ στὸ κακό. Κι' ὁποιος κάνει αὐτὸ ποὺ πρέπει, στὸ τέλος πάντα κερδίζει...

»Δὲν εἴπαμε ἄλλα.

»Ἔφτασε ἡ ἀνοιξι. Ὁ κύριος, χωρὶς νάχῃ γιατρευτῆ ὁλότελα, ἄρχισε πάλι τοὺς περιπάτους στὸ πάρκο μὲ τὴν κόρη του. Αὐτό, στὰ μάτια τῆς μικρῆς, ποὺ δὲν ἤξερε πολλὰ πράγματα ἀπὸ ἰατρική, ἦταν σίγουρο σημάδι πὼς καλυτέρευε. Ἔβλεπε κίολας καὶ τὰ μάγουλά του κόκκινα καὶ τὸ πρόσωπό του φωτισμένο — ἦταν βέβαιη πιὰ γιὰ τὴ γιατρειά...

»Σὲ λίγο ἔκλεισε τὰ δεκαεφτά. Γιὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς της, — θυμᾶστε ποὺ τὰ γενέθλιά της κι' ἡ ἐπέτειος τοῦ θανάτου τῆς μητέρας της ἔπεφταν μαζί — ὁ κύριος δὲν κίνησε γιὰ τὸ νεκροταφεῖο, γιατὶ ἔβρεχε τάχα κι' ὅταν τὸν ρώτησα, εἶπε πὼς θὰ πήγαινε ἄλλοτε...

»Ἀργότερα, ἔγραψε ξανὰ τοῦ Λίντον, πὼς θὰ χαιρόταν πολὺ ἂν ἔρχόταν νὰ μᾶς δῆ. Ὁ νεαρὸς δὲν ἦρθε, μὰ ἀπάντησε σὲ γράμμα. Εἶμαι σίγουρη πὼς ὁ πατέρας του δὲν θὰ τὸν ἄφησε, ὄχι γι' ἄλλο λόγο, μὰ γιατὶ μὲ τὴν ἀρρώστεια εἶχε πάλι τὰ χάλια του. Ὅπως καὶ νάναι, τὸ γράμμα κι' αὐτὸ δουλειὰ τοῦ Χίθκλιφ. Ἔλεγε πὼς ὁ πατέρας του δὲν τοῦ δίνε τὴν ἄδεια νάρθῃ στὴ βίλλα, μὰ εἶχε τὴν ἐλπίδα νὰ συναντήσῃ τὸ θεῖο του στὸν περίπατο κι' ἐκεῖ νὰ τὸν παρακαλέσῃ καὶ προφορικὰ νὰ μὴ μένουν τόσον καιρὸ χωρισμένοι αὐτὸς κι' ἡ ξαδέλφη του...

»Αὐτὸ τὸ μέρος τοῦ γράμματος ἦταν ἁπλὸ καὶ κατὰ τὰ φαινόμενα, δικό του. Ὁ Χίθκλιφ ἤξερε πὼς δὲν χρειαζόταν νὰ βάλῃ τὸ χέρι του ὅταν ἐπρόκειτο γιὰ τὴν Κάθυ. Μὰ παρακάτω συνέχιζε:

»Δὲν σᾶς ζητῶ νάρθῃ ἐκεῖνη ἐδῶ. Ἀλλὰ ἄργα δὲν πρόκειται νὰ τὴν δῶ ποτέ, ἐπειδὴ ὁ πατέρας μου μοῦ ἀπαγορεύει νὰρθω σὲ σᾶς καὶ σεῖς δὲν τὴν ἀφίνετε νάρθῃ σ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη. Τουλάχιστον, πότε-πότε, θὰ μπορούσατε νὰ πάρετε τὸ ἄλογο καὶ νάρχεστε μαζί, ὡς τ' ἀνοιχτὰ τοῦ πύργου καὶ νὰ μᾶς ἀφίνετε, μπροστά σας, νὰ λέμε δυὸ-τρεῖς κουβέντες. Δὲν κάναμε τίποτα ποὺ ν' ἀξίζῃ τέτοια τιμωρία κι' οὔτε εἶστε θυμωμένος μαζί μου, οὔτε κι' ἔχετε κανένα λόγο νὰ μὴ μὲ συμπαθῆτε. Καλέ μου, θεῖε! Σ' τελέτε μου ἔνα μήνυμα αὔριο καὶ δῶστε μου τὴν ἄδεια νὰ σᾶς συναντήσω ὅπου ἄλλοῦ θέλετε. Ἐξω ἀπ' τὸ «Θράσκρος Γκρέϊντζ». Εἶμαι σίγουρος πὼς μιὰ τέτοια συνάντησι θὰ σᾶς πείσῃ πὼς δὲν ἔχω τὸν χαρακτήρα τοῦ πατέρα μου — ἄλλωστε ὁ ἴδιος λέει πὼς εἶμαι περισσότερο ἀνεψιός σας παρὰ γυιός του κι' ἂν ἔχω ἐλαττώματα τέτοια ποὺ νὰ μὲ κάνουν ἀνάξιο γιὰ τὴν Κάθριν, ἐκεῖνη μοῦ τὰ ἔχει κιόλας συγχωρήσει καὶ γιὰ χάρη της, θάπρεπε καὶ σεῖς νὰ κάνετε τὸ ἴδιο. Ρωτᾶτε γιὰ τὴν ὑγεία μου: Εἶμαι βέβαια καλύτερα, μὰ ὅσο ἀπομένω ἐδῶ καταδικασμένος στὴ μονοξιά, δίχως καμμιὰ ἐλπίδα, ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους ποὺ μισῶ καὶ μὲ μισοῦν, πὼς θέλετε νὰ ἐανασρῶ τὸ κέφι μου καὶ τὴν ὑγεία μου»;

»Ὁ Ἔντγκαρ συγκινήθηκε, μὰ δὲν μποροῦσε νὰ δεχθῆ τὴν παράκλησι τοῦ νέου, γιατὶ δὲν ἦταν σὲ θέσι ὁ ἴδιος νὰ συνοδέψῃ τὴν Κάθριν. Ἀπάντησε πὼς τὸ καλοκαίρι ἴσως νάταν πιὸ εὔκολα καὶ στὸ ἀναμεταξὺ τὸν παρακαλοῦσε νὰ συνεχίσῃ τὴν ἀλληλογραφία. Τοῦγραφε πὼς ὁ ἴδιος, ξέροντας πόσο ὑπόφερε μέσα στὴν οἰκογένειά του, ἦταν πρόθυμος νὰ τοῦ δίνῃ ὅ,τι συμβουλὴ κι' ἀνακούφισι χρειαζόταν, πάντα ὅμως μὲ γράμμα. Ὁ Λίντον δέχτηκε. Ἂν τὸν ἄφιναν λιγάκι ἐλεύθερο, θὰ γέμιζε κατεβατὰ ὁλόκληρα μὲ παράπονα κι' ἔτσι θὰ χάλαγε ὅλη τὴν ὑπόθεσι. Μὰ ὁ Χίθκλιφ εἶχε πάντα τὸ νοῦ του καὶ διάβαζε ὅλα τὰ γράμματα κι' ἐκεῖνα ποὺ ἔρχονταν κι' ἐκεῖνα ποὺ ἔρευγαν κι' ἀντὶ γιὰ τὰ δικά του, ποὺ τόσο θάθελε ὁ νεαρὸς νὰ γράφῃ, ὑποχρεωνόταν νὰ περιορίζεται σὲ παράπονα καὶ διαμαρτυρίες γιὰ τὸ σκληρὸ κι' ἀκαρδο ἀποχωρισμὸ ἀπ' τὴν καλή του κι' ὅλο ἀφινε νὰ ἐννοηθῆ πὼς ἂν ὁ κύριός μου δὲ φρόντιζε γιὰ μιὰ γρήγορη συνάντησι, θὰ πίστευε πὼς σκόπιμα τὸν ξεγέλαγαν μὲ κούφιες ὑποσχέσεις.

»Ἡ Κάθυ ἦταν ἕνας ἰσχυρὸς σύμμαχός του στὸ σπίτι καὶ στὸ τέλος, κατώρθωσαν νὰ πείσουν τὸν κύριό μου νὰ συναντισοῦνται μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα, στοὺς θάλτους γύρω στὸ «Θράσκρος Γκρέϊντζ». Θὰ τοὺς συνώδευα ἐγώ, γιατὶ ὁ κύριος ἦταν ἀκόμα ἀνημπορος...

»Καταλάβαινα τί εἶχε στὸ μυαλό του ὁ κύριος: Ὅσο κι' ἂν εἶχε βάλει κατὰ μέρος ἀρκετὲς οἰκονομίες, γιὰ νὰ φτιάξῃ μιὰ περιουσία γιὰ τὴ νεαρή μου κυρία, ἦταν φυσικὸ νὰ θέλῃ νὰ μείνῃ σ' αὐτὴν τὸ «Θράσκρος Γκρέϊντζ» — πού, σύμφωνα μὲ τὴ διαθήκη τοῦ γερο-Ἔρνσω, εἶχε πάει στὴν Ἰσαβέλλα κι' ἀπ' αὐτὴ στὸ γυιό της. Ἄλλος τρόπος λοιπὸν δὲν ὑπῆρχε παρὰ νὰ παντρευτοῦν οἱ δυὸ νέοι. Δὲν φανταζόταν πὼς ὁ νεαρὸς ἔσβηνε ἐξ ἴσου γρήγορα ὅπως κι' ὁ ἴδιος. Γιατρὸς δὲν πάταγε τὸ πόδι του στ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη κι' οὔτε ἄλλος κανείς τὸν ἔβλεπε γιὰ νὰ μπορῆ νὰ μᾶς πληροφορῆσῃ. Ἐγὼ ἡ ἴδια ξεγελάστηκα καὶ νόμισα πὼς εἶχα πέσει ἔξω καὶ πὼς πραγματικὰ ὁ νέος πῆγαινε καλύτερα, μιὰ κι' ἔδειχνε τέτοια διάθεσι γιὰ περιπάτους. Δὲν μποροῦσα, θέλεπες, νὰ φανταστῶ πὼς ἕνας πατέρας θὰ φερνόταν στὸν ἄρρωστο γυιό του ἔτσι τυραννικὰ ὥστε νὰ τὸν ὑποχρεώνῃ νὰ δείχνεται ὑποκριτικός, μεγαλώνοντας τὴν τυραννία του ὅσο ἔβλεπε πὼς ἕνας ξαφνικὸς θάνατος θὰ μποροῦσε νὰ τοῦ χαλάσῃ τὰ σχέδια...

*

»Ὅταν ὁ κ. Ἔντγκαρ Ἔδωσε τὴν συγκατάθεσί του γιὰ τὴν πρώτη συνάντησι, εἶχε περάσει πιὰ τὸ καλοκαίρι. Ξεκινήσαμε μὲ τὴν Κάθριν ἕνα πρωινό, θαρύ, ἀποπνιχτικό, συννεφιασμένο, ποὺ οὔτε ὁ ἥλιος ἔκανε νὰ δῆ, οὔτε σὲ βροχὴ ἔλεγε νὰ ξεσπάσῃ. Εἴχαμε συμφωνήσει νὰ συναντηθοῦμε στὸ σταυροδρόμι. Ὅταν ὅμως, φτάσαμε ἐκεῖ, βρήκαμε ἕνα τσοπανόπουλο, ποὺ τὸ εἶχαν στείλει γιὰ ἀγγελιοφόρο:

»— Ὁ κύριος Λίντον εἶναι κάτω, στὴν πλαγιά, κοντὰ στ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη καὶ σᾶς παρακαλεῖ νὰ πᾶτε κατὰ κεῖ...

»— Ὥστε ὁ κύριος Λίντον ξέχασε τὴν πρώτη ἀπαγόρευσι τοῦ θείου του, παρατήρησα. Μᾶς διέταξε νὰ μὴ δγοῦμε ἀπ' τὰ σύνορα τοῦ σπιτιοῦ καὶ μ' ἕνα δῆλωμα τώρα θὰ τὰ ξεπεράσουμε.

»— Δὲν πειράζει, ἀποκρίθηκε ἡ κυρία μου. Ὅταν συναντηθοῦμε, γυρνᾶμε τ' ἄλογά μας πίσω καὶ κάνουμε τὸν περίπατο πρὸς τὴ διεύθυνσι τοῦ «Θράσκρος Γκρέϊντζ».

»Μὰ ὅταν τὸν συναντήσαμε — κι' αὐτὸ ἔγινε οὔτε ἕνα μίλι ἀπ' τὴν ἐξόπορτά του — εἴδαμε πὼς ἦταν χωρὶς ἄλογο. Ἀναγκαστήκαμε λοιπὸν νὰ ξεκαβαλικέψουμε κι' ἐμεῖς κι' ἀφήσαμε τ' ἄλογά μας νὰ βοσκήσουν. Ἐκεῖνος ἦταν ξαπλωμένος στὸ γρασίδι καὶ δὲν σηκώθηκε παρὰ μόνο ὅταν πλησιάσαμε πολὺ κοντά του. Τότε περπάτησε τόσο ἀβύναμα καὶ φαινόταν τόσο χλωμός, ὥστε ἀμέσως ἀναφώνησα:

»— Κύριε Χίθκλιφ, φαίνεστε πολὺ ἄρρωστος. Σιγουρα δὲν θὰ μπορέσετε νὰ χαρῆτε τὸν περίπατο.

»Ἡ Κάθριν τὸν κύτταξε μὲ λύπη κι' ἔκπληξι κι' ἀντὶ νὰ φωνάξῃ ἀπ' τὴ χαρὰ της, ὅπως ἦταν ἕτοιμη, ἀναστέναξε ἀνησυχη καὶ τὸν ρώτησε ἂν ἦταν χειρότερα ἀπὸ ἄλλοτε.

»— Ὄχι — καλύτερα — καλύτερα! εἶπε ἐκεῖνος λαχανιασμένα, τρέμοντας καὶ κρατώντας το χέρι της σὰ νὰ χρειαζόταν νὰ στηριχτῆ κάπου, ἐνῶ τὰ μεγάλα γαλαζία μάτια του πλανήθηκαν πάνω τῆς δειλά. Σκαμμένα ἀπ' τὸν πυρετό, εἶχαν χάσει τώρα πιὰ τὴν ἀπαλωσύνη τους κι' ἔδειχναν μιὰ στριμμένη ἀγριάδα.

»— Μὰ φαίνεσαι χειρότερα, ἐπέμεινε ἡ ξαδέλφη του, χειρότερα ἀπ' τὴν τελευταία φορὰ ποὺ σὲ εἶδα — εἶσαι πιὸ ἀδύνατος, καὶ...

»— Εἶμαι κουρασμένος, τὴν ἔκοψε θιαστικά. Κάνει πάρα πολὺ ζεστὴ γιὰ νὰ περπατήσουμε, ἂς μείνουμε ἐδῶ... Ἔτσι εἶμαι πάντα, τὸ πρωΐ. Ὁ πατέρας λέει πὼς ἔχω πρῶρη ἀνάπτυξι.

»Δυσαρεστημένη, ἡ Κάθριν κάθησε στὸ γρασίδι κι' αὐτὸς ξάπλωσε δίπλα της.

»— Αὐτὸ μοιάζει λιγάκι μὲ τὸν παράδεισό σου, εἶπε ἐκείνη, κάνοντας μιὰ προσπάθεια γιὰ νὰ φανῆθυμῆ. Θυμᾶσαι ποὺ εἴχαμε συμφωνήσει νὰ περάσουμε δυὸ μέρες μὲ τὸν τρόπο ποὺ ὁ καθένας μας νόμιζε καλύτερο; Τούτη ἡ μέρα ταιριάζει περισσότερο στὰ δικά σου τὰ γοῦστα μόνο ποὺ ἔχει σύννεφα. Τὴν ἄλλη ἑβδομάδα, ἂν εἶσαι καλύτερα, θὰ πᾶμε κατὰ τὸ δικό μου σπίτι καὶ τότε θάρθῃ ἡ σειρὰ τοῦ δικοῦ μου παράδεισου...

»Ὁ Λίντον δὲν φαινόταν νὰ θυμᾶται γιὰ ποιὸ πράγμα τοῦ μιλοῦσε κι' ἦταν φανερὸ πὼς μὲ κόπο διατηροῦσε τὴν κουβέντα. Σὰ τέλος κι' ἡ μικρὴ κυρά μου δαρέθηκε, μιὰ κι' ὅ,τι ἔλεγε δὲν φαινόταν νὰ τοῦ κινῆ τὸ ἐνδιαφέρον, ἀλλὰ οὔτε κι' ἐκεῖνος τουλάχιστον ἔλεγε κάτι ἄλλο. Εἶχε ἀλλάξει πολύ, τώρα τελευταία. Ἡ Κάθριν κατάλαβε, ὅπως κι' ἐγώ, πὼς ἔμοιαζε νὰ παίρνῃ τὴ συντροφιά μας γιὰ ἀγγαρεία κι' ὄχι γιὰ εὐχαριστησι καὶ δὲν δίστασε νὰ προτείνῃ νὰ φύγουμε. Μὰ τότε, ἀξαφνα, ὁ νεαρὸς ξύπνησε ἀπ' τὸ λήθαργό του, κύτταξε φοβισμένα κατὰ τὸ σπίτι του καὶ, μὲ μεγάλο ἐκνευρισμό, μᾶς παρακάλεσε νὰ μείνουμε τουλάχιστον μισὴ ὥρα ἀκόμη.

»— Μὰ νομίζω, εἶπε ἡ Κάθυ, πὼς θὰ εἶσαι πολὺ πιὸ ἀναπαυτικὰ στὸ σπίτι παρὰ καθισμένος ἐδῶ. Καὶ δὲν μπορῶ νὰ σὲ διασκεδάσω σήμερα. Βλέπω, ἀπ' τὰ παραμύθια μου καὶ τὰ τραγούδια καὶ τὴν κουβέντα μου, πὼς ἔγινες σοφώτερος ἀπὸ μένα σ' αὐτοὺς τοὺς ἕξη μῆνες: Δὲν σὲ διασκεδάζουν ὅλ' αὐτά. Θὰ καθόμουνα περισσότερο, ἂν ἤξερα πὼς θὰ σ' εὐχαριστοῦσε.

»— Κάτσε νὰ ξεκουραστῆς, ἀπάντησε. Καὶ — Κάθριν, κάνε μου μιὰ χάρη: Μὴν πῆς σὲ κανέναν κι' ἐσὺ ἡ ἴδια μὴν τὸ πιστέψῃς, πὼς εἶμαι πολὺ ἀσχημα γιὰ τὴν ἀκεφιά μου φταίει μονάχα ὁ καιρὸς κι' ἡ ζέστη. Κούράστηκα κιόλας περπατώντας δῶ κι' ἐκεῖ ὡσπου νὰ φτάσετε. Σὰ θεῖο νὰ πῆς πὼς εἶμαι ἀρκετὰ καλά, ἔ;

»— Θὰ τοῦ πῶ πὼς ἔτσι λές, Λίντον. Μὰ δὲν θὰ μποροῦσα κι' ἡ ἴδια νὰ τὸ βεβαιώσω, παρατήρησε ἡ νεαρὴ κυρά μου, ἀπορώντας μὲ τὴν ἐπιμονή του νὰ ἰσχυρίζεται κάτι ποὺ ἦταν φανερὸ ψέμα.

»— Καὶ νὰ ξανάρθῃς τὴν ἄλλη Πέμπτη, συνέχισε ἐκεῖνος, ἀποφεύγοντας τὸ παραξενεμένο της βλέμμα. Καὶ νὰ πῆς στὸ θεῖο πὼς τὸν εὐχαριστῶ ποὺ σ' ἄφησε νάρθῃς τὸν εὐχαριστῶ πάρα πολύ. Κάθριν. Καὶ — κι' ἂν συναντήσῃς τὸν πατέρα μου καὶ σὲ ρωτήσῃ γιὰ μένα, μὴν τὸν ἀφήσῃς νὰ ὑποθέσῃ πὼς ἤμουν ἐξαιρετικὰ σε-

κιόλας ἡ ὥρα! Γύρισαν κιόλας οἱ γονεῖς μου.

Σηκώθηκε ἀπ' τὸ ντιβάνι:

— Ἔρχομαι, ἔρχομαι!... φώναξε δυνατά. Ξεχνοῦν τὸ κλειδί τους πέτνε φορὲς στὶς ἑξῆ. Ἔλα νὰ τοὺς γνωρίσῃς, Μάρτζου.

Ὁ πατέρας τῆς Μάρσας ἦταν ἕνας κοντὸς ἀσπρομάλλης, ἄνδρας, ἡ μητέρα της ἦταν ψηλὴ καὶ ἐανθιά, καὶ κουβαλοῦσαν κι' ὁ δυὸ χαρτοσακκοῦλες. Τὸ κοστούμι τοῦ κυρίου Ζελένκο δὲν ἦταν πολὺ σιδερωμένο, οὔτε κι' ἡ λουλουδάτη κόκκινη γραβάτα του ἦταν βαλμένη πολὺ ἴσια.

— Ἄ, ἄ! εἶπε μ' ἕνα ἀγαθὸ χαμόγελο, ποὺ μεταμόρφωσε ἐντελῶς τὸ μελαγχολικό του πρόσωπο. Ὥστε αὐτὴ εἶναι ἡ περίφημη Μάρτζουρ Μόρνινγκσταρ!

Ἡ κυρία Ζελένκο σκούντησε τὸν ἄντρα της μὲ τὸν ἀγκώνα της.

— Αὐτὸ ὑποτίθεται πὼς εἶναι μυστικό, φλύαρε!

Ἔπειτα χαμογέλασε φιλοφρονητικὰ στὴν Μάρτζουρ.

— Γειά σου, ἀγαπητή μου! Θὰ πρέπει νὰ μάθῃς, πάντως, πὼς σ' αὐτὴ τὴν οἰκογένεια δὲν ὑπάρχουν μυστικά. Μὰ ἔξω ἀπ' αὐτοὺς τοὺς τοίχους, θὰ χρειαστῆ νὰ μᾶς ξεριζώσουν τὰ νύχια μας ἕνα—ἕνα καὶ πάλι δὲν θὰ μιλήσουμε!

— Δὲν ἔχει σημασία, εἶπε ἡ Μάρτζουρ.

— Φέρατε τίποτα φαγώσιμο; εἶπε ἡ Μάρσα, χώνοντας τὴν μύτη της στὶς χαρτοσακκοῦλες ποὺ οἱ γονεῖς της εἶχαν ἀκουμπήσει στὸν καναπέ.

— Δὲν ἔχουμε φάει, εἶπε ἡ μητέρα. Κι' ἐσύ;

— Ἔφαγα δυὸ λουκάνικα στοῦ Νέντικ, ἀλλὰ πεθαίνω ἀπὸ τ' πείνα, εἶπε ἡ Μάρσα.

— Ὠραῖα. Φέρε μερικὰ πιάτα, ποτήρια καὶ τὸ τιρμπουσόν, εἶπε ἡ μητέρα. Ἔχουμε φέρει ὅ,τι χρειάζεται. —Θὰ μᾶς κάνῃς παρέα, Μάρτζου;

— Ἔφαγα, σᾶς εὐχαριστῶ.

— Ἀνοησίες, εἶπε ὁ κύριος Ζελένκο. Ἕνα ποτήρι μπύρα κι' ἕνα σάντουϊτς μὲ κὸρν—μπῆφ δὲ θὰ σοῦ κάνουν κακό. Ἔβγαλε ἀπ' τὴ σακκούλα ἕνα τουρσὶ καὶ τὸ δάγκωσε.

— Γουρούνι, περίμενε καὶ μᾶς, εἶπε ἡ κυρία Ζελένκο, βγάζοντας ἕνα μικρὸ πράσινο Βούδδα ἀπὸ ἕνα μικρὸ τραπεζάκι κι' ἀνοίγοντάς τον.

— Τὰ ὀρεκτικὰ δὲ λογαριάζονται, εἶπε ὁ κύριος Ζελένκο, καὶ κάθησε σὲ μιὰ ξεχαρβαλωμένη πολυθρόνα. Κούνησε τὸ τουρσὶ πρὸς τὸ μέρος τῆς Μάρτζουρ.

— Μάρτζυ, ἀγαπητό μου κορί θὰ χρειαστῆ νὰ ἐξεπτάσουμε λιγάκι τὰ θρησκευτικά σου προβλήματα. Πρῶτ' ἀπ' ὅλα, θὰ σοῦ δώσω νὰ διαβάσῃς "Ἰνγκερσολλ, νομίζω... ἔπειτα Χαϊκελ, κι' ἴσως καὶ λίγο Ὀλτσίρο—καὶ πολὺ σύντομα θ' ἀπολαμβάνῃς τ' αὐγὰ μὲ μπέϊκον ὅπως κάθε λογικὸς ἄνθρωπος.

— Ἄφησέ την ἥσυχη, εἶπε ἡ κυρία Ζελένκο, ἐνῶ ἔδενε μιὰ ποδιὰ πάνω ἀπ' τὴν ἀλκίνη φούστα της. Ἔχει ὡρισμένες ἀρχές, ἄσε την νὰ τὶς κρατήσῃ! Μερικὲς ἀρχὲς θάκαναν καλὸ καὶ σένα... Ἐλάτε νὰ φάμε.

Καθὼς καθόταν στὸ μικρὸ τραπέζι, μέσα στὸ γεμάτο σαλόνι τῶν Ζελένκο, μπροστὰ στὴν πατατοσαλάτα, τὸ κρύο κρέας καὶ τὰ τουρσιά, ἡ Μάρτζουρ εἶχε τὴν παράξενη ἐντύπωσι πὼς ξαναβρισκόταν στὸ ἑστιατόριο τοῦ Μὶ Φόνγκ. Τὸ δ μάτιο δὲν ἦταν καλὰ φωτισμένο, ὅπως καὶ τὸ κινέζικο ἑστιατόριο, ἀλλὰ ἐδῶ κυριαρχοῦσε τὸ πορτοκαλὶ χρῶμα ἀντὶ γιὰ τὸ κίτρινο. Ὑπῆρχε μιὰ ἐξαιρετικὴ ποικιλία ἐξωτικῶν ἀντικειμένων: Μιὰ μετάλλινη ἀφρικανικὴ μάσκα, μιὰ ἰνδικὴ καρύδα, ἕνα κλουδὶ χωρὶς πουλί, ἕνας μεγάλος ναργιλές, ἕνα μικρὸ ξεσχισμένο χαλί, ποὺ κρεμόταν στὸν τοῖχο, ἕνα μεξικάνικο πιάτο, καὶ τὸ κινέζικο παραβὰν ποὺ εἶχε ζωγραφίσει ἡ κυρία Μὶ Φόνγκ. Αὐτὸ ἦταν ἕνα πολύπλοκο ἔργο, ὅπου δράκοντες καὶ γυναῖκες μὲ κιμονὸ ἀνακατεύονταν παράξενα, σὰ νὰ εἶχαν μπερδευτῆ τὰ χρώματα προτοῦ στεγνώσουν. Κι' ἡ μυρωδιὰ τῆς κάμαρας ἦταν παράξενη κι' ἐξωτική. Μύριζε τούρκικο καπνό, σκονισμένες στόφες, καρυκευμένα φαγητά, ἕνα βερνίκι ποὺ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νὰ γυαλίσουν τὸ πιάνο. Τὸ πιάνο κυριαρχοῦσε, ὁ μαῦρος καὶ λεῖος ὄγκος του ἔπιανε τὸ μισὸ δωμάτιο.

— Λέει πὼς δὲν ἔχω ἀρχές, Μάρτζυ, εἶπε ὁ κύριος Ζελένκο, κρατώντας ἕνα σάντουϊτς ἀπ' τὸ ἕνα νέρι κι' ἕνα τουρσὶ ἀπ' τ' ἄλλο, καὶ δαγκώνοντας πότε τὸ ἕνα καὶ πότε τὸ ἄλλο. Ὅμως... ἄνθρωποι ποὺ νομίζουν πὼς ἔχουν ἀρχὲς εἶναι ἠλίθιοι εἴτε ὑποκριτές. Ὅλοι αὐτοὶ εἶναι γιὰ μένα ἀπαράδεκτοι. Γιατὶ οἱ ὑποκριτὲς θάπρεπε νὰ καταρνηθοῦν, κι' ἀκόμα κι' ἡ Βίβλος μᾶς συμβουλεύει νὰ μὴν ὑποφέρουμε τοὺς ἠλίθιους. Φυσικά, οἱ ἰδέες μου μοῦ δίνουν ἕνα πλεονέκτημα ἀπέναντι στοὺς περισσότερους ἀνθρώπους, ἀλλὰ τί φταίω ἐγὼ γι' αὐτό;

— Γι' αὐτὸ εἶναι πολυεκατομμυριοῦχος! εἶπε ἡ κυρία Ζελένκο στὴ Μάρτζουρ.

— Νόμιζα πὼς δὲν πιστεύατε στὴν Βίβλο, εἶπε ἡ Μάρτζουρ στὸν πατέρα.

Ἔπινε τὴ μπύρα της τρώγοντας κρύο κρέας, κι' ἄρχιζε ν' διασκεδάζῃ πολύ. Αὐτὸ τὸ πρόχειρο σουπὲ στὶς 11 τὸ βράδυ ἦταν χαριτωμένο. Μιὰ τέτοια διασκέδασι στ.ν σπίτι της θάταν ἀκατανόητη. Ἐκεῖ, κάθε βράδυ στὶς ἑφτά, ἔτρωγαν πάντα ζεστὸ φαγητό, κι' οἱ γονεῖς της κοιμόντουσαν στὶς δέκα.

— Δὲν πιστεύω στὴ Βίβλο, μὰ παραδέχομαι πὼς ἔχει μερικὰ ἔξυπνα πράγματα, εἶπε ὁ κύριος Ζελένκο. Ἕνα βιβλίο δὲ θὰ ἐπιζοῦσε τέσσερις χιλιάδες χρόνια χωρὶς νάχῃ ποῦ καὶ ποῦ κάποια λάμψι ἰδιοφυΐας... Προτιμῶ, ὅμως, τὴν ἑλληνικὴ ποίησι γιὰ τὴ σοφία της, τὸν Πλάτωνα γιὰ τὸ βάθος του, καὶ τὸν Δαρβῖνο καὶ τὸν Ἀϊνστάϊν γιὰ τὴ γνῶσι τῶν γεγονότων, φυσικά...

Ἐνῶ μιλοῦσε, ὁ κύριος Ζελένκο ἑτοίμαζε ἕνα ἄλλο σάντουϊτς, ποὺ θὰ εἶχε μέσα κάποιο ἕξη κομμάτια κομμένης γλώσσας.

— Ὤ, σώπα, Ἄλεξ, εἶπε ἡ Μάρσα, δυσαρεστεῖς τὴν Μάρτζουρ. Δώσε μου τὴν μπύρα.

Ἡ Μάρτζουρ πειράχτηκε περισσότερο ποὺ ἄκουσε τὴν Μάρσα νὰ φωνάζῃ τὸν πατέρα της μὲ τὸ μικρό του ὄνομα, παρὰ μὲ τὰ δικά του ἀστεῖα πάνω στὴ Βίβλο. Στὸ δικό τους σπίτι, τὰ ὀνόματα τῶν γονέων της ἦταν ἱερὰ καὶ ὅσια. Ἀκόμα κι' ἐκεῖνοι, ἀναμεταξύ τους, φώναζαν ὁ ἕνας τὸν ἄλλο «Μπαμπὰ» καὶ «Μαμά». Ὅταν χρησιμοποιοῦσαν τὸ Ρόζα ἢ τὸ Ἄρνολντ, ἦταν ἐνδεικτικὸ πὼς θὰ γινόταν κανένας καυγάς...

Ὁ κύριος Ζελένκο ἔβαλε λίγη μπύρα σ' ὅλους.

— Ἂν δὲν εἶμαι πολυεκατομμυριοῦχος, εἶπε πάλι, αὐτὸ ἔγινε ἐπειδὴ νικήθηκα ἀπὸ δυὸ πράγματα: Ἀπ' τὴν ἐλλειψι σχέσεων καὶ οἰκονομικὼν μέσων. Ἰδίως τὰ μέσα. Οἱ ἰδέες μου, ἂν εἶχαν πραγματοποιηθῆ σὲ κλίμακα ἑκατομμυρίων, θὰ εἶχαν ἀποφέρει ἑκατομμύρια. Ἐπειδὴ ὅπως ἐκτελέστηκαν σὲ κλίμακα μερικῶν ἑκατοντάδων δολλαρίων, ἔφαγαν κι' αὐτὰ τὰ λίγα δολλάρια.

— Πῶς ἦταν τὸ κοντσέρτο; εἶπε ἡ Μάρσα.

— Φοβερό. Ἡ Φράνσις ἔχει πέσει πολύ, εἶπε ἡ κυρία Ζελένκο. Νομίζω πὼς ἦταν μεθυσμένη. Θάπρεπε νὰ τὴ βάλουν φυλακὴ ποὺ δολοφόνησε ἔτσι τὸν Μπάχ!

— Ἐγὼ δὲ τὴ βρῆκα κακή, εἶπε ὁ ἄντρας της, ἀδειάζοντας τὸ ποτήρι του.

— Ὤ, ἐσὺ ἔχεις πολὺ λεπτὸ αὐτί, εἶπε ἡ γυναίκα του, θυμωμένη.

— Ποιά εἶναι ἡ Φράνσις; ρώτησε ἡ Μάρτζουρ.

Ἡ Μάρσα τῆς εἶπε τὸ ὄνομα μιᾶς πολὺ γνωστῆς πιανίστρι

Ο ΑΝΘΟΚΟΜΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Πῶς καλλιεργεῖται

Η ΦΟΥΞΙΑ

ΕΙΔΑΤΕ ποτὲ πιὸ ἰδιότροπο ἀνθοκομικὸ φυτό; Τὰ ἄνθη του κρέμονται ἀπὸ τὸ στέλεχος τοῦ κλωναριοῦ, σὰν ἕνα χωνί, ἀλλὰ κατὰ κλωνάρια καὶ κυκλοτερῶς. Γι' αὐτὸ καὶ εἶναι ἀπὸ τὰ δημοφιλέστερα ἀνθοκομικὰ φυτά. Δίνει ἄφθονα ἄνθη καὶ μὲ μεγάλη ποικιλία χρωμάτων. Γι' αὐτὸ καὶ φούξιες ὑπάρχουν πολλὲς ποικιλίες, περισσότερες ἀπὸ σαράντα

Δὲν εἶναι φυτὸ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ τῶν τροπικῶν χωρῶν. Ἐκεῖ μὲ τὴν θαλπωρὴ τῆς ὑγρασίας καὶ θερμοκρασίας εἶναι ἀειθαλὲς καὶ τὸ ὕψος τοῦ φυτοῦ φθάνει τὰ δύο μέτρα. Ἐδῶ λόγω τοῦ κρύου ἀπογυμνώνεται τὸ χειχώνα ἀπὸ τὰ φύλλα της.

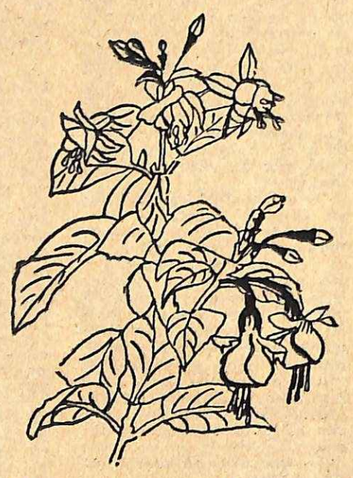

Ἡ φούξια ἔχει κυρίως πατρίδα της τὰ θερμότερα μέρη τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς. Ἀπὸ ἐκεῖ μόλις κατὰ τὴν 17ην ἑκατονταετηρίδα μετεφέρθη στὴν Εὐρώπη. Ὁ μοναχὸς ἱεραπόστολος Πλουμιὲρ τὴν ἀνεκάλυψε καὶ τὴν ἀφιέρωσε στὸν Φοῦκς ἀπὸ τὸν ὁποῖο ἔλαβε καὶ τὸ ὄνομά της. Δὲν ἄρχησε φυσικὰ ν' ἀγαπηθῆ ἀπ' ὅλον τὸν κόσμο γιὰ τὸ ἰδιότροπο σουλούπι της καὶ σήμερα ἔχει καταντήσει κοσμοπολίτικο καλλωπιστικὸ φυτό. Εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ φυτά, ποὺ πολλαπλασιάζονται πολὺ εὔκολα, ἀπαιτοῦν λίγες φροντίδες καὶ καλλιεργοῦνται μέσα σὲ γλάστρα ἢ στὸν κῆπο ἀβίαστα.

Ὁ πολλαπλασιασμὸς τῆς φούξιας γίνεται μὲ σπόρους οἱ ὁποῖοι ὅμως πρέπει νὰ σπαροῦν μόλις ὡριμάσουν. Ἐν τούτοις καὶ μὲ κομμάτια ἀκόμη ἀπὸ κλωνάρια μὲ μοσχεύματα δηλαδή, πιάνει. Τὰ μοσχεύματα αὐτὰ πρέπει νὰ κοποῦν ἀπὸ ξυλοποιημένα κλωνάρια. Νὰ ἔχουν τουλάχιστο 2—3 μάτια καὶ νὰ φυτευθοῦν μέσα σὲ γλάστρα μὲ τὸ μίγμα χώματος, ποὺ θὰ ἀναφέρουμε παρακάτω.

Τὸ φύτεμα δὲν εἶναι δύσκολο, ἀλλὰ ἐπειδὴ γίνεται κατὰ τὸν Ὀκτώβριο μήνα πρέπει νὰ σκεπασθῆ μὲ ποτήρι τὸ μόσχευμα. Ἐὰν κατορθώσουμε καὶ φυτέψουμε τὸ Σεπτέμβριο, εἶναι δυνατὸν τὰ μοσχεύματα νὰ εἶναι τρυφερώτερα. Ριζώνουν ἄλλωστε εὔκολα. Ἀνάφερα ὅτι εὐδοκιμεῖ καὶ μέσα στὸν κῆπο. Χρειάζεται ὅμως μέρος ποὺ νὰ μὴν εἶναι ἐκτεθειμένο ἀπ' εὐθείας στὸν ἥλιο καὶ τὸ χῶμα ποὺ θὰ φυτευθῆ νὰ εἶναι κατωμένο ἀπὸ 3 μέρη καστανόχωμα ἢ σχινόχωμα καὶ ἕνα μέρος ἄμμου τοῦ ποταμοῦ. Τὸ μίγμα θὰ εἶναι πάντοτε δροσερό. Καὶ στὶς γλάστρες τὸ ἴδιο μίγμα χρησιμοποιοῦμε, ἀλλὰ μποροῦμε ν' ἀναμείξουμε καὶ λίγο ἀγνὸ κοκκινόχωμα.

Ἡ φούξια ἔχει μιὰ ἰδιοτροπία. Ὅταν ἡ γλάστρα εἶναι μικρή, τὰ φυτὰ γίνονται μικρὰ καὶ ἀσυνήθιστα, ὅταν μεγάλη μεγάλα καὶ στὸν κῆπο καταλλήγουν σὲ δενδρύλλια. Κανονίζει δηλαδὴ τὴν ἀνάπτυξή της σύμφωνα μὲ τὸν χῶρο ποὺ διαθέτει, χωρὶς νὰ πάθη ἡ ὑγεία της.

Τὸ χῶμα της ὅμως πάντοτε θὰ εἶναι νωπὸ ἐλαφρὸ καὶ στραγγισμένο, γιατὶ ἡ περισσότερη ὑγρασία σαπίζει τὶς ρίζες της. Ἐν τούτοις θέλει πότισμα κάθε βράδυ καὶ μὲ ἄφθονο νερὸ καὶ βλαστοκόπημα μέχρις ὅτου σχηματισθοῦν οἱ κάλυκες τῶν λουλουδιῶν της, δηλαδὴ τὰ μπουμπούκια. Τότε μόνον, ὅταν φανοῦν, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ διακόψουμε τὰ ἄφθονα ποτίσματα καὶ τὰ βλαστοκοπήματα. Στὸ μεταξὺ ἡ ἄνθησις προχωρεῖ. Ὅταν δοῦμε ὅτι ἄνοιξαν τὰ περισσότερα ἄνθη, τότε πλέον ἀρχίζουμε πάλι τὰ ἄφθονα ποτίσματα.

Ἡ φούξια πρέπει νὰ βρίσκεται σὲ μέρος σκιερό. Ἡ σκιὰ δὲ βλάφτει οὔτε τὴν ἄνθησι, οὔτε καὶ τὴ βλάστησι. Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ὅσες φούξιες φωτίζονται, ἀνθίζουν γρήγορα, ἀλλὰ δίνουν ἄνθη μικρὰ καὶ εἶναι πιὸ ἀδύνατες. Ἀρκοῦν μόνο 15 μέρες νὰ τοποθετήσουμε τὶς γλάστρες στὸν ἥλιο γιὰ νὰ ἐπιταχυνθῆ ἡ βλάστησι. Ἔπειτα μεταφέρουμε στὸν τόπο ποὺ θὰ περάσουν τὸ χειμώνα τους. Ἡ φούξια ἀνθίζει ἐξακολουθητικὰ μέχρις ὅτου ἀοχίσουν τὰ πρῶτα κρύα. Τότε ἀρχίζουν νὰ πέφτουν καὶ τὰ φύλλα της. Στὸ μεταξὺ σιγὰ - σιγὰ ξεραίνονται καὶ τὰ κλαδιά της καὶ ἡ φούξια παρουσιάζεται κυριολεκτικὰ κούτσουρο καψαλισμένο. Τότε παίρνουμε τὸ ψαλίδι καὶ τὰ κόβουμε μέχρι δεκαπέντε πόντους ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τοῦ χώματος καὶ οἱ γλάστρες μὲ τὰ κλαδεμένα φυτὰ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, τοποθετοῦνται σὲ μέρος, ποὺ φωτίζεται κι' ἀερίζεται καλά. Δὲν πρέπει νἀναι ψυχρό, ἀλλὰ οὔτε καὶ πολὺ ζεστὸ τὸ μέρος. Ἐκεῖ τὸ φυτὸ ἠσυχάζει καὶ περνᾶ τὸ χειμώνα του. Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ δὲν πρέπει καὶ νὰ ποτίζεται. Μόλις ἔλθη ἡ ἀνοιξι καὶ γλυκάνη ὁ καιρὸς, ἀρχίζουν νὰ βγαίνουν οἱ βλαστοὶ καὶ παρουσιάζονται τὰ φύλλα. Κατόπι μεταφέρεται σὲ μέρος ποὺ ἀναφέραμε καὶ ποτίζεται ἄφθονα γιὰ ἄνθησι. Τὰ μικρὰ φυτά, ποὺ ἔχουν στὸ μεταξὺ καὶ αὐτὰ ριζώσει καὶ μεγαλώσει μεταφυτεύονται σὲ μεγαλύτερες γλάστρες καὶ δέχονται τὶς ἴδιες περιποιήσεις, ὅπως καὶ τὰ μεγάλα.

ΕΜΜ. Γ. ΑΝΑΣΗΣ
Γεωπόνος

Η ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Ἡ μεγάλη θερμοκρασία, ποὺ παρουσιάζεται τὸν Ἰούλιο καὶ Αὔγουστο, εἶναι πολὺ καταστρεπτικὴ γιὰ τὰ λουλούδια. Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ πρέπει νὰ λάβετε τὰ ἑξῆς μέτρα :

● Νὰ ποτίζετε κατὰ τὸ βράδυ καὶ μὲ ἄφθονο νερό, γιατὶ ἡ ἐξάτμισι εἶναι τόσο μεγάλη, ποὺ ἡ ἐπίδρασή της πιθανὸν νὰ σᾶς ξεράνη τὰ λουλούδια.

● Ὅσα εἶναι ἐκτεθειμένα στὸν ἥλιο καὶ μέσα σὲ γλάστρες, θὰ τὰ μεταφέρετε σὲ μέρος σκιερό, χωρὶς νὰ πέφτη ὁ ἥλιος ἀπ' εὐθείας πάνω σ' αὐτά. Π.χ. γαρουφαλιές, γαρδένιες, ὀρτενσίες, φούξιες, γιασεμιά. Ἐξαίρεσι νὰ κάνετε στοὺς βασιλικούς, ποὺ δὲν παθαίνουν τίποτε ἀπολύτως ἀπὸ τὸν ἥλιο! Ἀπεναντίας τὸν ἀγαποῦν πολύ, ὅσο δυνατὸς καὶ ἂν εἶναι.

● Νὰ ποτήσετε μὲ τὸ χέρι σας τὸ ἐπιφανειακὸ χῶμα τῆς γλάστρας, γιὰ νὰ συμπεσθῆ καὶ κρατήση περισσότερο νερό. Ὅταν ποτίζετε, τὸ νερὸ ποὺ ἔχει δημιουργήσει αὐλάκια μέσα στὸ χῶμα τῆς γλάστρας, ξεχύνεται σ' αὐτὰ τὰ αὐλάκια καὶ φεύγει ἀπὸ τὴν τρύπα το πάτου τῆς γλάστρας. Ἔτσι δὲν προφταίνουν τὰ ριζίδια νὸ χορτάσουν νερὸ καὶ τὸ φυτὸ ὑποφέρει. Μὲ τὸ πάτημα, φράζουν τὰ αὐλάκια καὶ τὸ νερὸ στέκει. Κάθε 15 μέρες τὸ καλοκαίρι θὰ κάνετε αὐτὴ τὴ δουλειά.

Ἡ συμφιλίωσις

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΠΑΝΤΑ ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ

ΔΕΝ εἶναι πάντοτε εὔκολο σ' ἕνα χῆρο καὶ μιὰ χῆρα ποὺ ξαναπαντρεύονται, νὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἁρμονία στὰ παιδιὰ ποὺ τυχὸν ὑπάρχουν ἀπὸ τοὺς προηγουμένους γάμους των. Μιὰ σχετικὴ περίπτωσι μοῦ γράφει μιὰ ἀναγνώστρια καὶ τὴν παραθέτουμε ἐδῶ γιατὶ εἶναι ἐνδιαφέρουσα, ἐπειδὴ παρὰ λίγο νὰ ὁδηγήση στὴ διάλυσι τοῦ γάμου.

Ὁ σύζυγος εἶχε ἕνα ἀγόρι δώδεκα χρονῶν κι' ἡ γυναίκα ἕνα κορίτσι κομμιὰ δεκαπενταριά. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τὰ παιδιὰ ζήλευαν τὸ ἕνα τὸ ἄλλο καὶ ὅπως ἦταν φυσικό, ὁ ἄνδρας πῆρε τὸ μέρος τοῦ ἀγοριοῦ του κι' ἡ γυναίκα τῆς κόρης της. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα χρόνο οἱ σχέσεις εἶχαν γίνει τόσο τετσμένες, κι' ἡ παραμικρὴ συζήτησις προκαλοῦσε τέτοιους καυγάδες, ποὺ ἡ γυναίκα ἀπομονώθηκε σ' ἕνα διαμέρισμα τοῦ σπιτιοῦ μὲ τὴν κόρη της, ἐνῶ ὁσύζυγος ἔτρωγε χωριστὰ μὲ τὸ γυιό του. Ὅταν οἱ δυὸ ἐχθρικὲς «παρατάξεις» διασταυρώνονταν, ἀνταλλάσσαν εἰρωνικὰ βλέμματα ἢ πικρὰ λόγια.

Κι' ἐπειδὴ αὐτὸ συνέβαινε σὲ μιὰ μικρὴ πόλι, τὰ σχόλια πήγαιναν κι' ἔρχονταν, πράγμα φυσικὰ ποὺ δὲν συνέβαλλε στὴ διορθωσι τῆς καταστάσεως. Μιὰ μέρα ὅμως, πρὸς γενικὴ κατάπληξι, εἶδαν νὰ περνᾶη τὸ ζευγάρι πιασμένο ἀγκαζέ. Τὰ δυὸ παιδιὰ προχωροῦσαν μποσστά, γελώντας μὲ τὴν καρδιά τους. Τί εἶχε συμβῆ; Ὄχι κανένα ἐξωτερικὸ γεγονός, ἀλλὰ μιὰ ἐσωτερικὴ μεταβολή.

Ἡ κυρία, ἃς τὴν ποῦμε Χ. μὲ τὴν κόρη της, εἶχαν πάρει τὴν ἀπόφασι νὰ μὴν ἀπαντοῦν πιὰ στὰ δυσάρεστα λόγια, οὔτε καὶ στὰ εἰρωνικὰ βλέμματα, νὰ συγχωροῦν εἰλικρινὰ καὶ νὰ μὴ σκέφτωνται παρὰ πῶς θὰ ξαναφέρουν ἀνάμεσά τους τὴν ἀγάπη καὶ τὴ συμφιλίωσι, κάθε φορὰ ποὺ συναντοῦσαν τὸν πατέρα ἢ τὸ γυιό.

Εἶχαν πάρει ἐπίσης τὴν ὁριστικὴ ἀπόφασι νὰ μὴ σχολιάζουν μεταξύ τους τὰ δυσάρεστα γεγονότα, ἀλλὰ νὰ βλέπουν μονάχα τὰ προτερήματα, τὴν ἐργατικότητα καὶ τὴν ἐντιμότητα τοῦ πατέρα καὶ τοῦ παιδιοῦ, ποὺ εἶχαν πραγματικὰ τὰ χαρίσματα αὐτά. Τέλος κι' οἱ δυὸ «παρατάξεις» μὲ κοινὴ συμφωνία ἀπέφυγαν τὶς ἐξηγήσεις ποὺ καὶ γιὰ τὶς δυὸ ἦταν δυσάρεστες καὶ δὲν ἀποκλείοταν νὰ καταλήξουν καὶ πάλι σὲ καυγά.

Μέσα σὲ λίγες ἑβδομάδες ἡ ἀτμόσφαιρα ἄλλαξε στὸ σπίτι. Οἱ συναντήσεις τους δὲν ἀποτελοῦσαν πιὰ ἀφορμὴ καυγά. Ἕνα πρωῒ ὁ σύζυγος, καθὼς διασταυρώθηκε στὸ χὼλ μὲ τὴ γυναίκα του, τῆς εἶπε ἁπλᾶ:

— Τί καλὸ θὰ μᾶς ἑτοιμάσης νὰ φάμε τὸ μεσημέρι; Εἶναι ἡ ἐπέτειος τῶν γάμων μας. Τὸ θυμήθηκες;

Κι' ἔτσι ἐπανέλαβαν τὶς ὁμαλὲς σχέσεις τους. Δὲν χρειάστηκε μάλιστα νὰ περάσουν σφουγγάρι στὰ περασμένα, γιατὶ κανεὶς τους δὲν ἀνάφερε τὰ δυσάρεστα ποὺ εἶχαν προηγηθῆ.

Ἀναφέραμε τὴν Ἱστορία αὐτή, γιατὶ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ συγγνώμη εἶναι κάτι παραπάνω ἀπὸ ἕνα ἀσθμα: εἶναι μιὰ δύναμι ποὺ μπορεῖ νὰ κάνη θαύματα.

ΟΙ ΚΙΝΗΣΕΙΣ ΣΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΟΥΝ

Ἐὰν ξύνετε τὴ μύτη σας τὴ στιγμή, ποὺ σᾶς διηγοῦνται κάτι ποὺ σᾶς κάνει ἐντύπωσι εἶναι πιθανὸν νὰ σᾶς τρῶη, ἀλλὰ εἶναι ἐπίσης πολὺ πιθανὸν νὰ εἶναι σημάδι ὅτι δὲν πιστεύετε λέξι ἀπ' ὅ,τι ἀκοῦτε. Ἔτσι λέει ὁ δρ Μπέοντσγουελ τοῦ πανεπιστημίου τοῦ Λουισβίλ, ποὺ ἔχει δημιουργήσει μιὰ ἐπιστήμη, ποὺ ἐξετάζει τὴ σημασία τῶν κινήσεών μας.

Ἡ γνώμη του εἶναι ὅτι οἱ κινήσεις μας εἶναι μιὰ δεύτερη γλώσσα ποὺ ἐκφράζει πιὸ καθαρὰ αὐτὸ ποὺ σκεπτόμαστε παρ' ὅ,τι τὰ λόγια μας.

Ἐὰν σταυρώνετε τὶς γάμπες σας καὶ κουνᾶτε πέρα δῶθε τὸ πόδι σας π.χ. σημαίνει ὅτι ἐπιθυμεῖτε νὰ μὴ βρισκόσαστε ἐκεῖ. Κάνετε ἕναν διανοητικὸ ἢ μᾶλλον ψυχολογικό, ὅπως λέει ὁ κύριος καθηγητὴς περίπατο.

Ὅταν μιὰ γυναίκα σταυρώνη μὲ νωχέλεια τὶς γάμπες της καὶ κουνάει τὸ πόδι της κυκλικά, ὁ καλὸς γιατρὸς ἰσχυρίζεται ὅτι σκέπτεται κάποιον ἄντρα. Προσοχὴ λοιπὸν στὶς κινήσεις σας. Φανερώνουν τὶς κρυφὲς σας σκέψεις.

ΕΝΑ ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ «ΓΥΝΑΙΚΟΚΑΤΑΚΤΗΤΗ»

Ο ΔΟΝΖΟΥΑΝ

Δεκαπέντε ἕως εἴκοσι ἐτῶν: **ΤΑ ΣΚΑΝΔΑΛΑ**
Εἴκοσι ἕως τριάντα ἐτῶν: **Ο ΕΡΩΤΑΣ**
Τριάντα ἕως πενῆντα ἐτῶν: **ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ**

ΕΝΑ μεγάλο ὄνομα: Δὸν Ζουάν! Ποιὸ ὄνομα εἶναι πιὸ διάσημο ἀπ' αὐτό; Ἀλλὰ τί ξέρετε γιὰ τὸν Δὸν Ζουάν; Ξέρετε πῶς εἶναι ὁ ἥρωας ἑνὸς θεατρικοῦ ἔργου τοῦ Μολιέρου καὶ μιᾶς ὄπερας τοῦ Μότσαρτ. Αὐτὸ εἶναι ὅλο.

Σᾶς παρουσιάζομε, λοιπόν, γιὰ πρώτη φορὰ στὰ χρονικὰ τῆς δημοσιογραφίας, τὸν πραγματικὸ «φάκελλο» τοῦ Δὸν Ζουάν, συνταγμένο ἀπὸ ἀνέκδοτα ἔγγραφα. Πρόσφατες ἔρευνες, ἐπέτρεψαν ν' ἀνακαλυφθοῦν, στὸ βουνὸ τοῦ Μπούργκος, στὴν Ἱσπανία, δεκατέσσερα τραγούδια τοῦ ΙΔ' αἰώνος, ποὺ διηγοῦνται τοὺς ἔρωτες, τὰ ἐγκλήματα καὶ τὸν κολασμὸ ἑνὸς «κακοῦ ἀνθρώπου», ποὺ λεγόταν Δὸν Ζουάν. Ἐπρόκειτο γιὰ ἕνα θρῦλο. Στὶς ἀρχὲς τοῦ ΙΖ' αἰώνος, ἕνας Ἱσπανὸς ἀββᾶς, ὁ Τίρσο ντὲ Μολίνα, ἔγραψε ἕνα θεατρικὸ ἔργο, ἐμπνευσμένο ἀπ' αὐτὸ τὸ θρῦλο. Στὸ ἔργο, ἕνας εὐγενὴς τῆς Σεβίλλης, ὁ δὸν Ζουὰν Τενόριο, γοητεύει χίλιες δυὸ γυναῖκες, σκοτώνει τοὺς ἄνδρες τους καὶ πεθαίνει, χτυπημένος ἀπ' τὸ ἄγαλμα τοῦ κυβερνήτη ποὺ δολοφόνησε. Ὅμως, ὑπῆρξε ἕνας ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ.

Ἦταν ἕνας νέος ἀπ' τὴ Σεβίλλη, εὐγενὴς καὶ πλούσιος, ποὺ τὸν ἔλεγαν δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα. Ἔχοντας δῆ τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ Τίρσο ντὲ Μολίνα, ὡρκίστηκε νὰ γίνη ἡ ζωντανὴ ἐνσάρκωσι τοῦ Δὸν Ζουάν. Ἔζησε, ἀνάμεσα στὰ δεκαπέντε καὶ τὰ εἴκοσι χρόνια του, τὴ ζωὴ τοῦ Δὸν Ζουάν. Ἔπειτα ἔπεσε στὴν παγίδα ποὺ εἶχε στήσει ὁ ἴδιος: Ἐρωτεύτηκε εἰλικρινὰ καὶ παντρεύτηκε. Ἔπειτα ἀπὸ δεκατρία χρόνια πόθους, ἡ γυναίκα του πέθανε. Τοελλὸς ἀπ' τὸν πόνο καὶ τὶς τύψεις γιὰ τὴ νεοινικὴ ζωή του, ἵδρυσε ἕνα φιλανθρωπικὸ ἵδρυμα καὶ ἀποτέλειωσε τὴ ζωή του κατὰ τρόπο παροδειγματικό. Ἐδῶ καὶ δυὸ αἰῶνες, ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία συζητεῖ τὴν ἁγιοποίησί του. Θὰ ἔχουμε λοιπὸν κι' ἕνον Ἅγιο Δὸν Ζουάν; Δὲν ἀποκλείεται καθόλου...

Τὴ ζωὴ τοῦ δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα θὰ διηγηθοῦμε ἐδῶ. Στηριζόμαστε στὸ βιβλίο τῆς κ. Ἔστερ Βὰν Λοῦ: «Ὁ πραγματικὸς Δὸν Ζουὰν» καὶ σὲ ἔρευνες ποὺ ἔγιναν στὴ Σεβίλλη, ὅπου ὁ ἥρωάς μας ἔζησε, κι' ὅπου δημιούργησε τὸ φιλανθρωπικὸ ἵδρυμα «Καριντάντ» (Φιλανθρωπία). Οἱ μοναχοὶ τοῦ τάγματος ποὺ ἵδρυσε, καὶ ποὺ ὑπάρχει πάντα, καθὼς καὶ πολλὲς προσωπικότητες τῆς Σεβίλλης, συνέβαλαν στὴ συμπλήρωσι τῶν στοιχείων.

Ἡ ἀφήγησι γίνεται ἀπὸ ἕνον Ἱσπανὸ ποιητὴ τῆς ἐποχῆς, σύντροφο τοῦ νεαροῦ Δὸν Ζουάν, ποὺ ἔνοιωθε νὰ κατεβαίνη ἀπάνω του ἡ Θεία Χάρι, τὴ νύχτα ποὴ ξέθεωσαν τὸ σῶμα αὐτοῦ τοῦ μεγάλου ἁμαρτωλοῦ...

Στὰ μάτια του λάμπει μιὰ μαύρη φλόγα... Οἱ σύζυγοι τῆς Σεβίλλης βγάζουν τὸ σπαθί

ΒΡΙΣΚΟΜΟΥΝ στὴν ἄκρη τοῦ λάκκου. Πέθανε ἐδῶ κι' ἑφτὰ μῆνες, μὰ οἱ ἀδελφοὶ δὲν ἤθελαν ν' ἀναπαυθῆ στὴν ἱσοδο τοῦ παρεκκλησιοῦ, ποὺ τὴν πατοῦσαν τόσα πόδια, κάτω ἀπ' τὴν πλάκα ὅπου χάραξαν σύμφωνα μὲ τὴ θέλησί του, τὰ λόγια: «Ἐδῶ κεῖται ὁ χειρότερος ἄνθρωπος τοῦ κόσμου» Ἀπόψε, μετὰ τὸ Ἄβε Μαρία, μετέφεραν τὸ σῶμα του κάτω ἀπ' τὸ ἱερό.

Ὅταν σήκωσαν τὸ σκέπασμα τοῦ φερέτρου εἶδα τὴν ἁγιωσύνη του.

Κοιμόταν μέσα στὸ λευκό του ἔνδυμα μὲ τὸν κόκκινο σταυρό, κι' ἐγὼ ποὺ δὲ θυμόμουν παοὰ ἕναν τρελλὸ νέο, ἐγὼ ποὺ δὲ θυμόμουν παρὰ τὸν Δὸν Ζουάν, εἶδα, ξαπλωμένον ἄνετα μέσα στὸ νεκροσέντυκο ἕναν πατριάρχη ποὺ κοιμᾶται χαμογελώντας, ἕνα σοβαρὸ ἱππότη ποὺ ξεκουράζεται... Εἶδα τὴ Θεία Χάρι!

Ὁρκίζομαι πὼς τὸ δέρμα του ἦταν λεῖο, ἀπείραχτος καὶ πῶς μύριζε ὡραῖα. Ὅταν τὸν σήκωσαν γιὰ νὰ τὸν μεταφέρουν, τὰ μέλη του ἔκαναν κινήσεις, ποὺ θύμιζαν ζωντανὸ ἄνθρωπο. Οἱ ἀδελφοὶ τοῦ φίλησαν τὰ πόδια.

«Ἁμάρτησα, Κύριε, καὶ ὑπηρέτησα τοὺς ἐχθρούς σου.., Μετανοῶ γι' αὐτό, καὶ μετανοῶ ποὺ δὲν πέθανα ἀπ' τὶς τύψεις...»

Ἐγώ, ὁ Ἀμπρόζιο Μαρίν, ποιητὴς τοῦ ἔρωτα, ἐγωϊστής, φίλος τῶν ἀπολαύσεων, ψεύτης, φιλάργυρος, γράφω γιὰ τελευταία φορά. Ἀφίνω σὰν τελευταῖο ἴχνος τῆς ἀνάπτης διαβάσεώς μου ἀπ' αὐτὸ τὸν κόσμο τοὺτες τὶς γραμμὲς γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ Δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα, ποὺ τὸν ὀνομάζουν Δὸν Ζουὰν ὅταν μὲ ξεπερνοῦσε στὰ ὄργια, ποὺ ἔβαλε περισσότερο πάθος στὸ κακὸ ἀπ', ὅ,τι ἔβαλα ἐγώ, καὶ ποὺ τὸ πάθος του γιὰ τὸ καλὸ τὸν ἔκανε διάφανο, γιὰ νὰ περνάη μὲς ἀπ' τὸ σῶμα του καὶ τὴν ψυχή του τὸ σπλαχνικὸ χαμόγελο τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν ξημερώση θὰ ἐγκαταλείψω τὸ σπίτι μου, χωρὶς νὰ πάρω τίποτα, καὶ θὰ ρίξω τὸ κλειδί μου στὸ ποτάμι. Ἀντίο, Σεβίλλη ! Ἀντίο ἑαυτέ μου!

Θὰ πάω στὴ χιονισμένη ἐρημιά, ἐκεῖ ὅπου ὁ Δὸν Ζουὰν ὑπέφερε κι' ἔγινε δὸν Μιγκουέλ. Μοῦ χρειάζωνται οἱ πιὸ ταπεινωτικὲς δουλειὲς στὸ πιὸ ἄβατο μοναστήρι τοῦ κόσμου... Ναί, αὐτὸ μοῦ χρειάζεται!

*

Ξημερώνει ἡ 10η Δεκεμβρίου τοῦ 1679. Εἶναι ἡ ἡμέρα τῶν γενεθλίων μου. Εἶμαι 52 ἐτῶν, ὅπως αὐτός. Χτὲς ἀκόμα, ζοῦσα ἄνετα, ἡ σχεδὸν ἄνετα, μέσα στὴν ἀδιαφορία καὶ τὴ ματαιοδοξία. Τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μου δὲν εἶχαν ἀνοίξει.

Ἀπόψε, εἶδα πράγματα ποὺ λίγοι ἄνθρωποι ἔχουν δῆ ἢ θὰ δοῦν. Οἱ ἁμαρτίες μου μὲ πνίγουν, τ' ἀγαθά μου μὲ δηλητηριάζουν. Ὅλα τὰ νερὰ τοῦ Γουναδολκιβίρ δὲν μποροῦν νὰ σόηήσουν τὴν ἐπιθυμία μου ν' ἀπαλλαγῶ ἀπ' τὸν παλιὸ ἑαυτό μου...

*

Ἤμαστε δεκαπέντε ἐτῶν. Ἤμαστε πλούσιοι. Οἱ προγονοί μας εἶχαν κατακτήσει ἕναν διαίτερο κόσμο, ἀλλὰ ἐμεῖς ἀναβρισκόμαστε σὲ μιὰ χώρα ἐξασθενημένη, παρηκμασμένη. Ὁ δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα ἦταν πολὺ πιὸ πλούσιος ἀπὸ μᾶς, καὶ πιὸ εὐγενής. Γυρεύαμε τὸ μεγαλεῖο, τὴν ἀρετή, τὴν τρέλλα, ἐνῶ ἦταν πιὰ ἡ ἐποχὴ τῶν ἱππότων. Διαλέξαμε λοιπὸν τὸ σκάνδαλο. Ὁ δικός μας ἱππότισμὸς θὰ ἦταν νὰ σταθοῦμε ἐναντίον τῆς ἠθικῆς, ἐναντίον τοῦ ἔρωτα, ἐναντίον τῶν ἠθῶν... Ὁ δὸν Μιγκουὲλ ὕψωσε πρῶτος τὴ σημαία, τὸ θυμάσαι.

Εἴχαμε πάει νὰ δοῦμε τὸ ἔργο τοῦ ἀββᾶ Τίρσο ντὲ Μολίνα. Ὁ ἥρως εἶναι κάποιος Δὸν Ζουάν, ποὺ κατακτᾶ ὅλες τὶς γυναίκες, τοὺς παίρνει τὸ σῶμα, ξεγελᾶει τὴν ψυχή τους, σκοτώνει τοὺς ἄντρες τους. τοὺς πατεράδες καὶ τοὺς ἀδερφούς, τους, κι' ἐξαφανίζεται στὴν κόλασι, χτυπημένος ἀπ' τὸ ἄγαλμα τοῦ κυβερνήτη, πατέρα μιᾶς καλλονῆς, ποὺ τὸν εἶχε σκοτώσει. Ὤ! Πόσο θαυμάζαμε αὐτὸν τὸν Δὸν Ζουάν, παρὰ τὸ τέλος του! Ἦταν ἡ κόλασις, ὅταν ἀνάβη φωτιὲς στὶς καρδιὲς τῶν τιμίων γυναικῶν ποὺ ὁ Δὸν Ζουὰν γοητεύει! Ζήτω ἡ ἀτιμία!

■ Μ' αὐτὸ τὸ σπαθὶ σκότωσε ὁ Δὸν Ζουὰν τὸν πατέρα τῆς δόνα Τερέζα. Σκότωσε ἐπίσης, στὸ Χάλθι, τὸν εὐγενῆ Ἀνφρίνο ντὲ Λέκα. Εἶχε πάει στὴν Κορσικη, καὶ, μὲ ψεύτικο ὄνομα, γοητευσε τὴν ἐτεροθαλῆ ἀδελφή του, νόθο παιδὶ τοῦ πατέρα του. Ἡ νέα ἐτοιμαζόταν νὰ τοῦ ἐγκαταλειφθῆ, ὅταν τῆς ἀπεκάλυψε τὴν ταυτότητά του. Ἤθελε νὰ τὴν ἀναγκάση νὰ γίνη δική του παρ' ὅλο τὸ δεσμὸ τοῦ αἵματος. Ἡ νέα, γεμάτη φρίκη, ἄρχισε νὰ φωνάζη βοήθεια. Ὁ Ἀνφρίνο ξύπνησε κι' ἔτρεξε κοντά της. Ὁ Δὸν Ζουὰν τοῦ ἔχωσε αὐτὸ τὸ σπαθὶ στὸ λαιμό. Ἔπειτα ἔφυγε καὶ γύρισε στὴ Σεβίλλη. Μὰ εἶχε ἀρχίσει κιόλας νὰ τρέμη γιὰ τὶς πράξεις του, νὰ σκέπεται τὸ θάνατο καὶ τὴν τιμωρία ποὺ τὸν περίμενε...

Πῶς θὰ θέλαμε νἄμαστε Δὸν Ζουάν! Τὸ λέγαμε ὅλοι μὲ πάθος. Ὁ δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα τὸ εἶπε μὲ πίστι. Βγαίνοντας ἀπὸ τὸ θέατρο, μᾶς ὡδήγησε στὴν Γκιράλντα. Ἐκεῖ, στὴν πλατεῖα μπροστὰ στὸν μαυριτανικὸ πύργο μὲ τὸν χριστιανικὸ ἄγγελο στὴν κορυφὴ ὕψωσε τὸ χέρι κι' ὠρκίστηκε νὰ ἐνσαρκώση τὸν Δὸν Ζουάν. Ἔπειτα τράβηξε τὸ σπαθί του, μᾶς κύτταξε, καὶ φώναξε μὲ πάθος:

— Ἐμπρός! Ὀρκιστῆτε κι' ἐσεῖς: Στοὺς ἔρωτές μας! Στὶς κατακτήσεις μας! Στοὺς θριάμβους μας!

Ἐμεῖς γελάσαμε. Μὰ ἐκεῖνος δὲ γελοῦσε.

Εἶχε ἀνάψει μέσα του ἡ μαύρη φλόγα. Οἱ γυναῖκες δὲν γελιοῦνται. Ἀκόμα καὶ οἱ πιὸ φρόνιμες τρέχουν κοντὰ σ' αὐτὴ τὴ φλόγα γιὰ νὰ καοῦν. Ὅ,

ΓΥΡΙΣΤΕ ΣΕΛΙΔΑ

ΔΟΝ ΖΟΥΑΝ (συνέχεια)

τί εἶναι πάθος τὶς βάζει σὲ πειρασμό. Λένε πὼς ἡ πρώτη περιπέτεια τοῦ Δὸν Μιγκουὲλ—Δὸν Ζουάν, ἦταν κατὶ τὸ συνηθισμένο. Ἔστω! Τρεῖς μέρες μετὰ τὸν ὅρκο του περιφέρονταν στὴ Σεβίλλη, ψάχνοντας γιὰ θῦμα. Μιὰ ἄμαξα σταμάτησε. Μιὰ χήρα τριάντα χρονῶν κατέβηκε ἀπὸ μέσα. Ὁ Δὸν Μιγκουὲλ ἔτρεξε νὰ τὴ βοηθήσῃ. Ἀλλὰ τί βλέμμα ὑπῆρχε στὰ μάτια αὐτοῦ τοῦ παρθένου νέου! Ἡ κυρία ξανανέβηκε στὴν ἄμαξα, μὲ τὸν Δὸν Μιγκουὲλ κοντά της... Τί γλυκεία ποὺ ἦταν ἡ νύχτα... Ἡ κυρία ἀποκοιμήθηκε στὴν ἀγκαλιά του γοητευμένη, νομίζοντας πὼς κυριαρχοῦσε στὴν ψυχὴ τοῦ ἐφήβου... Ὅταν ὅμως ξύπνησε, ὁ Δὸν Μιγκουὲλ εἶχε φύγει, χωρὶς ν' ἀφήσῃ τὴν παραμικρὴ τουφερὴ λέξι. Δὲν τὸν ξαναείδε ποτέ.

Ἀπὸ τώρα κιόλας ἔχει γίνει ἡ ἐπιθυμία του: νὰ κάνῃ τὴν ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα τῶν γυναικῶν νὰ ὑποτάσσωνται στὴ γοητεία του καὶ νὰ φεύγῃ ὕστερα χωρὶς νὰ ἔχῃ βρέξει τὰ φτερά του. Ν' ἀφίνῃ πίσω του μονάχα ταπείνωσι καὶ ἐξευτελισμό. Νὰ περιφρονῇ αὐτὸ ποὺ πῆρε. Νὰ κάνῃ τὴ γυναίκα νὰ χάνῃ τὸν αὐτοσεβασμό της. Νὰ μὴν ἀγαπᾶ, ἀλλὰ νὰ σκοτώνῃ. Αὐτὸς ἦταν ὁ Δὸν Μιγκουὲλ. Ἕνα μικρὸ τέρας μ' ἕνα φτερωτὸ καπέλο καὶ γοητευτικὰ λόγια...

Ἡ δεύτερη περιπέτεια ἦταν κάπως πιὸ τραγική. Ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους φίλους μας εἶχε παντρευτῆ. Δὲν ἦταν ἐπιδέξιος, καὶ ἡ γυναίκα του ἔμενε σὰν ἕνα κομμάτι πάγος. Πῆγε γιὰ κυνήγι, καὶ ὁ Δὸν Μιγκουὲλ πῆρε τὴ θέσι του. Δὲν ἔκανε κόρτε στὴ γυναίκα τοῦ: Εἶχε ἐμπιστοσύνη στὴ μαύρη φλόγα του. Μπῆκε στὸ σπίτι, ἅρπαξε τὴ νιόπαντρη μὲ τὴ βία καὶ τὴν ἔκανε δική του. Ἡ νέα παραληροῦσε ὅταν γύρισε ὁ ἄντρας της. Ὁ Δὸν Μιγκουὲλ πήδησε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι στὸ δρόμο καὶ βρέθηκε μπρο στὰ φίλο του:

— Σὲ συγχαίρω! Ἡ γυναίκα σου ἔχει τὸ ὡραιότερο σῶμα τῆς Σεβίλλης!

Ἤθελε νὰ γελάσῃ, ἤθελε νὰ φέρῃ σὲ ἀπελπισία ὄχι μόνο τὶς γυναῖκες μὰ καὶ τοὺς ἄντρες τους!

Ὁ σύζυγος τράβηξε τὸ σπαθί του καὶ ἡ γυναίκα κατάχλωμη, τοὺς παρακολούθησε ἀπὸ τὸ μπαλκόνι. Ὁ Δὸν Μιγκουὲλ εἶχε τὸ πλεονέκτημα τῆς ψυχραιμίας. Σκότωσε τὸ σύζυγο, σκούπισε τὸ σπαθί του, χαιρέτησε κι' ἔφυγε.

Ἐγώ, νομίζα πὼς ἤμουν σωστὸς διάβολος ἐπειδὴ σύχναζα μὲ γυναῖκες, ποὺ γύρευαν τὸν ἔρωτα κι' ἀπογοήτευα ἄλλες, ποὺ δὲν ἤλπιζαν πιὰ τίποτα. Ἀλλὰ ἐκεῖνος ἦταν ἡ προσωποποίησις τῆς σκληρότητας, ποὺ εἶχε ἕνα περίβλημα εὐθυμίας. Ἦταν τρομερὰ ψυχρός.

Ὁλόκληρη ἡ Σεβίλλη τὸν ἤξερε πιά. Ἔφτανε νὰ κάνῃ μιὰ βόλτα στοὺς δρόμους γιὰ νὰ πέσουν ὅλες οἱ ἐνάρετες γυναῖκες στὰ πόδια του.

— Περνάει ὁ Δὸν ὁ Ζουάν! ψιθύριζαν οἱ γυναῖκες πίσω ἀπὸ τὶς γρύλλιες τους, γεμάτες ἀπὸ μιὰ φοβερὴ ἀλλὰ καὶ γοητευτικὴ ἐλπίδα...

Σκοτώνει τὸν κυβερνήτη καὶ διαφεύγει στὴν Ἱσπανία. Σὲ λίγον καιρὸ δὲν θὰ φοβᾶται πιὰ τὸ θάνατο

Ἡ ΤΡΙΤΗ περιπέτεια (εἶχε ὅμως ἄλλες διακόσιες στὸ μεταξύ) τὸν ἔκανε πραγματικὰ διάσημο. Θέλει νὰ κατακτήσῃ τὴ δόνα Τερέζα Σαντσὲζ ντὲ Λίντεν ὑ Ὀλμέντο. Ὁ πατέρας της ἦταν ἕνας ἄξιος, ἕνας ἱππότης τοῦ παλαιοῦ καιροῦ, ποὺ ἔκανε σὰν τρελλὸς γιὰ τὴν τιμή του. Ἐκείνη ἦταν φοβερὰ ἀγνή, ἀδιάφορη πρὸς κάθε τι ποὺ δὲν ἦταν ἱερὸ καὶ ὡραῖο. Ὁ Δὸν Μιγκουὲλ ἔδειξε ὑπομονή. Προσποιήθηκε πὼς εἶχε μεθύσει ἀπὸ ἀγνὸ πάθος. Τὰ ψέματά του ἦταν ἀριστοτεχνικά. Ὁ Δὸν Μιγκουὲλ τὴν ἔκανε δική του. Ἡ νέα ἔχασε κάθε φρόνησι. Ὁ πατέρας τοὺς τσάκωσε, θέλησε νὰ σώσῃ τὴν τιμή του. Τράβηξε τὸ σπαθί του, κι' ὁ Δὸν Μιγκουὲλ παγερὸς καὶ γεμᾶτος αὐτοπεποίθησι, γιατὶ εἶχε ἄδεια καρδιά, τὸν σκότωσε στὸν προθάλαμο τοῦ σπιτιοῦ του.

Εἶχε σκοτώσει τὸν κυβερνήτη τῆς πολιτείας.

Βρισκόταν στὸ ἀποκορύφωμα τῆς καριέρας του ὡς Δὸν Ζουάν. Ἦταν δεκαοχτὼ χρονῶν.

«Ἐσεῖς εἶστε, Δὸν Ζουάν; Ἄραγε μὲ ξεχάσατε;»

ΤΟΝ ἔστειλαν νὰ πολεμήσῃ στὴ Φλάνδρα, ὅπου ἔδειξε καλὴ διαγωγή. Μετὰ ἕνα χρόνο, τὸν συγχώρεσαν. Ξαναγύρισε στὴ Σεβίλλη ποὺ τὸν περίμενε μὲ θαυμασμὸ καὶ μὲ φρίκη.

Ἦταν ἄρρωστος. Ἄρρωστος ἀπὸ τί; Δὲν εἶχε φτάσει ὡς τὸ βάθος τοῦ βούρκου. Ἀντελήφθη ὅτι δὲν εἶχε διαπράξει ἀκόμη αἰμομιξία. Μὰ οἱ ἀδελφές του βρίσκονταν σὲ μοναστήρι. Εἶχε ὅμως στὴν Κορσικὴ μιὰ ἑτεροθαλῆ ἀδελφή, νόθο παιδὶ τοῦ πατέρα του, τὴ Βανίννα. Πηγαίνει στὸ νησί, τὴ γνωρίζει, τὴ γοητεύει. Ἡ νέα ἑτοιμάζεται νὰ τοῦ δοθῆ. Τότε τῆς λέει τὴν ἀλήθεια πὼς εἶναι ὁ Δὸν Μιγκουὲλ, ὁ ἑτεροθαλὴς ἀδελφός της. Γεμάτη ἀγανάκτησι ἐκείνη, βάζει τὶς φωνές. Ὁ πατρυιός της μπαίνει μέσα, ὁ Δὸν Μιγκουὲλ τὸν σκοτώνει καὶ γυρίζει στὴ Σεβίλλη, ἔχοντας στὸ ἐνεργητικό του τὸ καινούργιο αὐτὸ αἷμα.

Μιὰ μέρα ἕνας ἀπὸ μᾶς, ὁ Δὸν Ματέο ντὲ Βαλκαζάρ, τοῦ εἶπε:

— Στὸν κατάλογο τῶν ἀπατημένων συζύγων, ποὺ ὀφείλουν τὸ πάθημά τους σ' ἐσένα λείπει ἕνας!

— Ποιός;

— Ὁ Θεός!

Ὁ Δὸν Μιγκουὲλ σημείωσε τὸ γράμμα «Θ» καὶ πῆγε καὶ γονάτισε στὶς ἐκκλησίες, κοντὰ στὶς γρύλλιες ποὺ χώριζαν τοὺς πιστοὺς ἀπὸ τὶς γυναῖκες τὶς ἀφιερωμένες στὸ Θεό...

Στὴν Παναγία τοῦ Ροζάριο, μιὰ καλόγρηα ἔστειλε ἕνα σημείωμα:

«Ἐσεῖς εἶστε, Δὸν Ζουάν; Εἶναι λοιπὸν ἀλήθεια πὼς δὲν μὲ ξεχάσατε; Ἀλλοίμονο, ἤμουν δυστυχισμένη μὰ τώρα θὰ γίνω χίλιες φορὲς πιὸ δυστυχισμένη!»

Ἦταν ἡ δόνα Τερέζα, ἡ κόρη τοῦ κυβερνήτη...

Τὸ ἄλλο βράδυ, ἑτοιμάζει τ' ἄλογα γιὰ τὴν ἀπαγωγὴ τῆς δόνας Τερέζας. Μὰ ὠσισμένα σπαθιὰ τοῦ πεπρωμένου τὸν κάνουν διστακτικό. Βλέπει στὸν ὕπνο του τὴν ἐκκλησία τῆς Σάντα - Κρούζ φωταγωγημένη, ἀκούει νεκρώσιμες λειτουργίες... Κάθεται καὶ γράφει στὴ νέα ἕνα μεγάλο γράμμα, ὅπου τῆς ἐξηγεῖ πὼς πάντα ξεγελοῦσε τὶς ψυχές, πὼς δὲν τοῦ ἀέσει παρὰ ἡ κατάκτησι, καὶ τὶς περιφρονεῖ τὶς γυναῖκες ποὺ γίνονται δικές του. Νομίζει πὼς ἔτσι ἐλαφρώνει τὴν καρδιά του, ἀλλὰ ἡ ὁμολογία δὲν εἶχε καμμιὰ ἀξία: Τὸ ἔγκλημα εἶναι ἡ ἔλλειψις ἀγάπης!

Ὅταν ἡ ντόνα Τερέζα πῆρε τὸ γράμμα, φώναξε:

— Δὲν μ' ἀγάπησε ποτέ!

Καὶ πέθανε ἔπειτα ἀπὸ λίγες ὧρες.

Ὁ Μιγκουὲλ συνάντησε τὴ ντόνα Γερόνιμα. Ἦταν δεκαπέντε ἐτῶν. Ἐκεῖνος ἦτα τώρα εἴκοσι, κι' αἰσθανόταν μέσα του τὴν ἐπιθυμία τῆς γαλήνης. Ἐκτίμησε τὴν ἀγάπη τῆς Γερόνιμα, γιατὶ ἄρχισε νὰ συχαίνεται τὸν ἑαυτό του. Δέχθηκε τὴν ἀνάγκη τῆς ἐρωτικῆς πίστης σὰ θρησκεία.

Μὲ δυὸ λόγια, παντρεύτηκε. Ὠρκίστηκε νὰ ἔχῃ ἀγνὲς σκέψεις, ἥσυχη καρδιά, ἑνότητα ψυχῶν. Ὑποσχέθηκε ἕνα μεγάλο συζυγικὸ ἔρωτα, καὶ κράτησε τὴν ὑπόσχεσί του.

Ζήτησε τὸ χέρι τῆς Γερόνιμα ἕνα πρωΐ, στὸν ὡραῖο κῆπο τοῦ πατέρα της, τοῦ Δὸν Διέγκο Γκουελάγκο.

— Σᾶς γνωρίζω, Δὸν Μιγκουέλ, εἶπε ἐκείνη. Εἶστε, δυστυχῶς αὐτὸ ποὺ λένε γιὰ σᾶς. Ἀλλὰ ξέρω τί σκέπτεστε γιὰ τὸ νέαυτό σας.

Παντρεύτηκαν στὶς 31 Αὐγούστου 1648, στὴ Γρανάδα. Ὁ Δὸν Ζουὰν ἀποσύρθηκε στὸν πύργο του μαζί της καὶ ὅλο τελείωσαν. Ἐμεῖς οἱ ἄλλοι ἐξακολουθήσαμε τὴν παλιὰ ζωή μας: Πολλὲς ἀπολαύσεις καὶ καθόλου εὐτυχία. Ἐκεῖνος, ἔγινε γιὰ τοὺς παληοὺς συντρόφους του βαρετὸς κι' ἀπρόσιτος ὅπως ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀφοσιωμένοι σ' ἕνα πρᾶγμα...

✣

Ἐπόπτευε τὰ κτήματά του, τὶς πορτοκαλιὲς του τὰ χωράφια του. Ἀρχίζει νὰ βρίσκῃ ψυχικὴ γαλήνη. Ἦταν ἤρεμος, πολὺ ἤρεμος...

Μὰ δὲν εἶχε ἀποκτήσει παιδί.

Καὶ ἡ Γερόνιμα πέθανε ὕστερα ἀπὸ δεκατρία χρόνια.

Ὅταν ὁ ἀνεψιός του πῆγε νὰ τὸν δῇ, μετὰ τὸ θάνατο τῆς γυναίκας του, δὲν ἀναγνώρισε τὸν Δὸν Μιγκουέλ. Ἦταν ἕνας τρελλὸς γέρος. Ἦταν τριανταπτὰ χρονῶν ἐτῶν.

Ἔθαψε τὴ ντόνα Γερόνιμα στὴ μονὴ τῆς Χιονισμένης Ἐρήμου, καὶ κλείστηκε σ' ἕνα κελλί. Ἦρθε ὁ χειμώνας. Τὰ χιόνια καὶ οἱ πάγοι σκέπασαν τὸ βουνό. Ἐκεῖνος ἔβγαινε καὶ περπατοῦσε σὰν αὐτόματο ὅλη τὴν ἡμέρα γυρίζοντας ἀργὰ τὴ νύχτα. Μιὰ μόνο σκέψι κυριαρχοῦσε μέσα του — μιὰ φριχτὴ σκέψι:

— Ὅλα εἶναι μηδέν.

Τώρα ἁπλώνει τὸ χέρι τῆς ζητιανιᾶς μπροστὰ στὴ Μητρόπολι

ΓΥΡΙΣΕ στὴ Σεβίλλη. Κανεὶς δὲν τὸν ἀναγνώρισε. Εἶναι οὐσιαστικὰ νεκρός.

Ὑπῆρχε στὴ Σεβίλλη μιὰ μικρὴ ἀδελφότης, ποὺ εἶχε γιὰ σκοπό της τὸν χριστιανικὸ ἐνταφιασμὸ ἐκείνων ποὺ πέθαιναν στὴν κρεμάλα ἢ πνίγονταν στὸ Γκουανταλκιβίρ καὶ ποὺ ἄλλοτε ἔρριχναν τὰ πτώματα στὰ σκυλιά, καθὼς καὶ τὴ φροντίδα τῶν ἐγκαταλελειμμένων καὶ φτωχῶν ἀρρώστων. Ὁ Δὸν Μιγκουὲλ δὲν εἶχε φαντασθῆ πὼς μπορεῖ νὰ ὑπῆρχαν ἄνθρωποι πιὸ δυστυχισμένοι ἀπ' αὐτόν. Παρακολούθησε ὅμως μιὰ συγκέντρωσι τῆς ἀδελφότητας καὶ ἄρχισε νὰ διαισθάνεται. Ἄρχισε νὰ βλέπῃ πὼς ὑπῆρχαν ἄλλες συμφορές, πολὺ τρομερώτερες ἀπὸ τὶς δικές του.

Στὴν ἀρχὴ δὲν τὸν ἤθελαν στὴν ἀδελφότητα. Σιγὰ - σιγὰ ἔγινε δικός τους. Τὶς Κυριακὲς πήγαινε ἔξω ἀπὸ τὴ Μητρόπολι καὶ ζητιάνευε γιὰ τοὺς φτωχούς. Οἱ Σεβιλλιάνες ἔρριχναν τρέμοντας νομίσματα σ' αὐτὸ τὸ χέρι ποὺ ἤξερε τόσο καλὰ νὰ χαΐδεύῃ. Ἀλλὰ ἐκεῖνος εἶχε λησμονήσει πὼς ὑπάρχουν γυναῖκες. Ὁ κόσμος του τώρα ἦταν οἱ φτωχοὶ καὶ οἱ καταφρονεμένοι. Ἐγκατέλειψε τὸν πύργο του, τὴν περιουσία του. Πούλησε τὰ ὑπάρχοντά του, μάζεψε 50.000 χρυσὰ δουκᾶτα κι' ἔχτισε ἕνα παρεκκλήσι καὶ ἕνα ἄσυλο: Τὴν «Καριντάντ». Ἵδρυσε ἕνα τάγμα γιὰ τὴν περίθαλψι τῶν φτωχῶν. Ἔγινε ἀρχηγὸς τῆς ἀδελφότητος, τὴ μεγάλωσε καὶ τὴ μεταμόρφωσε. Στὴ Σεβίλλη τὸν ἔλεγαν «Ὁ πατέρας τῶν φτωχῶν»...

«Ὁρίζω γενικὸ κληρονόμο τὴν ψυχή μου...»

ΟΛΗ τὴ μέρα τὴν περνοῦσε στὸ ἵδρυμά του. Κοιμόταν σ' ἕνα κουτὶ ποὺ μόλις χωροῦσε τὸ σῶμα του. Ξυπνοῦσε τὴν αὐγή, περιποιόταν τὶς ὀχτὼ τριανταφυλλιὲς του τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ τοῦ ἔμεινε ἀπὸ τὴν περιουσία του, ἐπισκεπτόταν τοὺς ἀρρώστους του, τοὺς περιποιόταν, ὁ ἴδιος προσευχόταν γι' αὐτούς.

Εἴκοσι χρόνια ἔκανε αὐτὴ τὴ ζωή. Ἀπὸ τὴν ἀπόγνωσι εἶχε περάσει στὴ φιλανθρωπία, καὶ ἀπὸ τὴ φιλανθρωπία στὴν ἐλπίδα. Περίμενε τώρα τὸ θάνατο μὲ ἀνυπομονησία ἀγίου.

Μιὰ μέρα τὸν ἔπιασαν σπασμοὶ καὶ πυρετός. Ὑπέφερε τρομερά.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ἕνας μοναχὸς τοῦ διάβασε τὸ πιστεύω ποὺ εἶχε γράψει ὁ ἴδιος:

«—Σκουλήκι μετανοεῖς μὲ ἁλὴ τὴν καρδιά σου, ἐπειδὴ πρόσβαλες τὴν καλωσύνη τοῦ Κυρίου;

»—Μετανοῶ.

»—Πές, ἀδερφὲ τῶν τετραπόδων, τί ἔκανες;

»—Ἁμάρτησα.

»—Πές, στάχτη καὶ σκόνη, τί ἔκανες;

»—Ἁμάρτησα...»

Ὁ καλόγερος διάβαζε γρήγορα, ἀπὸ φόβο μήπως ὁ Δὸν Μιγκουὲλ πεθάνῃ πρὶν ἀπὸ τὰ τέλος.

Στὶς 9 Μαΐου 1679, στὶς τρεῖς ἡ ὥρα, ὁ «πατέρας τῶν φτωχῶν» ξεψύχησε, σὲ ἡλικία 53 ἐτῶν. Οἱ τελευταῖες του λέξεις ἦταν:

— Τὸ σῶμα μου ἔχει ἐξασθενήσει, μὰ ἡ ψυχή μου δὲν εἶναι ὀκνηρή: Ἔχει σταφῆ πρὸς τὸν Κύριο ποὺ θὰ δῶ σὲ λίγο.

Ὅταν ἄνοιξαν τὴ διαθήκη του, διάβασαν:

«Ὁρίζω γενικὸ κληρονόμο τὴν ψυχή μου...»

Γύρω ἀπὸ τὸ κρεβάτι του, οἱ μοναχοὶ ἔκλαιγαν κι' ἔλεγαν προσεχεύς.

Εἶναι καὶ σήμερα τρεῖς ἡ ὥρα — τῆς 10ης Δεκεμβρίου 1679. Ἐγώ, ὁ Ἀμπρόζιο Μαρίν, ποὺ διηγήθηκα τὴν ἱστορία τοῦ Δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα περιγράφοντας καλύτερα τὴν κόλασί του ἀπ' τὸν παράδεισο του, γιατὶ εἶμαι ἀκάθαρτος, θ' ἀκουμπήσω τὴν πέννα μου καὶ δὲν θὰ τὴν ξαναπιάσω πιὰ ποτὲ στὰ χέρια μου. Μὲ τὴ σειρά μου, ἂν καὶ πολὺ ἀργά, ἀποκηρύσσω τὸν ἑαυτό μου. Θὰ φύγω σὲ λίγο γιὰ τὴ Χιονισμένη Ἔρημο. Εἶδε νὰ πεθάνω ἐκεῖ, κι' ἡ ψυχή μου νὰ διαπεράσῃ τὸν πάγο, τὴν ἄνοιξι...

■ Στὴ Σεβίλλη, στὴ βιτρίνα τῆς αἴθουσας συμβουλίων τῆς «Καριντάντ», ὑπάρχει ἕνα πορτραῖτο τοῦ δὸν Μιγκουὲλ σὲ ἡλικία 17 ἐτῶν. Βάσει αὐτοῦ τοῦ πορτραίτου, ὁ σχεδιαστὴς Συρὶλ ἀποκατέστησε τὸ πρόσωπο τοῦ δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα τὴν ἐποχὴ ποὺ σκορποῦσε σ' ὅλη τὴν πόλι τὸ φθόνο καὶ τὴν ἀγανάκτησι. Ὁ Δὸν Ζουὰν εἰκονίζεται ἐδῶ τὴ στιγμὴ ποὺ σκότωσε τὸν πατέρα τῆς δόνα Τερέζα Σαντσὲζ ντὲ Λίντεν ὑ Ὀμέλντο. Ὁ γέρος, εὐγενὴς ἱππότης, ἔπιασε τοὺς δυὸ ἐραστὰς ἐπ' αὐτοφώρῳ. Γεμᾶτος φρίκη καὶ ντροπή, θέλει νὰ τραβήξῃ τὸ σπαθί. Ὁ δὸν Μιγκουὲλ τὸν τρυπάει μὲ τὸ δικό του καὶ φεύγει. Ἀναγκάζεται νὰ τὸ σκάσῃ ἀπ' τὴν Ἱσπανία. Πηγαίνει νὰ πολεμήσῃ στὶς Κάτω Χῶρες. Ὅταν γυρίζῃ, ξαναρίχνεται σὲ νέες περιπέτειες.

ΑΠΟ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΑ ΔΕΞΙΑ: ■ Ἐδῶ στὸν ἀριθμὸ 23 τῆς ὁδοῦ Λεβίες, δυὸ βήματα ἀπ' τὴν ἐκκλησία Σὰν Μπαρτολομέ, γεννήθηκε, στὶς 3 Μαρτίου 1627, ὁ δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα. Ὁ πατέρας του, ὁ κόμης Μανάρα ὁ Κολόνα, ἦταν ὁ μεγαλύτερος ἐφοπλιστὴς τῆς Σεβίλλης. Ἐμβλημά τους ἦταν τὸ «Ἐν τούτῳ νίκα»,

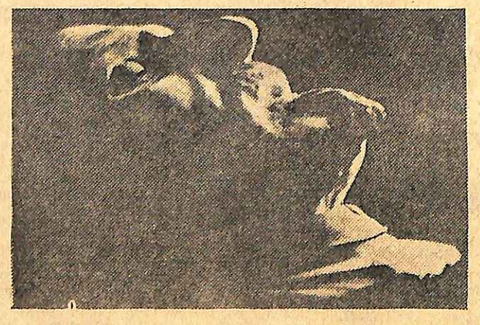

τὸ ἔμβλημα τῶν αὐτοκρατόρων τῆς Κωνσταντινουπόλεως. ■ Ἡ νεκρικὴ μάσκα τοῦ δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα ὑπάρχει στὸ παρεκκλήσι τῆς Καριντάντ. ■ Ἕνα πορτραῖτο

τοῦ δὸν Μιγκουὲλ Μανάρα ὅταν πιὰ εἶχε ἱδρύσει τὸ ἄσυλο Καριντάντ. Ἡ ἀγιωσύνη εἶναι ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπο τοῦ παλιοῦ Δὸν Ζουὰν. Τὸ ἔργο εἶναι τοῦ

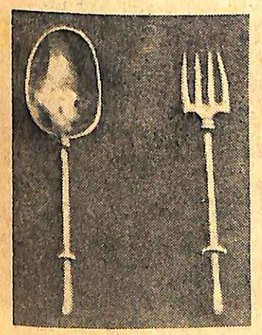

Βαλντὲς Λεάλ. ■ Μ' αὐτὸ τὸ πηρούνι κι' αὐτὸ τὸ κουτάλι ἔτρωγε τὰ λιτά του γεύματα στὴν «Καριντάντ» ἐπὶ δεκαέξη χρόνια. Δὲν ἔβαζε στὸ στόμα του παρὰ νερὸ βραστὰ λαχανικά, ριζὲς καὶ χυλὸ ἀπὸ καλαμπόκι. ■ Οἱ ὀχτὼ τριανταφυλλιὲς τοῦ Δὸν Ζουάν, τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ κράτησε ἀπ' τὴν περιουσία του, ὑπάρχουν ἀκόμα στὸ προαύλιο τοῦ παρεκκλησιοῦ τῆς Καριντάντ, ὄχι πολὺ μακρυὰ ἀπ' τὴν κρύπτη ὅπου βρίσκεται ὁ τάφος του. Λένε πὼς ὁ ποιος μυρίσῃ αὐτὰ τὰ λουλούδια

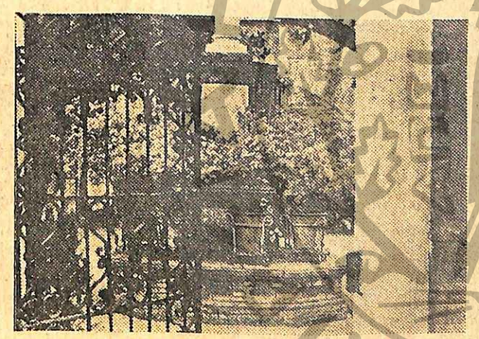

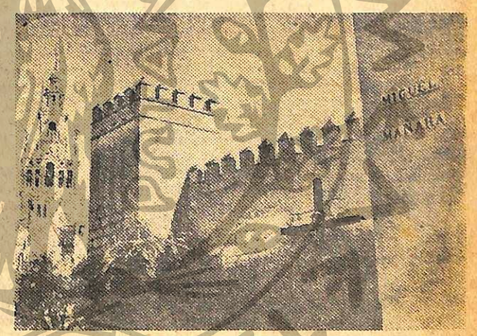

δὲν ξεχνάει ποτὲ τὸ ἄρωμά τους. ■ Ἐξωτερικὴ ἄποψις τοῦ ἀσύλου Καριντάντ, ποὺ ἵδρυσε ὁ Δὸν Μιγκουὲλ, ὁ παλιὸς Δὸν Ζουὰν στὴν ὡς τώρα ὀδὸ «Μιγκουὲλ Μανάρα».

ΕΝΑΣ ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΝΟΛΟΓΕΙ!...

(...ἤτοι, πῶς ἕνας ἄνδρας βλέπει διάφορα ζητήματα ποὺ ἐνδιαφέρουν τὴ γυναίκα καθὼς καὶ ἄλλα ποὺ ἐνδιαφέρουν ὅλους),

ΗΚΟΥΣΑ ἀπὸ μίαν εὐθυμοῦσαν λαϊκὴν παρέαν τραγουδούμενον τὸ παλαιὸν γνωστὸν δίστιχον:

Κυρά μου τὰ κουμπούρια σου
μὲ τί τἄχεις γεμάτα:

Καὶ ἐθυμήθηκα πόσον οἱ στίχοι αὐτοί, οἱ παλαιότατοι, εἶναι σήμερον παρερμηνευμένοι. Κουμπούρι ἐλέγετο ἄλλοτε ἀνὰ τὴν 'Ελλάδα τὸ περιστήθιον, ἡ ζακέτα, ὄχι μόνον τῶν γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνδρῶν, ἐπειδὴ ἔφερε πολλὰ κουμπιά, ὅπως τὸ χιτώνιον τοῦ παλαιοῦ ἀξιωματικοῦ. Οἱ ἄνδρες τότε ἔφεραν μέσα εἰς τὸ κουμπούρι των τὶς πιστόλες των (δύο κατὰ κανόνα), αἱ ὁποῖαι διὰ τοῦτο ἐκλήθησαν συνεκδοχικῶς κουμπούρια.

ΗΝΕΑ τῆς φιλικῆς μου οἰκογενείας παρεπονεῖτο διότι οἱ δικοί της δὲν τὴν ἀφήνουν ἐλεύθερην νὰ πηγαίνῃ ὅπου θέλει μὲ τοὺς φίλους της τοὺς παιδικούς, διότι ἐπιμένουν νὰ εἶναι εἰς τὴν ὥραν της στὸ σπίτι, νὰ μὴ λείπῃ ποτὲ οὔτε ἀπὸ τὸ γεῦμα, οὔτε ἀπὸ τὸ δεῖπνον τὸ οἰκογενειακόν, νὰ μὴ πηγαίνῃ ἐκδρομὰς τὰ Σαββατοκύριακα χωρὶς κάποιον ἀπὸ τοὺς ἰδικούς της, τέλος πάντων παρεπονεῖτο διὰ μίαν μεγάλην σειρὰν «ἀπαγορεύσεων», τὰς ὁποίας ἡ νέα θεωρεῖ σκληρὰς καὶ ἀδίκους, διότι σήμερα ἡ γυναίκα κ.λ.π.

ΚΑΘΕ ἄνθρωπος εἶναι ἐλεύθερος κατὰ τὸ μέτρον ποὺ νοεῖ. Αὐτὰ διὰ τὰ ὁποῖα παραπονεῖται ἡ νέα, πρὸ ὀλίγων ἀκόμη χρόνων ἐθεωροῦντο τόσον αὐτονόητα, ὥστε καμμιὰ νέα δὲν θὰ ἐτολμοῦσε ὄχι νὰ τὰ διατυπώσῃ, ἀλλ' οὔτε κἂν νὰ τὰ σκεφθῇ. Θὰ τῆς ἀντιγράψω ἐδῶ μίαν σχετικὴν περικοπὴν ἀπὸ ἕναν 'Οδηγὸν Καλῆς Συμπεριφορᾶς, τὸν ὁποῖον ἐδιάβαζεν ἡ γιαγιά της:

Οὐδέποτε νεᾶνις δέχεται δῶρον ἀξίας παρ' ἀνδρός, εἰμὴ ὁ ἀνὴρ οὗτος ἢ μνηστήρ ἢ συγγενὴς αὐτῆς. Καὶ παρὰ τοῦ μνηστῆρος ἔτι μέχρι τῆς ἡμέρας τοῦ γάμου δὲν δέχεται εἰμὴ βιβλία, ἄνθη, μουσικὰ τεμάχια καὶ γλυκίσματα. Νεᾶνις δὲν φωτογραφεῖται συνεχῶς, ἀλλ' οὔτε διανέμει τὰς φωτογραφίας της, ὅπως τύχει. Δίδει αὐτὴν μόνο εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας της καὶ οὐδέποτε εἰς νέους ἐξαδέλφους οἵτινες ἐνδεχόμενον ν' ἀπωλέσωσιν αὐτήν· πρὸς τὰς φίλας δὲ μόνον ἐκείνας, ἂν ὁ σοβαρὸς χαρακτὴρ εἶναι ἐγγύησις ἀρκούντως ἀσφαλής.

Νεᾶνις δὲν φέρει ποτὲ τὸ μονόγραμμά της οὔτε εἰς πόρπην, οὔτε εἰς οἱονδήποτε ἀντικείμενον τοῦ στολισμοῦ της, πλὴν εἰς τὸ ρινόμακτρόν της. 'Αλλ' οὔτε φέρει μονόγραμμα ἢ σύμπλεγμα ἐπὶ τοῦ χάρτου τῶν ἐπιστολῶν της, οὗ ὁ στολισμὸς συνίσταται ἐν τῇ ἁπλότητι καὶ τῇ καθαριότητι (σίκ). Μόνον εἰς φιλικὰς ἢ συγγενικὰς ἐπιστολὰς ὑπογράφεται διὰ τοῦ ὀνοματεπωνύμου της. Πρὸς τοὺς λοιποὺς ὑπογράφεται διὰ τοῦ ἀρχικοῦ τοῦ ὀνόματος αὐτῆς στοιχείου, οὗ ἕπεται ὁλόκληρον τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ πατρός».

Αὐτά, μὲ τὰ ὁποῖα ἠμποροῦμεν νὰ γελάμε σήμερον, τὰ ἔγραφεν ἡ...πρωτοπόρος τῆς φεμινιστικῆς κινήσεως εἰς τὴν 'Ελλάδα, ἡ Καλιρρόη Παρρέν. 'Υπῆρχαν δὲ τότε νέαι ποὺ θὰ ἦσαν εὐτυχεῖς ἂν ἠμποροῦσαν νὰ ἔχουν τὴν ἐλευθερίαν νὰ κάμουν αὐτά... τὰ φοβερὰ ποὺ ἔλεγεν ἡ Παρρέν, νὰ βγάλουν καμμίαν φωτογραφίαν καὶ νὰ τὴν δώσουν εἰς μίαν φίλην των μὲ σοβαρὸν χαρακτήρα, ἢ νὰ ἀποκτήσουν καμμίαν «πόρπην» μὲ μονόγραμμα.

ΤΟ ΝΕΟΤΕΥΚΤΟΝ φιλικὸν ἀνδρόγυνον ἀπέκτησε κοριτσάκι καὶ πρὶν ἀκόμη σαραντίσῃ ἤρχισεν ὁ κουγάς: ἂν θὰ πάρῃ (ἢ μᾶλλον ἂν θὰ τοῦ δώσουν) τὸ ὄνομα τῆς μιᾶς γιαγιᾶς ἢ τῆς ἄλλης. 'Η ἀλήθεια εἶναι ὅτι μὲ τὴν ἀδικίαν ποὺ γίνεται εἰς τὰς γυναῖκας ὅλου τοῦ κόσμου, σχεδὸν δὲν ἔχει σημασίαν τὸ βαφτιστικὸν ὄνομά των, ἀφοῦ μίαν ἡμέραν μὲ τὸν γάμον θὰ χάσουν τὸ ἐπώνυμον. Καὶ πράγματι αὐτὸ εἶναι ἀδικία, ὅπως ἄδικος εἶναι καὶ ἐκεῖνο ἡ γενικὴ τοῦ πατρικοῦ ἢ συζυγικοῦ ἐπωνύμου, ποὺ τίθεται σὰν νὰ δείχνῃ ὅτι ἡ γυναῖκα εἶναι κτῆμα τοῦ πατρός, μεταβιβαζόμενον εἰς τὸν σύζυγον. Αὐτὴ ἡ παναρχαία καὶ παγκόσμιος συνήθεια ἠμπορεῖ νὰ εἶναι χρησιμωτάτη διὰ τὴν καλὴν διατήρησιν καὶ σύσφιγξιν τῶν δεσμῶν τῆς οἰκογενείας, ἀλλὰ δὲν παύει διὰ τοῦτο νὰ εἶναι αὐθαίρετος.

ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΣ ἕνα παιδὶ ἀνήκει ἐξ ἴσου εἰς τὸν πατέρα του, ὅσον καὶ εἰς τὴν μητέρα του. Μὲ τὰ ἴδια δικαιώματα, ἂς εἴπωμεν, τοῦ μετοιβιβάζονται αἱ κληρονομικαὶ ἰδιότητες καὶ ἀπὸ τὸν ἕνα καὶ ἀπὸ τὸν ἄλλον καὶ ἐπικρατεῖ ὁ ἕνας ἐκ τῶν δύο. 'Η μητέρα μάλιστα, ὅπως εἶναι εὐνόητον, πέραν τῆς ἰσότητος τῶν κληρονομικῶν δικαιωμάτων ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ της, ἔχει καὶ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τῆς μητρότητος, ὅμοια τῶν ὁποίων κανένας πατέρας δὲν ἀποκτᾶ ποτέ. Πῶς λοιπὸν ἔπειτα ἀπὸ τόσα ἱερὰ καὶ ἀκατάλυτα δικαιώματα μία μητέρα χάνει τὴν ἐπωνυμίαν της καὶ μαζὶ μὲ αὐτὸ τὴν προσωπικότητά της καὶ τὸ δικαίωμα νὰ δώσῃ καὶ αὐτὴ ἕνα ὄνομα εἰς τὸ παιδί, ποὺ ἐγέννησεν, ὁμολογῶ ὅτι δὲν ἠμπορῶ νὰ δικαιολογήσω.

ΑΣ ΜΗ ΟΜΙΛΗΣΗ κανεὶς περὶ ἀδυναμιῶν τῆς γυναικός, ἔναντι τοῦ ἀνδρός. 'Η γυναίκα δὲν ὑστερεῖ ἀπὸ τὸ λεγόμενον ἰσχυρὸν φῦλον, οὔτε κατὰ τὴν γενναιότητα. 'Υπάρχουν εἰς τὴν ἱστορίαν ἡρωΐδες, τῶν ὁποίων τὰς πράξεις θὰ ἐζήλευον καὶ οἱ μεγαλύτεροι ἥρωες. Εἶναι δὲ ἀνόητος κοινοτοπία νὰ λέγωμεν ὅτι ἡ γυναίκα ἐχειραφετήθη μόνον κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Αἱ ὀλίγαι γυναῖκες ποὺ ἐβασίλευσαν ἐπὶ διαφόρων λαῶν ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι σήμερον ἐδημιούργησαν ἱστορίαν. Αἱ περίοδοι τῆς βασιλείας των ἀναφέρονται ὡς λαμπραὶ ἡμέραι ἀκμῆς τῶν λαῶν των. Ἄλλων δὲ γυναικῶν τὸ ὄνομα παραμένει πάντοτε λαμπρὸν εἰς τὴν πνευματικὴν καὶ κοινωνικὴν κίνησιν τῆς ἐποχῆς των. Οὐδὲ τὰς ἠμπόδισαν οἱ περιορισμοὶ τοῦ καιροῦ των, νὰ ἐξελιχθοῦν. Διότι οἱ περιορισμοὶ αὐτοὶ δὲν ἀνεφέροντο παρὰ εἰς μερικὰς μόνον ἀπὸ τὰς ἀνθρωπίνας ἐκδηλώσεις καὶ κυρίως εἴς τε τὰς σχέσεις μεταξὺ τῶν δύο φύλων. Καί, φυσικά, ἀφοῦ ἴσχυαν διὰ τὰς γυναίκας, μοιραῖον ἦτο νὰ ἴσχυον καὶ διὰ τοὺς ἄνδρας.

ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΣΥΜΠΑΘΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΛΛΑ...

ΠΟΛΛΕΣ φορές, ὅταν γίνεται λόγος γιὰ μιὰ γυναίκα, θ' ἀκούσετε μιὰ ἐπαινετικὴ φράσι, ἡ ὁποία ὅμως ἀκολουθεῖται ἀπὸ ἕνα «ἀλλά...» ποὺ ἐκφράζει ἀμφιβολία καὶ ἐπιφυλακτικότητα. Μ' αὐτὸ τὸ «ἀλλά» ὑπονοοῦνται τὰ ἐλαττώματα ποὺ ρίχνουν μιὰ σκιὰ στὴ χάρι καὶ τὴ γοητεία μιᾶς γυναίκας. Νὰ ποιὰ εἶναι κυρίως τὰ μειονεκτήματα ποὺ ἀφίνει νὰ ἐννοηθοῦν ἡ δισύλλαβη αὐτὴ λεξούλα:

... εἶναι πολὺ ἀκατάστατη

Κι' ἡ ἀκαταστασία της φαίνεται ὄχι μόνο στὰ πράγματα ποὺ τὴν περιβάλλουν, στὸ σπίτι ἢ στὸ γραφεῖο της, στὸ ντύσιμο ἢ στὸ χτένισμά της, ἀλλὰ καὶ στὶς συνήθειές της, σ' αὐτὸ ποὺ μποροῦμε νὰ ὀνομάσουμε κανόνες τῆς ζωῆς της. Παραδείγματος χάριν, δὲν εἶναι ποτὲ ἀκριβὴς στὰ ραντεβού της κι' αὐτὸ στὸ τέλος γίνεται ἐνοχλητικώτατο γιὰ τὰ πρόσωπα ποὺ ἔχουν σχέσι μαζί της. 'Η ἔλλειψι ἀκρίβειας, ἀντίθετα μὲ ὅ,τι πιστεύουν μερικὰ ἐπιπόλαια μυαλά, εἶναι κάτι ποὺ δείχνει ὄχι μόνο ἔλλειψι εὐγενείας μὰ καὶ καλῆς ἀνατροφῆς.

... δὲν ξέρει ποτὲ τί θέλει

Τὸ ἐλάττωμα αὐτὸ θὰ τὸ προσέξετε ἂν βρεθῆτε στὴν ἀνάγκη νὰ συνοδέψετε τὴ γυναίκα, γιὰ τὴν ὁποία μιλᾶμε, σ' ἕνα ἐμπορικό. Θέλει π.χ. ν' ἀγοράσῃ ἕνα ὕφασμα, ἀλλὰ δὲν ἔχει καμμιὰ καθωρισμένη ἰδέα γιὰ τὴν ποιότητα ἢ τὸ σχέδιο τοῦ ὑφάσματος. Ζητᾶ τότε ἀπὸ τὸν καημένο τὸν ὑπάλληλο νὰ τῆς κατεβάσῃ ὅλο τὸ μαγαζί. 'Ανακατεύει ὅλα ὅσα τῆς φέρνουν μπροστά της, ἀλλὰ δὲν ἀποφασίζει νὰ διαλέξῃ. Μ' ἕνα λόγο, δὲν κατορθώνει ποτὲ νὰ βρῇ τί τῆς κάνει κι' ἀδιαφορεῖ ἂν ταλαιπωρῇ τὸ προσωπικὸ τοῦ καταστήματος, ἔστω κι' ἂν ὑπάρχουν κι' ἄλλες πελάτισσες ποὺ περιμένουν, γιατὶ πιστεύει πὼς ὅλος ὁ κόσμος πρέπει νὰ εἶναι πάντοτε στὶς διαταγές της καὶ νὰ ἐκτελῇ τὰ καπρίτσιά της. Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὴ μοδίστρα, προκειμένου νὰ διαλέξῃ ἕνα σχέδιο, μὲ τὸν κομμωτὴ γιὰ τὸ χτένισμα κλπ. Καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά της αὐτή, ποὺ κάνει νὰ χάνουν τόσο χρόνο κι' αὐτὴ καὶ οἱ ἄλλοι, μποροῦμε νὰ τὴ διαπιστώσουμε καὶ σ' ὅλες τὶς ἄλλες πράξεις τῆς ζωῆς της, ὅταν πρόκειται νὰ πάρῃ μιὰ ὁποιαδήποτε ἀπόφασι. Εἶναι μιὰ ἀναποφασιστικότητα, ποὺ ὅταν συνεχίζεται γίνεται ἐξοργιστικὴ καὶ γι' αὐτὴν καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους.

... εἶναι πάντοτε ἐνοχλητικὴ

Δὲν ἔχει δηλαδὴ τὴν αἴσθησι τῆς κατάλληλης εὐκαιρίας γιὰ τὸ κάθε τί. Βλέπει π.χ. δυὸ φίλες ἢ γνωστές της ποὺ κουβεντιάζουν καὶ ἐνῶ εἶναι φανερὸ ὅτι μιλοῦν γιὰ κάποιο σοβαρὸ ἢ ἐμπιστευτικὸ ζήτημα, δὲν διστάζει νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ διακόψῃ τὴ συζήτησί τους, μὲ μερικὲς ἀσήμαντες φράσεις, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ λόγος. Ὅταν ὁ ἄνδρας της εἶναι κλεισμένος στὸ γραφεῖο του καὶ ἐργάζεται ἢ ἀσχολῆται μ' ἕνα ζήτημα ποὺ θέλει ἡσυχία καὶ προσοχή, αὐτὴ μπαίνει μέσα ξαφνικὰ γιὰ νὰ τοῦ διηγηθῇ τὰ τελευταῖα κουτσομπολιὰ τῆς γειτονιᾶς ἢ γιὰ νὰ τοῦ δείξῃ τὶς τομάτες ἢ τὰ φρούτα ποὺ ἀγόρασε.

... εἶναι πολὺ ἐγωϊστρια

Ὁ τύπος αὐτὸς ἀνήκει στὴν κατηγορία τῶν γυναικῶν ἐκείνων ποὺ νομίζουν πὼς ἀποτελοῦν τὸ κέντρο τοῦ σύμπαντος. Ἐκεῖνο ποὺ ἐνδιαφέρει αὐτὴν ἔχει ἀξία καὶ σημασία, ἐνῶ ὅ,τι ἐνδιαφέρει τοὺς ἄλλους οὔτε κὰν λογαριάζεται. Στὸ σπίτι π.χ. ἀποφασίζουν νὰ πάνε στὸν κινηματογράφο: Ὁ σύζυγος καὶ τὰ μεγάλα παιδιὰ ἐκφράζουν τὴν προτίμησί τους γιὰ μιὰ ταινία. Μὰ ἡ γνώμη τῶν ἄλλων δὲν ἔχει γι' αὐτὴν καμμιὰ ἀξία καὶ θὰ κατορθώσῃ κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπο νὰ ἐπιβάλῃ τὴ θέλησί της. Γιὰ τὸ καλοκαίρι ὁ ἄνδρας της θὰ ἤθελε νὰ πάνε σὲ βουνό, σὲ μιὰ λουτρόπολι ὅπου θὰ μπορέσῃ νὰ θεραπεύσῃ τοὺς ρευματισμούς του, κι' ὄχι μόνο ν' ἀναπαυθῇ. Σ' αὐτὴν ἀντίθετα θ' ἀρέσῃ ἡ θάλασσα καὶ χωρὶς νὰ τὴν νοιάσῃ ἂν ἡ θάλασσα θὰ εἶναι βλαβερὴ γιὰ τὸν ἄνδρα της θὰ κατορθώσῃ νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ θέλει αὐτή. Ὁ ἴδιος ἐγωϊσμὸς τὴν ὁδηγεῖ καὶ κάθε φορὰ ποὺ πρόκειται νὰ κάνῃ ἕνα δῶρο. Συνήθως, μὲ τὴ δικαιολογία ὅτι θέλει νὰ προξενήσῃ μιὰ εὐχαρίστησι στοὺς δικούς της, διαλέγει δῶρα ἀπὸ τὰ ὁποῖα θὰ μπορῇ ὕστερα νὰ ἐπωφεληθῇ ἡ ἴδια.

... θέλει νὰ εἶναι προκλητικὴ

Τὸ ὅτι μιὰ γυναίκα θέλει νὰ τὴ θαυμάζουν γιὰ τὴν ὀμορφιά της ἢ τὴν κομψότητά της εἶναι κάτι ἀπόλυτα φυσικό. Γιὰ τὸν τύπο μας ὅμως ἡ φυσικὴ αὐτὴ ἐπιθυμία εἶναι κάτι ποὺ δὲν τὴν ἱκανοποιεῖ: θέλει νὰ εἶναι κοκέτα, νὰ διεγείρῃ— καὶ πολλὲς φορὲς μὲ ὄχι καὶ τόσο ἐπιτρεπόμενο τρόπο— τὴν προσοχὴ καὶ τὸ θαυμασμὸ τῶν ἀνδρῶν, νὰ παίρνῃ στάσεις προκλητικές, νὰ κάνῃ χειρονομίες παρεξηγήσιμες, νὰ μιλᾷ δυνατὰ γιὰ νὰ τραβήξῃ τὴν προσοχὴ τῶν ἄλλων. 'Η κοκεταρία εἶναι κάτι τὸ φυσικὸ στὴ γυναίκα, ὅταν μάλιστα πρόκειται γιὰ μιὰ συμπαθητικὴ καὶ χαριτωμένη γυναίκα, πρέπει ὅμως νὰ περιορίζεται σὲ ὡρισμένα ὅρια: τὰ ὅρια ποὺ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὴν καλὴ ἀνατροφὴ καὶ ἀπὸ τὸ αἴσθημα τῆς ἀξιοπρέπειας.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.

Σκόρπια τριφύλλια

στὸ τραπεζομάντηλό σας

ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΣΤΟΛΙΔΙ ΓΙΑ ΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

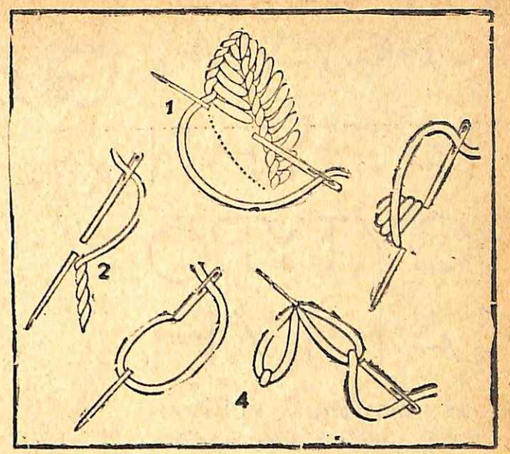

Σὲ κρὲμ λινὸ θὰ μεταχειρισθῆτε μουλινὲ πράσινο Νο 368, ρὸζ Νο 818, 776 καὶ 3326. Τὰ φύλλα θὰ κεντηθοῦν μὲ τὸ πράσινο μουλινὲ λοξὸ φεστόνι. Κεντᾶτε τὸ μισὸ φύλλο ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴ μέση, ὥστε τὸ φεστόνι νὰ γίνεται στὴν ἐξωτερικὴ πλευρά, καὶ τὸ ἄλλο μισὸ φύλλο ἀρχίζοντας ἀπὸ τὴν ἄκρη ὥστε τὸ φεστόνι νὰ βρίσκεται στὴ μέση (σχ. 1). 'Ετσι θὰ ἔχετε συγχρόνως καὶ τὴ νερβοῦρ στὴ μέση τοῦ φύλλου. Τὰ κλαδάκια θὰ γίνουν μὲ πισωβελονιὰ (σχ. 2) καὶ οἱ κάλυκες τῶν λουλουδιῶν ἀνεβατὸ (σχ. 3). Τέλος τὰ λουλούδια τῶν τριφυλλιῶν γίνονται ρὸζ μὲ τὴ βελονιὰ (σχ. 4). 'Η πρώτη σειρὰ γίνεται μὲ τὸ σκοῦρο ρόζ, ἡ δεύτερη μὲ τὸ ἀνοιχτότερο καὶ ἡ τρίτη μὲ τὸ πιὸ ἀνοιχτό. Τὰ χρώματα ποὺ προτείνουμε γιὰ τὸ κέντημα τῶν σκόρπιων τριφυλλιῶν στὸ τραπεζομάντηλό σας, συνθέτουν μιὰ ὄμορφη χρωματικὴ ἁρμονία ποὺ, ἀσφαλῶς θὰ τὴ χαρῆτε καὶ σεῖς ἡ ἴδια, ὅταν τὴν πραγματοποιήσετε. 'Η δική σας εὐχαρίστησι καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἄλλων, θὰ εἶναι ἡ πιὸ καλὴ ἀνταμοιβὴ γιὰ τὸν κόπο σας.

ΤΩΡΑ τὸ καλοκαίρι, ἡ κάθε γυναίκα πηγαίνοντας ἐξοχή, θὰ ἐφοδιασθῇ μὲ τὸ ἀπαραίτητο κέντημα, ποὺ, ὅπως καὶ τὸ βιβλίο, εἶναι ὁ καλύτερος σύντροφος, γιὰ νὰ περνᾶ εὐχάριστα ἀρκετὲς ὧρες τῆς ἡμέρας. 'Επειδή, ὅμως, ὅταν κεντᾶτε δὲν θὰ εἶστε πάντα μόνη σας, ἀλλὰ συνήθως κάποιος θὰ βρεθῇ δίπλα σας νὰ σᾶς κουβεντιάσῃ, μὴν καταπιάνεστε μὲ σταυροβελονιὰ κι' ἄλλα λεπτὰ σχέδια ποὺ θέλουν προσοχὴ καὶ μέτρημα. Αὐτὰ τὰ σχέδια εἶναι μόνο γιὰ τὶς μικρὲς ὧρες ποὺ εἴσαστε μόνη σας, προσηλωμένη στὸ ἐργόχειρό σας κι' ὄχι στὶς φλυαρίες τῶν ἄλλων. Καταπιαστεῖτε λοιπὸν μ' ἕνα ἐλαφροφάνταχτο σχέδιο, ζωγραφισμένο στὸ ὕφασμα ὥστε νὰ μπορῆτε νὰ κεντᾶτε χωρὶς τὸ φόβο ὅτι θὰ κάνετε λάθη ἀπ' ἀφορμὴ τὴ φλυαρία τῆς συντροφιᾶς.

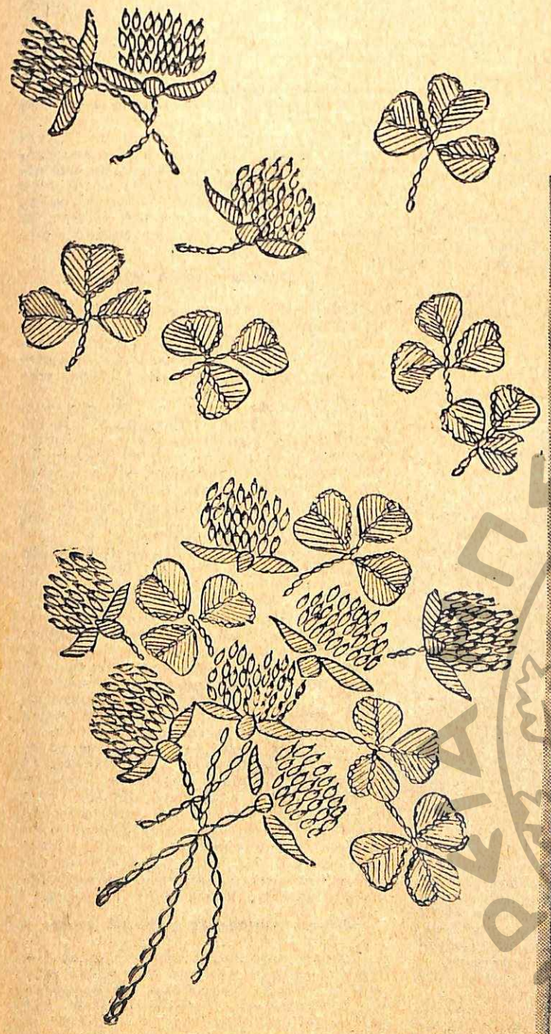

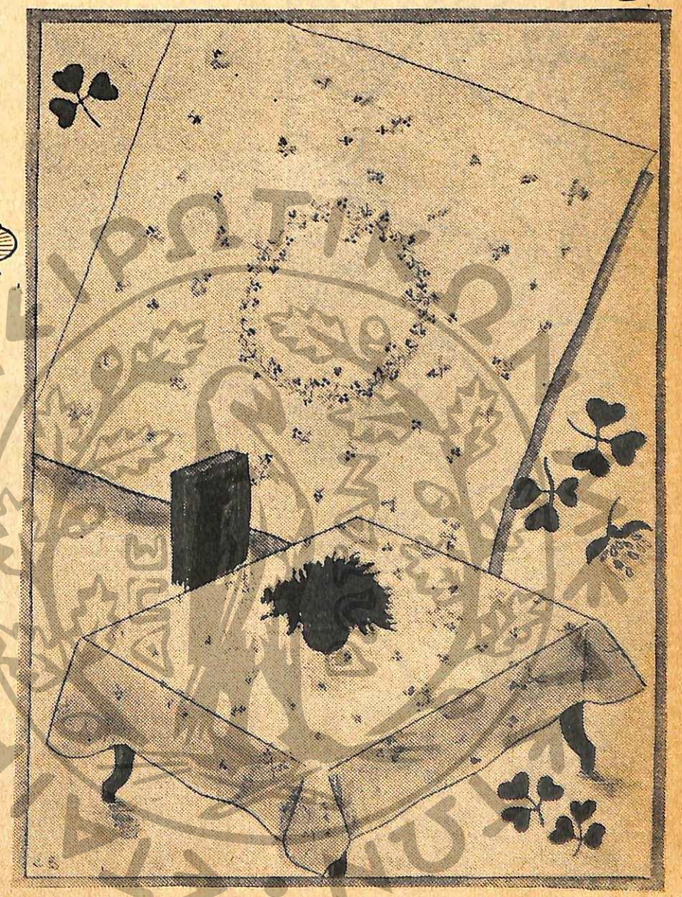

ΓΑΛΑ ΓΙΑΟΥΡΤΙ ΒΟΥΤΥΡΟ ΚΑΙ ΤΥΡΙ

Τροφές περίφημες καὶ θαυμαστές, γιὰ τὴ νοστιμάδα, τὴ θρεπτικότητα καὶ ποικιλία μὲ τὴν ὁποία παρουσιάζονται στὸ διαιτολόγιο τῶν κατοίκων ὅλου τοῦ κόσμου

Ὅλα ὅσα πρέπει νὰ ξέρετε, γιὰ τὶς θαυμάσιες αὐτὲς τροφὲς ποὺ ἀποτελοῦν τὴ βάσι τῆς διατροφῆς μας

ΥΠΟ:
ΕΡ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΓΑΛΑ

ΚΑΠΟΥ γύρω στὸ 15.000 π.Χ. τελειώνει ἡ παλαιολιθικὴ ἐποχή. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι μιὰ ἀγέλη ποὺ περιπλανᾶται ἀκολουθώντας τὴν καρποφορία τῶν δέντρων καὶ τὰ κοπάδια τῶν ἀγρίων ζώων ποὺ τὰ κυνηγᾶ καὶ τὰ σκοτώνει γιὰ νὰ ζήσῃ. Ζῆ στὸ ὕπαιθρο ἢ στὶς σπηλιές, ὅπως φανερώνουν τὰ ζῶα ποὺ ἐχάσαξε στοὺς τοίχους. Εἶναι ψαρᾶς καὶ κυνηγὸς μὲ μόνο σύντροφο τὸν ἐξημερωμένο σκύλο ποὺ τὸν φυλάει τὴ νύχτα καὶ τὴν ἡμέρα. Ὁ ἄγριος σκύλος βρῆκε κοντὰ στὸν ἄνθρωπο τροφὴ καὶ ὁ ἄνθρωπος ἀπόκτησε τὸν πρῶτο καὶ πιστότερο φίλο του ἀπὸ τὸν κόσμο τῶν ζώων.

Μετὰ ἀπὸ ἕνα κενὸ ὀκτὼ χιλιετηρίδων, ὅπου τίποτα συγκεκριμένο δὲν γνωρίζουμε γιὰ τὸν ἄνθρωπο, φθάνουμε στὴν ἀρχὴ τῆς νεολιθικῆς ἐποχῆς, 7.000 ἔτη π.χ. Τώρα πιὰ ὁ ἄνθρωπος ἔχει προοδεύσει.

Καλλιεργεῖ τὰ δημητριακά, ἰδίως τὸ στάρι, κάνει ἀλεύρι, ζυμώνει ψωμί, τὸ ψήνει σὲ ἀνοιχτὴ φωτιά. Καλλιεργεῖ τὸ ἀμπέλι, τὸ λινάρι τὸ ὀπωροφόρα δέντρα. Ἔχει ἐξημερώσει τὸ πρόβατο, τὴν κατσίκα, τὸ βόδι, τὸ χοῖρο, ἀκόμα καὶ τὸ ἄλογο. Φυσικά, γιὰ νὰ γίνουν ὅλα αὐτά, ἔχει μόνιμη κατοικία. Ζῆ κατὰ οἰκογένεια, κατὰ γένη, κάποτε πολλὲς οἰκογένειες συνοικοῦν.

Ἀπὸ τὰ κοπάδια του παίρνει τὸ κρέας, ἀλλὰ θηλαστικὸ ζῶο καὶ ὁ ἴδιος, ξέρει τὴ σημασία ..ου ἔχει τὸ γάλα γιὰ τὴ διατροφή του. Καὶ τὸ χρησιμοποιεῖ μὲ πολλοὺς τρόπους.

Πραγματικὰ τὸ γάλα εἶναι μιὰ τέλεια τροφὴ γιὰ κάθε ἡλικία καὶ γιὰ κάθε ἄνθρωπο, γερὸ ἢ ἀρρωστο. Ἐκτὸς βέβαια, γιὰ ὡρισμένες ἀρρώστειες ποὺ ἀπαγορεύεται.

Περιέχει τὰ κύρια συστατικὰ ποὺ χρειάζεται ὁ ἀνθρώπινος ὀργανισμός.

- Λευκώματα = τὴν τυρίνη.
- Λίπη = τὸ βούτυρο.
- Ὑδατάνθρακες = τὸ γαλακτοζάκχαρον.
- Ἀνόργανα ἅλατα = φωσφορικὸ ἀσβέστιο, ἅλατα μαγνησίου, σιδήρου κ.ἄ.
- Βιταμῖνες καὶ νερό, ὅλα ἀπαραίτητα γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ ὀργανισμοῦ μας.

Οἱ βιταμῖνες ὑπάρχουν σὲ μεγάλη ποικιλία:

- Ἡ βιταμίνη «Α» ποὺ βοηθᾶ στὴν ἀνάπτυξι. Καταστρέφεται μετὰ τοὺς 100ο ἢ μὲ παρατεταμένο βράσιμο.
- Ἡ βιταμίνη «Β» ἡ ἀντινευρική, ποὺ διατηρεῖ τὸ νευρικὸ σύστημα σὲ ἰσορροπία. Ἀντέχει σὲ βράσιμο 120—130ο.
- Ἡ βιταμίνη «Β 2» βοηθᾶ στὴν ἀναπαραγωγὴ τοῦ εἴδους.
- Ἡ ἀντισκορβουτικὴ βιταμίνη «Γ», ὑπάρχει ἄφθονη στὸ τυρόγαλο. ἀλλὰ καταστρέφεται γρήγορα.
- Ἡ ἀντιρραχιτικὴ βιταμίνη «Δ» ποὺ συγκεντρώνεται στὸ νωπὸ βούτυρο.
- Ἡ βιταμίνη «Ε» βοηθᾶ στὴν ἀνάπτυξι τῶν γεννητικῶν κυττάρων, καθὼς καὶ διάφορες προβιταμῖνες, οὐσίες δηλ. ποὺ βοηθοῦν στὴν ἀνάπτυξι τῶν βιταμινῶν (καροτίνη κ.ἄ.).

Νωπὸ γάλα

Τὸ γάλα πουλιέται. στὶς μεγάλες τουλάχιστον πόλεις «παστεριωμένο» ἀποστειρωμένο δηλ. στὴ χαμηλὴ θερμοκρασία 85—90ο ὥστε νὰ μὴ καταστρέφονται οἱ βιταμῖνες. Ἂν ὅμως τὸ ἀγοράζετε ἀπὸ ἕνα γαλατᾶ ποὺ δὲν καταλαβαίνει σὲ τί κίνδυνο σᾶς ἐκθέτει δίνοντάς σας ὕποπτο γάλα, τὸ δυνατὸ καὶ παρατεταμένο βράσιμο εἶναι ἀπαραίτητο.

Τὸ καλὸ γάλα εἶναι λευκό, λαμπερό, ὁμοιογενές, γλυκό, χωρὶς δυσάρεστες μυρωδιές. Ἂν δῆτε τὸ γάλα νὰ ἔχῃ χρῶμα γαλαζωπὸ ἢ κοκκινωπὸ ἢ κίτρινο, ἂν εἶναι ζώδες ἂν εἶναι πικρό, ὅλα αὐτὰ ὀφείλονται σὲ ἐπιβλαβῆ μικρόβια. Πικρὸ γάλα δίνουν καμμιὰ φορὰ ζῶα ποὺ ἔφαγαν ὡρισμένα πικρὰ χόρτα (ἀψιθιὰ κ.ἄ.).

Ἂν τὸ ἤτε νὰ κόβῃ γρήγορα σχηματίζοντας ἀφρὸ καὶ φυσαλίδες ἀερίων πάλι ἐπιβλαβῆ μικρόβια ὑπάρχουν μέσα του.

Ἂν εἶναι ἁλυυρὸ ἢ σπειρωτὸ σὰν ἄμυς σημαίνει ὅτι τὸ ζῶο ἀπὸ τὸ ὁποῖο πάσθηκε εἶχε πάθησι τῶν μαστῶν.

Καμμιὰ φορὰ μπορεῖ καὶ νὰ ταγγίζῃ ἂν ἡ ἀγελάδα ἔφαγε κακοδιατηρημένη ἐλαιώδη τροφὴ (βαμβακόπητα κισσπές). Ἢ νὰ μυρίζῃ κρεμμύδι ἂν ἡ κατσίκα ἐρήμαζε καμμιὰ κρεμμυδοφυτεία.

Τέτοια γάλατα ὕποπτα καλύτερα νὰ μὴν τὰ ἀγοράζετε. Ἂν ὅμως δὲν ἐποσέξατε καὶ τὰ πήρατε καλύτερα πετάξτε τα.

Τὸ νωπὸ γάλα ποὺ πίνουμε εἶναι συνήθως ἀγελαδινὸ ἢ κατσικίσιο, σπάνια πρόβειο γιατὶ εἶναι πολὺ παχύ, ἔχει μιὰ κάπως βαρειὰ μυρωδιὰ καὶ εἶναι καὶ ἀρκετὰ ἀκριβώτερο, ἀφοῦ χρησιμεύει στὴν κατασκευὴ τῆς γιαούρτης.

Τὸ γάλα ἀπαιτεῖ ἀπόλυτη καθαρότητα. Χέρια ἀκάθαρτα στὸ ἄρμεγμα, δοχεῖα ἀκάθαρτα, μικρόβια τοῦ μαστοῦ, τὸ μολύνουν ἀμέσως. Προσέξετε καὶ σεῖς ἰδιαιτέρως. Μόλις τὸ βράσετε, σκεπάστε το μὲ ἕνα τουλπάνι ἕως ὅτου νὰ κρυώσῃ καὶ μετὰ βάλτε το ἀμέσως στὸ ψυγεῖο. Ἢ (καλὰ βουλωμένο) σὲ δοχεῖο μὲ κρύο νερὸ ποὺ θὰ τὸ ἀλλάξετε συχνά.

Μὴν ξεχάσετε νὰ τὸ βουλώσετε. Τὸ γαλακτικὸ ζύμωμα τὸ προκαλοῦν μικροοργανισμοὶ ποὺ βρίσκονται στὸν ἀέρα καὶ μολύνουν ἀμέσως τὸ γάλα, ἰδίως ὅταν κάνῃ ζέστη. Ἡ ζύμωσι αὐτὴ κόβει τὸ γάλα, μᾶς πληροφορεῖ ὅμως καὶ γιὰ τὸ ἂν εἶναι φρέσκο ἢ ὄχι καὶ μᾶς προφυλάσσει ἀπὸ μολύνσεις.

Συμπυκνωμένο γάλα

Στὶς κτηνοτροφικὲς χῶρες (Ν. Ἀμερική, Δανία, Ἑλβετία), οἱ βελτιωμένες ράτσες καὶ ἡ συστηματικὴ ἐκτροφή, δημιούργησαν ἄφθονη παραγωγὴ γιὰ τὴ διατήρησι τῆς ὁποίας ὑπάρχουν διάφοροι τρόποι.

Ἡ διατήρησις τοῦ γάλακτος γίνεται εἴτε μὲ συμπύκνωσι (ἐξάτμισι στὸ ½ καὶ προσθήκη ζάχαρης ἢ ὄχι) εἴτε μὲ ἀποξήρανσι καὶ μετατροπή του σὲ σκόνη. Τὸ γάλα σκόνη εἶναι ἢ πλήρες γάλα ἢ γάλα ἀποβουτυρωμένο κατὰ 10%–30% καὶ χρησιμεύει γιὰ τὴ διατροφὴ τῶν μωρῶν. σὲ περίπτωσι ποὺ λόγοι σοβαροὶ ὑγείας ἐμποδίζουν τὴ μητέρα νὰ θηλάσῃ.

Ἀπὸ τὸ γάλα γίνεται καὶ τὸ ξυνόγαλο ἢ ΟΞΥΓΑΛΑ ποὺ εἶναι ὅ,τι ἀπομένει μετὰ τὴν ἀποβουτύρωσι τοῦ ξυνοῦ γάλακτος. Στὶς πόλεις δὲ συνηθίζεται, στὰ χωρ ὑ ὅμως εἶναι πολὺ ἀγαπητό. Παλαιότερα οἱ Ἀθηναῖοι ὠνόμαζαν «ξυνογαλάδες» τοὺς Στερεοελλαδίτες ποὺ πουλοῦσαν γάλα καὶ γιαούρτι φορώντας τὴ γραφικὴ κοντὴ φουστανέλα τους. Κτηνοτρόφοι καὶ βουνίσιοι οἱ γαλατάδες αὐτοὶ ἤξεραν ὅτι τὸ ξυνόγαλο θεραπεύει ἐντερικὲς παθήσεις (ἐντερίτιδα, ἐντεροκωλίτιδα) ἀπολυμαίνοντας τὰ ἔντερα, μὲ τὸ φυσικὸ γαλακτικὸ ὀξὺ ποὺ περιέχει. Ὠφελεῖ ἐπίσης σὲ διαταραχὲς θρέψεως καὶ στὴν ἀρτηριοσκλήρωσι, εἶναι εὐεργετικό, δηλαδή, τόσο στὰ μικρὰ παιδιὰ ὅσο καὶ στοὺς ὑπερήλικες. Ἡ Γένεσις γράφει ὅτι: «Ὅταν ὁ Ἀβραὰμ εἶδε νὰ πλησιάζουν τρεῖς ἄντρες τοὺς ἐκάλεσε καὶ τοὺς προσέφερε ὀξύγαλα...» πρᾶγμα ποὺ σημαίνει ὅτι ἀνέκαθεν ἦταν ἀναγνωριστὴ ἡ μεγάλη ἀξία του.

Οἰνοπνευματώδη ποτὰ μὲ γάλα

Ἐλαφρὰ οἰνοπνευματοῦχα ποτά, μὲ 1—3% οἰνόπνευμα, γίνονται ἀπὸ τὸ γάλα:

- ΤΟ ΚΕΦΙΡ στὸν Καύκασο, στὴν Κεντρικὴ Ἀσία, στὴν Ἀνατολικὴ Ρωσία, ἀπὸ γάλα ποὺ ὑφίσταται μιὰ εἰδικὴ ζύμωσι μὲ τοὺς σπόρους «Κεφίο», ποὺ εἶναι ἕνα εἶδος κεχρί. Δῶρο τοῦ Μωάμεθ ἢ Κέγχρου τοῦ Προφήτου ὀνομάζονται οἱ σπόροι αὐτοὶ καὶ ἐπὶ αἰῶνες ἡ κατασκευή του ἐτηρεῖτο μυστική. Μὲ τοὺς διαφόρους ὅμως πρόσφυγες ἔγινε γνωστὴ καὶ στὴν Εὐρώπη. Τὸ «Κεφίρ» εἶναι ἀφρῶδες, γλυκό, ἐλαφρὰ ὑπόξυνο, νόστιμο καὶ πολὺ εὔπεπτο.
- ΤΟ ΚΟΥΜΥΣ μοιάζει πολὺ μὲ τὸ Κεφίρ. Γίνεται ἀπὸ γάλα ἀλόγου ἢ καμήλας ἢ γαϊδουρινὸ καὶ μαγιὰ τοῦ ψωμιοῦ. Θεραπεύει στομαχικὰ καὶ στηθικὰ νοσήματα.
- Ἡ ΓΑΛΑΤΣΙΝΑ γίνεται στὴ Γερμανία ἀπὸ ἀποβουτυρωμένο γάλα νωπὸ καὶ ζάχαρη (10 γραμ. ζάχαρη, 3 γραμ. μαγιὰ τῆς μπύρας σὲ ἕνα κιλὸ γάλα).
- ΤΟ ΤΑΕΤΤΕ στὰ Σκανδινανικὰ κράτη γίνεται μὲ ζεστὸ γάλα καὶ μαγιὰ τῆς μπύρας.
- ΤΟ ΜΑΤΖΟΥΝ, ΤΟ ΤΖΟΝΤΟΥ, ΤΟ ΛΕΒΕΝΙ κατασκευάζονται τὸ πρῶτο στὴν Ἀρμενία, τὸ δεύτερο στὴ Σαρδηνία καὶ τὸ τελευταῖο στὴν Αἴγυπτο. Μοιάζουν ὅμως πιὸ πολὺ μὲ ἀραιὸ γιαούρτι. Ἔχουν ὅλα τὶς ἴδιες θρεπτικὲς καὶ ἀπολυμαντικὲς ἰδιότητες ποὺ τοὺς τὶς δίνει τὸ γαλακτικὸ ὀξύ.

Τὸ γάλα μπαίνει στὴ διατροφή μας μὲ διάφορους τρόπους: κρέμα, ρυζόγαλο καὶ ἄλλα γλυκὰ τοῦ πιάτου, τραχανάς, χυλοπῆτες κουσ-κούς, καὶ πολλὰ ἄλλα παρασκευάσματα.

Μὲ τὸ ΚΑ·Ι·ΜΑΚΙ, ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὸ λίπος καὶ τὰ λευκώματα τοῦ γάλακτος συμπληρώνουμε γλυκὰ ταψιοῦ (ἐκμὲκ - καταΐφι, τουλοῦμπες καταΐφι) ἀκόμη καὶ γλυκὸ ἄσπρο (βανίλια ἢ μαστίχα). Στὴν Ξάνθη ἔφαγα σὲ τούρκικο σπίτι μιὰ κουταλιὰ γλυκὸ ἄσπρο ποὺ εἶχε τρία στρώματα: γλυκὸ βανίλια - καϊμάκι - γυριστὸ τριαντάφυλλο. Ἦταν μιὰ περίεργη γεύσι τὰ τρία αὐτὰ μαζί. Τρώγεται ἀκόμα καὶ μὲ μέλι ἢ ζάχαρη ἢ μὲ λίγο ἁλάτι.

ΓΙΑΟΥΡΤΙ

ΤΟ ΓΙΑΟΥΡΤΙ εἶναι ἐλαφριὰ καὶ ὑγιεινὴ τροφή, εὔπεπτη καὶ κατάλληλη γιὰ κάθε ἡλικία. Ἀπὸ γάλα πρόβειο ἀγνὸ γίνεται τὸ καλύτερο γιαούρτι. Ἂν τὸ γάλα εἶναι ἀποβουτυρωμένο ἢ νερωμένο τὸ γιαούρτι εἶναι κατώτερο. Τότε συνήθως τὸ βάζουν στὶς σακκοῦλες, νὰ στραγγίσῃ, νὰ πήξῃ καὶ νὰ φσνῆ καλύτερο ἀπὸ ὅ,τι πραγματικὰ εἶναι. Γι' αὐτὸ μὴν ἔχετε τυφλὴ ἐμπιστοσύνη στὸ σακκουλίσιο γιαούρτι, δὲν εἶναι πάντα τὸ καλύτερο. Ἅμα τὸ γιαούρτι εἶναι καλὸ ἀργεῖ νὰ ξυνίσῃ ἐνῶ τὸ ἀποβουτυρωμένο ξυνίζει πολὺ γρήγορα.

Πῶς θὰ κάμετε μόνη σας γιαούρτι

Ἂν θελήσετε νὰ κάνετε μόνες σας γιαούρτι, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι πολὺ δύσκολο. Γάλα πρόβειο νὰ βράσῃ μὲ συνεχὲς ἀνακάτεμα γιὰ νὰ μὴν τσικνήσῃ. Ἢ γάλα ἀγελάδας ἢ κατσικίσιο τὸ ὁποῖον θὰ βράσετε τόσο ὥστε νὰ χάσῃ 25—30% ἀπὸ τὸ ἀρχικὸ βάρος (1 ὀκὰ γάλα νὰ μείνῃ 300 ἢ 250 δρ. περίπου).

Μαγιὰ θὰ χρησιμοποιήσετε ἀπὸ ἕνα ἄλλο γιαούρτι, προσέξετε ὅμως νὰ εἶναι γλυκειὰ γιατὶ ἡ ξυνὴ μαγιὰ κάνει ξυνὸ καὶ τὸ καινούργιο γιαούρτι. Τὸ γάλα τὸ βάζουμε σὲ ἕνα δοχεῖο πήλινο, κατὰ προτίμησι καὶ τὸ ἀφίνουμε νὰ κρυώσῃ (40—45ο) τόσο ποὺ νὰ μποροῦμε νὰ κρατήσουμε τὸ δάχτυλο μέσα καὶ νὰ μετρήσουμε ὡς τὰ 10. Βάζουμε μέσα τὴ μαγιὰ τὸ ἀνακατεύουμε καλὰ καὶ σιγὰ - σιγά, τὸ σκεπάζουμε μὲ ἕνα καθαρὸ σανιδάκι καὶ μετὰ μὲ μάλλινα, νὰ μὴν κρυώσῃ. Ἢ τὸ βάζουμε διπλωμένο στὰ μάλλινα σὲ κλειστὸ ντουλάπι.

Τὴ μαγιὰ τὴν ἑτοιμάζουμε πρὶν κρυώσῃ τὸ γάλα: Γιὰ 2 ὀκ. γάλα χρειαζόμαστε ἕνα κουτάλι τῆς σούπας μαγιά. Γιὰ ἕνα κεσὲ 100 δραμ. ἕνα κουταλάκι τοῦ γλυκοῦ. Ἀραιώνουμε τὴ μαγιὰ μὲ ἐλάχιστο νερό, τὴ δουλεύουμε καλὰ νὰ γίνῃ ἀλοιφὴ στρωτὴ χωρὶς χοντράδια καὶ τὴ βάζουμε στὸ γάλα ὅταν εἶναι ὅσο πρέπει ζεστό.

Ἂν δὲν ὑπάρχῃ γιαούρτι ἐκεῖ ποὺ μένετε (στὰ χωριὰ δυστυχῶς δὲν κάνουν συχνὰ γιαούρτι ἴσως γιατὶ τὸ γάλα εἶναι λίγο) μπορεῖτε νὰ κάνετε μόνες σας καὶ τὴ μαγιά.

Ἡ μαγιὰ

Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι γιὰ πήξιμο μαγιάς:

1ον Βράστε λίγο γάλα καὶ ἀφῆστε το σὲ ζεστὸ μέρος νὰ ξυνίσῃ καὶ νὰ πήξῃ μόνο του. Ἀπὸ τὴ μαγιὰ αὐτὴ πιάνουμε μιὰ δεύτερη καὶ ἀπὸ τὴ δεύτερη μιὰ τρίτη. Ἡ τρίτη αὐτὴ μαγιὰ θὰ σᾶς δώσῃ καλὸ γιαούρτι ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ κρατᾶτε κάθε φορά, τὴν καινούργια μαγιά σας.

2ον Στίψτε στὸ γάλα λίγο λεμόνι ἢ βάλτε λίγο ξύδι, ἢ λίγο ξυνισμένο γάλα, ἢ λίγη μαγιὰ τυριοῦ ἢ λίγο προζύμι ψωμιοῦ. Μετὰ 3 πήξεις θὰ ἔχετε καλὴ μαγιά. Καλύτερος τρόπος εἶναι ὁ πρῶτος.

Τὸ γιαούρτι εἶναι ἕτοιμο μετὰ 2½—3 ὧρες. Παρακολουθοῦμε τὸ πήξιμο χωρὶς νὰ τὸ κρυώσουμε. Ἅμα δοῦμε ὅτι εἶναι ἕτοιμο, τὸ ξεσκεπάζουμε ἀμέσως γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ ξυνίσῃ.

Τὸ καλὸ γιαούρτι εἶναι γλυκό, λευκὸ μὲ ὄψι ὁμαλή. Ἂν τὸ γιαούρτι κάνῃ θρόμβους καὶ ἔχει ἐν γένει ἀσχημη ὄψι ἢ ἡ μαγιὰ ἦταν ξυνὴ ἢ τὸ γάλα μας ὑπόξυνο ἢ ἔκοψε στὸ πήξιμο. Ἂν τὸ γάλα ἦταν ἀδύνατο τὸ γιαούρτι θὰ εἶναι πολτώδες. Τὸ καλὸ γιαούρτι διατηρεῖται τὸ χειμώνα 2 καὶ 3 μέρες. Ὅταν κάνῃ ζέστη πρέπει νὰ μπαίνῃ στὸ ψυγεῖο ἢ σὲ δοχεῖο μὲ κρύο νερό. Ἂν δὲν ἔχετε τὶς εὐκολίες αὐτές, βάλτε το σὲ μιὰ σακκούλα νὰ στραγγίσῃ.

ΒΟΥΤΥΡΟ

Ο ΒΟΥΤΥΡΟ παράγεται ἀπὸ τὸ γάλα μὲ «χτύπημα», ὅπως λένε οἱ γαλακτοκόμοι. Εἶναι ὅμοιο μὲ τὸ γάλα, ἀλλὰ περιέχει τὸ λίπος συμπυκνωμένο. Τὸ παίρνουμε ἀπὸ γλυκὸ ἢ καλύτερα ἀπὸ ξυνισμένο γάλα. Τὸ ξυνισμένο γάλα βίνει περισσότερο, νοστιμώτερο καὶ ἀρωματικὸ βούτυρο. Τὸ χειμώνα, τὸ νωπὸ βούτυρο, δὲν πρέπει νὰ περιέχῃ περισσότερο ἀπὸ 16% νερὸ, τὸ καλοκαίρι ἀπὸ 18%. Οὔτε πιὸ πολὺ ἀπὸ 20% οὐσίες μὴ λιπαρὲς (τυρίνη, ὀρό).

Τὸ πρόβειο βούτυρο εἶναι λευκὸ καὶ μαλακό, τὸ βουβαλινὸ λευκὸ καὶ σκληρό, τὸ κατσικίσιο λευκὸ καὶ νοστιμώτερο, τὸ ἀγελαδινὸ κιτρινωπὸ καὶ σκληρό.

Τὸ φρέσκο βούτυρο διατηρεῖται μέσα στὸ ψυγεῖο ἢ σὲ δοχεῖο μὲ πάντα φρέσκο νερό. Ἂν φανῆ ὅτι χαλᾶ ἡ ὄψι του βάλτε του λίγο ἁλάτι (3—5%) ἢ λυώστε το, ἂν ἔχετε πολύ.

Τὸ βούτυρο τρώγεται νωπὸ καὶ εἶναι μιὰ βασικὴ τροφὴ γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τοὺς ἐξασθενημένους ὀργανισμούς. Τὸ χρησιμοποιοῦμε ἀκόμη στὴ ζαχαροπλαστικὴ καὶ τὴ μαγειρική, ὅταν θέλουμε τὸ φαγητὸ ἢ τὸ γλύκισμα νὰ εἶναι ὡραιότερο καὶ λεπτότερο χωρὶς νὰ ἔχῃ τὴν ἔντονη μυρωδιὰ τοῦ λυωμένου. Τὸ λυωμένο τὸ χρησιμοποιοῦμε μόνο γιὰ τὴ μαγειρικὴ καὶ τὴ ζαχαροπλαστική.

Τὸ ζεστὸ κλίμα τῆς πατρίδος μας μᾶς ἀναγκάζει νὰ λυώνουμε τὸ βούτυρο. Στὴ Θράκη ὅμως τὸ διατηροῦν ὁλόκληρο τὸ καλοκαίρι καὶ μαγειρεύουν μὲ αὐτό. Εἶναι βέβαια καλὰ κλεισμένο καὶ ἁλατισμένο. Στὸν τενεκὲ στρώνουν καλὰ τὸ βούτυρο καὶ τὸ σκεπάζουν μὲ ἕνα χοντρὸ πανὶ (κάμποτ) καὶ χοντρὸ ἁλάτι σὲ ὕψος 1—1½ δάχτυλο.

Ἂν τὸ βούτυρο ταγγιάσῃ

Ἂν τὸ φρέσκο βούτυρο τσαγγιάσῃ θὰ τὸ λυώσετε μὲ ἕνα - δυὸ κρεμμύδια (ὄχι περισσότερα νὰ μὴν πάρῃ μυρωδιὰ κρεμμυδιοῦ) καὶ 5—6 γαρύφαλα. Ἂν τὸ λυώσετε προσθέτοντας σόδα τοῦ φαγητοῦ σὲ ἀνολογία 5 στὰ χίλια, θὰ καθαρίσῃ εὔκολα.

Θὰ τὸ βάλετε σ' ἕνα πλατὺ δοχεῖο νὰ μὴ φουσκώσῃ καὶ σὲ σιγανὴ φωτιὰ νὰ μὴ βράσῃ δυνατὰ ὁπότε χαλᾶ καὶ κάποτε πικρίζει. Μόλις πλησιάσῃ νὰ βράσῃ, θὰ τὸ τραβήξετε στὸ πλάϊ, θὰ τὸ ξαφρίσετε καὶ θὰ μεταγγίσετε τὸ καθαρὸ μέσα ἀπὸ ἕνα τουλπάνι σὲ καθαρὸ καὶ καλὰ στεγνωμένο δοχεῖο, μὲ λίγο ψιλὸ ἁλάτι.

Ἂν τὸ βούτυρο τὸ λυώνετε προληπτικά, τότε τὸ καταστάλαγμα ποὺ θὰ μείνῃ στὸ δοχεῖο ὅπου ἔλυωσε μπορεῖτε νὰ τὸ χρησιμοποιήσετε γιὰ ν' ἀνοίξετε φύλλα γιὰ τυρόπιτα. Παλαιότερα, στὴ Θεσσαλία τὸ ἔλυωναν στὸν ἥλιο. Ἔμενε σπειρωτὸ σὰ χοντρὸ σιμιγδάλι καὶ διατηροῦσε ὅλο τὸ ἄρωμά του. Τὸ πραγματικὸ ἄρωμα καὶ ὄχι ἐκεῖνο ποὺ ἔχουν τὰ σημερινὰ βούτυρα ποὺ εἶναι πάντα νοθευμένα. Τὸ σημερινὸ ἄρωμα προέρχεται ἀπὸ τὸ «ἐσάνς βουτύρου» συνήθως.

Ἂν τὸ βούτυρο ἔχῃ πικράδα ποὺ ὀφείλεται σὲ πικρὰ χόρτα ποὺ ἔφαγε τὸ ζῶο, ἢ στὸ σκουριασμένο καὶ ἀκάθαρτο δοχεῖο ὅπου τὸ ἔβαλαν ἢ στὸ χοντρὸ ἁλάτι μὲ τὸ ὁποῖο κακῶς τὸ ἁλάτισαν, καμμιὰ θεραπεία δὲν ὑπάρχει.

Τὸ βούτυρο τὸ ἐπήραμε χτυπώντας τὸ γάλα. Τὴν ΚΡΕΜΑ τὴν παίρνουμε ἢ ἀφίνοντας τὸ γάλα ἀκίνητο ἢ μὲ εἰδικὰ μηχανήματα τοὺς «κουρυφολόγους». Ἡ κρέμα ἔχει πολὺ λίπος συγκεντρωμένο ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀκόμη βούτυρο. Καὶ περιέχει καὶ ὅλα τὰ λευκώματα, τὰ ὁποῖα διώχνουμε ἀπὸ τὸ βούτυρο μὲ τὰ διπλὰ πλυσίματα καὶ ζυμώματα ποὺ τοῦ κάνουμε.

ΤΥΡΙ

ΑΠΟ τὴν κρέμα τοῦ γάλακτος, μὲ τὴν προσθήκη μιᾶς οὐσίας ποὺ προκαλεῖ τὴν ἀπαιτούμενη ζύμωσι τῆς «πιτυᾶς», πα-

ΤΙ ΣΥΣΤΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΕΧΕΙ ΤΟ ΑΓΝΟ ΓΑΛΑ

	Ἀγελάδας	Προβάτου	Αἰγας	Βαμβακίου	Γυναικας	Ὄνου
Νερὸ.	87,—	82,—	85,50	83,—	88,—	90,—
Λίπος	0,40	8,—	4,50	7,50	4,—	1,50
Λευκώματα..	0,40	6,50	4,50	4,80	2,—	2,—
Ὑδατάνθρακες	4.60	5,—	4,50	4,40	6,—	6,—
Ἅλατα..	0,75	1,—	0,80	0,80	0,20	0,50

ράγεται τὸ πολύτιμο γιὰ τὴν διατροφὴ τοῦ ἀνθρώπου ΤΥΡΙ.

Τὸ τυρὶ εἶναι γνωστὸ ἀπὸ τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους. Τὰ ἀρχαιότερα συγγράμματα ἀναφέρουν τὸ τυρὶ καὶ τὸ βούτυρο ἔτσι ποὺ καταλαβαίνουμε ὅτι ἦταν πράγματα κοινὰ καὶ γνωστὰ ἀπὸ ἀνέκαθεν. 1.400 χρόνια π.Χ. ποιήματα τοῦ Θιβέτ καὶ τῶν 'Ινδιῶν μιλοῦν γιὰ τὸ βούτυρο. Οἱ 'Αρχαῖοι Αἰγύπτιοι ἔκαναν τὸ τυρί τους ἀπὸ πρόβειο γάλα. 'Η βασίλισσα τῆς Νινευΐ, ἡ Σεμίραμις ἔτρωγε «τὸ τυρὶ ποὺ τῆς ἔφεραν τὰ πουλιά!!». 400 χρόνια π.Χ.

'Ο ἄνθρωπος ἦταν πάντα ἕνα νοῆμον ζῶο, ἔτσι καὶ ὁ πρωτόγονος ἄνθρωπος μὲ τὴν προσεκτικὴ παρατήρησι ἀντελήφθη τὴν αὐτόματη πῆξι τοῦ γάλακτος, τὸ «ἀνέβασμα» τῆς κρέμας, τὸ σχηματισμὸ τοῦ «βουτύρου». 'Ο "Ομηρος περιγράφοντας τὴ σπηλιὰ τοῦ Κύπλωπα Πολύφημου λέει ὅτι ὁ 'Οδυσσέας μπαίνοντας εἶδε: «κάδες γεμᾶτες γάλα, τυροβόλια καὶ σκάφες γεμᾶτες τυρί».

Τὸ τυρὶ εἶναι ὁλόκληρο τὸ γάλα, μὲ ὅλα τὰ συστατικά του, μαζεμένο σὲ μικρότερο ὄγκο, εὔκολο στὴ διατήρησι, εὔπεπτο καὶ νόστιμο.

'Η πυτιὰ

'Η πυτιὰ βγαίνει ἀπὸ τὸ ἤνυστρον, τὸ τελευταῖο μέρος τοῦ στομάχου τῶν μηρυκαστικῶν ζώων (μοσχάρι, ἀρνάκι, κατσικάκι) ἐνόσω τρέφονται μὲ μητρικὸ γάλα. 'Ακόμα καὶ στοὺς λαγοὺς καὶ τὰ ἐλάφια παράγεται πυτιά. Στὴν 'Ασία πολλοὶ λαοὶ χρησιμοποιοῦν τὸ χυμὸ φυτῶν: συκιᾶς, λούπινου, ἀγκινάρας, σπόρους ἀπὸ τὴ ντατούρα (στραμώνιο), πεντάνευρο, λυκίσκο, ποὺ ὅλα τους ἔχουν κοινὸ χαρακτηριστικὸ ὅτι εἶναι πικρά. Τώρα τὴν πυτιὰ τὴν ἀγοράζουμε ἔτοιμη σὲ κουτιά, ἀποστειρωμένη καὶ μὲ ἐξασφαλισμένη ἱκανότητα πήξεως.

Στὴν ἀρχαία 'Ιταλία κατοικοῦσαν πρὶν ἀπὸ τοὺς Ρωμαίους δυὸ πολιτισμένοι λαοί. Οἱ 'Ετροῦσκοι, ποὺ τώρα πάλι ἄρχισε μιὰ νέα κίνησι γιὰ τὴν μελέτη τῆς ζωῆς τους καὶ οἱ Οὔμβροι. Φεύγοντας ἔμπρὸς στοὺς ἀπολίτιστους ἀλλὰ πολεμικοὺς Ρωμαίους οἱ λαοὶ αὐτοὶ μετέφεραν τὴν τυροκομία στὴ Γαλλία, Γερμανία, Σκανδιναυΐα καὶ περισσότερο στὶς "Αλπεις ὅπου βρῆκαν πρῶτο καὶ ἀσφαλὲς καταφύγιο.

Τὰ τυριὰ τὰ ἔκαναν μέχρι τὰ 800 μ.Χ. μόνο ἀπὸ πρόβειο ἢ κατσικίσιο γάλα, μετὰ τὸ 1.100 μ.Χ. ἐμφανίζεται παντοῦ τὸ τυρὶ ἀπὸ γάλα ἀγελάδας.

Μαλακά, σκληρὰ τυριὰ

Τὰ τυριὰ διαιροῦνται σὲ δύο μεγάλες κατηγορίες: τὰ μαλακὰ τυριὰ καὶ τὰ σκληρὰ τυριά.

Τὰ μαλακὰ τυριὰ παράγονται μὲ μιὰ καὶ μόνη θέρμανσι τοῦ γάλακτος καὶ μὲ τὴν προσθήκη τῆς πυτιᾶς. "Οταν χωριστῆ τὸ τυρόπηγμα ἡ «στάλπη» τότε τὸ στραγγίζουν ἀπὸ τὸν ὀρὸ τοῦ γάλακτος, τὸ ἁλατίζουν καὶ τὸ ἐπεξεργάζονται ἀναλόγως τὸ εἶδος.

Γιὰ τὰ σκληρὰ τυριὰ τὸ τυρόπηγμα μπαίνει πάλι σὲ καζάνι, ἀναθερμαίνεται, ζυμώνεται, πλάθεται, μπαίνει σὲ καλούπια καὶ ἐκεῖ περνᾶ ἕνα μέρος τοῦ καιροῦ ποὺ χρειάζεται γιὰ νὰ ὡριμάση.

Μαλακὰ ἑλληνικὰ τυριὰ εἶναι ἡ φέτα, τὸ τουλουμοτύρι, ὁ τελεμές.

'Η φέτα εἶναι τὸ ἀρχαιότατο ἑλληνικὸ τυρί, ποὺ κατασκευάζεται ἀπὸ τὰ ὁμηρικὰ χρόνια. Στὸ Βυζάντιο εἶναι γνωστὴ μὲ τὸ ὄνομα «Βλάχικον».

Σκληρὰ τυριὰ ἔχουμε τὸ κασέρι καὶ τὸ κεφαλοτύρι. 'Εξευγενισμένες ποικιλίες κεφαλοτυριοῦ εἶναι τὸ παλαιὸ «τυρὶ τῶν 'Αγράφων», ἡ ἑλληνικὴ Γραβιέρα, τὸ τυρὶ Σκύρου.

Φτιάξτε μόνη σας τυρὶ

Στὸ σπίτι μπορεῖτε νὰ κάνετε μόνες σας τυρί. "Εχετε τὸ γάλα χλιαρὸ (γύρω στοὺς 30ο) καὶ φρέσκη μαγιά. Γιὰ μιὰ ὀκὰ γάλα χρειάζεται ἐλάχιστη, ὅσο πιάνει ἡ ἄκρη τοῦ μικροῦ κουταλιοῦ. Τὴν ἀνακατεύουμε καλὰ - καλὰ στὸ γάλα καὶ τὸ σκεπάζουμε σὲ μέρος χλιαρό. "Αμα πήξη καλά, ὅταν ξεκολλᾶ ἀπὸ τὴν κατσαρόλα μόλις τὴν πατήσουμε λίγο τότε τὸ βάζουμε σὲ χοντρὸ τουλπάνι «τσαντήλα» νὰ στραγγίση. Τὸν ὀρὸ τοῦ τυριοῦ, τὸ «τυρόγαλο» εἶναι χρήσιμο καὶ αὐτό. "Η τὸ πίνουμε καὶ εἶναι τόσο ὠφέλιμο ὅσο τὸ ξυνόγαλο ἢ μ' αὐτὸ καὶ μὲ λίγο νωπὸ γάλα πήζουμε μυζήθρα, μὲ ἀνάλογη βέβαια πυτιά. Γιὰ τὸ σπίτι μας ἀκόμα μποροῦμε νὰ κάνουμε τὸ «γαλότυρο». Βράζουμε πρόβειο γάλα καὶ τὸ βάζουμε σὲ πήλινο βαρέλι. Μετὰ 24 ὧρες τὸ ἁλατίζουμε (10 ὀκ. γάλα 150 δρ. ἁλάτι ψιλὸ) τὸ ἀφίνουμε 48 ὧρες, τὸ ἀνακατεύουμε ὅμως μὲ ξύλινη κουτάλα κάθε 3 ὧρες. Μετὰ τὶς 48 ὧρες τὸ βάζουμε σὲ ἀσκὶ καὶ τὸ δένουμε ἴσα - ἴσα ἀπάνω στὸ τυρί, νὰ μὴν ἔχει κενὸ καθόλου. "Αμα σιγὰ - σιγὰ τὸ γεμίσουμε, τὸ κρεμᾶμε σὲ ρεῦμα ἀέρος νὰ φύσουν τὰ ὑγρά του. "Αν ἔχετε βαρελάκι, βάζετε τὸ γεμίσετε χύστε ἀπὸ πάνω λυωμένο λίπος νὰ μὴν παίρνη ἀέρα.

Προσοχὴ στὸ χαλασμένο τυρὶ

Τὸ τυρὶ ὑφίσταται ἀλλοιώσεις, ἀρρωσταίνει ὅπως λένε. Αἰτίες ἄπειρες προκαλοῦν τὶς ἀλλοιώσεις: ἀκαθαρσίες γάλακτος, δοχείων ἢ τοῦ τυροκομείου. Τὸ «δάσιμο» κατὰ τὴ μεταφορά, κακὴ ποιότητα πυτιᾶς, κακὴ κατασκευή, ἀκατάλληλοι ὅροι κατὰ τὴν ὡρίμανσι καὶ τὴ συντήρησι. Τὰ ἔντομα προκαλοῦν καταστροφὲς πολὺ ἐπιζήμιες.

Τὸ τυρὶ μπορεῖ νὰ πάθη:

1) Φούσκωμα ἀπὸ ἀέρια ποὺ ἀναπτύσσονται λόγω κακῆς ζυμώσεως. "Αν τὸ κακὸ δὲν ἔχει προχωρήσει πολὺ μπορεῖ νὰ φαγωθῆ, ἄλλως θὰ πεταχτῆ.

2) Σκασίματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ μουχλιάση, νὰ σαπήση, νὰ σκουλικιάση.

3) "Ανσμμα, ὁπότε κοκκινίζει καὶ ταγγιάζει. "Εχει βαρειὰ μυρωδιά.

4) Σῆψι ποὺ χύνει μιὰν ἀνυπόφορη μυρωδιὰ πεδαρίλας καὶ μαυρίζει τὸ τυρὶ μέσα καὶ ἔξω.

5) Μαῦρες κηλῖδες ἀπὸ διάφορα εἴδη μικροοργανισμῶν, ποὺ ἀναπτύσσονται σὲ μιὰ κακοαερισμένη καὶ ὑγρὴ ἀποθήκη.

Τὰ τυριὰ ποὺ ἔχουν αὐτὰ τὰ χαρακτηριστικὰ δηλ. φούσκωμα, σῆψι, ἄνσμμα, μούρισμα ἢ κηλῖδες εἶναι ἐπικίνδυνα. Προκαλοῦν βαρύτατες δηλητηριάσεις, καμμιὰ φορὰ θανατηφόρες γιατὶ μέσα τους ἀναπτύσσεται μιὰ δυνατὴ τοξίνη.

Τὰ ἔντομα ποὺ προσβάλλουν τὸ τυρὶ εἶναι: Τὸ ἄκαρι τοῦ τυροῦ, ὁ σκόρος, ποὺ τρυπᾶ καὶ κατατρώει τὸ τυρί. Παράγει μιὰ σκόνη ποὺ δημιουργεῖται ἀπὸ τὸ φαγωμένο τυρί, τὰ περιττώματα τοῦ σκόρου καὶ τὰ λέπια τοῦ δέρματός του, ὅλα αὐτὰ κινοῦνται μαζὶ μὲ τοὺς σκόρους ποὺ βρίσκονται μέσα τους.

Καὶ ἡ τυρόμυγα ποὺ ἀφίνει τὰ αὐγά της μέσα σὲ μιὰ χαραμάδα τοῦ τυριοῦ ἢ ἀνάμεσα ἀπὸ δυὸ κεφάλια παχειὰ καὶ ὡρίμα. Τὰ σκουληκάκια ποὺ βγαίνουν τρώνε μὲ βουλιμία τὸ τυρί. Στὴν Εὐρώπη τὰ τρῶνε τὰ σκουλήκια αὐτὰ ἴσως γιατὶ ἐσφαλμένα νομίζουν ὅτι γεννιῶνται αὐτόματα ἀπὸ τὸ πολὺ πάχος. Πάντως δὲ βλάπτουν τὸν ἄνθρωπο. "Αν δὲν σᾶς προκαλοῦν τὴν ἀηδία, δοκιμάστε. «Πηδούλια ἢ πηδητάρια» τὰ λένε τὰ σκουλήκια αὐτὰ γιατὶ καμπουριάζουν τὴ ράχη τους καὶ κάνουν πήδους. Εἶναι μικρὰ μόλις 6–7 χιλιοστόμετρα. Μεγαλύτερα σκουλήκια ἀποθέτουν στὸ τυρὶ ἡ κοινὴ μυῖγα καὶ ἡ κοεατόμυιγα, μὰ αὐτὰ εἶναι ἐπικίνδυνα γιὰ τὸν ὀργανισμό μας.

'Η κατεργασία τοῦ τυριοῦ γίνεται τώρα καὶ στὸν τόπο μας μὲ ἐπιστημονικοὺς ὅρους καὶ συστηματικὰ σὲ μεγάλα καὶ συγχρονισμένα τυροκομεῖα. 'Η ποιότης τοῦ βελτιώνεται, ἐξευγενίζεται γίνεται σταθερή. Τὰ τυροκομεῖα αὐτὰ διαθέτουν καὶ ἐγκαταστάσεις ψυγείων, χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὡσιμάσουν κανονικὰ καὶ νὰ διατηρηθοῦν τὰ τυριά.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΞΕΝΑ ΤΥΡΙΑ

Εἶδος τυριοῦ	Καταγωγὴ	'Από γάλα	ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΕΣ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ
Ροκφόρ.	Γαλλικὸ.	Πρόβειο.	'Ο βασιλεὺς τῶν μαλακῶν τυριῶν. 'Η πράσινη μούχλα τοῦ δημιουργεῖται μὲ μουχλιασμένο ψωμὶ εἰδικὰ ἑτοιμασμένο.
Γκοργκοντζόλα .	'Ιταλικὸ	Πρόβειο.	Μὲ πράσινη μούχλα ἢ χωρὶς μούχλα.
Πεκορίνο	'Ιταλικὸ	Πρόβειο.	'Αλμυρό, γιὰ μακαρόνια.
Παρμεζάνα ἢ Γκοράνα.	'Ιταλικὸ	'Αγελαδινὸ . .	Μισόπαχο, γιὰ μακαρόνια.
'Εμμεντὰλ ἢ Σβίτσερις . ..	'Ελβετικὸ	'Αγελαδινὸ . .	'Ολόπαχο, μὲ μεγάλες τρύπες ὁ βασίλεὺς τῶν σκληρῶν τυριῶν
Γραβιέρα . ..	'Ελβετικὸ	'Αγελαδινὸ . .	'Αποβουτυρωμένο μοιάζει μὲ τὸ "Εμμενταλ.
Κρὲμ — "Εμμενταλ. ..	'Ελβετικὸ	'Αγελαδινὸ . .	Τὰ μικρὰ τσίγκινα τυράκια ποὺ πουλιοῦνται σὲ κουτί.
Κρὲμ - Γκρυγιέρ ἢ κρὲμ Σουΐς	'Ελβετικὸ	'Αγελαδινὸ . .	Σὲ κουτάκια κι αὐτό
Τσέστερ . . .	'Αγγλικὸ . ..	'Αγελαδινὸ . .	'Ολόπαχο, χωρὶς τρύπες τρίβεται εὔκολα, κιτρινωπό.
Τσένταρ. . . .	'Αμερικανικὸ ..	'Αγελαδινὸ . .	Ὅμοιο μὲ τὸ Τσέστερ.
"Ενταμ τὸ γνωστὸ ὡς	'Ολλανδικὸ. ..	Αγελαδινὸ . .	'Αποβουτυρωμένο κοκκινωπὸ χωρὶς τρύπες ἔχει ἐπίστρωσι παραφίνας.
Πτὶ - Σουΐς ἢ Ντούμπλ - κρὲμ	'Ελβετικὸ . ..	'Αγελαδινὸ . ..	'Ολόπαχο καὶ μὲ προσθήκη κρέμας.
Μασκαρπόνε ..	'Ιταλικὸ	'Αγελαδινὸ . ..	'Ολόπαχο. χειμωνιάτικο τυρί, τρώγεται ἀνέσως
Μπρὶ	Γαλλικὸ	'Αγγλικὸ	'Ολόπαχο. σκεπάζονται ἀπὸ μιὰ κοκκινωπὴ μούχλα Γεύσι καὶ μυρωδιὰ πολὺ δυνατὴ γιὰ μᾶς.
Κουλομιὲρ . ..			
Ζαμπαμπὲρ ..			

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΞΕΡΕΤΕ ΓΙΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΤΥΡΙΑ

Εἶδος τυριοῦ	'Από γάλα	Χαρακτηριστικὰ
Φέτα	) Πρόβειο (κατσικίσιο ..	'Ολόπαχο, λευκὸ καὶ γλυκό· πιὸ ἀδύνατο καὶ πιπεροίζει.
Τελεμὲς	Πρόβειο	'Ολόπαχο, σὲ ντενεκέδες, ἔχει μιὰν ἰδιάζουσα μυροῦδιά.
Φέτα φωτιᾶς ..	Πρόβειο καὶ κατσικίσιο . .	Ξαναμπαίνει στὴ φωτιά, σὰν νὰ ἦταν νὰ γίνη σκληρὸ τυρί. Πικάντικη γεῦσι.
Γαλότυρον . ..	Πρόβειο ἢ κατσικίσιο . .	Γίνεται μόνο σπιτικὸ καὶ ὡριμάζει σὲ τουλούμι.
Κοπανιστὴ . ..	Κατσικίσιο πρόβειο	Τὸ μόνο ἑλληνικὸ τυρὶ ποὺ ἀναπτύσσει μιὰ μούχλα, ποὺ τοῦ δίνει τὴν πικάντικη καυτερὴ γεῦσι του. Σὰν ἀλοιφὴ στὴν ...ι.
Τρίμμα.	Πρόβειο	Μοιάζει μὲ τὴν κοπανιστὴ ἀλλὰ εἶναι γλυκὸ καὶ τριφτό.
Κασέρι ἢ κασκαβάλι	Πρόβειο	'Ολόπαχο, χωρὶς τρύπες, μὲ γλυκύτερη γεῦσι καὶ λίγο ἁλάτι.
'Αγράφων . .) 'Ελ. Γραβιέρα (Σκύρου	Πρόβειο	'Εξευγενισμένα κεφαλοτύρια μὲ ὡρίμανσι καὶ ἐπεξεργασία ὁλόπαχου τυροπήγματος.
Κεφαλοτύρι . .	Κατσικίσιο, πρόβειο ἢ ἀγ)δινό.	Σκληρό, ἁλμυρὸ καὶ ὄχι πάντα ἐπιτυχημένο. 'Υπάρχει στὴν ἀγορὰ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ τόπου παραγωγῆς.
Κρητικὸ	Κάθε εἴδους ..	Εἶναι κι' αὐτὸ κεφαλοτύρι, ἐξευγενισμένο. 'Ονομαστὰ τοῦ 'Ομαλοῦ, 'Ασκύφου, 'Ανωγείων.
Μυζήθρα	Κάθε εἴδους ..	'Από το τυρόγαλο, μὲ προσθήκη ἢ χωρὶς νωπὸ γάλα. 'Απαχο συνήθως, γιὰ μακαρόνια ἢ χλωρὰ μὲ ζάχαρη.
Μανούρι.	Πρόβειο.	'Ολόπαχη μυζήθρα, νοστιμώτατο τυρί. Γίνεται στὴν Κρήτη καὶ στὴν "Ηπειρο.
Κασκαβάλι Λήμνου.	Πρόβειο.	Χωρὶς ἀναθέρμανσι, νοστιμώτατο σὲ κεφάλια 150 δραμιῶν.
Κασκαβάλι Μυτιλήνης.	Πρόβειο.	"Ομοιο μὲ τὸ Λημνιό, σὲ μεγαλύτερα κεφάλια.
Φουμαγέλα Παρνασσοῦ . .	Πρόβειο.	Σὲ μικρὰ κεφάλια. 'Ωριμάζει στὸν περίφημο «Τυργιά» τοῦ Παρνασσοῦ.
Χαλούμι Κύπρου	Πρόβειο ἢ κατσικίσιο . .	Παχύτερο, ἐγχώρια κατανάλωσι. Νοστιμώτερο καὶ ἀρωματικό. Κάποτε τοῦ βάζουν καὶ λίγα φύλλα δυόσμο ἢ δάφνη, ὅταν τὸ ἁλατίζουν.

ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

3 ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΜΠΡΟΣΤΑ στὸ τραπέζι του ὁ "Εντυ Γουΐλτον κύτταξε τὰ τρία φύλλα χαρτὶ ποὺ εἶχε γράψει καὶ τοὺς τρεῖς φακέλλους.

"Ω, διάβολε, πῶς εἶχε περάσει ἡ ὥρα! "Ηταν ἔντεκα τὸ πρωΐ κι' αὐτὸς ἦταν ἀκόμα μὲ τὶς πυτζάμες κι' ἀξύριστος! Τινάχτηκε ὄρθιος, ἄφησε τὰ γράμματα ὅπως ἦταν στὸ γραφεῖο καὶ πῆγε στὸ μπάνιο του.

'Ενῶ σαπούνιζε τὸ πρόσωπό του, τὸ μυαλό του γύρισε πάλι στὰ τρία γράμματα. Πόσο γρήγορα εἶχε γράψει τὸ πρῶτο, ποὺ ἀπευθυνόταν στὴ γυναικούλα του, ποὺ εἶχε πάει νὰ ἐπισκεφτῆ τοὺς γονεῖς της. Τῆς ἔγραφε κάθε μέρα καὶ μολονότι δὲν εἶχε νέα νὰ τῆς πῆ, πάντοτε εὕρισκε κάτι νὰ τῆς γράψη. "Ετσι γίνεται φυσικὰ ὅταν τὴν πέννα τὴν ὁδηγῆ ὁ ἔρως.

Τὸ δεύτερο ὅμως γράμμα τοῦ εἶχε φάει ὁλόκληρες ὧρες. Δὲν ἦταν διόλου εὐχάριστο ν' ἀλληλογραφῆ κανεὶς μὲ τὸν ἀρχισυντάκτη Γουέλς. Πάντα ὁ Γουέλς θἄβρισκε κάτι νὰ γκρινιάξη. Σήμερα εἶχε γράψει— αὐτὸ ἦταν τὸ δεύτερο χαρτὶ— ἕνα ρεπορτάζ γιὰ τὸ ὁποῖο ἤταν ὑπεύθυνος: «Τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν 'Εσκιμώων». "Ηξερε ὅμως τί θὰ ἔλεγε ὁ Γουέλς: «'Αγαπητὲ Γουΐλτον, ἂν ἐξακολουθήσης νὰ γράφης τέτοιες ὀρλοῦμπες, θὰ πρέπει νὰ δίνουμε στοὺς ἀναγνώστες μας μαζὶ μὲ τὸ τεύχος κι' ἕνα μπουκάλι οὐΐσκυ. Ποιὸς μπορεῖ νὰ διαβάση ξεμέθυστος τέτοιες βλακεῖες;»

Τὸ τρίτο γράμμα ὅμως τὸν εἶχε κάνει νὰ ἱδρώση. "Ηταν τὸ γράμμα ποὺ ἀπευθυνόταν στὴ Μάριον. 'Ο "Εντυ δὲν μποροῦσε νὰ καταλάβη γιατί τοῦ εἶχε ξαναγράψει ἀφοῦ ἤξερε πὼς ἦταν παντρεμένος πιά. Γι' αὐτὸ στὴν ἀρχὴ εἶχε γράψει μὲ ὕφος θυμωμένο, μιλοῦσε γιὰ τὴν εὐτυχία του, ποὺ ἡ Μάριον θὰ μποροῦσε νὰ κατοστέψη κι' ἀνέπτυσσε μέσα διάφορες ἠθικολογίες. "Ηξερε ὅμως τὴ Μάριον καὶ κατάλαβε τὸν κίνδυνο: ἂν αὐτὴ διάβαζε τὸ ξερό, θυμωμένο αὐτὸ ὕφος, ἦταν ἱκανὴ νὰ κάνη καμμιὰ ἀνοησία. Γι' αὐτὸ κάθησε κι' ἔγραψε ἕνα τρυφερό, γεμᾶτο αἴσθημα καὶ ποίησι γράμμα, ποὺ τὸν συγκίνησε καὶ τὸν ἴδιο. 'Αλλὰ πάλι, σκέφτηκε, ἦταν σωστὸ νὰ ξυπνήση τὰ παλιὰ αἰσθήματα στὴ Μάριον; "Αν ἡ Μάριον ξαναγινόταν αἰσθηματική, ὑπῆρχε φόβος νὰ κάνη ἀκόμα μεγαλύτερες ἀνοησίες. "Υστερα ἀπὸ δυὸ ὧρες κοπιαστικῆς προσπάθειας τέλειωσε τὸ γράμμα. Δὲν ἦταν καὶ τόσο ἱκανοποιημένος ὅμως: ἦταν ἕνα μικρὸ ἀριστουργηματάκι βέβαια, ἀλλὰ εἶχε μέσα ἀνακατέψει αἰσθήματα, ἠθική, συγκίνησι. Ἔτσι ποὺ δὲν τοῦ πολυάρεσε.

Στὸ μεταξὺ τέλειωσε τὸ ξύρισμά του, ντύθηκε μὲ ἐπιμέλεια καὶ κάπως πιὸ εὐδιάθετος μπῆκε πάλι στὸ γραφεῖο του. Καθὼς κύτταξε ὅμως πάνω στὸ τραπέζι, ἔμεινε σὰν ἀπολιθωμένος: τὰ γράμματα δὲν ὑπῆρχαν ἐκεῖ ποὺ τὰ εἶχε ἀφήσει. Φώναξε ἀμέσως τὴ Γιοχάνα, τὴν ὑπηρέτριά τους.

— Γιοχάνα, εἶπε, ἐδῶ εἶχα ἀφήσει τρία γράμματα.

— Μάλιστα, κύριε, τὰ ἔβαλα στοὺς φακέλλους καὶ τάρριξα στὸ κουτί.

'Ο "Εντυ ἔπεσε σὰν παράλυτος στὴν πολυθρόνα. Δὲν θέλεις αὐτὴ ἡ ἠλίθια ν' ἀνακάτεψε τὰ γράμματα; Δὲν ἦταν, ἄλλωστε, ἡ πρώτη φορά. Καὶ τί θὰ γινόταν, ἂν ἡ γυναίκα του λάβαινε τὸ γράμμα ποὺ προώριζε γιὰ τὴ Μάριον; Στὴ σκέψι αὐτὴ ἔνοιωσε τρόμο! Κι' ἂν αὐτὸς ὁ στριμμένος ὁ Γουέλς ἔπαιρνε στὰ χέρια του τὸ γράμμα ποὺ ἄρχιζε ἔτσι: «'Αγαπημένο μου πιτσουνάκι» κι' ἀπευθυνόταν στὴ γυναίκα του. Τί εἶχε νὰ τοῦ σούρη! 'Αμ' ἂν ἡ Μάριον ἔπαιρνε τὸ ρεπορτάζ του γιὰ τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν 'Εσκιμώων, ὁ Θεὸς ξέρει πῶς θὰ τἄπαιρνε. Κι' ἂν πάλι... 'Ο "Εντυ Γουΐλτον φανταζόταν ὅλες τὶς ἀλλαγὲς ποὺ ἦταν δυνατὸ νὰ γίνουν καὶ φυσικὰ αὐτὲς οἱ σκέψεις δὲν ἦταν καθόλου καθησυχαστικές.

"Υστερα ἀπὸ τρεῖς γεμᾶτες ἀγωνία ἡμέρες, ὁ "Εντυ λάβαινε τρεῖς ταυτόχρονα ἐπιστολὲς μὲ τὸ ἴδιο ταχυδρομεῖο. Μὲ χέρι ποὺ ἔτρεμε ἀνοιξε τὴν πρώτη: ἦταν ἀπ' τὴ γυναίκα του.

«'Αγαπημένε μου "Εντυ», ἔγραφε, «πρὶν προχωρήσω στὸ γράμμα μου, θέλω νὰ σ' εὐχαριστήσω μ' ὅλη μου τὴν καρδιά, ποὺ μοῦ ἔστειλες νὰ διαβάσω τὸ ἄρθρο σου γιὰ τὸ ἤθη καὶ ἔθιμα τῶν 'Εσκιμώων. Εἶμαι ὑπερήφανη ποὺ ἔχω ἄνδρα ἕναν τόσο μεγάλο συγγραφέα...».

'Ο "Εντυ, ἔβγαλε ἕνα στεναγμὸ ἀνακουφίσεως. Αὐτὸ τὸ γράμμα τοὐλάχιστον, εἶχε πέσει καλά. 'Αλλὰ τ' ἄλλα; Τὸ δεύτερο ἦταν ἀπὸ τὸν Γουέλς 'Εδῶ θὰ εἶχε ν' ἀκούση!...

«'Αγαπητὲ Γουΐλτον», διάβασε, «ἐδῶ ἡ σύζυγός σου ἔδειξε ἔνοιωσε μιὰ εὐχαριστη ἔκπληξι. 'Επὶ τέλους, θὰ σκεφτοῦν κι' οἱ ἀναγνώστες μαζί μας ὁ "Εντυ μας ξαναβρῆκε τὸ ταλέντο του. 'Ο «'Αποχαιρετισμὸς στὴ «Μάριον» —αὐτὸ τὸ τίτλο τοῦ βάλαμε— δημοσιεύεται. Μπράβο! Εἶναι γεμᾶτο αἴσθημα, συγκίνησι... Τέτοιο μάλιστα. Γράψε κι' ἄλλα...».

"Εμενε τώρα τὸ γράμμα τῆς Μάριον.

«'Αγαπητὲ "Εντυ», ἔγραφε αὐτή, «σὲ ξέρω καὶ ξέρω ὅτι δὲν εἶσαι σκληρός. Γι' αὐτὸ σίγουρα στὴν καρδιά σου ἀκατάστασία κι' ἀναμελιά σου θὲ ὀφείλεται τὸ ὅτι βρίσκεται στὰ χέρια μου τὸ γράμμα ποὺ προώριζες γιὰ τὴ γυναίκα σου. Καλύτερα ὅμως ποὺ ἔγινε ἔτσι. "Ηταν θλιβερὸ γιὰ μένα ἀλλὰ διαπίστωσα ὅτι εἶσαι εὐτυχισμένος καὶ δὲ θέλω νὰ καταστρέψω τὴν εὐτυχία σου. Γι' αὐτὸ σὲ ἀποχαιρετῶ γιὰ πάντα. Ζήσε εὐτυχισμένος καὶ ξέχασέ με. Δική σου, Μάριον».

ΧΑΝΣ ΦΡΑΓΚΕΝ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ ΜΕ ΜΠΡΟΝΤΕΡΙ ΑΓΚΛΑΙΖ

1 Τὸ μονόχρωμο αὐτὸ φόρεμα γαρνίρεται μὲ ὁριζόντιες φάσες ἀπὸ μπροντερὶ ἀγκλαὶζ στὴ φούστα καὶ κάθετες στὸ κορσὰζ καὶ μανίκια.

2 Τουαλετίτσα ἀπὸ μπροντερὶ μὲ μαργαρίτες. Μιὰ ζωηρόχρωμη κορδέλα περνᾶ ἀπὸ ἕνα τρὺ-τρὺ γύρω στὸ ντεκολτὲ μὲ ὁμοιόχρωμη ζώνη. Τρία μικρὰ βολὰν γαρνίρουν τὴ φούστα κατὰ πολὺ χαριτωμένο τρόπο.

3 Τουαλέτα ἀπὸ μπροντερὶ μὲ σκέτες τρυποῦλες πολὺ ντεκολτέ. Μιὰ ζώνη ἀπὸ σατὲν σὲ ἀντίθετο χρωματισμὸ εἶναι ἡ μόνη της γαρνιτούρα.

4 Τουαλέτα στὺλ ἀπὸ μπροντερὶ σὲ ντεσὲν λουλουδιῶν τοῦ ἀγροῦ. Κορσὰζ ἐφαρμοστὸ μὲ τιράντες, φούστα φαρδεὶα μὲ σοῦρες, μὲ βολὰν ἀπὸ μονόχρωμο λινό. Ζώνη ἀπὸ ὀργκαντὶν μὲ πλούσιο φιόγκο στὸ πίσω μέρος.

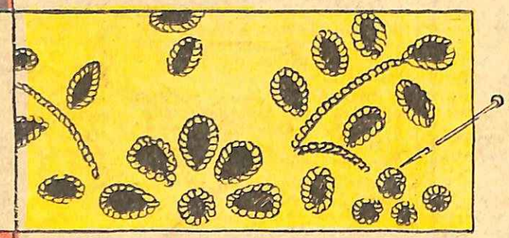

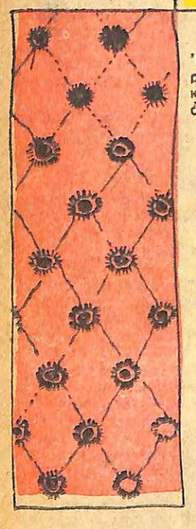

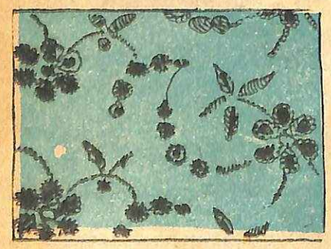

Ἐπάνω καὶ ἀριστερά, τέσσερα διάφορα σχέδια ἀπὸ μπροντερὶ ἀνγκλαίζ, μὲ κεντητὲς μαργαρίτες, λουλουδάκια τοῦ ἀγροῦ ἢ ὅ,τι ἄλλο θὰ προτιμούσατε.

1

2

3

4

■ Ἡ μπροντερὶ ἀνγκλαὶζ ἦταν πάντα ἕνα θαυμάσιο ὑλικὸ στὴν ὑπηρεσία τῆς κομψῆς γυναίκας. Τὸν τελευταῖο δὲ καιρὸ εἶναι πολὺ τῆς μόδας κι' ἐπανῆλθε θριαμβευτικά, τόσο σὲ ὁλόκληρα φορέματα, ὅσο καὶ σὰν γαρνιτούρα. Μόνο ποὺ δὲν εἶναι πιὰ ἡ ἴδια. Γίνεται καὶ ἀπὸ νάϋλον, μοιάζει συχνὰ καὶ σὰν ντανταλὰ, πάντοτε ὅμως προσθέτει φρεσκάδα κι' ἀχνοντιὰ στὴ γυναίκα. Γιατὶ νὰ μὴ τὴ χρησιμοποιήσετε κι' ἐσεῖς σ' ἕνα νέο ἢ δίνοντας καινούργια ὄψι σ' ἕνα παλιό σας φόρεμα;

ΘΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΡΕΙΣ!

ΕΝΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΓΑΛΛΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

Λοιπόν, εἶναι ὅλα ἕτοιμα; ρώτησε ὁ πατέρας μου.

— Ναί, ὅλα! ἀπάντησε ὁ Ἀνρύ. Κατάφερα νὰ μοῦ θεωρήσουν τὰ διαβατήρια γιὰ τὰ μέρη ποὺ ἐπιθυμεῖς νὰ δῆς, Σιμόν. Σὲ δυὸ μέρες θὰ εἶμαστε στὸ Ἀλγέρι.

Ὁ πατέρας μου πλησίασε στὸ παράθυρο καὶ κύτταξε τὸν οὐρανό:

— Ἐδῶ, ὁ οὐρανὸς εἶναι διαρκῶς γκρίζος τὸ χειμώνα. Ἐκεῖ κάτω θὰ βρῆτε ἕνα λαμπρὸ ἥλιο.

Ὕστερα πλησίασε ἐμένα:

— Εἶσαι εὐτυχισμένη, κορούλα μου;

— Ξέρεις καλά, μπαμπά! Μοῦ ἀρκεῖ ποὺ σᾶς ἔκανα ἐσᾶς εὐτυχισμένους.

Ὁ πατέρας μου ἔγινε πελιδνός.

*

Εἶχαν περάσει ἀρκετοὶ μῆνες ἀπὸ τὸ γάμο μας.

Τὸ βράδυ ἐκεῖνο ὁ Ἀνρὺ εἶχε πάει σὲ κάτι φίλους του κι' ἐγὼ εἶχα μείνει μόνη στὴν κάμαρά μου φυλλομετρώντας ἕνα ἄλμπουμ μὲ παλιὲς φωτογραφίες. Ξαφνικὰ ἄκουσα ἕνα χτύπημα στὴν πόρτα καὶ μιὰ φωνὴ ποὺ ρωτοῦσε:

— Μπορῶ νὰ μπῶ;

Ἦταν ὁ Ἀνρύ.

— Εἶδα φῶς κάτω ἀπὸ τὴν πόρτα σου καὶ σκέφτηκα νὰ μπῶ, εἶπε. Σέ βλέπω ξεκούραστη κι' αὐτὸ μὲ ἐνθουσιάζει.

Ἔκλεισα τὸ ἄλμπουμ σὰ νὰ φοβόμουν ὅτι τὸ βλέμμα τοῦ Ἀνρὺ θὰ βεβήλωνε τὶς ἀναμνήσεις μου.

Ἐκεῖνος, ἀφοῦ ἔμεινε λίγο σιωπηλός, πέρασε πίσω μου καὶ μὲ ρώτησε:

— Θέλεις, Σιμόν, νὰ κουβεντιάσουμε λίγο; Ἀπὸ πολὺν καιρὸ ἐπιθυμῶ νὰ συζητήσουμε ἐλεύθερα καὶ μ' ἐμπιστοσύνη.

— Σὲ ἀκούω! εἶπα προσπαθώντας νὰ κρύψω τὴν ἐχθρότητά μου.

— Πρῶτα—πρῶτα πρέπει νὰ σοῦ πῶ ἕνα πράγμα, εἶπε ὁ Ἀνρύ. Σ' ἀγαπῶ, Σιμόν. Σ' ἀγάπησα ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ ποὺ σὲ γνώρισα. Ὁ γάμος μας θὰ μὲ εἶχε κάνει πολὺ εὐτυχισμένο, ἂν δὲν εἶχα μαντεύσει σὲ σένα κάποια ἐπιφύλαξη, ποὺ τὴν πίστεψα παροδική. Ἤλπιζα ὅτι θὰ ἐξαφανιζόταν μόνη της ὅταν θὰ γνωριζόμαστε καλύτερα... Τὴν παραμονὴ τοῦ γάμου μας, χωρὶς νὰ θέλω, ἄκουσα αὐτὸ ποὺ εἶπες στὸν πατέρα σου, ὅταν σὲ ρώτησε ἂν εἶσαι εὐτυχισμένη. Ὑπέφερα πολὺ τὸ βράδυ ἐκεῖνο. Ἀναρωτήθηκα ἂν δὲν ἔπρεπε νὰ σ' ἀφήσω ἐλεύθερη, ἂν τὸ ἔκρινες αὐτὸ προτιμότερο, θὰ δεχόμουν μάλιστα ν' ἀνελάμβανα ὅλες τὶς εὐθύνες. Ὕστερα ἀπὸ μιὰ νύχτα ἀϋπνίας, σκέφτηκα ὅτι ἦταν καλύτερο νὰ μὴν πῶ τίποτα.... Δέχτηκα νὰ ρισκινδυνεύσω μ' ἐμπιστοσύνη. Καὶ σήμερα ἀκόμη τὸ δέχομαι...

— Τί θέλεις νὰ πῆς; τὸν διέκοψα.

— Εἶναι πολὺ ἁπλό!, εἶπε. Σιμόν, μ' ἀγαπᾶς;

— Ὄχι, Ἀνρύ! ἀπάντησα κοφτά.

Ἐκεῖνος ἔγινε κατακίτρινος κι' ἔσκυψε τὸ κεφάλι του.

— Ἀπὸ τὴν πρώτη μέρα, συνέχισα, ἤξερα ὅτι δὲν θὰ μποροῦσα νὰ σ' ἀγαπήσω ποτέ. Ἔγινα γυναίκα σου γιατὶ μὲ ὑποχρέωσαν οἱ περιστάσεις. Ὁ γάμος μας ἦταν ἡ ἀπαραίτητη τιμή...

— Ἡ τιμή; εἶπες. Ποιά τιμή;

— Τὸ ξέρεις καλύτερα ἀπὸ μένα. Ἤξερες τὴν ἀπελπιστικὴ οἰκονομικὴ κατάστασι τοῦ πατέρα μου στὴν περίοδο ποὺ προηγήθηκε τοὺς ἀρραβῶνες μας. Μὲ ἀγόρασες, Ἀνρύ! Εἶμαι γυναίκα σου, πλήρωσες! Δὲν ἔχεις τίποτα νὰ μοῦ κατηγορήσης. Μὴ περιμένης ὅμως τίποτε ἄλλο ἀπὸ μένα, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ σεβασμὸ ἑνὸς συμβολαίου ποὺ ἐσὺ ὁ ἴδιος ὑπαγόρευσες τοὺς ὅρους του!

— Ὥστε μὲ πίστεψες ἱκανὸ γιὰ ἕνα τόσο ταπεινὸ ἐκβιασμό; ρώτησε μὲ φωνὴ ὑπόκωφη. Τότε δὲν μοῦ μένει τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ σοῦ ἀποδώσω τὴν ἐλευθερία σου. Σοῦ εἶπα: Εἶμαι ἕτοιμος νὰ δεχτῶ ὅλες τὶς εὐθύνες. Ὅσο μεγάλη κι' εἶναι ἡ ἀγάπη μου, δὲν θὰ ἔχω τὴ δύναμι νὰ ὑποφέρω μιὰ περιφρόνησι ποὺ δὲν τὴν ἀξίζω!

Ἄφωνη, εἶδα τότε τὸν Ἀνρὺ νὰ διευθύνεται πρὸς τὴν πόρτα. Προτοῦ βγῆ γύρισε καὶ μοῦ εἶπε:

— Εἶχα νὰ κάνω ἕνα ταξίδι γιὰ δουλειές μου αὐτὲς τὶς μέρες καὶ σκόπευα νὰ σὲ πάρω μαζί μου. Θὰ φύγω αὔριο μόνος μου. Ὁ δικηγόρος μου θὰ λάβη ὁδηγίες γιὰ νὰ τεθῆ στὴ διάθεσι τοῦ δικοῦ σου καὶ ὅλα θὰ κανονιστοῦν ἀνάλογα μὲ τὶς ἐπιθυμίες σου...

Ὁ Ἀνρὺ κράτησε τὸ λόγο του καὶ ἔφυγε τὸ πρωί, χωρὶς νὰ μὲ ξυπνήσῃ. Τὸ βράδυ καθόμουν στὸ μικρὸ σαλόνι τοῦ δικοῦ μου διαμερίσματος ἔχοντας τὸ ραδιόφωνο ἀνοιχτό. Μηχανικά, γύρισα τὸ κουμπὶ σὲ ἄλλο σταθμό. Ἀκούστηκε ἡ φωνὴ ἑνὸς Ἄγγλου σπήκερ.

Μιλοῦσε γιὰ ἕνα ἀεροπορικὸ δυστύχημα ποὺ εἶχε συμβῆ στ' ἀνοιχτὰ τῶν ἀγγλικῶν ἀκτῶν. Τέντωσα τὸ αὐτί μου.

«Περιπολικὰ πλοῖα ἐρευνοῦν στὸ μέρος αὐτὸ ἔλεγε ὁ σπήκερ, ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει ἐλπὶς νὰ βρεθοῦν ζωντανοὶ οἱ ἐπιβάται. Μεταξὺ τῶν Ἄγγλων ἐπιβατῶν ἦταν καὶ ἕνας Γάλλος, ὁ κ. Ἀνρὺ Καρτινιέ...»

Δὲν κατώρθωσα ν' ἀκούσω περισσότερα, γιατὶ ἔχασα τὶς αἰσθήσεις μου.

Ὅταν συνῆλθα ἄκουσα ἕνα μουρμουρητὸ ποὺ ὅλο καὶ γινόταν εὐκρινέστερο. Ἦταν παράξενο. Δὲν καταλάβαινα. Μισάνοιξα τὰ μάτια μου. Ὁ ἀδελφός μου καὶ ἡ μητέρα μου ἦταν κοντά σ' ἕναν ἄγνωστο ποὺ μιλοῦσε.

— Μὴ φοβόσαστε καθόλου, κυρία μου, θὰ κρατήσῃ τὸ παιδί της!...

Βρισκόμουν στὸ δωμάτιό μου. Τὸ βλέμμα μου ἀνεκάλυπτε τὰ γνωστὰ μου ἀντικείμενα ἢ σταματοῦσε σὲ μιὰ φωγραφία. Ἦταν ἡ φωτογραφία τοῦ ἀνδρός μου.

Ὁ γιατρός ἔσκυψε κοντά μου.

— Πρέπει νὰ ἡσυχάσετε, κυρία.

— Ἀνρύ!... ψιθύρισα.

Δάκρυα κυλοῦσαν στὰ μάτια μου.

— Σιμόν! Σὲ ἱκετεύω, κάνε ὑπομονή. Πρέπει νὰ φανῆς δυνατὴ πρὸς χάριν τοῦ παιδιοῦ ποὺ ἔχεις στὰ σπλάχνα σου, ταράλισε ἡ μητέρα μου σκιρτήματα ἐπάνω μου.

Τὸ παιδὶ ποὺ εἶχα στὰ σπλάχνα μου; Πόσο παράξενο ἦταν ἀλήθεια νὰ μαθαίνω αὐτὸ τὸ νέο κάτω ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ ἀνδρός μου ποὺ εἶχε πεθάνει ἐξ αἰτίας μου...

— Ἦταν τόσο καλός! συνέχισε ἡ μητέρα μου. Ἤμουν τόσο εὐχαριστημένη ὅταν γυρίσατε ἀπὸ τὸ ταξίδι. Μόλις τότε μάθαμε αὐτὸ ποὺ ἔκανε γιὰ μᾶς χωρὶς νὰ τὸ πῆ. Ἂν οἱ δουλειές τοῦ πατέρα τακτοποιήθηκαν ὡς ἐκ θαύματος προτοῦ παντρευτῆτε, εἶναι γιατὶ τὴν ἐποχὴ ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ σὲ ζητήσῃ, ὁ Ἀνρὺ ἐπενέβη καὶ ἔδωσε ἡ Τράπεζα ὅλη τὴν πίστωσι ποὺ χρειαζόταν, γιὰ ν' ἀποφευχθῆ ἡ κατάρρευσι. Δὲν ἤθελε νὰ εἶναι ἡ τραγικὴ οἰκονομικὴ κατάστασι τοῦ πατέρα σου ὁ λόγος γιὰ νὰ δεχτοῦμε τὴν προτασί του...

Στὸ κάδρο ὅπου ἔβλεπα τὸ πρόσωπό του, ὁ ἄνδρας μου φαινόταν σὰ νὰ μοῦ ἔλεγε: «Βλέπεις λοιπὸν ὅτι δὲν ἄξιζα τὴν περιφρόνησί σου».

Ξαφνικά, ὁ Ζόαν, ὁ ἀδερφός μου ποὺ εἶχε βγῆ γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὸ δωμάτιο, ξαναγύρισε τρέχοντας:

— Σιμόν! φώναξε μὲ πνιγμένη φωνή. Τό... ραδιόφωνο ἀνήγγειλε ὅτι ἕνα φορτηγὸ περισυνέλεξε τρεῖς ἐπιβάτες πιασμένους σ' ἕνα συντριμμὶ τοῦ ἀεροπλάνου. Ὁ Ἀνρύ...

— Ὁ Ἀνρύ, ἐπανέλαβα σὰν ὑπνωτισμένη.

— Ὁ Ἀνρὺ εἶναι ζωντανός! Ὁ Ἀνρὺ εἶναι ζωντανός!

Σὲ λίγο, τοῦ τηλεγραφοῦσα στὴ Διέπη: «Ἤμασταν δύο... Σὲ λίγο θὰ εἴμαστε τρεῖς. Ἀλλὰ δὲν θ' ἀποτελοῦμε παρὰ ἕναν. Σ' ἀγαπῶ μὲ ὅλη μου τὴν ψυχή—Σιμόν».

ΡΟΜΠΕΡΤ ΣΙΝΙΟΡΣ

Ὁ
Νευρολόγος-Ψυχίατρος
Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ
Δέχεται: Πανεπιστημίου 46, Γωνία Χαρ. Τρικούπη, ἀριθ. τηλεφ 614.620

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΗΕΣ
ΤΑΧΥΤΑΤΗ · ΥΠΕΥΘΥΝΗ · ΑΝΩΔΥΝΗ
ΡΙΖΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
Με KASTRIOTIS
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΨΙΦΑΚΛΕΙΤΟΥ 6 ΚΟΛΩΝΑΚΙ τηλ. 612-010

ΕΥΧΑΡΙΣΤΕΙΤΕ ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΣΑΣ

Μὴ νομίζετε ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ξοδέψετε πολλὰ γιὰ νὰ εὐχαριστήσετε τοὺς προσκεκλημένους σας. Ἡ ἐπιτυχία μιᾶς φιλικῆς συγκεντρώσεως ἐξαρτᾶται περισσότερο ἀπὸ μερικὲς μικρες, ἀλλὰ πολὺ σημαντικὲς λεπτομέρειες. Φροντίσετε, τὰ πρόσωπα ποὺ προσκαλεῖτε νὰ ταιριάζουν μεταξύ τους καὶ νὰ κυλᾶ ἡ συζήτησις πάντα γύρω ἀπὸ εὐχάριστα θέματα. Οἱ μεζέδες ποὺ θὰ προσφέρετε νὰ εἶναι ἁπλοὶ ἀλλὰ ποικίλοι. "Ὅσο γιὰ τὸ ποτό, δὲν ὑπάρχει ζήτημα ποικιλίας, γιατὶ τίποτε ἄλλο δὲν δημιουργεῖ αὐτόματως «φιλικὸ περιβάλλον» ὅσο ἡ μπύρα. Ταιριαζει σ' ὁποιανδήποτε ὥρα καὶ σ' ὁποιανδήποτε συντροφιά. Γευστική, ὑγιεινή, ξεδιψαστικὴ ἡ μπύρα φιξ εἶναι πραγματικὴ ἀπόλαυσις. Προσφέρετε την πάντοτε στοὺς φίλους σας

Διαβάζοντας αὐτὴ τὴν ἀγγελία κερδίσατε καὶ ἕνα ὡραῖο παιγνίδι συνναστροφῶν. Γιὰ νὰ τὸ λάβετε, κόψτε τὸ κείμενο αὐτό, ἐπισυνάψατε ἕνα γραμματόσημο 2 δραχμῶν δι' ἔξοδα ἀποστολῆς κ. ἀ. καὶ ἀποστείλατε ἐντὸς 8 ἡμερῶν μὲ τὴν διεύθυνσί σας στὴν Λ. Ε. Κάρολος Φιξ, ὑπηρεσία Λ Σ. 36, Λεωφόρος Συγγροῦ 53, Ἀθῆναι.

Προλαμβάνει τὴν κακοσμίαν τοῦ Ἱδρῶτος

Bac-Stick
ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΟΝ
Μία ἐλαφρὰ ἐπάλειψι...
Θαυμασία φρεσκάδα
Ἐξαίσιο ἄρωμα!
ΕΥΧΡΗΣΤΟ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ
OLIVIN - WIESBADEN (ΕΣΠΗΡΙΑΙ)
ΑΛΛΑΝΤΙΚΑ ΑΜΙΤΑΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ

ΡΥΣΑ ΠΛΑΤΗ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Ἰατρός
Μαιευτὴρ Γυναικολόγος
Δέχεται καθ' ἑκάστην 9—12, 5—7
ὡς καὶ ἐπὶ συνεννοήσει.
Χαρ. Τρικούπη 113 Τηλ. 613.610

ΜΗΧΑΝΑΙ ΜΑΝΤΑΡΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΛΤΣΩΝ
KABA - UNIVERSAL
Αἱ φθηνότεραι
Αἱ τελειότεραι
ΜΕ 2 ΒΕΛΟΝΙΑ
UNIVERSO
Δωρεὰν ἐκμάθησις,
εὐκολίαι πληρωμῆς,
Α. Ε. ΜΠΑΡΜΠΑΤΟΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 4 (Στοά) ΑΘΗΝΑΙ
Κ. ΚΑΡΑΝΙΚΑΣ
Π. ΜΕΛΑ 12 — ΘΕΣ/ΝΙΚΗ

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ ΜΑΘΑΙΝΟΝΤΑΣ

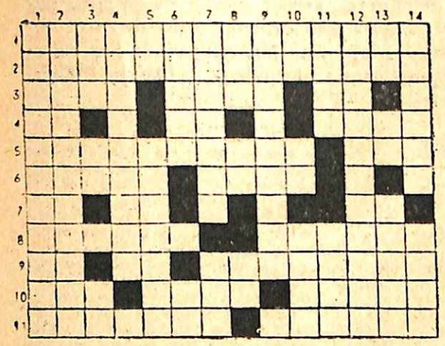

● Τὸ σταυρόλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Ὁποδοῖ Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας.
2) Μονοκύτταρος ὀργανισμὸς μέσα στο αἷμα.
3) Γνωστὸς Ἰταλὸς τραγουδιστής. Αὐστριακὸς ἀρχαιολόγος. Σύνδεσμος προ φωνήεντος (ἀντιστρ.)
4) Ὑποθετικὸ. Τὸ 3γ ὁριζοντίως, ἀλλὰ ὀρθῶς. Γερμανὸς ἐπικὸς ποιητής.
5) Ἀπαραίτητο γιὰ νὰ ἰσχύ τὸ περιοδικὸ μας. Ἀριθμητικὸ.
6) Ὑπάρχει στὴν ἔρημο. Πρῶτο συνθετικὸ ὁροτειρᾶς τῆς Νέας Γουϊνέας.
7) 350. Δηλώνει ἔκπληξι. Δ Σ.
8) Ὁ ἀδελφὸς τοῦ Περδίκκα (δοτ.) Κινηματογράφος τῶν Ἀθηνῶν.
9) Νότα. Ὠδικὸ πτηνό.
10) Κύτταζε Κλωστὲς (αἰτ. πληθ.). Τὰ ἀναπολοῦν οἱ ἡλικιωμένοι.
11) Μελιτζάνα. Ἀσιατικὴ πρωτεύουσα (αἰτ.).

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Δὲν ἐκδάλλει κατευθεῖαν στὴ θάλασσα.
2) Πρωτεύουσα Ἀμερικανικοῦ Κράτους (Δύο λέξεις).
3) Ποταμὸς τῆς Γερμανίας. Πρόθεσις. Μικρὸ ὄνομα γκάγκστερ.
4) Γάλλος κοινωνιολόγος ἱδρυτὴς τῆς θεωρίας τοῦ σαινσιμονισμοῦ.
5) 302 (ἀντιστρ.). Περιφημος ἠθοποιός, σκηνοθέτης καὶ μουσικός.
6) Πόλι τῆς Ἀγγλίας. Ξενικὴ ἄρνη.
7) Ἄγγλος δημοσιογράφος ποὺ ἀσχολήθηκε μὲ τὸ Ἀνατολικὸ ζήτημα. Μόριο τῆς δημοτικῆς.
8) Γυναικεῖο ὄνομα (ἐλαφρῶς ἀνορθ.). Δίφθογγος (ἀντιστρ.). Προτρεπτικό.
9) Ρῶσος ψευδομοναχὸς καὶ ἀποτεώνας.
10) Δύο ὅμοια φωνήεντα. Δύο ὅμοια σύμφωνα. Ἡρωϊς ἔργου τοῦ Ζολά.
11) Μουσικὸ κομμάτι. Ἀριθμητικὸ ἐπίρρημα.
12) Πόλις τῆς Ἀσίας στὴν Προποντίδα (γεν.).
13) Μικρὸ ροκὲ στὸ σκάκι. Δίφθογγος. Ἀγία (ξενικά).
14) Ὅ,τι καὶ τὸ 86 ὁριζοντίως. Ποσοτικὸ ἐπίρρημα.

Β. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

● Ὁ ἀγγελιαφόρος τοῦ Λουδοβίκου

Ἕνας ἀγγελιαφόρος τοῦ βασιλιᾶ τῆς Γαλλίας Λουδοβίκου 12ου, κατέβαλε ἕνα δουκάτο γιὰ 8 ἄλογα ποὺ διήνυσαν 3 λεύγες τὸ κάθε ἕνα. Κατὰ τὸ δεύτερο μέρος τοῦ ταξιδιοῦ του θὰ χρειασθῆ 30 ἄλογα ποὺ νὰ διανύση τὸ κάθε ἕνα 4 λεύγες. Πόσα χρήματα συνολικὰ θὰ εἰσπράξῃ ὁ Ἰδιοκτήτης τῶν ἀλόγων; ("Οπως εἶναι γνωστὸ ἐκείνη τὴν ἐποχὴ ἡ συγκοινωνία γινόταν μὲ ἄλογα ποὺ ἀλλαζαν οἱ ταξιδιῶτες σὲ κάθε σταθμό).

ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

Παρακάτω βλέπετε ἕξη εἰκόνες ποὺ πρέπει νὰ σᾶς θυμίσουν ἰσάριθμα βιβλικὰ πρόσωπα. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ θ' οἰκονίσετε καὶ λίγο τὴ μνήμη σας καὶ θὰ θυμηθῆτε τὰ μαθητικά σας χρόνια, ἐκτὸς ἂν εἴχατε τὴν εὐκαιρία νὰ τὰ διαβάσετε πάλι. Πάντως, μὴ βιασθῆτε ν' ἀπαντήσετε. Κι' ὕστερα, ἂν θέλετε ἀνοίξετε καὶ τὴν Ἐγκυκλοπαίδεια γιὰ νὰ ἔχετε μιὰ πληρέστερη ἀντίληψι τῆς ἱστορίας τοῦ κάθε προσώπου.

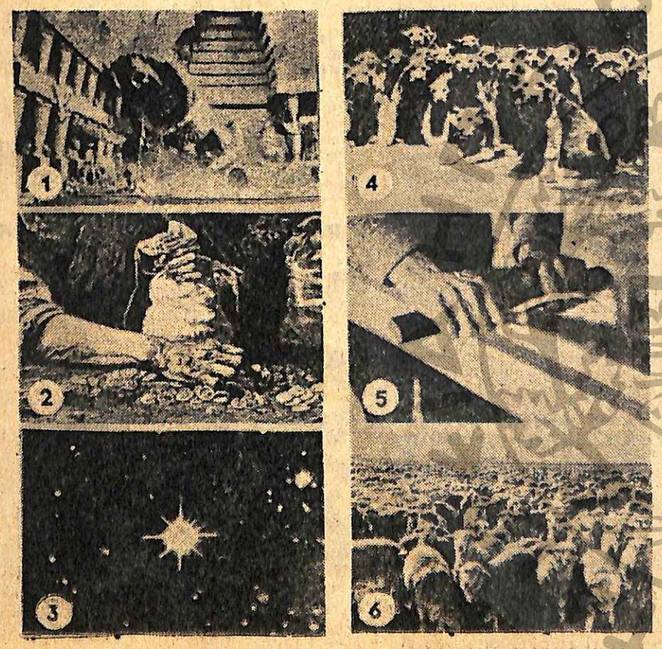

Σκεφθῆκατε ποτὲ

ΑΠΟ ΠΟΥ ΠΡΟΗΛΘΑΝ ΜΕΡΙΚΕΣ ΓΝΩΣΤΟΤΑΤΕΣ ΠΑΡΟΙΜΙΩΔΕΙΣ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ;

Ρωτῆστε καὶ θ' ἀπαντήσουμε

«ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΔΙΑΤΑΓΗ ΚΑΙ ΤΑ ΣΚΥΛΙΑ ΔΕΜΕΝΑ»

Ὅλοι οἱ Σουλτάνοι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἀγαποῦσαν πολὺ τὰ σκυλιά. Κάποια παλιὰ προφητεία ἔλεγε, πὼς ὅταν θὰ ἔλειπαν τὰ τετράποδα ἀπὸ τὴ «βασιλίδα» τῶν πόλεων, θὰ κατέρρεε καὶ ἡ δυναστεία τῶν σουλτάνων. Ἔφτασε, λοιπόν, ἐποχὴ ποὺ οἱ δρόμοι τῆς Πόλης κατήντησαν ἀληθινὴ πληγή. Δὲν μποροῦσε νὰ περάσῃ ἄνθρωπος. Ἰδίως τὶς νύχτες. Τὰ σκυλιὰ ὠρμοῦσαν πάνω του καὶ τὸν ξέσχιζαν. Στὰ 1502 ὁ μέγας Βεζύρης Ἀχμὲτ πασάς, ἐπεχείρησε νὰ συμβουλέψῃ τὸ Σουλτάνο νὰ τὰ φαρμακώσουν. Ἦταν καλοκαίρι καὶ πολλὰ ἀπὸ αὐτὰ εἶχαν λυσσάξει. Ὁ Σουλτάνος ὅμως ἔγινε ἔξω φρενῶν καὶ ἔβαλε ἄλλο θεζύρη στὴ θέσι του. Ἐπὶ Σελὶμ Β' πάλι, ὁ Καϊμακὰμ πασάς, προσωπικὸς φίλος τοῦ πρώτου, ἔδωσε διαταγὴ νὰ σκοτώνωνται ὅλα τὰ μαῦρα σκυλιά, ἐπειδὴ εἶχε ὀνειρευτῆ πὼς ἕνα μαῦρο σκυλὶ τὸν εἶχε δαγκώσει. Ὅταν τὸ ἔμαθε αὐτὸ ὁ Σελὶμ, φυλάκισε τὸν πασὰ στὰ μπουντρούμια τοῦ Γεντὶ-Κουλέ. Ὁ Χομὶτ ἀγαποῦσε κι' αὐτὸς τὰ σκυλιά. Μὰ ὅταν τὸ κακὸ παράγινε, διέταξε ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς ποὺ εἶχαν δικά τους νὰ τὰ περιορίσουν. Τὰ ἀδέσποτα πάλι νὰ τὰ στείλουν σὲ κάποιο ἐρημονήσι τοῦ Μαρμαρᾶ. Ἀπὸ τότε βγῆκε ἡ παροιμία ποὺ ἔμεινε ἀπὸ τὴν ἔκφρασι τῶν Χριστιανῶν «βασιλικὴ διαταγὴ καὶ τὰ σκυλιὰ δεμένα».

«ΚΟΥΤΣΟΙ, ΣΤΡΑΒΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΑ»

Αὐτὴ ἡ ἔκφρασι ἔχει τὴν παρακάτω ἐξήγησι, δεσποινὶς Εὐγενία Σπανοῦ, ἀπὸ τὴν Εὔβοια.

Στὰ 1830, σ' ἕνα χωριουδάκι τῆς Κυνουρίας, στὸ Ἄστρος, παρουσιάστηκε ἕνας περίεργος ἄνθρωπος, ποὺ ἄρχισε νὰ διαδίδῃ ἐπίμονα ὅτι ἦταν ὁ... Ἅγιος Παντελεήμονας, ποὺ ἦρθε νὰ σώσῃ τὸν κόσμο ἀπὸ τὶς διάφορες ἀρρώστειες, ποὺ τὸν μάστιζαν. Ὅπως ξέρουμε ὅλοι μας σχεδόν, ὁ πραγματικὸς ἅγιος Παντελεήμονας εἶναι προστάτης τῶν ἀναπήρων καὶ οἱ Χριστιανοὶ πιστεύουν ὅτι γιατρεύει, ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ἄλλες παθήσεις καὶ τὶς παραμορφώσεις τοῦ σώματος, καθὼς καὶ τοὺς τυφλούς. Ὁ ἄγνωστος ὡστόσο τοῦ Ἄστρους δὲν ἔκανε τὸ παραμικρὸ θαῦμα. Ἐπειδὴ ὅμως δὲν ἐνοχλοῦσε κανένα μὲ τὴν παρουσία του, τὸν ἄφηναν νὰ λέῃ ὅ,τι θέλει. Πάρ' ὅλα αὐτά, ἡ φήμη πὼς στὸ ὄμορφο αὐτὸ χωριὸ τῆς Κυνουρίας παρουσιάστηκε ὁ Ἅγιος Παντελεήμονας, ἁπλώθηκε γρήγορα σὲ ὅλη τὴν τότε Ἑλλάδα. Ὅπως ἦταν ἐπόμενο, ὅσοι ἔπασχαν ἀπὸ τὰ μάτια τους, τ' αὐτιά τους, τὰ πόδια τους καὶ ἀπὸ ἕνα σωρὸ ἄλλες ἀσθένειες, παράτησαν τὰ σπίτια τους καὶ τὶς δουλειές τους καὶ ξεκίνησαν νὰ πάνε στὸ Ἄστρος, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ γίνουν καλά. Κι' ἦταν τόσοι πολλοὶ αὐτοὶ οἱ ἀνάπηροι, ὥστε ἀπὸ τὰ διάφορα χωριὰ ποὺ περνοῦσαν, ἔλεγαν οἱ ἄλλοι ποὺ τοὺς ἔβλεπαν: «Κουτσοί, στραβοί, στὸν ἅγιο Παντελεήμονα»! Ἀπὸ τότε ἔμεινε ἡ φράσι ὡς τὰ χρόνια μας καὶ τὴ λέμε συνήθως γιὰ τὸν κόσμο, ποὺ τρέχει νὰ δῆ κάποιο περίεργο θέαμα.

ΚΙ' ΕΔΩ ΣΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ: Γκομπλὲν εἶναι βέβαια, ὅπως καὶ σεῖς γνωρίζετε, ἕνα εἶδος κεντήματος. Ἡ λέξις προέρχεται ἀπὸ τὴ γαλλικὴ περιοχὴ Γκομπελέν. Ἐπὶ Λουδοβίκων 15ου καὶ 16ου οἱ γυναῖκες τῶν σταυροφόρων, μιὰ καὶ ἔλειπαν οἱ ἄνδρες τους, δὲν ἤξεραν τί νὰ κάνουν καὶ τό... ἐρίχναν σ' αὐτὸ τὸ εἶδος κεντήματος ποὺ κρατοῦσε συνήθως 100 καὶ 200 χρόνια. Ἀπὸ γιαγιὰ σὲ δισεγγονή. Τὰ σχέδια τὰ ἔκαναν μόνες τους. Μόνες τους τὰ κεντοῦσαν καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον διακοσμοῦσαν τοὺς τοίχους τῶν σπιτιῶν τους. Τώρα ἔχει ἐπικρατήσει νὰ εἶναι μονὴ βελονιά. Τὰ καλύτερα ἦταν 2, τὰ Γκομπελὶν-Ὠμπυσσόν.

ΤΑΚΗΣ ΝΑΤΣΟΥΛΗΣ

ΡΕΖΟΥΣ

ΕΝΑΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΜΗΤΕΡΑ

Ένα μυστήριο βρήκε τὴ λύσι του: πολλὲς ἀδικαιολόγητοι, ὧς τώρα, ἀποβολές, καθὼς καὶ ὁ ἀνεξήγητος θάνατος μερικῶν νεογνῶν ἀπὸ «χρυσῆ», ὀφείλονται σ' αὐτὴν τὴν ἄγνωστη, μέχρι σήμερα, πέμπτη ὁμάδα αἵματος, ποὺ ὀνομάζεται στὴν ἐπιστημονικὴ ὁρολογία Ρέζους

Τοῦ ἰατροῦ ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΧΕΤΕ ἀκούσει ὅτι ὅταν πρόκειται νὰ γίνη μετάγγισις αἵματος σὲ κάποιον, ἐξετάζουν τὸ αἷμα τοῦ ἴδιου καὶ τὸ αἷμα ποὺ πρόκειται νὰ τοῦ δοθῆ, γιὰ νὰ δοῦν ἂν «ταιριάζουν οἱ ὁμάδες» τους. Καὶ ὅλοι περίπου θὰ ξέρετε ὅτι ὑπάρχουν τέσσερις ὁμάδες αἵματος, ἡ Α, Β, Γ, Δ καὶ ὅτι κάθε ἕνας ἀπὸ μᾶς ἀνήκει σὲ μιὰ ἀπὸ αὐτές. Καθενὸς δηλαδὴ τὸ αἷμα θὰ εἶναι ὁμάδος Α ἢ Β ἢ Γ ἢ Δ καὶ ἂν πρόκειται νὰ τοῦ γίνη μετάγγισις θὰ πρέπει τὸ αἷμα ποὺ θὰ πάρη νὰ εἶναι τέτοιο ποὺ νὰ ταιριάζη μὲ τὸ δικό του. Ἂν τύχη καὶ δὲν ταιριάζει, τότε ἐκεῖνος ποὺ δέχεται τὸ ἀταίριαστο αἷμα, κινδυνεύει νὰ πάθη σοβαρὰ πράγματα, μέχρι καὶ νὰ πεθάνη ἀκόμα.

Ὅμως τὸν τελευταῖο καιρὸ παρατηρήθηκε τοῦτο τὸ ἀξιοπερίεργο ἀπὸ τοὺς γιατροὺς καὶ τὶς διάφορες ὑπηρεσίες μεταγγίσεως αἵματος. Ὅτι μερικὲς φορές, καίτοι τὰ αἵματα ἦσαν ταιριαστά, σύμφωνα μὲ τὸν καθορισμὸ τῶν ὁμάδων ποὺ εἶχε προηγηθῆ, ἐν τούτοις κάτι τὸ παθολογικὸ συνέβαινε. Ρίγη, πυρετός, δύσπνοια, βαρειὰ φαινόμενα ἀπὸ τὴν κυκλοφορία καὶ καμμιὰ φορὰ θάνατος. Τὸ ἐπίσης περίεργο ἦταν ὅτι τέτοια «ἀτυχήματα» ποτὲ δὲν συνέβαιναν στὴν πρώτη μετάγγισι, τὴν πρώτη φορὰ δηλαδὴ ποὺ ἔπαιρνε κάποιος αἷμα ἀλλὰ πάντοτε ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη φορά, τὴ δεύτερη, τρίτη κ.λ.π. καὶ κυρίως ὅταν χρησιμοποιοῦσε τὸν ἴδιο ὁδότη, ὅταν δηλαδὴ ἔπαιρνε αἷμα ἀπὸ τὸ ἴδιο πρόσωπο ποὺ εἶχε πάρει καὶ τὴν πρώτη φορά. Τὸ περίεργο αὐτὸ νοσηρὸ ἐπεισόδιο ποὺ ἔφερε σὲ ἀμηχανία τοὺς ἐπιστήμονες, ἔδωσε μὲ τὴν πρωτοτυπία του καὶ τὶς ἰδιαίτερες συνθῆκες του, καὶ τὴ λογικὴ σκέψι ποὺ ὡδήγησε ἀργότερα στὴ λύσι του. Στὴ σκέψι δηλαδὴ τὴν ἑξῆς: "Ὅτι ἐνῶ τὴν πρώτη φορὰ τὰ αἵματα, ὁότου καὶ λήπτου, ἦσαν ταιριαστά, τὴ δεύτερη ἔγιναν ἀταίριαστα καίτοι ἐξακολουθοῦσαν νὰ εἶναι τῆς ἴδιας ὁμάδος. Κάτι δηλαδὴ ἄλλο ἐμεσολάβησε στὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ πέρασε ἀνάμεσα στὴν πρώτη καὶ τὴ δεύτερη μετάγγισι, κάτι ἄλλο ποὺ ἐτροποποίησε τὴν κατάστασι καὶ ἔκαμε τὰ αἵματα ἀταίριαστα. Τὸ κάτι αὐτὸ ἦταν φυσικὰ ἔξω ἀπὸ τὰ μέχρι τότε γνωστά, ἀφοῦ τὰ δυὸ αἵματα ἐξακολουθοῦσαν νὰ εἶναι τῆς ἴδιας ὁμάδος Τί ἦταν τὸ «ἄλλο», λοιπόν, αὐτό; Ἐπρόσθετω ὅτι ἂν π.χ. ἡ μιὰ μετάγγισις, ἡ πρώτη, γίνονταν σήμερα καὶ ἡ ἄλλη, ἡ δεύτερη αὔριο ἢ σὲ δυό, πέντε, δέκα μέσες τὰ ἐπικίνδυνο φαινόμενα δὲν παράγονται. Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ποὺ παρατηρήθηκαν, τὸ διάστημα ἀνάμεσα στὶς δυὸ μεταγγίσεις ἦταν μακρὸ μήνες π.χ., καὶ ἕνα τέτοιο χρονικὸ διάστημα ἦταν ἀπαραίτητο ἀνάμεσα σὲ δυὸ μεταγγίσεις, γιὰ νὰ παραχθοῦν τὰ δυὸ νοσηρὰ φαινόμενα. Αὐτὸ ἐσήμαινε ὅτι ἡ τροποποίησις τοῦ αἵματος ἔγινε σιγὰ σιγά, καὶ τὴν προκάλεσε τὸ αἷμα τοῦ ὁότη ποὺ μπῆκε τὴν πρώτη φορά. Ἔρευνες ἐπάνω στὶς ἔρευνες γιὰ τὸ ζήτημα αὐτὸ κατέληξαν στὴν ἀποκάλυψι ὅτι ἐκτὸς ἀπὸ τὶς ὁμάδες Α, Β, Γ, Δ τὸ αἷμα τοῦ ἀνθρώπου στὶς διάφορες περιοχὲς τῆς γῆς εἶχε καὶ ἕναν ἄλλον παράγοντα καὶ μιὰ ἄλλη διάκρισι μέσα του. Καὶ φυσικὰ ὄχι ὅλων τῶν ἀνθρώπων, γιατὶ ἂν αὐτὸν τὸν παράγοντα, αὐτὴ τὴ διακριτικὴ οὐσία τὴν εἶχαν ὅλοι, τότε ὅλα τὰ αἵματα θὰ ἦσαν «ταιριαστά», γιὰ νὰ χρησιμοποιήσουμε τὴ λέξι ποὺ ὅλοι ἐπάνω - κάτω τὴν καταλαβαίνομε. Ὄχι ὅλων λοιπὸν τῶν ἀνθρώπων ἀλλὰ μερικῶν. Ἀλλὰ τὶς περισσότερες ἐξηγήσεις τοῦ συλλογισμοῦ αὐτοῦ καὶ τῶν διαπιστώσεων ποὺ ἔγιναν, παρακολουθήστε τις στὴν πάρα κάτω ἀστεία καὶ σοβαρὴ ἱστορία. Ξέχασα νὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὴ διαβάσετε τὶς εἰκόνες πρὶν τελειώσετε τὸ κείμενο. Ἔτσι θὰ βοηθηθῆτε περισσότερο.

ΠΡΟΣΟΧΗ

Ἂν παντρευτῆτε καὶ θέλετε νὰ κάμετε παιδιά, ἐξετάσετε τὰ αἵματά σας γιὰ ρέζους. Εἶναι ἀπαραίτητο, καὶ μπορεῖτε ἔτσι νὰ προλάβετε ἀνεξήγητες ἀποβολές, πρόωρους τοκετούς, θνησιγενῆ βρέφη, θανάτους νεογνῶν, καθυστερημένα παιδιὰ σωματικὰ ἢ πνευματικά.

Ἂς ὑποθέσουμε ὅτι μιὰ γυναίκα RH (—) παντρεύεται ἕναν ἄντρα RH(+). Σύμφωνα μὲ τοὺς νόμους τῆς κληρονομικότητος 4 φορὲς στὶς 5 ἢ δύο φορὲς στὶς πέντε τὸ ἔμβρυο θὰ εἶναι RH(+).

Στὴν περίπτωσι αὐτὴ στὸ αἷμα τῆς γυναίκας θὰ παραχθοῦν ἀντισώματα αντι RH(+). Στὸν πρῶτο τοκετὸ ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ γιατὶ τὰ ἀντισώματα ἐραδύνουν νὰ ἀναπτυχθοῦν.

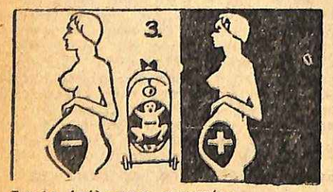

Στοὺς ὑπόλοιπους τοκετούς:
Ἂν τὸ ἔμβρυο εἶναι RH(—) πάλι ὅλα θὰ πᾶνε καλὰ καὶ τὸ παιδὶ θὰ γεννηθῆ φυσιολογικό. Ἂν ὅμως τὸ ἔμβρυο εἶναι πάλι RH(+) τότε τὸ αἷμα του θὰ προσδληθῆ ἀπὸ τὰ Αντι - RH(+) ἀντισώματα ποὺ ὑπάρχουν στὸ αἷμα τῆς μητερας καὶ: ἢ θὰ γίνη ἀποβολὴ ἀνεξήγητη, ἢ θὰ γεννηθῆ βρέφος πεθαμένο, ἢ θὰ γεννηθῆ τέλος βρέφος ζωντανὸ μὲν καὶ φαινομενικὰ ὑγιές ποὺ θὰ πάθη χρυσῆ ἢ ἀναιμία καὶ ποὺ ἢ θὰ πεθάνη ἢ θὰ ζήση μὲ σωματικὲς καὶ πνευματικὲς ἀδυναμίες ὅμως. Θὰ ζήση δηλαδὴ ἕνα παιδὶ καθυστερημένο καὶ ἀνάπηρο. Σήμερα ἡ ἐπιστήμη ἔχει τὰ μέσα ἢ νὰ διαγνώση ἀπὸ πρὶν τέτοιες καταστάσεις καὶ νὰ προλάβη καὶ νὰ θεραπεύση. Χιλιάδες ἐπὶ χιλιάδων ἀνθρώπινες ὑπάρξεις σώθηκαν ἔτσι.

Αὐτὸς εἶναι ὁ πιθηκος Μακάκους Ρέζους. Ἂν τὸ αἷμα σας εἶναι θετικὸ γιὰ Ρέζους καὶ τοῦ ἀντρός σας τὸ ἴδιο, μπορεῖτε ἀφοβα νὰ κάνετε παιδιὰ καὶ ὅσα θέλετε. Ἂν ὅμως τὸ δικό σας εἶναι ἀρνητικό; Τότε ὕστερα ἀπὸ τὸ πρῶτο σας παιδὶ πρέπει νὰ προσέξετε. Ὁ γιατρός σας θὰ σᾶς πῆ πῶς καὶ τι νὰ κάμετε.

ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΜΗΤΕΡΑ

ρες αἰτίες τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια διαλύονται. Μιὰ τέτοια διάλυσι, (ἀπὸ συγκόλλησι) τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων γίνεται, ὅταν γίνη μετάγγισις αἵματος ὁμάδος Α π. χ. σὲ κάποιον ποὺ τὸ αἷμα του εἶναι ὁ μάδος Β (σχ. 1).

Στὶς περιπτώσεις ὅμως τῶν μεταγγίσεων ποὺ ἀνοφέραμε γινόταν περίπου τὸ ἴδιο πρᾶγμα καίτοι τὰ αἵματα ἦσαν τῆς ἴδιας ὁμάδος. Γινόταν δηλαδὴ αὐτὸ ποὺ φαίνεται στὸ σχ. 2.

Καὶ ἐδῶ ἀκριβῶς εἶναι ποὺ ἐπεμβαίνει ὁ πίθηκος. Δές τον πόσο χαριτωμένος εἶναι. Πρόκειται γιὰ τὸν πίθηκο Μακάκους Ρέζους. Ἀπὸ ἔρευνες ποὺ ἔκαμαν τὸ 1939 οἱ Λεβινὲ καὶ Σέτζον καὶ ποὺ συνέχισαν τὸ 1940 οἱ Λέντστρινερ καὶ Βιένερ ἀπεδείχθη ὅτι τὸ αἷμα τοῦ πιθήκου αὐτοῦ περιέχει ἕναν παράγοντα, μιὰ οὐσία, τὸ ρέζους, ποὺ βρίσκεται καὶ στὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια τῶν περισσοτέρων ἀνθρώπων Αὐτὸ εἶναι τὸ οὐσιῶδες: τῶν περισσοτέρων, ὄχι ὅλων. Ὑπάρχουν καὶ ἄνθρωποι τῶν ὁποίων τὸ αἷμα δὲν περιέχει τὸν παράγοντα αὐτόν. Καὶ νὰ τί συμβαίνει στὶς διάφορες αὐτὲς περιπτώσεις: παρακολουθήσετε τὸ σχ. 3.

Η ΧΡΥΣΗ ΤΩΝ ΝΕΟΓΝΩΝ, ΜΙΑ ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑ ΠΟΥ ΗΤΑΝ ΩΣ ΤΩΡΑ ΧΩΡΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΘΕΡΑΠΕΙΑ Σ. ΠΟΙΑ ΣΧΕΣΙ ΕΧΕΙ ΜΕ ΤΙΣ ΜΕΤΑΓΓΙΣΕΙΣ;

Νὰ κάτι ἄλλο ἐπίσης παράδοξο. Μιὰ ἀρρώστεια περίεργη καὶ τρομερή, ποὺ ἀνεξήγητη ὡς τώρα, βρῆκε καὶ αὐτὴ τὴ λύσι της καὶ τὴ θεραπεία της καὶ ποὺ σχετίζεται κι' αὐτὴ μὲ τὸ «ταιριαστὸ» ἢ «ἀταίριαστο» τοῦ αἵματος τῶν συζύγων φυσικὰ αὐτὴ τὴ φορά.

Μερικὲς φορὲς, ὕστερα ἀπὸ μιὰ φυσιολογικὴ ἐγκυμοσύνη καὶ χωρὶς καμμιὰ φαινομενικὴ αἰτία, ἐνῶ γεννιόταν ἕνα νεογνὸ ἀπολύτως φυσιολογικό, ὕστερα ἀπὸ λίγες ὧρες μετὰ τὴ γέννησί του τὰ πράγματα ἔπαιρναν δραματικὴ πορεία. Τὸ νεογέννητο κιτρίνιζε σιγὰ - σιγά, ἡ κιτρινίλα αὐτὴ (χρυσῆ) δυνάμωνε ὅσο περνοῦσαν οἱ ὧρες καὶ οἱ μέρες, τὸ νεογνὸ ἔχανε βάρος, σοβροῦνε καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγες ἡμέρες πέθαινε, ὡρὶς καμμιὰ θεραπεία νὰ μπορῆ νὰ σταματήση τὸ μοιραῖο. Αὐτὴ ἦταν ἡ πιὸ συνήθης κατάληξις. Ὁ θάνατος. Ἀλλες ὅμως πάλι φορὲς τὰ πράγματα δὲν ἔφταναν ὡς ἐκεῖ. Τὸ νεογέννητο δὲν πέθαινε, ἐπιζοῦσε, ἀλλὰ παρουσίαζε διάφορες διαταραχές, ὑπολείμματα τῆς ἀρρώστειας: μεγάλο σπλήνα, διάφορες παραλύσεις, πνευματικὴ καθυστέρησι κ.λ.π.

Ἀρρώστεια περίεργη καὶ ἀνεξήγητη καὶ μὲ διάφορα ἄλλα περίεργα καὶ ἀνεξήγητα ὡς τώρα. Ὡς τὴ στιγμὴ δηλαδὴ ποὺ ἕνα μικρὸ πιθηκάκι γνωστὸ ὡς πίθηκος «Ρέζους Μακάκους» ἔδωσε τὴ λύσι τοῦ αἰνίγματος αὐτοῦ σώζωντας τόσες καὶ τόσες ὑπάρξεις. Ἂς ἔρθουμε ὅμως στὰ περίεργα τῆς χρυσῆς τῶν νεογνῶν.

Ἄρθρο πρῶτο: Ἡ ἀρρώστεια δὲν εἶναι τόσο συχνὴ σὲ ὅλες τὶς φυλές. Στοὺς Κινέζους π.χ. εἶναι σπανιωτάτη, ἐνῶ στοὺς Βάσκους εἶναι πολὺ πιὸ συχνή. Στοὺς λοιποὺς λευκοὺς εἶναι ὄχι σπάνια, ἐνῶ στοὺς Ἰνδοὺς εἶναι ἄγνωστη. Ἄρα τὸ αἷμα τῶν διαφόρων φυλῶν τῆς γῆς ἔχει διαφορετικοὺς χαρακτῆρες.

Ἄρθρο δεύτερο: Ποτὲ ἡ ἀρρώστεια δὲν παρουσιάσθηκε στὸν πρῶτο τοκετό. Ποτέ. Ὅσες φορὲς συναντήθηκε ἀφοροῦσε νεογνὰ ποὺ γεννήθηκαν ἀπὸ δεύτερο καὶ ὕστερα τοκετό. Γιὰ θυμηθῆτε: Ὅπως ἀκριβῶς καὶ στὴ μετάγγισι. Ποτὲ στὴν πρώτη, ἀπὸ τὴ δεύτερη καὶ ὕστερα Σὰν κι' ἐδῶ, νὰ εἶναι ἀπαραίτητο ἕνα διάστημα γιὰ νὰ γίνη ἱκανὴ (εὐπαθὴς) ἡ μητέρα νὰ γεννάη παιδὶ μὲ χρυσῆ.

Οἱ συλλογισμοὶ ποὺ ἀκολούθησαν ἀνάλογοι μὲ ἐκείνους τῆς μεταγγίσεως, κατέληξαν στὸ συμπέρασμα ὅτι κάτι τὸ ἀταίριαστο θὰ ὑπῆρχε ἀνάμεσα στὸ αἷμα τῶν δύο συζύγων, κάτι ποὺ ἐξεδήλωνε τὴν παρουσία του στὰ βρέφη ποὺ γεννιόνταν ὕστερα ἀπὸ τὸν πρῶτο τοκετό. Καὶ ναί μεν ἐδῶ δὲν γίνόταν καμμιὰ ἀπ' εὐθείας ἐπαφὴ τῶν αἱμάτων, γινόταν ὅμως ἡ κληρονομικὴ ἀνάμιξί τους στὸ παιδὶ τῶν γονέων τοῦ ὁποίου τὸ αἷμα θὰ ἦταν ἀνάμιξις τῶν αἱμάτων τοῦ πατέρα καὶ τῆς μητέρας. Αὐτὰ βέβαια σὲ μιὰ πολὺ ἀδρή, ἁπλῆ ἔννοια. Ὅμως περίπου γιὰ κάτι τέτοιο πρόκειται καὶ θὰ δῆτε τὶς λεπτομερειές του παρακολουθώντας μὲ προσοχὴ τὰ σχέδια καὶ τὶς λεζάντες τους.

✤

Τώρα, ἀφοῦ ρίξατε μιὰ ἐπιμελημένη ματιὰ καὶ στὰ σχέδια κατατοπισθῆκατε πιὰ στὸ τί εἶναι ὁ παράγων ρέζους καὶ ποιὰ ἡ σημασία του γιὰ τὴ ζωή, ἂς δοῦμε καὶ μερικὰ πρακτικὰ πράγματα σὲ λίγα λόγια.

● Ἡ συχνότητα γάμων ἀνάμεσα σὲ ἄνδρες RH (+) καὶ γυναῖκες RH (—) εἶναι ἀρκετὰ σημαντική. Στοὺς Βάσκους φθάνει τὸ 21%, στοὺς Γάλλους φθάνει τὸ 13 —14, στοὺς Ἄγγλους 12% καὶ στοὺς Ἀμερικανοὺς 10.5%.

● Βέβαια, ὅπως εἴδαμε, ὅλοι αὐτοὶ οἱ γάμοι δὲν συνεπάγονται ἀτυχήματα στοὺς τοκετούς. Οἱ στατιστικὲς δίδουν τοὺς ἀκόλουθους ἀριθμούς:

— Στὶς 40 γυναῖκες ἐγκύους RH (—) μιὰ θὰ ὑποστῆ ἀτυχήματα ρέζους.

— Γενικά, καὶ χωρὶς ἔρευνα ρέζους, μιὰ στὶς 250 ἐγκύους πάθαιναν ἀτυχήματα ρέζους. Ὅπως βλέπετε ἀναλογία ἀρκετὰ ὑψηλή.

● Ὅταν πρόκειται νὰ ἐνδιαφέρεσθε γιὰ μιὰ μετάγγισι ποτὲ μὴν ξεχνᾶτε νὰ δῆτε ἂν ἔχη γίνει ἐξέτασις RH.

● Ἂν εἴσθε ἔγκυος γιὰ δεύτερη ἢ τρίτη φορά, μὴν ἀμελῆτε νὰ ἐξετασθῆτε καὶ σεῖς καὶ ὁ ἄνδρας σας γιὰ ρέζους. Τὸ ἴδιο καὶ οἱ νεόνυμφοι.

● Οἱ ἰατρικὲς ἐπεμβάσεις γιὰ τὴν πρόληψι καὶ τὴ θεραπεία τῶν ἀτυχημάτων ρέζους εἶναι πολλές. Ἀνοφέρω μόνο τὸν πρόκλητο πρόωρο τοκετό, τὴν ἀφαιμαξο - μετάγγισι στὰ νεογνὰ κ.λ.π.

ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΣ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΦΥΛΕΣ

■ Στοὺς Κινέζους τὸ ἀρνητικὸ Ρέζους εἶναι πιὸ λιγώτερο ἀκόμη: 1 τοῖς ἑκατόν.

■ Οἱ Ἰνδοὶ τῆς Ἀμερικῆς ἔχουν ὅλοι θετικὰ Ρέζους. Ἄρα δὲν ἔχουν ἀτυχήματα.

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ ΡΕΖΟΥΣ ΣΤΟ ΑΙΜΑ ΔΕΝ

■ Οἱ Βάσκοι ἔχουν κατὰ 35% Ρέζους ἀρνητικό. Εἶναι, λοιπόν, οἱ πιὸ ἐκτεθειμένοι.

■ Οἱ ὑπόλοιποι λευκοὶ ἔχουν κατὰ 15 τοῖς ἑκατὸν ἀρνητικὸ Ρέζους. Ἄρα εὐνοοῦνται

ΣΧΗΜΑ 1ον

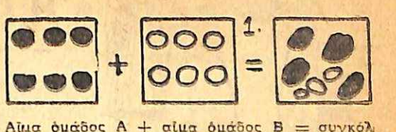

Αἷμα ὁμάδος Α + αἷμα ὁμάδος Β = συγκόλλησις ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων = αἷμα κακὸ πυρετός, ρίγη, ἀναιμία κ.λ.π.

ΣΧΗΜΑ 2ον

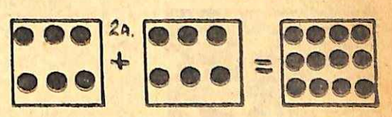

1η ΦΟΡΑ: Αἷμα ὁμάδος Α + αἷμα ὁμάδος Α = Α' κανονικὸ αἷμα, φυσιολογικὴ κατάστασις.

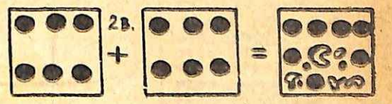

2η ΦΟΡΑ: Αἷμα Α ὁμάδος ἰδίου δότη + Α' ἰδίου δέκτου = συγκόλλησις κακὸ αἷμα, καταστροφὴ ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων, ἀναιμία, πυρετὸς κ.λ.π.

ΣΧΗΜΑ 3ον

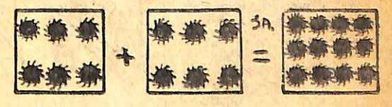

Ἂν καὶ τὰ δύο αἵματα ἔχουν τὸν παράγοντα Ρέζους (RH+) τότε ὅλα πηγαίνουν καλά, ὅσες μεταγγίσεις κι' ἂν γίνουν τὰ αἷμα εἶναι τὸ ἴδιο.

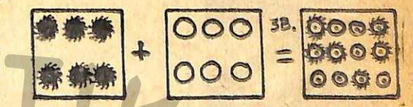

● 1η μετάγγισις

Τώρα ἔχομε ἕνα αἷμα ποὺ ἔχει Ρέζους (RH +) καὶ ἕνα ποὺ δὲν ἔχει Ρέζους (RH—) τῆς ἰδίας πάντοτε ὁμάδος. Τότε στὴν πρώτη μετάγγισι δὲν θὰ γίνη συγκόλλησις καὶ καταστροφὴ τῶν αἱμοσφαιρίων, γιατὶ ὁ παράγων Ρέζους δὲν εἶναι τόσο δυνατὸς ὅσο οἱ ὁμάδες. Ἡ μετάγγισις κι' ὅλα θὰ πάνε καλά. Ὅμως τὸ αἷμα τοῦ δέκτου (ποὺ ἦταν ἀρνητικὸ Ρέζους καὶ πῆρε τὸ θετικὸ) θὰ δημιουργήση σιγὰ - σιγὰ ἀντισώματα μέσα του, θὰ τροποποιηθῆ δηλαδὴ, θὰ δημιουργήση οὐσίες ἀντίθετες μὲ ἐκεῖνες τοῦ RH+, οὐσίες δηλαδὴ Αντι - RH+, οἱ ὁποῖες καταστρέφουν τὰ αἱμοσφαίρια τοῦ RH+. Γιὰ νὰ δημιουργηθοῦν ὅμως οἱ Αντι - RH αὐτὲς οὐσίες χρειάζεται μιὰ πιστωσις χρόνου, ἑβδομάδες ἢ καὶ μῆνες.

● 2η μετάγγισις

Ἔτσι ἂν χρειασθῆ μιὰ ἄλλη μετάγγισις ἀργότερα, τότε τὸ αἷμα τοῦ δέκτου, τοῦ πάσχοντος στὴν περίπτωσι αὐτή, δὲν θὰ εἶναι πλέον ἁπλῶς αἷμα Α ὁμάδος μὲ (RH—), ἀλλὰ θὰ ἔχη καὶ τὸν παράγοντα Αντι - RH(+) ἀναπτυξει μέσα του: θὰ γίνη δηλαδὴ αὐτό:

Τὰ ἀντισώματα Αντι - RH(+) ποὺ ἔχουν ἀναπτυχθῆ μέσα του θὰ καταστρέψουν, θὰ συγκολλήσουν πολλὰ ἀπὸ τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια τοῦ αἱμστος ποὺ παίρνει, θὰ γίνη αἱμοσυγκόλλησις, ἀναιμία καὶ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα τοῦ νοσηρο ὑαὐτοῦ φαινομένου.

«Η Γυναίκα» σᾶς συμβουλεύει:

● **Κετσὲς καὶ βάζα**

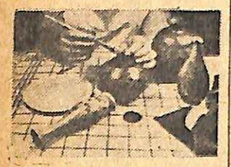

Τὰ βάζα ἀπὸ κεραμικὴ «ἀνθοδοχεῖα κλπ.) ἀφίνουν συχνὰ σημάδι ἐπάνω στὸ ἔπιπλο ποὺ τοποθετοῦνται. Γι' αὐτὸ σᾶς συμβουλεύουμε νὰ κολλήσετε στὸν πάτο τους, ποὺ ἔρχεται σ' ἐπαφὴ μὲ τὸ ἔπιπλο, ἕνα κομματάκι κετσέ, κομμένο στὰ μέτρα τοῦ πάτου.

● **Μὴν ἀφίνετε τὶς κονσέρβες**

Τὰ κονσερβαρισμένα τρόφιμα εἶναι πιὰ σὲ συχνὴ χρῆσι. Ἔχετε πάντως ὑπ' ὄψι σας ὅτι ὅταν ἀνοίγεται τὸ κουτὶ εἶναι καλύτερα νὰ βγάζουμε ἀπὸ τὸ κουτὶ ἀμέσως.

● **Προσοχὴ στὸ νεροχύτη**

Ὁ νεροχύτης θέλει καλὸ καθάρισμα, ἐσωτερικὰ μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα μὲ καυτὸ νερὸ καὶ ποτάσα. Μαζεύετε προσεκτικὰ ὅ,τι πέφτει ἀπὸ τὸ πλύσιμο τῶν πιάτων ἢ τὸ μαγείρευμα. Τὸ σάπισμά τους φράζει τοὺς σωλῆνες καὶ προκαλεῖ δυσοσμία, αἰσθητὴ σ' ὅλο τὸ σπίτι.

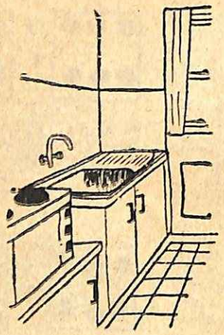

Μὴν ἔχετε ξεβδωμένο τὸ τουμπὶ τοῦ νεροχύτη, παρὰ μόνο ὅταν ρίνετε τὴν καυτὴ ποτάσα. Προσέχετε ἰδιαίτερα τὴν ὑπηρεσία Τῆς εἶναι τόσο εὔκολο νὰ τὰ ἐξαφανίζη ὅλα μέσα στὸ νεροχύτη.

● **Πόλεμος στὰ μυρμήγκια**

Τὰ μυρμήγκια μπῆκαν στὴν κουζίνα σας καὶ σὲ ὅλο τὸ σπιτι; Διῶξτε τα γρήγορα ποὶν φωλιάσουν. Ρίξτε στὰ περάσματα Ντὶ - ντὶ - τὶ ἢ ἐξαχλωράτ. Μακρυὰ ὅμως ἀπὸ τοὺς φυσιοῦ Οἱ σκόνες αὐτὲς εἶναι δηλητηριώδεις. Ἕνα μπάκι μὲ πετρέλαιο τὰ διώχνει, ἢ καὶ ἕνα μυρωμένο λεμόνι.

● **Μπροῦτζος καὶ πετρέλαιο**

Μπρούτζινα ἀντικείμενα καθαρίζουν μὲ τὰ εἰδικὰ ὑγρὰ καὶ τὶς ἀλοιφές. Ἀλλὰ καὶ μὲ ἕνα πανάκι βουτηγμένο σὲ πετρέλαιο. Ἀμέσως γνώσουν τρίψετέ τα μὲ ἕνα καθαρώτατο μάλλινο πανί, θὰ γυαλίσουν θαυμάσια.

● **Πρόχειρα ἀνθοδοχεῖα**

Πήγατε στὴν ἐξοχὴ καὶ φυσικὰ δὲν ἐπήρατε μαζύ σας ἀνθοδοχεῖο. Ἂν ἔχετε ἕνα παλιὸ ψάθινο καπέλο ἢ ἕνα ψάθινο χωριάτικο καπέλο χρησιμοποιήστε το γιὰ νὰ κρύψετε ἕνα κουτὶ κονσέρβας ἢ ἕνα πήλινο βάζο ποὺ θὰ μεταβάλετε σὲ ἀνθοδοχεῖο.

● **Τὸ πλύσιμο τῶν πιάτων**

Ἂν καταλάβετε ὅτι ὁ ἄνδρας σας θέλει μετὰ τὸ φαγητὸ νὰ καθήσετε μαζί του καὶ νὰ τοῦ κρατήσετε συντροφιὰ μὴ τοῦ χαλάσετε τὸ χατήρι. Μαζέψτε ἀμέσως τὰ πιάτα καὶ κρύψτε τα κάπου στὴν κουζίνα σας. «φροντίστε νὰ ἔχετε ἕνα τέτοιο μέρος γιὰ νὰ μπορῆτε νὰ

τὰ βάζετε καὶ νὰ μὴν φαίνωνται). Φυλάξτε ἐπίσης ὅ,τι πρέπει νὰ φυλαχτῆ στὸ ψυνεῖο καὶ πηγαίνετε μέσα σ' ἕνα ἄλλ δωμάτιο νὰ καθήσετε μαζί του. Τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωὶ βάλτε ὅλα τὰ ἄπλυτα πιάτα μέσα στὸ νεροχύτη, σκεπάστε τα μὲ ζεστὴ σαπουνάδα καὶ ἀφῆστε τα ἐκεῖ ὥσπου νὰ τελειώσετε τὶς ἄλλες δουλειές σας. Ἔτσι θὰ καθαρίσουν εὐκολώτερο ὅταν ἀργότερα ἀφοῦ τελειώσετε τὶς δουλειές σας, τὰ πλύνετε. Μὴν ἀφίνετε ὅμως τὰ πιάτα σας ἄπλυτα γιὰ τὴν ἄλλη μέρα ἂν ὁ ἄνδρας σας δὲν εἶναι στὸ σπίτι.

● **Λευκάρες στὸν τοῖχο**

Οἱ ἀσβεστωμένοι τοῖχοι δὲν πλένονται, προσοχὴ λοιπὸν νὰ μὴ ρίχνετε λιπαρὰ ἐπάνω τους. Ἂν ὅμως κάνετε ἕνα λιπαρὸ λεκὲ σκεπάστε τον μὲ μιὰ ἀλοιφὴ ἀπὸ βενζίνη καὶ σκόνη μαγνησίου. Ἄμα στεγνώση τινάχτε τὴ μαγνησία μὲ καθαρὴ βούρτσα. Τρίψτε ἐπικουρικὰ μὲ ψίχα ψωμιοῦ.

λέκιασμα τῶν ρούχων. Ἢ νὰ σκεπάσετε ἕνα μπουκάλι ἢ μιὰ γυάλα ποὺ δὲν ἔχει φελλό. Στρώστε τὸ χρυσόχαρτο, χωρὶς νὰ τὸ σχίσετε, ἐπάνω στὸ στόμιο καὶ διπλώστε το γύρω—γύρω νὰ ἰσιώση καλά. Ἢ νὰ τυλίξετε τὰ κοτσάνια τῶν φρεσκοκομμένων λουλουδιῶν, ὄχι μόνο γιὰ ὁμορφιά, ἀλλὰ γιὰ νὰ διατηροῦνται. Καὶ τόσα ἄλλα!

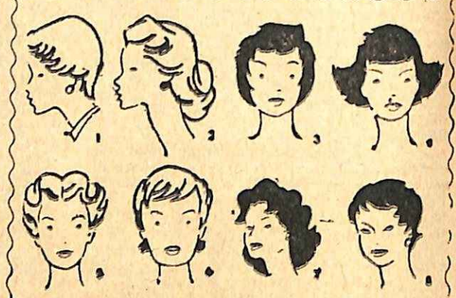

ΕΙΣΤΕ ΚΑΛΟΧΤΕΝΙΣΜΕΝΗ ;

Μιὰ γυναίκα πρέπει νὰ ὑπακούη τυφλὰ στὶς προσταγὲς τῆς μόδας ἢ νὰ ἀναζητῆ ἕνα χτένισμα ποὺ νὰ τῆς πηγαίνη καὶ νὰ τὴν κολακεύη ;

Ὡς ἕνα σημεῖο ἡ γυναίκα πρέπει νὰ παρακολουθῆ τὴ μόδα. Ὀφείλει ὅμως νὰ ἔχη πάντα ὑπ' ὄψι της ὡρισμένες λεπτομέρειες ποὺ θὰ τὴ βοηθήσουν στὴν ἐκλογὴ τῆς νέας της κομμώσεως.

1. Ἂν ὁ λαιμός σας εἶναι κοντός: ἐλευθερώστε τὸ σβέρκο σας ἀπὸ τὰ μαλλιὰ γιὰ νὰ φανῆ ὁ λαιμὸς πιὸ μακρύς. 2. Ἂν ὁ λαιμός σας εἶναι μακρύς: ἀφῆστε τὰ μαλλιά σας μακρυὰ γιὰ νὰ τὸν σκεπάζουν. 3. Ἂν ἔχετε στρογγυλὸ πρόσωπο, θὰ πρέπει νὰ διαλέξετε ἕνα χτένισμα πρὸς τὰ ἐπάνω ποὺ νὰ σπάζη τὸν κύκλο τοῦ προσώπου, ἐνῶ λίγα μαλλιὰ θὰ πέφτουν στὰ μάγουλα μὲ ἀφέλεια. 4. Ἂν ἔχετε μακρόστενο πρόσωπο, προτιμήστε ἕνα «πλατὺ» χτένισμα ποὺ δίνει ὄγκο στὰ μάγουλα καὶ ἀποκαθιστᾶ τὶς ἀναλογίες. 5. Ἕνα κανονικὸ ὀβὰλ πρόσωπο θὰ πάρη μεγαλύτερη ἀξία μὲ μιὰ χωρίστρα στὴ μέση, ἀλλὰ μὴ χτενίζετε τὰ μαλλιά σας τραβώντας τα πρὸς τὰ πίσω. 6. Ἂν τὸ πρόσωπό σας εἶναι τετράγωνο, μακρύνετε τὴ γραμμή του μ' ἕνα ἁπλὸ χτένισμα μὲ ἴσια μαλλιά. Ὁ ἐμπρισμένος σβέρκος λεπταίνει τὸ λαιμό. 7. Ἂν τὸ κεφάλι σας εἶναι μικρό, τὸ πιὸ κατάλληλο χτένισμα γιὰ σᾶς εἶναι τὸ «φλοῦ». 8. Ἂν ἀπεναντίας ἔχετε λίγο μεγάλο κεφάλι, υἱοθετῆστε μιὰ χτενισιὰ ἴσια, χωρὶς «ὄγκο».

● **Πῶς καθαρίζει τὸ ἀλουμίνιο**

Τὸ ἀλουμίνιο γυαλίζει καὶ καθαρίζει εὔκολα ἂν τρίψετε τὰ σχετικὰ σκεύη, λίγο ζεστά, μὲ σύρμα στεγνό, Κατόπιν τὰ σκουπίζουμε μὲ στεγνὸ καὶ καθαρὸ πανί.

● **Μὲ χρυσόχαρτο**

Μὲ τὰ χρυσόχαρτα—στὴν πραγματικότητα εἶναι φύλλα ἀλουμινίου—μπορεῖτε νὰ κάνετε χίλιες μικροδουλειές : νὰ τυλίξετε τὸ σιδερένιο γάντζο μιᾶς κρεμάστρας ἢ τὸ καρφὶ ὅπου θὰ κρεμάσετε ἕνα βρεγμένο ροῦχο. Γλυτώνετε ἔτσι τὸ σκούριασμα καὶ τὸ

● **Μὲ τερεβινθέλαιο**

Τὸ τερεβινθέλαιο, τὸ νέφτι δηλαδὴ μᾶς βοηθάει νὰ κρατήσουμε σὲ καλὴ κατάσταση βιβλία, δεμένα μὲ δέρμα. Τὰ προφυλάσσει ἀπὸ τὴν ὑγρασία καὶ τὰ ἔντομα ποὺ τρῶνε τὸ δέρμα καὶ τὸ χαρτί. Τρίψτε ἐλαφρὰ μὲ ἕνα μάλλινο πανί. Τὰ δερμάτινα ἐξώφυλλα, θὰ πάρουν λάμψη ἐξαίρετη. Ἀκόμα καὶ τὰ δερμάτινα ἔπιπλα καὶ τὶς δερμάτινες βαλίτσες θὰ τὶς κάνετε καινούργιες ἂν χρησιμοποιήσετε γι' αὐτὸ τὸ σκοπὸ τερεβινθέλαιο. Μακρυὰ ὅμως ἀπὸ φωτιές.

μὴν ἔρχωνται οἱ τροφὲς σ' ἐπαφὴ μ' αὐτό, γιατὶ θὰ μποροῦσαν νὰ ὑποστοῦν ἀλλοίωση. Γι' αὐτὸ ποέπει νὰ τὶς

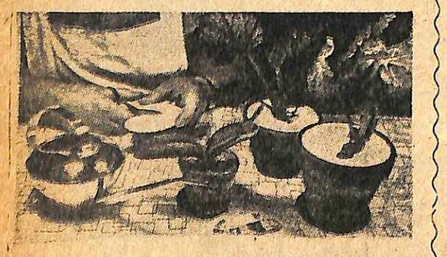

ΛΟΥΛΟΥΔΙΑ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝ!

Ἂν χρειαστῆ νὰ λείψετε μερικὲς ἡμέρες καὶ δὲν ἔχετε κανένα νὰ φροντίση γιὰ τὰ λουλούδια σας κόψτε καλύψιστα ἀπὸ χαρτονι καὶ τοποθετήστε το ἐπάνω στὴν κοπριὰ τῆς γλαστρας ἀφοῦ τὴν ποτίσετε προηγουμένως καλά. Ἔτσι θὰ διατηρηθῆ πολὺν καιρὸ ὑγρή.

Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

ΕΝΑ ΠΑΡΑΞΕΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΤΟΥ Ε. ΜΠΑΡΩ

Η ΜΑΡΘΑ, ἡ γρηὰ οἰκονόμος, ἦρθε νὰ μοῦ ἀναγγείλη:

—Ὁ θεῖος σας βρίσκεται στὶς τελευταῖες του στιγμές...

Κατέβηκα. Βρέθηκα ξανὰ μπροστὰ στὴ μισάνοιχτη πόρτα, ἀπ' ὅπου δυὸ μέρες τώρα παρακολουθοῦσα τὴν ἀγωνία ἐκείνου ποὺ μὲ εἶχε μεγαλώσει, ποὺ ὑπῆρξε ὁ στοργικὸς κηδεμόνας μου. Κι' ὅμως αὐτὸν τὸν τελευταῖο καιρὸ δὲν ἤθελε οὔτε νὰ μ' ἀντικρύση. Χωρὶς καμμιὰ ἀφορμή, χωρὶς νὰ τοῦ φταίξω σὲ τίποτα, εἶχε διατάξει νὰ μὴ γίνω δεκτὸς στὴν ἔπαυλί του, γιὰ νὰ μὲ ἀποκληρώση πρὸς ὄφελος ἐκείνης.

Ἐκείνης!... Τὴν βλέπω νὰ περπατᾶ μέσα στὸ δωμάτιο τοῦ ἐτοιμοθάνατου, σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ μένα. Αὐτὴ κυριαρχεῖ ἐκεῖ μέσα. Εἶναι ἀφοσιωμένη στὸν ἄρρωστο! Ὑπακούει σὲ ὅ,τι διατάσσει ὁ γιατρὸς ποὺ ἀγρυπνᾶ μαζί της. Δὲν χάνω καμμιὰ ἀπὸ τὶς κινήσεις της! Ἕνα φοβερὸ μίσος μοῦ ἀνεβάζει τὸ αἷμα στὸ κεφάλι. Τὴν ἄθλια! ψιθυρίζω.

Εἶναι ὄμορφη στὸ ἀμυδρὸ φῶς τοῦ δωματίου. Ἔχει πρόσωπο διάφανο σὰν κρίνο. Αὐτὴ ἡ γοητεία της ὅμως μὲ κάνει νὰ τὴν μισῶ. Γιατὶ πιστεύω ὅτι τὴν χρησιμοποίησε ὅπως ὁ κλέφτης χρησιμοποιεῖ τὰ ἀντικλείδια του...

Καὶ οἱ ἀναμνήσεις πλημμυρίζουν τὸ νοῦ μου. Τὴ βλέπω ἐγκατεστημένη στὴν ἔπαυλι τοῦ θείου μου, ὅταν γύρισα ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό. Μοῦ φαίνεται πὼς ἀκούω ἀκόμη τὸ θεῖο μου νὰ μοῦ λέη:

— Εἶναι κόρη τοῦ στενοῦ μου φίλου Σενὰρ ποὺ πέθανε κατεστραμμένος. Ἐλπίζω νὰ μοῦ ἐπιτρέψης νὰ τῆς δώσω μιὰ μικρὴ προίκα... Αὐτὸ δὲν θὰ σ' ἐμποδίση νὰ εἶσαι καὶ πάλι ἑκατομμυριοῦχος.

Περήφανη καὶ λιγομίλητη ἐκείνη μὲ δέχτηκε μὲ τρόπο πολὺ ἐπιφυλακτικό. Ὡστόσο μίλησε ἀμέσως στὴν καρδιά μου καὶ μέσα σ' ἕνα μήνα τὴν εἶχα ἀγαπήσει τόσο πολὺ ποὺ ἤμουν ἕτοιμος γιὰ κάθε θυσία. Τόλμησα νὰ τῆς ζητήσω νὰ γίνη γυναίκα μου. Ἐκείνη ὅμως ἀρνήθηκε.

Τὸ ἀπότομο ἐκεῖνο «ὄχι» πλήγωσε τὴν καρδιά μου. Τῆς εἶπα:

— Δὲν ἔπρεπε νὰ μοῦ τὸ πῆτε ἔτσι!

— Γιατὶ νὰ τρέφετε ἐλπίδες ἄδικα; ἀπάντησε.

Σήμερα ξέρω πιὰ τί ἔκρυβε ἡ κοπέλλα αὐτὴ μὲ τὴ γοητευτική της ὀμορφιά. Ἡ ψυχρότης της, ἡ προσβλητικὴ ἀνησίς της, ἀποδείκνυαν τὴ βεβαιότητά της πὼς θὰ σφετερίζόταν τὴν περιουσία μου!

Κι' ὅσο σκέπτομαι πὼς τὶς δυὸ αὐτὲς μέρες δὲν τῆς φώναξα κατὰ πρόσωπο τὴν περιφρόνησί μου, ὅτι ἀρκέστηκα μόνο νὰ τὴν ἀποφεύγω, νὰ μὴ τῆς μιλῶ!

Μὲ τὴ σκέψι αὐτὴ εἶμα, ἕτοιμος νὰ διαβῶ τὸ κατώφλι τῆς πόρτας. Θυμᾶμαι ὅμως τὰ λόγια τοῦ γιατροῦ:

— Ἡ ἐλάχιστη συγκίνησι θὲ. ἐπιφέρη τὸ μοιραῖο!

Τὴν παρατηρῶ. Εἶναι σκυμμένη πάνω ἀπ' τὸ κρεβάτι. Ὁ γέρος σαλεύει καὶ στενάζει σὰ μωρὸ παιδί. Νοιώθω οἶκτο γιὰ μιὰ στιγμή. Τὸν ἀκούω ὅμως νὰ λέη:

— Λάουρα!

Καὶ ὁ οἶκτος παραχωρεῖ τὴ θέσι του στὴν περιφρόνησι. Ἐλεηνολογῶ τὴν ἠλιθιότητά του, τὸν ποταπὸ καὶ γελοῖο ἔρωτά του.

Ὁ γιατρὸς κάνει μιὰ χειρονομία. Ἀκούω ἕνα ψίθυρο καὶ ὕστερα μιὰ φωνή:

— Πνίγομαι!... Ὦ!...

Ἀκολουθεῖ μιὰ βαθειὰ σιγή, φρικτή. Ὕστερα ἕνας ψίθυρος:

— Πέθανε!

Ἐκείνη κρύβει τὸ πρόσωπό της μὲ τὰ χέρια της. Προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος μου. Κάτι θέλω νὰ φωνάξω, μὰ ἕνα αἴσθημα σεβασμοῦ μὲ συγκρατεῖ. Ἐκείνη μοῦ λέει πρώτη:

— Μπορῶ νὰ σᾶς μιλήσω;

Τὰ μάτια της εἶναι γεμάτα δάκρυα, ἡ φωνή της ὅμως σταθερή. Πηγαίνουμε στὸ δίπλανὸ δωμάτιο.

— Μὲ συγχωρῆτε ποὺ δὲ σᾶς κάλεσα ἐνωρίτερα, μοῦ λέει. Ἀλλὰ ὁ θεῖος σας δὲν ἤθελε μὲ κανένα τρόπο νὰ σᾶς δῆ καὶ ἤμουν ὑποχρεωμένη νὰ μὴ τοῦ ἐναντιωθῶ, στὴν κατάστασι ποὺ ἦταν... Λυποῦμαι πολύ, πιστέψτε με...

— Σᾶς πιστεύω! εἶπα μ' ἕνα εἰρωνικὸ χαμόγελο.

Μὲ κύτταξε κατάματα. Τὰ μάτια της ἄστραψαν κι' ἔπαψε νὰ κλαίη.

— Θὰ μετανιώσετε γι' αὐτὴ τὴν εἰρωνεία! εἶπε περήφανα. Εἶναι ἄνανδρο ἐκ μέρους σας... Θὰ ἔπρεπε πρῶτα ν' ἀκούσετε... Ξέρω ὅτι πιστεύετε πὼς σᾶς συκοφάντησα στὸ θεῖο σας, ὅτι μὲ θεωρεῖτε ὑπεύθυνη γιὰ τὴν ἀποκλήρωσί σας, ὅτι μὲ νομίζετε σφετερίστρια τῶν δικαιωμάτων σας, ὑποκρίτρια, δόλια! Κι' ὅμως ὅλα αὐτὰ εἶναι ἄδικα.

— Ὥστε δὲν εἶσθε σεῖς ἡ κληρονόμος; ρώτησα μὲ εἰρωνία.

— Εἶμαι! Δὲν ἔκαμα ὅμως τίποτε ποὺ νὰ εἶναι ἄτιμο. Ὁ θεῖος σας στάθηκε εὐεργέτης μου ,μ' ἔβγαλε ἀπὸ τὴ φτώχεια. Δὲν μποροῦσα λοιπὸν νὰ μὴ τοῦ εἶμαι εὐγνώμων γι' αὐτό. Ὅ,τι ἔλεγε ἦταν γιὰ μένα διαταγή. Ὅταν τὸν ἔπιασε ἡ παράξενη τρέλλα νὰ θέλη νὰ σᾶς ἀποκληρώση καὶ νὰ κάνη ἐμένα κληρονόμο του, τί μποροῦσα νὰ κάνω; Ἦταν τόσο ἄρρωστος ὥστε δὲν μοῦ ἐπιτρεπόταν καμμιὰ ἀντιλογία...

— Μὰ ἐσεῖς... κληρονομεῖτε! εἶπα κάπως μελαγχολικά. Τί θὰ πιστεύατε ἂν ἤσαστε σεῖς στὴ θέσι μου;

— Ὅ,τι θὰ πιστέψετε καὶ σεῖς τώρα!

Καὶ λέγοντας αὐτά, ἔβγαλε ἀπ' τὸ κορσάζ της ἕνα χαρτὶ καὶ μοῦ τὸ ἔδωσε:

— Συγχωρῆστε τὸ γέρο θεῖο σας καὶ καταστρέψετε τὴν ἀπόδειξι τῆς παραφροσύνης του!

Ἔμεινα ἀκίνητος. Τὰ χέρια μου ἔτρεμαν. Καταλάβαινα τώρα πόσο εἶχα γελαστῆ.

— Τί θέλετε νὰ πῆτε; τραύλισα ἐπὶ τέλους.

— Σᾶς παραδίδω τὴ διαθήκη, ἀφοῦ σεῖς εἶσθε ὁ μόνος κληρονόμος τοῦ δυστυχισμένου θείου σας...

Σφίχτηκε ἡ καρδιά μου. Δὲν τολμοῦσα νὰ τὴν κυττάξω στὸ πρόσωπο. Ὅταν συνήλθα, τῆς εἶπα ἱκετευτικά:

— Συγχωρῆστε με... Θὰ προτιμοῦσα νὰ πεθάνω παρὰ νὰ δεχθῶ τὴν κληνονομιὰ ὑπ' αὐτοὺς τοὺς ὅρους.

— Κι' ἐγώ, φώναξε ἡ Λάουρα περιφρονητικά, μήπως νομίζετε ὅτι θὰ λερώσω τὰ χέρια μου μὲ τὸ προϊὸν μιᾶς κλοπῆς;

— Σᾶς παρεξήγησα, φέρθηκα σὰν κτῆνος. Εἶμαι ἕνας ἠλίθιος, ἄξιος περιφρονήσεως!

— Τί σημασία ἔχουν ὅλα αὐτά... Μήπως πρόκειται νὰ ξαναϊδωθοῦμε...

Τὰ μάτια της, τὰ ὡραῖα μαῦρα μάτια της ἦταν βυθισμένα στὸ ἄπειρο καὶ ἡ φωνή της πολὺ γλυκειὰ καθὼς ἔλεγε τὰ τελευταῖα αὐτὰ λόγια.

— Θεέ μου, τί νὰ τὰ κάνω αὐτὰ τὰ χρήματα ποὺ μοῦ κεῖνε τὰ χέρια;... Γιατί δὲν δεχτῆκατε τὸν ἔρωτά μου; Γιατί μοῦ ἀπαγορεύσατε νὰ μπῶ στὴ ζωή σας;

— Ἤμουν μιὰ φτωχὴ κοπέλλα. Δὲν ἦταν λοιπὸν σωστὸ νὰ δεχτῶ τὴν πρότασί σας.

— Ὥστε θὰ μ' ἀγαπούσατε ἂν ἤσαστε πλούσια;

Χαμήλωσε τὸ βλέμμα της.

— Νομίζω ναί, ψιθύρισε.

Ἔνοιωσα μιὰ βαθειὰ ἐλπίδα καὶ τραύλισα:

— Ὥστε θὰ μπορούσατε... ἀκόμη;

— Δὲν ἀρνοῦμαι...

Καὶ χαμογελώντας πρόσθεσε:

— Οὔτε θὰ τὴν ἀρνιόμουν ποτέ, γιατὶ ἂν ἐσεῖς μ' ἀγαπήσατε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή, ἐγὼ δὲν ἄργησα νὰ σᾶς ἀγαπήσω.

Πῆρα τὰ χέρια της καὶ τὰ φίλησα μὲ πάθος. Καὶ τὴν εὐτυχισμένη ἐκείνη στιγμὴ ξέχασα τὴ μελαγχολικὴ εἰκόνα τοῦ πλαϊνοῦ δωματίου, τὸν νεκρὸ ποὺ φώτιζαν οἱ δυὸ λαμπάδες.

ΧΙΟΥΜΟΡ

— Γκαρσόν, βρῆκα κάτι ἄσπρες τρίχες μέσα στὸ κονιάκ.

— Μὰ σᾶς τὸ εἶπα, κύριε: Εἶναι κονιὰκ πολὺ παλιό, πολὺ μεγάλης ἡλικίας!

*

Ἕνας νέος δικάζεται στὸ κακουργιοδικεῖο μὲ τὴν κατηγορία ὅτι δολοφόνησε τὸν πατέρα του καὶ τὴν μητέρα του. Στὸ τέλος τῆς διαδικασίας, ὁ Πρόεδρος τὸν ρωτᾶει ἂν ἔχη τίποτα νὰ προσθέση γιὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὸν ἑαυτό του.

— Κύριοι ἔνορκοι, φωνάζει τότε ὁ κατηγορούμενος βάζοντας τὰ κλάματα, λυπηθῆτε ἕνα δυστυχισμένο ὀρφανό!

Ο ΜΠΑΡΤ ΛΑΓΚΑΣΤΕΡ: ΤΕΣΣΕΡΑ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΕ ΤΕΣΣΕΡΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ ΦΙΛΜ

■ Ἐδῶ γεμάτος θυμὸ σὰν ἠφαίστειο ἑτοιμο νὰ ἐκραγῆ στὴν ταινία «Ἡ αὐτοῦ μεγαλειότης ὁ Ο' Κῆφο».

Θλιμμένος κι' ἀπελπισμένος στὸ ρόλο ἑνὸς ἀλκοολικοῦ συζύγου, στὴν ταινία «Γύρνα πίσω, μικρούλα Σεμπά».

Δυστυχισμένος ὅπως ὁ ἀγανακτισμένος ἀπὸ τὴ στρατιωτικὴ ζωὴ λοχίας στὸ φίλμ «Ἀπὸ δῶ ὡς τὴν αἰωνιότητα».

Ἀκροβάτης, ὅταν ρίχνεται ἀπ' τὰ ξάρτια τοῦ κουρσάρικου καραβιοῦ στὸ «Ὁ πειρατὴς τοῦ πρασινου νησιοῦ».

Η ΣΚΛΗΡΗ ΖΩΗ ΤΟΥ Μπάρτ Λάγκαστερ

Ἡ ἀγάπη τῶν τεσσάρων παιδιῶν του μαλακώνει σιγὰ-σιγὰ τὸν χαρακτήρα τοῦ πιὸ βίαιου, τοῦ πιὸ κακοαναθρεμμένου ἀπὸ τοὺς ἠθοποιοὺς ποὺ γνώρισε ποτὲ τὸ Χόλλυγουντ, τοῦ ἀκροβάτη Μπάρτ Λάγκαστερ, ποὺ ἔγινε σκληρὸς ὕστερα ἀπὸ τὰ ἐξαθλιωμένα καὶ δυστυχισμένα παιδικὰ χρόνια ποὺ ἔζησε στὶς συνοικίες τῆς Ν. Ὑόρκης.

ΕΧΟΥΝ χαρακτηρίσει τὸν Μπάρτ Λάγκαστερ σὰν «ἕνα ρωμαλέο ἄντρα», ποὺ «ψάχνει γιὰ μυαλό», ἕναν τραχὺ καὶ στριμμένο ἄνθρωπο, ἕναν ἀπὸ τοὺς πιὸ ἀπότομους ἠθοποιοὺς τοῦ Χόλλυγουντ.

Εἶχε ἀρχίσει ν' ἀποκτᾶ τὴ φήμη αὐτὴ πρὶν ἀκόμα ἔρθῃ στὴν Καλιφόρνια, ἐδῶ κι' ἑφτὰ χρόνια. Περπατώντας στὸ Μπρόντ-γουαίη μὲ τὸν Χὼλ Γουώλλις, μὲ τὸν ὁποῖο μόλις εἶχε ὑπογράψει τὸ πρῶτο του κινηματογραφικὸ συμβόλαιο, ὁ Λάγκαστερ τοῦ ἔδειξε τὸ πανὸ ἑνὸς κινηματογράφου: «Εἶδες μήπως αὐτὴ τὴν ταινία;» ρώτησε. «Μὰ φυσικά, ἀφοῦ ἐγὼ εἶμαι ὁ παραγωγός της», ἀπήντησε ὁ Γουώλλις. Ὁ Λάγκαστερ στάθηκε καὶ τὸν κύτταξε δύσπιστα, ἀλλὰ δὲ δίστασε: «Ἐσύ;» εἶπε. «Μιὰ τέτοια κρεμάλα»;

Λίγους μῆνες ἀργότερα, ἐνῶ γύριζε τὸ πρῶτο του φίλμ «Οἱ δολοφόνοι», παρευρέθηκε σὲ μιὰ «σπουδαία» δεξίωσι στὸ Χόλλυγουντ. Ἀκολουθώντας μὲ σχολαστικότητα τὶς ὁδηγίες ποὺ τοῦ εἶχαν δώσει κράτησε στὴν ἀρχὴ μιὰ ἀξιοπρεπῆ σιωπή, περιοριζόμενος ν' ἀκούῃ τὶς συνομιλίες ποὺ γίνονταν γύρω του. Ἐκεῖνος ποὺ μιλοῦσε περισσότερο ἦταν κάποιος συγγραφέας κι' ὁ Μπάρτ ἄρχισε νὰ νευριάζῃ ὅλο καὶ περισσότερο. Ὕστερα ἀπὸ ἕνα τέταρτο σιωπῆς, ποὺ κόντευε νὰ τὸν πνίξῃ, ὁ Λάγκαστερ δὲν μπόρεσε πιὰ νὰ κρατηθῆ. Καὶ πλησιάζοντας τὸν ἄτυχο συγγραφέα τοῦ φώναξε: «Μωρὲ τί φουσκωμένο μπαλόνι εἶσαι ἐσύ;». Καὶ λέγοντας αὐτὸ βγῆκε ἔξω χτυπώντας τὴν πόρτα.

Μολονότι ὁ Λάγκαστερ τοῦ ζήτησε ἀργότερα συγγνώμη, ὁ συγγραφέας δὲν τὸν συγχώρησε ποτέ. Ἄλλως τε, δὲν ἦταν ὁ μόνος, γιατὶ ὑπάρχουν πολλοὶ στὸ Χόλλυγουντ, ποὺ τοὺς ἔχει ζεματίσει ἡ γλώσσα τοῦ Μπάρτ. Οἱ καυστικὲς αὐτὲς φράσεις εἴτε τὶς θεωρήσουμε σὰν ξεσπάσματα εἰλικρινείας, εἴτε σὰν ἁπλῆ κακεντρέχεια, τοῦ ἔχουν δημιουργήσει μιὰ ἰδιότυπη κατάστασι στὸν κινηματογραφικὸ κόσμο.

Ὁ Μπάρτ δὲν καταβάλλει καμμιὰ προσπάθεια νὰ ἐμφανισθῆ σὰν ἀστέρας ἢ νὰ συμπεριφερθῆ σὰν τέτοιος. Εἶναι πάντοτε ἀξύριστος καὶ φορᾶει παλιὰ ρούχα. Δὲν συχνάζει ποτὲ του στὰ νυκτερινὰ κέντρα.

ΕΝΑΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ

Σὲ μιὰ πόλι, ποὺ ἡ δημοσιότητα ἀποτελεῖ τὸ βαρόμετρο τῆς ἐπιτυχίας, ὁ Λάγκαστερ ἀποτελεῖ φαινόμενο. Σὲ πεῖσμα ὅμως τῶν δημοσιογράφων ποὺ δὲν τὸν χωνεύουν καθόλου καὶ τῶν σκηνοθετῶν μὲ τοὺς ὁποίους στήνει συχνότατους καυγάδες, ἔπαιξε σὲ 19 ταινίες σὲ διάστημα ἕξη χρόνων καὶ πάντοτε σὰν πρωταγωνιστής. Διατήρησε τὴν ἀτομικότητά του καὶ ἀρνήθηκε πάντοτε νὰ γίνῃ ἕνα στερεοτυπημένο πρόσωπο.

Μέσα σὲ ἑφτὰ χρόνια ὁ Λάγκαστερ ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς λίγους ἠθοποιοὺς ποὺ πληρώνονται 150 χιλιάδες δολλάρια (4.500.000 δραχμὲς) γιὰ κάθε ταινία. Τὰ κερδίζει εἴτε μὲ τὴν ἀξία του ὡς ἠθοποιός, εἴτε μὲ τὴν ἐμφάνισί του, εἴτε καὶ μὲ τὰ δυό. Εἶναι ὑψηλόσωμος, ἕνα μέτρο καὶ 87 ἑκ., ζυγίζει 90 κιλὰ καὶ ἔχει θωρακικὴ περίμετρο 1,06 μ. καὶ μέση 78 ἑκατοστά. Κάνει αὐστηρὴ δίαιτα καὶ εἶναι ὅλος κόκκαλα καὶ μῦς. Φαίνεται 29 χρονῶν ἐνῶ στὴν πραγματικότητα εἶναι 39. Διατηρεῖ τὴ φόρμα του τρέχοντας στὴν πίστα τῆς ἀθλητικῆς λέσχης τοῦ Χόλλυγουντ κάθε πρωῒ πρὶν ἀπὸ τὸ πρόγευμα (ποὺ ἀποτελεῖται ἀπὸ χυμὸ πορτοκαλοῦ καὶ καφὲ) ὄχι γι' ἁπλῆ διασκέδασι, ἀλλὰ γιατὶ ἀρνεῖται μὲ πεῖσμα νὰ ἔχῃ «κόντρ-Φιγκυρὰν» στὰ δύσκολα μέρη τῆς ταινίας. Ὅπως εἶναι γνωστὸ «κόντρ-Φιγκυρὰν» λέγονται οἱ δευτερεύοντες ἠθοποιοὶ ποὺ ἀναλαμβάνουν νὰ παίξουν μιὰ ἐπικίνδυνη σκηνὴ στὸ φίλμ, ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέσῃ τυχὸν δυστύχημα στὸν πρωταγωνιστή.

Οἱ κόποι του αὐτοί, ἄλλως τε, ἔχουν τὴν ἀνταμοιβή τους καὶ σὲ θαυμαστὲς καὶ σὲ χρήματα. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀμοιβή του ὡς ἠθοποιοῦ ὁ Μπάρτ ἔχει κι' ἕνα καλὸ εἰσόδημα ἀπὸ τὴν Κινηματογραφικὴ Ἑταιρεία «Νόρμα Προντούξιονς», ποὺ ὠνομάστηκε ἔτσι ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς γυναίκας του. Μὲ τὶς 35 χιλιάδες δολλάρια (1.050.000 δραχμὲς) ποὺ κερδίζει κάθε χρόνο, μετὰ τὴν ἀφαίρεσι τῶν φόρων, ἔχει ἀγοράσει στὸ λόφο Μπὲλ Αἴρ ἕνα ὡραῖο σπίτι.

Ὅταν ὁ Μπάρτ κατατάχτηκε στὸ στρατό, τὸ 1942, ἦταν ἀκόμα πολὺ μακρὺὰ ἀπὸ τὸ Μπὲλ Αἴρ. Εἶχε ἐπὶ δέκα χρόνια ἐργασθῆ ὡς ἀθλητὴς τσίρκου, ὡς πωλητὴς ἀσπρορρούχων, ὡς πυροσβέστης καὶ μηχανικὸς - ἕνα ἐργοστάσιο ποὺ ἐφτιαχνε κονσέρβες κρέατος στὸ Σικάγο. Προσκολλήθηκε στὸ ἐπιτελεῖο τῆς Πέμπτης Στρατιᾶς καὶ γιὰ πρώτη φορὰ δοκίμασε νὰ παίξῃ σὲ εἰδικοὺς στρατιωτικοὺς θιάσους γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν Ἀμερικανῶν στρατιωτῶν τῆς Βορείου Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἰταλίας. Τότε συνάντησε στὴν Ἰταλία τὴ Νόρμα Ἄντερσον, μιὰ ἄγνωστη ὅπως κι' αὐτός, ἠθοποιό, ποὺ ἔπαιζε κι' αὐτὴ γιὰ τὴν ψυχαγωγία τῶν στρατιωτῶν. Τὴν παντρεύτηκε τὸ 1946 λίγο πρὶν ἀπολυθῆ ἀπὸ τὸ στρατό.

ΓΙΑ ΛΙΓΑ ΛΕΠΤΑ ΛΟΧΙΑΣ

Ὅλη, του τὴ στρατιωτικὴ θητεία ὁ Λάγκαστερ τὴν ἔκανε σὰς ἁπλὸς στρατιώτης. Μονάχα γιὰ λίγα λεπτὰ ἔγινε λοχίας, ἀλλὰ τοῦ ἀφαίρεσαν ἀμέσως τὰ γαλόνια γιατὶ πιάστηκε τὴν ἴδια στιγμὴ μ' ἕναν ἀξιωματικό, ἐπειδὴ κακομεταχειρίστηκε δυὸ στρατιῶτες του. «Ἦταν δυὸ καλλιτέχνες» λέει ὁ Μπάρτ, «δυὸ πιανίστες μὲ ὡραῖα χέρια. Κι' αὐτὸς τοὺς ὑποχρέωσε νὰ σφουγγαρίζουν τὰ πατώματα, γιὰ νὰ χαλάσουν τὰ δάχτυλά τους. Μποροῦσα νὰ τὸ χωνέψω»; Φυσικὰ ἔφαγαν «τὴν καμπάνα», ὅπως λένε στὸ στρατὸ τὴ φυλάκισι, κι' ὁ στρατιώτης — ὁ Μπάρτ — κι' ὁ ἀξιωματικός.

Ὁ Μπάρτ γεννήθηκε στὸ Ἤστ Σάϊντ, μιὰ ἀπὸ τὶς φτωχότερες συνοικίες τῆς Νέας Ὑόρκης. Ἦταν ὁ ζωηρότερος ἀπὸ τέσσερα ἀδέλφια καὶ τὴν πρώτη διαπαιδαγώγησί του τὴν πῆρε στὸ δρόμο. Φυσικὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ἀπὸ μικρὸς νὰ συνηθίσῃ ν' ἀναγνωρίζῃ σὰν μόνη δικαιοσύνη ἐκείνη ποὺ μποροῦσαν νὰ ἐπιβάλουν οἱ γροθιές του καὶ σὰν μόνη διασκέδασι τὸ πάλεμα, τὸ ξύλο, τὴν πυγμαχία καὶ τὶς κλωτσιές.

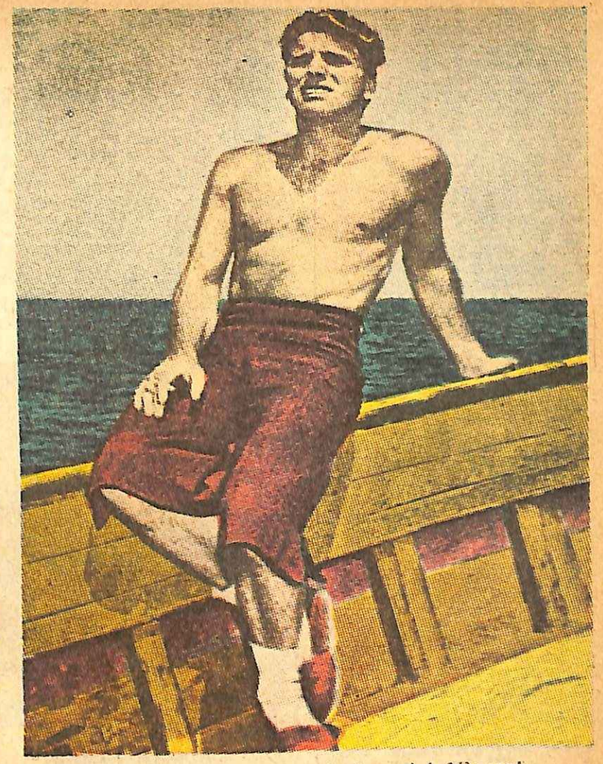

■ Στὴν κουπαστή: ὁ «σκληρὸς» καὶ ἡ θάλασσα!

Ὁ Μπάρτ ἔχει στὸ κεφάλι του τὰ σημάδια ἀπὸ ὀκτὼ αὐτοκινητιστικὰ δυστυχήματα. Ἴσως ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς νὰ εἶναι ὑπερβολικὸς (εἶναι, ἄλλως τε, δύσκολο νὰ τὸν ἐλέγξῃ κανεὶς κάτω ἀπὸ τὶς ἀγριομαλλάρες του), ἀλλὰ τὸ ὅτι πέρασε σοβαροὺς κινδύνους εἶναι ἀληθινό. Μιὰ φορά, λόγου χάριν, ἕνα ταξὶ τὸν τίναξε σὲ δεκαπέντε μέτρα ἀπόστασι. Αὐτὸ τὸ ἐπεισόδιο εἶναι βεβαιωμένο. Ἕνα ἄλλο παιδί, πιὸ λεπτό, θὰ εἶχε πολτοποιηθῆ ἢ τουλάχιστο θὰ εἶχε φοβηθῆ καὶ θ' ἀπέφευγε τοὺς δρόμους. Ὁ Μπάρτ ὅμως ἦταν τολμηρός, ἀψηφοῦσε τὰ πάντα. Δὲν τοῦρθε μάλιστα οὔτε κὰν στὸ μυαλὸ νὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτό του νικημένο. Δὲν δίσταζε νὰ χτυπιέται μὲ πολὺ μεγαλύτερους του.

ΕΤΡΩΓΕ ΞΥΛΟ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ ΤΟΥ

Ἀπὸ τὴ μητέρα του ἔτρωγε τὶς χρονιάς του. Τὸ περισσότερο ξύλο τὸ ἔτρωγε γιατὶ τὸν ἔκαναν ἀπὸ τὸ σπίτι ὅλη τὴν ἡμέρα. Πήγαινε καὶ κλειόταν σ' ἕναν φτηνὸ κινηματογράφο ἀπὸ τὶς δέκα τὸ πρωῒ ὡς τὶς ἑντεκὰ τὴ νύχτα. Ἕνα ἄλλο πάθος του, ἀρκετὰ ἀσυνήθιστο γιὰ ἕνα παιδί, ἦταν ἡ μουσικὴ τῆς ὄπερας. Εἶχε μάθει νὰ τραγουδᾶ ἄριες ἀπὸ 22 διαφορετικὲς ὄπερες. Ἡ κυριώτερη ὅμως ἀπασχόλησί του ἦταν τὸ διάβασμα. Διάβαζε ὅ,τι δήποτε τοῦ ἔπεφτε στὰ χέρια. Τὴ νύχτα, ὅταν ἡ λάμπα τοῦ πετρελαίου ἔσβηνε στὸ σπίτι, αὐτὸς ἐξακολουθοῦσε νὰ διαβάζῃ μὲ τὴ βοήθεια ἑνὸς ἠλεκτρικοῦ φαναριοῦ τῆς τσέπης. Ἔτσι κατάφερε νὰ φτάσῃ ὡς τὸ Πανεπιστήμιο. Δὲν ἔμεινε παρὰ δυὸ μονάχα χρόνια, γιατὶ ἐξ αἰτίας τοῦ χαρακτήρος του δὲν ἄργησε νὰ πιαστῆ μὲ ὅλους τοὺς καθηγητές. Ἔπιασε τότε δουλειὰ σ' ἕνα τσίρκο, μὲ τρία δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Ἔπαιζε μαζὶ μὲ τὸν Νὶκ Κράβατ, ποὺ ἀργότερα πῆρε μαζί του μέρος στὴν ταινία «Ὁ πειρατὴς τοῦ πράσινου νησιοῦ». Μαζὶ κατάφεραν νὰ προσληφθοῦν τότε στὸ τσίρκα Ρίγκλιγκ, τὸ μεγαλύτερο τσίρκο τῆς Ἀμερικῆς.

Ἡ εἴσοδος τοῦ Λάγκαστερ στὸν κινηματογράφο ὀφείλεται στὸ ἐνδιαφέρον τοῦ σκηνοθέτη Τὸμ Κόνρου, μὲ τὸν ὁποῖον εἶχε γνωρισθῆ τὸν καιρὸ ποὺ ἦταν μαζὶ στρατιῶτες στὴν Ἰταλία. Ὅταν ὅμως ἐπρόκειτο νὰ λήξῃ τὸ συμβόλαιό του, ὁ Μὰξ Χέλλιγκερ, ἄλλος σκηνοθέτης, μὴ βρίσκοντας καλύτερον ἀποφάσισε νὰ τοῦ ἐμπιστευθῆ τὸ ρόλο τοῦ πρωταγωνιστοῦ στὴν ταινία «Οἱ δολοφόνοι». Τὰ ἄλλα φυσικὰ ἦρθαν ὕστερα μόνα τους.

ΚΑΚΟΤΥΧΟΣ ΠΑΤΕΡΑΣ

Ὁ Μπάρτ κι' ἡ Νόρμαν ἔχουν τέσσερα παιδιά, ἀλλὰ δὲ στάθηκαν εὐτυχισμένοι ὡς γονεῖς. Τὸ μεγαλύτερο, ὁ Τζίμμυ, ποὺ εἶναι τώρα ἑφτὰ χρονῶν, γεννήθηκε μὲ τὸ ἕνα ποδὶ παραμορφωμένο κι' ἀναγκάστηκε νὰ ὑποστῆ ἀλλεπάλληλες ὀδυνηρὲς ἐγχειρήσεις. Τὸ δεύτερο, ὁ Μπίλλυ, πέντε χρονῶν, προσλήθη ἀπὸ πολιομυελίτιδα ὅταν ἦτο 3 χρονῶν κι' ἔμεινε τόσο ἀνάπηρο ποὺ δὲν μποροῦ-

■ Ἡ οἰκογένεια Λάγκαστερ παρακολουθεῖ τὴν προβολὴ ἑνὸς φίλμ στὸ ὁποῖο πρωταγωνιστεῖ ὁ οἰκοδεσπότης. Ἀπὸ τὰ ἀριστερὰ πρὸς τὰ δεξιά: ἡ Σούζαν Ἐλίζαμπεθ, τεσσάρων ἐτῶν, Μπίλλυ, πέντε ἐτῶν, ὁ Μπάρτ, ἡ Τζοάννα, δύο ἐτῶν καὶ ἡ Νόρμα, ἡ γυναῖκα τοῦ Μπάρτ. Λείπει μόνο ὁ πρωτότοκος Τζίμμυ.

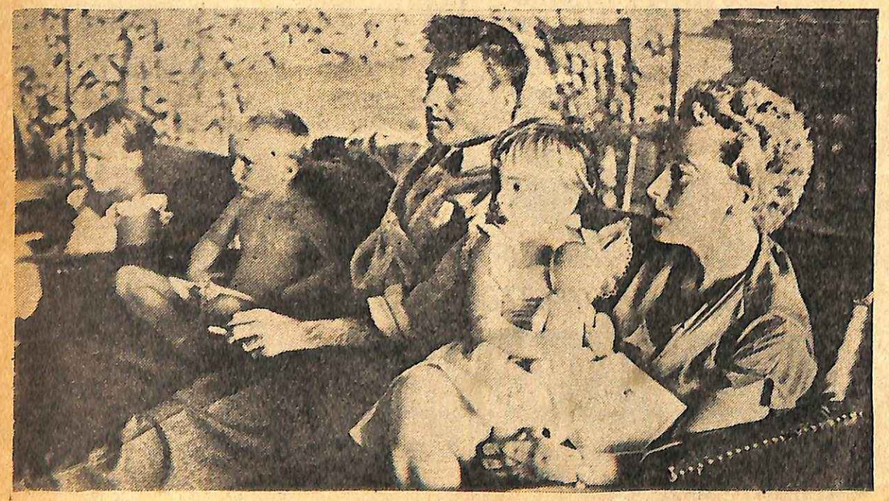

■ Στὴν πισίνα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ Λάγκαστερ στὸ Μπὲλ Αἴρ: Ὁ Μπάρτ, ἡ Σούζαν Ἐλίζαμπεθ, ὁ Τζίμμυ κι' ὁ Μπίλλυ (στοὺς ὤμους τοῦ πατέρα του). Ἡ πισίνα κατασκευάστηκε εἰδικῶς ἀπὸ τὸν Λάγκαστερ κι' εἶναι πολὺ μεγάλη. Ἦταν ἀνάγκη νὰ γίνῃ ἔτσι γιὰ νὰ μποροῦν νὰ γυμνάσουν τὰ ἄρρωστα πόδια τους οἱ δυὸ μικροί. Τὸ νερὸ ξεσταίνεται γιατὶ ὁ Μπίλλυ τώρα συνέρχεται ἀπὸ πολιομυελίτιδα

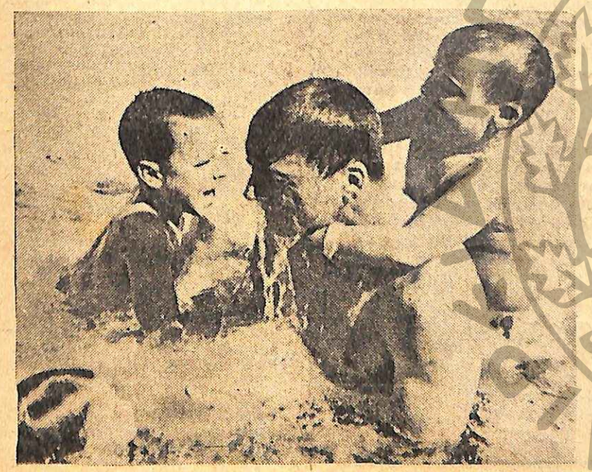

σε νὰ σηκωθῆ ἀπὸ χάμω χωρὶς τὴ βοήθεια τῶν γονέων του. Ὅταν ὁ Μπάρτ βρισκόταν στὴν Ἰταλία, ὅπου γύριζε τὸν «Πειρατὴ τοῦ πράσινου νησιοῦ», συμβουλεύτηκε ἕναν Ἰταλὸ γιατρὸ καὶ χάρις στὶς προσπάθειες τοῦ τελευταίου ὁ Μπίλλυ, ὅπως κι' ὁ Τζίμμυ, ἄλλως τε, περπατάει θαυμάσια. Ἡ τρίτη, ἡ Σούζαν Ἐλίζαμπεθ, εἶναι τεσσάρων χρονῶν κι' ἀπόλυτα ὑγιής, ἐνῶ ἡ τελευταία, ἡ Τζοάννα, δύο χρονῶν, γεννήθηκε μὲ πόδια ἐλαττωματικά, ποὺ εὐτυχῶς ὅμως διορθώνονται μόνα τους.

Ὅλες αὐτὲς οἱ οἰκογενειακὲς φροντίδες συντελέσανε ὥστε νὰ κρατήσουνε τὸν Μπάρτ στενὰ δεμένο μὲ τοὺς δικούς του. Πατέρας πολὺ αὐστηρός, συνήθιζε παλαιότερα νὰ τὶς βρέχη τακτικὰ καὶ γερὰ στὰ παιδιά του, κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ τοῦ τὶς ἔβρεχε ἡ μητέρα του, ὅταν τόσκαζε καὶ ξημεροβραδιαζόταν στοὺς κινηματογράφους. Τελευταία ὅμως, ὕστερα ἀπὸ συμβουλὲς γιατρῶν καὶ ψυχιάτρων τὰ πάει κάπως καλὰ μ' αὐτὰ καὶ βελτίωσε τὸν χαρακτήρα του. Εἶναι κάτι σὰ μιὰ δεύτερη διαπαιδαγώγησι, ποὺ τὸ παιδὶ αὐτὸ τό... κακόφημων συνοικιῶν τῆς Νέας Ὑόρκης παίρνει σὲ ἡλικία 39 χρονῶν μαζὶ μὲ τὰ μικρὰ παιδιά του. Τὸν τελευταῖο καιρὸ ὁ χαρακτήρας του μαλάκωσε πολύ, ἀκόμα κι' ἀπέναντι τῶν σκηνοθετῶν καὶ τῶν συναδέλφων του στὸν κινηματογραφικὸ κόσμο.

ΜΟΝΟ ΣΕ ΦΙΛΜ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΡΕΣΟΥΝ

Σ' ἕνα πρᾶγμα εἶναι ἀλύγιστος. «Θέλω νὰ παίξω σὲ λιγώτερα φίλμ καὶ μόνο σὲ φίλμ ποὺ μ' ἀρέσουν. Αὐτὸ θὰ μοῦ ἐπιτρέψη ν' ἀσχοληθῶ μὲ τὴν οἰκογένειά μου, νὰ ἀκούσω τὰ προβλήματα τῶν παιδιῶν μου καὶ νὰ τὰ βοηθήσω. Αὐτὸ θὰ μὲ βοηθήση ἐπίσης καὶ στὶς σχέσεις μου μὲ τοὺς ἄλλους». Τὰ σχέδιά του γιὰ τὸ μέλλον εἶναι μιὰ ἐμφάνισι στὴ σκηνὴ μὲ τὴν κωμωδία τοῦ Ἄγγλου Κρίστοφερ Φράϋ, σ' ἕνα φίλμ ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν τσίρκων μὲ τὸν τίτλο «Ἡ παγωνιὰ ποὺ σκοτώνει» κι' ἕνα μουσικὸ φίλμ. Οἱ δυὸ αὐτὲς ταινίες θὰ γυρισθοῦν ἀπὸ τὴν «Νόρμα Προντούξιονς».

Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὸ θέλει νὰ προετοιμασθῆ γιὰ νὰ διευθύνη μόνος του τὰ δικά του φίλμ. Ἡ ἀλλαγὴ τοῦ χαρακτήρα τοῦ Μπάρτ, ποὺ γίνεται φυσικὰ ἀργά, φαίνεται ἀπὸ ἕνα ἐπεισόδιο ποὺ συνέβη ὅταν γυρίζόταν ἡ ταινία «Ἀπὸ δῶ ὡς τὴν αἰωνιότητα». Ἐπὶ τέσσερις ἑβδομάδες ὑπῆρξε ὑποδειγμα καλῆς διαγωγῆς. Μιὰ μέρα ἕνας φωτογράφος ἐπέμενε νὰ σταθῆ ὁ Μπάρτ νὰ τοῦ πάρη μερικὲς πόζες. Ἡ συζήτησι ἀναψε σὲ λίγο κι' ὁ Μπάρτ ἔστειλε τὸν φωτογράφο νὰ κυλιστῆ στὴν ἄμμο. Δὲν τὸν ἔστειλε ὅμως μὲ τὴ συνηθισμένη σκληρὴ γροθιά του, ἀλλὰ μ' ἕνα χαστούκι, ποὺ ὅμως ἦταν ἐξ ἴσου ἀποτελεσματικὸ Ὑστερα ἀπ' αὐτὸ κάθησε εὐαρίστως νὰ φωτογραφηθῆ. Κατὰ τὴ γενικὴ γνώμη αὐ. ἀποτελεῖ μιὰ μεγάλη πρόοδο σχετικὰ μὲ τὸν παλιότερο Μπάρτ!

ΕΛΛΕΝ ΙΤΡΙΑ

ΝΑ ΓΡΑΦΟΥΜΕ "Ἢ ΟΧΙ,

οἱ κανόνες τοῦ σαβουὰρ-βίβρ

Μ ΙΑ ἀναγνώστρια ρωτάει ἂν μπορῆ νὰ στείλη ἕνα εὐχετήριο γιὰ τὴ γιορτή του σ' ἕνα πρόσωπο ποὺ εἶχε πρόσφατο πένθος. Κι' αὐτὸ γιατί, πάντοτε ἔστελνε καὶ τώρα δὲν ξέρει τί νὰ κάνη ἐπειδὴ φοβᾶται μήπως παρεξηγηθῆ.

Κατὰ κανόνα δὲν στέλνουμε εὐχετήρια σὲ πρόσωπα ποὺ πενθοῦν. Δὲν στέλνουμε δηλαδὴ τὶς συνηθισμένες εὐχές, ποὺ θὰ χτυποῦσαν ἄσχημα σὲ λυπηρὲς περιστάσεις. Αὐτὸ ὅμως δὲ σημαίνει ὅτι τὰ πρόσωπα ποὺ ὑπέστησαν μιὰ συμφορὰ θὰ πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἀπὸ τοὺς φίλους καὶ στενοὺς συγγενεῖς. Ἴσως περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ νὰ ἔχουν ἀνάγκη νὰ νοιώσουν γύρω τους κάποια ἀγάπη καὶ κάποια θέρμη. Πρέπει ὅμως νὰ ξέρουμε νὰ διαλέξουμε σὲ κάθε περίστασι τὶς κατάλληλες λέξεις. Σ' ἕνα πρόσωπο ποὺ πενθεῖ δὲ θὰ τοῦ στείλουμε ἑορταστικὲς κάρτες, ἀλλὰ ἕνα πεζὸ γράμμα, στὸ ὁποῖο θὰ γράφουμε κάτι τέτοιο π. χ. « Ἡ σκέψι μου εἶναι πάντοτε μὲ ἀγάπη κοντά σας». Τίποτ' ἄλλο. Μὲ λίγες τέτοιες λέξεις λέμε πολλά, δείχνουμε ὅτι δὲν ξεχάσαμε αὐτὸ τὸ πρόσωπο καὶ ταυτόχρονα δείχνουμε τακτ καὶ ἐνδιαφέρον. Τὸ ἴδιο κάνουμε καὶ κατὰ τὶς διάφορες μεγαλες γιορτὲς (Πάσχα, Χριστούγεννα). Ὄχι εὐχές, ἀλλὰ λίγα ἁπλὰ κι' εὐγενικὰ λόγια.

Δὲ στέλνουμε ἐπίσης εὐχετήρια στοὺς ἀνωτέρους μας, ἐκτὸς ἂν ἔχη ἐπικρατήσει ἀπὸ καιρὸ τέτοια συνήθεια. Σὲ μερικὲς παλαιὲς ἐπιχειρήσεις π. χ. ὁ προϊστάμενος εὐχαριστεῖται νὰ τὸν θυμοῦνται στὴν ὀνομαστικὴ γιορτή του οἱ ὑφιστάμενοί του, ποὺ φυσικὰ σπεύδουν νὰ τοῦ στείλουν εὐχετήριες κάρτες. Σ' ἄλλες ὅμως ἐπιχειρήσεις δὲν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ συνήθεια κι' ὁ ὑφιστάμενος ποὺ δὲν τὸ ξέρει δὲν πρέπει νὰ παίρνη τέτοια πρωτοβουλία. Κάτι τέτοιες «προθυμίες» δὲν γίνονται συνήθως εὐχάριστα δεκτές.

Μιὰ ἄλλη ἀναγνώστρια γράφει ὅτι ὕστερα ἀπὸ ἕνα πολύμηνο ταξίδι βρῆκε στὸ σπίτι ἕνα εὐχετήριο γιὰ τὸ Πάσχα ἀπὸ κάποια γνωστή της. Καὶ νομίζει πὼς εἶναι ἀνόητο νὰ ἀπαντήση ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρό, στέλνοντας καὶ τὶς δικές της εὐχές. Ἐν τούτοις, εἶναι ἁπλούστατο! Νὰ γράψη στὴ γνωστή της ἐξηγώντας της πὼς ἦταν σὲ ταξίδι καὶ ἐνχαριστώντας της εὐγενικα...

Ἂν μιὰ κοπέλλα λάβη εὐχετήρια κάρτα γιὰ τὴ γιορτὴ ἀπὸ ἕνα νέο μὲ τὸν ὁποῖο ἔχει πρὸ πολλοῦ διακόψει σχέσεις, λόγω τυχὸν κακῆς διαγωγῆς του, δὲν πρέπει γιὰ κανένα λόγο ν' ἀπαντήση. Θὰ θεωρήση ἁπλούστατα τὴν κάρτα σὰ νὰ μὴν τὴν ἔλαβε ποτέ.

Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ συμειώνουμε ὅτι δὲν στέλνουμε χετήρια κάρτα γιὰ τὴ γιορτὴ ὁποία δὲν μᾶς συνδέει πιὰ φιλία. Προπαντὸς μιὰ γυναῖκα δὲν πρέπει νὰ στέλνη τέτοια σ' ἕναν ἄνδρα. Γιατὶ ὁ σκοπὸς θὰ ἦταν φανερὸς καὶ δὲι ἐπιτρέπεται σὲ μιὰ γυνοίκα καθὼς πρέπει.

Ἀντίθετα, ἀπαντοῦμε πάντοτε τὰ πρόσωπα ποὺ κατὸ τύχη ἰᾶς γράφουν ὕστε ἀπὸ χρόνια ἢ μῆνες σιωπῆς καὶ μὲ τὰ ὁποῖα δὲν εἴχαμε ποτὲ κα ... ὰ δυσαρέσκεια. Ὑπάρχουν, πράγματι, φιλίες ποὺ διακόπτονται γιὰ ἕνα μακρὺ χρονικὸ διάστημα καὶ ξανασυνδέονται ἀπροσδόκητα. Τὸ πρόσωπο ποὺ λαβαίνει ἕνα τέτοιο γράμμα, ἀπαντάει πρόθυμα γιατὶ μπορεῖ νὰ ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ λόγοι ποὺ ὁ ἀποστολεὺς ἀμέλησε νὰ γράψη.

✿

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὁ σύζυγος (Στὸ φωτογράφο): Ὅταν θὰ πῆτε στὴ γυναίκα μου νὰ γελάση, εἰδοποιήστε με. Ἔχω εἴκοσι χρόνια νὰ τὴν δῶ νὰ γελάση

✿

Μεταξὺ φιλενάδων:

— Δὲν ρωτᾶς καὶ τὴ γνώμη τοῦ ἄντρός σου;

— Θὰ τὸν ρωτήσω μόλις πάρω ἀπόφασι τί θὰ κάνω.

Μέσα σὲ μιὰ νύχτα

μπορεῖτε νὰ ξαναγίνετε

ἄλλος ἄνθρωπος

ΧΑΡΙΣ Σ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΚΟΥΡΑ ΠΟΥ ΟΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΑΣ

Τὰ στεγνὰ ἢ λεπτὰ δέρματα γερνοῦν πολὺ πιὸ εὔκολα ἀπὸ τὰ ἄλλα ἂν δὲν τοὺς δώσετε τακτικὰ τὰ συστατικὰ ποὺ τοὺς χρειαζονται. Τουναντίον ἂν τὰ περιποιήσδε κανονικὰ ὡμορφαίνουν περισσότερο ἀπὸ τὰ ἄλλα δερματα. Νὰ ἕνας τρόπος εὔκολος μὲ κατσπληκτικὰ πραγματικὼς ἀποτελεσματα. Δὲν χρειαζεται πολύς καιρος για νὰ αἰσθανθῆτε τὰ θαυμάσια ἀποτελέρματα. Μεταχειρισθῆτε τὸ βράδυ τὴν Κρέμα Τοκαλὸν Ροζ, καὶ τὸ πρωῖ θὰ δῆτε ἀμέσως τὴν διε ,ορά. Ἀπὸ τὸ πρῶτο βράδυ χάρις στὸ Μπιοσέλ* ποὺ περιέχει ἡ Κρέμα Τοκαλὸν Ρόζ, τὸ δέρμα σας ξαναναειώνει καὶ σφίγγουν οἱ χαλαροὶ πόροι. Τὸ πρῶτ ὅλα τὰ μικροελαττώματα τοῦ δέρματος ἔχουν ἐξαφανισθῆ καὶ ἡ ἐπιδερμίδα σας εἶναι πάλι δροσερὴ καὶ βελουδένια. Ζητήσατε ἀμέσως ἕνα σωληνάριο Κρέμα Τοκαλὸν Ρόζ καὶ δοκιμάσετε τὴν ἀμέσως. Τὸ πρωῖ θὰ ἔχετε μεταμορφωθῆ

Κυτταξέτε στὴ μεγενθυνση πὼς φαίνεται τὸ κουρασμένο καὶ στεγνὸ δέρμα ποὺ δὲν τρέφεται κανονικὰ

Τὸ ἴδιο δέρμα ὕστερα ἀπὸ περιποίηση μὲ Κρέμα ΤΟΚΑΛΟΝ Ρόζ, ἔχει ξαναβρῆ τὴ δροσερὴ του ὄψη.

* Τὸ Μπιοσέλ εἶναι ἕνα πολύτιμο ἐκχύλισμα ἀπὸ κύτταρα νεαρῶν ζώων, ποὺ ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ ἀπαλύνη καὶ ξαναναιώνει τὸ δέρμα.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΩΝ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ ΕΜΙΛΥ ΜΠΡΟΝΤΕ

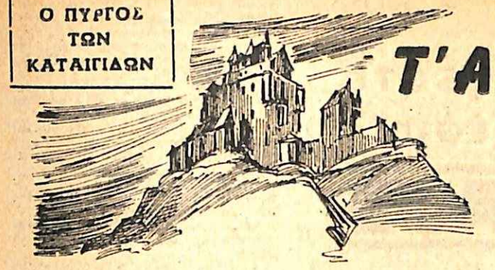

Τ' ΑΝΕΜΟΔΑΡΜΕΝΑ ΥΨΗ

ΣΥΝΔΕΣΙΣ ΜΕ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ: Ἡ μικρὴ Κάθριν ἐξομολογεῖται στὴν κυρια Ντὴν — τὴν οἰκονόμο τοῦ σπιτιοῦ τους, τοῦ «Θράσκρος Γκρέηντζ», ποὺ διηγεῖται ὅλη τὴν ἱστορία στὸν σημερινὸ ἐνοικιαστή του — πὼς πῆγε κι' εἶδε, κρυφὰ ἀπ' τὸν πατέρα της κι' ἀπ' τὴν ἴδια, τὸν ἄρρωστο νεαρὸ ἐξάδελφό της Λίντον Χίθκλιφ (γιοῦ τοῦ παλιοῦ γυφτόπουλου, ποὺ εἶχε πάρει τὴν ἀδελφὴ τοῦ πατέρα της, τὴν Ἰσαβέλλα), στ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη, ὅπου μένει. Τῆς λέει πὼς κάθησαν βίπλα στὸ τζάκι καὶ γελοῦσαν καὶ κουβέντιαζαν χαρούμενα.

14ον — »— Βρήκαμε δυὸ τόπια στὸ ντουλάπι, ἀνάμεσα σ' ἕνα σωρὸ παλιὰ παιχνίδια — σβοῦρες, ρακέτες, στεφάνια, ἀετοὺς κι' ἄλλα. Τόνα ἀπ' τὰ τόπια εἶχε ἕνα Κ, καὶ τ' ἄλλο ἕνα Χ. Πῆρα τὸ Κ, μιὰ καὶ μὲ λένε Κάθριν, τοῦ ἄφησα τὸ Χ, μιὰ καὶ τὸ παράνομά του εἶναι Χίθκλιφ. Μὰ τὸ Χ ἦταν τρύπιο καὶ τὸ πίτουρο χυνόταν κι' ἔτσι νίκησα ἐγὼ κι' ὁ Λίντον συγχύστηκε καὶ νευρίασε καὶ τὸν ξανάπιασε ὁ δήχας καὶ γύρισε στὴν πολυθρόνα του. Ἀργότερα βρῆκε πάλι τὸ κέφι του, γιατὶ ἄρχισα νὰ τραγουδάω δυὸ - τρία ὄμορφα τραγούδια — τὰ δικά σου, Ἔλλεν — κι' ὅταν πιὰ χωρίζαμε μὲ ἰκέτεψε νὰ ξαναπάω τ' ἄλλο ἀπόγευμα. Τὸ ὑποσχέθηκα καὶ καθάλλησα τὴ Μίνυ καὶ ξεκινήσαμε γιὰ τὸ σπίτι τρέχοντας, ἐλαφρὰ σὰν τὸν ἄνεμο κι' ἔφτασα εὐτυχισμένη κι' ὅλη τὴ νύχτα ὀνειρευόμουν τ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη καὶ τὸν μικρούλη ἀγαπημένο ξάδερφο... Τὴν ἄλλη μέρα ἤμουν θλιμμένη — πρῶτα γιατὶ ἐσὺ εἶχες πυρετὸ κι' ἔπειτα γιατὶ δὲν μ' ἄρεσε νὰ κρατάω μυστικὲς ἀπ' τὸν πατέρα οὐτὲς τὶς ἐκδρομές... Μὰ ὕστερα ἀπ' τὸ τσάι, ποὺ τὸ φεγγάρι ἐγῆκε ὡραῖο κι' ἡ νύχτα ἔμοιαζε νάρχεται ὄμορφη, καθάλλησα τ' ἄλογο καὶ ξεκίνησα, πάλι χαρούμενη. Ἄλλη μιὰ εὐτυχισμένη ἐροδυά, σκεπτόμουν, Διπλὰ εὐτυχισμένη, γιατὶ μαζί μου χαίρεται ὁ Λίντον καὶ τοῦ κάνει καλό... Ἔφτασα στὸν κῆπο, καὶ τραδοῦσα γιὰ τὴν πόρτα τῆς κουζίνας, ὅταν ξαφνικὰ παρουσιάστηκε ἐκεῖνος ὁ τύπος, ὁ Ἔρτον. Πῆρε τὰ γκέμια κι' ἤθελε, σώνει καὶ καλά, νὰ μὲ πάη νὰ μπῶ ἀπ' τὴν κεντρικὴ πόρτα κι' ὅλο χάϊδευε τὴ Μίνυ κι' ἔλεγε πὼς εἶναι καλὸ ζωντανὸ κι' ἄλλα τέτοια σὰ νὰ περιμενε νὰ πιάσουμε κουβέντα. Τοῦ εἶπα ν' ἀφήση τὴ φοράδα ἡσυχη, γιὰ νὰ μὴ τὸν κλωτσήση. Ὁ κακομοίρης μὲ κότταξε μὲ ἀπορία. Γιὰ νὰ τὸν ἐγάλω ἀπ' τὴν ἀπορία τοῦ εἶπα νὰ πάη στὸ καλό, γιατὶ ἐγὼ εἶχα ἔρθει νὰ δῶ τὸν Λίντον κι' ὄχι αὐτόν. Τότε, στὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ, τὸν εἶδα νὰ κοκκινίζη, νὰ πορατάη τὴν πετούγια ἀπελπισμένος καὶ νὰ φεύγη ἀργὰ ἀργά, σκυφτός ἀληθινὴ εἰκόνα πληγωμένου φιλότιμου. Τὸν καημένο!

»— Σταθῆτε, καλὴ μου, τὴν ἔκοψα Ὑποσχέθηκα νὰ μὴ σᾶς μαλώσω, μὰ δὲν μπορῶ νὰ συμφωνήσω μὲ τὶς διαταγές σας σ' αὐτὸ τὸ σημειο. Ἂν θυμηθῆτε πὼς ὁ Ἔρτον εἶναι ξάδερφός σας τὸ ἴδιο ὅπως κι' ὁ Λίντον, θὰ καταλάβετε πόσο ἄσχημο φερθῆκατε. Ἂν κι' ἐσεις εἴχατε ἀνατραφῆ ὅπως ἀνατράφηκε νομίζετε πὼς θάσασστε καλύτερη; Ὅταν ἦταν μικρός, ἦταν κι' αὐτὸς ξυπνὸς καὶ μυαλωμένος. Καὶ τώρα πικραίνομαι ποὺ γίνεται ὁ περίγελως τοῦ καθενός, μόνο καὶ μόνο γιατὶ αὐτὸ τὸ κτῆνος ὁ Χίθκλιφ τοῦ φέρνηκε ἔτσι ἄθικα...

»Ἡ Κάθριν ξαφνιάστηκε:

»— Ἐλα τώρα, Ἔλλεν, μὴ θάλης καὶ κλάματα! Ἔχε ὑπομονὴ καὶ θὰ δῆς ἂν ἄξιζε νὰ φερθῆ κανεὶς καλύτερα σ' αὐτὸ τὸν ἠλίθιο... Τέλος πάντων! Μπῆκα στὸ χὼλ καὶ βρῆκα τὸν Λίντον ξαπλωμένο στὸ ντιβάνι, Ἀνοσηκώθηκε μὲ κόπο γιὰ νὰ μὲ ὑποδεχτῆ: «Κάθριν, ἀγάπη μου, εἶπε ἀπόψε εἶμαι ἄρρωστος καὶ δὲν μπορῶ νὰ μιλάω πολύ. Θὰ μιλᾶς λοιπὸν ἐσὺ κι' ἐγὼ θ' ἀκούω. Ἐλα, κάθησε κοντά μου. Τόξερα πὼς θὰ κρατοῦσες τὸ λόγο σου. Τὸ ἴδιο θὰ σὲ κάνω νὰ μοῦ ὑποσχεθῆς κι' ἀπόψε γι' αὔριο». Κατάλαβα πὼς ἔπρεπε νὰ τὸν προσέξω πολύ, μιὰ κι' ἦταν ἄρρωστος καὶ μιλοῦσα σιγὰ καὶ προσπαθοῦσα νὰ μὴν τὸν ἐκνευρίζω. Τοῦχα φέρει μερικὰ ὡραῖα βιβλία Μοῦ ζήτησε νὰ τοῦ διαβάσω κι' ἤμουν ἑτοιμη ν' ἀρχίσω, ὅταν ζαφνικὰ ἀνοιξε ἡ πόρτα μὲ θόρυβο κι' ὠρμησε μέσα ὁ Ἔρτον, γεμάτος κακία. Ἤρθε ἴσα ἐπάνω μας, ἄρπαξε τὸν Λίντον ἀπ' τὸ χέρι καὶ τὸν πέταξε ἔξω ἀπὸ τὸ ντιβάνι. Τὸ πρόσωπό του ἦταν ξαναμμένο κι' ἄγριο καὶ τὰ λόγια του εἰπώθηκαν μὲ τέτοια λύσσα, ποὺ σχεδὸν δὲν τὰ καταλάβαινες: «Νὰ πᾶς στὴν κάμαρά σου! φώναξε. Καὶ νὰ πάρης κι' αὐτὴν μαζί σου, μιὰ κι' ἔρχεται νὰ δῆ μόνο ἐσένα! Δὲν μπορῶ ἐγὼ νὰ μένω ἔξω, στὸ κρύο... Μπρός, στρίβετε κι' ἐσὺ κι' αὐτή... Βλαστήμησε καὶ χωρὶς ν' ἀφήση τὸν Λίντον ν' ἀπαντήση, τὸν ἄρπαξε καὶ τὸν πέταξε στὴν κουζίνα. Ἔπειτα γύρισε σὲ μένα καὶ μοῦδειξε τὴ γροθιά του, σὰ νάχε μεγάλη ἐπιθυμία νὰ μὲ τσοκίση καταγῆς. Τρόμαξα κι' ἔτρεξα νὰ φύγω καὶ στὴ διασύνη μου ἄφησα νὰ πέση τὸ βιβλίο. Μοῦ τόστειλε μὲ μιὰ κλωτσιὰ κι' ἔκλεισε τὴν πόρτα στὰ μοῦτρα μας. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἄκουσα πίσω μου ἕνα δαιμονισμένο, κατσικίσιο γέλιο καὶ γυρίζοντας εἶδα τὸν παλιόγερο τὸν Τζόζεφ, ὄρθιο μπροστὰ στὸ τζάκι, νὰ τρίβη τὰ χέρια του εὐχαριστημένος καὶ νὰ τραντάζεται ὁλόκληρος: «Μπράβο! Μπράβο! ἔλεγε Τόξερα ἐγὼ πὼς θὰ σᾶς στείλη ἀπὸ κεῖ ποῦρθατε! Εἶναι σπουδαῖο παιδὶ κι' ἔχει μέσα του σῖμα, ὄχι νερό. Τὸ ξέρει, τὸ ξέρει ὄπως κι' ἐγώ, ποιὸς πρέπει νὰ εἶναι ὁ ἀφέντης ἐδῶ μέσα... Χὰ χὰ χά, μιὰ χαρὰ σᾶς τὴν κατάφερε, μπράβο!...». Χωρὶς νὰ τὸν προσέξω, γύρισα στὸν ξάδερφό μου καὶ τὸν ρώτησα: «Ποῦ θὰ πᾶμε τώρα»; Ἐκεῖνος ἔτρεμε ἀκόμα, κίτρινος σὰν τὸ λεμόνι. Σὲ τέτοιες στιγμὲς ἀσκημίζει, "Ἔλλεν, φοβερά, γιατὶ τὰ μάτια του μεγαλώνουν στὸ λιγνὸ του πρόσωπο κι' ὁ θυμός τοῦ δίνει μιὰ παράξενη ὄψι. Ἄρπαξε τὴν πετούγια καὶ τὴν τράνταξε. Ἡ πόρτα ἦταν κλειδωμένη. «Ἂν δὲν ἀνοίξης, θὰ σὲ σκοτώσω! ἄρχισε νὰ οὐρλιάζη. Δοίμονα. Σατανά, ἂν δὲ μ' ἀνοίξης, θὰ σὲ σκοτώσω! Θὰ σὲ σκοτώσω! Θὰ σὲ σκοτώσω!». Τὸ κατσικίσιο γέλιο τοῦ Τζόζεφ ἀκούστηκε ξανά: «Χὰ χὰ χά! Τώρα ἔγινε ὁ ἴδιος ὁ μπαμπάκας του! Ἔχει κάτι κι' ἀπ' αὐτόν, ὅ,τι καὶ νὰ πῆς... Μὴ φοβᾶσαι, Ἔρτον, ἀγόρι μου! Μὴ φοβᾶσαι... Δὲν θὰ μπορέση ποτὲ ν' ἀνοιξῆ μόνος του τὴν πόρτα...». Ἔπιασα τὸν Λίντον καὶ προσπάθησα νὰ τὸν τραβήξω πέρα. Μὰ ἐκεῖνος μούγκριζε τόσο δυνατά, ὥστε σὲ λίγο τὸν ἄφησα. Φώναξε ἀκόμα ὅσο ἐαστοῦσε, μὰ ὕστερα ἡ φωνὴ του πνίγηκε ἀπ' τὸ βήχα καὶ τὸ αἷμα ἄρχισε νὰ τρέχη ἀπ' τὸ στόμα του. Πεσε καταγῆς... Τρελλὴ ἀπὸ φόβο, ἔτρεξα στὴν αὐλὴ νὰ φωνάξω τὴ Ζόλλα. Βρισκόταν μακρυά, πίσω ἀπ' τὸ ὑπόστεγο τοῦ ἀχυρώνα κι' ἄρμεγε τὶς ἀγελάδες. Μὰ κάποτε μ' ἄκουσε κι' ἀφίγοντας τὴ δουλειά της ἔτρεξε γρήγορα νὰ ρωτήση τί τρέχει. Δὲν εἶχα μιλιὰ νὰ τῆς τὸ πῶ. Τὴν τράβηξα ἀπ' τὸ χέρι καὶ πήγομε νὰ βροῦμε τὸ παιδί. Ὁ Ἔρτον εἶχε στὸ ἀναμεταξὺ ξεκλειδώσει, νὰ δῆ τὸ κακὸ ποῦκανε καὶ τώρα τὸν κουβαλοῦσε ἀπάνω, ἀναίσθητο. Ἀκολουθήσαμε. Στὸ κεφαλόσκολο ὅμως ἐκεῖνος μὲ σταμάτησε καὶ μοῦπε νὰ γυρίσω σπίτι στὸ λεπτό. Ἐγὼ ἀρνήθηκα. Εἶχε σκοτώσει τὸν Λίντον, τοῦ εἶπα κι' ἤθελα τώρα νὰ τὸν δῶ. Τότε ὁ Τζόζεφ κλείδωσε τὴν πόρτα κι' εἶπε πὼς τέτοιο πρᾶγμα δὲν τὸ ἐπιτρέπει κι' ἂν εἶμαι θεότρελλη καλὰ θὰ κάνω νὰ τοῦ δίνω. Ἀπομείνα ἐκεῖ, κλαίγοντας, ὥσπου νὰ ξανάρθη ἡ ὑπηρέτρια. Σὲ λίγο ὁ Ἔρτον ἐγῆκε κι' εἶπε πὼς ὁ Λίντον μὲ τὸν καιρὸ θὰ γινόταν σίγουρα καλά, μὰ πὼς γιὰ τὴν ὥρα οὐρλιαζε ἀκόμα κι' ἔκανε μεγάλη φασαρία. Μοῦ ἤρθε νὰ ξεριζώσω τὰ μαλλιά του, "Ἔλλεν, ἀπ' τὸ κακό μου. "Ἐκλαψα ὥσπου πόνεσαν τὰ μάτια μου καὶ δὲν ἔβλεπα ἄλλο κι' ὅλη τὴν ὥρα ἐκεῖνο τὸ παλιόσπιτο, ποὺ τὸ συμπαθᾶς τόσο πολύ, στεκόταν μπροστά μου ἀδιάφορα καὶ κάθε τόσο μοῦλεγε «σιωπῆ»! κι' ἀρνιόταν πὼς ἦταν δικό του τὸ φταίξιμο. Στὸ τέλος ὅμως τὰ χρειάστηκε, γιατὶ τὸν φοβέρισα πὼς θὰ τάλεγα ὅλα στὸν πατέρα κι' θὰ τὸν ἔδαζαν φυλακὴ καὶ θὰ τὸν κρεμοῦσαν. Ὅταν κάποτε ἀποφάσισα νὰ ξεκινήσω καὶ βρισκόμουν κιόλας καμμιὰ ἑκατοστὴ μέτρα πέρα ἀπ' τὸ σπίτι, ὁ Ἔρτον πρόβαλε ξαφνικὰ μέσα στὴ σκοτεινιὰ τοῦ δρόμου, σταμάτησε τ' ἄλογο κι' ἄρχισε: «Δεσποινὶς Κάθριν, μὴ μὲ συνεριστῆτε, τὸ φταίξιμο». Μὰ ἐγὼ στὸ ἀναμεταξὺ τοῦδωσα μιὰ μὲ τὴ βίτσα, γιατὶ εἶχα φοβηθῆ κακό. Βλαστήμησε, μὲ μιὰ ἀπὸ κεῖνες τὶς φοβερὲς βλαστήμιες του, ἄφησε τ' ἄλογο καὶ χαθῆκε. Πῶς ἔφτασα στὸ σπίτι, ἐγὼ τὸ ξέρω! Δὲν τὸ ὥριζα τὸ κεφάλι μου... Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, δὲν ἤρθα νὰ σοῦ πῶ καληνύχτα κι' οὔτε τὴν ἄλλη μέρα πῆγα στ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη. Τόθελα νὰ μοῦ πῶς ὁ Λίντον εἶχε πεθάνει κι' ἔπειτα μὴ πὼς συναντήσω τὸν Ἔρτον. Τὴν τρίτη μέρα δὲν ἐάσταξα. Ἔκανα κουράγιο καὶ κίνησα ξανὰ κατὰ τὶς πέντε, μὲ τὰ πόδια, γιατὶ δὲν ἤθελα νὰ μὲ παίρνουν μυρωδιὰ στ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη. Σκόπευα νὰ γλιστρήσω στὸ σπίτι κρυφὰ καὶ νὰ φτάσω ὡς τὴν κάμαρα τοῦ Λίντον ἀνενόχλητη. Μὰ τὰ σκυλιὰ μὲ πρόδωσαν κι' ἡ Ζόλλα ἐγῆκε νὰ μὲ καλοδεχτῆ, λέγοντας πὼς «τὸ παιδὶ πάει μιὰ χαρὰ» καὶ μὲ ὡδήγησε σ' ἕνα μικρό, ὄμορφο καθαρὸ δωμάτιο, ὅπου βρισκόταν ὁ Λίντον. Ξαπλωμένος στὸ ντιβάνι καὶ διάβαζε ἕνα ἀπ' τὰ βιβλία μου. Μὰ οὔτε μοῦ μίλησε οὔτε μὲ κότταξε — μιὰ ὁλόκληρη ὥρα, "Ἔλλεν... "Ἐχει πολὺ ἄσχημο χαρακτήρα, τὸ ξέρεις... Κι' ὅταν κάποτε ἀνοιξε

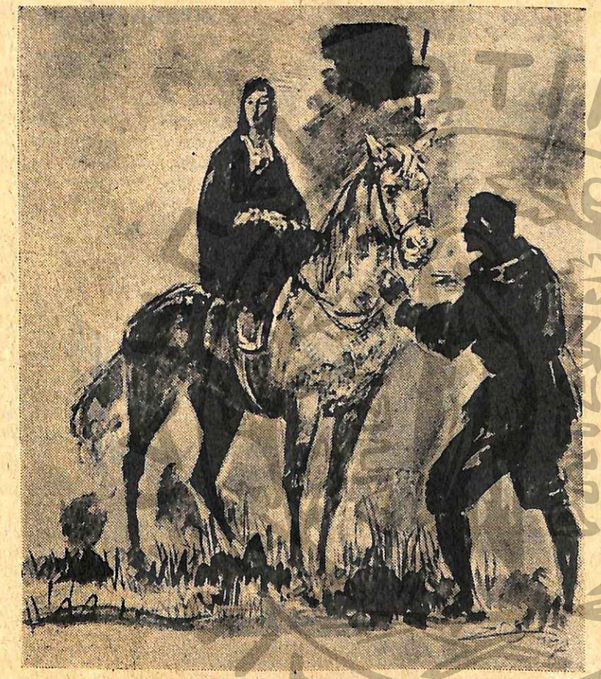

■ Πῆρε τὰ γκέμια κι' ἤθελε, σώνει καὶ καλὰ νὰ μὲ πάη ἀπ' τὴν κεντρικὴ πόρτα!

(Ἐκονογρ. Ἀλ. Κοντόπουλου)

τὸ στόμα του, τί νομίζεις πως μοῦ εἶπε; Πῶς τάχα ἐγὼ ἤμουν ἡ αἰτία τῆς προχτεσινῆς φασαρίας καὶ πῶς ὁ Ἔρτον δὲν ἔφταιγε σὲ τίποτα! Μ' ἔπιεξε ἡ ἀδικία καὶ γιὰ νὰ μὴν τοῦ μιλήσω ἄσκημα, σηκώθηκα καὶ ἐγῆκα ἀπὸ τὴν κάμαρα. Σίγουρα δὲν θὰ τὸ περίμενε αὐτό, γιατὶ τὸν ἄκουσα νὰ μοῦ φωνάζῃ δύναμα: «Κάθριν, ποῦ πᾶς»; Ἐγὼ ὅμως δὲν γύρισα. Τὴν ἄλλη μέρα ἐμεινα στὸ σπίτι, ἀποφασισμένη νὰ μὴ τὸν ξαναδῶ. Μὰ ἦταν τόσο φοβερὸ νὰ κοιμᾶσαι καὶ νὰ ξυπνᾶς χωρὶς νὰ μαθαίνῃς νέα του, ὥστε ἡ ἀπόφασί μου ἄλλαξε πρὶν καλὰ-καλὰ γεννηθῇ. Τὸ κακὸ ἦταν ποὺ ἄρχισα νὰ πηγαίνω. Τώρα πιὰ ἔνοιωθα πὼς δὲν θᾶταν σωστὸ νὰ σταματήσω. Ὅταν ξανάρθε ὁ Μιχάλης νὰ μὲ ρωτήσῃ ἂν θἄπρεπε νὰ σελώσῃ τὴ φοράδα, τοῦ εἶπα «ναὶ» καὶ καβάλησα, σίγουρη πὼς ἔκανα αὐτὸ ποὺ ἔπρεπε. Οὔτε καὶ κρύφτηκα ὅταν ἔφτασα — θᾶταν ἀνώφελο. Πέρασα κάτω ἀπ' τὰ παράθυρα τῆς πρόσοψης καὶ κίνησα γιὰ τὸ σαλόνι. «Ὁ κύριος Λίντον εἶναι στὸ χῶλ!» μοῦ φώναξε ἡ Ζίλλα. Πῆγα ἐκεῖ. Ἦταν κι' ὁ Ἔρτον, ἀλλὰ μόλις μὲ εἶδε, σηκώθηκε κι' ἔφυγε. Ὁ Λίντον καθόταν στὴ μεγάλη πολυθρόνα, μισοκοιμισμένος. Σ' τάθηκα δίπλα στὴ φωτιὰ κι' ἄρχισα, σοβαρή, χωρὶς φυσικὰ νὰ πιστεύω ὅλα ὅσα ἔλεγα: «Μιὰ καὶ δὲν σ' ἀρέσω, Λίντον, καὶ μιὰ καὶ νομίζεις πὼς ἔρχομαι ἐδῶ γιὰ νὰ σοῦ κάνω κακό, ἤρθα νὰ σοῦ πῶ ἀντίο, γιατὶ τοῦτη εἶναι ἡ τελευταία μας συντάντησι. Μονάχα σὲ παρακαλῶ νὰ πῆς στὸν κύριο Χίθκλιφ πὼς ἐσὺ δὲν θέλεις νὰ μὲ δλέπῃς, γιὰ νὰ μὴ χρειαστῇ νὰ σκαρώσῃ κι' ἄλλα φέματα». «Κάτσε κάτω καὶ θγάλε τὸ σκούφί σου, Κάθριν, μοῦ ἀπάντησε. Εἶσαι πιὸ εὐτυχισμένη ἀπὸ μένα καὶ θἄπρεπε νὰ μοῦ φερόσουν καλύτερα. Ὁ πατέρας μου μοῦ μιλάει δλη τὴν ὥρα γιὰ τὰ ἐλαττώματά μου καὶ μὲ περιφρονεῖ τόσο πολύ, ὥστε στὸ τέλος χάνω κι' ἐγὼ ὁ ἴδιος τὴν πίστι στὸν ἑαυτό μου καὶ φτάνω νὰ πιστεύω πὼς εἶμαι ἀνάξιος κι' ἀχαΐρευτος, ὅπως λέει. Καὶ τότε πιὰ τὰ θάζω μ' ὅλους. Ναί, ἔχει ἴσως δίκιο: Εἶμαι ἄχρηστος καὶ κακότροπος τὶς πιὸ πολλὲς φορές... Τώρα, ἂν τὸ θέλῃς, μποροῦμε νὰ χωρισουμε: θὰ γλυτώσῃς τουλάχιστον ἀπὸ ἕνα βάσανο. Μονάχα κάνε μου αὐτὴ τὴ μεγάλη χάρη: Πίστεψε πὼς, ἂν μποροῦσα νἄμουν ἀπαλὸς καὶ καλὸς καὶ πονετικὸς σὰν καὶ σένα, θἄμουν, ξέρε το.. Τοῦτο σοῦ ζηλεύω περισσότερο κι' ἀπ' τὴν ὑγεία σου καὶ τὸ κέφι σου κι' αὐτὸ μ' ἔκανε νὰ σ' ἀγαπήσω θαθειά — περισσότερο, πολὺ περισσότερο ἀπ' ὅσο ἀξίζει ἐσὺ νὰ μ' ἀγαπᾶς.. Ὅμως δὲν θὰ μποροῦσα, δὲν μπορῶ, κατάλαβέ το νὰ κρύψω ἀπὸ σένα τὸν ἄθλιο χαρακτήρα μου, ὅσο κι' ἂν μετανοιώνω καὶ πικραίνομαι ὕστερα— καὶ θὰ μετανοιώνω καὶ θὰ πικραίνωμαι ὥσπου νὰ πεθάνω.» Κατάλαβα πὼς ἔλεγε τὴν ἀλήθεια. Πρέπει νὰ τὸν συγχωρέσω, εἶπα μέσα μου. Κι' ἂν τσακωθοῦμε πάλι αὔριο, θὰ πρέπει νὰ τὸν ξανασυγχωρήσω. Ἔτσι εἶναι ἀπὸ φυσικὸ του — οὔτε ὁ ἴδιος θὰ θρῇ ποτὲ ἡσυχία, οὔτε ὅποιος σμίξῃ μαζί του, φιλιώσαμε κι' ἀρχίσαμε τὰ κλάματα κι' οἱ δυὸ κι' ἀπὸ τότε θλεπόμαστε ξανά, κάθε μέρα. Στὸ σαλόνι ὅμως πιὰ κι' ὄχι στὸ χῶλ, γιατὶ στὸ ἀναμεταξὺ εἶχε γυρίσει ὁ πατέρας του ἀπ' τὸ κυνήγι. Τρεῖς φορές, ὅλες-ὅλες, μπορῶ νὰ πῶ πὼς περάσαμε καλά. Τὶς ἄλλες ἔφευγα πικραμένη πότε μὲ τὸ πεῖσμα του καὶ πότε μὲ τὴν ἀρρώστεια του. Μὰ εἶχα ἀποφασίσει νὰ ὑπομονέσω καὶ τὰ δυὸ ἐξ ἴσου ὑπομονετικά. Ὁ κ. Χίθκλιφ φρόντιζε νὰ μ' ἀποφεύγῃ — καλὰ-καλὰ θὰ βλέπῃ τὸν εἰδὸ οὔτε μιὰ φορά. Ὅλο αὐτὸ τὸν καιρὸ, Μονάχα τὴν περασμένη Κυριακή, ποὺ ἔτυχε πιὸ νωρὶς ἀπ' τὸ συνηθισμένο, τὸν ἄκουσα ν' ἀποπαίρνῃ ἄσχημα τὸν Λίντον, γιατὶ μοῦχε κακομιλήσει τὴν προηγουμένη καὶ νευρίασα γιατὶ δὲν ἔπρεπε νὰ τὸ ξέρῃ, ἐκτὸς ἂν κουφάκουνε καὶ γιατὶ

"Οταν κάνει ζέστη πολύ ζέστη...

NESCAFÉ

φραππέ σᾶς ζωογονεῖ καὶ κόβει τὴν δίψα!

Τίποτε τὸ πιὸ ἀπολαυστικὸ καὶ πρακτικὸ ἀπὸ ἕνα Νεσκαφὲ φραππέ.

Πῶς παρασκευάζεται τὸ NESCAFÉ φραππέ

Σέ ὁποιαδήποτε στιγμή, καὶ ὅσες φορές σᾶς κάνει κέφι, ἀρκεῖ λίγο Νεσκαφέ, ζάχαρι, κρύο νερό καὶ πάγος γιὰ νὰ παρασκευάσετε στὸ λεπτὸ ἕνα δροσιστικὸ καὶ ἀπολαυστικὸ καφὲ φραππέ.

NESCAFÉ
EXTRAIT DE CAFE PUR EN POUDRE
NESTLÉ
ΕΚΧΥΛΙΣΜΑ ΑΓΝΟΥ ΚΑΦΕ ΕΙΣ ΚΟΝΙΝ

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: ΑΝΔΡΕΑΣ ΔΡΙΤΣΑΣ & ΥΙΟΣ
«ΚΤΗ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ 24 - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΤΗΛ. 40.220»

λα θᾶναι μιὰ χαρά... Ἔλα, ὀρκίσου μου πὼς δὲν θὰ του πῆς τίποτα! Δὲν εἶναι τόσο ἀκαρδη — ἐ, Ἔλλεν;

»— Θ' ἀποφασισω αὔριο τὸ πρωΐ, δεσποινίς, τῆς εἶπα. Τὸ ζήτημα χρειάζεται σκέψι... Σᾶς ἀφίνω τώρα νὰ ἡσυχασετέ και παω νὰ τὸ συλλογιστω μοναχὴ μου νὰ δοῦμε τι θὰ γῆ...

»Μὰ δὲν τὸ συλλογιστηκα μονάχη μου. Ἴσια ἀπὸ τὴν κάμαρά της πῆγα στου κυριου και του τ' ἀράδιασα ὅλα, κρατώντας μοναχα τὸν Ἔρτον ἔξω ἀπ' τὴν ὑπόθεσι κι' οσες ἀπ' τις κουβέντες δὲν χρειάζονταν νὰ εἰπωθοῦν.

»Ἐκεῖνος συγχύστηκε κι' ἀνησύχησε κι' ἄς μὴν ἤθελε νὰ το δειξῃ.

»Ἀ' ἄλλο πρωΐ, ἡ Κάθριν ἔμαθε δυο πράγματα μαζι: Πρωτα, πως εἰχα προδόσει τὴν ἐμπιστοσύνη της. Και δεύτερον, πὼς ὁ δρόμος πρὸς τ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη ἦτον πια κλειστος γι' αὐτὴν.

»Ἀδικα Ἐκλαψε και χτυπήθηκε καὶ παρακάλεσε τὸν πατέρα της νὰ λυπηθῇ τουλάχιστον τὸν Λίντον. Ὅλο-ὅλο ποὺ πέτυχε, γιὰ παρηγοριά, ἦταν ἡ ἄδεια νὰ γράψῃ τοῦ νεαροῦ και νὰ τοῦ πῇ πὼς αὐτὸς θὰ μποροῦσε νἀρχεται στὸ «Θράσκρος Γκρέϊντζ» ὅταν τοῦκανε ὄρεξι, μα ἐκείνη πιὰ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πηγαινῃ στ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη.

*

»Αὐτὰ γίνονταν πέρσι τὸ χειμώνα, κύριε Λώκγουντ. Οὔτε ἕνας χρόνος δὲν πέρασε... Ποῦ νὰ τὸ φανταζόμουν τότε πὼς σ' ἕνα χρόνο μέσα θὰ διασκέδαζα μὲ τὴ διήγησί τους ἕναν ξένο! Ὅμως, ποιός ξέρει ἂν θὰ μείνετε πάντα ξένος γιὰ μάς; Εἴσαστε νέος, ἡ μοναξιὰ εἶναι κακὸ πρᾶγμα καὶ — νά, πὼς νὰ τὸ πῶ — δὲν μοῦ περνάει ἀπ' τὸ μυαλὸ πὼς μπορεῖ κανεὶς ν' ἀντικρύσῃ τὴν Κάθριν Λίντον δίχως νὰ τὴν ἐρωτευθῇ. Χαμογελᾶτε, ἔ; Τότε γιατὶ στυλώνετε τ' αὐτιά σας κι' ἀνοίγετε τὰ μάτια σας ὅταν μιλάω γι' αὐτήν; Και γιατὶ μοῦ ζητήσατε νὰ ξανακρεμάσω τὸ πορτραῖτο της πάνω στὸ τζάκι; Καὶ γιατί...

»— Σ' παθεῖτε, καλή μου, φώναξα. Εἶναι πολὺ πιθανὸ νὰ τὴν ἔχω ἐρωτευθῆ.. Ἀλλὰ ἄργα εἶναι τὸ ἴδιο πιθανὸ πὼς θὰ μποροῦσε κι' ἐκείνη νὰ μ' ἀγαπήσῃ; Ἐγὼ δὲν τὸ βρίσκω καὶ δὲν μπορῶ νὰ παίξω τὴν ἡσυχία μου γιὰ μιὰ ἐλπίδα. Ὕστερα, τὸ σπίτι μου δὲν βρίσκεται σὲ τοῦτα τὰ βουνά. Εἶμαι ἄνθρωπος τῆς πολύβοης πολιτείας κι' ἐκεῖ θὰ πρέπει σύντομα νὰ γυρίσω... Ἂς εἶναι! Πέστε μου τώρα τί ἀπόγινε Τὶς κράτησε ἡ Κάθριν τὶς συμβούλες τοῦ πατέρα της;

— Τὶς κράτησε. Ἡ ἀγάπη της γι' αὐτὸν εἶχε ἀκόμα τὴν πρώτη θέσι στὴν καρδιά της. Κι' ἄλλωστε, δὲν τῆς μίλησε ἄγρια. Τῆς μίλησε μὲ τὴ βαθειὰ στοργὴ κάποιου ποὺ σὲ λίγο θ' ἀφήσῃ ὅ,τι ἀκριβὸ ἔχει σ' ἐχθροὺς καὶ φίλους καὶ ποὺ γιὰ μόνο ὅπλο μπορεῖ νὰ τοῦ δώσῃ μιὰ καλὴ συμβουλή.

»Μιὰ μέρα, ὁ κύριος μοῦ εἶπε:

»— Ξέρεις, Ἔλλεν, θἄθελα πολὺ νἀρχονταν ὁ Λίντον κατὰ δῶ, ἢ τουλάχιστον νἀγραφε. Πές μου, ἀλήθεια, ποιὰ εἶναι ἡ γνώμη σου; Εἶναι καλύτερα — ἢ τουλάχιστον, ὑπάρχει ἐλπίδα νὰ στεριώσῃ ὅσο μεγαλώνει;

»— Μὲ τὴν ἀδυναμία του, κύριε, εἶναι πολὺ ἀπίθανο νὰ πέραση τὰ εἴκοσι.. Μὰ τοῦτο μόνο μπορῶ νὰ πῶ μὲ σιγουριά: Δὲν μοιάζει καθόλου τοῦ πατέρα του κι' ἔτσι ἂν ἡ κυρά μας ἔχῃ τὴν ἀτυχία νὰ τὸν παντρευτῆ, θὰ μποροῦσε εὔκολα νὰ τοῦ ἐπιβλεθῆ, ἐκτὸς βέβαια ἂν φανῆ ὑπερβολικὰ μαλακή. Ὅπως καὶ νἀναι, σεῖς κύριε, ἔχετε ὅλο τὸν καιρὸ νὰ τὸν γνωρίσετε καὶ νὰ δῆτε ἂν τῆς ταιριάζῃ, γιατὶ τοῦ χρειάζονται ἀκόμα τέσσερα χρόνια ὥσπου νὰ ἐνηλικιωθῆ...

»Ὁ Ἔντγκαρ ἀνάστέναξε. Πῆγε στὸ παράθυρο καὶ κύτταξε ἔξω, κατὰ τὸ νεκροταφεῖο τῆς ἐκκλησιᾶς τοῦ Γκίμερτον. Τὸ βειλινὸ ἦταν θολό, μὰ ὁ φλεβαριάτικος ἥλιος τὸ διαπερνοῦσε κι' ἔτσι μποροῦσες μακρυὰ νὰ ξεχω-

τιᾶ; Γνώρισες τοὺς γονεῖς της;

— Ὄχι, δὲν τοὺς ἔχω γνωρίσει, κι' αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ σνόμπικη παρατήρησι ποὺ ἔχω ἀκούσει στὴ ζωή μου, μαμᾶ.

— Καλά. Εἶμαι μιὰ σνόμπ. Εἶμαι τὸ ἕνα, εἶμαι τὸ ἄλλο. Δὲν μοῦ φάνηκε καὶ πολὺ καθαρή, κι' αὐτὸ εἶναι ὅλο...

— Καλά, λοιπόν, δὲν θὰ τὴν ξαναφέρω ἐδῶ! φώναξε ἡ Μάρτζορου, θυμωμένη ποὺ ἡ μητέρα της παρατήρησε τὴ μόνη ἀτέλεια τῆς Μάρσας ἀπ' τὴν πρώτη κίολας συνάντησι.

— Θὰ τὴν βαρεθῆς γρήγορα, κι' ὅσο πιὸ γρήγορα τόσο τ- καλύτερο.

— Ἔτσι νομίζεις; Θὰ μείνουμε φίλες γιὰ ὅλη μας τὴ ζωή!

*

Ἡ Ἔλεν Τζόχανσεν τὴ συνάντησε στὸ διάδρομο τὴν ἄλλη μέρα καὶ τὴν κάλεσε νὰ φάνε μαζί. Ἡ Μάρτζορου δίστασε. Εἶχε ἀρχίσει νὰ συναντᾶ τὴ Μάρσα κάθε μέρα καὶ νὰ τρώνε μαζί. Μὰ ἡ πρόσκλησι τῆς Ἔλεν τὴν κολάκεψε καὶ, ξέροντας πὼς ἡ φίλη της θὰ τὴν καταλάβαινε, δέχτηκε. Ἡ Ἔλεν τὴν πῆγε σὲ μιὰ συμπαθητικὴ αἴθουσα τσαγιοῦ, κοντὰ στὸ κολλέγιο. Γιὰ λίγο, τὸ φαγητὸ ἦταν πολὺ εὐχάριστο. Φλυάρησαν γιὰ τὸν «Μικάδο», γιὰ τὴν ἐφημερίδα τοῦ κολλεγίου καὶ γιὰ τὶς σχολικὲς λέσχες. Ἡ Ἔλεν δὲν ἀνέφερε καθόλου τὴν ἐσωτερικὴ πολιτικὴ τοῦ Χάντερ. Μιλοῦσε μ' ἕνα ἐλαφρὸ καὶ διασκεδαστικὸ ὕφος, σὰ νὰ μὴν εἶχε καμμιὰ ἐπιρροὴ σ' αὐτὰ τὰ ζητήματα.

Ἔπειτα, εἶπε ξαφνικά:

— Βλέπω πὼς ἔχεις πιάσει φιλίες μὲ τὴ Μάρσα Ζελένκο. Εἶναι πολὺ ἔξυπνη.

— Ναί. Διασκεδάζουμε πολὺ μαζί.

— Τὴ γνώρισες στὶς δοκιμές, δὲν εἶν' ἔτσι;

— Ναί.

— Θέλω νὰ σοῦ πῶ μερικὰ πράγματα. Γνωρίζω τὴ Μάρσα καλά. Εἶναι πολὺ καλὴ σὲ μερικὰ πράγματα. Ἀλλὰ κύτταξε νὰ μὴν τὴν πάρῃς πολὺ στὰ σοβαρὰ καὶ νὰ μὴν τῆς δανείσῃς χρήματα...

Ἡ Ἔλεν κυττοῦσε προσεχτικὰ τὸ πρόσωπο τῆς Μάρτζορου, ποὺ εἶχε πάρει ξαφνικὰ μιὰ κλειστὴ ἔκφρασι.

— Ἡ Μάρσα εἶναι φίλη μου, εἶπε στεγνά.

— Τὸ ξέρω.

Ἡ Ἔλεν μάζεψε τὰ γάντια της καὶ τὴν τσάντα της.

— Δὲ θὰ σοῦ πῶ τίποτα πιά... Πῶς εἶναι ὁ Σάντυ, ἀλήθεια;

— Πολὺ καλά.

— Τελειώνει τὸ κολλέγιο τὸν Ἰούνιο, δὲν εἶν' ἔτσι; Τί ἔχει σκοπὸ νὰ κάνῃ;

— Θὰ πάῃ στὴ δουλειὰ τοῦ πατέρα του, φαντάζομαι.

— Ὦ ἐγκατέλειψε τὴν ἰδέα τοῦ Περοῦ;

— Τοῦ Περοῦ ; ρώτησε ἡ Μάρτζορου, σαστισμένη.

— Δὲν σοῦ τὸ εἶπε; Εἶχε κάνει ὁλόκληρο σχέδιο. Θὰ ἄνοιγε ἐκεῖ μιὰν ἀντιπροσωπεία ἠλεκτρικῶν εἰδῶν. Ἔλεγε πὼς μπορεῖ κανεὶς ν' ἀποκτήσῃ περιουσία ἀπ' αὐτὴ τὴ δουλειά!

— Ἐγκατέλειψε τὸ Περοῦ, εἶπε ἡ Μάρτζορου. Τώρα θέλει νὰ γίνῃ γιατρὸς ἢ βασσφύλακας. Δὲν εἶναι ἀκόμα βέβαιος ποιό ἀπ' τὰ δυό.

Γέλασαν κι' οἱ δυὸ μαζί.

Ὁ ὀδοντογιατρός. —"Οχι, ὄχι, μὴν ἀνησυχῆτε! Κάνω κάτι μικροεπισκευές !

— Εἶναι πάντως καλὸ παιδί, δήλωσε ἡ Ἔλεν.

Ἡ Μάρσα Ζελένκο βγῆκε ἀπ' τὸ ἐστιατόριό της τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ τὰ δυὸ κορίτσια περνοῦσαν στὸ δρόμο. Τὶς χαιρέτησε ἀπὸ μακρυὰ μὲ τὸ χέρι, κι' ἐκεῖνες ἀπάντησαν μὲ τὸν ἴδιο τρόπο, κι' ἔπειτα ἐκείνη πέρασε ἀπ' τὴν ἄλλη μεριά. Μετὰ τὴ δοκιμή, ἐκείνη τὴν ἴδια μέρα, ἡ Μάρσα προχώρησε πρὸς τὴν Μάρτζου.

— Ὥστε ἔτσι, γευματίζεις μὲ τὰ σπουδαῖα πρόσωπα τώρα, καὶ παρατᾶς τοὺς φτωχοὺς τιποτένιους σὰν κι' ἐμένα;

— Ἄκουσε, Μάρσα, ἐκείνη μὲ κάλεσε...

— Ἀγαπητή μου, ἔχεις δίκιο, δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀφήσῃς κάθε εὐκαιρία γιὰ νὰ καλυτερέψῃς τὶς σχέσεις σου. Μήπως σοῦ εἶπε τίποτα γιὰ μένα;

— Γιὰ σένα; Ἀπολύτως τίποτα!

Ἡ Μάρσα ἔρριξε τῆς Μάρτζορου ἕνα διαπεραστικὸ βλέμμα:

— Καλά, στὴν περίπτωσι ὅμως ποὺ σοῦ εἶπε, νὰ θυμᾶσαι ἕνα πρᾶγμα: Εἶμαι τὸ μόνο κορίτσι στὴν τάξι τοῦ 1943 ποὺ δὲν ἔκανα ποτὲ μετάνοιες στὴν Ἔλεν Τζόχανσεν! Εἶμαι ἡ γάτα τῆς τάξεως, γεμάτη ἀνεξαρτησία καὶ νύχια. Ἔχεις νὰ κάνῃς τίποτα ἀπόψε;

— Θὰ ἐργασθῶ σπίτι, γιατί;

— Τί θἄλεγες ἂν πηγαίναμε σπίτι μου μετὰ τὸ φαγητὸ γιὰ νὰ γνωρίσῃς τοὺς δικούς μου; Τοὺς ἔχω μιλήσει τόσο πολὺ γιὰ σένα... Φυσικά, τὸ σπίτι μας δὲν εἶναι «Ἐλντοράντο», ἀλλὰ διασκεδάζουμε πολύ...

— Καὶ βέβαια θἄρθω, Μάρσα.

Ὅταν ὅμως ἔφτασε στὸ σπίτι τῆς Μάρσας ἐκεῖνο τὸ βράδυ, οἱ γονεῖς της εἶχαν πάει σὲ μιὰ συναυλία. Τὰ δυὸ κορίτσια κουβαριάστηκαν στὸ ντιβάνι τῆς μικρῆς κρεβατοκάμαρας τῆς Μάρσας, καὶ τοὺς περίμεναν νὰ γυρίσουν. Ἡ Μάρτζορου ἔτρωγε σταφίδες, κι' ἡ Μάρσα κάπνιζε βαθειὰ τούρκικο τσιγάρο. Ἡ Μάρσα τῆς ἔκανε ἕνα σωρὸ ἐρωτήσεις γιὰ τὸ φαγητό της μὲ τὴν Ἔλεν Τζόχανσεν, μὰ ἡ Μάρτζορου, πεπειραμένη πιὰ στὶς ἀνακρίσεις, κατώρθωσε νὰ μὴν ἐπαναλάβῃ τὴν κριτικὴ τῆς Ἔλεν.

— Στοιχηματίζω πὼς θὰ σοῦχουν κιόλας κάνει πρότασι γάμου, εἶπε ξαφνικὰ ἡ Μάρσα.

Ἡ Μάρτζορου ἔγινε κατακόκκινη, κι' ἡ Μάρσα γέλασε.

— Περισσότερο ἀπὸ μιὰ φορά, ἔ; Τέσσερις φορές ἴσως;

— Θεέ μου, ὄχι. Ἀκόμα κι' ἂν λογαριάσω τοὺς νεαροὺς ποὺ σοῦ λένε ὅ,τι νἀναι ἐπάνω στὸ χορό...

Ἡ Μάρτζορου σκεπτόταν τὸν Μπίλλυ Ἔρμαν κι' ἕναν ὀνειροπαιρμένο νέο, ποὺ εἶχε γνωρίσει στὸ Μπρόνξ.

— Δὲν ἦταν παρὰ μόνο τρεῖς. Καὶ μόνο ὁ ἕνας ἄξιζε ἀληθινά.

— Ἄκου τί λέει! Εἶσαι δεκαοχτὼ χρονῶν μόνο, ἕνα νιάνιαρο σχεδόν! Δὲν ἔχει βγῆ ἀκόμα ἀπ' τ' αὐγό... Καὶ σὲ ζήτησαν τρεῖς, ἀδιάφορο ἂν εἶναι παιδιά... ἐνῶ ἐγὼ δὲν εἶχα ποτὲ οὔτε ἕναν, οὔτε ἕναν! Τὰ περισσότερα κορίτσια δὲν ἔχουν προτάσεις στὴν ἡλικία σου. Ὅταν θὰ φτάσῃς τὰ εἰκοσιένα, θὰ νοιώσῃς μ' ἕνα μπαστούνι... Ποιός ἦταν αὐτὸς ποὺ ἀξίζε ; Ὁ Σάντυ Γκόλντστον;

— Σοῦ εἶπα, Μάρσα, πὼς ὁ Σάντυ δὲ μὲ ζήτησε ποτέ. Δὲν μὲ πιστεύεις; Εἶναι ἕνα θέμα ποὺ οὔτε κἂν ἀνέφερε, ἔστω καὶ ἀόριστα... Ὄχι, πρὸ κειται γιὰ κάποιον ἄλλον.

Ἡ Μάρτζορου δίστασε. Ὡς τώρα, εἶχε ἀποφύγει νὰ μιλήσῃ στὴ Μάρσα γιὰ τὴν αἰσθηματική της ζωή. Ἡ φίλη της τῆς φαινόταν πολὺ ζεβγαλμένη στὴ ζωὴ γιὰ νὰ πάρῃ στὰ σοβαρὰ τὰ μικρὰ της προβλήματα. Ἀλλὰ τῆς ἔλεγε μιὰ φίλη ποὺ νὰ μπορῇ νὰ τῆς ἀνοίγῃ τὴν καρδιά της. Μετὰ τὴν ἐπιτυχία ποὺ εἶχε στὴν παρέα τῆς Κολούμπια, δὲν ἐνοιωθε ἄνετα μὲ τὴν Ράζαλιντ Γκρὴν καί, τὸ καλοκαίρι, εἶχαν ἀπομακρυνθῆ ἡ μιὰ ἀπ' τὴν ἄλλη.

— Μπορῶ νὰ σοῦ διηγηθῶ αὐτὴ τὴν ἱστορία, μὰ φοβᾶμαι πὼς θὰ πλήξῃς θανάσιμα.

— Τίποτα ποὺ νἄχῃ σχέσι μὲ σένα δὲν μπορεῖ νὰ μὲ κάνῃ νὰ πλήξω, Μόρνινγκσταρ.

Ἡ Μάρτζορου τῆς μίλησε τότε γιὰ τὸν Τζώρτζ καὶ γιὰ τὸν Σάντυ. Τῆς εἶπε ἐπίσης καὶ γιὰ τὶς πρῶτες της ἐμπειρίες. Μιὰ κι' ἄρχισε, δὲν σταματοῦσε πιά. Ἡ Μάρσα τὴν ἄκουγε προσεχτικά, μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα πάνω στ' ἀνασηκωμένα γόνατά της, ἀνάβοντας τὸ ἕνα τσιγάρο μετὰ τὸ ἄλλο καὶ γεμίζοντας τὸ μικρὸ δωμάτιο μὲ σύννεφα ἀρωματισμένου καπνοῦ. Ἡ Μάρτζορου μίλησε μισὴ ὥρα περίπου, ἔχοντας ὅλο τὸ διάστημα σχεδὸν τὰ μάτια της καρφωμένα ἐπάνω σὲ μιὰ μεξικάνικη κοκκινοπράσινη κουβέρτα, ποὺ κρεμόταν στὸν τοῖχο. Δὲν μποροῦσε ποτὲ νὰ δῇ αὐτὴν ἢ μιὰ παρόμοια κουβέρτα ἀργότερα, χωρὶς νὰ θυμηθῇ τὸν Τζὼρτζ Ντρόμπρ...

Ὅταν τέλειωσε, ἡ Μάρσα τῆς εἶπε:

— Εἶναι ὁλόκληρη ἱστορία γιὰ ἕνα κορίτσι δεκαοχτὼ χρονῶν!

— Θὰ σοῦ φάνηκαν ἀνόητες ὅλες αὐτὲς οἱ ἱστορίες...

— Ἀντίθετα μάλιστα, ἦταν ἐνδιαφέρουσες καὶ πολὺ ἀποκαλυπτικές, ἀγαπητή μου. Ἂν θέλῃς τὴ γνώμη μου ὅσον ἀφορᾶ τὸν Σάντυ, δὲν εἶσαι ἐρωτευμένη μαζί του. Μπορεῖ καὶ ν' ἀλλάξῃς βέβαια. Ὁ Τζὼρτζ πλησίασε περισσότερο στὸν ἀληθινὸ ἔρωτα... Ὄχι πὼς ἐγκρίνω τὸν Τζὼρτζ, σπεύδω νὰ προσθέσω. Ἤσουν ἀκόμα στὶς φασκιές σου, κι' ἐρωτεύθηκες τὸν πρῶτο ἄντρα ποὺ σὲ πλησίασε. Αὐτὸς εἶναι ἕνας ἀπ' τοὺς κινδύνους τῆς μεγάλης ὁμορφιάς. Μπορεῖς νὰ ἑλκύσῃς στὰ γρήγορα κάποιον Τζὼρτζ καὶ νὰ τὸν παντρευτῆς ἐνῶ ἀκόμα εἶσαι ἕνα τυφλὸ γατάκι, μὰ στὴν περίπτωσί σου...

— Μάρσα, εἶναι τόσο εὐγενικός, τόσος καλός...

— Ναί, ναί, εἶμαι σίγουρη γι' αὐτό. Ἀλλὰ ἡ ἐποχή του πέρασε, ἀγαπητή μου. Τὸν λυπᾶμαι. Παρ' ὀλίγο νὰ πιάσῃ στὰ δίχτυα του κάτι πολὺ καλό...

— Καλά, δὲν εἶμαι σίγουρη πὼς συμφωνῶ μαζί σου γιὰ τὸν Τζὼρτζ, ἀλλὰ πάντως, δὲ νομίζεις πὼς πρέπει νὰ σταματήσω νὰ βλέπω τὸν Σάντυ;

Ἡ Μάρσα ἀνασηκώθηκε καὶ τὴν κύτταξε ἀναμμένη.

— Τρελλάθηκες' τῆς εἶπε.

— Μά... Δὲν εἶμαι καθόλου σίγουρη πὼς τὸν ἀγαπῶ... ἢ πὼς μᾶς ἀγαπᾶ. Ἔχεις δίκιο σ' αὐτό... Ἀλλωστε, ἡ οἰκογένειά του δὲ θὰ συγκατατεθῆ ποτέ... Σκοτώνει τὴν ὥρα του μαζί μου, ὥσπου...

— Νὰ τὸν ἀφήσῃς: (Ἡ Μάρσα σήκωσε πάλι τὰ μάτια της στὸ τάβανι.) Τί νὰ κάνω, Θεέ μου, μ' αὐτὸ τὸ κορίτσι; Σὲ πηγαίνει στὸ θέατρο, σὲ καθίζει κοντὰ στὴν ὀρχήστρα, σὲ πηγαίνει στὰ καλύτερα νυχτερινὰ κέντρα, δὲν προσπαθεῖ νὰ σὲ κάνῃ δικό του... Τί ἄλλο θέλεις; Εἶσαι σὰν ἕνας κουτὸς ἐρυθρόδερμος ποὺ κοθεται πάνω σ' ἕνα στόμα πετρελαίου, πίστεψέ με... Ἄκουσα κι' ἂν ἀφήσῃς ὅλους τοὺς ἄλλους, αὐτὸς εἶναι μιὰ πολὺ καλὴ γνωριμία γιὰ σένα!

— Γνωριμία ποὺ θὰ μοῦ χρησιμεύσῃ σὲ τί; Δὲ θέλω νὰ ἐργαστῶ σὰν πωλήτρια στὰ κατάστημα Λάϊμ...

Τὸ κουδούνι χτύπησε. Ἡ Μάρσα ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸ ρολόϊ της.

— Θεέ μου, πῶς πέρασε

ωπηλός καί βαρετός: Πρόσεξε μήν τοῦ φανῆς ἔτσι λυπημένη καί σκυθρωπή, ὅπως τώρα, γιατί θά θυμώσῃ!

»— Ἀδιαφορῶ γιά τόν θυμό του, ἀναφώνησε ἡ Κάθυ.

»— Ἐμένα ὅμως μέ νοιάζει, εἶπε ὁ ἐξάδερφός της, ἀνατριχιάζοντας. Μήν τόν προκαλέσῃς ἐναντίον μου, Κάθριν, γιατί εἶναι πολύ σκληρός.

»— Εἶναι αὐστηρός μαζί σας, κύριε Χίθκλιφ; ρώτησα ἐγώ. Κουρασμένος φαίνεται νά κάνῃ τόν καλό κι' ἀπ' τήν παθητική ἀνοχή πέρασε τώρα σέ σκληρούς τρόπους.

»Ὁ Λίντον μέ κύτταξε, μά δέν ἀποκρίθηκε. Ἔγειρε τό κεφάλι στό στῆθος του κι' ἀπομείνε ἐκεῖ ἀμίλητος, βογγώντας συγκρατημένα ἀπ' τόν πόνο καί τήν ἐξάντλησι. Ἡ Κάθριν κάθησε κοντά του καμμιά δεκαριά λεπτά κι' ἔπειτα σηκώθηκε κι' ἄρχισε νά μαζεύῃ βατόμουρα. Μούδωσε καί μένα, μά δέν πρόσφερε σ' αὐτόν, γιατί κατάλαβε πώς ἄν τόν ξύπναγε ξανά θά τόν ἐνοχλοῦσε καί θά τόν στενοχωροῦσε μόνο.

»— Πέρασε ἡ μισή ὥρα, Ἔλλεν! ψιθύρισε στ' αὐτί μου στό τέλος. Δέν βλέπω ποιός ὁ λόγος νά μείνουμε ἄλλο. Ἐκεῖνος κοιμήθηκε κι' ὁ πατέρας θά μᾶς περιμένῃ.

»— Μά δέν πρέπει νά τόν ἀφήσουμε ἔτσι, κοιμισμένο, ἀποκρίθηκα ἐγώ. Περιμένετε ὥσπου νά ξυπνήσῃ, κάντε ὑπομονή. Φάγατε τόν κόσμο γιά ναρθοῦμε καί τώρα ὅλος ὁ ἐνθουσιασμός σας ἐξατμίστηκε.

»— Ἄραγε γιατί ζήτησε νά μέ βῇ; Τόν προτιμοῦσα, ξέρεις, στούς παλιούς του θυμούς καί στά πείσματα, παρά στή σημερινή περιεργη στάσι του. Μοιάζει σά νά ὑποχρεώθηκε νάρθῃ σέ τούτη τή συνάντησι ἀπό φόβο μήπως ὁ μπαμπάς του τόν μαλώσῃ. Μά βεβαια, ἐγώ δέν πρόκειται νάρχουμαι μόνο καί μόνο γιά νά κάνω τά κέφια τοῦ κυρίου Χίθκλιφ — ὅποιος κι' ἄν εἶναι ὁ σκοπός του ποῦ ἐπιβάλλει στόν Λίντον τέτοιες... τιμωρίες. Κι' ἄν καί χαιρουμαι ποῦ εἶναι καλύτερα στήν ὑγεία του, λυπᾶμαι ποῦπαψε πιά νά μοῦ εἶναι εὐχάριστος καί τρυφερός ὅπως πρίν.

»— Ὥστε νομίζεις πώς εἶναι καλύτερα, λοιπόν; τήν ρώτησα.

»— Ναί, ἀποκρίθηκε ἐκεῖνη. Γιατί πρίν ἔκανε τόση φασαρία γιά τήν ἀρρώστεια του ἑνῶ τώρα... Σίγουρα δέν εἶναι τόσο καλά ὅσο μοῦ ζήτησε νά πῶ στόν πατέρα, μά εἶναι ἴσως κάπως καλύτερα.

»— Ἐγώ ἔχω διαφορετική γνώμη, δεσποινίς Κάθυ, παρατήρησα. Θάλεγα πώς εἶναι πολύ χειρότερα.

»Ὁ Λίντον πετάχτηκε ἐκεινη τή στιγμή, τρομαγμένος καί ρώτησε μήπως εἶχε φωνάξει κανείς τ' ὄνομά του.

»— Κανείς, εἶπε ἡ Κάθριν, ἐφτός ἄν ἦταν στ' ὄνειρό σου. Μά μπορῶ νά κατσλάβω πῶς τά καταφέρνεις καί τόν παίρνεις πρωί - πρωί ἔξω ἀπ' τό σπίτι.

»— Ἠθμισα πώς ἄκουσα τόν πατέρα μου, εἶπε ἐκεῖνος μέ κόπο, ρίχνοντας ἐνα θλέμμα στίς φυλλωσιές ποῦ μᾶς σκιαζαν. Εἶσαστε σίγουρες πώς κανένας δέν μέ φώναξε;

»— Ἀπόλυτα, ἀποκριθηκε ἡ ἐξάδερφη του. Μονάχα ἡ Ἔλλεν κι' ἐγώ μιλοῦσαμε γιά τήν ὑγεία σου. Στ' ἀλήθεια, Λίντον, εἶσαι φέτος καλύτερο ἀπό πέρσι ποῦ χωρίσαμε; Ἄν πραγματικά εἶσαι, τότε θά πῆ πώς τό ἐνδισαφέρον σου γιά μένα δέν εἶναι πιά δυνατό — μίλησε εἶσαι καλύτερα;

»— Ναι, ναι, εἶμαι!

»Κι' ὅλη τήν ὥρα κύτταζε τις φυλλωσιές, σά νάθελε νά ἀνακαλύψῃ ἀπό ποῦ εἶχε ἔρθει ἐκεινη ἡ φανταστική φωνή.

»Ἡ Κάθριν σηκώθηκε

»— Ἀρκετά γιά σήμερα, εἶπε. Τώρα πρέπει νά πηγαίνουμε Καί δέν θά στό κρύψω πῶς φεύγω ἀπαγοητευμένη ἀπ' τή συνάντησί μας, μά αὐτό δέν θά τό πῶ σέ κανέναν ἄλλον. Ὄχι βέβαια γιατί φοβᾶσαι τόν κύριο Χίθκλιφ

»— Σούτ! μουρμούρισε ὁ Λίντον. Γιά τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ μή φωνάζῃς — ἔρχεται.

Η ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΗ
ΧΕΙΡΟΠΛΕΚΤΙΚΗ
ΜΗΧΑΝΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
PINGOUIN

ΤΕΛΕΙΩΣ
ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ ΓΙΑ
ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΠΛΕΞΕΙΣ
ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΒΟΗΘΕΙΑΝ
ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΩΝ
Αποκλειστική Πώλησις
ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ
ΒΟΥΛΗΣ 21, ΤΗΛ 24296 - ΑΘΗΝΑΙ

»Καί κρεμάστηκε στό μπράτσο τῆς Κάθριν, προσπαθώντας νά τήν κρατήσῃ Μα ἔκεινη, ὅταν ἄκουσε πώς ὁ ἄλλος ἐρχόταν, τραβήχτηκε θιαστικά καί σφύριξε στή Μίνυ, ποδρθε γρήγορα κοντά της, σάν ὑπάκουο σκυλί

»— Θά ξαναρθῶ τήν ἄλλη Πέμπτη, φώναξε, πηδώντας στή σέλα. Γειά σου! Ἔλα, γρήγορα Ἔλλεν!

»Ὁ Λίντον δέν φάνηκε νά εἰχε πάρει εἴδησι πώς φεύγαμε — τόσο ἀπορροφημενος ἦταν περιμένοντας τήν ἀξι ἐυ τοῦ πατέρα του.

»Πρίν φτάσουμε στό σπίτι, ἡ δυσαρέσκεια τῆς Κάθριν μαλάκωσε, Δέν ἦταν πιά πεισματωμένη, μά ἔθειχνε μια στενοχώρια, μιά συμπόνια γιά τήν ὑγεια τοῦ Λίντον καί γενικά γιά τή στάσι του. Τό ἴδιο ἔνοιωθα κι' ἐγώ, μά τή συμβούλεψα να μή ποῦμε ἀκόμα τίποτε γιά τήν περιεργη συμπεριφορα του ὥσπου νάρθῃ ἡ ἄλλη Πέμπτη καί τότε θά μπορούσαμε να κριτνουμε καλύτερο Ὅταν ὁ κύριος μᾶς ρώτησε πῶς τά περάσαμε, ἡ Κάθριν τοῦ μετάδωσε πιστά τις εὐχαριστιες τοῦ νεαροῦ, ἀποσιωπόντας τ' ἄλλα μέ τρόπο. Κι' ἐγώ δέν προσθεσα περισσότερα στις ἐρωτησεις του, γιατι δέν ἤξερα τι ἔπρεπε νά πῶ καί τι νά κρύψω.

*

»Ἐφτα μέρες περασον κι' ἡ κάθε μιά σημείωνε μιά φοβερή ἀλλαγή στην ὑγεία τοῦ Ἐντγκαρ Ἡ ἐξασθενησι, ποῦ κάποτε μονάχα μέ τους μῆνες μετρίοταν, τώρα γινόταν αἰσθητή ὥρα μέ τήν ὥρα. Ἦτον πιά ἀδύνατο, ὅσο κι' ἀν τό θέλαμε, νά κρύψουμε τήν ἀλήθεια ἀπ' τήν Κάθριν — γιατί εἶχε ξυπνό μυαλό καί δέν ξεγελιόταν εὔκολα καί μάντεψε τό μυστικό μας μέ τήν πρώτη. Ὅταν πιά ἡ πιθανότητα ἔγινε βεβαιότητα, τήν εἶδα νά κουνάη τό κεφάλι σκεπτικά κι' ἀποφασισμένη

»Τήν Πέμπτη δέν ἔ.. ἔκανε καρδιά ν' ἀναφερη τόν περίπατο' ὡσ τό εἶπα ἐγώ στόν κύριο καί τοῦ ζήτησα τήν ἄδεια νά τήν πεισω νά βγῇ λίγο ἔξω; Γιατί ἡ ζωή της εἶχε περιοριστῆ στή βιβλιοθήκη — τις λίγες ὥρες ποῦ ὁ κύριος μποροῦσε νά κάθεται — καί στό δωμάτιό του Εἶχε χλωμιάσει ἀπ' τή λύπη καί τήν ἀγρύπνια. Ὁ κύριος πρόθυμα μοῦ τήν ἔδωσε. Φανταζόταν κιόλας πώς ὁ περίπατος κι' ἡ ἀλλαγή θά τῆς ἔκαναν εὐχαριστησι καί παρηγοριόταν μέ τήν ἐλπίδα πώς τώρα ποῦ θά πέθαινε, δέν θ' ἀπομενε ἡ κόρη του ὁλομοναχη στον κόσμο.

»Ἀπό μερικά λογια ποῦ τοῦ ξέφυγαν, κατάλαβα πώς εἶχε μιά ἔμμονη ἰδέα πώς μια κι' ὁ ἀνεψιός του τοῦμοιαζε στό πρόσωπο, θά τοῦμοιαζε καί στόν χαρακτήρα. Ἔκρινε, βλέπετε, ἀπ' τά γράμματα που ἔστελνε στήν Κάθριν καί σ' αὐτόν κι' αὐτά τά γράμματα δέν ἔδειχναν τιποτα ἀπό τά ἐλαττώματά του. Κι' ἐγώ, ἀπό ἀσυγχώρητη ἀδυναμία, δέν προσπάθησα νά διορθώσω τό λάθος του Ἀναρωτιόμουν ποιό θά ἦταν τό ὄφελος νά τοῦ χαλάσω τις τελευταίες του στιγμές μέ μιά πληροφορια που ὁ ἴδιος δέν θά εἶχε οὔτε τή δύναμι οὔτε τήν εὐκοιρισ νά τήν ἐκμεταλλευθῆ.

»Συμφωνησσμε νά ξεκινησουμε τό ἀπόγευμα Ἦταν ἕνα ὅμορφο, αὐγουστιάτικο ἀπόγευμα καί κάθε φύσημα που ἐρχόταν ἀπό τίς κορφές ἐμοιαζε ἱκανό νά ξανσδώσῃ τή ζωή σ' ὁποιον κινδύνευε να τή χαση. Τῆς Κάθριν τό πρόσωπο καθρέφτιζε τό τοπιο, ἔτσι ποῦ τό φῶς κι' οἱ σκιές πλανιόνταν ἄπανω του διαδοχικά, σέ γρήγορες, παιχνιδιάρικες ἐναλλαγές — μόνο που οἱ σκιές ἔμεναν περισσότερη ὥρα, σά νά μετάνοιωνε ἡ κοπμενούλα καί προσπαθοῦσε νά τίς κρατῆσῃ μέ τή βία, μιά κι' αὐτές τῆς ταιριαζαν τώρα καλύτερα μέ τήν πίκρα ποῦ εἶχε ἡ καρδιά της. Εἴδαμε ἀπό μακρυά τόν Λίντον νά περιμένῃ στήν πλαγιά, στο ἴδιο μέρος ποῦ εἴχαμε σμιξει καί τήν περασμένη φορά Ἡ κυρά μου πήδησε ἀπ' τ' ἄλογο, μά ἐμένα μοῦπε νά μήν κατέβω καί νά κρατάω καί τό διπό της ἄλογο, μιά καί δέν θά μένουμε πολύ, Ἀρνήθηκα, γιατί δέν ἤθελα νά τήν ἀφησω ἀπό τό μάτι μου λεπτό κι' ἔτσι ἀνεθήκαμε μαζί τήν πλαγιά, ἀφινοντας τ' ἄλογα νά βοσκησουν στήν ἄκρη τοῦ δρόμου. Ὁ κύριος Χίθκλιφ μᾶς ὑποδέχτηκε πιό ζωηρά τούτη τή φορά; Μά ἡ ἔξαψι του δέν ἐμοιαζε νάρχεται ἀπο χαρά καί κέφι' σάν φόβος περισσότερο φαινόταν...

»— Ἀργήσατε! εἶπε, μιλώντας μέ κόπο. Δέν φαντάζομαι νά εἶναι ὁ πατέρας σου πολύ ἄρρωστος; Νόμιζα πώς πιά δέν θά ἐρχόσουν.

»— Γιατί δέν λές τήν ἀλήθεια; εἶπε ἡ Κάθριν θυμωμένη, πνίγοντας τό χαιρετισμό της. Γιατί δέν λές, μια καί καλή, πώς δέν μέ ἤθελες νάρθω: Εἶναι περίεργο, Λίντον: Δυό φορές μᾶς κουβαλᾶς ἐδῶ καί τις δυό χωρις λόγο! Σά ποῦ σέ βλέπω κοντά στό σπίτι μου, Νέλλυ! μοῦ εἶπε. Πῶς τά περνάτε; Ἔλα, πές μου τά νεο! Ὑπάρχει ἡ φήμη, συνέχισε σιγώτερα, πώς ὁ Ἐντγκαρ Λίντον εἶναι στά τελευταία του... Ἡ μήπως τά παραλένε;

»— Ὄχι, Πραγματικά ὁ κύριός μου πεθαίνει. Θά εἶναι πολύ λυτηρό γιά ὅλους μας, ἀλλά μια εὐλογία γι' αὐτόν, γιατί θ' ἀναπαυθῆ ἐπιτέλους...

»— Καί πόσο νομιζεις πώς θά βαστάξῃ; ρώτησε.

»— Δέν ξέρω...

»Κύτταξε τό ζευγάρι μ' ἕνα θλέμμα ποῦ τοὺς παράλυσε καί τούς δυό. Ὁ Λίντον δέν τολμοῦσε νά κουνήσῃ οὔτε χέρι οὔτε κεφάλι κι' ἡ Κάθριν, που τόν συγκρατοῦσε, ἔμεινε κι' αὐτή ἀναγκαστικά ἀκίνητη.

»— Γιατί, συνέχισε ὁ Χίθκλιφ ἔπειτα μόλ λίγο, γιατί αὐτός ὁ μασκαρᾶς πάει νά μοῦ χαλάσῃ τά σχέδια! Θά ἤμουν εὐγνώμων στό θεῖο του νά πεθάνῃ γρήγορα, πρίν ἀπ' αὐτόν. Μά, τί θλέπω; Κλάματα; Κι' ὅμως, ἐγώ τοῦχω δώσει μερικά μαθήματα γιά τα κλαψουρίσματά του. Γιά πές μου, δείχνεται εὐχάριστος ὅταν βρίσκεται μέ τήν κυρά σου;

»— Εὐχάριστος: "Ὀχι — ἔχει δείξει τήν πιό μεγάλη δυστυχία, τοῦ ἀποκρίθηκα. Βλέποντάς τον θαλεγα πώς ἀντί νά γυρίζῃ μέ τήν ἀγαπημένη του στούς λόφους, θάπρεπε νά θρίσκεται στό κρεβάτι, στά χέρια ἑνός γιατροῦ.

»— Σέ καμμιά - δυό μέρες θά πάῃ καί στό κρεβάτι, ἔννοια σου, μουρμούρισε ὁ Χίθκλιφ. Μά γιά τήν ὥρα...

»Σταμάτησε κι' ἔβαλε τίς φωνές:

»— Σήκω ἀπάνω, Λίντον! Σήκω καί μήν κυλιέσαι ἔτσι στό γρασίδι — ἐμπρός, τώρα ἀμέσως!

»Ὁ Λίντον εἶχε ξαναπέσει μπροῦ μυτα. Φαίνεται πώς ἡ ματιά τοῦ πατέρα του τόν εἶχε πάλι παραλύσει, γιατί ἄλλη ἐξήγησι δέν ἐδικαιολογοῦσε μιά τέτοια ταπείνωσι. Ἔκανε μιά δυό προσπάθειες νά τόν ὑπακούσῃ μά ἡ λίγη του δύναμι εἶχε ἐξαντληθῆ καί σωριάστηκε ξανά, μουγκρίζοντας. Ὁ Χίθκλιφ τότε προχώρησε, τόν σήκωσε μέ τή βία καί τόν στήριξε ἀπάνω σ' ἕναν κορμό.

»— Πρόσεξε! τοῦ εἶπε μέ συγκρατημένη σκληράδα. Πρόσεξε, γιατί ἀρχίζω νά θυμώνω. Κι' ἄν δέν πάψῃς τά κλαμματά σου, σέ πῆρε ὁ διάβολος καί σέ σήκωσε!

»— Καλά, πατέρα, τρούλισε τό παιδί. Μονάχα ἀφησέ με μόνο, γιατί διαφορετικά θά λιποθυμήσω! Ἔκανα ὅ,τι μοῦπες στ' ὀρκίζουμαι. Θά στό πῆ κι' ἡ Κάθριν πόσο εὐχάριστος τῆς ἤμουν καί πόσο τήν διασκέδοζα... Ὦ, Θεέ μου Μή φεύγῃς ἀπό κοντά μου, Κάθριν, Δῶσ' μου τό χέρι σου.

»— Πάρε τό δικό μου, εἶπε ὁ πατέρας του. Στηρίξου στά πόδια σου, Ἐν τάξει. Τώρα θά σοῦ δώσῃ τό μπράτσο της. Ὡραῖα! Κύτταξέ την λιγάκι — ἔτσι! Θά φανταζόταν κονείς πώς εἶμαι ὁ Σατανᾶς ὁ ἴδιος, δεσποινίς Λίντον γιά νά τρομάξω τόσο τό γυιό μου, Θάχετε τήν καλωσύνη νά τόν συνοδέψετε σεζς ὡς τό σπίτι; Μάλις τόν ἀγγίζω ἐγώ, τόν πιάνει πανικός...

»— Λίντον, καλέ μου, ψιθύρισε ἡ Κάθριν, ξέρεις καλά πώς δέν μπορῶ νάρθῶ στό σπίτι σου, ὁ πατέρας μοῦ τόχει ἀπογορέψει... Ἔλα, δέν θά σοῦ κάνῃ τίποτά κακό: Γιατί φοβᾶσαι τόσο;

»— Δέν μπορῶ νά ξαναπάω στό σπίτι, τῆς ἀπάντησε Εἶναι ἀδύνατο νά ξανσπάω δίχως ἐσένα.

»— Πάμε... τοῦ φώναξε ὁ πατέρας του "Ας σεβαστοῦμε τή φιλοστοργη διάθεσι τῆς φίλης σου... Νέλλυ, πήγαινέ τον σπίτι ἐσύ καί θ' ἀκολουθήσω τή συμβουλή σου σχετικά μέ τό γιατρό, χωρίς ἀναβολή.

»— Καλά θά κάνετε, εἶπα. Ἐγώ ὅμως πρέπει νά μείνω ὅπιλο στην κυρά μου Δέν εἶναι δική μου δουλειά νά φροντιζω τό γυιό σας.

»— Εἶσαι πολύ δύσκολη. εἶπε ὁ Χίθκλιφ. Τό ξέρω, Ἔλα λοιπόν, ἥρωά μου, Εἶσαι πρόθυμος νά τό κανης ζεπιτηδες...

»Ὁ Λίντον ἀνατριχιασε καί πήν κύτταξε μισο - ἐκετευτικά, μισο - ντροπιασμένο. Μά ἡ ὑπομονη τῆς ἐαδερφης του εἶχε ἐξαντληθῆ καί δέν μποροῦσε πιά νά ὑπομεινη τέτοια αἰνιγματικά φερσιματα

»— Ὁ πατέρας μου εἶναι πολύ ἄρρωστος, τοῦ εἶπε. Γιατί λοιπόν νά φεύγω ἀπ' τό προσκέφαλό του; Γιατί δέν μοῦστελνες δυό λόγια νά μέ ἀπαλλάξῃς ἀπ' τήν ὑπόσχεσί μου, μιά καί σύ ὁ ἴδιος δέ θέλες νά τήν κρατήσω; Ἐμπρός! Ζητῶ μιά ἐξήγησι: Τά παιδιαρίσματα καί τά παιχνίδια ἐσθησαν πιά ἀπ' τό μυαλό μου καί μέσα στις τόσες ἔννοιες μου δέν ἔχω καιρό νά χάνω μέ τις δικές σου παραξενιές!

»— Παραξενιές; μουρμούρισε. Ποῦ τις βρῆκες; Γιά τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, Κάθριν, μή θυμώνῃς ἔτσι! Μπορεῖς νά μέ περιφρονῆς ὅσο θέλεις, γιατί εἶμαι ἕνα ἀνάξιο, φοβιτσιάρικο, ἄθλιο πλάσμα κι' ἀξιζω τήν καταφρονια, μά μήν τα θάζῃς μαζί μου Κράτησε τό θυμό σου γιά τόν πατέρα μου, γιατί ἐκεῖνον πρέπει νά μισῆς — κι' ἐμένα μόνο νά μέ περιφρονῆς.

»— Ἀνοησίες! φώναξε ἡ Κάθριν μέ πάθος. Κουτέ, ἀνόητε ἄνθρωπε! Νά, τώρα τρέμει κιόλας, σά νά φοβᾶται μήπως τόν ἀγγίσω! Μήν παρακαλᾶς γιά καταφρόνια, Λίντον τήν ἔχεις δίχως νά τή ζητήσῃς! Φύγε! Θά γυρίσω σπίτι: Εἶναι τρέλλα νά σέ τροβάω ἀπ' τή γωνιά σου γιά νά παριστάνουμε — ἀλήθεια, μήπως ξέρουμε καί καλά - καλά τί παριστάνουμε; Ἄφησε τό φόρεμά μου! Ἔλλεν, πές του πόσο ἐξευτελιστική εἶναι αὐτή ἡ διαγωγή! Σήκω καί μήν ἐξευτελίζεσαι ἀκόμα περισσότερο — μή!

»Μουσκεμένος ἀπ' τόν ἱδρώτα κι' ἐξουθενωμένος ἀπ' τήν ἀγωνία, ὁ Λίντον σωριάστηκε στό γρασίδι κι' ἀπόμεινε ἐκεῖ βογγώντας. Ἀλαφιασμένος ἀπό ἀνείπωτο τρόμο...

»— Ὦχ! εἶπε μέ λυγμούς Δέν βαστάω ἄλλο! Κάθριν, Κάθριν, εἶμαι ἕνας προδότης καί δέν τολμῶ νά στό πῶ! Μά ἄν μ' ἀφήσῃς, θά σκοτωθῶ! Κάθριν μου, ἡ ζωή μου εἶναι στά χέρια σου: Καί μοῦ εἴχες πῆ πώς μ' ἀγαποῦσες — κι' ἄν αὐτό εἶναι ἀλήθεια, δέν θά σέ θλαψῃ... Δέν θά φύγῃς δέν εἶναι ἔτσι, καλή μου, γλυκειά μου, πονόψυχη, Κάθριν μου; Κι' ἴσως... ἴσως κιόλας νά δεχόσουν καί τότε πιά θά μ' ἀφινε κι' αὐτός νά πεθάνω κοντά σου...

»Βλέποντας τήν ἀγωνια του, ἡ Κάθριν ἔσκυψε νά τόν σηκώσῃ. Ξανσθυμήθηκε τήν παλιά συμπάθεια που τοῦχε κάποτε καί συγκινήθηκε κι' ἀνησύχησε:

»— Τί νά δεχτῶ; τόν ρώτησε. Μά δεχτῶ νά μείνω; Ἔλα, πές τί εἶνισι αὐτά τά παράξενα ποῦ ἔλεγες καί θά δεχτῶ Λές ἄλλα ἀντ' ἄλλων καί μοῦ γυρίζει τό μυαλό... Λοιπόν! Πές μου το ἀπ' τήν ἀρχή, ἡσυχα καί θά ξαλαφρώσῃς Δέ θά μποροῦσες ν' ἀφήσῃς ἕναν ἐχθρό νά μοῦ κάνῃ κακό, ἔ, Λίντον: Πιστεύω πώς εἶσαι δειλός γιά τόν ἑαυτό σου, ἀλλά ὄχι καί προδότης τοῦ καλύτερου φίλου σου...

»— Μά ὁ πατέρας μου μέ ἀπείλησε, εἶπε λαχανιασμένα ὁ νεαρός, ἀρπάζοντας τ' ἀδύνατα δάχτυλά της καί τόν φοβᾶμαι—τόν φοβᾶμαι! Δέν τολμῶ νά στό πῶ!

»— Ἔστω! εἶπε ἡ Κάθριν, ἀηδιασμένη. Κράτα τό μυστικό σου ἐγώ δέν εἶμαι δειλή — κράτησέ το γιά νά σωθῆς: Δέν φοβᾶμαι!

»Ἡ μεγαλοψυχία της τοῦφερε δάκρυα στά μάτια. Ἔκλαυσε μέ λυγμούς, φιλώντας τά δυό της χέρια κι' ὅμως δέν μποροῦσε νά βρῆ ἀκόμα κουράγιο γιά νά μιλήσῃ Τότε ἀκούστηκε ἕνα θρόισμα στίς φυλλωσιές Σήκωσα τό κεφάλι μου κι' εἶδα τόν Χίθκλιφ. Κατέβσινε σίγουρα ἀπ' τ' Ἀνεμοδαρμένα Ὕψη. "Ἔκανε τάχα πώς δέν εἶδε τά παιδιά, ἄν καί τ' ἀναφυλλητά τοῦ Λίντον ἀκούγοντον ἐκεῖ ποῦ στεκόμουν κι' ἦρθε ἴσια σέ μένα χαιρετώντας μέ μιά ἐγκαρδιότητα ποῦ μοῦ φάνηκε περίεργη καί μ' ἔκανε ἀπ' τήν ἀρχή νά ὑποψιαστῶ.

»— Δέν ξέρεις πόσο χαίρομαι νά γυρισης μέ τή δική μου συνοδεία;

»Πλησιασε ἄλλη μιά φορά τό γυιό του κι' ἔκανε νά τόν πιάσῃ. Μά ὁ Λίντον ξεγλίστρησε κι' ἀγκιστρώθηκε στήν ζαδέρφη του καί τήν παρακαλοῦσε νά πάῃ μαζί του, μέ μιά ἐξαλλη ἐπιμονή ποῦ δέν σήκωνε καμμιά ἄρνησι. Ἐγώ βέβαια διαφωνοῦσα, μά δέν τήν ἐμπόδισα, γιατί κατολάβαινα πως κι' ἡ ἴδια δέν μποροῦσε νά κάνῃ διαφορετικά. Τί τόν βασάνιζε δέν ξέραμε, μά πάντως κάτι τόν βασάνιζε. Αὐτό ἦταν φανερό καί στό τέλος θά τόν τρέλλαινε ἄν δέν τόν βοηθοῦσαμε. Ξεκινήσαμε ὅλοι γιά τά Ὕψη. Ὅταν φτάσαμε στό κατώφλι, ἡ Κάθριν μπῆκε μέσα, κι' ἐγώ στάθηκα ἔξω, νομίζοντας πώς θάβαζε τόν ἄρρωστό της σέ μιά πολυθρόνα καί θάβγαινε ἔξω ἀμέσως. Μά ὁ κύριος Χίθκλιφ μ' ἐσπρωξε φωνάζοντας;

»— Δέν ἔχουμε χολέρα στό σπίτι, Νέλλυ καί σήμερα ἔχω σκοπό νά σᾶς περιποιηθῶ Κάνε μου λοιπόν τή χάρι νά καθήσῃς κι' ἐγώ, μέ τήν ἄδειά σου, θά κλείσω τήν πόρτα, νά μή μπαίνῃ κρύο.

»Τήν ἔκλεισε καί τήν κλείδωσε.

»— Θά πάρεσε βέβαια τσάϊ, πρίν ξεκινήσετε, συνέχισε. Εἶμαι μόνος σήμερα. Ὁ Ἔρτον πῆγε κάτι ζωντανά στό Λῆ κι' ἡ Ζίλλα μέ τόν Τζόζεφ λείπουν, σ' ἕνα ταξιδάκι ἀναψυχῆς. Ὅσο κι' ἄν ἔχω συνηθίσει τή μοναξιά, προτιμάω μιά ἐνδιαφέρουσα συντροφιά, ὅταν τήν πετυχαίνω. Δεσποινίς Λίντον, καθῆστε κοντά στόν κύριο. Σᾶς προσφέρω ὅ,τι ἔχω: Τό δῶρο δέν ἀξίζει τόν κόπο νά τό δεχτῆτε, ἀλλά δέν ἔχω τίποτ' ἄλλο νά σᾶς προσφέρω. Τόν Λίντον, ἐννοῶ. Πῶς μέ κυττάζει! Εἶναι παράξενο τί ἄγριο συναίσθημα μέ κυριεύει γιά ὅποιον φαίνεται νά μέ φοβᾶται!

»— Ἐγώ δέν σᾶς φοβᾶμαι! φώναξε ἡ Κάθριν. Τόν πλησίασε μέ μάγουλα ξαναμμένα ἀπ' τό θυμό, καί τοῦ εἶπε ἀποφασιστικά: Δῶστε μου ἀμέσως τό κλειδί — τό θέλω. Οὔτε θά φάω οὔτε θά πιῶ τίποτα ἐδῶ μέσα καί τῆς πείνας νά πέθαινα.

»Ὁ Χίθκλιφ κρατοῦσε τό κλειδί μέ τό χέρι ποῦ ἀκουμποῦσε στό τραπέζι. Σήκωσε τά μάτια καί τήν κύτταξε, ξαφνισμένος μέ τό θάρρος της — ἴσως κιόλας ἡ φωνή της κι' ἡ μορφή της νά τοῦ θύμισαν κάποιαν ἄλλη Κάθριν καί ν' ἀφαιρέθηκε, Μά ὅταν τήν εἶδε νά τοῦ τραβᾶῃ τό κλειδί ἀπ' τά ξεσφιγμένα δάχτυλα συνῆρθε καί τῆς τό πῆρε πίσω ἀπότομα, λέγοντας:

»— Κάθριν Λίντον, κάτσε φρόνιμα, γιατί θά σέ χτυπήσω κι' αὐτό θά κάνῃ τήν κ. Ντῆν νά τρελλαθῆ ἀπ' τό κακό της.

»Ἡ Κάθριν δέν ἔχασε τό θάρρος της. Ἄρπαξε τό σφιγμένο χέρι καί προσπάθησε νά τό ξεσφίξῃ φωνάζοντας: Θά φύγουμε ἀπό δῶ! Κι' ὅταν εἶδε πώς τά νύχια της δέν ἔφερναν ἀποτέλεσμα, ἔβαλε σ' ἐνέργεια τά δόντια της καί τόν δάγκωσε δυνατά. Ἔκανα νά πλησιάσω, μά ὁ Χίθκλιφ μέ μιά ματιά του, μέ καθήλωσε ἐκεῖ ποῦ βρισκόμουν 'Η Κάθριν ἦτον πολύ ἀπορροφημένη μέ τά δάχτυλά του γιά νά παρατηρῆσῃ τό πρόσωπό του Τότε ἐκεῖνος, ἀξαφνα, ξέσφιξε τό χέρι του καί τήν ἄφησε νά πάρῃ τό κλειδί Μέ τό ἄλλο, ὅμως, χέρι τήν ἄρπαξε ἀπ' τή μέση, τήν ἀκούμπησε στό γόνατό του καί ἄρχισε νά τῆς δίνῃ γροθιές στό κεφάλι, ποῦ σίγουρα θά τήν ἐλπλωναν καταγῆς. ἄν τήν ἄφινε ὁλότελα νά πέσῃ.

»Ὥρμησα ἀλαφιασμένη;

»— Κακοῦργε! φώναξα. Δειλέ!

»Μιά γροθιά στό στομάχι μέ βούδωσε. Εἶμαι γεματη, θλέπετε κι' εὔκολα μοῦ κόβεται ἡ ἀνάσα. Θές λοιπόν ἡ σύγχυσι, θές ἡ γροθιά, τρίκλισα πίσω κι' ἔπεσα ἀνάσκελα, πνιγμένη

»Ὅλα ἔγιναν μέσα σέ δυό λεπτά 'Η Κάθριν, λευτερωμένη πιά, ἔπισσε τό κεφάλι μέ τά δυό χέρια, σά νάθελε νά δῆ ἄν ἦταν ἀκόμα σῆθ θέσι τους τ' αὐτιά της καί ἀκούμπησε στό τραπέζι, ζαλισμένη, τρέμοντας σάν τό ζαρκάδι.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Ἡ συνέχεια.

Tide Πλένει καθαρώτερα από κάθε τί!

Tide τό Tide εἶναι κάτι διαφορετικό! θαυματουργό!

T2/18

Τό ἔχετε δοκιμάσει; "Αν ὄχι... τότε χάνετε. Χιλιάδες νοικοκυρές πρίν ἀπό σᾶς, ἀνεκάλυψαν πώς: τό Τάϊντ, σέ ἀπορρυπαντικότητα δέν συγκρίνεται μέ τίποτα στόν κόσμο. Οἱ συνηθισμένες σκόνες καί τό σαπούνια τῆς μπουγάδας κάτι ἀφήνουν στό ροῦχο, ἕνα γάριασμα. Τό TIDE δέν ἀφήνει τίποτα.

ΤΟ TIDE ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΤΙ

Αὐτή τήν ἀλήθεια τήν διαπίστωσαν οἱ Ἑλληνίδες νοικοκυρές ἀπό τήν πρώτη ἡμέρα. Τό Τάϊντ πωλεῖται σέ ὅλα τά καλά καταστήματα· ἔτσι, μπορεῖ κάθε νοικοκυρά εὔκολα νά προμηθευθῆ τήν νέα αὐτή θαυματουργή σκόνη.

Ἡ καταπληκτική σαπουνάδα τοῦ TIDE καθαρίζει τά ροῦχα χωρίς δυνατό τρίψιμο, λευκαίνει ἀπολύτως τό ἀσπρόρρουχα καί ξαναζωντανεύει τά χρώματα.

Ἀσφαλές! Οἰκονομικό! Εὔκολο στη χρησι!

Tide Ο ΕΥΚΟΛΟΤΕΡΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΓΙΑ ΤΑ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΡΟΥΧΑ

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙ' ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΓΕΝΚΑ Α.Ε., ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 9, ΑΘΗΝΑΙ, ΤΗΛΕΦ. 56.447, 56.448

ΧΕΙΜΩΝΑΣ 1957-58: ΤΙ ΚΑΠΕΛΑ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ:

Τὸ Παρίσι λανσάρει τό:

Καπέλο-χτένισμα

ΜΙΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΗΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ κ. ΡΕΝΑΣ ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ, ΣΧΕΤΙΚΗ ΜΕ ΤΙΣ ΠΡΟΒΛΕΨΕΙΣ ΤΗΣ ΜΟΔΑΣ ΣΤΑ ΧΕΙΜΕΡΙΝΑ ΚΑΠΕΛΑ

ΠΑΡΙΣΙ, Αὔγουστος:

Ἀπὸ τὶς ἑκατὸ γυναῖκες, ποὺ κυκλοφοροῦν στοὺς δρόμους τοῦ ἔρημου αὐτῆ τὴν ἐποχὴ Παρισιοῦ, ζήτημα ἂν οἱ πέντε φοροῦν καπέλο. Ἀλλὰ εἴδαμε τὸ Παρίσι καὶ σ' ἄλλες ἐποχὲς καὶ τὸ ποσοστὸ καὶ τότε δὲν ἦταν περισσότερο ἂν ἐξαιρέση κανεὶς τὶς πολὺ κρύες μέρες τοῦ χειμώνα. Τὸ καπέλο μετὰ τὸν πόλεμο ἔχει καταργηθῆ καὶ ἄδικα προσπαθοῦν νὰ τὸ ἐπιβάλουν στὶς γυναῖκες.

Προσπάθησαν μὲ κάθε τρόπο νὰ τὸ ξαναφέρουν σὰν ἕνα ἀπαραίτητο ἐξάρτημα τῆς γυναικείας κομψότητος. Τοῦ ἔδωσαν τὰ πιὸ μικροσκοπικὰ σχήματα γιὰ νὰ μὴ βαραίνη καὶ τὴν πιὸ ἰδιότροπη γυναίκα. Τὸ στόλισαν μὲ χίλια δυὸ στολίδια γιὰ νὰ τὸ κάνουν ζηλευτό. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν πὼς κατώρθωσαν νὰ τὸ ἐπιβάλουν κάπως ἀλλὰ ὄχι ἀρκετὰ καὶ ἰδιαίτερα στὴ μεσαία τάξι.

Στὴν προσπάθειά τους νὰ τὸ κάνουν πολὺ ἀνάλαφρο ἔφθασαν στὸ σημεῖο ποὺ κάθε γυναίκα γιὰ νὰ τὸ φορέση ἔπρεπε νὰ εἶναι καὶ ἀνάλογα χτενισμένη. Ἀκόμα καὶ τὰ περσινὰ χωστὰ καπέλα ἤθελαν τὸ κάτω καὶ πίσω μέρος τοῦ κεφαλιοῦ περιποιημένο. Διαφορετικὰ χάνει πολὺ καὶ καὶ ἀφαιρεῖ ἀντὶ νὰ προσθέτη κομψότητα στὴ γυναίκα.

Μὰ ὅλες ξέρουμε πὼς δὲν εἶναι εὔκολο νὰ πηγαίνουμε συχνὰ στὸν κομμωτή. Αὐτὸ προϋποθέτει, χρόνο, χρῆμα καὶ... κέφι! Μὴ σᾶς φαίνεται παράξενο. Σ' αὐτὲς ποὺ διαθέτουν εὔκολα τὸν χρόνο καὶ τὸ χρῆμα, λείπει τὸ κέφι καμμιὰ φορά.

Αὐτὰ θέλουν νὰ ἐκμεταλλευθοῦν φέτος οἱ Γάλλοι εἰδικοὶ γιὰ νὰ προσελκύσουν τὶς γυναῖκες στὸ καπέλο πάλι. Λανσάρησαν τὸ «καπέλο - χτένισμα» δηλαδὴ ἕνα καπέλο ποὺ νὰ σκέπαζη τὰ μαλλιὰ καὶ νὰ ἀπαλλάσση τὶς γυναῖκες ἀπὸ τὴν ἀνάγκη νὰ πηγαίνουν συχνὰ στὸν κομμωτή.

Τὸ «καπέλο - χτένισμα» θὰ κυριαρχήση λοιπὸν τὸν ἐρχόμενο χειμώνα. Στὴν πραγματικότητα εἶναι πολὺ γοητευτικό. Εἶναι κατὰ κανόνα πολὺ σοὺπλ καὶ φοριέται μᾶλλον πρὸς τὰ πίσω. Ἀνάλογα μὲ τὸν τύπο τῆς κάθε γυναίκα θὰ μπορῆ νὰ τὸ ντραπάρη ὅσο καὶ ὅπου θέλει, νὰ τὸ γύρη δεξιὰ ἢ ἀριστερά, νὰ τὸ σηκώση πρὸς τὰ πάνω ἢ πρὸς τὰ πίσω. Τελικὰ θὰ βρίσκη ἐκεῖνο ποὺ τῆς πηγαίνει καλύτερα, αὐτὸ ποὺ ἀξιοποιεῖ περισσότερο τὴν ὁμορφιά της.

Τὰ καπέλα τῆς περασμένης χρονιᾶς ποὺ προκάλεσαν τόσες συζητήσεις καὶ σχόλια, ἔχουν ἐξαφανισθῆ ἐντελῶς. Τὸ σχῆμα αὐτῶν ποὺ θὰ τὰ ἀντικαταστήσουν δὲν σοκάρει κανέναν. Μεγαλώνουν τὸ πρόσωπο πρὸς τὰ πλάγια, πρᾶγμα ποὺ αὐτόματα ψηλώνει τὰ χαρακτηριστικὰ καὶ χαρίζει νεανικότητα. Οἱ γυναῖκες θὰ τὰ διαλέξουν ὅπως διαλέγουν κι' ἕνα χτένισμα γι' αὐτὸ κι' ὀνομάσθηκαν καὶ «καπέλα - ὁμορφιάς».

Ὁ Ντιὸρ προτιμᾶ τὰ μικρὰ κανοτὲ φορεμένα πρὸς τὰ πίσω καὶ ἴσια. Ἐπίσης πολλὰ μπρετὸν ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα τοῦ ταγιέρ.

Ὁ Ζὰκ Γκρὶφ τὰ γαρνίρει μὲ μικρὰ φτερὰ ποὺ πέφτουν στὸ μέτωπο ὅπως τὰ μαλλιά.

Ὁ Ζὰν Ντεσὲ μὲ τὴν Κλὼντ Σαὶν Σὺρ ἔχουν μιὰ ἰδιαίτερη προτίμησι στὰ μπερὲ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα τοῦ ταγιὲρ τὸ ὁποῖο συνδυάζεται πάνω τὲ μιὰ καλότα ἀπὸ ζέρσεϋ.

Ὁ Λεγκροὺ κάνει ὡραῖα τυρμπὰν ἀπὸ βελοῦδο καὶ ζέρσεϋ τὰ ὁποῖα γαρνίρει μὲ ὡραῖα κλίπς. Πολλὲς φορὲς τοὺς δίδει τὸ σχῆμα ἑνὸς φίλε, ποὺ μαζεύει μέσα τὰ μαλλιὰ ἀπαλὰ πλαισιώνοντας τὸ πρόσωπο.

Γιὰ τὸ βράδυ χρησιμοποιοῦν ὅλοι φτερά, αἰγρέτες, κλίπς μὲ τὰ ὁποῖα στολίζουν τὸ κεφάλι καὶ συμπληρώνουν τὸ χτένισμα.

Ἄλλα καπέλα τὰ ἔχουν ἐμπνευσθῆ ἀπὸ πίνακες διασήμων ζωγράφων ὅπως ὁ Ρέμπραντ καὶ ὁ Βελάσκουεθ καὶ ἄλλα εἶναι σκέτες καλότες ἀπὸ σοὺπλ καστὸρ ἢ ἀπὸ ὕφασμα στὶς ὁποῖες βάζουν στὰ πλάγια φτερὰ γιὰ νὰ πλαισιώσουν τὸ πρόσωπο ὅπως τὰ μαλλιά.

Θὰ ἐπιτύχουν οἱ Γάλλοι δημιουργοὶ τῆς μόδας τὸ σκοπό τους; Θὰ ἀναγκάσουν τὴ γυναίκα νὰ μὴν κυκλοφορῆ χωρὶς καπέλο; Αὐτὸ εἶναι λίγο δύσκολο. Ἀλλὰ μὲ τὸ χειμώνα σύμμαχο ἀσφαλῶς θὰ ἐπιβάλουν πιὸ πολὺ τὸ καπέλο φέτος ἀπὸ κάθε ἄλλη χρονιά.

Ἐξ ἄλλου εἶναι πα ρα τηρη μένο, πὼς οἱ Ἑλληνίδες, ὅπως δὰ καὶ οἱ γυναῖκες ὅλου τοῦ πολιτισμένου κόσμου, ἔχουν ὅλη τὴν καλὴ διάθεσι ν' ἀκολουθήσουν τὴν καινούργια μόδα ὑποβαλλόμενες ἀκόμα καὶ σὲ σοβαρὲς ὑλικὲς δαπάνες, ὑπὸ ἕναν ὅρο: ἡ καινούργια αὐτὴ μόδα νὰ μὴ φτάνη σὲ ὕψη ἐξωφρενισμοῦ, ποὺ συγγενεύουν κάπως μὲ τὸ... γελοῖο! Γιατὶ — μεταξύ μας — οἱ Γάλλοι σχεδιασταὶ τῆς μόδας κάνουν κάπου - κάπου μερικὰ τέτοια... παραπατήματα. Ὅταν, ὅμως, ὑποδεικνύουν κάτι φίνο, κάτι κομψό, ποὺ — ὅπως συμβαίνει μὲ τὸ καπέλο-χτένισμα — εἶναι συγχρόνως καὶ πρακτικό, τότε κάθε γυναίκα, δὲν θὰ εἶχε λόγο νὰ μὴν ἀκολουθήση τὸ κελεύσματα τῆς καινούργιας μόδας. Αὐτὴ ἡ λογικὴ σκέψι μᾶς κάνει νὰ πιστεύουμε ὅτι τὸν ἐρχόμενο χειμώνα οἱ περισσότερες γυναῖκες θὰ κυκλοφορήσουν μὲ καπέλο.

ΤΑ ΜΟΝΤΕΛΑ ΠΟΥ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΟΙ ΠΑΡΙΖΙΑΝΟΙ «ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΣ»:

1 Μπερὲ ἀ λὰ Ρέμπραντ, μοντέλο τοῦ Λεγκρού. Εἶναι ἀπὸ φὲτρ μαρὸν σκεπασμένο ὅλο ἀπὸ καστόρ. Πλαισιώνει ὁλόκληρο τὸ πρόσωπο, σὰν ἕνα χτένισμα.

2 Καπέλο ἐμπνευσμένο ἀπὸ τοὺς πίνακες τοῦ Βελάσκουεθ. Εἶναι ἀπὸ βελοῦδο πράσινο δυὸ φτερὰ στὰ πλάγια. Τὰ φτερὰ αὐτὰ μποροῦν νὰ τοποθετηθοῦν καὶ πιὸ πίσω, γιὰ νὰ μὴ κρύβουν τοὺς κροτάφους. Μοντέλο ἐπίσης τοῦ Λεγκρού.

3 Τυρμπὰν ἀπὸ μαῦρο βελοῦδο, συνδυασμένο ἁρμονικώτατα μὲ λευκὸ ζέρσεϋ, μοντέλο τοῦ Ζὰν Μπαρτέ. Μαζεύει μέσα ὅλα τὰ μαλλιὰ ὅπως ἀκριβῶς ἕνα φιλέ.

4 Μοντέλο τοῦ Πιὲρ Μπαλμαίν, γαρνιρισμένο μὲ μιὰ μαύρη ζώνη ἀπὸ δέρμα γύρω τὴ βάσι του, ἡ ὁποία σφίγγει μὲ μιὰ ἀγκράφα στὸ πλάϊ καὶ κρουαζάρει ἐλάχιστα ἡ ἄκρη της.

5 Δὲν εἶναι περούκα. Γίνεται ἀπὸ μαῦρο ταφτὰ καὶ ντραπάρει ὅπου θέλετε. Μοντέλο τῆς Ζαννέτ.

6 Πάνω σ' ἕνα τυρμπὰν ἀπὸ μαῦρο ζέρσεϋ ποὺ δένει πίσω στὸ λαιμὸ φιόγκο ὁ Ζὰν Μπαρτὲ τοποθετεῖ ἕνα μικρὸ κλὸς καπελάκι ἀπὸ ὕφασμα πιὲ ντὲ πούλ, ἀσπρόμαυρο καὶ πολὺ χαριτωμένο.

7 Κι' ἄλλο καπέλο ἀπὸ πιὲ ντὲ πούλ, μονταρισμένο πάνω σὲ μαῦρο ζέρσεϋ. Ἔχει σχῆμα μπερὲ τὸ δὲ ζέρσεϋ σκεπάζει ἀπὸ κάτω ὅλο τὸ κεφάλι. Τὸ μοντέλο εἶναι τῶν Ζὰν Ντεσὲ καὶ Κλὼντ Σαὶν Σύρ.

Ο ΘΑΥΜΑΣΤΟΣ ΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΥΡΜΗΓΚΙΩΝ

Μυρμηγκια - στρατιωτες, ἀκροβάτες, κλέφτες, δουλέμποροι, ἀγρότες... ζοῦνε κάτω ἀπ' τὰ πόδια μας χωρὶς νὰ τὸ φανταζόμαστε! Ἀκόμα κι' ὁ θεσμὸς τῆς προίκας ὑπάρχει πάντοτε στὴν κοινωνία τῶν μυρμηγκιῶν...

«ΜΙΜΗΘΗΤΕ τὸ μυρμήγκι», εἶπε ὁ Σολομὼν —καὶ δὲν εἶχε ἄδικο, γιατὶ ἡ κοινωνία τοῦ μυρμηγκιοῦ εἶναι ἴσως περισσότερο ἐργατικὴ ἀπὸ τὴ δική μας. Κάτω ἀπ' τὰ πόδια μας, μὲ πλήρη ἄγνοια τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, οἱ φυλὲς τῶν μυρμηγκιῶν ἔχουν ἀπασχολήσεις ποὺ μοιάζουν ἐκπληκτικὰ μὲ τὶς ἀνθρώπινες.

Τὸ ἀνακάλυψα αὐτὸ κάποτε ποὺ ζοῦσα σὲ μιὰ τροπικὴ χώρα, σ' ἕνα σπίτι μὲ μεγάλο κῆπο. Τὰ μυρμήγκια ἦταν οἱ πραγματικοὶ ἰδιοκτῆτες αὐτοῦ τοῦ τόπου. Ἐγὼ ἁπλῶς πλήρωνα τὸ νοίκι. Ἀνάμεσα στὶς μανόλιες καὶ στὶς μιμόζες ζούσαμε τέσσερες μόνο ἄνθρωποι καὶ πολλὰ ἑκατομμύρια μυρμήγκια —ἴσως τόσα, ὅσοι εἶναι κι' οἱ κάτοικοι τῆς Νέας Ὑόρκης. Μ' ἕνα μεγεθυντικὸ φακὸ παρακολουθοῦσα τὶς εἰρηνικές τους συνήθειες καὶ τοὺς πολέμους τους, ὅταν ἔπεφταν μὲ τοὺς στρατούς των ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων τους κι' ἔκαναν μεγάλες σφαγές.

Μερικὰ ἦταν τὰ μεγάλα ἐκεῖνα δυσκίνητα μυρμήγκια, ποὺ μπαίνουν μέσα στὰ κουφώματα τῶν σπιτιῶν καί, ὅπως οἱ τερμίτες, τὰ ὑπονομεύουν μὲ τὶς στοὲς ποὺ κάνουν. Μερικὰ ἄλλα ζοῦσαν ἀπ' τοὺς σπόρους ποὺ μαζεύουν κι' ἀποθηκεύουν γιὰ τὸ χειμώνα. Ὡρισμένα εἴδη ἦταν «βοσκοί», καὶ πήγαιναν τὰ «ζῶα» τους — μυρμήγκια ποὺ ἀπομυζοῦν τὸ χυμὸ τῶν φυτῶν—σὲ δέντρα καὶ θάμνους. Αὐτοὶ οἱ βοσκοὶ «ἀρμέγουν» τὰ κοπάδια τους καὶ πίνουν τὸ γλυκὸ χυμὸ ποὺ βγάζουν. Ὑπῆρχαν ἐπίσης μυρμήγκια - κλέφτες καὶ μυρμήγκια - ἀκροβάτες καὶ μυρμήγκια - ἀπαγωγεῖς, ποὺ κρύβονται στὶς φωλιὲς ἄλλων εἰδῶν καὶ κλέβουν τὰ μικρά τους.

Στὸ Μεξικὸ εἶδα τὰ περίφημα μυρμήγκια - στρατιῶτες, τοὺς ἄγριους αὐτοὺς νομάδες ποὺ κινοῦνται σὲ συμπαγεῖς μάζες, μεταφέροντας μαζί τους τὰ μωρά τους καὶ τὴ βασίλισσά τους. Αὐτοὶ οἱ πολεμιστὲς χωρίζονται σὲ φάλαγγες καὶ κάνουν ἐλιγμοὺς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ πρὸς τ' ἀριστερὰ γιὰ νὰ ὑπερκεράσουν τὴ λεία τους, ἂν καὶ εἶναι ἐντελῶς τυφλὰ καὶ βρίσκουν τὸ δρόμο τους μὲ τὴν ὄσφρησι καὶ τὴν ἁφή.

Σ' ὅλο τὸν κόσμο ὑπάρχουν τὰ «μυρμήγκια τῶν ἀτμοπλοίων», ποὺ εἰσβάλλουν στὰ πλοῖα ὡς λαθρεπιβάτες καὶ ταξιδεύουν ἔτσι σὲ μακρυνὰ λιμάνια, ὅπου ἀποβιβάζονται γιὰ νὰ ἐγκατασταθοῦν ἐκεῖ. Ὑπάρχουν καὶ μεγάλα, ἄγρια μυρμήγκια-δουλέμποροι, ποὺ ἐπιτίθενται στὶς φωλιὲς ἄλλων φυλῶν κι' ἁρπάζουν τὰ δυστυχισμένα μικρά τους γιὰ νὰ τὰ ἀναθρέψουν ὡς δούλους! Σὲ μερικὰ εἴδη μυρμηγκιῶν μάλιστα, χρησιμοποιοῦν αὐτοὺς τοὺς δούλους ὡς μισθοφόρους —τοὺς στέλνουν δηλαδὴ νὰ κάνουν ἐπιδρομὲς γιὰ λογαριασμό τους. Μερικὰ μυρμήγκια ἀπὸ κεῖνα ποὺ ἔχουν τέτοιους δούλους ἔχουν γίνει τόσο μαλθακὰ ὥστε, παρ' ὅλη τὴν ὄψι τοῦ πολεμιστοῦ ποὺ ἐξακολουθοῦν νὰ ἔχουν, εἶναι ἀνίκανα νὰ τραφοῦν μόνα τους καὶ βάζουν τοὺς δούλους νὰ τὰ ταΐσουν...

Ἀπ' ὅλα ὅμως τὰ εἴδη τῶν μυρμηγκιῶν τὰ πιὸ ἐργατικὰ εἶναι τὰ «ὀμπρελοφόρα» μυρμήγκια ποὺ λέγονται ἔτσι ἐπειδή, στὶς παρελάσεις τους, καθένα κρατάει πάνω ἀπ' τὸ κεφάλι του ἕνα πράσινο φυλλαράκι. Τὰ φύλλα αὐτὰ προορίζονται γιὰ λίπασμα γιατὶ αὐτὰ τὰ μυρμήγκια εἶναι ἀγρότες —οἱ μόνοι ἴσως ἀγρότες ποὺ ὑπάρχουν στὸ ζωικὸ βασίλειο ἐκτὸς ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους καὶ μερικοὺς τερμίτες. Αὐτὰ τὰ μυρμήγκια σπέρνουν, περιποιοῦνται τὰ σπαρτά τους, θερίζουν, τρῶνε καὶ ξανασπέρνουν. Τὰ φυτὰ ποὺ σπέρνουν εἶναι διάφορα εἴδη μανιταριῶν. Ἀλλὰ ἡ ἐργασία αὐτῶν τῶν μικρῶν ἀγροτῶν εἶναι τόσο μυστικὴ καὶ ὑποχθόνια, καὶ ὑπερασπίζονται τόσο ἄγρια τὶς φωλιές τους, ὥστε οἱ ἐπιστήμονες χρειάστηκαν κάπου 100 χρόνια γιὰ νὰ μαζέψουν ὅσα στοιχεῖα εἶναι γνωστὰ γι' αὐτούς.

Ὅλα τὰ μυρμήγκια ποὺ κόβουν φύλλα βρίσκονται στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο, στὶς τροπικὲς χῶρες. Ἀλλὰ μέσα στὴ Νέα Ὑόρκη, στὸ ζωολογικὸ κῆπο τοῦ Μπρόνξ, μπορεῖ κανεὶς νὰ δῆ μιὰ φυλὴ ἀπ' τὰ πιὸ διάσημα μυρμήγκια - ἀγρότες, τοὺς «Ἄττα Κεφαλότες». Μιὰ ὁλόκληρη ἀποικία τους ἐργάζεται ἐκεῖ. Ἡ ἀποικία αὐτὴ ἱδρύθηκε στὰ 1950, ὅταν μιὰ βασίλισσα κι' ἡ αὐλή της μεταφέρθηκαν στὸ ζωολογικὸ κῆπο ἀπ' τὴν Τρινιντάτ.

Δὲν εἶναι καθόλου παράξενο γιατὶ αὐτὰ τὰ μυρμήγκια ἀποτελοῦν τὸ φόβο καὶ τὸν τρόμο τῶν κατοίκων τῶν τροπικῶν! Οἱ γρήγορες ἐπιδρομές τους σὲ καλλιέργειες καὶ σὲ ὀπωροφόρα δέντρα φέρνουν καταστροφή. Ἀλλὰ κανεὶς δὲν ἤξερε τί κάνουν τὰ φύλλα ποὺ κόβουν καὶ κουβαλοῦν, ὥς τὰ 1874, ποὺ ὁ Ἄγγλος φυσιοδίφης Τόμας Μπέλλ δημοσίευσε τὰ ἀποτελέσματα τῶν πρώτων ἐρευνῶν του στὴ Νικαράγουα. Ἀνακάλυψε τότε ὅτι τὰ μυρμήγκια δὲν τρῶνε τὰ κομμένα φύλλα, ἀλλὰ τὰ λυώνουν καὶ τὰ χρησιμοποιοῦν γιὰ λίπασμα, πάνω στὸ ὁποῖο σπέρνουν τοὺς σπόρους ὡρισμένων μυκήτων. Τὰ μυρμήγκια αὐτὰ περιποιοῦνται καὶ καλλιεργοῦν αὐτοὺς τοὺς μύκητες μὲ τὴν ἴδια ἐπιμέλεια, μὲ τὴν ὁποία ἕνας κηπουρὸς φροντίζει γιὰ τὰ λαχανικά του. Προσέχουν μάλιστα ὥστε νὰ μὴν ἀφίνουν τοὺς μύκητες νὰ παραμεγαλώνουν, καὶ τοὺς πιέζουν συνεχῶς, ὥστε νὰ σχηματίζουν κάτι μικροὺς κόμπους, μεγάλους σὰν τὸ κεφάλι μιᾶς κορφίτσας, ποὺ τὰ μυρμήγκια τοὺς τρῶνε. Ἀπ' τὶς μερίδες τῶν μυκήτων, ποὺ ἔχουν δικαίωμα νὰ τρῶνε τὰ διάφορα μυρμήγκια, καθορίζονται καὶ οἱ κοινωνικές τους τάξεις, τέσσερις ἢ πέντε συνολικά. Τὰ μυρμήγκια ποὺ τρῶνε τὶς μικρότερες ποσότητες δὲν μεγαλώνουν ποτὲ πάνω ἀπὸ ὡρισμένο μέγεθος. Τὰ μικρὰ αὐτὰ μυρμήγκια περιποιοῦνται τὸν κῆπο μὲ τοὺς μύκητες καὶ τρέφουν τὶς νύμφες ἢ τὰ μωρὰ τῶν μυρμηγκιῶν —ἐκτελοῦν δηλαδὴ χρέη παραμάνας. Μιὰ μέτριο δίαιτα δημιουργεῖ τὰ «μεσαῖα» μυρμήγκια. Αὐτὰ ἀσχολοῦνται μὲ τὸ κόψιμο τῶν φύλλων. Ἀκόμη περισσότερη τροφὴ ἔχει ὡς συνέπεια τὴν παραγωγὴ τῶν μεγάλων ἀγρίων στρατιωτῶν, ποὺ ὑπερασπίζονται τὴ φωλιά. Αὐτὰ μποροῦν νὰ δαγκώσουν τόσο δυνατά, ὥστε νὰ ματώσουν τὸν ἄνθρωπο. Καὶ μιὰ ἀκόμη πλουσιώτερη δίαιτα παράγει τοὺς ἄνεργους ἀρσενικοὺς καὶ τὶς «πριγκήπισσες», ποὺ προετοιμάζονται γιὰ τὸ ταξίδι τοῦ γάμου.

Κάποια μαγεμένη νύχτα, οἱ πριγκήπισσες αὐτὲς ὁδηγοῦνται ἔξω ἀπ' τὴ φωλιὰ ἀπὸ τοὺς ἐργάτες. Καὶ κάθε πριγκήπισσα μεταφέρει σὲ μιὰ εἰδικὴ σακκουλίτσα ποὺ ἔχει πίσω ἀπ' τὰ σαγόνια της, ἕνα σωρὸ σπόρους καὶ μύκητες, ποὺ θ' ἀποτελέσουν τὴ βάσι τῆς οἰκονομίας μιᾶς νέας φωλιᾶς. Ὑπάρχει, δηλαδή, καὶ στὰ μυρμήγκια ὁ θεσμὸς τῆς... προίκας, ἔστω κι' ἂν αὐτὴ ἀποτελῆται μόνο ἀπὸ τρόφιμα! Ἔπειτα ἡ πριγκήπισσα φεύγει μέσα στὴ σκοτεινὴ νύχτα, ἀνοίγοντας τὰ φτερά της —γιατὶ αὐτὰ τὰ μυρμήγκια ἔχουν φτερὰ —καὶ τὴν ἀκολουθοῦν οἱ ἀρσενικοί, ποὺ ἔχουν τεράστια μάτια καὶ φτερὰ κατασκευασμένα γιὰ νὰ πετοῦν γρήγορα, σὰν καταδιωκτικὰ ἀεροπλάνα. Κάποιο ἀπ' τ' ἀρσενικὰ προφταίνει τὴν πριγκήπισσα, κι' ἡ ἕνωσί τους γίνεται μέσα στὸ θερμὸ βραδυνὸν ἀέρα. Ἀπ' τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη, ἡ ζωὴ τῶν ἀρσενικῶν τελειώνει. Πέφτουν στὴ γῆ καὶ πεθαίνουν. Ἀλλὰ τὸ θηλυκό, ποὺ εἶναι τώρα ἀρκετὰ γονιμοποιημένο γιὰ τὴν ὑπόλοιπη ζωή του, κατεβαίνει ἥσυχα στὴ γῆ. Κι' ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ παράξενα θεάματα ποὺ ἔχω δῆ στὸν κόσμο τῶν ζώων εἶναι τῆς νεαρῆς αὐτῆς βασίλισσας ποὺ ξερριζώνει ἡ ἴδια τὰ φαντα-χτερά της φτερὰ σὰν ἕνας ἄγγελος, ποὺ θ' ἀποφάσιζε νὰ γίνη ἄνθρωπος. Ἔπειτα ἀρχίζει νὰ τρέχη γύρω-γύρω νευρικά, σὰν γάτα ποὺ ψάχνει νὰ βρῆ ἕνα μέρος γιὰ νὰ γεννήση. Ὅταν βρῆ καταφύγιο κάτω ἀπὸ κομμὶὰ πέτρα ἢ σὲ κομμὶὰ τρύπα στὴ γῆ, χώνεται ἐκεῖ κι' ἀρχίζει νὰ σκάβη τὸ χῶμα. Ποτὲ πιὰ δὲν θὰ ξαναδῆ τὸ φῶς τῆς ἡμέρας...

Ἐδῶ, στὴν καινούργια φωλιά της, ἡ βασίλισσα βγάζει ἀπ' τὸ στόμα της τοὺς σπόρους τῶν μυκήτων ποὺ ἔχει φέρει μαζί της ἀπ' τὴν παλιὰ κατοικία της. Ἀρχίζει νὰ περιποιῆται τὴν πρώτη ἐσοδεία ποὺ φυτρώνει καὶ γλείφει τοὺς μικροὺς μύκητες γιὰ νὰ τοὺς διατηρῆ ὑγρούς. Συγχρόνως, ἀρχίζει νὰ γεννᾶ τὰ πρῶτα της αὐτά. Καθὼς τ' αὐτὰ μεταμορφώνονται σὲ μικρὲς νύμφες, ἡ βασίλισσα τοὺς δίνει νὰ τρῶνε μύκητες.

Μόλις ἐμφανίζονται τὰ πρῶτα μυρμήγκια, βρίσκουν δουλειὰ νὰ τὰ περιμένη. Οἱ κῆποι μὲ τοὺς μύκητες πρέπει νὰ συντηρηθοῦν, καὶ πρέπει νὰ μεταφερθοῦν φύλλα γιὰ λίπασμα. Ἡ φωλιὰ πρέπει νὰ φυλαχτῆ καὶ νὰ προστατευθῆ, τὰ «μωρὰ» νὰ πλυθοῦν καὶ νὰ τραφοῦν, κι' ἡ καινούργια ὑπόγεια κατοικία νὰ ἐπεκταθῆ τόσο πολύ, ὥστε οἱ θολωτὲς ἀποθῆκες τῶν μυκήτων, ποὺ συνδέονται μ' ἕνα σύστημα διαδρόμων ἐξ ἴσου περίπλοκο μὲ τὸν ὑπόγειο σιδηρόδρομο μιᾶς μεγάλης πόλεως, νὰ γίνουν μεγάλες σὰν ἀνθρώπινο κεφάλι.

Α. ΠΗΤΕΡΣΟΝ

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΣΑΣ, ΓΙΑ ΤΟ ΠΑΙΔΑΚΙ ΣΑΣ Ή ΓΙΑ ΣΑΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑ, ΔΙΑΛΕΞΤΕ ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΠΛΕΚΤΟ

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Τὸ φθινόπωρο βρίσκεται... πρὸ τῶν πυλῶν. Πρέπει λοιπὸν ἀπὸ τώρα νὰ σκεφθῆτε πῶς θὰ τὸ ἀντιμετωπίσετε. Οἱ πρῶτες ψύχρες δὲν θ' ἀργήσουν νἄρθουν. Καὶ θὰ χρειασθῆτε ἀσφαλῶς «ἕνα ροῦχο πορφπανω». Τὰ περυσινὰ πουλόβερ σας πάλησσαν. Πρέπει νὰ τὰ ἀντικαταστήσετε. Ἐνῶ ἀπολαμβάνετε τὸν καθαρὸν ἀέρα τῆς ἐξοχῆς, στὸ βουνὸ ἢ στὴ θάλασσα, ἀφιερώστε λίγη ὥρα γιὰ νὰ φτιάξετε ἕνα πλεχτὸ δικό σας, τοῦ παιδιοῦ σας, τοῦ ἄντρα σας,

1. ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμ. μαλλὶ Πενγκουὲν Λαγιὲτ 4κλωνο ἢ ἄλλης ποιότητος σὲ ἁπαλὸ χρῶμα: ἄσπρο, σιὲλ, ρόζ, κίτρινο. Βελόνες Νο 2½ καὶ 3½. 5 βελόνες χωρὶς κεφάλι Νο 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Φανταζὶ πλέξις: Θὰ ὑπολογίσετε ὁ ἀριθμὸς τῶν πόντων σας νὰ διαιρῆται μὲ τὸ 8 καὶ ἐπὶ πλέον θὰ ὑπολογίσετε ἄλλους 7π. 1η βελόνα: καλή. 2η βελόνα: ἀνάποδη. 3η βελόνα: 1π ἁπλεκτος γιὰ οὐγια (Τὸν πόντο αὐτὸν θὰ πλέκετε πάντοτε καλή). * 5π καλή, 3π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ * καὶ τελειώσετε μὲ 5π καλή, 1π οὐγια, 4η βελόνα 1π οὐγια, * 5π ἀνάποδη 2π μαζὶ καλή, 1 ζετὲ (= βάλετε κλωστὴ στὴν βελόνα σας), 1π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ * καὶ τελειώσετε μὲ 5π ἀνάποδη καὶ 1π οὐγια. 5η βελόνα: πλέξετε ὅπως τὴν 3η βελόνα. 6η βελόνα: ἀνάποδη. 7η βελόνα: 1π οὐγια, 1π καλή, * 3π ἀνάποδη, 5π καλή. Συνεχίσετε ἀπὸ* καὶ τελειώσετε μὲ 3π ἀνάποδη, 1π καλή, 1π οὐγια. 8η βελόνα: 1π οὐγια, 1π ἀνάποδη, * 2π μαζὶ καλή, 1 ζετέ, 1π καλή, 5π ἀνάποδη. Συνεχίσετε ἀπὸ * καὶ τελειώσετε μὲ 2π μαζὶ καλή, 1 ζετέ, 1π καλή, 1π ἀνάποδη 1π οὐγια. 9η βελόνα: πλέξετε ὅπως τὴν 7η βελόνα. 10η βελόνα: ἀνάποδη. 11η βελόνα: συνεχίσετε ἀπὸ τὴν 3η βελόνα:

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 10 ἑκατ. πλέξετε 31π ἐπὶ 44 βελόνες.

ΕΠΜΡΟΣ

Βάλετε στὶς βελόνες σας Νο 2½, 99π καὶ πλέξετε 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας τὴν φανταζὶ πλέξι καὶ μοιράζοντας στὴν πρώτη βελόνα 4π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Ἀφοῦ πλέξετε 21 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ λάστιχο δηλαδὴ σὲ γενικὸ μάκρος 23 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 6π, 2π (2 φορὲς) καὶ 1π. Σὲ γενικὸ μάκρος 30 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κλείνοντας σὲ μιὰ φορὰ τοὺς μεσαίους 7π. Πλέξετε τὸ κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστά, κλείνοντας πρὸς τὸ μέσον κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π, 2π (2 φορὲς) καὶ 1π (5 φορὲς). Ταυτοχρόνως προσθέσετε πρὸς τὴν μεριὰ τῆς μασχάλης κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (3 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχη ὕψος 11 ἑκατ. σχηματίσετε τὸν ὦμο κλείνοντας κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (4 φορὲς) καὶ 3π (2 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 95π καὶ πλέξετε 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας τὴν φανταιζὶ πλέξι. Ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 23 ἑκ. σχηματάζετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π, 2π (2 φορὲς) καὶ 1π (2 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη ἔχει ὕψος 6 ἑκατ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (3 φορές). Τέλος σὲ γενικὸ μάκρος 32 ἑκτ. σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης, κλείνοντας τοὺς μεσαίους 9π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστὰ καὶ κλείσετε πρὸς τὴν μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π, 3π, 2π καὶ 1π (2 φορές). Ὅταν τέλος ἡ μασχάλη ἔχη ὕψος 10 ἑκατ. σχηματίσετε τὸν ὦμο κλείνοντας πρὸς αὐτὴ τὴν μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π καὶ 5π (4 φορές)

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 67π καὶ πλέξετε 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας τὴ φανταιζὶ πλέξι, ἀφοῦ προσθέσετε στὴν 1η βελόνα 4π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ προσθέσετε κάθε 8η βελόνα ἀπὸ 1π (4 φορές). Ὅταν τὸ μανίκι θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 10 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα, δεξιὰ μὲν 3π (3 φορὲς) καὶ ἀριστερὰ 2π (3 φορές. Κατόπιν κλείσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 2π (5 φορές), 3π (3 φορές), 4π, 5π καὶ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ 1 φορά. Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μανίκι ἀντικρυστά.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καθὼς καὶ τὶς πλαγινές. Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ ἑνώσετε τὰ μανίκια. Γύρω στὸ ντεκολτὲ σηκώσετε 128π στὶς 4 βελόνες χωρὶς κεφάλι καὶ μὲ τὴν 5η βελόνα πλέξετε στρογγυλὰ 2 ἑκατ. λάστιχο 1+1π.

2. ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΜΕ ΖΑΚΑΡ

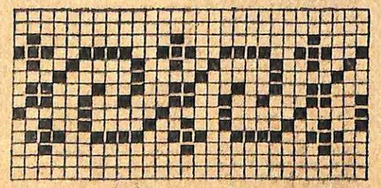

ΥΛΙΚΑ: 445 γρ. μαλλὶ 4κλωνο σὲ χρῶμα γκρὶ καὶ 75 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητας σὲ χρῶμα ἄσπρο. Βελόνες Νο 2 καὶ 2½.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο- 2+2π = 2π καλή, 2π ἀνάποδη. Ζέρσεύ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη Ζακὰρ = Πλέξετε σύμφωνα μὲ τὸ σχέδιο, φροντίζοντας νὰ σταυρώνετε τὶς κλωστὲς ὅταν ἀλλάζετε χρῶμα γιὰ νὰ μὴ σχηματίζωνται τρύπες.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 10 ἑκατ. πλέξετε 33π ἐπὶ 41 βελόνες

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 2, 150π καὶ πλέξετε 2 ἑκ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεῦ καὶ προσθέτοντας στὴν 1η βελόνα 25 ἀνοίγματα, πλέκοντας δηλ. σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις τὸν ἴδιο πόντο 2 φορές. Ἀφοῦ πλέξετε 24 βελόνες ζέρσεῦ μὲ τὸ γκρὶ μαλλὶ ἀρχίσετε κατόπιν τὴν 1η λωρίδα τοῦ ζακάρ, ὅπως φαίνεται στὸ σχῆμα. Ἡ κάθε ζακὰρ λωρίδα θὰ χωρίζεται ἀπὸ τὴν ἄλλην μὲ 24 βελόνες ζέρσεῦ. Καὶ στὶς δυὸ ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ προσθέσετε κάθε 4 ἑκατ. ἀπὸ 1π (5 φορές). Ὅταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικὸ μάκρος 34 ἑκ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 2π (2 φορὲς) καὶ 1π (3 φορές). Συνεχίσετε χωρὶς ἄλλες μεταβολὲς καὶ ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 60 ἑκατ. δηλ. ἡ μασχάλες θὰ ἔχουν ὕψος 26 ἑκατ., σχηματίσετε τοὺς ὤμους κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 6π (7 φορὲς) καὶ 10π. Τοὺς ὑπόλοιπους 63π κλείσετε σὲ 1 φορά.

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 160π καὶ πλέξετε 8 ἑκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεῦ. Στὴν 1η βελόνα μετὰ τὸ λάστιχο προσθέσετε 25π πλέκοντας σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις τὸν ἴδιο πόντο 2 φορές. Μετὰ τὶς 24 βελόνες ζέρσεῦ θὰ πλέξετε ὅπως καὶ στὴν πλάτη τὶς ζακὰρ λωρίδες. Μετὰ τὸ λάστιχο καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ θὰ προσθέσετε κάθε 4 ἑκατ. ἀπὸ 1π (5 φορές). Ὅταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικὸ μάκρος 34 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π, 2π (2 φορές) καὶ 5π. Μετὰ τὴν 3η ζακὰρ λωρίδα θὰ σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κλείνοντας τοὺς μεσαίους 15π πλέξετε κάθε κομμάτι χωριὶς καὶ ἀντικρυστά, κλείνοντας πρὸς τὴν μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (9 φορὲς) καὶ κάθε 4η βελόνα 1π (15 φορές). Ὅταν τέλος ἡ μασχάλη ἔχει ὕψος 26 ἑκατ., σχηματίσετε τὸν ὦμο, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 6π (7 φορὲς) καὶ 10π.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 2, 80π καὶ πλέξετε 7 ἑκατ. λάστιχο 2+2π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεῦ καὶ προσθέτοντας στὴν 1η βελόνα 14π σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ μανικιοῦ προσθέσετε κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (23 φορές). Συνεχίσετε ἴσια ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος 46 ἑκατ., ὁπότε θὰ σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα, κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π, ἕως ὅτου μείνουν 6π, τοὺς ὁποίους θὰ κλείσετε σὲ 1 φορά.

ΛΩΡΙΔΑ ΤΟΥ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε στὶς βελόνες Νο 2, 290π καὶ ἀφοῦ πλέξετε 5 ἑκ. λάστιχο 2+2π κλείσετε ὅλους τοὺς πόντους.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἑνώσετε τὰ μανίκια. Ἑνώσετε τὴν λωρίδα στὸ ντεκολτέ, σταυρώνοντάς την στὸ ἔμπρὸς μέρος ὅπως φαίνεται στὴν φωτογραφία.

3. ΕΛΑΦΡΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΑΡΝΤΙΓΚΑΝ

ΥΛΙΚΑ: 300 γραμμ. μαλλὶ Μπιχάϊβ 3κλωνο ἢ ἄλλης ποιότητος σὲ χρῶμα ἄσπρο. Βελόνες Νο 2. 5 κουμπιὰ φιλντισένια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Ζέρσεῦ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Λάστιχο 1+1π = 1π καλή. 1π ἀνάποδη,

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 10 ἑκατ. πλέξετε 39π ἐπὶ 53 βελόνες.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 156π καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. ζέρσεῦ. Κατόπιν πλέξετε 1 βελόνα ἀνάποδη στὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ, γιὰ νὰ σᾶς χρησιμεύση ὡς κόχη γιὰ τὸ στρίφωμα καὶ μετὰ συνεχίσετε πάλι ζέρσεῦ. Ἀφοῦ πλέξετε 3 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα, κλείσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (8 φορές). Κατόπιν, σὲ γενικὸ μάκρος 14 ἑκατ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 4η καὶ 5η βελόνα ἐναλλὰξ ἀπὸ 1π (20 φορές). Ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη

ΣΤΗΝ ΜΕΘΕΠΟΜΕΝΗ ΣΕΛΙΔΑ: Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ →

1. ΦΑΝΤΑΙΖΙ ΠΑΙΔΙΚΟ ΜΠΛΟΥΖΑΚΙ

3. ΕΛΑΦΡΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΑΡΝΤΙΓΚΑΝ

2. ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΟΥΛΟΒΕΡ ΜΕ ΖΑΚΑΡ

4. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΖΑΚΕΤΑΚΙ

γενικὸ μάκρος 34 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π (2 φορὲς) καὶ κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (4 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 44 ἑκ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (5 φορὲς) καὶ κάθε 5η βελόνα ἀπὸ 1π (4 φορές). Τέλος σὲ γενικὸ μάκρος 49 ἑκατ. σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης χωρίζοντας τοὺς πόντους σας στὴ μέση. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστά, κλείνοντας πρὸς τὸ μέρος τοῦ ντεκολτὲ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 9π (3 φορές), 8π (2 φορές), 3π (4 φορές) καὶ 2π (4 φορές). Ταυτοχρόνως ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 53 ἑκατ. σχηματίσετε τοὺς ὤμους κλείνοντας πρὸς αὐτὴ τὴ μεριὰ κάθε 2η βελόνα 12π καὶ 11π.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΙΝΟ

Βάλετε στὶς βελόνες σας 98π καὶ ἀφοῦ πλέξετε 3 ἑκατ. ζέρσεϋ πλέξετε 1 βελόνα ἀνάποδη στὴ νκαλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ γιὰ τὸ στρίφωμα. Στὴ μεριὰ τοῦ κουμπώματος θὰ σχηματίζετε τὶς κουμπότρυπες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ἀφοῦ πλέξετε 2π κλείσετε τοὺς ἑπόμενους 4π. Κατόπιν πλέξετε 12π καὶ κλείσετε πάλι 4π. Τοὺς πόντους αὐτοὺς ποὺ ἐκλείσατε θὰ τοὺς προσθέσετε στὴν ἑπόμενη βελόνα. Τὴν πρώτη κουμπότρυπα θὰ σχηματίσετε στὰ 3 ἑκατ. μετὰ τὴν κόγχη τοῦ στριφώματος καὶ τὶς ἄλλες 4 κουμπότρυπες κάθε 9 ἑκατ. Ἀφοῦ πλέξετε 3 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὴν ἀνάποδη βελόνα τοῦ στριφώματος θὰ κλείσετε πρὸς τὸ μέρος τῆς πλαγινῆς ραφῆς κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (12 φορές). Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 12 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα προσθέσετε πρὸς τὴν πλαγινὴ ραφὴ κάθε 3η καὶ 4η βελόνα ἐναλλὰξ ἀπὸ 1π (27 φορές). Στὰ 31 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα σχηματίσετε τὴν μασχάλη κλείνοντας πρὸς αὐτὴν τὴ μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (5 φορὲς) καὶ κάθε 3η βελόνα 1π (5 φορὲς). Στὰ 40 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κλείνοντας πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ 24π σὲ 1 φορά. Κατόπιν κλείσετε πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 10π (2 φορές), 2π (7 φορὲς) καὶ 1π (20 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχη ὕψος 10 ἑκατ. δηλ. στὰ 41 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα προσθέσετε πρὸς τὴ μεριὰ τῆς μασχάλης κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (8 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 67π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 5 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ. Ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 23 ἑκατ. σχηματίσετε τὴ μασχάλη κλείνοντας ἀριστερὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π (2 φορές), 3π, 2π καὶ 1π (2 φορές). Κατόπιν ἀφοῦ πλέξετε 4 βελόνες κλείσετε πάλι 1π. Σὲ γενικὸ μάκρος 28 ἑκ. προσθέσετε ἀριστερά, 1π καὶ δεξιὰ σχηματίσετε τὸ πάρσιμο τοῦ ἀμπιεσμὰν κλείνοντας κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 6π, 5π, 4π, 3π (2 φορές), 2π (4 φορὲς) καὶ 1π (4 φορές. Κατόπιν ἀφοῦ πλέξετε 4 βελόνες κλείσετε πάλι 1π. Ὅταν ἡ μασχάλη ἔχη ὕψος 12 ἑκατ. σχηματίσετε τὸν ὤμο κλείνοντας ἀριστερὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π (2 φορὲς) καὶ 5π (2 φορές). Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ ἀντικρυστά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 132π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 5 ἑκ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ. Ὅταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικὸ μάκρος 23 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π, 2π (2 φορές) 1 π (3 φορὲς) καὶ ἀφοῦ πλέξετε 4 βελόνες πάλι 1π. Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχη ὕψος 5 ἑκατ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες 1π. Σὲ γενικὸ μάκρος 33 ἑκ. σχηματίσετε τὸ πάρσιμο τοῦ ἀμπιεσμὰν κλείνοντας σὲ μιὰ φορὰ τοὺς μεσαίους 12π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστὰ κλείνοντας πρὸς τὸ μέσον κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π, 4π (4 φορὲς) καὶ 3π (3 φορές). Ὅταν θὰ ὑπολείπωνται τὰ 4 τελευταῖα κλεισίματα σχηματίσετε ταυτοχρόνως καὶ τὸν ὤμο, κλείνοντας πρὸς αὐτὴ τὴ μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (4 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 68π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ. Προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (12 φορές). Ὅταν τὸ μανίκι θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 9 ἑκατοστῶν σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιὰ μὲν 3π (3 φορὲς) καὶ ἀριστερὰ 3π (2 φορὲς) καὶ 2π. Κατόπιν κλείσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 2π (5 φορές), 3π (6 φορές), 4π καὶ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ 1 φορά. Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μανίκι ἀντικρυστά.

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ

Βάλετε στὶς χονδρύτερες βελόνες 24π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε ζέρσεϋ. Ἀφοῦ πλέξετε 27 ἑκατ. ἐν ὅλῳ συνεχίσετε μὲ πράσινο. Καὶ ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 32 ἑκατ. ἐξακολουθήσετε μὲ κόκκινο. Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 36 ἑκ. κλείσετε τοὺς πόντους.

ΑΜΠΙΕΣΜΑΝ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 187π μὲ τὸ πράσινο μαλλὶ καὶ πλέξετε 16 βελόνες λάστιχο 1+3π παίρνοντας σὲ κάθε ἄκρη 1π ἁπλεκτον καλὴ γιὰ σύγια. Στὴν ἑπομένη βελόνα θὰ πάρετε 2π μαζὶ σὲ κάθε καλὴ λωρίδα τοῦ λάστιχου καὶ θὰ πλέξετε κατόπιν 7 βελόνες λάστιχο 1+2. Βάλετε κατόπιν τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέξετε 1 βελόνα καλὴ κόκκινο καὶ 7 βελόνες ἀκολουθώντας τὸ λάστιχο 1+2π. Στὴν ἑπομένη βελόνα πάρετε μαζὶ τοὺς 2π κάθε καλῆς λωρίδας τοῦ λάστιχου καὶ πλέξετε κατόπιν 11 βελόνες λάστιχο 1+1π.

ΣΥΝΑΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἑνώσετε τὰ μανίκια. Ράψετε τὸ ἀμπιεσμὰν καὶ κατόπιν τὶς μπορντούρες σὲ κάθε μπροστινό, φροντίζοντας νὰ ἀντικρύζουν τὰ χρώματα ἀκριβῶς. Κατόπιν θὰ διπλώσετε τὶς μπορντοῦρες στὴ μέση καὶ θὰ ράψετε τὴν ἄκρη στὸ μέσα μέρος μὲ κρυφὲς βελονιές. Στὴ δεξιὰ μπορντούρα θὰ σχηματίσετε 8 κουμπότρυπες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: κάνετε 2 γαζάκια παράλληλα ποὺ νὰ ἀπέχουν μεταξύ τους 3 χιλιοστά. Κόψετε κατόπιν μὲ τὸ ψαλίδι ἀνάμεσα τὴν κουμπότρυπα καὶ στὰ 2 μέρη. Κάνετε γύρω στὴ κουμπότρυπα φεστόνι. Τὴν πρώτη κουμπότρυπα θὰ σχηματίσετε στὰ 2 ἑκατ. ἀπὸ τὸ κάτω μέρος καὶ τὶς ἄλλες μὲ 4.5 ἑκ. ἀπόστασι μεταξύ τους. Ράψετε τὰ κουμπιὰ ἀντικρυστά. Ἐπάνω στὸ ἀμπιεσμὰν κεντήσετε μὲ βελονιὰ πόντου ἕνα ζίγκ ζὰγκ μὲ ἄσπρο μαλλὶ στὸ μέσον τῆς πράσινης λωρίδας καὶ ἄλλο ἕνα στὸ μέσον τῆς κόκκινης λωρίδας. Ἡ κάθε μύτη τοῦ ζίγκ - ζὰγκ θὰ βρίσκεται σ' ἕνα ἀνάποδο πόντο τοῦ λάστιχου.

Χ. Κ.

ΤΑ ΠΛΕΚΤΑ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη μάκρος 50 ἑκ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα σχηματίσετε τὸν ὤμο, κλείνοντας κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 12π καὶ 11π.

Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ ἀντικρυστά, ἀλλὰ χωρὶς τὶς κουμπότρυπες.

ΜΑΝΙΚΙ

Βάλτε στὶς βελόνες σας 70π καὶ ἀφοῦ πλέξετε 2 ἑκατ. ζέρσεϋ πλέξετε 1 βελόνα ἀνάποδη στὴ νκαλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ γιὰ τὸ στρίφωμα. Στὴ μεριὰ τοῦ κουμπώματος θὰ σχηματίζετε τὶς κουμπότρυπες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Ἀφοῦ πλέξετε 2π κλείσετε τοὺς ἑπόμενους 4π. Κατόπιν πλέξετε 12π καὶ κλείσετε πάλι 4π. Τοὺς πόντους αὐτοὺς ποὺ ἐκλείσατε θὰ τοὺς προσθέσετε στὴν ἑπόμενη βελόνα. Τὴν πρώτη κουμπότρυπα θὰ σχηματίσετε στὰ 3 ἑκατ. μετὰ τὴν κόγχη τοῦ στριφώματος καὶ τὶς ἄλλες 4 κουμπότρυπες κάθε 9 ἑκατ. Ἀφοῦ πλέξετε 3 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὴν ἀνάποδη βελόνα τοῦ στριφώματος θὰ κλείσετε πρὸς τὸ μέρος τῆς πλαγινῆς ραφῆς κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (12 φορές). Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 12 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα προσθέσετε πρὸς τὴν πλαγινὴ ραφὴ κάθε 3η καὶ 4η βελόνα ἐναλλὰξ ἀπὸ 1π (27 φορές). Στὰ 31 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα σχηματίσετε τὴν μασχάλη κλείνοντας πρὸς αὐτὴν τὴ μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π (5 φορὲς) καὶ κάθε 3η βελόνα 1π (5 φορὲς). Στὰ 40 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα σχηματίσετε τὸ ντεκολτὲ κλείνοντας πρὸς τὸ μέρος αὐτὸ 24π σὲ 1 φορά. Κατόπιν κλείσετε πρὸς τὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 10π (2 φορές), 2π (7 φορὲς) καὶ 1π (20 φορές). Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχη ὕψος 10 ἑκατ. δηλ. στὰ 41 ἑκατ. πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα προσθέσετε πρὸς τὴ μεριὰ τῆς μασχάλης κάθε 6η βελόνα ἀπὸ 1π (8 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΙΝΟ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 67π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 5 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ. Ὅταν τὸ πλεκτό σας θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 23 ἑκατ. σχηματίσετε τὴ μασχάλη κλείνοντας ἀριστερὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π (2 φορές), 3π, 2π καὶ 1π (2 φορές). Κατόπιν ἀφοῦ πλέξετε 4 βελόνες κλείσετε πάλι 1π. Σὲ γενικὸ μάκρος 28 ἑκ. προσθέσετε ἀριστερά, 1π καὶ δεξιὰ σχηματίσετε τὸ πάρσιμο τοῦ ἀμπιεσμὰν κλείνοντας κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 6π, 5π, 4π, 3π (2 φορές), 2π (4 φορὲς) καὶ 1π (4 φορές. Κατόπιν ἀφοῦ πλέξετε 4 βελόνες κλείσετε πάλι 1π. Ὅταν ἡ μασχάλη ἔχη ὕψος 12 ἑκατ. σχηματίσετε τὸν ὤμο κλείνοντας ἀριστερὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 4π (2 φορὲς) καὶ 5π (2 φορές). Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μπροστινὸ ἀντικρυστά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 132π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 5 ἑκ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρότερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ. Ὅταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικὸ μάκρος 23 ἑκατ. σχηματίσετε τὶς μασχάλες κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 3π, 2π (2 φορὲς) 1 π (3 φορὲς) καὶ ἀφοῦ πλέξετε 4 βελόνες πάλι 1π. Ὅταν ἡ μασχάλη θὰ ἔχη ὕψος 5 ἑκατ. προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες 1π. Σὲ γενικὸ μάκρος 33 ἑκ. σχηματίσετε τὸ πάρσιμο τοῦ ἀμπιεσμὰν κλείνοντας σὲ μιὰ φορὰ τοὺς μεσαίους 12π. Πλέξετε κάθε κομμάτι χωριστὰ καὶ ἀντικρυστὰ κλείνοντας πρὸς τὸ μέσον κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π, 4π (4 φορὲς) καὶ 3π (3 φορὲς). Ὅταν θὰ ὑπολείπωνται τὰ 4 τελευταῖα κλεισίματα σχηματίσετε ταυτοχρόνως καὶ τὸν ὤμο, κλείνοντας πρὸς αὐτὴ τὴ μεριὰ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 5π (4 φορές).

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 68π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε 3 ἑκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίσετε μὲ τὶς χονδρύτερες βελόνες πλέκοντας ζέρσεϋ. Προσθέσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (12 φορές). Ὅταν τὸ μανίκι θὰ ἔχη γενικὸ μάκρος 9 ἑκατοστῶν σχηματίσετε τὸ στρογγύλευμα κλείνοντας κάθε 2η βελόνα δεξιὰ μὲν 3π (3 φορὲς) καὶ ἀριστερὰ 3π (2 φορὲς) καὶ 2π. Κατόπιν κλείσετε καὶ στὶς 2 ἄκρες ἀπὸ 2π (5 φορές), 3π (6 φορές), 4π καὶ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους σὲ 1 φορά. Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερὸ μανίκι ἀντικρυστά.

ΜΠΟΡΝΤΟΥΡΑ

Βάλετε στὶς χονδρύτερες βελόνες 24π μὲ τὸ ἄσπρο μαλλὶ καὶ πλέξετε ζέρσεϋ. Ἀφοῦ πλέξετε 27 ἑκατ. ἐν ὅλῳ συνεχίσετε μὲ πράσινο. Καὶ ὅταν θὰ ἔχετε γενικὸ μάκρος 32 ἑκατ. ἐξακολουθήσετε μὲ κόκκινο. Ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 36 ἑκ. κλείσετε τοὺς πόντους.

ΑΜΠΙΕΣΜΑΝ

Βάλετε στὶς λεπτὲς βελόνες 187π μὲ τὸ πράσινο μαλλὶ καὶ πλέξετε 16 βελόνες λάστιχο 1+3π παίρνοντας σὲ κάθε ἄκρη 1π ἁπλεκτον καλὴ γιὰ σύγια. Στὴν ἑπομένη βελόνα θὰ πάρετε 2π μαζὶ σὲ κάθε καλὴ λωρίδα τοῦ λάστιχου καὶ θὰ πλέξετε κατόπιν 7 βελόνες λάστιχο 1+2. Βάλετε κατόπιν τὸ κόκκινο μαλλὶ καὶ πλέξετε 1 βελόνα καλὴ κόκκινο καὶ 7 βελόνες ἀκολουθώντας τὸ λάστιχο 1+2π. Στὴν ἑπομένη βελόνα πάρετε μαζὶ τοὺς 2π κάθε καλῆς λωρίδας τοῦ λάστιχου καὶ πλέξετε κατόπιν 11 βελόνες λάστιχο 1+1π.

ΣΥΝΑΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώσετε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ νωπὸ πανί. Ράψετε τὶς πλαγινὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων καὶ τῶν μανικιῶν. Ἑνώσετε τὰ μανίκια. Ράψετε τὸ ἀμπιεσμὰν καὶ κατόπιν τὶς μπορντούρες σὲ κάθε μπροστινό, φροντίζοντας νὰ ἀντικρύζουν τὰ χρώματα ἀκριβῶς. Κατόπιν θὰ διπλώσετε τὶς μπορντοῦρες στὴ μέση καὶ θὰ ράψετε τὴν ἄκρη στὸ μέσα μέρος μὲ κρυφὲς βελονιές. Στὴ δεξιὰ μπορντούρα θὰ σχηματίσετε 8 κουμπότρυπες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: κάνετε 2 γαζάκια παράλληλα ποὺ νὰ ἀπέχουν μεταξύ τους 3 χιλιοστά. Κόψετε κατόπιν μὲ τὸ ψαλίδι ἀνάμεσα τὴν κουμπότρυπα καὶ στὰ 2 μέρη. Κάνετε γύρω στὴ κουμπότρυπα φεστόνι. Τὴν πρώτη κουμπότρυπα θὰ σχηματίσετε στὰ 2 ἑκατ. ἀπὸ τὸ κάτω μέρος καὶ τὶς ἄλλες μὲ 4.5 ἑκ. ἀπόστασι μεταξύ τους. Ράψετε τὰ κουμπιὰ ἀντικρυστά. Ἐπάνω στὸ ἀμπιεσμὰν κεντήσετε μὲ βελονιὰ πόντου ἕνα ζίγκ ζὰγκ μὲ ἄσπρο μαλλὶ στὸ μέσον τῆς πράσινης λωρίδας καὶ ἄλλο ἕνα στὸ μέσον τῆς κόκκινης λωρίδας. Ἡ κάθε μύτη τοῦ ζίγκ - ζὰγκ θὰ βρίσκεται σ' ἕνα ἀνάποδο πόντο τοῦ λάστιχου.

Χ. Κ.

ΚΟΜΜΩΤΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

(ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ)

ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

ΚΟΜΜΩΤΟΥ, Διπλωματούχου Σχολῶν Παρισίων. Ἀκαδημίας καὶ Χαρ. Τρικούπη ἀριθ. 20-6. Τηλέφ. 612.588

ΑΘΗΝΑΙ

Γονεῖς καὶ Κηδεμόνες,

Δώσατε τὸ καλύτερον ὅπλον τῆς ζωῆς στὰ παιδιά σας μὲ τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὡραιοτέρας τέχνης τῆς ἐποχῆς μας. ΤΜΗΜΑΤΑ: 1) ΑΡΧΑΡΙΩΝ, 2) ΗΜΙΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΩΝ, 3) ΠΡΟΚΕΧΩΡΗΜΕΝΩΝ, 4) ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΣΕΩΣ.

Ἡ μακρὰ πεῖρα μας καὶ ἡ ἰδιότης μας ὡς ἱδρυτοῦ τῆς πρώτης καὶ μόνης λειτουργούσης μέχρι σήμερον ἀνεγνωρισμένης ἐν Ἑλλάδι Σχολῆς Κομμωτῶν. Σᾶς ἐγγυᾶται γιὰ τὴν ἀρτία κατάρτισι τῶν παιδιῶν σας.

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΚΑΙ ΕΓΓΡΑΦΑΙ καθημερινῶς εἰς τὸ νέον κτίριόν μας ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἀκαδημίας καὶ Χαρ. Τρικούπη 20 6.

4. ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΖΑΚΕΤΑΚΙ

ΥΛΙΚΑ: 150 γραμμ. μαλλὶ Πενγκουὲν 3κλωνο σὲ χρῶμα ἄσπρο. 50 γραμ. μαλλὶ τῆς ἰδίας ποιότητος σὲ χρῶμα πράσινο καὶ 50 γραμ. σὲ χρῶμα κόκκινο. Βελόνες Νο 2 καὶ 2½. 8 κουμπάκια.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ: Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Λάστιχο 1+2π = 1π ἀνάποδη, 2π καλή. Λάστιχο 1+3π = 1π ἀνάποδη, 3π καλή Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

ΔΕΙΓΜΑ: Γιὰ ἕνα τετράγωνο 10 ἑκατ. πλέξετε 34π ἐπὶ 45 βελόνες.

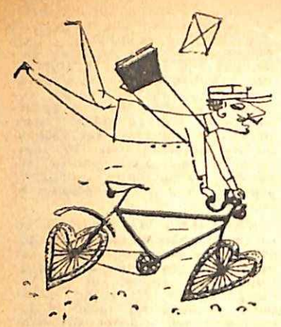

Ο ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΝΤΕΖΙΡΕ — Εἶναι βεβαία πὼς δὲν συνάντησες τὸν ἄνθρωπο τῆς καρδιᾶς σου ἀκόμη γιατὶ ἂν ἐνοιώθες τὴν πραγματικὴ ἀγάπη θὰ σοῦ ἔδινε τὴ δύναμι νὰ ἀψηφᾶς κάθε ἐμπόδιο καὶ κάθε ἀντίθετη γνώμη. Γι' αὐτὸ ἔκανες πολὺ καλὰ ποὺ διέκοψες συναντήσεις μ' ἕναν ἄνθρωπο γιὰ τὸν ὁποῖο αἰσθανόσουνα μιὰ ἁπλὴ συμπάθεια μόνο. Οἱ σκέψεις σου πάντως εἶναι σωστὲς κι' ἂν σκέπτοταν πολλὰ κορίτσια σὰν κι' ἐσένα δὲ θὰ συνέβαιναν τόσα δράματα στὴ ζωή. Δὲ νομίζω πὼς αὐτὸ θὰ σ' ἐμποδίση νὰ παντρευτῆς. Ὅταν ζῆς μιὰ κοινωνικὴ ζωὴ καὶ μετέχεις σὲ κοινὲς ἐκδηλώσεις δὲν μπορεῖς παρὰ νὰ συναντήσης τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶναι γιὰ σένα. Ποιὸς σοῦ εἶπε πὼς παντρεύονται μόνο οἱ ζωηρὲς κοπέλλες; Ἐγὼ νομίζω πὼς συμβαίνει τὸ ἀντίθετο.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΥΠΑΡΞΙ 1. — Γιὰ νὰ μὴν αἰσθάνεσαι τίποτα κοντά του θὰ πῆ πὼς δὲν τὸν ἀγαπᾶς. Μὲ τὴ φαντασία σου νομίζεις πὼς κάτι σὲ συνδέει μαζί του, ὅτι «σοῦ ἀρέσει ἡ ψυχή του» καὶ τὸν συμπαθεῖς «ψυχικά», ὅπως γράφεις. Αὐτὸ ὅμως δὲ φθάνει. Δὲν εἶναι ἀληθινὸς ἔρωτας. Ἂν δὲ ἐξακολουθήσης νὰ αἰσθάνεσαι τὸ ἴδιο θὰ εἶναι πιὸ τίμιο νὰ τοῦ τὸ πῆς παρὰ νὰ προσποιεῖσαι πὼς τὸν ἀγαπᾶς.

ΛΙΖΑ. — Μὲ συγχωρῆς ποὺ ἄργησα νὰ σοῦ ἀπαντήσω. Ἔκανες καλὰ ποὺ τοῦ ἔγραψες καὶ θὰ ἤθελα νὰ ξέρω ἂν σοῦ ἀπάντησε. Φυσικὰ ὅπως κι' ἡ ἴδια καταλαβαίνεις φταῖς ἐσὺ γιὰ τὴν κατάστασι ποὺ δημιουργήθηκε. Δὲν σκέφτεσαι σωστά. Δὲν ἔχει σημασία ποὺ ζῆ κανεῖς κι' ἀπὸ πόσες καλλονὲς περιστοιχίζεται, ὅταν εἶναι ἐρωτευμένος. Γι' αὐτὸν δὲν ὑπάρχει ἄλλη ἀπὸ τὴν κοπέλλα ποὺ ἀγαπᾶ. Φυσικὰ δὲν μπορῶ νὰ πῶ ὅτι οἱ γονεῖς σου σκέπτονται σωστά. Ἀλλὰ πάντοτε νὰ ξέρης πὼς ὅ,τι κάνουν εἶναι γιὰ τὸ καλό σου. Βρὲς κάποιο τρόπο νὰ τοὺς κάνης νὰ σκεφτοῦν σιγὰ - σιγὰ πιὸ προοδευτικά.

ΕΛΒΙΝ. — Νομίζω πὼς εἶναι καιρὸς νὰ σταματήσης τὶς ἀλλαγὲς καὶ τὶς δοκιμὲς καὶ νὰ προσπαθήσης νὰ παντρευτῆς οὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ποὺ φαίνεται πὼς πραγματικὰ ἀξίζει. Μόνο ποὺ δὲ βρίσκω πὼς τὸ αἴσθημά του γιὰ σένα εἶναι βαθὺ εἰλικρινές. Φοβᾶμαι πὼς θέλει μάλλον νὰ περνᾶ εὐχάριστα τὸν κοιρό του. Ἀπὸ σένα ὅμως ἐξαρτᾶται νὰ τὸν κάνης νὰ σκεφτῆ πιὸ σοβαρὰ γιὰ σένα. Οἱ ὑπεκφυγές του γιὰ τὸ γάμο, αὐτὸ δείχνουν. Κάνε τον νὰ τὸ σκεφτῆ αὐτός. Μὰ γιὰ νὰ γίνη αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νᾶσαι πιὸ φειδωλὴ στὶς παραχωρήσεις σου γιὰ νὰ μπορέσης νὰ κερδίσης καὶ τὴν ἐκτίμησί του. Προσπάθησε ἐπίσης νὰ καλλιέργήσης ἕναν ψυχικὸ δεσμὸ μαζί του ὅσο μπορεῖς πιὸ βαθύ.

Η ΜΥΡΤΩ

Η ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ...

...μόδας

ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑ. — Τὰ μονοκόμματα λεπταίνουν, ἀλλὰ καὶ οἱ ραφὲς ὅταν τοποθετηθοῦν κατάλληλα. Σεῖς νὰ τὸ κάνετε μονοκόμματο ποὺ συνηθίζεται πολὺ τώρα τελευταία. Τὸ ντεκολτὲ μπορεῖ νὰ τὸ κάνετε μπατὸ ἢ τριγωνικὸ ἂν ἔχετε κοντὸ λαιμό. Τὴ φούστα κάντε την ἴσια. Γιὰ τὴ μητέρα σας ἕνα μπροκὰρ σὲ γκρὶ σιέλ θὰ ἦτον πολὺ ὡραῖο, ἀφοῦ μάλιστα τῆς πηγαίνει τὸ θαλασσί. Γιὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ εἴδη ὑπάρχουν εἰδικὰ καταστήματα πίσω ἀπὸ τὴν Μητρόπολι, στὴν ὁδὸ Φιλοθέης.

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

.. κεντημάτων

ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΙΜΙΛΙΟΥ. — Θὰ δημοσιεύσουμε προσεχῶς τὸ σύμπλεγμά σας. Στὰ σεντόνια στὴ μέση, στὰ μοξιλάρια στὴν ἄκρη.

ΣΟΥΛΑ ΑΡΓΗΤΑΙΟΥ. — Θὰ δημοσιεύσουμε προσεχῶς τὸ σύμπλεγμά σας.

ΟΛΥΜΠΙΑ ΕΞΑΡΧΟΥ

...μαγειρικῆς

ΝΤΑΙΖΗ Μ. — Δὲν εἶναι εὔκολο νὰ γίνουν στὸ σπίτι οἱ σοκολάτες, τὰ σοκολατάκια καὶ οἱ καραμέλες. Οἱ μὲν σοκολάτες καὶ κόπο ἔχουν γιὰ νὰ γίνουν καὶ στοιχίζουν σχεδὸν τὸ ἴδιο, ἐκτὸς ἀπὸ ὡρισμένα σοκολατάκια ἁπλά, τῶν ὁποίων τὴ συνταγὴ θὰ σᾶς δώσω προσεχῶς. Ὅσον ἀφορᾶ τὶς καραμέλες χρειάζεται πεῖρα, εἰδικὰ ἐργαλεῖα καὶ ζαχαρόμετρο γιὰ νὰ δοκιμάζεται ἡ πυκνότης τῆς ζάχαρης. Καὶ γιὰ τὰ κρακεράκια θὰ σᾶς ἀπογοητεύσω. Αὐτὰ ζημιώνονται καὶ κόβονται σὲ μηχανές. Μόνο τὰ μπισκότα σαβουαγιὰρ γίνονται σχετικῶς εὔκολα στὸ σπίτι καὶ σᾶς δίνω τὴ συνταγή σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος.

ΡΑΝΙΑ Π. — Ἡ πιὸ κατάλληλη ὥρα γιὰ νὰ γίνη ἡ ἐφάπτισις εἶναι μεταξὺ 5 καὶ 6. Τὰ τελευταῖα χρόνια, ὅπως θὰ ξέρετε, γίνεται στὴν ἐκκλησία. Ἐκεῖ θὰ προσφέρετε τὶς «μαρτυρίες» καὶ τὰ κουφέτα. Δὲν εἴσθε ὑποχρεωμένη νὰ δεχτῆτε τοὺς προσκεκλημένους στὸ σπίτι. Ἂν ὅμως θέλετε νὰ ἑορτάσετε τὸ γεγονὸς τότε θὰ δεχτῆτε τὸν κόσμο στὸ σπίτι καὶ ἐκεῖ θὰ προσφέρετε πτι-φοὺρ καὶ λικὲρ γιὰ νὰ σᾶς εὐχηθοῦν ἢ πτι-φοὺρ μὲ ἀναψυκτικά: πορτοκαλάδα, λεμονάδα, βυσσινάδα. Στὴν περίπτωσι ποὺ ἡ γιορτὴ δὲν θὰ παραταθῆ ὡς ἀργά, τότε μόνο θὰ προσφέρετε δεύτερο γλυκὸ ἢ παγωτό. Τὸ παγωτὸ δὲν σᾶς τὸ συνιστῶ ἂν οἱ προσκεκλημένοι εἶναι ἀρκετοί. Γιὰ τὸ ἐράβδυ τὸ πρακτικώτερο ἀπ' ὅλα εἶναι νὰ ἔχετε «μπουφὲ

μπουφὲ τοποθετῆστε δύο ἁπλῆκες.

ΕΙΚΟΣΑΧΡΟΝΗ. Κορυδαλλό. — Ἡ μόδα τῆς πατινας ἄρχισε νὰ πέφτῃ. Καλὸ θὰ εἶναι λοιπὸν νὰ ἀποφύγετε τὴν πατινα. Κατασκευάστε ἕνα κρεβάτι σὲ ἁπλῆ μοντέρνα γραμμὴ ἀπὸ ξύλο κελεμπὲκ λουστραρισμένο στὸ φυσικό του χρῶμα. Τὸ λαμπρικὲν εἶναι πολὺ τῆς μόδας.

Καν ΒΛΑΧΟΥ. — Τὸ τηλέφωνό μου ἄλλαξε. Οἱ ἀναγνώστριες τῆς στήλης μου θὰ μοῦ τηλεφωνοῦν στὸ ἑξῆς στὸ 874-620.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

ΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΜΑΣ

ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΟΥΝ:

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

ΚΟΥΜΠΑΡΣΙΤΑ. — Ἀσφαλῶς πρέπει νὰ ἀρνηθῆτε ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν καθορισθῆ οἱ σχέσεις ἐπισήμως καὶ νὰ ἀπομακρυνθῆτε τὸ ταχύτερο.

ΜΙΑ ΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Α.Β.C. — Νὰ ἀκολουθήσετε τὴ συμβουλὴ τοῦ θείου σας ἰατροῦ, 3 — 4 ἐνέσεις τὸ μῆνα ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο ἐπὶ τρίμηνο. Ἐπίσης πρέπει νὰ ὁπλισθῆτε μὲ ὑπομονή. Εἶναι πράγματα ποὺ μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου διορθώνονται.

ΔΙΑΡΚΩΣ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ. — Κατ' ἀρχὴν πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ κάνετε ἀφαίρεσι τῶν ἀμυγδαλῶν καὶ ἐν συνεχεία ἐνέσεις προζυνὸν ἢ φεμινὸρμ τῶν 10.000 μονάδων 4—5 τὸ μῆνα ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο μία τὴν ἡμέρα καθὼς καὶ 3 ταμπλέτες τὴν ἡμέρα βιταμίνης Ε, ἐπὶ πλέον καλὴ τροφή.

ΣΤΕΝΟΧΩΡΗΜΕΝΗ ΚΟΠΕΛΛΑ Κ. — Ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ γίνῃ ὁ γάμος δὲν πρέπει νὰ βιάζεστε, μετὰ τὸ γάμο θὰ τακτοποιηθῆ τὸ ζήτημα. Στὸ μεταξὺ μπορεῖτε νὰ μεταχειριστῆτε ὑπόθετα ζυνοπλίξ ἕνα κάθε ὁράδυ ἐντὸς τοῦ κόλπου.

Ν. Π. — Δὲν ὑπάρχει λόγος ἀνησυχίας. Μόνο στὶς περιπτώσεις περιτονίτιδος εἰδικῆς φύσεως ὑπάρχει ὁ κίνδυνος στειρώσεως. Ἐπομένως τὰ ὅσα ἀναφέρετε στὴν ἐπιστολή σας δὲν ἀποτελοῦν λόγους στειρώσεως οὔτε ἔχουν ἐπίδρασι σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΜΙΚΡΟΥΛΑ — Μὲ τὴν πάροδο τοῦ χρόνου θὰ βελτιωθῆ ἡ κατάστασί σας, δὲν πρέπει νὰ εἶστε ἀνυπόμονη καὶ καλὸ εἶναι νὰ γίνῃ μιὰ ἐξέταση ἀφοῦ ἔχετε τόση μεγάλη ἀγωνία.

ΞΕΧΑΣΜΕΝΗ. — Πρόκειται περὶ ἐρεθισμοῦ συνεπείᾳ μικρομολύνσεως. Τοπικὲς πλύσεις μὲ χαμομήλι καὶ ἐσωτερικῶς δύο ταμπλέτες τὴν ἡμέρα Σύβεντολ ἀμὲ τὸ πρωΐ καὶ μία τὸ ὁράδυ. Ἐπίσης νὰ προσέξετε τὸ ζήτημα τῆς περιόδου γιατὶ οἱ ἀνεπάρκειες τῶν ὠοθηκῶν δημιουργοῦν τέτοιες καταστάσεις.

Α.Β.Γ.Δ., Λεύκα. — Ἡ θερμομέτρησι ἢ ἐνδοκολπικὴ ὅταν γίνεται ἢ ὠορρηξία παρουσιάζει δύο ἕως τρία δέκατα αὔξησι καὶ ἐπομένως κατάλληλη ἐποχὴ γιὰ σύλληψι.

ΜΑΡΙΑ, Βόλος. — Ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἐξέτασι τοῦ ἐκκρίματος γιὰ νὰ σᾶς δοθῆ μία ἀπάντησι, τώρα ἐφ' ὅσον μάλιστα ἔχετε θεραπευθῆ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀπαντήσω. Πάντως μὲ τὴν περίοδο εἶναι δυνατὸν νὰ δημιουργηθῆ παρόμοια κατάστασι.

ΑΥΓΟΥΛΑ. — Ἡ πάθησί σας δὲν ἔχει ἐπιδράσει ἐπὶ τῆς λεκάνης, ἡ ὁποία εἶναι ὅπως ὅλων τῶν γυναικῶν ἐπομένως ἀδίκως ἀνησυχεῖτε. Μὴ διστάζετε νὰ προχωρήσετε στὸ ζήτημα τοῦ γάμου.

ΧΑΜΕΝΑ ΟΝΕΙΡΑ. — Δὲ νομίζω ὅτι πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε. Ἀσφαλῶς θὰ πρόκειται περὶ ἀδένος κάπως διογκωμένου. Ἀλλὰ οὐτὰ ὅλα μετὰ τὶς ἐξετάσεις. Δὲν πρέπει νὰ σᾶς ἀπασχολῆ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἀπὸ τὴ μελέτη σας, ἐπίσης ἔχετε μεγάλη φαντασία. Δὲν ἀλλάζουν τόσο εὔκολα φῦλο οἱ ἄνθρωποι. Τέλος γιὰ νὰ τεθῆ τέρμα στὴν ὑπόθεσι σας πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε ἀπὸ γυναικολόγο.

Ι. ΕΥΘΥΜΙΟΥ

Κεφαλαλγία
Δυσπεψία
Στομαχικές
διαταραχές

Ἕνα ἕως δύο δισκία
"Αλκα-Σέλτζερ
σ' ἕνα ποτήρι νερό

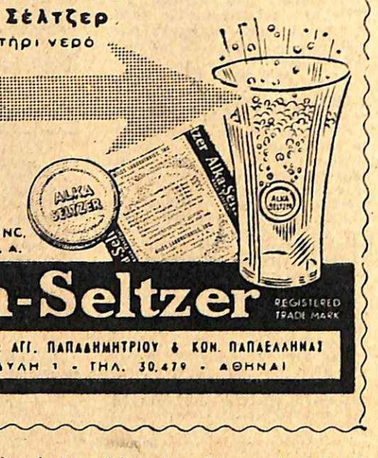

Προϊόν τῶν
Ἀμερικανικῶν
Ἐργοστασίων
MILE' LABORATORIES, INC.
U. S. A.

Alka-Seltzer
REGISTERED TRADE MARK

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΓΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & ΚΟΝ. ΠΑΠΑΕΛΛΗΝΑΣ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 1 - ΤΗΛ. 30.479 - ΑΘΗΝΑΙ

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΞΑΝΘΙΩΤΙΣΣΑ. — Γιὰ τὰ αἰσθηματικά σας ζητήματα γιὰ τὰ ὁποῖα μοῦ γράφετε δὲ μοῦ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐπεκταθῶ στὴ στήλη αὐτή. Δὲν εἶναι ὅτι μειονεκτεῖτε καὶ παθαίνετε αὐτά, ἀλλ' εἶναι γιατὶ δὲν ταιριάζετε. Τὰ αἰσθήματα πρέπει νὰ εἶναι ἀμοιβαῖα. Ἐν πάσῃ περιπτώσει σᾶς συνιστῶ νὰ κανονίσετε δικό σας τρόπο ζωῆς καὶ νὰ παίρνετε ἡσημέρι ὁράδυ πρὸ τοῦ φαγητοῦ ἀπὸ μιὰ κουταλιὰ τοῦ γλυκοῦ πασινεβρὸλ καὶ γιὰ λίγο διάστημα ἀπὸ ἕνα κουφέτο προμπαμὶλ μετὰ τὸ φαγητό. Ἐπίσης καλὸ θὰ σᾶς ἔκαναν μερικὲς ἠλεκτροθεραπεῖες.

ΠΟΛΥΜΝΙΑΣ. — Ὁ πονοκέφαλος μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ πολλὲς καὶ διάφορες αἰτίες. Μπορεῖ νὰ εἶναι ἄνευ σημασίας καὶ νὰ προέρχεται ἀπὸ κανένα κρυολογηματάκι, ὅπως μπορεῖ νὰ εἶναι καὶ προειδοποίησι καμμιᾶς σοβαρῆς ἀρρώστειας. Ὅταν ἡ κεφαλαλγία εἶναι μεγάλη καὶ ἐπίμονη καὶ δὲν ὑποχωρεῖ μὲ τὰ συνηθισμένα γνωστὰ παυσίπονα, τότε πρέπει νὰ γίνωνται ὡρισμένες ἐργαστηριακὲς ἐξετάσεις καὶ ἔρευνες, γιὰ νὰ ὀρεθῆ ἀν πρόκειται γιὰ καμμιὰ παλιὰ ἀγνοημένη σύφιλι, ποὺ χτύπησε στὸ μυαλὸ καὶ στὰ νεῦρα ἢ γιὰ κανέναν ὄγκο τοῦ ἐγκεφάλου ἢ καὶ γιὰ τίποτε ἄλλο.

ΑΤΥΧΗ ΜΑΝΑ. — Γράφετε ὅτι τὸ παιδί σας εἶναι ἐξυπνο καὶ λογικὸ καὶ ὅτι τὸ μόνο ποὺ παρουσιάζει εἶναι ὅτι νομίζει ὅτι ἡ ἀστυνομία τὸν κυνηγᾶ νὰ τὸν συλλάβῃ ἢ ὅτι νομίζει ὅτι ἡ γειτονισσά σας τοῦ κάνει μάγια καὶ θέλει νὰ τὸ δηλητηριάσῃ. Λυποῦμαι, ἀλλ' εἶμαι ὑποχρεωμένος γιὰ τὸ καλὸ τοῦ παιδιοῦ σας νὰ μὴ σᾶς κρύψω τὴν ἀλήθεια. Τὸ παιδί σας πάσχει ἀπὸ μανία καταδιώξεως, δηλαδὴ ἀπὸ σχιζοφρένεια καὶ πρέπει ἐπειγόντως νὰ τὸ θάλετε σὲ νευροψυχιατρικὴ κλινική, ἴσως τὸ σώσετε. Ἀφῆστε τὶς αἰσθηματολογίες.

Κ. ΓΑΡΟΦΑΛΙΔΗΣ

Ο ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Κ. Π. — Μὲ τὸ θέμα τῶν γυαλιῶν τοῦ ἡλίου ἔχουν δημιουργηθῆ πραγματικὰ πολλὰ προβλήματα. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι ἀν βλάπτουν τὰ μάτια ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐμποδίζουν μερικὲς ἀπὸ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος νὰ πέσουν στὰ μάτια. Φαίνεται πὼς γίνεται κάτι τέτοιο ὅταν κατὰ σύστημα φοράῃ κανεὶς γυαλιὰ ἀπὸ τὸ πρωΐ ὡς τὸ ὁράδυ χωρὶς διακοπῆ καὶ ὅταν τὰ γυαλιὰ εἶναι φτηνογυαλιά, κυρίως φυσικὰ ἀπὸ ἀπόψεως γυαλιοῦ καὶ ὄχι σκελετοῦ. Οἱ εἰδικοὶ συμφωνοῦν ὅτι τὸ κρύσταλλα Καλομπὰρ εἶναι τὰ καλύτερα καὶ τελείως ἀβλαβῆ. Λοιπὸν ἀπαντῶ στὰ ἐρωτήματά σας: "Ὅταν τὸ γυαλὶ εἶναι Καλομπὰρ δὲν ἔχει σημασία τὸ χρῶμα, ἀρκεῖ νὰ μὴ σᾶς κουράζῃ. Τὰ πολὺ θαμπὰ καὶ πολὺ χρωματιστά, κουράζουν. Ὁ σκελετὸς δὲν ἔχει σημασία. Περισσότερο ρόλο ἐδῶ παίζει τὸ γοῦστο καὶ ἡ μόδα καὶ ὁπως ξέρετε, τὰ περὶ μόδας καὶ μάλιστα γυναικείας εἶναι ἀνεξάντλητα. Φυσικά, κανένας λόγος δὲν ὑπάρχει γιὰ νὰ φοράτε καὶ τὸ ὁράδυ γυαλιά.

Α. Μ. ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΗΣ Ε. — Τὸ γράμμα σας ἤρθε στὰ χέρια μου καὶ δὲν πειράζει, σᾶς ἀπαντῶ μὲ τὴν πρώτη εὐκαιρία. Φαίνεται μᾶλλον πὼς οἱ ἀνωμαλίες αὐτὲς εἶναι ἀπὸ τὴ ἡλικίας σας μὲ συμμετοχὴ σοβαρῆ τῶν συναισθημάτων ποὺ σᾶς γέννησε ὁ πρόσκαιρος ἀποχωρισμός σας κοντά σας. Σᾶς συνιστῶ νὰ παίρνετε μιὰ ἑβδομάδα πρὶν τὴν κανονικὴ ἡμερομηνία τῆς περιόδου ἢ μέχρι ὁλοτελοῦ σταματήσῃ, ἀπὸ τρία χάπια Λαρυγκάτιλ τὴν ἡμέρα. Ἕνα πρωΐ, ἕνα μεσημέρι, ἕνα ὁράδυ, στὴ μέση τοῦ φαγητοῦ. Ἐπίσης νὰ κάνετε μιὰ ἔνεσι τὴν ἑβδομάδα Λουτοκυκλίνη τῶν 10 χλστ. Παίρνετε ἐσωτερικῶς γιὰ τὰ νεῦρα σας καλμονευρίνη καὶ κάνετε μερικὲς ἐνέσεις κολτσιέρωμιτης ἐνοφλέβιες.

ΚΑΜΕΛΙΑ. — Τὸ ὑποστερόλ εἶναι πολὺ καλὸ φάρμακο, ποὺ βοηθάει στὴν καλύτερη ἀνάλυσι καὶ ἀφομοίωσι τῶν λιπῶν στὸν ὀργανισμό, ὅπως ἐπίσης καὶ τὴν καλύτερη ἔκκρισι τῆς χολῆς. Ἐλαττώνει μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο τὴ χοληστερίνη τοῦ αἵματος καὶ εἶναι ἐπίσης πολὺ χρήσιμο φάρμακο γιὰ διάφορες ἀρρώστειες, ὅπως ἡ παχυσαρκία, οἱ παθήσεις τοῦ σπληνιοῦ, τῶν νεφρῶν, ἡ ὑπερχολιστερναιμία, τὰ ἐκζέματα καὶ οἱ ψωριάσεις κ.λ.π. κ.λ.π. ἡ δόσις εἶναι 4—6 χαπάκια τὴν ἡμέρα σὲ κοῦρες 3—4 ἑβδομάδων.

ΜΑΡΑΜΕΝΟ ΓΙΑΣΕΜΙ. — Δυστυχῶς καὶ πάλι δὲν μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω. Ἡ ἐσωτερικὴ ὀφθαλμοπληγία ὀφείλεται σὲ διαφορες αἰτίες καὶ ἡ θεραπεία εἶναι ἀνάλογη μὲ τὴν αἰτία ποὺ τὴν προκαλεῖ. Ἑπομένως μόνο μία προσωπικὴ καὶ λεπτομερὴς ἐξέτασις ἀπὸ ἕναν καλὸ ἰατρὸ θὰ μποροῦσε νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημά σας.

Ε.Ι.Κ. Γ. 61. — Πολὺ σᾶς εὐχαριστῶ καὶ γιὰ τὸ γράμμα σας καὶ γιὰ τὰ συγχαρητήριά σας. Ὅπως βλέπετε, εἶμαι κάπως δικαιολογημένος ποὺ ἄρνησα νὰ σᾶς ἀπαντήσω, ὅμως, γιατὶ ἀναβάλλετε διαρκῶς; Θὰ εὐχαριστηθῶ νὰ σᾶς δῶ ὕστερ' ἀπὸ τόσον καιρό. Πρέπει σιγὰ - σιγὰ νὰ ὑπερνικήσουμε αὐτὴ τὴν κατάστασι τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τῆς ἀνήσυχης ἀναβλητικότητος. Θυμᾶστε πὼς σᾶς τὸ ἐλέγαμε. Εἶναι μιὰ περίοδος αὐτή, περίοδος ἐνοχλητικὴ καὶ δυσάρεστη, τὸ ξέρω, περίοδος ἴσως ποὺ παρατείνεται, ὅμως εἶναι μία περίοδος ποὺ θὰ περάσῃ σίγουρα. Ἐξακολουθεῖστε νὰ χρησιμοποιῆτε κατὰ σύστημα σὰν κατευναστικὸ τῶν νεύρων τὴν κολμονευρίνη ἢ τὸ νοβατρονάλ, ποὺ εἶναι καὶνεούργιο καὶ καλὸ φάρμακο. Ἐπίσης παίρνετε κάθε Δευτέρα, Τρίτη καὶ Τετάρτη, ἑκάστης ἑβδομάδος ἀπὸ τρία χαπάκια ἐντεροδιοφὸρμ τὴν ἡμέρα ἕνα πρωΐ, ἕνα μεσημέρι, ἕνα ὁράδυ μετὰ τὸ φαγητό. Κάθε Πέμπτη δὲ βάζετε ἀπὸ μιὰ λινκουέτα περαντρὲν τῶν 25 χλστ. κάτω ἀπὸ τὴ γλώσσα σας νὰ λυώνῃ. Μία κάθε Πέμπτη. Ἂς περάσουν ἕνας - ἑνάμισης μῆνας μὲ αὐτὴ τὴ θεραπεία καὶ τὰ ξαναλέμε. Καὶ πάλι σᾶς εὐχαριστῶ καὶ κουράγιο. Ὅλα θὰ περάσουν.

ΣΤΙΓΜΑΤΙΣΜΕΝΟΝ. — Δὲν ὑπάρχει τόσος δὰ λόγος νὰ στενοχωριέστε καὶ νὰ πικρένεστε γιὰ κάτι ποὺ γίνεται ἄλλωστε εὔκολα καλὰ καὶ χωρὶς ἐγχείρησι πλαστικὴ φυσικά. Στὴ θέσι σας ὑπάρχουν χιλιάδες μὲ ζωγραφισμένα στίγματα στὸ στῆθος ἢ στὰ χέρια (τατουάζ). Ἰδίως πολλοὶ ναυτικοὶ ἔχουν τέτοια ποικίλα σχέδια. Ὅμως μὲ τὴν ἐφαρμογὴ ἐνδοδερματικῶς καὶ ἐπιδερμικῶς ἐνὸς εἰδικοῦ δξέος (ἐφαρμογὴ ποὺ θὰ γίνῃ μόνο ἀπὸ γιατρὸ ποὺ κατέχει τὸ πρᾶγμα), τὸ τατουάζ ἐξαφανίζεται καὶ σὲ 2—3 μῆνες δὲν θὰ ὑπάρχῃ τίποτε. Λοιπὸν μηδὲν ἀπελπισία.

ΕΛΠΙΔΑ. — Παρὰ τὶς διαβεβαιώσεις σας, φαίνεται βεσπολνὶς ὅτι... δὲν διαιτᾶσθε κανονικά, τουλάχιστο καθ' ὅ τι ἀφορᾶ τὸν κύκλο τῆς ἐσωτερικῆς σας λειτουργίας. Τρώγετε μαῦρο ψωμὶ ἀντὶ ἄσπρο, τρώγετε τακτικὰ φροῦτα, τρώγετε καθημερινῶς χορταρικὰ καὶ κυρίως χόρτα μεσημέρι, ὁράδυ στὸ φαγητό σας, τρώγετε τὸ πρωΐ μιὰ καλὴ φέτα μαῦρο ψωμὶ μὲ βούτυρο καὶ μέλι καὶ νὰ δῆτε πόσο θὰ ἐνεργεισθῆ κανονικὰ καὶ κάθε ἡμέρα. Κι' ἔτσι καὶ οἱ ἀδιαθεσίες θὰ φύγουν καὶ οἱ πονοκέφαλοι θὰ περάσουν καὶ τὰ κέφια σας θὰ ξαναρθοῦν.

ΛΑΝΑ - ΛΑΛΙΑ. — Ἀπαντῶ καὶ στὰ δυὸ γράμματά σας, τὸ ἕνα ἀπὸ 25 καὶ τὸ ἄλλο ἀπὸ 31 Ἰουλίου. Γιὰ τὰ ἴδια θέματα, νοσοκαΐνης, παντοθετικοῦ ὀξέος καὶ βασιλικοῦ πολτοῦ σᾶς ἔχω καὶ ἄλλες φορὲς ἀπαντήσει. Δὲν θὰ μὲ πείραζε νὰ κάμω καὶ σήμερα τὸ ἴδιο ἀν δὲν ἦταν τόσο δύσκολο νὰ ἀπαντάη κανεὶς σὲ ἐρωτήματα ποὺ ἀνάγονται στὶς σφαῖρες τῆς θεωρίας τῆς θεραπευτικῆς τῶν φαρμάκων. Κάθε «μήπως» καὶ κάθε «ἐὰν» καὶ κάθε «πῶς» κάθε μιᾶς ἀπὸ τὶς πολυπληθεῖς ἐρωτήσεις σας παίρνουν δεκάδες ἀπαντήσεων καὶ συνεπῶς εἶναι ἀδύνατο νὰ τὶς δώσω. Ὅμως ἀπὸ τὰ διαδοχικὰ γράμματά σας τὰ σχετικὰ μὲ τὶς ἐνέργειες τῶν φαρμάκων διακρίνω ὅτι παρα - ἀσχολεῖσθε μὲ αὐτὰ καὶ αὐτὸ ἴσως νὰ μὴν εἶναι τὸ κανονικὸ στὴν ὑγεία σας. Ἔχετε δηλαδὴ μιὰ «ψύχωσι» ἂς ποῦμε γιὰ τὰ φάρμακα καὶ τὶς ἐνέργειές τους. Θὰ σᾶς συνεβούλευα νὰ μὴν ἀσχολῆσθε τόσο πολὺ γιατὶ αὐτὸ θὰ σᾶς κάνῃ νευρικὴ ἢ θὰ σᾶς στερήσῃ πολλὲς χαρὲς τῆς ζωῆς. Μοῦ γράφετε ὅτι μόλις εἴσθε 35 — 36 χρόνων «Μόλις». Συμφωνῶ κι' ἐγὼ μαζί σας. Πρὸς τί λοιπὸν αὐτὴ ἡ ἀγωνία γιὰ τὰ γεράματα; Ἀφῆστε νὰ φθάσετε στὰ 50 καὶ τότε βλέπομε Θεοῦ θέλοντος. Ἀφῆστε ἀπὸ τώρα τὶς νοσοκαΐνες, τοὺς βασιλικοὺς πολτούς, τὶς μαγιὲς τῆς μπύρας καὶ τὰ παρα - ἀμινο - βωνζοϊκὰ ὀξέα. Κάνετε κανονικὴ - ὑγιεινὴ ζωή, διατηρῆστε κανονικὸ βάρος καὶ τὸ πολὺ - πολὺ ἐπισκεφθεῖτε ἕνα γιατρὸ νὰ σᾶς καθορίσῃ μιὰ κούρα διατηρήσεως, ἀλλὰ σύμφωνα μὲ τὰ δικά σας δεδομένα καὶ τὴν ἰδιοσυγκρασία σας. Τὰ ἄλλα, οἱ διάφορες ἐρωτήσεις καὶ οἱ ἀπαντήσεις τους, οἱ γενικὲς εἶναι θέμα ἐγκυκλοπαιδικῆς μορφώσεως καὶ συνεπῶς ἀνάλογων βιβλίων ἢ λεξικῶν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΙΑ. — Καμμιὰ ἀπόλυτη σχέσι δὲν ἔχουν οἱ ἱστολυτικὲς ἀμοιβάδες καὶ ἡ χολοκυστοπάθεια μὲ τὸ ζήτημα ποὺ μοῦ ἀναφέρατε καὶ ποὺ δικαιολογημένα σᾶς κρατάει δεμένη ψυχικὰ τὴ ζωή σας. Ἡ θεραπεία του εἶναι δυνατή, δυστυχῶς ὅμως ὄχι δι' ἀλληλογραφίας. Δὲν ξέρω ἂν θὰ μποροῦσε νὰ σᾶς βοηθήσῃ τὸ βιβλίο μου, στὸ ὁποῖο ὑπάρχει εἰδικὸ ἐκτεταμένο ἄρθρο γιὰ τὸ ζήτημα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει. Πωλεῖται στὸ βιβλιοπωλεῖο τοῦ Ζαχαρόπουλου ἔχει τίτλο «Πορτραῖτα Ὑγείας». Γιὰ τὰ νεῦρα σας παίρνετε καλμονευρίνη. Τὸ ὁράδυ ἂν ἔχετε ἀϋπνίες, νοβατρονάλ. Ἐπίσης δοκιμάστε ἐβῖτ τρία τὴν ἡμέρα ἐπὶ 3 μῆνες.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ. — Στὴν ὑπόθεσί σας ὑπάρχει θεραπεία. Βγάλετε τὶς ἀμυγδαλές σας μὲ πρώτη εὐκαιρία, δὲν ἔχετε νὰ φοβᾶστε τίποτα. Ὅμως κάνετε ὁπωσδήποτε τὴν ἐξῆς θεραπεία: Κάθε Σάββατο μία ἔνεσι νεοστερὸν τῶν 50 χλστ. Κάθε ἡμέρα ἀπὸ δυὸ χαπάκια (ἕνα πρωΐ, ἕνα ὁράδυ) ντιενοεστρὸλ τῶν 0,0003 (3 δεκάκις χλστ.). Κάθε ὁράδυ πρὸ τοῦ ὕπνου ἀπὸ ἕνα κουτάλι τῆς κομπόστας καλμονευρίνη.

ΚΡΙΝΟΛΟΥΛΟΥΔΟ Θ. Α. — Ἂς σᾶς δῆ πρῶτα ἕνας λαρυγγολόγος μήπως στ' ἀλήθεια ἔχετε «κρεατάκια» ὅπως λέτε ἢ καμμιὰ κρυπτικὴ ἀμυγδαλίτιδα στὶς κρύπτες τῆς ὁποίας παραμένουν πολλὲς φορὲς ὑπολείμματα τροφῶν ποὺ σήπονται καὶ ἀργότερα προκαλοῦν δυσοσμία. Κάτι ἀπὸ τὰ δυὸ ἀσφαλῶς θὰ εἶναι.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ». — Ἂν λέτε γιὰ τὴ νόσο τῶν Νῆμων καὶ Πῆκ, πρόκειται γιὰ μιὰ ἰδιοσυστατικὴ ἐανθωμάτωσι συχνὰ οἰκογενειακὴ ποὺ προσβάλλει κυρίως τοὺς Ἑβραίους καὶ ὀφείλεται στὴν ὑπερφόρτωσι τοῦ δικτυοενδοθηλιακοῦ ἱστοῦ ἀπὸ φωσφατίδες. Δὲν ξέρω ἂν σᾶς ἱκανοποίησα. Ἡ ἐξέλιξις τῆς νόσου ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν κακοήθεια ἢ τὴν καλοήθεια τοῦ περιστατικοῦ. Αὐτὰ θυγείνου ἀπὸ σχετικὲς ἀναλύσεις αἵματος κ.λ.π. Κληρονομικὴ κατὰ κυριολεξία δὲν εἶναι. Κατὰ τὴν ἔννοια δηλαδὴ τῆς μεταδιδάσεως στοὺς ἀμέσους ἀπογόνους. Ὅμως εἶναι οἰκογενής. Αὐτὰ θέλουν ὅμως πολλὲς ἐξηγήσεις. Ἡ νόσος εἶναι σπανιοτάτη καὶ γι' αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ σὲ εἰδικὸ ἐκλαϊκευτικὸ ἄρθρο. Πάρτε με στὸ τηλέφωνο (615.760) νὰ σᾶς δώσω ὅτι καὶ ὅσες πληροφορίες θέλετε.

Σ. Σ. — Οἱ ἐγχειρήσεις ἐξασθενίζουν πάντα τὸν ὀργανισμὸ καὶ γι' αὐτὸ αὐτὸς πρέπει νὰ εἶναι καλὰ προετοιμασμένος ἀπὸ πρίν. Ὅμως μιὰ ὑπόθεσις ποὺ ἄρχισε δὲν μπορεῖ νὰ μείνῃ καὶ στὴ μέση. Γι' αὐτὸ συνεχίστε τὴ διαιτά σας, ὄχι ζωϊκὰ λίπη σὲ ἄφθονία, ὄχι αὐγὰ καὶ ἐντόσθια καὶ παίρνετε δέκα ἡμέρες τὸ μῆνα λάδι φαγητοῦ μιὰ κουταλιὰ τῆς σούπας κάθε πρωΐ νηστική. Γιὰ τὶς κουπερὸς ἢ ριζικὴ θεραπεία εἶναι ἄλλη. Συνήθως ἐφαρμόζομε τοπικὴ διαθερμοπηξία καὶ ἀργότερα πάγο ἀνθρακικοῦ ὀξέος. Ἔχω ἰδῆ θαυμάσια ἀποτελέσματα μὲ τὴ μέθοδο αὐτὴ καὶ μᾶλλον δὲν ὑπάρχει ἄλλη. Τὸ ἀσφέστιο μὲ τὴ βιταμίνη C μᾶλλον εἶναι ἀδιάφορη ὑπόθεσι.

ΕΛΒΙΝ. — Ἡ ὠοσπογγίωσις, κυρία μου, δὲν εἶναι νόσος κληρονομική. Εἴσθε ἄλλως τε τόσο νέα ὥστε εἶναι κρῖμα νὰ χαλᾶτε τὴν εὐτυχία σας μὲ τέτοιες ἀνόητες (συγχωρῆστε μου τὴ λέξι) σκέψεις. Εἶναι βέβαια νόσος διαθεσική καὶ προσβάλλει τὶς γυναῖκες, ἀλλὰ κυρίως μεταξὺ 13 καὶ 17 ἐτῶν. Περάσατε ἑπομένως τὴν κρίσιμη ἡλικία καὶ ἀφοῦ ἐν τῷ μεταξὺ παντρευτῆκατε καὶ ἔχετε καὶ περίοδο κανονικὴ δὲν ἔχετε νὰ φοβᾶστε τίποτα. Προσθέτω χρονογραφικά, ὅτι σήμερα ἡ νόσος θεραπεύεται ὅταν ἡ ἄρρωστη προσφύγῃ στὸ γιατρὸ μὲ τὰ πρῶτα συμπτώματα. Συμπέρασμα: Δὲν ἔχετε ὠοσπογγίωσι καὶ δὲν θὰ πάθετε. Ἂν πορ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἠσυχάσετε φροντίστε λίγο νὰ ἠρεμήσετε ψυχικὰ μὲ τὴ βοήθεια τοῦ γιατροῦ τῆς ἐμπιστοσύνης σας ποὺ σὲ μιὰ - δυὸ συναντήσεις μαζί του θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ σᾶς ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἔχετε νὰ φοβᾶστε τίποτα κι' ἔτσι νὰ θεραπευθῆτε.

ΝΙΚ. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

ΜΑΡΑΜΕΝΗ ΓΑΡΔΕΝΙΑ. — Ἡ ἐγχείρησις γιὰ τὴν ἐξαφάνισι τῶν ρυτίδων τοῦ προσώπου καὶ τοῦ λαιμοῦ καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνάταξι (ξανατέντωμα) τοῦ δέρματος εἶναι πάντοτε ἀποτελεσματικὴ ἐφ' ὅσο θὰ ἐκτελεσθῆ ἀπὸ πεπειραμένο εἰδικὸ χειρουργό. Εἶναι τελείως ἀνώδυνη καὶ γενικὰ ἀκίνδυνη. Θὰ χρειασθῆ νὰ παραμείνετε 1—2 ἡμέρες στὴν Ἀθήνα. Θὰ ἦταν προτιμότερο νὰ εἶχα μιὰ φωτογροφία τοῦ προσώπου μόνο χωρὶς κανένα «ρετοὺς» καὶ μὲ φωτισμὸ κατάλληλο ὥστε νὰ φαίνεται ἡ κάθε λεπτομέρεια ὡς πρὸς τὸ θέμα τῆς χαλαρώσεως καὶ ρυτιδώσεως τοῦ δέρματος. Ἐπίσης πρέπει νὰ μοῦ στείλετε ἀκριβῆ διεύθυνσί σας, καθὼς καὶ νὰ μοῦ γράψετε τὴν ἡλικία σας, γιὰ νὰ μπορῶ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ὑπεύθυνα σὲ κάθε τί ποὺ ζητᾶτε σχετικὰ μὲ τὴν ἐγχείρησι αὐτή.

ΤΑΚΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ Ν. Μ. Χ. — Τὰ διεσταλμένα τριχοειδῆ εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαλειφθοῦν ἐνίοτε μὲ καυτηριάσεις γαλβανικοῦ ρεύματος. Γιὰ τὰ μπιμπίκια σᾶς συνιστῶ τὴν τακτικὴ χρῆσι τῆς λοσιὸν «Σουλφίν». Μὲ αὐτὴ θὰ σᾶς σταλοῦν πλήρεις ὁδηγίες γιὰ τὴ θεραπεία σπειριῶν νεότητος (ἀκμῆς) καὶ μπιμπικιῶν.

ΜΑΧΗΝ Γ., Πάτρας. — Δυστυχῶς, ἀγαπητή μου, δὲν κατορθώνω νὰ ἀπαντῶ σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις ἰδιαιτέρως. Ἐλπίζω νὰ παρακολουθῆτε τὸ περιοδικὸ ὥστε νὰ διαβάσετε τὴν ἀπάντησί μου. Καθὼς ἐπανειλημμένα ἔχω γράψει εἶναι ἀδύνατο γ' ἀδυνατίσετε ἐὰν δὲν ἐλαττώσετε τὴν τροφή. Θὰ τὸ καταφέρετε εὐκολώτερα μὲ τὰ χάπια «Πρελουντίν» ποὺ θὰ παίρνετε σύμφωνα μὲ τὴν ὁδηγία ὥστε νὰ κατευναστῆ αὐτὴ ἡ λαιμαργία ποὺ μοῦ περιγράφετε. Θὰ ζυγίζεσθε δυὸ φορὲς τὴν ἑβδομάδα σὲ κιλά. Γιὰ τὸ ὕψος σας 1.54 πρέπει νὰ ζυγίζετε 52 κιλά. Θὰ καταργήσετε τελείως τὰ ζυμαρικὰ καὶ γλυκά. Θὰ τρέφεσθε μὲ κρέας καὶ ψάρι ἰσχνό, κοτόπουλο καὶ αὐγά. Τὸ φαγητό σας θὰ εἶναι ψητὸ καὶ ὁραστὸ χωρὶς διόλου βούτυρο, λάδι ἢ σάλτσες. Θὰ τὸ συνοδεύετε μὲ χόρτα μὲ λεμόνι, ὡμὲς σαλατες καὶ φροῦτα. Μὲ μισὴ φρυγανιὰ τὸ μεσημέρι καὶ ἄλλη μισὴ τὸ ὁράδυ. Ὑγρὰ ἐν γένει θὰ πίνετε μόνο τρία ποτήρια τὸ πολὺ τὴν ἡμέρα. Ἐννοεῖται ὅτι ἐπειδὴ εἴσθε 17 ἐτῶν θὰ πρέπει πρώτιστα νὰ ἐρωτήσετε τὸ γιατρό σας ἐάν

Τὰ σπὸρ καὶ ἡ ὀμορφιά

ΤΟ ΤΕΝΙΣ

Εἶναι τὸ σπὸρ ποὺ μπορειτε νὰ κάνετε εἴτε σὲ παραθαλάσσιο εἴτε σὲ ὀρεινὸ μέρος βρισκόσαστε. Δὲν εἶναι δύσκολο νὰ βρῆτε ἕνα δάσκαλο νὰ σᾶς μάθη.

Πιθανὸν νὰ ἔχετε καὶ καμμιὰ φίλη νὰ ξέρη καὶ νὰ σᾶς μάθη τὶς πρῶτες ἀσκήσεις.

Στὸν τόπο μας, ἀντίθετα ἀπ' ὅ,τι συμβαίνει στὶς ἄλλες χῶρες, τὸ τένις δὲν εἶναι πολὺ διαδεδομένο καὶ περιορίζεται μόνο στὴν ἀνώτερη τάξι. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό, γιατὶ πρόκειται γιὰ ἕνα σπὸρ ὠφελιμώτατο στὴν ἁρμονικὴ διαμόρφωσι τοῦ σώματος. Φυσικὰ τὰ καλύτερα ἀποτελέσματα τοῦ τένις ἐπιτυγχάνονται ὅταν παίζετε σὲ γήπεδο τρέχοντας ἐδῶ καὶ κεῖ γιὰ νὰ χτυπήσετε τὴ μπάλα. Ἔτσι μιὰ παχύσαρκη ἀποκτᾶ εὐλύγιστο σῶμα, ἐνῶ μιὰ ἀδύνατη ποὺ πιθανὸν νὰ μὴν ἔχη ὄρεξι, θὰ διαπιστώση ὅτι στὸ τέλος τοῦ παιχνιδιοῦ εὐχαρίστως θὰ ἔτρωγε ἕνα καλὸ πιάτο. Καλὸ θὰ εἶναι οἱ ἀδύνατες νὰ παίζουν λιγώτερο χρονικὸ διάστημα ἀπ' τὶς παχειές.

ΤΟ ΠΟΔΗΛΑΤΟ

Νά κι' ἕνα ἄλλο σπὸρ ὑγιεινὸ καὶ διασκεδαστικό, ποὺ ὅσο πάει καὶ ξεχνιέται στὶς μεγάλες πόλεις, ἐξ αἰτίας τῶν ἄλλων μέσων μεταφορᾶς: τὸ ποδήλατο. Τὸ ποδήλατο ἐπιτρέπει μεγάλους περιπάτους καὶ ταυτό-

χρονα κάνει ὄμορφες γάμπες.

Ἂν κάνετε διοδρομὲς μὲ κοπιαστικὲς ἀναβάσεις καὶ μὲ μεγάλη προσπάθεια θὰ ἀποκτήσετε σιγὰ - σιγὰ ὡραῖο γαστροκνήμιο (τὸ πίσω πολὺ μέρος τῆς γάμπας). Αὐτὸ ἰδίως γιὰ ὅσες ἔχουν ἀδύνατες γάμπες. Ἀντίθετα, ἂν κάνετε πετάλι δυνατὰ καὶ γρήγορα σὲ ὁμαλὸ ἔδαφος, φορώντας ἂν εἶναι δυνατὸ μακρὺ μάλλινο ποιντελόνι— ποὺ προκαλεῖ ἀναγκαστικὰ ἄφθονη ἐφίδρωσι, θὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὰ περιττὰ λίπη καὶ θὰ ἀποκτήσετε ὡραίες γάμπες καὶ χυτοὺς μηρούς.

Καὶ τέλος μάθετε κι' ἕνα μυστικό. Ὅταν κάνετε ποδήλατο, φροντίστε ν' ἀναπνέετε βαθειὰ καὶ ρυθμικά.

ΠΑΤΗΡ ΥΙΟΣ ΚΑΙ... ΘΑΛΑΣΣΑ!

Ὠφέλιμη γυμναστικὴ τοῦ μπαμπᾶ μὲ τὸ γυιό στὴν ἀμμουδιὰ μιᾶς ἑλληνικῆς ἀκρογιαλιᾶς

Ὅταν μπαμπᾶς καὶ γυιὸς κάνουν μπάνιο στὴν ἀκρογιαλιά, εἶναι μιὰ μοναδικὴ εὐκαιρία γιὰ ν' ἀποκτήση τὸ παιδάκι ἕνα γερὸ καὶ ρωμαλέο σῶμα μὲ μερικὲς ἀσκήσεις. Λέγοντας ἀσκήσεις δὲν ἐννοοῦμε τίποτα τὸ ἀνιαρὸ γιὰ τὸ παιδί. Οἱ παρακάτω ἀσκήσεις, π.χ., δὲν ἔχουν τίποτα τὸ σχολαστικό. Δὲν θυμίζουν γυμναστική, ἀλλὰ παιχνίδια. Καὶ μάλιστα παιχνίδια στὰ ὁποῖα τὸ παιδάκι μπορεῖ νὰ δώση ὀνόματα μὲ τὴ φαντασία του.

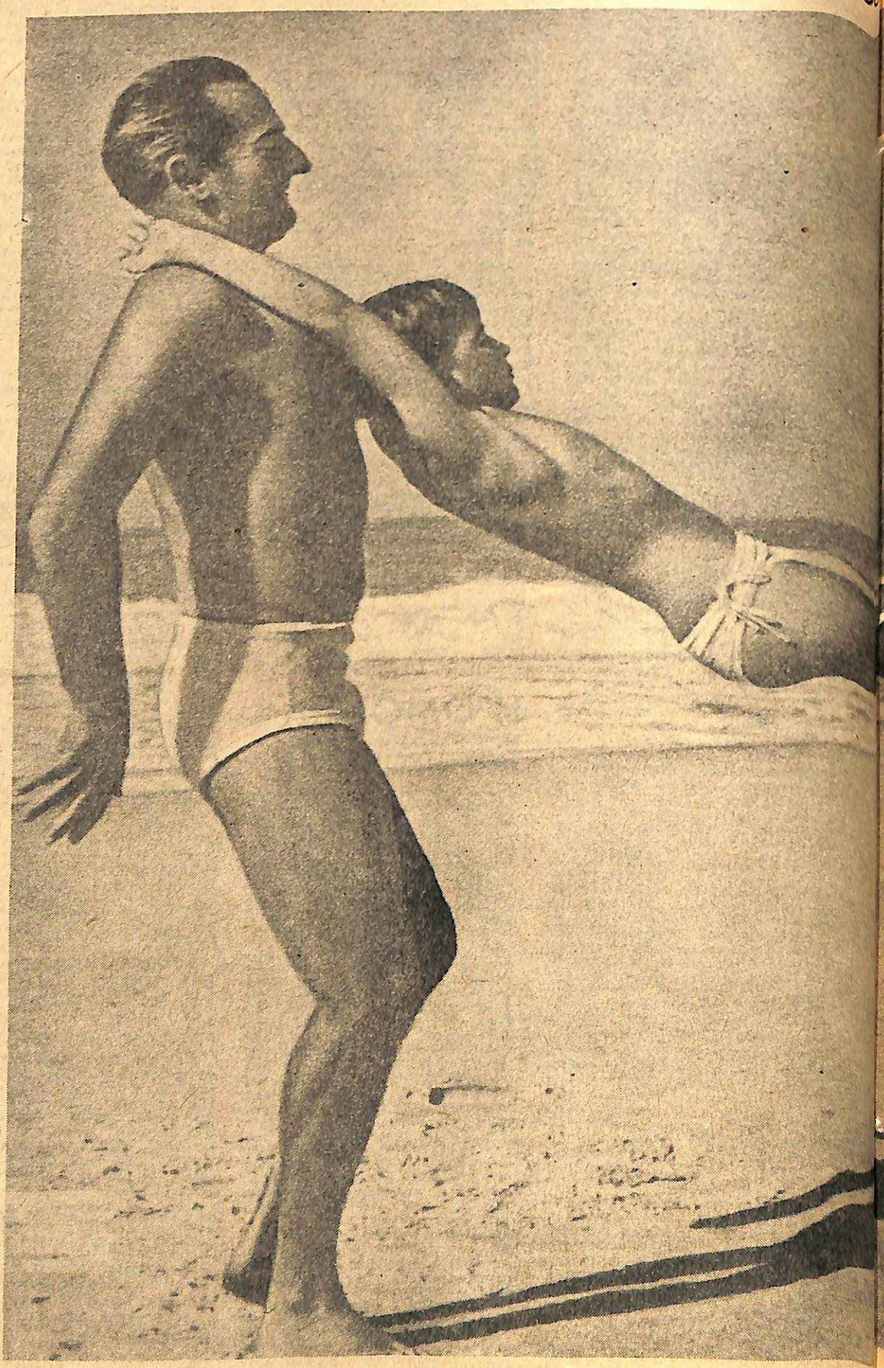

ΕΤΣΙ ΜΙΑ ΠΕΡΙΣΤΡΟΦΗ δυναμώνει τοῦ μὲν μπαμπᾶ τὸν αὐχένα καὶ τὴ ράχη, τοῦ δὲ παιδιοῦ τοὺς ὤμους καὶ τὰ μπράτσα. Τὰ χέρια πιάνονται στὸ λαιμὸ τοῦ μπαμπᾶ καὶ κρατιοῦνται γερὰ τὸ ἕνα μὲ τὸ ἄλλο. Ὅταν τὸ παιδὶ ἐκτινάσσεται μπαμπᾶς περιστρέφει τὸ σῶμα του κι' ἐκεῖνος.

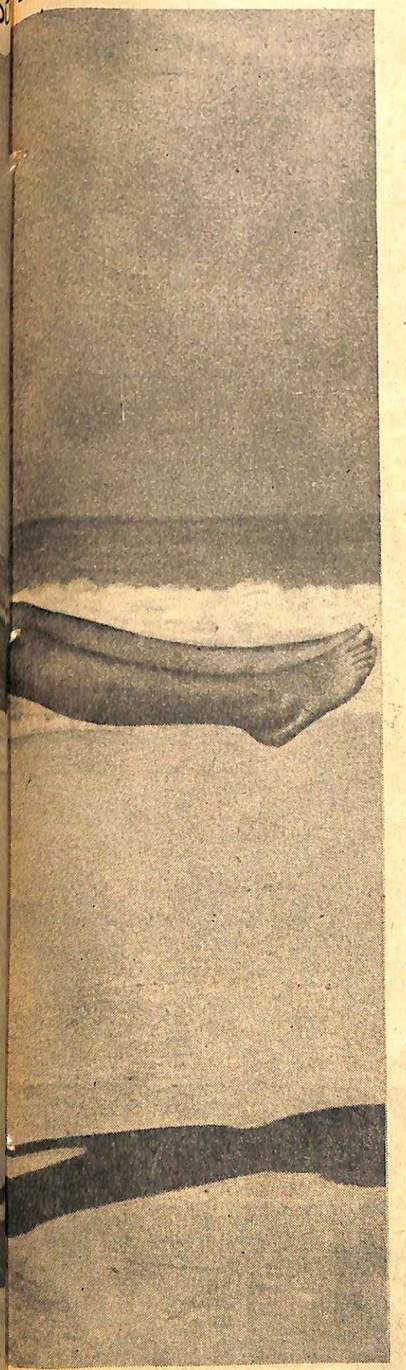

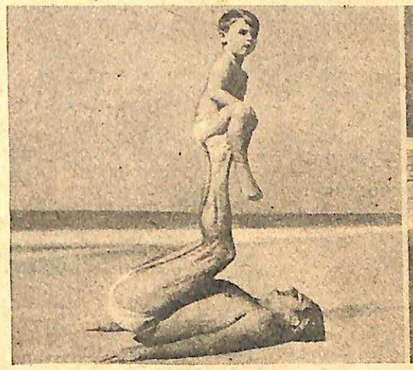

Ἡ ἄσκησι αὐτὴ εἶναι κατάλληλη γιὰ νὰ δυναμώσουν τὰ πόδια καὶ ἡ κοιλιὰ τοῦ πατέρα. Ὁ μπαμπᾶς ξαπλώνει χάμω μὲ τὴν πλάτη, μαζεύει τὰ πόδια, ὁ πιτσιρίκος κάθεται στὰ πέλματα τῶν ποδιῶν τοῦ πατέρα κι' ὕστερα σηκώνεται ψηλὰ (ἀριστερά). Δεξιά: ὁ μπαμπᾶς περνάει ἕνα σεντόνι τοῦ μπάνιου στὶς μασχάλες τοῦ μικροῦ καὶ τὸν κάνει νὰ πηδήση ψηλά. Ἡ ἄσκησι εἶναι καλὴ γιὰ τὰ πόδια τοῦ μικροῦ καὶ τοὺς ὤμους τοῦ μπαμπᾶ.

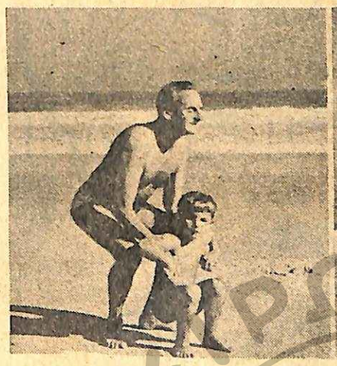

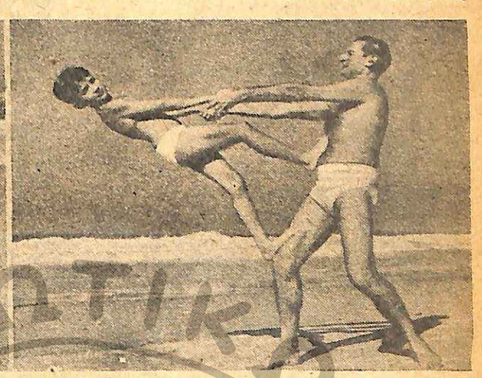

Οἱ δυὸ βάτραχοι —ἔτσι θὰ μπορούσαμε νὰ ἀποκαλέσουμε τὴν ἄσκησι ἀριστερά. Ὁ μπαμπᾶς κι' ὁ μικρὸς εἶναι σκυμμένοι ὁκλοδὸν στὸ ἔδαφος. Ὁ πατέρας ἔχει πιάσει γερὰ ἀπὸ τὶς μασχάλες τὸ παιδάκι καὶ πηδοῦν ταυτόχρονα ψηλά. Δυναμώνει τοὺς μῦς. Δεξιά: Ὁ μπαμπᾶς κρατᾶ τὸν μικρὸ ἀπὸ τὰ χέρια, ἐνῶ αὐτὸς ἔχει στηρίξει τὸ ἕνα πόδι στὸ στῆθος καὶ τὸ ἄλλο στὸ μηρό. Δυναμώνει μῦς καὶ ὤμους τοῦ παιδιοῦ, ράχη τοῦ πατέρα.

Ὁ πατέρας κρατᾶ τὸ χέρι τοῦ μικροῦ καὶ τὸν κάνει νὰ πηδήση. Εἶναι θαυμάσια ἄσκησι γιὰ τοὺς μηροὺς καὶ τὰ πόδια τοῦ πατέρα καὶ γιὰ τὸ ἀριστερὸ χέρι τοῦ μικροῦ. Δεξιά: Γιὰ νὰ φιλήση τὸ μπαμπά του, ὕστερα ἀπὸ τόσα παιχνίδια, ὁ μικρὸς περνᾶ τὰ πόδια στοὺς ὤμους τοῦ μπαμπά του. Στὴ θέσι αὐτὴ τὸν φέρνει μ' ἕνα ἀπότομο ἀνασήκωμα ὁ μπαμπάς. Εἶναι μιὰ ἄσκησι ποὺ δυναμώνει τοὺς μῦς τῶν ποδιῶν καὶ κοιλιᾶς τοῦ παιδιοῦ.

ΤΑ ΒΑΜΜΕΝΑ ΜΑΛΛΙΑ

ΕΝΑ ΛΕΠΤΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΕΘΕΛ Μπένσον βγῆκε ἀπὸ τὸ κομμωτήριο χωρὶς νὰ τολμήση νὰ κυττάξη στὸν καθρέφτη τὰ μαλλιά της. Τί τῆς εἶχε ἔρθει νὰ πῆ «ναί» ὅταν τὴ ρώτησε ἡ Μάρτζη ἂν ἤθελε νὰ τῆς ἀνοίξη τὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν της;

Τώρα τὸ εἶχε μετανοιώσε, μὰ ἦταν πιὰ ἀργά. Στάθηκε ἔξω ἀπὸ μιὰ βιτρίνα καὶ κύτταξε μὲ πρόπο τὸ κεφάλι της. Ἦταν σχεδὸν εὐχάριστο αὐτὸ ποὺ ἔνοιωσε. Τὰ μαλλιά της κοντὰ ἀνοιχτόχρωμα καὶ φωτεινὰ ἦταν πολὺ ὄμορφα. Δὲν εἶχε ἀλλάξει καὶ τόσο ὅσο περίμενε. Πῶς θὰ παρουσιαζότανε ὅμως στὸ Μπρέντη μὲ βαμμένα μαλλιά;

Ἔπρεπε νὰ κάνη κάτι νὰ μὴν τὴ δοῦν ἀπότομα μὲ βαμμένα μαλλιά. Νὰ τὰ κρύψη ὅσο μποροῦσε, γιὰ σήμερα τουλάχιστο. Σὲ μιὰ βιτρίνα εἶδε ἕνα μπλὲ βελουδένιο καπελάκι μὲ πέταλα. Μπῆκε καὶ τὸ φόρεσε. Δὲν τῆς ἔκρυβε πολὺ τὰ μαλλιά. Ἴσα, ἴσα τοὺς τόνιζε τὸ χρῶμα. Τὸ εἶπε στὴν κυρία τοῦ μαγαζιοῦ.

— Τόσο τὸ καλύτερο. Ἔχετε θαυμάσια μαλλιά. Εἶναι ὅ,τι χρειάζεται γιὰ τὴν ἄνοιξι, εἶπε αὐτή.

Τὴν ἄνοιξι. Ποιά ἄνοιξι; Ἡ Ἔθελ δὲν εἶχε ἰδέα πῶς ἦταν ἄνοιξι. Ἐρχόταν πολὺ ἀπότομα τὸ καλοκαίρι στὸ Μπρέντη. Ἀγόρασε τὸ καπέλο, τὸ φόρεσε καὶ ἔφυγε. Ἦταν καιρὸς νὰ φύγη ἀπὸ τὴ Ντωβίλ.

Πῆγε νὰ πάρη τὸ λεωφορεῖο γιὰ τὸ Μπρέντη.

— Τί χαριτωμένη ποὺ εἶστε σήμερα, μὶς Ἔθελ; Δὲν ἤξερα πῶς εἴσαστε στὴν πόλι, ἄκουσε δίπλα της μιὰ φωνή.

Ἦταν ἡ κυρία Μάστερς. Ἡ Ἔθελ κατάλαβε πῶς κύτταζε τὰ μαλλιά της. Τὰ ἔχασε κι' ἄρχισε νὰ μιλάη γιὰ τὴν ἄνοιξι. Ἡ κυρία Μάστερς τῆς πρότεινε νὰ τὴν πάη στὸ Μπρέντη μὲ τὸ αὐτοκίνητο ποὺ τὸ ὡδηγοῦσε ὁ γυιός της.

— Δὲν εἶναι χαριτωμένο τὸ καπελάκι τῆς μὶς Ἔθελ, ρώτησε τὸ γυιό της, τὸν Τσάρλς ὅταν ξεκίνησαν.

— Προτιμῶ ὅ,τι εἶναι ἀπὸ κάτω εἶπε ὁ Τσάρλς καὶ κύτταξε χαιμογελώντας τὰ μαλλιά της.

Ἡ Ἔθελ κοκκίνισε. Ὁ Τσάρλς ἦταν ἕνας σοβαρὸς νέος ποὺ ποτὲ δὲν ἔκανε κοπλιμέντα. Ἡ Ἔθελ ἄρχισε πάλι νὰ μιλάη γρήγορα γιὰ τὴν ἄνοιξι.

— Θὰ ἔρθετε βέβαια στὸ γεῦμα τῆς ἐκκλησίας εἶπε ἡ κυρία Μάστερς.

Θρέ μου τὸ γεῦμα τῆς ἐκκλησίας. τὸ εἶχε ξεχάσει. Εἶχε μάλιστα ἑτοιμάσει καὶ δυὸ πῆτες. Δὲν μποροῦσε νὰ μὴν πάη. Ἔπρεπε ἀπόψε κι' ὅλας νὰ τοὺς ἀντιμετωπίση ὅλους.

— Θὰ ἔρθω νὰ σᾶς πάρω μὲ τὸ αὐτοκίνητο, τῆς εἶπε ὁ Τσάρλς ὅταν φτάσανε στὸ σπίτι της.

Ἡ Ἔθελ στὴν κάμαρά της κύτταξε τὸ μπλὲ της φόρεμα καὶ ἔβλεπε πῶς δὲν ταίριαζε καθόλου μ' αὐτὰ τὰ λαμπερὰ κοντὰ μαλλάκια. Ἔπρεπε κάπως νὰ τὸ ζωηρέψη. Ἔβεσε στὸ λαιμὸ μιὰ φαρδειὰ κορδέλα ποὺ τῆς εἶχαν χαρίσει οἱ μαθήτριές της. Ἔψαξε καὶ βρῆκε καὶ κάτι χρυσὰ σκουλαρίκια ποὺ τῆς εἶχε χαρίσει ἡ κυρία Μάστερς. Τὰ φόρεσε.

Τώρα ὅμως ἦταν ἀπαραίτητο καὶ τὸ κοκκινάδι στὰ μάγουλα καὶ στὰ χείλη. Γιὰ τὰ μαλλιά της ὅμως δὲν μποροῦσε νὰ κάνη τίποτα. Λαμποκοποῦσαν ἀκόμα καὶ στὸ μισοσκότεινο.

Ὅταν μπῆκαν μὲ τὸν Τσάρλς στὴν αἴθουσα ποὺ δινότανε τὸ γεῦμα ἔγινε ὅ,τι φοβότανε ἡ Ἔθελ. Ὅλοι γύρισαν καὶ τοὺς κύτταξαν.

Ἡ Ἔθελ ἦταν βέβαιη πῶς ὅλοι κύτταζαν τὰ μαλλιά της, ἀλλὰ κανεὶς δὲν τῆς εἶπε τίποτα γι' αὐτά. Τῆς εἶπαν μόνο πῶς ἀπόψε ἦταν πολὺ χαριτωμένη καὶ πῶς τῆς πήγαιναν θαυμάσια τὰ σκουλαρίκια.

Ὁ Ντάβιντ Ντρέϊκ ἔβαλε τὶς φωνές.

— Ἔθελ, ποῦ εἴσαστε τόσα χρόνια;

Ἐκάθησε ἀπέναντί της καὶ τὴν περιποιότανε σ' ὅλο τὸ γεῦμα. Μετὰ τῆς πρότεινε νὰ πάνε στὴ Ντωβίλ γιὰ παγωτό. Μὰ ἡ Ἔθελ δὲν ἤθελε καὶ ὁ Τσάρλς εἶπε πῶς θὰ τὴν πήγαινε αὐτὸς στὸ σπίτι. Ἤθελε νὰ βοηθήση στὸ σερβίρισμα ὅπως πάντα, ἀλλὰ ὅλοι τὴ σταματοῦσαν νὰ τῆς μιλήσουν. Τὰ εἶχε χαμένα. Ἄλλοτε σερβίριζε χωρὶς κανεὶς νὰ τὴν προσέχη. Δὲν ἤξερε τί νὰ κάνη. Γιὰ νὰ κρύψη τὴν ταραχή της μιλοῦσε, γελοῦσε ὅλην τὴν ὥρα.

— Τί κάνατε τὰ μαλλιά σας κι' εἶναι τόσο ὄμορφα, φώναξε ἡ μικρὴ Ντόρις, καὶ ἤρθε νὰ τὴν ἀγκαλιάση.

Ἡ Ἔθελ κοκκίνισε καὶ ἔφυγε τρέχοντας ἀπὸ τὴν αἴθουσα.

— Πάω νὰ βοηθήσω στὴν κουζίνα, εἶπε.

Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως τὰ πράγματα ἦταν πιὸ δύσκολα. Εἶχε μάθημα στὸ σχολεῖο τοῦ κυρίου Μπρέντ καὶ ἂν αὐτὸς ἀνακάλυπτε πῶς εἶχε βάψει τὰ μαλλιά της μποροῦσε νὰ τὴν διώξη. Ἔπρεπε νὰ κάνη κάτι γιὰ νὰ μὴν προσέξουν τὰ παιδιὰ τὰ μαλλιά της. Ἀντὶ νὰ φορέση τὸ συνηθισμένο της φόρεμα ἔβαλε μιὰ φούστα καὶ μιὰ μπλούζα. Στὸ λαιμό της ἔδεσε ἕνα κορδελάκι καὶ τὸ στερέωσε μὲ μιὰ καρφίτσα.

Φαίνεται ὅτι τὸ κόλπο της ἔπιασε γιατὶ ὅλα τὰ παιδιὰ τὴν τριγύριζαν, τῆς ἔκαναν ἐρωτήσεις, ἀλλὰ δὲν πρόσεχαν τὰ μαλλιά της.

Ὅταν τελείωσε τὸ μάθημα ἦταν πιὸ ἥσυχη. «Ἀρχίζω νὰ συνηθίζω φαίνεται», σκέφθηκε.

*

Στὴν πόρτα τὴν περίμενε ὁ Τσάρλς. Θὰ πήγαινε στὴ Ντωβίλ καὶ ἤθελε νὰ τὴ ρωτήση ἂν ἤθελε τίποτα ἀπὸ κεῖ. Ἡ Ἔθελ ἤθελε ν' ἀγοράση μαλλί τῆς θείας της καὶ πῆγε μαζί του. Ὅταν γύρισαν στὸ Μπρέντρη ἀνακάλυψε πῶς δὲν ἦταν τὸ χρῶμα ποὺ ἤθελε.

— Δὲν πειράζει. Αὔριο θὰ ξαναπάω καὶ ἔρχομαι καὶ σᾶς παίρνω γιὰ νὰ τὸ ἀλλάξετε, εἶπε ὁ Τσάρλς.

Ὁ Τσάρλς ἦταν ἕνας σοβαρός, ἥσυχος καὶ ἐργατικὸς νέος. Δὲ μιλοῦσε πολύ. Ἦταν πιὰ καλοκαίρι κι' ἕνα βράδυ ποὺ γυρίζανε ἀπὸ μιὰ συγκέντρωσι στάθηκαν κάτω ἀπὸ ἕνα δέντρο νὰ δοῦν τὴ λίμνη. Οἱ θόρυβοι τοῦ καλοκαιριοῦ γέμιζαν τὸν ἀέρα.

Ὁ Τσάρλς ἔβαλε τὸ χέρι του στὴ μέση τῆς Ἔθελ

— Σκεφτόμουν Ἔθελ ὅτι ἐσὺ κι' ἐγώ... Σταμάτησε λίγο. Θέλω ἐσὺ καὶ ἐγώ.... Θέλω.... ξανάπε.

— Κι' ἐγὼ θέλω, εἶπε ἡ Ἔθελ ψιθυριστά

*

Ὅλος ὁ κόσμος χάρηκε ὅταν ἔμαθε ὅτι ὁ Τσάρλς θὰ παντρευότανε τὴν Ἔθελ. Ἦταν πολὺ συμπαθητικοὶ κι' ἀγαπητοὶ στὴν πόλι κι' οἱ δυό. Τὸ σπίτι τους γέμισε δῶρα. Ὁ Τσάρλς παρ' ὅλο ποὺ στὸ ἀγρόκτημά του εἶχε τὰ πάντα ἤθελε ν' ἀγοράζη κάθε μέρα διάφορα πράγματα γιὰ τὴν Ἔθελ.

Ἡ Ἔθελ σκεπτότανε τὰ μαλλιά της. Ἤθελε νὰ εἶναι ὄμορφα στὸ γάμο της ἀλλὰ ὄχι πολὺ χτυπητά. Πῆγε στὴ Μάρτζη.

— Θέλω νὰ μοῦ βάψης τὰ μαλλιὰ ὅπως τὴν ἄλλη φορά, τῆς εἶπε.

— Μὰ δὲν σᾶς τὰ ἔχω βάψει καμμιὰ φορά, εἶπε ἡ Μάρτζη.

— Μοῦ τὰ ἔβαψες τὴν τελευταία φορά, εἶπε ἡ Ἔθελ.

— Δὲν σᾶς τὰ ἔβαψα τὴν τελευταία φορά. Εἶχα πολὺ δουλειὰ καὶ ἔκανα λάθος. Σᾶς ἔβαλα τὴ συνηθισμένη κρέμα ποὺ σᾶς βάζω. Μόνο ποὺ τώρα τὴ φτιάχνουμε ἀλλοιῶς καὶ κοστίζει περισσότερο. Θέλετε νὰ τὰ βάψουμε τώρα;

— Ὄχι, εἶπε ἡ Ἔθελ. Δὲν ξέρω πῶς μοῦ φάνηκε. Ὄχι, μὴν τὰ βάψετε. Νομίζω πῶς εἶναι καλύτερα ἔτσι.

ΑΙΝ ΧΟΜΕΡ ΓΟΥΩΡΚΕΡ.

Ἡ πούδρα COTY
στοὺς πιὸ μοντέρνους
χρωματισμοὺς διατίθεται τώρα καὶ σὲ
μικρὸ κουτὶ ποὺ
μόλις παρελήφθη

ΑΛΜΑ

ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ
ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ
Ι. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5—8
Ἀκαδημίας 78 Τηλ 25 226

Γιὰ τὸ Καθημερινό λουτρό σας
Ἐλατόλ
ΔΑΜΒΕΡΓΗ
σᾶς φρεσκάρει

ΟΙ ΑΟΡΑΤΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΟΙ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΥΗΓΟΥΜΕΝΩΝ: 'Ο Τζόννυ τοῦ Μισσισιπῆ ἔχει ἀναλάβει μὲ τοὺς δυὸ φίλους του, τὸν Τέντ καὶ τὸν Πάτ, νὰ ἀνακαλύψουν τοὺς ληστὲς ποὺ κάθε βράδυ σκοτώνουν καὶ ἕναν κάτοικο τῆς μικρῆς πόλεως Ράβσον. 'Αφοῦ δὲν ἀνακαλύπτουν τίποτα, ἀποφασίζουν νὰ φτιάξουν γύρω ἀπὸ τὴν πόλι ἕναν φράχτη ἀπὸ ψηλοὺς κορμοὺς δέντρων. Στὸ μεταξὺ ὁ ἀρχιληστὴς Νόρτον, ποὺ ἔχει τραυματισθῆ ἐνῶ τὸν κατεδίωκε ὁ σερίφης τοῦ Ράβσον, μαζεύει ξυλοκόπους ἀπὸ τὸ δάσος καὶ τοὺς ὑπόσχεται νὰ τοὺς κάνη μετόχους στὸ χρυσωρυχεῖο του ἂν τὸν βοηθήσουν νὰ τιμωρήσῃ τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως. Τὸ πρῶτο βράδυ ὁ Νόρτον φεύγει γιὰ νὰ βάλῃ σὲ ἐφαρμογὴ τὸ σχέδιό του μὲ τὸν Μάρντρυ.

5ον "Οταν ἔμεινε μόνος ὁ γέρο χωρικός, ἄρχισε νὰ σκέπτεται σοβαρὰ τὴν κατάστασι ποὺ εἶχε δημιουργηθῆ καὶ τοὺς κινδύνους ποὺ διέτρεχε.

«Δὲν κύτταζα τὴ δουλειά μου, σκεπτόταν. Τί ἤθελα νὰ περιμαζέψω ἕναν ἰδιοκτήτη χρυσωρυχείου μὲ σπασμένο πόδι! Ποιος ξέρει αὐτὴ ἡ ἱστορία τί πρόκειται νὰ μοῦ δημιουργήσῃ!»

Στὸ μεταξὺ ὁ Νόρτον καὶ ὁ Μάρντρυ ἔτρεχαν μέσα στὴ νύχτα. Κάποια στιγμὴ ὁ ξυλοκόπος ρώτησε:

— Ποῦ πᾶτε, ἀρχηγέ;

— Θὰ τὸ δῆς σὲ λίγο.

Πραγματικά, ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὴν ὥρα οἱ δυὸ καβαλλάρηδες ἔφτασαν στὰ χρυσωρυχεῖα τοῦ Νόρτον.

— Αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδιοκτησία μου, ποὺ θὰ πάρω πίσω γρήγορα, εἶπε ὁ τελευταῖος. "Εχω τὸ κλειδὶ τοῦ κρυφοῦ δωματίου ὅπου ἐναποθήκευσα τὸ χρυσάφι. Κατέβα κάτω.

Οἱ δυὸ ἄντρες ξεκαβαλλίκεψαν καὶ προχώρησαν μὲ προσοχὴ πρὸς τὰ οἰκήματα.

— Μὴν κάνης θόρυβο..., εἶπε ὁ Νόρτον. Νὰ εἶσαι ἕτοιμος νὰ πυροβολήσῃς.

— Φαίνεται πὼς δὲν ὑπάρχει κανένας ἐδῶ, εἶπε ὁ Μάρντρυ.

— Γιὰ νὰ δοῦμε.

'Ο Νόρτον προχώρησε καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα.

— Κανένας δὲν φυλάει τὰ χρυσωρυχεῖα! εἶπε. Δὲν σκέφτηκαν κὰν ὅτι μποροῦσα νὰ εἶχα ἀποθέματα.

Οἱ δυὸ ἄντρες προχώρησαν μέσα κι' ὕστερα κατέβηκαν μιὰ καταπακτὴ μὲ τὴ βοήθεια μιᾶς λάμπας πετρελαίου. "Υστερα ὁ Νόρτον ἄνοιξε μιὰ κρυφὴ πόρτα καὶ οἱ δυὸ ἄντρες μπῆκαν σ' ἕνα μικρὸ δωμάτιο, ποὺ δὲν εἶχε οὔτε παράθυρο οὔτε φεγγίτη.

— Χρυσάφι! ἀναφώνησε γεμάτος θαυμασμὸ ὁ Μάρντρυ.

Πάνω σ' ἕνα τραπέζι ὑπῆρχαν μερικὰ σακκουλάκια.

—Ναί, χρυσάφι, εἶπε ὁ Νόρτον. Μὲ αὐτὸ θὰ δώσουμε τὴ μάχη γιὰ νὰ πάρω πίσω τὰ δικαιώματά μου. Τώρα, θὰ τὸ μετοφέρουμε ὅλο αὐτό, Μάρντρυ. Κι' ὕστερα θὰ τινάξουμε τὸ χρυσωρυχεῖο στὸν ἀέρα. "Εχω ἐδῶ καὶ δυναμίτη.

'Ο Μάρντρυ ἔδεσε δυὸ - δυὸ τὰ σακκουλάκια μὲ τὸ χρυσάφι καὶ τὰ φόρτωσε στὸ ἄλογο τοῦ Νόρτον. "Οταν τέλειωσε, ὁ Νόρτον τοῦ εἶπε:

— 'Εγὼ θὰ προηγηθῶ. 'Εσὺ ἄναψε τὸ φυτίλι τῆς δυναμίτιδος καὶ σὲ πέντε λεπτὰ ἔλα νὰ μὲ βρῆς.

"Ετσι κι' ἔγινε. 'Ο Νόρτον προχώρησε μὲ τὸ ἄλογό του, ὅσο πιὸ γρήγορα τοῦ τὸ ἐπέτρεπε ἡ κατάστασί του κι' ὅταν ἔφτασε σὲ ἕνα ὡρισμένο σημεῖο σταμάτησε, περιμένοντας τὸν Μάρντρυ. Πράγματι, ἔπειτα ἀπὸ μερικὰ λεπτὰ ἔφτασε καὶ ὁ Μάρντρυ. Οἱ δυὸ κακοποιοί, εἶχαν τὰ μάτια τους στηλωμένα πρὸς τὸ μέρος τοῦ χρυσωρυχείου. Σὲ λίγο μιὰ τρομερὴ λάμψι ἔσκισε τὰ σκοτάδια τῆς νύχτας καὶ τὴν ἀκολούθησε μιὰ τρομερὴ βροντή. 'Ασφαλῶς ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως τοῦ Ράβσον θὰ εἶχαν ξυπνήσει καὶ θὰ εἶχαν πεταχτῆ στοὺς δρόμους ἀναρωτόμενοι πιὸ καινούργιο κακὸ τοὺς εἶχε βρῆ.

'Ικανοποιημένος ὁ Νόρτον ἐπέστρεψε στὸ σπίτι τοῦ Γκλάσνερ, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Μάρντρυ. 'Εκεῖ ὁ ἀρχικακοποιὸς ἔδωσε ἕνα σακκουλάκι χρυσάφι στὸ σύντροφό του, λέγοντάς του:

— Πάρτο, τὸ κέρδισες μὲ τὸν κόπο σου... Καληνύχτα καὶ αὔριο τὸ βράδυ στὶς ἐννέα!

—Εὐχαριστῶ, ἀφεντικό. Θὰ συνεργαστοῦμε καλά.

— Αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ ἡ ἀρχή! Κάθε βράδυ θὰ ὑπάρχῃ ἕνας κάτοικος λιγώτερος στὸ Ράβσον. Κάθε βράδυ καὶ μιὰ καινούργια καταστροφὴ θὰ τοὺς μάθῃ ποιὸς εἶμαι.

■ —Αὐτὴ εἶναι ἡ ἰδιοκτησία μου, εἶπε ὁ Νόρτον, δείχνοντας τὸ χρυσωρυχεῖο.

Οἱ μικροί μας ἀναγνῶστες γνωρίζουν ἤδη τοὺς καρποὺς τοῦ ἀρχιστόριχου μίσους τοῦ Νόρτον! Κάθε βράδυ ὁ Νόρτον συνεκέντρωνε γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι τῆς τραπεζαρίας τοῦ Γκλάσνερ, τοὺς ξυλοκόπους ποὺ εἶχαν γίνει ληστὲς καὶ ἕνας ἄντρας κατέβαινε στὸ Ράβσον γιὰ νὰ ἐκτελέσῃ τὴν ἐγκληματική του ἀποστολή.

"Ενα πρωῒ κατέφθασε στὸ σπίτι τοῦ γέρο Γκλάσνερ, ὁ Μάρντρυ.

— Σοῦ φέρνω ἕνα εὐχάριστο νέο, εἶπε στὸ Νόρτον.

— Τί συμβαίνει; ρώτησε ὁ τελευταῖος.

— 'Ο Τζόννυ τοῦ Μισσισιπῆ ξαναγύρισε στὸ Ράβσον! 'Ισχυρίζεται ὅτι θὰ ἐξουδετερώσῃ τοὺς ληστὲς - φαντάσματα!

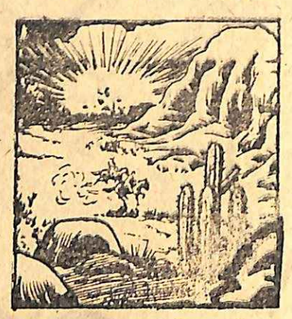

■ Μιὰ τρομακτικὴ λάμψι ἔσκισε τὰ σκοτάδια τῆς νύχτας.

— "Α! Γύρισε ὁ Τζόννυ τοῦ Μισσισιπῆ; εἶπε ὁ Νόρτον. Τὸν περίμενα ἀπὸ καιρό... Θ' ἀναμετρηθοῦμε! Τζόννυ τοῦ Μισσισιπῆ, θὰ σοῦ πάρω τὸ κεφάλι!...

Λίγες μέρες ἀργότερα κατέφθασε στὸν Γκλάσνερ ἕνας ἄλλος ξυλοκόπος.

— Τὸ ἀφεντικὸ εἶναι ἐδῶ; ρώτησε τὸ γέρο χωρικὸ ποὺ κοιβόταν στὸ κατώφλι τοῦ σπιτιοῦ του.

— Τὸ ἀφεντικό; Ποιὸ ἀφεντικό; εἶπε ὁ Γκλάσνερ. 'Εγὼ εἶμαι τὸ ἀφεντικὸ ἐδῶ.

'Ο ξυλοκόπος, χωρὶς νὰ τοῦ δώσῃ ἀπάντησι, προχώρησε μέσα στὸ σπίτι.

— Κάτι τὸ συντροφαρτικό! εἶπε στὸ Νόρτον ποὺ ἦταν ξαπλωτένος στὸ κρεβάτι του, φτιάχνοντας φράχτη γύρω ἀπὸ τὸ Ράβσον.

—Φράχτη; Τρελλάθηκαν, ἐσφαλῶς!

— 'Εκεῖνο ποὺ εἶναι βέβαιο, ἀφεντικό, εἶναι ὅτι θὰ ἔχουμε δυσκολίες τώρα γιὰ νὰ μποῦμε στὴν πόλι...

—Δὲν θὰ τοὺς περάσῃ, εἶπε ὁ Νόρτον μοζεύοντας τὰ φρύδια του. Θὰ βροῦμε τὸν τρόπο νὰ περάσουμε.

'Αδύνατον, ἀφεντικό, ἔχουν φρουροὺς στὶς εἰσόδους.

— Κοιλά, πήγαινε τώρα νὰ ξεκουραστῆς καὶ θὰ βροῦμε τὸν τρόπο...

Τρεῖς μέρες πέρασαν χωρὶς οἱ συμμορίτες τοῦ Νόρτον νὰ μπορέσουν νὰ περάσουν τὸ φράχτη. Στὸ τέλος τῆς τρίτης μέρας ὁ Νόρτον ποὺ ἔκανε βόλτες ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, ἀνοφώνησε: «Τὸν βρῆκα τὸν τρόπο καὶ εἶναι μεγαλοφυής!»

✤

"Ας ξαναγυρίσουμε τώρα στὸ Ράβσον. "Εχουν περάσει μερικὲς μέρες καί, παρὰ τὸ φράχτη καὶ τὴν σύστησι φύλαξι, κάθε νύχτα οἱ ληστὲς σκοτώνουν κάποιον.

— Μιὰ ἐξήγησι ὑπάρχει μονάχα, εἶπε ὁ Τζόννυ στοὺς φίλους του. "Οτι οἱ ληστὲς κατερθώνουν καὶ μπαίνουν στὴν πόλι ἀφοῦ δὲν μποροῦμε νὰ ὑποψιαστοῦμε κανέναν κάτοικο. 'Από αὔριο θὰ διπλασιάσουμε τὴν ἐπιβλεψι. Μιὰ πύλη μονάχα θὰ εἶναι ἀνοικτή.

Τὴν ἄλλη μέρα οἱ φίλοι μας φύλαξαν σκοποὶ στὴν εἴσοδο καὶ ἔκαναν ἔλεγχο σὲ ὅποιον ἔμπαινε. Κοπάδια μὲ βουβάλια πέρασαν, ἁμάξια, ἀλλὰ κανένας ἄγνωστος.

— Νὰ δοῦμε τώρα ἂν θὰ εἶναι ἡ νύχτα ἥσυχη, εἶπε ὁ Τέντ.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ἀκούστηκε ἕνας πυροβολισμός. "Ενας νέος κάτοικος εἶχε δολοφονηθῆ.

'Ο Τζόννυ ἔσπαγε τὸ κεφάλι του γιὰ νὰ λύσῃ τὸ πρόβλημα. Πρωῒ - πρωῒ πῆγε στὴν πύλη. 'Εκείνη τὴ στιγμὴ ἔβγαινε ὁ Τόμ, ὁ κάου - μπόϋ μὲ τὸ κοπάδι του ἀπὸ ἀγελάδες.

Ξαφνικά, ὁ Τζόννυ χτύπησε τὸ μέτωπό του.

— "Εχω τὴν ἐντύπωσι, εἶπε στοὺς συντρόφους του, ὅτι οἱ ληστὲς χρησιμοποιοῦν τὸ κοπάδι γιὰ νὰ μπαίνουν καὶ νὰ βγαίνουν ἀπὸ τὴν πόλι.

— Νὰ ἐξετάσουμε τὰ ζῶα τὸ βράδυ, εἶπε ὁ Τέντ.

— Νὰ κάνουμε σὰ νὰ μὴν ὑποψιαζόμαστε τίποτα, εἶπε ὁ Τζόννυ κι' ὅταν ὁ Τὸμ πάῃ γιὰ ὕπνο, θὰ ἐρευνήσουμε τὸ σταῦλο.

Στὸ μεταξὺ ὁ Τὸμ ὡδήγησε τὰ ζῶα του στὴ βοσκὴ καὶ αὐτὸς κάθησε στὴ σκιὰ ἑνὸς δέντρου κι' ἄρχισε νὰ παίζῃ τὴ φλογέρα του.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: 'Η συνέχεια

■ —Χρυσάφι! ἀναφώνησε ὁ Μάρντρυ.

■ 'Ο Τὸμ μὲ τὸ κοπάδι ἔβγαινε ἀπὸ τὴν πόλι.

ΓΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

■ "Εξω ἀπὸ τὴ λίμνη συνάντησαν πρόβατα ποὺ ἔβοσκαν.

ΤΑ ΕΦΤΑ ΒΑΤΡΑΧΑΚΙΑ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

ΜΙΑ φορὰ κι' ἕναν καιρὸ ζοῦσαν βαθειὰ σὲ μιὰ μικρὴ λίμνη ἑφτὰ βατραχάκια. Μολονότι εἶχαν ἐκεῖ ὄμορφα σπιτάκια καὶ ἡ τροφὴ δὲν τοὺς ἔλειπε ποτέ, τὰ βατραχάκια δὲν ἦταν εὐχαριστημένα. "Επλήτταν. "Ηθελαν νὰ δοῦν πὼς εἶναι ὁ κόσμος ἔξω. Καὶ μιὰ μέρα εἶπαν τὸ ἕνα στὸ ἄλλο: «Πᾶμε νὰ γνωρίσουμε τὸν κόσμο!».

Τοὺς ἄκουσε μιὰ νεροχελώνα ποὺ ἔμενε στὴν ἴδια λίμνη. «Μὴ φεύγετε ἀπὸ δῶ», τοὺς εἶπε. «Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν εἶναι τόσο ὄμορφα ὅσο σ' αὐτὴ τὴ λίμνη. "Εξω ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ κίνδυνοι. 'Ακοῦστε ἐμένα ποὺ ἔχω ἑφτὰ χρόνια ζωὴ καὶ ξέρω τὸν κόσμο!»

Τὰ ἑφτὰ βατραχάκια ὅμως δὲν τὴν ἄκουσαν καὶ χόπ! χόπ! πήδησαν ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. Βγῆκαν σ' ἕνα λιβάδι ποὺ ἔβοσκαν πρόβατα. «Ποῦ πᾶτε βατραχάκια;» τὰ ρώτησαν τὰ πρόβατα. «Πᾶμε νὰ γνωρίσουμε τὸν κόσμο!», ἀπάντησαν τὰ βατρακάκια. «Καλὸ ταξίδι!», τοὺς εὐχήθηκαν τὰ πρόβατα.

"Επειτα ἀπὸ μισὴ ὥρα βγῆκαν σ' ἕνα δρόμο, ἦταν ὅμως τόσο κουρασμένα ποὺ στάθηκαν νὰ ξεκουραστοῦν. Εὐτυχῶς πέρασε ἕνα ἄλογο ποὺ σέρνε ἕνα ἁμάξι. Τὰ βατραχάκια τὸ παρακάλεσαν νὰ τ' ἀφήσῃ ν' ἀνέβουν λίγο στὸ ἁμάξι. Τὸ ἄλογο τοὺς ἔδωσε τὴν ἄδεια. Τὸ ἀφεντικό του τὸν εἶχε πάει κι' ἔτσι δὲν εἶδε τὰ βατραχάκια ποὺ κάθησαν δίπλα του. "Επειτα ἀπὸ λίγο δρόμο ὅμως ὁ ἀμαξᾶς ξύπνησε κι' ἔδιωξε κακὴν κακῶς τὰ βατραχάκια.

Αὐτὰ πέφτοντας στὸ δρόμο βρέθηκαν μπροστὰ στὸ παράθυρο ἑνὸς ὑπογείου. 'Αμέσως χώθηκαν μέσα γιὰ νὰ κρυφτοῦν. 'Εκεῖ ἦταν πολὺ ὄμορφα. Εὐχάριστη δροσιά, καὶ πρὸ παντὸς μιλιούνια ἀπὸ παχὲς μυῖγες.

«'Εδῶ θὰ μείνουμε», εἶπε τὸ μεγαλύτερο βατραχάκι. «Εἶναι καλύτερα παρὰ στὴ λίμνη. «Δὲ θὰ μείνετε ἐδῶ!» ἀκούστηκε ξαφνικὰ μιὰ βαρειὰ φωνή. Τὰ βατραχάκια τρόμαξαν. Μπροστά τους στεκόταν ἕνας γιγάντιος ἀρουραῖος, μὲ μουστάκια καὶ μύτερα δόντια καὶ νύχια. «"Εξω ἀπὸ δῶ γρήγορα!» εἶπε ὁ ἀρουραῖος. «Τὸ ὑπόγειο εἶναι δικό μου! Δρόμο!»

Τὰ βατραχάκια πατεῖς με πατῶ σε βγῆκαν ἀπὸ τὸ ὑπόγειο, ἐνῶ ἡ καρδιά τους χτυποῦσε νὰ σπάσῃ. "Οταν ἠρέμησαν καὶ εἶδαν πὼς δὲν ἔλειπε κανένα, κύτταξαν γύρω τους καὶ ἀντελήφθηκαν ὅτι βρισκόντουσαν σ' ἕναν ὡραῖο κῆπο μὲ πολλὰ λουλούδια. Στὴ μέση τοῦ κήπου ὑπῆρχε μιὰ πισίνα. «Νερό! Ζήτω...!» φώναξαν τὰ βατραχάκια καὶ βούτηξαν μέσα στὴ λίμνη. 'Εκεῖ ὅμως κολυμποῦσαν ἑφτὰ χοντρὰ χρυσόψαρα. «Τί συμβαίνει;» εἶπαν θυμωμένα τὰ ψάρια. 'Εδῶ δὲν ὑπάρχει θέσι γιὰ βατράχια. Εἶναι λίμνη γιὰ χρυσόψαρα. "Εξω, γρήγορα!» Καὶ κυνήγησαν τὰ βατραχάκια.

«Πόσο θλιβερὴ εἶναι ἡ ζωή!» ἀναστέναξαν τὰ βατραχάκια ὅταν βρέθηκαν πάλι ἔξω ἀπὸ τὸ νερό. «Γιατί δὲν μᾶς θέλει κανένας; Δὲν κάναμε ὡστόσο κακό».

Μιὰ ἀχλαδιὰ ἄκουσε τὸ παράπονό τους.

«Ξέρετε γιατί δὲν σᾶς θέλει κανένας;» τοὺς εἶπε. «Γιατί εἶσαστε ἄσχημα πολύ. Τὸ κεφάλι σας εἶναι πολὺ μεγάλο καὶ τὰ μάτια σας κυττᾶνε πολὺ ἀστεῖα. Βάλτε ἕνα λουλούδι πάνω στὸ κεφάλι σας καὶ θὰ φανῆτε πιὸ ὄμορφα!»

Τὰ βατραχάκια ἔκοψαν ἀπὸ ἕνα λουλούδι καὶ τὸ ἔβαλαν πάνω στὸ κεφάλι τους. "Υστερα ἄρχισαν νὰ πηδοῦν μέσα στὸν κῆπο. Ὅλα τὰ λουλούδια ἔλεγαν: «Τί ὡραῖα βατραχάκια!» Καὶ τὰ βατραχάκια ἦταν εὐχαριστημένα ποὺ εἶχαν ἀκολουθήσει τὴ συμβουλὴ τῆς ἀχλαδιᾶς. Στὸν κῆπο ὅμως ἔπαιζαν καὶ δυὸ παιδάκια. "Οταν εἶδαν αὐτὰ τὰ στολισμένα βατραχάκια, ἥρπαν ἀπὸ ἕνα ξύλο κι' ἄρχισαν νὰ τὰ κυνηγᾶνε. "Ηταν κακὰ παιδιὰ καὶ δὲν ἀγαποῦσαν τὰ ζῶα. Τὰ βατραχάκια πηδοῦσαν ὅσο μποροῦσαν πιὸ γρήγορα μὰ τὰ παιδιὰ τὰ ἔφταναν καὶ τὰ χτυποῦσαν.

Στὸ τέλος τὰ βατραχάκια ἔφτασαν στὸν τοῖχο τοῦ κήπου. 'Εκεῖ ὑπῆρχε μιὰ μικρὴ τρύπα ἀπὸ τὴν ὁποία τὰ δυστυχισμένα ζῶα βγῆκαν ἔξω, γλυτώνοντας ἀπὸ τὰ παιδιά.

«'Εγὼ γυρίζω στὴ λίμνη!» εἶπε τὸ μεγαλύτερο βατραχάκι. Μοῦ φτάνουν ὅσα ἔμαθα ἀπὸ τὸν κόσμο!» «Κι' ἐμεῖς τὸ ἴδιο!» εἶπαν καὶ τ' ἄλλα.

'Ακολούθησαν ἕνα μονοπάτι κι' ἔπειτα ἀπὸ λίγο βρέθηκαν πάλι στὸ λιβάδι ποὺ ἔβοσκαν τὰ πρόβατα. «Λοιπόν, πῶς σᾶς φάνηκε ὁ κόσμος;» τὰ ρώτησαν τὰ πρόβατα. «"Αχ, σπίτι μου, σπιτάκι μου καὶ φτωχοκαλυβάκι μου!» ἀπάντησαν τὰ βατραχάκια. «Πουθενὰ ἀλλοῦ δὲν εἶναι καλύτερα ἀπὸ τὴ λίμνη μας!»

Καὶ μπλούμ, μπλούμ, μπλούμ, βούτηξαν μέσα στὸ νερό. "Οταν τὰ εἶδε ἡ νεροχελώνα, τὰ ρώτησε: «Πῶς τὰ περάσατε, λοιπόν;» Τὰ βατραχάκια δὲν τῆς ἀπάντησαν. "Ετρεξαν κατ' εὐθεῖαν στὰ σπιτάκια τους. Μέσα τους ὅμως σκέφτηκαν: «Εἶχε δίκηο ἡ νεροχελώνα. Δὲν ἔπρεπε ν' ἀφήσουμε τὴ λίμνη. 'Εδῶ εἶναι τ' ὀμορφότερο μέρος τοῦ κόσμου!»

ΚΑΡΑΛΕΞΗΣ

✪

ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑ

'Ο ἀλλοίθωρος καθηγητὴς τῆς γυμναστικῆς βάζει τοὺς νέους μαθητὰς τῆς τάξεώς του σὲ παράταξι. Πλησιάζει τὸν πρῶτο καὶ τὸν ρωτᾶ:

— Πῶς ὀνομάζεσαι;

— Μανωλόπουλος, ἀπαντᾶ ὁ δεύτερος.

— Ποιός σὲ ρώτησε ἐσένα; λέει ὁ γυμναστὴς γυρίζοντας πρὸς τὸ δεύτερο.

— Μὰ δὲ μίλησα ἐγώ, ἀπαντᾶ ὁ... τρίτος.

✤

— 'Ο μόνος πίνακας ποὺ μπόρεσα νὰ δῶ στὴν ἔκθεσι, ἦταν ὁ δικός σου.

— Εὐχαριστῶ, φίλε μου.

— ...μπροστὰ στοὺς ἄλλους ἦταν μαζεμένος κόσμος.

Ο ΔΡΟΜΟΣ

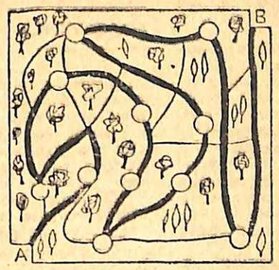

Νὰ χαράξετε ἕνα δρόμο ποὺ νὰ ὁδηγῇ ἀπὸ τὸ Α στὸ Β περνώντας ἀπὸ ὅλες τὶς πλατεῖες καὶ ἀκολουθώντας τὶς γραμμὲς ποὺ ἤδη ὑπάρχουν. 'Αλλά, προσέξτε, δυὸ φορὲς δὲν μπορεῖτε νὰ περάσετε ἀπὸ τὸν ἴδιο δρόμο.

ΠΕΡΙΕΡΓΑ ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΕΞΗ ΕΤΩΝ ΟΓΔΟΝΤΑ ΚΙΛΑ

'Ογδόντα κιλὰ ζυγίζει ἡ Μαχαγιαμπέεν, ἕνα κοριτσάκι ἑξῆ ἐτῶν, ποὺ ἀνήκει σὲ μιὰ φυλὴ 'Αφγανῶν κοντὰ στὸ Πακιστάν. Οἱ γονεῖς της ἔχουν βρῆ τὸ μπελὰ τους γιὰ νὰ τὴν ταΐζουν γιατὶ δὲν τὴν προφταίνουν. Σκεφτῆτε ὅμως πόσο θὰ ζυγίζῃ ἡ Μαχαγιαμπέεν ὅταν γίνῃ δεκαπέντε χρονῶν. 'Ασφαλῶς τότε δὲ θὰ τὴ χωράῃ ἡ πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της νὰ περάσῃ.

ΕΝΑ ΑΛΟΓΟ ΜΕ ΜΑΣΣΕΛΑ

Στὴ Βαντέρ τῆς 'Ελβετίας, ὑπάρχει τὸ μοναδικὸ ἄλογο στὸν κόσμο ποὺ ἔχει... μασσέλα ψεύτικη. 'Η 'Ιρέν —ἔτσι τὸ λένε τὸ ἄλογο— τρέχοντας μιὰ μέρα μὲ καλὸ πασμό, σκόντεψε κι' ἔπεσε. Κατὰ τὸ πέσιμο δέ, χτύπησε πάνω σὲ μιὰ μεγάλη πέτρα καὶ ἔσπασε τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ μπροστινά της δόντια. Τότε τ' ἀφεντικά της, ποὺ τὴν ἀγαποῦσαν πολύ, γιὰ νὰ μὴ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πεῖνα ἀφοῦ δὲν θὰ μποροῦσε πιὰ νὰ κόψῃ τὸ χορτάρι, ἀποφάσισαν νὰ τῆς βάλουν ψεύτικα δόντια. 'Ο ὀδοντογιατρὸς τῆς τὰ στερέωσε πολὺ καλά, ὥστε νὰ μὴν ἔχῃ φόβο νὰ χάσῃ καμμιὰ μέρα τὴ μασσέλα της.

ΔΙΑΛΕΓΕΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ

"Ενα κατάστημα ὑποδημάτων στὴ Στοκχόλμη δίνει 10% ἔκπτωσι στὸν πελάτη ποὺ διαλέγει τὰ παπούτσια του μέσα σὲ δέκα λεπτά. Φαίνεται πὼς οἱ Σουηδοὶ περνοῦν ὁλόκληρα τὰ πρωϊνά τους ἢ τ' ἀπογεύματά τους γιὰ νὰ διαλέξουν ἕνα ζευγάρι παπούτσια καὶ οἱ ὑπάλληλοι ἔχουν ἀπηυδήσει. Στὸ κατάστημα λοιπὸν αὐτὸ αὐξήθηκε τώρα ἡ κίνησι, ἀλλὰ καὶ ἡ ταχύτης. Οἱ πελάτες φροντίζουν νὰ ξεμπερδεύουν μέσα στὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ ὥρισε ἡ διεύθυνσι.

ΣΚΥΛΙΑ ΜΕ ΑΚΟΥΣΤΙΚΑ

Τὰ ἀστυνομικὰ σκυλιὰ τῆς Αὐστρίας ποὺ κουφάθηκαν κατὰ τὴν ἐκτέλεσι τοῦ καθήκοντός τους, πρόκειται νὰ ἐφοδιαστοῦν μὲ ἀκουστικὰ μηχανήματα σὰν αὐτὰ ποὺ ἔχουν οἱ ἄνθρωποι. 'Η ἀστυνομία ἔχει ἤδη ἐγκρίνει τὴ σχετικὴ πίστωσι. Οἱ Αὐστριακοί, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἀγαποῦν πολὺ τὰ ζῶα.

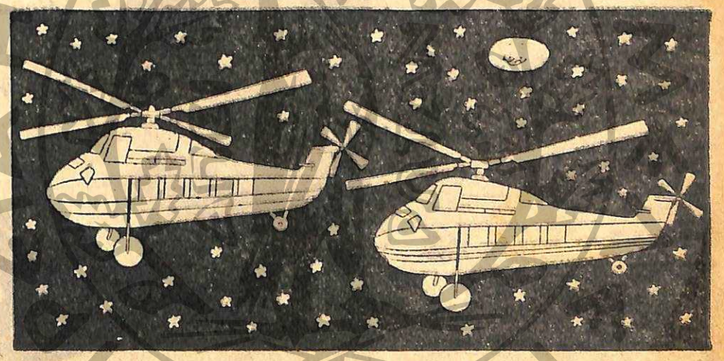

ΤΑ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ

Μὴ νομίζετε ὅτι τὰ δυὸ αὐτὰ ἐλικόπτερα εἶναι ὅμοια μεταξύ τους. "Εχουν πέντε διαφορὲς ποὺ πρέπει νὰ ψάξετε νὰ τὶς βρῆτε, ἀλλοιῶς κυττάξετε τὶς λύσεις.

Τὸ σύστημα

ΕΥΘΥΜΟ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑΚΙ

ΠΕΣΤΕ ὅ,τι θέλετε, ἀλλὰ τὸ χειρότερο πρᾶγμα στὸν κόσμο εἶναι ἡ ἀκρίβεια. Τοὐλάχιστο αὐτὴ τὴ γνώμη εἶχε ὁ Τσάρλι, ὅταν ἐμπαινε στὸ τραῖνο γιὰ νὰ περάση τὸ Σαββατοκύριακό του στὸ Μώσσελκλιφτ.

Βρίσκοντας ἕνα ἀδειανὸ βαγόνι, κάθησε ἀναπαυτικὰ κι' ἄπλωσε τὰ πόδια του στὸ ἀπέναντι κάθισμα. Αὐτὸ εἶναι τὸ καλό, ἄμα ταξιδεύης ἀπὸ τὴν Παρασκευή, σκέφτηκε. Οὔτε κόσμος, οὔτε φασαρία—ὅλο τὸ βαγόνι δικό σου. Οὔτε γρηᾶς ποὺ ἀρχίζουν νὰ ξεροβήχουν μάλις ἀνάψης τσιγάρο, οὔτε «κλεῖσε, σὲ παρακαλῶ, τὸ παράθυρο γιατὶ κάνει ρεῦμα», οὔτε τίποτα.

Ξαπλωμένος ραχάτικα ὁ Τσάρλι κύτταξε τὸ ρολόϊ του. Τὸ τραῖνο ἤθελε δέκα λεπτὰ ἀκόμα νὰ ξεκινήση κι' ὁ Τσάρλι ἤλπιζε νὰ μὴν μπῆ ἄλλος ἐπιβάτης. Δὲν ἀργησαν ὅμως νὰ διαψευσθοῦν οἱ ἐλπίδες του γιατὶ σὲ λίγο «μπουκάρησε» μέσα ἡ οἰκογένεια Μαουντζοῦ. Μ' ἄλλα λόγια ὁ κύριος Μαουντζοῦ, ἡ κυρία Μαουντζοῦ καὶ τὰ τρία θηρία τους — τὰ τρία παιδιά τους δηλαδή.

Φυσικὰ ὁ Τσάρλι δὲν ἤξερε ὅτι τ' ὄνομά τους ἦταν Μαουντζοῦ. Τὸ μόνο ποὺ καταλάβαινε ἦταν ὅτι ὁ ἐρχομός τους κατάστρεφε τὶς ἐλπίδες του γιὰ ἕνα ραχατλίδικο ταξίδι. Καὶ πρῶτα - πρῶτα ὑποχρεώθηκε νὰ μαζέψη τὰ πόδια του.

— Τὸ τραῖνο ἄρχισε νὰ γεμίζη, εἶπε ὁ κύριος Μαουντζοῦ. Εὐτυχῶς βρήκαμε καὶ ἄδειο διαμέρισμα, ἂν ἐξαιρέσουμε φυσικὰ τὸν κύριο, πρόσθεσε βλέποντας τὸν Τσάρλι.

Ὁ Τσάρλι δὲ μίλησε. Ὁ κύριος Μαουντζοῦ ἔβγαλε ἕνα πελώριο ρολόϊ ἀπὸ τὴν τσέπη τοῦ γιλέκου του καὶ τὸ κύτταξε μὲ προσοχή.

— Δέκα ἡ ὥρα καὶ ἑννέα λεπτὰ καὶ σαραντατρία δευτερόλεπτα, εἶπε. Τὸ ρολόϊ τοῦ σταθμοῦ πάει πίσω εἰκοσιτρία δευτερόλεπτα. Καὶ αὐτό, εἶπε γυρίζοντας στὸν Τσάρλι, δὲν εἶναι μικρὸ πρᾶγμα. Γιατί, ἂν τὰ ρολόγια ἑκατὸ ἀνθρώπων πάνε εἴκοσι τρία δευτερόλεπτα πίσω, ἔχουμε σχεδὸν σαράντα λεπτὰ ἀπώλεια ἐργασίας.

— Ἄ, ἔκανε ὁ Τσάρλι μ' ἕνα μορφασμό.

— Μὰ φυσικά, συνέχισε ὁ κύριος Μαουντζοῦ, στερεώνοντας τὰ γυαλιὰ στὴ μύτη του, ἀλλὰ δὲν τὸ σκέφτονται. Δὲν ἔχουν τάξι, σύστημα. Πάρτε παράδειγμα ἐμᾶς...

Ὁ Τσάρλι δὲν ἤθελε βέβαια νὰ πάρη κανένα παράδειγμα, ἀλλὰ τί μποροῦσε νὰ κάνη;

— Ξέρετε, εἶπε ὁ κύριος Μαουντζοῦ, τὸ σπίτι μας εἶναι σὰ μιὰ καλολαδωμένη μηχανή —ὅλα πάνε ρολόϊ. Ἔτσι δὲν εἶναι, Ἔντιθ; εἶπε γυρίζοντας στὴ γυναίκα του.

Ἡ κυρία Μαουντζοῦ χαμογέλασε ἄτονα. Τὴν κακομοίρα! σκέφτηκε ὁ Τσάρλι. Ἔβαζε στοίχημα ὅτι ἂν σέρβιρε τὸ μπεῖκον καὶ τ' αὐγὰ δύο - κόμμα - πέντε δευτερόλεπτα ἀργότερα ἀπὸ τὴν καθωρισμένη ὥρα θὰ τὴν ἔπαιρνε καὶ θὰ τὴ στήκωνε ὁ διάβολος.

—Ἡ ζωὴ εἶναι πολὺ εὐκολώτερη ὅταν ὑπάρχη σύστημα, συνέχισε ὁ κύριος Μαουντζοῦ. Ὁ Τσάρλι ἔκρυψε μ' εὐγένεια πίσω ἀπ' τὸ χέρι του ἕνα χασμουρητό.

— Μοῦ δίνεις ἕνα πορτοκάλι, μπαμπά; εἶπε ὁ Χέρμπερτ, ὁ μεγαλύτερος γυιὸς τοῦ κυρίου Μαουντζοῦ, ποὺ φοροῦσε κι' αὐτὸς γυαλιὰ καὶ θὰ γινόταν πιὸ σχολαστικὸς ἀπὸ τὸν πατέρα του — ἔτσι τοὐλάχιστο σκέφτηκε ὁ Τσάρλι.

Ὁ κύριος Μαουντζοῦ ξανασυμβουλεύτηκε τὸ ρολόϊ του.

— Θὰ σοῦ δώσω ἕνα ὕστερα ἀπὸ σαραντασχτώμισι λεπτά, εἶπε. Θ' ἀρχίσουμε τὸ κολατσιό μας στὶς ἑντεκα, ἀλλὰ μόνο γιὰ ἕνα τέταρτο. Πρέπει νἄχουμε τάξι στὸ φαῖ μας, καὶ γυρίζοντας στὸν Τσάρλι, ἀλλοιῶς θὰ χαλάσουμε τὸ στομάχι μας.

— Εἰδοποίησες τὴν κυρία Μπαίηνες νὰ ἔχη ἕτοιμο τὸ φαῖ ὅταν φτάσουμε; ρώτησε ἡ κυρία Μαουντζοῦ.

Ὁ ἄντρας της τῆς ἔρριξε ἕνα βλέμμα οἴκτου.

— Καὶ βέβαια εἰδοποίησα τὴν κυρία Μπαίηνες! εἶπε ξερά. Καὶ μπορῶ νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι ἡ κυρία Μπαίηνες ἔχει σύστημα. Διευθύνει τὸ σπίτι της σὰ ρολόϊ. Τὸ φαῖ θὰ εἶναι ἕτοιμο στὴ μία. Ὑπολόγισα τεσσεράμισι λεπτὰ ἀπὸ τὸ σταθμὸ στὸ σπίτι της, τριάμισι λεπτὰ πλύσιμο καὶ ἄλλαγμα καὶ δύο λεπτὰ γιὰ νὰ καθήσουμε στὸ τραπέζι.

— Μωρὲ μπράβο! ἔκανε ὁ Τσάρλι χωρὶς νὰ τὸ θέλη.

Ὁ κύριος Μαουντζοῦ ἔκανε πὼς δὲν ἄκουσε. Ἄνοιξε μὲ προσοχὴ μιὰ βαλίτσα κι' ἔβγαλε τέσσερα περιοδικά. Ἔδωσε ἕνα στὴν κυρία Μαουντζοῦ, ἕνα στὸν Χέρμπερτ, ἕνα στὸν Μπάρρυ κι' ἕνα στὴν Κράϊσταλ — τὰ παιδιά του μὲ αὐστηρὴ ἱεραρχία. Ἦταν φανερὸ πὼς ὁ πάτερ φαμίλιας τοῦτος δὲν ἔκανε τίποτα στὴν τύχη.

— Βέβαια, κύριε, εἶπε κυττάζοντας πάνω ἀπὸ τὰ γυαλιά του τὸν Τσάρλι, μπορεῖ νὰ πιστεύετε ὅτι ἡ ζωὴ εἶναι εὐκολώτερη ἄμα κάνης τὰ πράγματα στὴν τύχη, ἀλλὰ δὲν εἶναι ἔτσι.

— Βέβαια... ἔκανε ὁ Τσάρλι, ἀποφασισμένος νὰ ὑπομείνη τὴ μοῖρα του.

— Τὸ κάθε τι πρέπει νὰ κανονιστῆ ὡς τὴν τελευταία του λεπτομέρεια, ὅταν παίρνη κανεὶς ὅπως ἐγὼ τὴν οἰκογένειά του γιὰ νὰ πάη στὴν ἐξοχή. Χρειάζεται ὀργάνωσις...

— Σύστημα, εἶπε ὁ Τσάρλι.

—Ἀκριβῶς—σύστημα. Ἂν τὸ τραῖνο εἶναι νὰ φύγη στὶς δέκα καὶ τέταρτο, κανονίζω ἔτσι τὰ πράγματα, ὥστε νὰ βρισκόμαστε στὸ τραῖνο στὶς δέκα καὶ δέκα. Σήμερα μάλιστα ἤρθαμε κι' εἴκοσι δευτερόλεπτα νωρίτερα. Κι' αὐτό, γιατὶ ἔπρεπε ν' ἀγοράσω τέσσερα περιοδικά. Εἶχα τὰ λεφτὰ ἕτοιμα καὶ τἄδωσα στὸν περίπτερᾶ, χωρὶς νὰ χασομερίσω γιὰ ρέστα. Κι' αὐτὴ εἶναι ἡ διαφορά...

— Τὸ σύστημα... εἶπε μηχανικὰ ὁ Τσάρλι.

— Καὶ βέβαια τὸ σύστημα. Γιὰ φαντασθῆτε ἂν τὸ ρολόϊ μου δὲν πήγαινε καλά; Ἂν δὲν εἶχα παραγγείλει προτήτερα τὸ ταξί; Ἂν δὲν ἤξερα πόση ὥρα θέλει τὸ ταξὶ γιὰ νὰ φτάση στὸ σταθμό; Ἂν δὲν εἶχα κάνει ἕναν κατάλογο τί χρειαζόμαστε, ὥστε νὰ μὴν ξεχάσουμε τίποτα; Ποιὸ θἄταν τὸ ἀποτέλεσμα;

Ἔσκυψε καὶ κύτταξε τὸν Τσάρλι σὰ νὰ τὸν προκαλοῦσε ν' ἀπαντήση.

— Πελάγωμα, εἶπε ὁ κύριος Μαουντζοῦ, ἀπαντώντας στὴν ἴδια του τὴν ἐρώτησι. Καὶ πιστέψτε με, κύριε, ὅτι ἡ κακοδαιμονία τοῦ κόσμου σήμερα ὀφείλεται σ' αὐτὸ ἀκριβῶς. Στὸ ὅτι δὲν ἔχει...

— Σύστημα, συμπλήρωσε ὁ Τσάρλι.

— Τί ὥρα θὰ φτάσουμε στὸ Σάλτμπουρν, μπαμπᾶ; ρώτησε ἡ Κράϊσταλ, ποὺ ἔδειχνε πρόωρα σημεῖα ὅτι θὰ γίνη μέγαιρα.

— Στὴ μία παρὰ δέκα, ἀπάντησε ὁ κύριος Μαουντζοῦ, καθὼς τὸ τραῖνο ξεκινοῦσε σφυρίζοντας.

— Μὴν τὸ πιστεύετε, εἶπε ὁ Τσάρλι.

Ἡ παρατήρησι αὐτὴ ἔπεσε σὰν μπόμπα κι' ὅλη ἡ οἰκογένεια Μαουντζοῦ γούρλωσε τὰ μάτια της, γιατὶ κανεὶς δὲν εἶχε τολμήσει ὡς τώρα νὰ φέρη ἀντίρρησι στὸν κύριο Μαουντζοῦ στὰ ζητήματα τῆς χρονικῆς ἀκριβείας.

— Βλέπετε, συνέχισε μὲ ἀπάθεια ὁ Τσάρλι, αὐτὸ τὸ τραῖνο δὲν πηγαίνει στὸ Σάλτμπουρν. Εἶναι τὸ τραῖνο ποὺ πηγαίνει στὸ Μώσσελκλιφτ.

Ὁ κύριος Μαουντζοῦ δὲν εἶπε τίποτα. Στὴν ἀρχὴ ἔγινε κόκκινος, ὕστερα κίτρινος σὰν τὸν κρόκο τοῦ αὐγοῦ. Στὸν πρῶτο σταθμὸ πῆρε τὸ μπουλούκι του καὶ κατέβηκε. Στὴν πλατφόρμα γύρισε κι' εἶπε στὸν Τσάρλι, σχεδὸν σὰν νὰ ἤθελε νὰ κλάψη:

— Σᾶς εὐχαριστῶ.

— Μπά, τίποτα, ἀπάντησε μ' ἕνα χαμόγελο ὁ Τσάρλι. Τὸ πᾶν εἶναι τὸ σύστημα...

Κι' ἄπλωσε τὰ πόδια του πάλι στὸ ἀπέναντι κάθισμα ξαπλώνοντας ραχατλίδικα.

Μ. ΜΟΥΡ

Φροντίζετε γιὰ τὴν ὀμορφιά σας;

ΓΝΗΣΙΟ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

ΧΙΟΥΜΟΡ

Στὴν γκαρσονιέρα ἑνὸς γεροντοπαλλήκαρου παρουσιάζεται μιὰ κοπέλλα ποὺ ζητάει τὴ θέσι τῆς καμαριέρας.

— Ἔχετε πιστοποιητικά; ρωτάει ὁ κύριος.

— Ὄχι, ἀπαντᾶ ἡ ὑποψηφία. Ὁ κύριος ὅμως ποὺ ὑπηρετοῦσα προηγουμένως σπίτι του ἔμεινε πολὺ εὐχαριστημένος ἀπὸ μένα.

— Καὶ πόσον καιρὸ ὑπηρετήσατε κοντά του;

— Μία ὥρα!

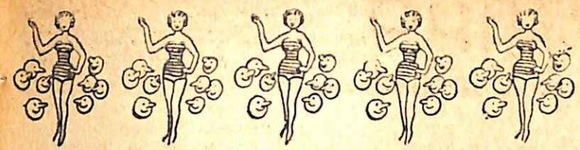

ΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΖΩΔΙΟ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΜΕΤΑΞΥ:
23 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΕΧΡΙ 22 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΖΩΔΙΟ: ΠΑΡΘΕΝΟΣ — ΠΛΑΝΗΤΗΣ: ΕΡΜΗΣ

ΣΥΝΤΟΜΗ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΟΣ

Ο ΠΛΑΝΗΤΗΣ Ἑρμῆς ἔχει κατὰ τὸ ζῴδιο αὐτὴ τὴν μεγαλύτερη ἐπίδρασι. Πρόσωπα ποὺ γεννήθηκαν ὑπὸ τὸ ζῴδιο Παρθένος εἶναι, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, μεθοδικά, ἀγαποῦν τὴν τάξι, εἶναι φιλόκαρδα καὶ ἀσχολοῦνται συχνὰ γιὰ τὰ πρόσωπα, ποὺ τοὺς δείχνουν φιλία καὶ ἀγάπη. Στὶς περισσότερες περιπτώσεις εἶναι πρόσωπα φρόνιμα καὶ ἐχέμυθα, ἥσυχα, ἐπιφυλακτικά, πολὺ πνευματικὰ μερικὲς δὲ φορὲς καὶ μεγαλοφυῆ. Ἔχουν ἰσχυρὴ θέλησι, ταχεῖα κατανόησι, βαθὺ αἴσθημα δικαιοσύνης, στὴν μεταχείρησι ὅμως τῶν ἄλλων ἀνθρώπων εἶναι ψυχρὰ καὶ πολὺ δύσκολα. Τὸ ἦθος τους δείχνει ἀνθρώπους καλόκαρδους, γλυκεροὺς καὶ γεμάτους ἐλπίδες. Τὸ ἰδιαίτερο χαρακτηριστικὸ τοῦ ζῴδιου Παρθένος εἶναι ἡ ντροπαλότητα. Τοὺς ἀνθρώπους ποὺ ἔχουν γεννηθῆ κατ' αὐτὸ τοὺς κάνει πράους καλοὺς καὶ τῆς ἐμπιστοσύνης, ἀγαθοεργοὺς καὶ δραστήριους. Εἶναι δύσκολο νὰ τοὺς ἐρεθίση κανεὶς καὶ νὰ τοὺς διεγείρη, ξεχνοῦν εὔκολα τὴν προσβολὴ ποὺ τοὺς ἔγινε καὶ σχεδὸν ὑποφέρουν ἀπὸ συμπάθειες ὅσο καὶ ἀντιπάθειες στὰ περιβάλλοντά τους. Ἔχουν αἰσθήματα φίνα, εἶναι κάποτε —κάποτε ὑπερήφανοι. Ἀναλύουν καὶ κριτικάρουν πολὺ εὐχάριστα καὶ πολὺ σωστά. Τὰ βλέπουν ὅλα μέσα σ' ἕνα πρῖσμα διανοουμένων ἀνθρώπων. Εἶναι δέ, γενικά, πρόσωπα ὠφέλιμα, μὲ ἰσχυρὴ δύναμι διακρίσεως. Οἱ μεταξὺ των κατώτεροι τύποι, ὑποτάσσονται εὔκολα. Οἱ δὲ ἀνώτεροι ἀπ' αὐτοὺς ἔχουν ἰσχυρὴ κατανόησι, ἕνα βαθὺ φιλοσοφικὸ πνεῦμα, γίνονται δὲ συχνὰ σπουδαῖοι ρήτορες συντάκτες ἢ χημικοί. Εἶνα ὅμως καὶ δυνατὸν νὰ γίνουν καλοὶ ἐπιχειρηματίαι. Ἂν καὶ εἶναι περιζήτητοι στὶς παρέες, ἀγαποῦν τὴν μονοξιά.

Τὴ φινέτσα, τὸ ἦθος καὶ τὴν ἀξία ἑν γένει τῶν προσώπων αὐτῶν εἶναι δύσκολο νὰ τὴ διακρίνει κανείς, ἐπεδὴ ὑποκρύπτεται. Ὅμως ἡ πιθανότητα νὰ προκόψουν καὶ νὰ φθάσουν σὲ μιὰ ὡρισμένη κατάστασι εὐμάρειας μὲ δικά τους μέσα μὲ τὴν ἐργασία καὶ τὶς ἐπιχειρηματικές τους ἱκανότητες, εἶναι πολὺ μεγάλη. Θὰ ἔχουν ἐπιτυχίες καὶ εὐχάριστα περιστατικὰ θὰ τοὺς συμβοῦν, ὅμως ἡ περιουσία τους θὰ ἔχη νὰ ὑποστῆ ζημιὲς καὶ ἀτυχήματα μέχρι καὶ τοῦ μέσου τῆς ἡλικίας τους ἀκόμη. Ὑπὸ τὴν ἔποψι αὐτή, ὅσοι μένουν στὸ ἐξωτερικὸ θὰ διαφύγουν πολλὲς ἀπὸ τὶς ζημιὲς καὶ τὶς ἀτυχίες.

Ὁ γάμος εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποφέρη χρηματικὰ ὠφελήματα. Οἱ συγγενεῖς, τ' ἀδέφια ἢ ἄλλα πρόσωπα, πολὺ κοντινά, μπορεῖ νὰ γίνουν αἰτία δυσάρεστων συμβάντων. Δὲν πρέπει κανεὶς νὰ ὑπολογίζη σὲ πολλὰ παιδιά, ἴσως μάλιστα μιὰ τέτοια περίπτωσις πολυτεκνίας νὰ ἀποδῆ καὶ ἐπικίνδυνη.

Οἱ ἀσθένειες ποὺ παρακολουθοῦν τὸ ζῴδιο Παρθένος εἶναι: κοιλιακοὶ σπασμοί, πνευμονικὲς διαταραχές, φουσκώματα, ἐντερικὲς παθήσεις, δυσεντερίες, δυσπεψίες. Στὴ γυναίκα παρουσιάζονται συχνὰ φλεγμονὲς στὸ ὑπογάστριο, κάποτε δὲ καὶ παθήσεις τοῦ στήθους. Παρουσιάζονται ἐκζέματα, πολὺ συχνὰ καὶ στὰ δύο γένη.

Ὁ ἐρωτικὸς βίος τῶν προσώπων ποὺ γεννήθηκαν ὑπὸ τὸ ζῴδιο τῆς Παρθένου παρουσιάζει πολλὲς ἐκπλήξεις. Ἡ οἰκογενειακὴ ζωὴ δὲν εἶναι, κατὰ συνέπεια ἁρμονικὴ ἐπακολουθεῖ δὲ συνήθως δεύτερος γάμος, ποὺ ἀποβαίνει εὐτυχέστερος.

Ὁ ἐπαγγελματικὸς βίος γενικὰ δὲν εἶναι εὐχάριστος οἱ φιλίες ὅμως ποὺ συνάπτονται εἶναι ἀστατες καὶ ἐπιφανειακές. Μερικὲς ὅμως ἀπὸ τὶς φιλίες ποὺ συνάπτονται ἔχουν ἐνδιαφέροντες καὶ ὠφέλιμες συνέπειες. Σημειώνουνται πολλὲς κρυφὲς ἐχθρότητες, ποὺ προκαλοῦν ζημιὲς κάθε εἴδους. Μετὰ τὰ πενήντα καὶ ὕστερα, ὁ βίος τῶν ἀνθρώπων αὐτῶν εἶναι σταθερὸς καὶ ἥσυχος.

Θὰ μποροῦσε νὰ πῆ κανεὶς ἀπὸ μιὰ ἄποψι γενικώτερη, ὅτι τὰ πρόσωπα κατὰ τὴ γέννησι τῶν ὁποίων ὁ ἥλιος βρίσκεται στὸ ζωδιακὸ κύκλο τῆς Παρθένου, ὑποτάσσονται εὔκολα. Ἰδιαίτερα δὲ στὶς περιστάσεις ὅπου λόγω ἐπαγγέλματος ἢ θέσεως πρόκειται νὰ ἀποφασίσουν ὑπεύθυνα. Τὴν εὐθύνη τους ζητοῦν τότε νὰ τὴν καλύψουν μὲ τὴν εὐθύνη τῶν ἀνωτέρων τους.

Στὸ ζῴδιο Παρθένος ὑποτάσσονται: ἡ πέτρα ἴασπις, ὁ ἀριθμὸς 10, τὰ χρώματα, ἄσπρο καὶ γκρὶ καὶ ἡ ἡμέρα Τετάρτη.

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ὁ νέος ἐνοικιαστής: Ὅταν ἄφησα τὸ ἄλλο μου δωμάτιο ἡ σπιτονοικοκυρά μου ἔκλαιγε σὰν μωρὸ παιδί!

Ἡ νέα σπιτονοικοκυρά: Θὰ μοῦ πληρώνης τότε τὸ νοίκι ὄχι στὸ τέλος ἀλλὰ κάθε πρώτη τοῦ μηνός.

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔΑΣ 32)

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΑΝΟΙ. 2) ΑΙΜΑΤΟΣΦΑΙΡΙΟΝ 3) ΡΟΣΙΡΑΙΣ ΙΚ. 4) ΑΝ ΚΙ ΑΟΥΕ 5) ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ. ΜΙΑ 6) Ο-ΑΣΙΣ ΟΟΥΝ 7) ΤΝ. ΜΑ. ΔΣ. 8) ΑΕΡΟΠΩ. ΝΤΕΑΛ 9) ΜΙΝΛ. ΚΑΝΑΡΙΝΙ 10) ΟΡΑΙΝΑΣ ΝΙΑΤΑ. 11) ΣΟΛΑΝΟΝΛΑΣΣΑΝ

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΠΑΡΑΠΟΤΑΜΟΣ 2) ΡΙΟΝ - ΙΑΝΕΙΡΟ. 3) ΕΜΣ. ΕΣΑΛ 4) ΣΑΙΝΣΙΜΟΝ 5) ΒΤΤΣΑΠΛΙΝ 6) ΥΟΡΚΗ ΝΟ 7) ΤΣΑΙΡΟΛ ΚΑΝ 8) ΕΦΙ. ΙΟ. ΑΣ 9) ΡΑΣΠΟΥΤΙΝ 10) ΙΙ. ΝΝ ΝΑΝΑ 11) ΑΡΙΑ ΤΡΙΣ. 12) ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑΣ. 13) ΟΟ. ΥΙ. ΣΑΝΤΑ 14) ΙΝΤΕΑΛ. ΛΙΑΝ.

*

ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ

1) Σαμψών. 2) Ἰούδας. 3) Οἱ τρεῖς Μάγοι 4) Δανιήλ. 5) Χριστός. 6) Ἀβραάμ.

*

Ο ΑΓΓΕΛΓΑΦΟΡΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ

Θὰ πληρώση 5 δουκᾶτα. Τὰ 8 ἄλογα γιὰ 4 λεῦγες θὰ στοιχίζαν 4)3. Τὰ 30 ἄλογα γιὰ 3 λεῦγες θὰ στοιχίζαν 30)8. Ἐπομένως 30 ἄλογα γιὰ 4 λεῦγες θὰ στοιχίσουν 4)3 X 30)8 ἢ 120)24 δουκᾶτα, ἤτοι 5 δουκᾶτα.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΤΑ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΑ

Τὸ δεξὶ ἔχει τρεῖς βραχίονες στὸν ἑλικά του. Ὁ ἄξονας τοῦ ἑλικα δὲν ἔχει δίδα ἀπὸ πάνω. Ἔχει τέσσερα παράθυρο ἀντὶ γιὰ πέντε. Ἔχει δύο λευκὲς λουρίδες κάτω ἀπ' τὰ παράθυρα ἀντὶ γιὰ μιά. Ὁ ἄξονας τῆς μικρῆς ρόδας πίσω εἶναι μαῦρος.

*

Ο ΔΡΟΜΟΣ

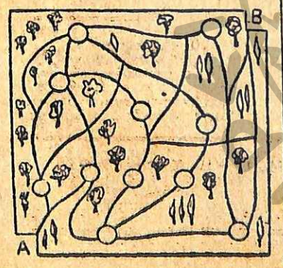

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ
ΣΑΡΚΟ

Παρασκευασμένα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν τελευταίων ἐπιτεύξεων τῆς Βιοχημείας.
Ἐφάμιλλα τῶν καλυτέρων εὐρωπαϊκῶν.
Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 21
Τηλέφωνον 20.887

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΝΕΑ

ΠΩΣ ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΑΙ ΑΝΩΜΑΛΙΑΙ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΣ

Ἡ Δερματολογία ἔχει τώρα στὰ χέρια της μιὰ νέα ἀποτελεσματικὴ καὶ ταχεῖα θεραπεία διὰ τὶς δερματικὲς παθήσεις. Αὐτὸ σημαίνει ὅτι σήμερα ἡ ὀμορφιὰ τῆς γυναικείας ἐπιδερμίδος εἶναι περισσότερον ἐξασφαλισμένη ἀπὸ ἄλλοτε. Ἡ θαυματουργὴ ἐπίδρασις τοῦ παντοθενικοῦ ὀξέος ἐπάνω στὸ δέρμα, ὠδήγησε τοὺς χημικοὺς στὴν κατασκευὴ μιᾶς κρέμας μὲ βάσιν τὴ βιταμίνη αὐτήν, ἡ ὁποία ἔχει τὴν ἰδιότητα νὰ θεραπεύη ταχύτατα καὶ ἀποτελεσματικὰ τὴν ἀκμή, τὰ μπιμπίκια, ποὺ συχνὰ ἀσχημίζουν ἕνα ὡραῖο πρόσωπο, τὴν ξηροδερμία, ποὺ μαραίνει τὸ δέρμα, τὰ ἐκζέματα, τὶς κοκκινίλες, τοὺς ἐρεθισμούς, τὴν πυοδερματίτιδα, τὰ μικροτραύματα ἀπὸ τὶς δουλειὲς τοῦ σπιτιοῦ ἢ ἄλλες αἰτίες, τὰ τραύματα τῶν παιδιῶν καὶ τὶς δερματικὲς τους παθήσεις—φαγοῦρα, κοκκινίλες, φλεγμονές, συγκάματα καθὼς ἐπίσης καὶ πολλὲς ἄλλες σοβαρώτερες ἀσθένειες τοῦ δέρματος. Τὸ σημαντικὸ ἀκόμα εἶναι ὅτι ἔχει θαυμάσιες καὶ πολὺ εὐεργετικὲς ἰδιότητες γιὰ τὴν περιποίησι τοῦ δέρματος χρησιμοποιουμένη ἀντὶ ἄλλης καλλυντικῆς κρέμας, διότι ἡ ἐπίδρασίς της εἶναι ἐντόνως ἀντιρρυτιδική. Τὸ ὄνομά της εἶναι σύνθεσις τῶν λέξεων Παντοθενικὸν καὶ δέρμα, δηλαδὴ Πανθοντέρμ. Τὴν κρέμα «Panthoderm» μπορεῖτε νὰ τὴ βρῆτε στὰ φαρμακεῖα. Σημειώστε μόνο σωστὰ τὸ ὄνομα «Panthoderm».

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ νόμῳ: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ, Μπουκουβάλα 25, Δ. Π. ΚΟΡΔΑΚΗΣ, προϊστάμενος τυπογραφείου, ὁδὸς Πέτρας ἀρ. 29.

Χειρόγραφα δημοσιευόμενα καὶ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται.

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

ΚΑΙ ΠΡΟΛΕΓΟΥΝ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ Για ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ 22 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟΥΣ ΠΟΥ ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΤΕ

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (21–31 Μαρτίου): Ἔχετε ἕναν ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὰ περισσότερα ζητήματα, ποὺ πολλὲς φορὲς σᾶς δίνει μιὰ εὔκολη λύση στὰ θέματα ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν. Τώρα ὅμως πρέπει νὰ τὰ ζυγίσετε καλὰ ὅλα πρωτοῦ πάρετε τὴν ὁριστικὴ ἀπόφασι γιὰ τὸ μέλλον.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Ἀπριλίου): Ὁ ἐσωτερικός σας κόσμος εἶναι φορτωμένος μὲ σκέψεις καὶ ἰδέες ὄχι εὐχάριστες. Φυσικὸ εἶναι νὰ βλέπετε ὅλα τὰ θέματα κάτω ἀπὸ αὐτὸ τὸ πρῖσμα καὶ νὰ ἐπηρεαζόσαστε. Ἔχετε πάντοτε αἰσιοδοξία καὶ θὰ θριαμβεύσετε τελικά.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—20 Ἀπριλίου): Ἂν δῆτε πιὸ προσεκτικὰ τριγύρω σας θὰ ἀνακαλύψετε πηγὲς χαρᾶς ποὺ θὰ ἐλαφρύνουν τὸν ψυχικό σας κόσμο. Δὲν πρέπει νὰ κυριευόσαστε ἀπὸ μελαγχολικὲς σκέψεις ποὺ σκοτεινιάζουν τὴν ἀτμόσφαιρα καὶ σᾶς κάνουν ἀπαισιόδοξ

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (21—30 Ἀπρ.): Ἡ προσωρινή σας ἀπομάκρυνσις ἀπὸ ἕνα ἀγαπητὸ πρόσωπο θὰ σᾶς φέρη μελαγχολία. Γρήγορα ὅμως θὰ ἔχετε εὐχάριστες εἰδήσεις ποὺ θὰ μπορέσουν νὰ διώξουν ἀπὸ κοντά σας τὰ μικρὰ σύννεφα.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Μαΐου): Θὰ κάνετε μεγάλα σχέδια. Ἴσως τὰ περισσότερα ἀπὸ αὐτὰ δὲν θὰ πραγματοποιηθοῦν ἀλλὰ εἶναι καὶ μερικὰ ποὺ ἀπὸ σᾶς ἐξαρτᾶται νὰ ἔχουν τὴν πραγματοποίησι ἐκείνη ποὺ θὰ σᾶς φέρη χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—20 Μαΐου): Μπορεῖτε νὰ βασιζόσαστε στὴν προσωπική σας διαίσθησι. Γιὰ σᾶς εἶναι ἀλάθητο τεκμήριο καὶ θὰ σᾶς βοηθήση πολὺ στὴν ἰδέα ποὺ πρέπει νὰ σχηματίσετε γιὰ ἕνα πρόσωπο ποὺ θὰ παίξη ἐνεργὸ ρόλο.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (21—31 Μαΐου): Ὁ αὐθορμητισμὸς ποὺ σᾶς διακρίνει μπορεῖ νὰ δημιουργήση σὲ ὡρισμένα πρόσωπα δυσαρέσκειες. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ μάθετε νὰ συγκρατῆσθε καὶ σὲ ὡρισμένες περιστάσεις νὰ ὑποχωρῆτε.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Ἰουνίου): Σᾶς συμβουλεύομε νὰ μὴ δειλιάσετε νὰ καταπιαστῆτε μὲ ἕνα ἔργο σοβαρώτερο. Τὴ δραστηριότητά σας πρέπει νὰ τὴ διοχετεύσετε σὲ ἐργασία ποὺ θὰ σᾶς ἀποφέρη μεγάλα κέρδη ὑλικὰ καὶ ἠθικά.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—22 Ἰουνίου): Ἡ ζωηρή σας ἐπιθυμία νὰ ἐπιτύχετε εἶναι ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ ἐπαινετή, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ σᾶς παρασύρη νὰ σκεφτῆτε ἐγωϊστικὰ καὶ νὰ μὴ λάβετε ὑπ' ὄψι σας πὼς μπορεῖ νὰ βλάψετε ἄλλα πρόσωπα.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (23—30 Ἰουνίου): Θὰ ἔχετε τὰ καλὰ ἀποτελέσματα ὅλων τῶν προσπαθειῶν ποὺ καταβάλατε γιὰ νὰ ἐπιτύχετε. Δὲν θ' ἀργήση νὰ δημιουργηθῆ μία κατάστασις ποὺ δὲν θὰ ἔχη πιὰ τὶς δυσκολίες τοῦ παρελθόντος.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Ἰουλίου): Οἱ περισσότερες ἐργασίες χρειάζονται ὑπομονὴ καὶ λεπτολόγο προσοχή. Μὴν τὸ ξεχνᾶτε αὐτὸ καὶ μὴ χάνετε εὔκολα τὸ θάρρος σας γιὰ νὰ μπορέσετε στὸ τέλος νὰ ἔχετε ἕνα καλὸ ἀποτέλεσμα.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—22 Ἰουλίου): Μιὰ καλὴ προσπάθεια δὲν βλάπτει ποτέ. Ἐσεῖς ἀπὸ τὴ δική σας πλευρὰ πρέπει νὰ κάνετε τὸ καθῆκον σας. Μπορεῖ νὰ μὴ πραγματοποιηθοῦν γιὰ σᾶς προσωπικὰ ὀφέλη, μὰ θὰ ὠφελήσετε ἄλλους.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (23—31 Ἰουλίου): Ἀποφεύγετε τὶς ζωηρὲς συγκινήσεις ποὺ σᾶς χαλοῦν τὴν ψυχική σας ἠρεμία. Χρειάζεται ψυχραιμότερη ἀντιμετώπισι τῶν ζητημάτων ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦν ἀφοῦ ἄλλωστε δὲν ἔχουν τόση σημασία.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Αὐγούστου): Τὸ προσεχὲς δεκαπενθήμερο δὲν θὰ ἔχη γεγονότα ποὺ νὰ σᾶς δημιουργήσουν καταστάσεις καὶ προβλήματα. Μιὰ μόνο ἡμέρα θὰ σᾶς δοθῆ ἡ εὐκαιρία νὰ ἐκφέρετε γνώμη γιὰ μιὰ ξένη ὑπόθεσι.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—22 Αὐγούστου): Ἡ περίσκεψι δὲν βλάπτει ποτέ. Μὴ παρασυρόσαστε σὲ τολμηρὲς περιπέτειες γιατὶ τὶς περισσότερες φορὲς ἡ κατάληξι δὲν εἶναι καὶ τόσο εὐχάριστη καὶ μπορεῖ νὰ σᾶς δημιουργήση ζητήματα.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (23—31 Αὐγούστου): Γιὰ νὰ εἶναι τὸ κέρδος σας μεγαλύτερο καὶ νὰ κρατήση ἡ κατάστασις αὐτὴ ἀκόμη περισσότερο, θὰ πρέπει νὰ μὴ προβάλλετε πάντοτε τὶς προσωπικές σας ἐπιθυμίες καὶ τὸν ἐγωϊσμό σας.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Σεπτεμβρίου): Μὲ τὰ οἰκονομικά σας ζητήματα παραμελήσατε τὶς αἰσθηματικές σας ὑποθέσεις καὶ θὰ εἶναι σὲ βάρος δικό σας γιατὶ πολὺ σύντομα θὰ καταλάβετε πὼς ἡ ζωὴ χρειάζεται καὶ κάποια χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—22 Σεπτεμβρίου): Παραμελεῖτε τὸν ἑαυτό σας φροντίζοντας γιὰ ἄλλες ὑποθέσεις. Εἶναι καιρὸς ν' ἀσχοληθῆτε μὲ τὸ ἄτομό σας γιὰ νὰ μὴ δημιουργηθῆ κατάστασις ποὺ δὲν θὰ εἶναι τόσο εὔκολο μετὰ νὰ διορθωθῆ.

Ζυγός

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (23—30 Σεπτεμβρίου): Σιγουρέψετε τὸ κέρδος ποὺ εἴχατε ἀπὸ τὴν εὐχάριστη ἔκβασι τῶν ὑποθέσεών σας. Μπορεῖ νὰ σᾶς ζηλέψουν καὶ νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε καὶ σεῖς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ἀλλὰ μὴ ἐπηρεασθῆτε καθόλου.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Ὀκτωβρίου): Μὴ δημιουργῆτε ζητήματα καὶ καταστάσεις ποὺ χαλᾶνε κατὰ ἕναν τρόπο τὴν ψυχική σας ἐπαφὴ μὲ τὸ πρόσωπο ποὺ ἀγαπᾶτε. Μὴ φοβηθῆτε νὰ ὑποχωρήσετε καὶ νὰ ἀναλάβετε κάποια εὐθύνη.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—22 Ὀκτωβρίου): Εἶναι λίγες οἱ στιγμὲς καὶ οἱ περιστάσεις ποὺ μπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ πὼς εἶναι εὐτυχής. Σεῖς εἴσασταν πολὺ κοντὰ σὲ μιὰ τέτοια στιγμὴ καὶ προσέξτε μὴ περάση ἀπαρατήρητη ἀπὸ κοντά σας.

Σκορπιός

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (23—31 Ὀκτωβρίου): Ὁπωσδήποτε ἡ ἔκβασι ποὺ θὰ ἔχουν τὰ πράγματα δὲν μπορεῖ νὰ σᾶς βλάψη. Ἂν μάλιστα ἐξετάσετε καλύτερα θὰ βρῆτε καὶ μονοπάτια ποὺ ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ σᾶς ὁδηγήσουν σὲ ὄφελος.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Νοεμβρίου): Ἕνα πρόσωπο ἀπὸ τὸ οἰκογενειακό σας περιβάλλον θὰ σᾶς στενοχωρήση κατὰ κάποιον τρόπο. Ἴσως εἶναι καὶ ἕνα ζήτημα ὑγείας του. Δὲν εἶναι ὅμως μιὰ κατάστασι μὲ μόνιμα ἀποτελέσματα.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—22 Νοεμβρίου): Πρέπει νὰ προτιμᾶτε νὰ λέτε τὴν ἀλήθεια ὅσο καὶ ἂν αὐτὴ δὲν εἶναι εὐχάριστη. Αὐτὸ ὅμως εἶναι πολὺ προτιμότερο ἀπὸ τὸ νὰ κινδυνεύετε νὰ βρεθῆτε ἀπροσδεμένη σὲ μιὰ ἀρκετὰ ὕποπτη ὑπόθεσι.

Τοξότης

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (23—30 Νοεμβρίου): Πρέπει νὰ ἔχετε ψυχραιμία καὶ αἰσιοδοξία γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσετε τὶς διάφορες καταστάσεις. Εἶναι ἀνθρώπινες καὶ οἱ δυσκολίες καὶ οἱ στενοχώριες. Κυττάξετε μόνο νὰ μὴν ἔχετε συνέπειες.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Δεκεμβρίου): Καὶ οἱ μικρὲς χαρὲς καὶ εὐχαριστήσεις ἔχουν τὴν ἀξία τους καὶ στὸ χέρι σας εἶναι νὰ τὶς προβάλετε καὶ νὰ τὶς ἀξιοποιήσετε περισσότερο γιὰ νὰ σᾶς ἀποδώσουν πολὺ μεγαλύτερο κέρδος.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—20 Δεκεμβρίου): Οἱ προσαισθήσεις σας καὶ οἱ μελαγχολίες σας δὲν ἔχουν καμμιὰ βάσι. Οἱ προϋποθέσεις γιὰ τὴν ἐξέλιξι τῶν ζητημάτων σας εἶναι καλὲς καὶ δὲν θὰ δημιουργηθῆ κανένα λυπηρὸ ἐπεισόδιο.

Αἰγόκερως

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (21—31 Δεκεμβρίου): Θὰ παρουσιαστῆ στὴν οἰκογένειά σας ἕνα καινούργιο πρόσωπο ποὺ θὰ σᾶς φέρη χαρὰ καὶ θὰ σᾶς κάνη ὅλους νὰ τὸ ἀγαπήσετε σὰν πολύ - πολὺ δικό σας. Μὴ τοῦ δείξετε ὅμως μεγάλη ἀδυναμία.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Ἰανουαρίου): Νὰ ἀντιμετωπίσετε τὸ μέλλον ὠφλισμένη μὲ αἰσιοδοξία, θάρρος καὶ αὐτοπεποίθησι καὶ νὰ εἴσασταν βέβαιη πὼς πολὺ γρήγορα θὰ ἀνατείλουν καὶ γιὰ σᾶς ἡμέρες γεμάτες γαλήνη καὶ χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—20 Ἰανουαρίου): Μιὰ σημαντική εἴδησι θ' ἀλλάξη γιὰ τὸ καλύτερο τὴν κατάστασι καὶ τὶς συνθῆκες μέσα στὶς ὁποῖες ζῆτε. Σεῖς προσωπικὰ θὰ ἀντλήσετε πολλὰ ὀφέλη ἀπὸ τὴν ἀλλαγὴ αὐτή, πολὺ σύντομα.

Ὑδροχόος

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (21—31 Ἰανουαρίου): Πλησιάζει ἡ στιγμὴ νὰ πραγματοποιηθῆ μιὰ προσδοκία σας. Οἱ κόποι σας θὰ ἀνταμειφθοῦν γιατὶ θὰ ἔχετε ἕνα ἀποτέλεσμα ποὺ θὰ σᾶς προξενήση κατάπληξι. Ἀδικαιολόγητες ἀμφιβολίες.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Φεβρουαρίου): Ὁ θόρυβος ποὺ θὰ δημιουργηθῆ γύρω ἀπὸ ἕνα ζήτημα ποὺ σᾶς ἐνδιαφέρει ἄμεσα, μὴ σᾶς ἐπηρεάση καθόλου. Ἀντιμετωπίσετε τὴν κατάστασι σὰν τὸ θέμα νὰ σᾶς ἀφοροῦσε ἀποκλειστικά.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—19 Φεβρουαρίου): Ἴσως ζηλέψετε γιὰ ἕνα εὐχάριστο γεγονὸς ποὺ θὰ συμβῆ σ' ἕνα πρόσωπο δικό σας. Μὴν ἀφήσετε νὰ σᾶς κυριεύση αὐτὸ τὸ αἴσθημα καὶ σκεφτῆτε ὅτι δὲν ὑστερεῖτε καὶ σεῖς ἀπέναντί του.

Ἰχθεῖς

1ο ΔΕΚΑΗΝ. (20—29 Φεβρουαρίου): Ἀφήσετε νὰ περάση ἕνα διάστημα χωρὶς φροντίδες καὶ ἀγωνίες γιὰ νὰ κερδίσετε πάλι τὴ γαλήνη ποὺ ἔχει τόση ἀξία γιὰ τὴν ὑγεία σας. Ἀρκετὰ ἀγωνιστήκατε καὶ ὑποφέρατε ὡς σήμερα.

2ο ΔΕΚΑΗΝ. (1—10 Μαρτίου): Θὰ ξαναδῆτε πρόσωπα ἀγαπητὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐζήσατε γιὰ λίγο μακρυά. Ὁ χωρισμὸς αὐτὸς ὅμως ἐδυνάμωσε τὴν ἀγάπη καὶ τὸ σύνδεσμο ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα σὲ σᾶς καὶ στὰ πρόσωπα αὐτά.

3ο ΔΕΚΑΗΝ. (11—20 Μαρτίου): Σεῖς κάνετε τὸ καθῆκον σας καὶ δημιουργήσετε προϋποθέσεις μιᾶς καλῆς ἐξελίξεως τῆς καταστάσεως καὶ μᾶλλον οἱ προσπάθειές σας θὰ ἀνταμειφθοῦν.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΟΥ ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟΥ

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΓΙΡΛΑΝΤΕΣ

ΚΕΝΤΗΜΕΝΕΣ ΜΕ ΚΛΩΣΤΕΣ DMC

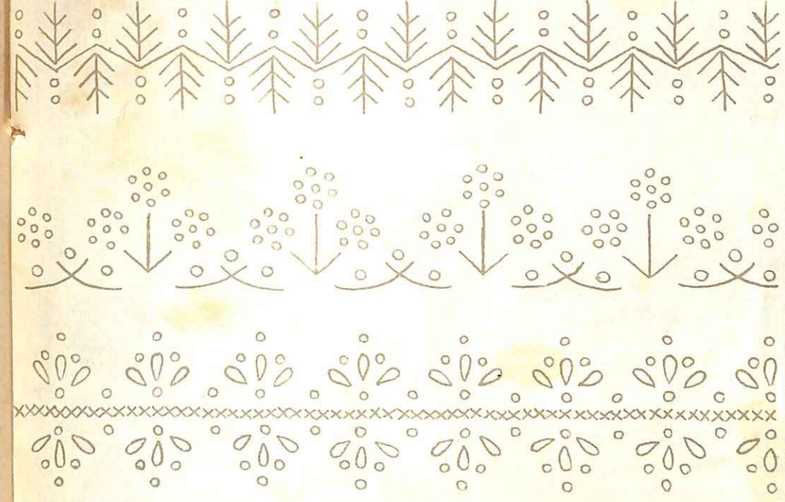

Ἕνα παιδικὸ φορεματάκι ἢ μιὰ ποδίτσα ἀπὸ ποπλίνα ἢ βατίστα μονόχρωμη παίρνουν ἀμέσως ἄλλη ὄψι ἂν τοὺς κεντήσετε στὶς τσέπες ἢ τὸ κορσὰζ μιὰ λεπτὴ μπορντούρα. Τὰ σχέδια ποὺ σᾶς δίνουμε εἶναι εὔκολα καὶ χαριτωμένα. Θὰ τὰ κεντήστε μὲ μουλινὲ D.M.C. (NTE-MI-ΣΕ) κόκκινο No 350 καὶ 349, μπλὲ No 798, 799

Ἡ πρώτη γιρλάντα θὰ γίνη μὲ τὸ κόκκινο 350 καὶ τὸ μπλὲ 799 μὲ ριχτὴ βελονιὰ καὶ κομπάκι. Ἡ δεύτερη κεντιέται μὲ τὸ κόκκινο 349 καὶ τὸ μπλὲ 798. Τὰ κλαδάκια γίνονται πισωβελονιὰ καὶ τὰ ἀνθάκια κομπάκι.

Ἡ τρίτη μπορντούρα γίνεται μὲ μιὰ γοσιμμὴ σιὲλ σταυροβελονιά, σιὲλ θηλειὲς καὶ κόκκινα κομπάκια

ΥΠΟΨΙΕΣ

ΕΝΑ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΝΕΑΡΟΣ μὲ τὸ μαῦρο μουστακάκι καὶ τὴν τσαλακωμένη τρενσκὸτ μπῆκε στὸ γραφεῖο ἰχωρὶς νὰ χτυπήση. Ὁ Κάρλο κύτταξε τὴ γραμματέα του.

— Μπορεῖτε νὰ πηγαίνετε, δεσποινίς, εἶπε. Δὲ σᾶς χρειάζομαι ἄλλο.

Μὰ ὅταν τὸ κορίτσι ἔγνῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο ὁ Κάρλο στράφηκε πρὸς τὸ νεοφερμένο.

— Σᾶς ἀκούω, ἔκανε μὲ σοβαρὴ φωνή.

Ὁ νεαρὸς ἀναστέναξε ὑποκριτικά.

— Λυποῦμαι πολύ, μουρμούρισε, ἀλλὰ οἱ ὑποψίες σας ἦταν ἀληθινές.

— Τὰ συλλυπητήρια νὰ τὰ κρατήσετε γιὰ τὸν ἑαυτό σας. Τί ξέρετε ἀκριβῶς;

— Οἱ κύριοι ποὺ εἴδατε ἐπανειλημμένα νὰ τριγυρίζη ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι σας, ἐπεσκέφθηκε χτὲς τὴ γυναίκα σας κι' ἔμεινε δυὸ ὧρες μαζί της. Συγκεκριμένα ἀπὸ τὶς ὀκτὼ ἕως τὶς δέκα.

— Τί ἄλλο ξέρετε;

— Θέλετε περισσότερα; ρώτησε σαρκαστικὰ ὁ νέος.

Ὁ Κάρλο αἰσθάνθηκε τὴν ἐπιθυμία νὰ σηκωθῆ καὶ νὰ τοῦ δώση μιὰ γερὴ γροθιὰ στὰ μοῦτρα, μὰ συγκρατήθηκε:

— Πολὺ καλά, εἶπε. Ἡ ἀποστολή σας τελείωσε.

— Ὅλα τελεῖωσαν σκέφθηκε μὲ ἀπόγνωσι. Ἡ Τζιάνα μὲ ἀπατᾶ. Καὶ μὲ ποιόν; Μ' ἕναν ὑφιστάμενό μου, τὸν Ντονάτο Φεράρι. Ἕναν ἄντρα νεώτερό της κατὰ πολλὰ χρόνια, ἀλλὰ γοητευτικό, ἐξυπνο, χαριτωμένο. Τόσο διαφορετικὸ ἀπὸ ἕνα μεσόκοπο σύζυγο. Τὸ λάθος εἶναι ἀποκλειστικὰ δικό μου. Δὲν ἔπρεπε νὰ παραμελῶ τόσο τὴ Τζιάνα. Τί ἔκανα ὡς τώρα γιὰ νὰ κρατήσω τὴν ἀγάπη της; Τίποτα. Χτὲς τὸ ἀπόγευμα ἀκόμα, φεύγοντας γιὰ τὸ συμβούλιο ἤμουν τόσο διαστικὸς ποὺ ξέχασα νὰ πῶ ἕνα γειά σου στὴ γυναίκα μου καὶ νὰ φιλήσω τὴν κόρη μου. Εἶναι ἀλήθεια πὼς τόσα χρόνια δούλευα σκληρὰ γιὰ νὰ μὴ λείψη τίποτα ἀπ' αὐτὰ τὰ δυὸ πλάσματα ποὺ λάτρευα περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο στὸν κόσμο. Μὰ αὐτὸ δὲν ἦταν ἀρκετό. Καὶ τώρα ὅλα τελείωσαν. Θὰ τῆς τὸ πῶ ἥσυχα καὶ πολιτισμένα. Ὄχι δράματα καὶ βίαιες σκηνές. Θὰ τῆς πῶ πὼς τὴν καταλαβαίνω, ἀλλὰ νὰ τὴ συγχωρήσω ὄχι, αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ τὸ κάνω. Δὲν ἔχω τὴ δύναμι. Κι' αὐτὸν τὸν παλιάνθρωπο ποὺ κατέστρεψε τὴν εὐτυχία μου; Πρέπει νὰ τὸν ἀφήσω ἀτιμώρητο;»

Μὲ κίνησι μηχανικὴ, χωρὶς σχεδὸν νὰ καταλαβαίνη τί κάνει, χτύπησε τὸ κουδούνι τοῦ προσωπικοῦ. Στὸ ἄνοιγμα τῆς πόρτας φάνηκε ὁ Φεράρι. Ἦταν χαμογελαστός, ὅπως πάντα.

— Μὲ ζητήσατε, κύριε διευθυντά; ρώτησε.

— Μοῦ ἐπιτρέπετε μιὰ ἐρώτησι, Φεράρι;

— Καὶ βέβαια, κύριε διευθυντά.

— Εἶστε παντρεμένος;

Ὁ Κάρλο εἶδε τὸν ὑφιστάμενό του νὰ χάνη τὸ χρῶμα του.

— Ὄχι... γιατί; μουρμούρισε.

— Ἔτσι. Ἀρραβωνιασμένος;

Πιὸ χλωμὸς τώρα κι' ἀπὸ τὸν τοῖχο ὁ Φεράρι κύτταξε στὰ μάτια τὸν διευθυντή του, προσπαθώντας νὰ μαντεύση τὶς σκέψεις του.

— Οὔτε. Γιατί μὲ ρωτᾶτε, κύριε διευθυντά;

— Ἄ, τίποτα. Νομίζω ὅμως πὼς ἔχω δικαίωμα νὰ ξέρω κάτι ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ὑφιστωμένων μου.

— Πολὺ σωστά.

— Πηγαίνετε τώρα. Ἐγὼ θὰ μείνω, ἔχω συμβούλιο.

Μισὴ ὥρα ἀργότερα ὁ Κάρλο ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ του. Τὴ στιγμὴ αὐτὴ ἔπρεπε νὰ βρίσκεται στὴν αἴθουσα τοῦ συμβουλίου. Αὐτὸ τὸ ἤξεραν οἱ δυὸ ἐρασταί, καὶ ἴσως εἶχαν ἐπωφεληθῆ ἀπὸ τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ συναντηθοῦν πάλι.

Μὰ ὄχι, ἡ Τζιάνα ἦταν μόνη. «Αὐτὸ ὅμως δὲν ἔχει σημασία. Ἀπόψε πρέπει νὰ τελειώσουν ὅλα» εἶπε μέσα του.

— Δὲ σὲ περίμενα τόσο νωρίς, εἶπε ἡ Τζιάννα. Νόμιζα ὅτι ἀπόψε εἶχες συμβούλιο. Κάθησε νὰ σοῦ φτιάξω ἕναν καφέ.

Ὥσπου νὰ γυρίση ἡ γυναίκα του ἀπὸ τὴν κουζίνα ὁ Κάρλο ἑτοιμάστηκε γιὰ τὴν ἐπίθεσι.

— Ἄκουσε, ἀγαπητή μου, τῆς εἶπε μόλις ἐκείνη μπῆκε στὸ δωμάτιο. Ἂς εἴμαστε εἰλικρινεῖς μεταξύ μας. Ἄλλωστε εἶναι μερικὰ πράγματα ποὺ δὲν κρύβονται. Ὁ κόσμος βλέπει καὶ φλυαρεῖ.

Τὸ φλυτζάνι μὲ τὸν καφὲ λίγο ἔλειψε νὰ πέση ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Τζιάνας.

Ὁ Κάρλο πρόσεξε τὴ χλωμάδα της καὶ αἰσθάνθηκε σὰν ἕνα λεπτὸ λεπτὸ μαχαίρι νὰ τοῦ τρυπάη τὸ στῆθος καὶ νὰ φθάνη ὡς τὴν καρδιά του.

— Τί ἐννοεῖς; ρώτησε ἡ γυναίκα ἀποφεύγοντας τὸ βλέμμα του.

— Τζιάνα, ἡ ἀγάπη δὲν κρύβεται. Ἄλλωστε κανεὶς δὲν εἶναι ὑπεύθυνος γιὰ ὅ,τι συμβαίνει στὴν ψυχή του.

Ἐκείνη κούνησε καταφατικὰ τὸ κεφάλι της.

— Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ ἐμποδίση δυὸ ἀνθρώπους ν' ἀγαπιοῦνται, εἶπε.

— Ναί, μὰ μεταξύ μας ὑπῆρχε πάντοτε κατανόησι. Δὲν ἔπρεπε ν' ἀφήσης νὰ τὸ μάθω ἀπὸ τοὺς τρίτους. Ἔπρεπε νὰ ἐξέρω τί γίνεται μέσα στὸ σπίτι μου. Νὰ σκεφτῶ καὶ νὰ ἀποφασίσω.

Σώπασαν κι' οἱ δυὸ γιὰ λίγο. Ἐκείνη ἔπαιζε νευρικὰ μὲ τὸ κολιέ της, ἐκεῖνος κύτταζε τὰ δαχτυλίδια ποὺ σχημάτιζε ὁ καπνὸς τοῦ τσιγάρου του.

— Τὸ κακὸ ἔρχεται ὅταν δὲν τὸ περιμένει κανείς, συνέχισε σὲ λίγο ὁ ἄντρας μὲ ὕφος πένθιμο.

— Μὰ ἐγὼ δὲ βλέπω τίποτα τὸ κακὸ σ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεσι διαιμαρτυρήθηκε ἡ γυναίκα του.

Ἂν τὸ σπίτι γκρεμιζόταν ξαφνικά, ὁ Κάρλο θὰ ἔμενε πιὸ ψυχραιμος. Ξέχασε μὲ μιᾶς ὅλες τὶς ἀποφάσεις του γιὰ μιὰ πολιτισμένη λύσι, καὶ πηδώντας ἀπὸ τὴ θέσι του φώναξε ἔξαλλος:

— Καὶ τολμᾶς νὰ μοῦ τὸ λές αὐτό, ἐμένα;

— Γιατί νὰ μὴν τολμήσω; ἐπέμεινε ἐκείνη.

— Πρόσεξε, Τζιάνα, Πρόσεξε. Ἐσὺ κάνεις κατάχρησι τῆς καλοσύνης μου. Ἐγὼ σοῦ φέρθηκα μὲ κατανόησι ἔστω κι' ἂν ἡ καρδιά μου ἔχει γίνει κομμάτια, ἡ ἀξιοπρέπειά μου κουρέλι.

— Μά, ἀγαπητέ μου, τὸν διέκοψε ἡ Τζιάνα. Ξεχνᾶς ὅτι ἡ Γαβριέλλα δὲν εἶναι πιὰ μωρό. Κατὰ κάτω - κάτω δὲν ἦταν καὶ κανένα ἔγκλημα ἂν δέχτηκε νὰ γνωρίσω τὸν κύριο Φεράρι ποὺ σοῦ ἔπιασε τὸ χέρι της. Ξέρω ὅτι εἶσαι παλιόμοδος, ἀλλὰ ἂς μὴν ὑπερβάλουμε τὰ πράγματα.

Ὁ Κάρλο ξανάπεσε βαρὺς στὸ κάθισμά του.

— Τί εἶπες; Ἡ Γαβριέλλα...

— Βέβαια. Ἡ κόρη σου εἶναι πιὰ δεκαοχτὼ χρονῶν. Καὶ ἕνα κοριτσὶ σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀγαπήση. Ὁ Φεράρι ἤρθε στὸ σπίτι μας δυὸ τρεῖς φορές, κι' ἐμένα μ' ἀρέσει γιατὶ εἶναι καλὸ παιδί. Μπορεῖ νὰ μὴν ἔχη ἀκόμη δημιουργήσει τὴ ζωή του, μὰ κι' ἐσὺ ὅταν μὲ παντρευτῆκες δὲν ἤσουν σὲ καλύτερη θέσι ἀπὸ τὴ δική του.

Ἡ Τζιάνα σταμάτησε καὶ κύτταξε ἀνήσυχη τὸν ἄντρα της. Μὰ τί εἶχε παθεῖ αὐτὸς ἀπόψε;

Ὕστερα ἀπὸ τὴν πρώτη σκηνὴ ποὺ εἶχε δημιουργήσει, τώρα γελοῦσε ἀσταμάτητα, γελοῦσε τόσο δυνατὰ ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ τὸν ἀκούσουν καὶ οἱ γείτονες.

ΜΑΝΡΙΚΟ ΒΙΤΙ

ΛΙΘΟΓΡ. Ο ΦΟΙΝΙΞ Α.Ε.